

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The clients keep
coming . . .

THE *Naughtier* LIST

USA Today Bestselling Author
JADE WEST

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

DAHA YARAMAZLAR LİSTESİ

JADE WEST

The Naughtier List telif hakkı © 2024 Jade West

Yazarın manevi hakları ileri sürölmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğör bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğör elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için yayıncıya "Dikkat: İzinler Koordinatörü" adresine aşağıdaki e-posta adresinden yazabilirsiniz.

Kapak tasarımı RBA Designs'dan Letitia Hasser tarafından yapılmıştır
<http://designs.romanticbookaffairs.com/> John Hudspith tarafından düzenlenmiştir
<http://www.johnhudspith.co.uk>
Tüm sorular için pa@jadewestauthor.co.uk

İlk yayın tarihi 2024

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

Yaramazlığı seven tüm harika okuyuculara.
Umarım *daha yaramaz* seversin.
Çok, çok *daha yaramaz*.

Kinayelerin tam listesi web sitemde mevcuttur.

İçindekiler

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36
Bölüm 37

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Sonsöz](#)

[The Naughtier List Tropes - Jade'in diğer romanları Teşekkür](#)

[Jade West Hakkında](#)

[Jade'e Sosyal Medyada Katılım](#)

Chapter One

ELLA

MERDIVENİN TEPESİNDE DURMAK ÇOK GARİP HİSSETTİRİYOR.

Ailemi görmek için Sydney'e yaptığım yolculuktan dönerken yatak odamın kapısını açtığımda valizim yanımdaydı. Buradaki, bu berbat ortak evdeki hayatım neredeyse sona ermek üzere. Artık mutfakta üst üste yığılmış tavalar olmayacak. Artık duvarları küflenmiş kirli duşlarla uğraşmak yok. Evdeki her musluk ve musluk deliğinin etrafında kireç kalmayacak.

Yarın öğleden sonra bir sürü daire görüşmem var, sonunda bu bok çukurundan çıkmayı göze alabilirim.

Gerçeği kabullenmek hâlâ zor. Hayatım birkaç ay öncesine göre tanınmayacak kadar değişti.

Benim adım hâlâ Ella Jane Edwards. Ama karışıma başka bir karakter daha eklendi.

Artık sadece Ella değilim. Ben de Holly adında sapık bir gotik mantrap'ım - üstleneceğimi hiç hayal etmediğim bir kişilik.

Görüyorsun, *Holly* bir fahişe.

Çok sapık, çok pis, çok iyi maaşlı bir fahişe.

Bu doğru. Ben, tatlı küçük Ells, artık Holly olarak bilinen bir fahişeyim. Ya da daha kibar bir ifadeyle, bir *şovmen*. Resmi iş unvanı böyle diyor. *Müşteri ilişkilerinde çalışan bir şovmen*.

Kibar ya da açık sözlü, gerçekten fark etmez, değil mi? İnsanları para için beceriyorum ve bunu seviyorum. Kimsenin umurunda olmayan bir mağazada asgari ücretle köle gibi çalışmaktan milyar kat daha iyi. Müşterilerim beni yöneticilerimden çok daha fazla takdir ediyor ve bunu kanıtlamak için bir sürü beş yıldızlı yorumum var.

Avustralya'ya gitmeden önceki anılarım hâlâ çok canlı. Tanıştığım ve performans sergilediğim müşteriler. Bir parkta kovalanıp bir minibüsün arkasına bindirilmemden, bunu beklemiyormuş gibi davranmama kadar her şey. Kalbim gümbür gümbür atarken *istemişmişim gibi* davranmak. Ayakları seven bir adam tarafından bir tanrıça gibi tapılmak, bir Efendi tarafından bir zindanda mutlu bir alt uzaya dövüldükten sonra, bir *Baba* için giyinmek ve tam da regl dönemimin sıcaklığında yenmek. Çok fazla çılgınlık ve çok fazla eğlence.

Öyleyse, geri dönmeden önce neden zaman kaybedelim?

Bu gece, Holly büyük bir patlamayla hayata dönecek. Kelimenin tam anlamıyla.

Uzakta olduğum süre boyunca evlenme teklifleri için rezervasyon yapıyordum. Londra'ya dönmek ve onlara devam etmeye hazır olmak harika bir duygu ama şimdiden annemi ve babamı o kadar özleyorum ki canım acıyor. Sydney havaalanında vedalaşmak cehennem gibiydi ve iş hayatımı onlardan saklamak her geçen gün daha da zorlaşıyordu. Pek çok kez heyecan verici yeni işim hakkında sorular sordular, her şeyi öğrenmek istediler ve pek çok kez neredeyse kırılıp onlara gerçeği söyleyecek ve onu serbest bırakacaktım. Ama ne söyleyebilirdim ki?

Aslında halkla ilişkilerde çalışmıyorum, ben bir seks işçisiyim. Bir yeraltı web sitesinde müstehcen bir profilim ve sunmaya hazır olduğum hizmetlerin bir 'yaramaz listesi' var. Onay kutularında bir sürü tik var, inanın bana. Hayal edebileceğinizden daha pisim. Çalışırken bana Holly derler, Ella değil.

Hizmetlerinde bir sürtük olduğum için bana para ödüyorlar. Yine de endişelenmeyin. Çok iyi bir sürtük oluyorum ve bunu gerçekten seviyorum!

Elbette, Ajans çevresinde ve kendi zihnimde kendimle istediğim kadar gurur duyabilirim ama ailemin önünde... hayır. Asla anlamazlar. Onlar için ben hâlâ melek gözlü küçük tatlı sevgilileriyim - boğazımdaki gotik gerdanlık olsun ya da olmasın.

Ajans çemberinden bahsetmişken... Bir mesaj geldiğinde telefonumu kontrol ediyorum. Okumak için tıkladığımda zaten sırtıyordum.

Evine döndün mü? Evde olmak güzel mi?

Sydney'e uçmadan önce The Agency'nin Noel partisinden beri her gün Josh'a -şovmen Weston'a- mesaj atıyordum.

Evet, odama geri döndüm. İyi olduğunu söyleyemem. Mutfak bıraktığımdan daha kötü görünüyor, ki bu da bir şey söylüyor. Daha banyoya bakmaya bile cesaret edemedim.

Yazma simgesine bakarak cevabını bekliyorum.

Çok kalmadı. Siz farkına bile varmadan kendi çatı katı süitinizde olacaksınız.

Umarım öyledir, diye yazıyorum, parmaklarımı çapraz tutarak.

Arkadaşım ve eğlence arkadaşım Ebony, teklifimi tamamladıktan sonra yarın benimle birlikte teklif edilen yerleri görmeye gelecek ve hiç şüphesiz Josh hakkında beni sıkı bir sorguya çekecek ve iç dekorasyonla ilgili görüşlerini bildirecek.

Ona ne söyleyeceğimi tam olarak bilmiyorum. Ben de hala cevaplar üzerinde kafa yoruyorum.

Gerçek Josh'a mı bağımlıyım, yoksa sıkı bir şovmen olan Weston'a mı? Bu gerçek mi, yoksa hayatımın aşkını hiç tanımadığım bir adama mı yansıtıyorum?

Bu olay, başından itibaren rüzgarda dalgalanan kırmızı ribaund bayraklarına sahip olabilir.

Daha önce hiç biriyle *çıkamıştım*. Connor'a aşık bir genç kız olduğumdan beri - o beni geçen Ekim ayında Carly adında bir hayran için terk etmeden önceki tek partnerim. Sanırım Holly olma fırsatını bana verdiği için ona teşekkür etmeliyim, çünkü Connor beni makarna ve borçtan başka bir şeyle baş başa bırakmasaydı asla başka biriyle yatmazdım.

Ona hoş geldin diyor. Rock yıldızı özentisi, zafere giden yolda ona tezahürat yapan başka birine sahip olabilir. Onu daha çok kandır.

Bu gece bir teklif için dışarıdasın, değil mi? Josh'a yazıyorum.

Aslında iki tane var. Bir kirli kısa film, sonra ana olay. Zor olacak. Günlerce hissedeceğim.

Bir başka tuhaflık daha içime işliyor. Yeni bir çocukla konuşuyorum, sanki dünyanın en doğal şeyiymiş gibi, daha sonra insanları nasıl becereceğini anlatıyor.

Peki ya sen? O soruyor. *Sen de bu gece dolusun, değil mi? Bu çok iddialıydı.*

Ya da aptalca. Düşüncesi bile beni ürpertiyor.

Çılgınlığının bir nedeni vardı. Müşteri somnodan hoşlanıyor. Uyuyan bir güzelle yatağa girip, o uyurken, habersizce uyumak istiyor. Uçuşumdan sonra bu işe tam uyacağımı tahmin etmiştim.

Harika, Josh göz kırpmalı emojiyle cevap veriyor.

Bu gece bir otel odasında bir yabancı tarafından sikilecek olmam *harika*. Kahretsin, bu çok garip.

Daha sonra birlikte olacağı müşteriler hakkında ona sormak istediğim o kadar çok soru var ki. Ona ne yapacaklar? *Sert bir tane* ne anlama geliyor?

Bana bir mesaj daha gönderdi.

Uyuyan bir güzel olacaksın, rol yapsan da yapmasan da.

Teşekkürler, diye cevap veriyorum ve neredeyse kalp emoji kullanacaktım ama bundan kaçınıyorum. Çok erken. Çok erken. Hâlâ sırttan yüz aşamasındayız ya da bazen kalp

Gözler. Henüz tam kalp emoji

yok. Başka bir mesaj geliyor.

Tiff, Somno'nun ilk gece için harika bir seçim olduğunu söylüyor. Ne kadar bitkin olduğunu düşünürsek, altına işiyor.

Demek Tiff'le birlikte. *Creamgirl*. *Şovmenler* listesinde profilini gördüğümünden beri örnek aldığım idol. Belgravia'da aynı apartmanda oturmaları şaşırtıcı değil. Görüşlerimden biri yarın onlarınkinin karşısındaki blokta olacak ve harika görünüyor... ama yine de, çok mu yakın, çok mu erken? Talihsiz bir tesadüf mü, yoksa kader mi çağırıyor?

Düşünceleri bir kenara itiyorum ve sınırlı dikkatimi uyanık kalmaya odaklıyorum. Uyku vakti bu akşam için, öğleden sonrası için değil. Kestirmek ölümcül olabilir.

Yurtdışından gelen tüm giysilerimi, banyo malzemelerimi ve ıvır zıvırlarımı boşaltarak çantamı düzenliyorum ki bu oldukça büyük ve sıkıcı bir iş. Çamaşır makinesine kirli giysiler koymaya cesaret edemeden önce filtresini boşaltıyorum, çünkü küf Sydney'in terinden çok daha zehirli olacaktır. Çamaşır makinesinin dönme ritmi enerji seviyeme yardımcı olmuyor, ancak bilinçli kalmak için elimden geleni yapıyorum, hatta biraz temiz hava almak için başımı pencereden dışarı çıkarıyorum. Ama bu çok zor. Hızla tükeniyorum.

Bulanıklığımı yarıp geçen yeni bir mesaj çaldığında rahatlıyorum. Josh'un adını görmeyi bekliyordum ama bilinmeyen bir numaradan geliyordu. Yüksek sesle iç geçiriyorum, çünkü işte başlıyoruz. Bir kez daha.

Konuş benimle, lütfen. Bir hata yaptım, tamam mı?! Hadi, Ells, lütfen. Sadece beni dinle. Burada yalvarıyorum. Seni seviyorum.

Bunun arkasında bir sürü kalp emoji var. Ahmak Connor'dan bir mesaj daha. Son birkaç haftadır bana en az on farklı telefonda mesaj atmış olmalı.

Hayır, cevap veriyorum, aynen böyle. İsteddiği kadar inlesin, mızızlansın ve özür dilesin. Aşkın hayat olduğu ve hayatın bittiği hakkında istediği kadar şarkı sözü yazabilir. Ben ilgilenmiyorum. Bu bok çukurundan çıkmak için harika bir neden daha. Nerede olduğumu bilmeyecek, bu yüzden başka bir boktan çiçek demetiyle gelemeyecek.

Onunla kapımın önünde karşılaşmamak iyi bir şey olacak ama bu, yüzeyin altında hissettiklerimi gizlemiyor. Üstesinden *geldim* tuzağının altında, ihanet hala cehennem gibi acıtıyor.

Connor'la birlikte burada geçirdiğimiz onca zamanı hatırlayarak üst kattaki odama çıkıyorum ve o bir kez *başardığında* hayatımızın ne kadar harika olacağını düşünüyorum. Bir zamanlar devasa bir plak anlaşması olan ve milyarlarca hayranı onun adını haykıran bir rock yıldızıydı. Bunların çoğunda banka hesabımda ancak on pound vardı ama bunun önemli olduğunu hiç düşünmedim. Connor'a son kuruşumu verirdim.

Biraz üzüntü hissediyorum. Burada benim için çok şey oldu. Connor'ı sevmek, sonra Connor'ı kaybetmek. Ebony ile tanışmak ve onun bana Ajans'ı ayarlaması - sahip olabileceğim en iyi arkadaş. Bir şovmen olmak ve hayallerimin parasını kazanmak. Hırs sahibi olmak. Bir hayat yaşamak. Sonunda kendi hayallerimi yaratmak.

Noel partisinde Josh'la tanışmak.

Yine de yakında bu ucuz küçük koza odayı arkamda bırakıp yeni çayirlara gideceğim.

Ben artık eski Ella değilim. O Ella şekil değiştirdi, değişti ve çürümüş bir koza içinden bir kelebek gibi çıktı.

Ben artık yeni yetme sert çocuk Holly'yim ve Connor'ın benim için işi bitti. Telefonumu kenara fırlatarak son numarasını engelliyorum. Bir şovmen olan Josh'a aşık olmak her yerde kırmızı bayrakların dalgalanmasına neden olabilirdi, ama benim eski ihanetçimin üstüne çıkabilmesi için onun tam bir pislik olması gerekirdi.

Onun meşhur sikini alma ve sertleştirici becerilerinin derinliklerini keşfetme düşüncesiyle sırtıyorum ama bu arada odaklanmam gereken başka bir sik var.

Bir sonraki teklifimin zamanı geldi.

Chapter Two

KULLANICI 1222. ERKEK. 39.

Otel odana vardığımda ve içeri girdiğimde derin bir uykuda olacaksın. İç çamaşırsız, seksi bir gecelikle yorganın altına sokulmuş olacaksın.

Sen uyurken seni izlemenin tadını çıkaracağım. Ve karanlıkta yatağa girdiğimde uykuda kalacaksın, uyuyan güzelin vücudundan, özellikle de dar amından zevk aldığında nazikçe uyuyacaksın. Seni arkadan becerdiğimde bunun azgın bir rüyadan başka bir şey olmadığını düşüneceksin, uykunda inleyeceksin çünkü çok iyi hissettiriyor.

Oynamayı bitirdiğimde, tekrar gizlice dışarı çıkacağım ve siz sabaha kadar rüya görmeye devam edebilirsiniz...

Lütfen unutmayın. İkna edici uyku mutlak bir zorunluluktur. Rüya iniltisi dışında etkileşim yok. Ellemek, konuşmak ya da itişip kakışmak yok. Ben gittikten sonra otelden ayrılmakta özgürsünüz, ancak oda sabah 11'e kadar sizin olacak ve kahvaltı dahil. Giriş saat 15:00'ten itibaren.

Gece yarısı gibi odaya geleceğim. Lütfen o zamana kadar 'uyumuş' olun.

Süre - 2 saat (maksimum oda katılımım). Teklif fiyatı -
£2500.

SOMNOFILI - UYKUDA OLAN BİRİNDEN CİNSEL OLARAK TAHRİK OLMAK VEYA
Bilinçsiz.

Kendimi tekrar havaya sokmak için tekliflerime güzel ve kolay bir şekilde başlayabileceğimi düşündüm ve kabul düğmesine bastığımda bu teklif bana uygun geldi. Çok dramatik bir şey değil. Sadece isimsiz bir adam bana dokunacak ve ben uyuyormuş gibi yaparken rahat bir yatakta birkaç saat boyunca beni becerecek. Tembel eğlencesine benziyor.

Sidney'den dönerken uçakta biraz uyumayı başardım, ancak en iyi ihtimalle kırık döküktü - bu yüzden Kullanıcı 1222'nin şimdiye kadarki en inandırıcı oyuncusu olabilirim.

Akşam yaklaşırken, bazı banyo malzemeleriyle birlikte bir gece çantasına saten bir slip koyuyorum. Bu teklifin anonim ve karanlıkta yapılan bir iş olmasına seviniyorum çünkü o kadar yorgunum ki bu gece giyinip kuşanmaya yüzüm yok. Bir kot pantolon ve bir tişört giyiyorum, sonra da Ealing'e gitmek için taksiye binmeden önce kabarık siyah paltomu üzerime geçiriyorum. Planım saat yedide varmak, barda kendime bir akşam yemeği ısmarlamak, sonra da gerçekten erken yatmak. İhtiyacım var.

İhtiyacım olan tek şey erken bir gece değil. Muhtemelen Kullanıcı 1222'ye bu kadar uzun bir tatilden sonra horoz kuraklığımın alevlerini dowsing için ödeme yapmalıyım. Josh hakkında iğrenç fanteziler kurup haftalarca kendi kendime oynayarak çok eğlendim ama daha fazlasına ihtiyacım var. Uyuyan güzel ya da değil, fark etmeyecek. Önemli olan tek şey şu anda siki almak.

User 1222'nin rezervasyon yaptırdığı otel büyük zincirlerden biri, çok özel ya da abartılı bir şey değil. Akşam saat yediden hemen önce uygulamaya tıkladım ve talimatlarımı beklemeye *başladım*.

Holly Reynolds adına rezervasyon yaptırdınız. Resepsiyondan giriş yapın. Odanın ücreti peşin ödendi.

Resepsiyon görevlilerinden birinin yanına gittiğimde kendimi sahtekar gibi hissediyorum, ki bu aptalca, çünkü beni gece için önceden ödemesi yapılmış bir odaya almadan önce pasaport bilgilerimi doğrulamaya çalışmayacaklar.

Gülümseyen sarışın kadına "Holly Reynolds," diyorum ve o da adımı tuşluyor.

"Superior deluxe, değil

mi?" "Evet, sanırım

öyle."

Güzel. *Lüksü* tercih etti. Ne centilmen ama.

"Ortağım daha sonra bana katılacak," diyorum, sonra da rol yapıyorum. "Geç saatlerde uçacak, o yüzden sanırım geldiğinde anahtar kartını alacak. Gece yarısına kadar olmayabilir."

Resepsiyon görevlisi gözlüklerini burnuna doğru itiyor ve ekrana doğru eğiliyor.

"Aslında çoktan giriş yaptı."

Yüzümdeki kan çekiliyor.

"Öyle mi?"

"Bir saat önce giriş yaptı." Duraklıyor. "Ian Reynolds. Evet, giriş yaptı."

Yüzümdeki gülümsemeyi korurken kalbim bir canavar gibi çarpıyor. Telefonumu arıyormuş gibi çantamı sahte bir şekilde karıştırıyorum.

"Aramasını kaçırmış olmalıyım. Uçağının rötar yapacağını sanıyordum..."

Umarım buna inanıyordur. Çok da önemli değil.

Koridoru işaret ediyor. "Giriş yaptıktan sonra bara doğru gitti. Muhtemelen hâlâ oradadır."

"Doğru," diyorum, sahte sırtışıımı yerinde tutarak. "Bu harika. Harika bir haber."

"Oda 151," diyor bana, oda anahtar kartımı okutup uzatarak. "Asansör şurada."

Barla aynı lanet koridoru işaret ediyor ve anında bir vızıltı duyuyorum. İç pencerelerin önünden geçmem gerekecek. Resepsiyondan uzaklaşırken adrenalinim her türlü uyku halini ortadan kaldırdı. Bu kadar dikkatsiz olduğum için kendimi azarlıyorum. Kot pantolon, tişört ve kürklü bir monttan daha fazla çaba göstermeliydim. Lanet olsun. Asansörün yukarı düğmesine olabildiğince hızlı bir şekilde basıyorum ve ping sesi duyduğumda gözden kaybolduğum için rahatlamış bir şekilde içeri dalıyorum.

Odaya vardığımda, isimsiz somno müşterimle yolumun çok erken kesişme ihtimaline karşı birkaç derin nefes alıyorum, ancak anahtar ışığı yeşil renkte yanıp söndüğünde ve kapıyı açtığımda, ondan hiçbir iz yok. Bavul yok, kullanılmış çay ya da kahve malzemeleri yok. Sadece büyük, mükemmel bir şekilde hazırlanmış bir kral yatak, bir çalışma masası, duvara monte edilmiş kocaman bir televizyon ve geniş bir ebeveyn banyosu. Çantamı yatağın yanına bırakıyorum ve rahatlayarak şiltenin üzerine uzanıyorum. Peki, buradan sonra ne yapacağım?

Evime dönüp balo kraliçesi gibi yeniden giyinebilirdim ama teklif uyuyan bir güzel istiyordu, gotik bir süper model değil. *Yorgun* bir uyuyan güzel, gecenin bir yarısı bir adam onu becermeye başladığında uyanamayacak kadar bitkin.

Nasıl göründüğümü incelemek için aynaya doğru yürüyorum ve yorgunluk kesinlikle tasarıya uyuyor. Adrenalin patlamasına rağmen gerçekten çok yorgunum.

Ama bu iyi bir şey... şimdi fondöten ya da kontür zamanı değil. *Şovmen* tarafım yerine oturuyor ve ben Holly Reynolds oluyorum. Biraz yemek yiyip bir an önce yatmak isteyen bitkin bir kadın.

Uzun siyah saçlarımı dağınık bir topuz yapıyorum, bazı tutamları bilerek serbest bırakıyorum ve işe yarıyor. Daha da bitkin görünüyorum. Zavallı Holly Reynolds bu odadaki gibi rahat bir yatakta bir hafta boyunca mutlu bir şekilde uyuyabilirdi. Ama Holly'nin önce bir şeyler yemesi gerekiyor. Mantıklı kız.

Sonra masanın üzerinde oda servisi menüsünü görüyorum ve kafam karışıyor. Ya barda değilse, bekliyorsa, izliyorsa? Ya barda yemek anlaşılanın bir parçası değilse? Müşterim teklifinde bundan hiç

bahsetmemişti. Kahretsin, telefonu açıp arkama yaslanmak ve yemeğin bana gelmesini beklemek cazip geliyor. Kararsızım ve çok heyecanlıyım. Ve neden vızıldadığımı biliyorum. Ben

vızıldıyor çünkü Holly oraya gitmek istiyor. Holly, onu uykusunda becerecek olan isimsiz canavar tarafından ete kemiğe bürünmüş olarak görülmek istiyor.

Kendi kendime gülüyorum. Tabii ki akşam yemeğine gideceğim.

Saten geceliğimi yatağa serip uyku vaktine hazır olmadan önce oda üzerinde hak iddia etmek için banyo malzemelerimi boşaltıyorum ve ardından sadece bir tanga giydiğim için kendime bir kez daha lanet ediyorum. Ceketimi şimdilik üzerimde tutmaya karar veriyorum ve bara doğru yola çıkıyorum. Tetikteyim ama asansörle aşağı inerken kimse yoluma çıkmıyor. Kapılar aşağıdan pıt diye açıldığında gürültü dalgası daha da dramatik görünüyor.

Bar hem içki içenler hem de yemek yiyenlerle dolu ve hareketli - çok çeşitli. Aileler, arkadaş grupları, takım elbiseli insanlar, birlikte içen kadınlar. Çok sayıda çift ve etrafta tek başına oturan insanlar da var. Barda ayakta duran rastgele adamlar. Kendime bir masa seçerken etrafımda bolca hareket var, bana bakan biri var mı diye erkekleri kontrol ediyorum. Ama kimse bakmıyor.

Neyse ki, odanın koşturmacasının tam ortasında bir masa boşa çıkmıştır.

Ana pozisyon.

Oturup bacaklarımı geriye atıyorum ve menüye göz atmadan önce kocaman bir esniyorum. Duyu organlarım karıncalanıyor - etrafımdaki konuşmalar beyaz bir gürültüye dönüşüyor. Yüksek sesli bir erkek kahkahası tüylerimi diken diken ediyor ve etrafıma bir göz atıyorum. *Ian* buradaki erkeklerden herhangi biri olabilir. Burada bile olmayabilir... ama burada olduğu düşüncesi beni heyecanlandırıyor.

Bir kez daha esneyip yorgun gözlerimi ovuşturduktan sonra tekrar menüye odaklanıyorum. Temel bir şey alacağım. Çökelekli turta ve yanında patates kızartması. Bolca karbonhidrat. Sipariş vermek için bara gidiyorum, büyük bir sade kahve sipariş etme dürtüsüne direniyorum. Bu akşam bana kafein yok.

Tezgâhın arkasındaki adama gülümserken üzerimdeki gözlere karşı aşırı duyarlıyım.

"Diyet kola lütfen," diyorum, "ve yanında patates kızartması ile süzme turta, masa on dört."

"Harika," diye yanıtlıyor ve ben bir esneme daha veriyorum.

"Üzgünüm, çok yorgunum. Odama gittiğimde ışık gibi sönmüş olacağım."

Gülümsüyor. "Yoğun bir gün müydü?"

"Yoğun bir hafta. Sanki yıllardır uyumamışım gibi hissediyorum."

Acaba *Ian* beni duyabiliyor mu? Sesim bilerek yüksek çıkıyor, koşturmacayı bastırdığımdan emin oluyorum.

"Bekle," diyorum hatamı fark ederek. "Diyet kola kesmez. Boşver onu. Büyük bir bardak ev kırmızısı lütfen. Hayır! Bir şişe olsun!"

Güldü. "Elbette," diyor ve siparişimi giriyor. "Yemek için otuz dakika bekleyeceksiniz. Şarabınızı getireyim."

Masama döndüğümde, bir bardak altlığı alıp masaya vuruyorum, bir yandan etrafa bakıyorum, dekora, duvardaki av kuşlarının resimlerine, raflardaki eski kitaplara bakıyormuş gibi yapıyorum, bir yandan da odadaki her erkeği inceliyorum. Birkaç tanesini muhtemel olarak işaretliyorum, takım elbiseli iki adam, şarap içip sohbet ediyorlar. İkisi de *Ian* olabilir. Barda bana iki kez bakan adam da olabilir. Kahverengi saçlı ve iri yarı, şık mavi bir gömlek ve siyah pantolon giymiş.

"Şarabın," diyor bir ses ve ben sığıyorum. Tanrım.

"Üzgünüm," diyor barmen, "kilometrelerce

uzaktaydınız."

Şişenin mantarını açmak ya da şarabın tadına bakmak yok. Şişenin mantarı bile yok.

"Keyfini çıkarın," diyerek şişeyi ve bardağı masaya bırakıyor.

Kapağını açıyorum ve büyük bir bardak dolduruyorum. Tadı güzel, meyveli ve koyu. Bir yudum daha alıyorum ve müşterimin beni izlemenin tadını çıkaracağını söylediğini hatırlayarak tadın, vızıltının *tadını çıkarıyorum*.

Şarabın ve gelecek iğrenç şeylerin düşüncesiyle güçlenmiş bir şekilde ceketimi silkip sandalyenin arkasına düşmesine izin veriyorum, açıkta duran kırmızı tişörtüm ve kumaşın arasından görünen meme uçlarım için iyi bir fon oluşturuyor.

Bardağımı alıp tekrar etrafa bakıyorum. Hedeflerimden biri bile bana bakmıyor.

Nerede olduğunu merak ediyorum.

Kim olduğunu merak ediyorum.

Acaba beni görebiliyor mu?

Acaba gerçekten ne kadar yorgun olduğumu görüyor mu?

Süzme turtam geldiğinde garsona "Teşekkürler," diyorum ve bu fırsatı daha fazla rol yapmak için kullanıyorum. "Çok yorgunum, umarım bunu atlatabilirim. Lezzetli görünüyor."

Gülümsüyor. "Bir sürü patates. Seni rüyalar alemine göndermeli."

Yavaş yavaş, her tadın tadını çıkararak yiyorum. İçkimi yudumluyorum ve telaşın beni yutmasına izin veriyorum. Duyularım bulanıklaşıyor - gerçek yorgunlukla karışık gergin bir heyecan. Ama tüm bunların üzerinde bir sürtük gibi vızıldayan şey azgınlık.

Kahretsin, bu gerçekten azgınlık. Meme uçlarım karıncalanırken ve amım ağrırken süzme turta yemek. Kendime dokunma dürtüsü gerçeküstü. Biraz daha şarap ve ben sadece olabilir.

Koltuğumda kayıyorum. Süzme turta güzel ama bacaklarımın arasındaki his daha iyi. Birkaç patates kızartması alıyorum ve yavaşça ısıyorum, gözlerimin dikkatlice dolaşmasına izin veriyorum, kendimle dalga geçiyorum. Tam o sırada yeni bir adam fark ediyorum, kızıl saçlı, çok uzun boylu değil, takım elbise giyiyor ve gözlük takıyor. Bana doğru bakıyor ve gülümsüyor.

Kahretsin.

Bir yandan patateslerimi çiğnerken bir yandan da gülümsemeye çalışıyorum, kendimi lanet bir sincap gibi hissediyorum.

Bu o mu?

Ama hayır. Yanında bir kadın var. Kadın onu dudaklarından öpüyor, koluna giriyor ve bardan dışarı çıkıyorlar.

Tanrı aşkına, Ian buradaki adamlardan herhangi biri olabilir. Bir sürü farklı seçenek var.

Kendime onun burada bile olmayabileceğini hatırlatıyorum ve yemeğime konsantre oluyorum. Zaten kim olduğunu bilmek istemiyorum. Gerçekten istemiyorum.

Yanımda yatağa giren bir yabancıнын anonimliğini istiyorum. Hiç tanımadığım biriyle böyle uykulu bir yakınlık. İçim kıpır kıpır oluyor. *Uykuya dalma* ve yorganın altından alınma fikri karşısında masum bir kırılganlık.

Yemeğimin sadece yarısını yedim ama daha fazla dayanamıyorum. Peçetemle dudaklarımı sıvazladıktan sonra ayağa kalkıyorum ve şarap kadehimi alıp içiyormuş gibi yapıyorum. Paltomu ve çantamı alıyorum ama paltoyu giymiyorum, sadece bardan çıkarken koluma asıyorum, bir sürü erkek bana bakıyor, soluk kot pantolonlu ve tişörtlü azgın hatun.

Asansörde omzumu duvara yaslıyorum ve kot pantolonumun üzerinden klitorisime bastırıyorum.

Yorgunluk, karbonhidrat, kırmızı şarap ve horoz ihtiyacı, kışkırtıcı bir karışımdır.

Odama döndüğümde her şeyimi çıkardım ve yatağa uzandım. Şimdiden ıslanmıştım - bardaki adamların görüntüleri gözümün önünden geçiyor, hangisinin beni becereceğini merak ediyordum. Düşündükçe kendimi ovuyorum, üç parmağımı derine sokarken fanteziler canlanıyor, orgazm beni sarsarken inliyor ve titriyorum.

Kahretsin, bu çok güzeldi. Çok baş döndürücü. Çok kirli. Çok kolay sürüklenebilirdim... Ve neredeyse sürükleniyordum.

Kendimi yataktan kalkmaya zorluyorum ve harika bir duşun ardından saten elbisemi giyip aynada kendimi kontrol ediyorum. Yorganın altına girdiğimde müşterimin beni ne kadar görebileceğini merak ediyorum. Uyuma numarası yaparken lambayı açık bırakmalı mıyım? Kahretsin, sapık müşterim hiç de spesifik değildi. Tamam, anladım. Perdeleri açıyorum, odaya dışarıdaki otoparktan gelen hafif bir ışık parıltısı verecek kadar. Telefonumdan saati kontrol ettim. Saat on biri geçmişti. Buraya gelmesine bir saat var.

Lambayı kapatıp rahatlıyorum, yüzüm kapıya dönük bir şekilde yorganın altına giriyorum.

Sonra yine kendimle oynuyorum. İkinci bir tur için kendimle dalga geçiyorum. Klitorisimi beni gergin tutmaya yetecek kadar çalıştırıyorum, daha sonra yatak odama gizlice girdiğinde müşterim için ıslak olacağımı biliyorum, kirli davetsiz misafir.

Dünya etrafımda daralıyor ve dakikalar yavaşlıyor. Zaman önemsizleşiyor. Adrenalinim hafifliyor ve karanlığın içinde bulanıklaşıyor ve uyku beni ele geçirmeye başlıyor. Uyuşuk yarı rüyalar. Bilincin girip çıkmasının mutluluğu.

Gece yarısı olduğunda derin bir uykuda olmalıyım, çünkü odanın kapısının kapanma sesiyle zar zor kıpırdandım. Yavaşça kapanmıyor. Beni uyaracak kadar yüksek sesle kapandı.

Ve şimdi kalbim güm güm atıyor, kulaklarım diken diken ve sadece ayak seslerini duyabiliyorum.

Beni izliyor. Yorganı arkaya mı atmalıyım? Yoksa hareketsiz kalıp horluyormuş gibi mi yapmalıyım? Hiçbir fikrim yok ama bu hayal ettiğimden çok daha azgın.

Çarşafın yavaşça geriye çekildiğini hissettiğimde neredeyse nefesim kesiliyor. Sıcaklık ortadan kalkarken tüylerim diken diken oluyor. Biraz kıpırdanıyorum ve onun baktığını biliyorum. Çarşaf artık tamamen inmiş durumda. İç çamaşırlarımın kumaşının hareket ettiğini hissediyorum, onu kaldırıyor ve beni ortaya çıkarıyor. Sırt üstü yatmalı mıyım? Yoksa bu çok mu belli olur?

Slip'im daha da yükselip göğüslerimi ortaya çıkarırken yan yatarak hareketsiz kalıyorum.

Şimdi nefes alışını duyabiliyorum, daha ağır. Sertleşip sertleşmediğini merak ediyorum. Tabii ki sertleşmiştir.

Uzaklaştığını duyuyorum, ayaklarını sürüyerek, soyunuyor. Ve sonra durgunluk.

Sanal karanlıkta kendinizi bu kadar açıkta ve teşhirde hissetmeniz çok tuhaf. Gözlerinin bana sabitlendiğini, hareketsiz yattığını çok iyi biliyorum. Tüylerim diken diken oluyor.

Daha da kötüsü, kollarımda dans ediyor. Ağırılığının tekrar yanımdaki yatağa çöktüğünü hissettiğimde kendimi dikenli hissediyorum.

Onu çıplak hayal ediyorum, olacakları düşünerek sikini okşuyor. Bacaklarımı açıp onun için oynama dürtüsü çok güçlü, ama uykuda kalıyorum, o daha yakına eğilirken hareketsiz kalıyorum. Her hareketini hissediyorum.

Meme ucuna dokunduğunda biraz sarsılmaktan kendimi alamıyorum. Nefeslerimi sakinleştiriyorum ve beni affetmesini umarak hareketsiz kalıyorum.

Meme ucumu okşuyor, tırnağı yakalıyor ve bu çok hoş, çok iyi. Parmakları kalçama doğru hareket ettiğinde ne kadar alaycı. Bacağımı yana yatırıp beni daha çok ortaya çıkarıyor. Amımın ne kadar ıslak olduğunu merak ediyorum. Bana dokunduğunda çok kaygan olacağım.

Beklenti bir katildir, parmakların dokunmasını ve araştırmasını bekler. Ama o uzaklaşıyor, yatağın altına doğru. Ne planlıyor? Hiçbir fikrim yok. Beklenti korku içgüdüsüne dönüşüyor ve gözlerim karanlıkta açılıyor, ama atlamadan ya da çıldırmadan önce kendimi tutuyorum. Kullanıcı 1222 iri yarı. Gerçekten çok iri. Her hareket ettiğinde şiltenin altında nasıl hareket ettiğini hissedebiliyorum. Bardaki iri yarı adamı düşünüyorum. Bu o olabilir. Daha yukarı çıkıyor ve arkamdan nefes alışını duyuyorum. Kendi nefesimi sabit tutmak için elimden geleni yapıyorum - nefes alıp veriyorum, uzun ve yavaş. *Uyumak. Uyumam* gerek.

Sırtıma bastırıldığında çıplak vücudu kavurucu bir sıcaklığa bürünüyor ve sanki bu doğal bir hareketten başka bir şey değilmiş gibi ona sokuluyorum. Isıya karşı ısı. Nefeslerim tekrar kontrol altına alınmadan önce sahte bir kıpırdanma belirtisi gösteriyorum. Uzun ve yavaş. Uzun ve yavaş.

Kullanıcı 1222'nin sıcaklığı beni kaşıklarken çok güzel ve hoş karşılanıyor, cüssesiyle beni cüceleştiriyor. Mutluluk.

Kullanıcı 1222'nin ilk başta yaptığı tek şey bu - sessizlik içinde beni kaşıklamak. Nefeslerimiz senkronize ve onun güçlü cüssesi beni rahatlatıyor, korkum azalıyor. Kalp atış hızım yavaşlıyor ve bilincim kapanıyor. Rüya gibi yarı durum ilahi. Böyle bir zıtlık, bulanıklık.

Yorgunluk, azgınlık, sinirler, rahatlık. *İletişim.*

Kullanıcı 1222, gerçekten kendimden geçtiğimde dizlerini benimkilerin altına kancalıyor ve ben de ona daha da sokuluyorum. Aletinin kusursuz çubuğunu hissediyorum, kıcıma doğru sertleşiyor ve lanet olsun. Onun geri kalanı kadar hantal.

Ne şanslıyım.

Amım aydınlanıyor. Nefeslerim kısıyor ama tekrar uyanıklık alemine dönmüyorum. Karanlık rahatlatıcı ve o da öyle. Kolunu bana doladığında çok davetkâr ama kendimi ona bırakmıyorum. Yastığımı kavriyorum ve ona göğüslerime tam erişim sağlayarak uykuda kalıyorum.

Çok yorgun olduğum için memnunum, çünkü meme uçlarımı yakalayıp hafifçe bükerken inlemem zar zor duyuluyor. Kıcıma ona yaslarken bacaklarımdaki aksama gerçek, içgüdüden başka bir şey değil. Benim nefeslerim hâlâ yavaş ve sabit, ama ağzı omzuma gelip dudaklarını sıyırdığında onunkiler öyle değil.

Uyuyan güzelini istiyor.

Teklif edilen istekli çiçek çok cazip olmalı...

Eli nihayet aşağı kayarak kalçalarımın arasına girdiğinde azgın ve buna hazırım. Ona doğru hafifçe yuvarlanıyorum, nefeslerim hala uykuyla dolu ve bacaklarımı açmasına izin veriyorum.

Parmakları yarığımı bulduğunda bir mırıltı çıkarıyorum, kalçalarım sıcak ve nemli, onları ayırıyorum.

Şşş, diye fısıldıyor, gürültülü ama yatıştırıcı. *Rahatla...* diyor ve o benimle dalga geçerken esneyip ayaklarımı sürüyerek sahte rüya alemine geri dönüyorum.

Parmaklarını içimde istiyorum. Amımın istilaya ihtiyacı var. Sik arzuluyorum ve o da orada, ulaşamayacağım bir hediye gibi duruyor. Karakterimi bozmak ve ahlaksız bir fahişe gibi onun içine yuvarlanmak çok kolay olurdu. Bir sürtük gibi yarak için yalvarmaya değil, yarı uykulu ve karanlık bir ortama odaklanmak için her türlü kısıtlamayı yapmak gerekiyor.

Kıpırdadığımı biliyor, hissedebiliyor.

Parmaklarını yarığımın içine sokarak tekrar fısıldıyor. Siktir, evet. Bu çok iyi.

O kadar gerginim ki kendime lanet edebilirim.

Rockabye bebeğim, ağacın tepesinde, diye fısıldıyor ve yatıştırıcı pislği içinde o kadar heyecan verici ki tenim karıncalanıyor.

Rüzgar estiğinde, beşik sallanacaktır...

Klitorisimi buluyor, ileri geri süpürüyor ve ben mırıldanıyorum.

Yay kırıldığında, beşik düşecek...

Aleti büyük. Bana sürtünüyor ve ben onun kısıtlamasının gerginliğini hissediyorum.

Ve aşağı gelecek bebek, beşik ve hepsi...

Bacağımı daha da geriye, yukarı ve onunkinin üzerine çekip kendini öne atıyor. Yatağa sokuluyorum ve yastığımı sıkıca tutuyorum, horozunun başı bana karşı hizalanırken yorgunluk numarası yapıyorum.

Kalçalarını o kadar yavaş hareket ettiriyor ki bu bir günah, sikini öyle bir kontrolle yönlendiriyor ki inlemekten kendimi alamıyorum. İçeri itiyor, ama bu gergin bir işkence, amım onu tüketmek için o kadar çaresiz.

Kıpırdamadan durmak için her şeyimi harcıyorum. Kıpırdamıyorum, ikna etmiyorum, derin nefes almaktan başka bir şey yapmıyorum ve o içeri girerken içgüdüsel hareketler yapıyorum.

Amımı dolduran genişlik ve hacim, sürtük karanlığında bir ışık. Uykulu, sersem mırıldanmalarım gerçek. Kahretsin, buna ihtiyacım vardı. Buna çok ihtiyacım vardı.

Kalçaları yavaş ve derin bir piston gibi. Ritmini benim nefes alış verişıme göre ayarlıyor, beni sabit tutmak için kolunu belime doluyor.

Delicesine samimi. Bu kadar yakın ve kişisel, böyle bir yatağın yumuşaklığında bir yabancından başka bir şey yok. Kollarında başım dönüyor. Savunmasızım ama o hızlanmaya başlayınca sakinleşiyorum.

Hareket etme, kavrama, kaslarımı germe dürtüsüyle savaşıyorum. Nazik mırıltılar ve kalçalarımı hafifçe sallamaktan başka bir şey yapmıyorum. Ben onun uyuyan güzeliyim, gecenin içinde onun pençesindeyim.

İticiliği beni sarsacak ve yatağı sallayacak kadar yoğunlaştığında sakinleşiyor. Yavaşlıyor ve yatıştırıyor.

Rockabye bebeğim.

Atlıkarıncanın her turu çizgileri bulanıklaştırıyor ve ben illüzyonu yerinde tutmak için kendi tutkumla savaşıyorum.

Bu sadece oyunu daha heyecanlı hale getirir.

Kullanıcı 1222'nin sesi ve ninni gibi fısıltıları bağımlılık yapıyor, alayları da öyle. Kafam boş, kaybolmuş, sürükleniyor. Bedenim rahat ama arzulu. Nefeslerim sabit ama muhtaç.

Klitorisimle oynamasını, memelerimi sıkmasını ya da beni daha derine sokmasını isterdim ama yapmıyor. Aleti kabzasına kadar gömülü, beni geriyor ama hareketlerinde acelecilik ya da güç pompalama yok. Alışma sürecinde çok hassasım. Kendimi hafifçe ayarlama riskine giriyorum - acıyı doğru noktaya vurmak için. Ve işe yarıyor. Oh, lanet olsun, işe yarıyor.

Nefeslerimi sabit tutmak artık daha zor olacak. İçimdeki basınç artarken odaklanabildiğim tek şey bu. Aletin başı sürekli girip çıkıyor. Yavaş ve alaycı bir şekilde sürtünüyor, öyle ki inlemek istiyorum.

Tek yapabildiğim mırıldanmak, nefes almak ve yastığıma sarılmak.

Üfleme hazırlanıldığını anlıyorum. Taşaklarındaki gerginliği hissediyorum, bana karşı. Boşaltmaya hazırlanırken aletin nabzını hissediyorum.

Nefes alışları hızlanıyor ama itişleri hızlanmıyor. Mırıltılarım daha yüksek, ama onları uzak diyarlarda tutuyorum, hala fantezilerinin uyuyan kadını karakterindeyim, bir elim mememe gidip sıkıyor.

Siktir!

Eğer onu sallayabilseydim... ona karşı koyabilseydim...

onu daha sert alabilseydim. Ama yapamıyorum.

Onun isteği benim için emirdir - ve onun zevki benimkinden önce gelir.

Kullanıcı 1222 boşaldığı zaman homurtularını tutuyor ama hava gerilimle dolu. Sırtıma çarpan kalbini hissedebiliyorum. Kendini çılgınlığa kaptırmış ama üç uzun fiskiyeyle boşalıyor. Bunu yaparken yaşadığı sarsıntıları ve spazmları biliyorum. İçime bir sürü döl boşalttı ama yeterli değil...

Ona durmasını söylemek istiyorum. Kalmasını. Tekrar yapmasını. Onun siki hala içimdeyken, onun için boşalana kadar azgın klitorisimi kullanmasını. Ama söyleyemiyorum. Söyleyemiyorum. *Uyuyorum.*

İçimden çıkarken mırıldanıyorum, geri çekilirken uykulu bir hayal kırıklığıyla ayaklarımı sürüyorum.

Sikini tekrar içimde istiyorum. Bana sertçe çarpmasını istiyorum. Beni sıkıştırmasını. Ben inleyip kıvranırken yüzüme ninniler söylesin.

Yerden kıyafetlerini aldığını duyduğumda beynim dönmeye başlıyor. Banyoya doğru gözden kayboluyor ve ben omzumun üzerinden bakma riskini alıyorum ama kapı kapanıyor.

Elimi uzatıp telefonumdan saati kontrol ettim. Hay sikeyim. Saat neredeyse gece 2. İki saattir ikimizle de dalga geçiyor.

Yorganın altına tekrar sokulduğumda kalbim boğazımda, o banyodan çıkarken başka bir uyku nöbeti numarası yapıyorum. Odayı geçerken neredeyse hiç ses çıkarmıyor, otel odasının kapısını o kadar nazıkçe açıyor ki neredeyse sessizlik oluyor.

Harika bir hırsız olurdu, bu çok açık. Sonra, aynen

böyle, Kullanıcı 1222 gitti.

Amım onun dölüyle dolu ve klitorisim bir tur daha istiyor ve bu hem sinir bozucu hem de çok sıcak, bir arada. Bu da bir amaca hizmet ediyor.

Bir şovmen olmanın fantezilerimle ya da küçük kirli ruhumun benim zevkim için neye ihtiyacı olduğuyla ilgili olmadığını tekrar hatırlıyorum. Müşterilerime hizmet etmek ve onların isteklerine sadık kalmakla ilgili.

Keşke Kullanıcı 1222 iğrenç ninniler fısıldamasaydı... O kadar ateşliydiler ki uzun, çok uzun bir süre zihnime kazınacaklar. Bu, kendimi uçurumun kenarına göndermek için ihtiyacım olan yakıtı fazlasıyla sağlıyor. Parmaklarımla amımı pompalıyorum ve kendi klitorisimi parmaklıyorum, içimdeki dölünün kalın ıslaklığını seviyorum. Tanrım, saatler süren işkenceden sonra gelen patlama için kutsanmış durumdayım, vücudumdaki her kas ben zirve yapıp patlarken geriliyor.

Karanlıkta telefonumun ekranı aydınlandığında nefesim kesiliyor. Bildirimleri kontrol etmek için elime alıyorum, tekliften kazandığım paranın çoktan banka hesabıma aktarıldığını ve incelememin görüntülenmeye hazır olduğunu görünce sırtıyıyorum.

Dirseğimin üzerinde doğrulduğumda tamamen uyanıktım. Derecelendirmeyi beklemek beni her zaman heyecanlandırır.

Beş yıldızlı olduğunda havayı yumruklayabilirim. Benim için tam not, tatilden ilk gecede döndüm.

Holly ya uyku hapi kullanıyordu, ya gerçekten bitkin düşmüştü ya da insanlığın tanıdığı en iyi oyuncuydu. Belki de bir kombinasyon. Ama her neyse, sikimi alırken uyumakla harika bir iş çıkardı. Vücudu da zevk aldığını bana göstermek için harika bir iş çıkarmıştı. Güzel, narin inlemeleri anlaşılmayı mühürledi. Bu uyuyan güzelin peri masalı gibi bir amcığı var. Mükemmeldi ve beni beyaz atlı prens olarak soğukkanlılığımı kaybetme noktasına getirdi. Gelecekte onunla birçok otel yatağını paylaşacağımı umuyorum ve bir dahaki sefere ona restoranda bir yazlık turta ve bir şişe ev kırmızısı ayırtacağım. Doyurucu yemek onu kesinlikle yormuş görünüyordu. Masada ne kadar uykulu bir kız var. Evet, Holly. Seni izliyordum.

Buna yüksek sesle gülüyorum, esneme ve esneme gösterimi hatırlıyorum. Karnımda bir başarı çiçeği parlıyor ve telefonumu tekrar komodinin üzerine bırakırken sırtıyıyorum.

Evet!

Fahişe Holly şehre geri döndü. Onu özledim.

Chapter Three

EBONY'NİN BENİ DIŞARIDA BEKLEDİĞİNİ GÖRÜNCE ONA DOĞRU KOŞTUM.

Kingsgate Emlak Kiralama. Sarışın saçları ve kırmızı tulumuyla bir mil ötede duruyor. Ona ulaştığımda kolları ardına kadar açık, sanki yıllar geçmiş gibi beni kucaklıyor.

"Vay canına," diyor sonunda uzaklaşırken. "Tanrım, Ella, çok uluslu bir şirketin CEO'su gibi görünüyorsun, apartman peşinde koşan bir kız gibi değil."

Gülüyorum, çünkü zor. Üzerimde bir bluz ve kalem etek var, tabii ki ceketimle birlikte. Ve tamam, klasik siyah topuklu ayakkabılar. Ama hala kedi tüyü göz kalemim ve mürdüm çileği rujum var. Saçlarım topuz yapılmış olsa bile hala gotik filmlerinden fırlamış gibi görünüyorum. Dün gecedan bu yana büyük bir değişim geçirdim; bunda rahat büyük boy yatağın ve otelin bu sabahki muhteşem kahvaltısının büyük payı var. Şık kıyafetimin altında hala dünkü kirli külotumu giydiğimi kimse tahmin edemez. Yani bu geceki müşterimden başka kimse.

"Onları etkilediğimden emin olmak istiyorum," diyorum Eb'e. "Bu daireler çok lüks. Beni geri çevirebilirler."

Bana güven verici bir şekilde bakıyor, sanki sınava girmek üzere olan gergin bir çocukmuşum gibi.

"Kingsgate'i etkilemenize gerek yok. *Onların sizi etkilemesi gerekiyor.* Banka hesabınızdan kira gelirini kesecek olan onlar, tam tersi değil."

"Belki, ama iş geçmişim o kadar da etkileyici değil, kredi puanım da öyle."

Omuz silkiyor. "Yani? Ajans'tan bir işveren referansıyla birlikte yüklü bir depozito ödüyorsunuz. Profesyonel bir kefil olacaklarını da belirttiler, değil mi? Sorun yok. Sen artık bir halkla ilişkiler *süperstarısın*, bunu unutma."

The Agency'den Orla bu teklifi sunduğu için bile bir süperstar. Gerçekten *šovmenlerine* göz kulak oluyorlar. Son birkaç aylık banka hesap özetlerimi Kingsgate'e teslim ettim, oldukça sağlıklı görünüyorum, ancak kredi geçmişim bunu asla kesmeyecek. Umarım Kingsgate notumu görmezden gelir.

Eteğimi bilmem kaçınıcı kez düzeltiyorum. Ebony'nin haklı olduğunu biliyorum ama büyük bir parçam hala buna tam olarak inanmıyor. Her fırsatta motivasyon kitapları okuyarak sayfalardaki mesajları içime çekmeye çalışıyorum. *Kendinize inanın. Olumlu zihinsel tutum. Odaklanmanızı geliştirin ve hayallerinizin peşinden gidin.* Ve evet, bunlar işe yarıyor ama bu o kadar önemli ki sinirlerime hakim olamıyorum. Kingsgate'in bugün bana göstereceği daire portföyü bu dünyanın dışında. Belki de seçimlerimde bu kadar cesur olmamalıydım, çünkü standart iki yataklı bir yer gayet iyi olurdu.

Hmm, belki de motivasyon kitaplarının izleme seçimimde bir rolü vardı... *Büyük hayaller kurun.*

Ebony saatini kontrol ediyor. "İçeri girmek ister misin? Görüşmeler başladığında kendini çok daha iyi hissedeceksin. İnan bana bebeğim, şık mutfak adalarını gösterecekler, lüks halıları ve panoramik manzaraları övecekler, hayat geçmişini yargılamayacaklar."

"Umarım öyledir."

Eliyle kapıyı işaret ediyor. "Hadi yapalım o zaman. On dakika erken önemli değil."

"Evet," diyorum ve bir gülümseme yapıştırıyorum. "Hadi yapalım şu işi."

El çantamı tutuyorum, resepsiyona adım atarken lüks deriyi gösterdiğime emin oluyorum. Duvarda büyük altın bir *Kingsgate* logosu var.

"Richard Jacobs için geldim," diyorum resepsiyon görevlisine. "Bugün görüşlerim var."

Özenti değil de değerli bir müşteriymişim gibi gülümsediğinde sinirlerim yatışıyor.

"Gidip onu getireyim. Ella Edwards, değil

mi?" "Evet, doğru."

Resepsiyon görevlisi uzaklaşırken Eb bana sırtıyor. "Gördün mü? Milyoner gibi görünüyorsun. Çok iyi uyum sağladın."

Kıkırdıyorum. "Ben milyoner

sayılmam." "Henüz değil, ama biraz

zaman ver."

Uzun boylu, takım elbiseli bir adam - belki otuzlu yaşların ortalarında - elimi sıkmak için adım atmadan önce cevap verme şansım olmadı. Üzerinde tüvit bir ceket var, bu mekâna uygun yüksek sınıf, ama elimi tuttuğunda bu beni korkutmuyor. Aksine, bu bir şeylerin tıklanmasına neden oluyor - doğrudan kafamın içine giren bir farkındalık. Artık ne savurganlık, ne sınıf, ne de *kabul görmüş telaffuz beni korkutuyor*. Kabul ettiğim iğrenç teklifler bunu gösterdi. Artık pek çok görkemli, zengin müşteriyle yattım ve Richard'ın beni aşağı yukarı süzerken yutkunma şekli kendime olan güvenimi yeniden canlandırıyor. O beni istiyor. Bunu gözlerinde görebiliyorum.

"Ella," diyor. "Seninle tanıştığıma çok memnun oldum."

"Sen de," diye cevap veriyorum ve dikkatini Ebony'ye yöneltip ona elini uzatıyor.

"Ebony," diyor. "Ella'nın arkadaşı."

"Arkadaşım," diye tekrarlıyor sırtarak. "Mükemmel. Size mülklerimizi göstermek için sabırsızlanıyorum. Gidip arabayı getireyim, ön tarafta buluşuruz."

Kulak misafiri olmadığında Eb kıkırdıyor.

"Size mülklerini göstermek için sabırsızlanıyorum. Evet, eminim. Sanırım sana sikini göstermeyi tercih ederdi."

"Evet," dedim, "bir mil öteden gördüm."

"Ağzının sulanması ve yutkunması? Gözlerinin doğrudan göğüslerine gitmesi? Yakası tutuştuğu için boynunu hafifçe sallaması?"

"Evet, yukarıdakilerin hepsi," diyorum dışarı

çıkarken. "Eminim şu anda üzerinde bir yarı otomatik var."

"Şşşt!" Siyah bir Range Rover Sport yanaşırken ona dirsek attım.

Eb ile birlikte arka koltuğa *geçerken teşekkür* ediyorum. Richard'ın gözlerinin her fırsatta dikiz aynasından benimkileri yakaladığını fark ediyorum.

"Görülecek beş daire var" diyor. "İlk tercihleriniz?"

Hemen Josh ve Tiff'in Belgravia'daki evini söylemek istiyorum. *Sadece* konumu nedeniyle değil, bu sabah listeleri TEKRAR gözden geçirdiğimde çok güzel görüldüğü için, ama bunu yapmamalıyım. Onu almamalıyım. Komşu olurduk. Josh'a lanet dairemden el sallayabilirdim. Bu düşünce bile beni deli bir sapık gibi hissettiriyor.

Richard'a "Senin ellerindeyim," diyorum ve seçtiğim kelimelerden hemen pişmanlık duyuyorum. "Eminim hepsi harika olacak," diye ekliyorum hemen.

"Eminim öyle olacaktır. Söz konusu mülk seçimi olduğunda çok dikkatli davranıyoruz."

Ve muhtemelen kiracılar söz konusu olduğunda çok dikkatli. İçimde bir kıpırtı var. Sadece kurtlu küçük bir kıvrınma.

"Belgravia'dakini seviyorsun, değil mi?" Ebony anons ediyor ve lanet olsun, keşke linki ona o kadar çok göndermeseydim. Devam ederken beni kolumdan dürtüklüyor. "Senin için çok uygun bir yer olacak, değil mi?"

Ona bir tane patlatabilirim, cidden.

"Belgravia'da mı çalışıyorsun?" Richard soruyor.

"Şehirde çalışıyorum," diye cevap veriyorum. "Ama Belgravia'da arkadaşlarım var."

"*Arkadaşlar, evet,*" diye fısıldıyor Ebony ve o da en az Tiff kadar kötü. Josh bana ikisinin birlikte olmamıza o kadar hevesli olduklarını söylüyor ki düşün için şapka bakıyorlarmış. Görünüşe göre durmaksızın alıyor.

"Benim de Belgravia'da arkadaşlarım var," diyor Richard. "Oraya çok sık giderim. Belki sonunda karşılaşırsınız, eğer kabul edersen."

Sözleri açıkça işaret ediyor. Aklınca, beni zaten beceriyor. Evet, Dick'in şu anda bir yarıdan fazlası var. Ben de onun sırttan yansımasına gülümsüyorum.

"Peki, seçim sizin olsaydı hangi daireyi tavsiye ederdiniz?"

"Belgravia, tabii ki." Gülüyor. "Hayır, gerçekten. Şaka bir yana, oldukça görkemli ve konumuna göre makul fiyatlı."

Şaka yapmıyor. Bu daire hem maliyet hem de konum açısından listenin başında. Çok gösterişli bir bloğun yedinci katında, inanılmaz fotoğraflar gördüm. Etrafında avlu bahçeleri ve şehre bakan tavandan tabana pencereleri var. İki harika büyük yatak odası var - annem ve babamın ziyaret etmesi için mükemmel. Annem son teknoloji mutfak için çıldırırdı. Muhtemelen benden daha çok kullanacaktır. Ben daha çok mikrodalga kullanan bir kıyım.

Ama kim bilir? Her şey değişebilir, değil mi? Son olaylar bunu kanıtladı. Belki de birkaç ay içinde Michelin seviyesinde ana yemekler pişiriyor olacağım.

Bu da Richard'a bir sonraki soruma yol açıyor.

"Tüm bu yerler web sitenizde şu anda mevcut diyor. *Şu anda* demek aslında ne kadar yakın demek? Taşınmadan önce birkaç haftadan mı bahsediyoruz?"

"Duruma göre değişir. Üç tanesi boş ve tamamen yenilenmiş durumda, yani evrak işleri tamamlanır tamamlanmaz ve depozito parası hesabımıza yatar yatmaz *şu anda müsait olacaklar*. Sadece son fotoğrafları çekmemiz ve ev sahibinin onayını almamız gerekiyor. Eğer acele edersek bunlar yaklaşık bir hafta sürebilir. Diğerleri birkaç hafta daha uzun sürebilir."

"Harika, eğer birini seçersem süreci ne zaman başlatabiliriz?"

"İsminizi ne kadar çabuk imzalayabilirsiniz? Siz karar verir vermez Rebecca'ya evrakları hazırlatabilirim. Sanırım işveren referansınızı ve banka hesap özetlerinizi çoktan teslim ettiniz?"

Trafik ışıklarından uzaklaşırken ona "Evet," diyorum.

Kingsgate'in daha derine inmeyeceğini umarak rezervasyonu yapar yapmaz referansı gönderdim. Streetview'de mevcut posta koduma baksalar, muhtemelen beni anında geri çevirirlerdi.

"Bu durumda, özellikle de zaman bir faktörse, sizi mümkün olduğunca çabuk oraya götürmek için elimizden gelen her şeyi yaparız."

"Teşekkür ederim."

Keşke ne kadar...

Kuzey Yakası'ndaki Wharton Yolu ve Halesbury Caddesi'ndeki ilk ikisini kontrol ettik ve harika yerlerdi. Lüks ama küçük. Bir tanesi mobilyalı, ki bu bir bonus olurdu, ama *bana göre* değil. Çok bej rengi. Diğeri harika ama yeni bir mutfak kurulumu tamamlandıktan sonra altı hafta daha müsait olmayacak. Güzel ama hayır. Bana daha erken lazım. Sıradakine geçelim. Finns Lane. Hemen müsait. Giriş katında, küçük bir bahçeye açılan kapıları olan Viktorya döneminden kalma tatlı bir daire. Yatak odasında ölmek için bir gömme dolap var, ama Ebony ayrıldığımızda benim kadar etkilenmiş görünmüyor. Richard arabaya doğru giderken beni kenara çekti.

"Burası şehir merkezinden oldukça uzakta. Teklifler için biraz seyahat etmek gerekiyor."

Omuz silktim. "Doğru, ama çok da önemli değil. Fiyatı da iyi."

"Olabilir. İyi bir bahçıvan mısın?"

"Hayır, pek sayılmaz."

"Daha çok şehir manzarası seven bir kız mısın?"

Gülüyorum. "Evet. Şehir manzarasına

bayılırım." "Buraya hayır demek o zaman."

"Ciddi misin?"

"Tabii ki, cidden. Kalbinize şarkı söyleten bir tanesini seçin."

Bu kadar güzel bir yeri geri çevirmek delilik gibi geliyor. Sadece birkaç ay önce olsa bayılırdım.

Bir sonraki yer Parkvale'de ve fena değil ama diğerleri kadar güzel değil. Şu anki kiracının eşyaları evin çok daha küçük olduğunu belli ediyor ve misafir yatak odası çift kişilik bir yatak için ancak yeterli büyüklükte. Şık olmasına rağmen annem ve babam orada sıkışık olurdu.

"İkna olmadın mı?" Richard soruyor ve ben başımı

sallıyorum. "Hayır, pek değil, üzgünüm."

"Üzgün olmanıza gerek yok. Asıl olaya geçelim ve sonra aramanızı yapmakta özgürsünüz."

Sırtışından en iyisini sona sakladığını anlıyorum ve oh, lanet olsun. Belgravia'nın iki kulesi görüldüğünde de kalbimin tamamen attığını biliyorum. Muhteşemler, sanki aynalı camdan oyulmuş gibiler. Web sitesindeki resimler buranın hakkını asla veremezdi... özellikle de iç mekanı. Giriş fuayesinden içeri girip asansöre adım attığımızda batı kulesi beş yıldızlı bir otel gibi hissettiriyor. Her yer el cilalı mermerden yapılmış gibi görünüyor. Servis ücretinin bu kadar yüksek olmasına şaşmamalı. Yedinci kata ulaştığımızda kalbim güm güm atıyor ve Richard bizi koridor boyunca daireye götürüyor.

Kapıyı bir *ta-da!* ile açtığında ağzım açık kalıyor çünkü burası açık planlı bir rüya gibi. Ciddi anlamda. Salon alanının en ucundaki koyu gri elektrikli panjurlar sonuna kadar açılmış ve

Dışarıdaki dünya. Richard bize parlak siyah mutfak tezgahlarından, yeni takılmış kademeli duşu ile arduvaz duvarlı banyonun ihtişamına kadar her şeyi göstererek bir tur attırırken neredeyse dilsizim.

"Sana biraz zaman vereyim mi?" diyor, buranın beni bütünüy le ele geçirdiğini çok iyi biliyor.

Bununla birlikte, ön kapıyı arkasından kapatarak bizi yalnız bıraktı ve ben dirseklerimi mutfak adasına dayadım, hala pencerelere ve şehrin karşısındaki muhteşem manzaraya takılıp kalmıştım.

"Onu duyabiliyorum," diyor Eb, yaklaşarak.

"Neyi duyabiliyorsun?"

"Kalbin, şarkı söylüyor." Sırıttıyor. "Bu kesinlikle senin için, Ells. Diğerleri yanına bile yaklaşamaz."

Haksız değil. Ama bunu yüksek sesle söylemek istemiyorum.

"Evet, ama bu diğerlerinden ayda bin beş yüz dolar daha fazla," diyorum.

"Pah, her neyse. Doğru müşteriyle bunu yirmi dakikada kazanabilirsin. Bu gece yüklü bir miktar kazanıyorsun, değil mi? Kendini küçümsemeyi bırak. Sen bir çalışkansın, Ella. Sıkı çalışanlar büyük kazanır."

"Henüz sert bir golcü değilim. Ben bir acemiyim."

"Hızla sert bir oyuncu haline gelen bir acemi." Pencereye gidiyor ve bahçelerin diğer tarafındaki bloğu işaret ediyor. "Diğer hardcorer'ların hemen yanında *yaşıyor* olabilecek bir acemi."

Kalbim küt küt atıyor.

"Orada mı yaşıyorlar? Tiff ve Josh? Tam orada mı?"

"Evet."

"Bu çok yakın. Çok yakın."

"Bahçeler arasında sadece bir çizgi. Gece ziyaretleri için mükemmel."

"Bu benim karar verme sürecimin bir parçası değil," diyorum heyecana rağmen. "Bunu kendim için yapıyorum, başkası için değil."

Başını eğiyor. "Biliyorum bebeğim, bu sadece ek bir bonus. Ama dürüst olmak gerekirse." Kollarını açarak dönüyor, topukları açık meşe zeminde rahatça dönüyor. "Belgravia olsun ya da olmasın, burası göze çarpan bir yer. Kendinize karşı dürüst olun. İstedğin bu, değil mi?"

Düşündükçe boğazıma bir yumru oturuyor. Buna inanamıyorum. Bu ihtimal bile...

Her sabah bu yerde uyanma düşüncesi. Lüks banyoda duş almak. Şehir manzarası üzerinde güneş doğarken pencere kenarında kahve içmek. *Ailemin beni ziyaret edeceği ve ne kadar ilerlediğimi görecekları düşüncesi.*

Duygularımı öksürerek bastırmaya çalışıyorum ama Ebony bunu fark ediyor. Beni bir kez daha kucaklamak için kendine çekti ve hepsi bu kadar. Gözyaşlarım kelimelerimle birlikte dökölüyor.

"Bir yerlere gelebileceğimi hiç düşünmemiştim. Hep Connor'ın olacağını düşündüm. Bir hiç olduğumu, sadece ona destek olduğumu düşündüm, sanki yüksek hayat onun kaderiymiş gibi. Ama burada, içinde yaşayabileceğim böyle bir yerde duran benim, o değil. *Ben olduğuma* inanamıyorum."

"Ve sen bunu hak ediyorsun," diyor Eb gözlerimin içine bakarak. "Al bunu Ella, hayallerini yaşa."

Hayallerinizi yaşayın. Doğrudan motivasyon

kitaplarından. Siktir et, neden dinlemiyorsun?

"Alacak mısın?" Eb soruyor, ben de başımı sallıyorum.

"Evet." Gülüyorum. "Eğer almama izin verirlerse tabii."

O da gülüyor. "Sana verirler, merak etme. Richard muhtemelen sana bedavaya verecektir, seninle karşılaşmayı çok istiyor."

"Kesin şunu!"

Pencerelerden yayılan şehir manzarasına bir kez daha bakıyorum. Sırf burada olmak için, yatak, havlu ya da herhangi bir şey olmadan bile buraya taşınabilirdim, o kadar güzel ki.

Ebony ön kapıyı işaret ederek, "Ona haber ver," diyor. "Dışarıda bekliyor. Ona bunu istediğini söyle."

Nefes alıyorum. "Tamam. Yapacağım."

Onunla buluşmak için dışarı çıktığımda Richard telefonuyla konuşuyor, kapıyı arkamda aralık bırakıyor. Doğruca cebine koydu.

"İstedğim bu, lütfen," diyorum. "Bu mükemmel. İnanılmaz."

Elini omzuma koydu. "Size mükemmel bir yer bulabildiğimize sevindim, bir mülkün evimiz olmak üzere böyle öne çıkmasının ne kadar anlamlı olabileceğini biliyorum."

Evim. Burası için ne güzel bir kelime.

"Rebecca'yı hemen görevlendireceğim," diyor. "İstersen ofise döndüğümüzde evrakları imzalarız. Kiracılığın ne zaman başlamasını istiyorsunuz?"

"Bugün," diye gülüyorum, onun da güleceğini düşünüyorum ama gülmüyor. Başını iki yana eğiyor. "Hmm. Bu biraz iddialı olabilir, ama muhtemelen önümüzdeki hafta ortası imzalayabiliriz. Hafta sonunu aradan çıkarırız."

"Gerçekten mi? Gelecek hafta mı? Sen en iyisisin. Gerçekten."

Sanki ona bir ödül vermişim gibi sırtıyor ve telefonunu geri çıkarıyor. "Rebecca'yı arayayım. Hazır olduğunuzda arabaya gidin."

"Teşekkürler."

Ellerim havada apartmana geri dönmeden önce onun asansöre binmesini bekliyorum. Eb beni alkışlarken mutfakta mutlu bir dans yapıyorum, bir balerinmişim gibi dönüyorum.

"Benim olacak!" Ciyaklıyorum. "Gelecek hafta!"

Ağzı açılıyor ve etrafındaki boş parlaklığa bakıyor. "Tanrım, Ells, bu harika ama buraya ne koyacaksın ki? Ortak evde hiç mobilyan yok, değil mi? Getirmek isteyeceğin bir şey yok mu?"

Palyaço gibi sırtıyorum. "Hayır. Hiçbir şeyim yok. Çok tatlıyım."

Ellerini birbirine kenetler. "Evet o zaman bebeğim. Boş bir tuval. Alışverişe çıksak iyi olur!"

"Gelemem. Bu akşam bir evlenme teklifim var. İnternette alışveriş yapma keyfi için Tanrı'ya şükürler olsun."

"Kahretsin, Ells, tam bir işkoliksin." Bir kaşını kaldırıyor. "Ya da bir fahişekolik."

"Ne diyebilirim ki?" Sırıttıyorum. "İşimi seviyorum ve döşemem gereken koca bir daire var. Burayı istediğim gibi döşemek için seve seve bir fahişekolik olurum."

"Pekâlâ, Richard'ın yanına gidelim," diyor Eb. "Şimdilik internette alışveriş yapmamız gerekecek. Belki onun kirayı halletmesini beklerken birlikte göz atabiliriz."

"Tabii, sadece yapmam gereken bir şey

daha var." "Neymiş o?"

Onu da yanımda yatak odasına sürüklüyorum ve ben yere yatıp kalın pelüş kömür grisi halının üzerinde iki büküm bir şekilde kar meleği yaparken o da gülmeye başlıyor.

"Bir bakayım dedim," diyorum, sonra yan dönüp onunla birlikte gülüyorum. "Ne de olsa mobilyaya ihtiyacım yok. Bu halı yatak olacak kadar rahat."

"Sen özel birisin, bunu biliyor musun?"

Nefesimi tutup tavana ve sekiz milyar ayara sahip batık LED ışıklara bakıyorum.

Evet, toplayabildiğim her beş yıldızlı yorumu toplayarak özel bir şey olsam iyi olur. Bu yeni yaşam tarzı ucuza gelmiyor. O yüzden bu gece iyi bir başlangıç yapmak en iyisi.

"Hadi Richard'a gidelim," diyorum. "Saat sekizde yeni bir müşterim var ve beni kirli, ıslak külotla istiyor. Parlak güneşli bir günde apartmanların etrafında dolaşmamız iyi oldu."

"Güzel." Ayağa kalkmama yardım ediyor. "Bunu Richard'ın önünde söylemediğinden emin ol, yoksa o kirli külotları depozito olarak isteyecek."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Görüntüler aracılığıyla Dick'in aletini mi kontrol ediyordun?"

Bana göz kırpmıyor. "Elbette. Bu benim işim, bebeğim."

Asansöre ulaştığımızda elini tutuyorum ve içeri girdiğimizde sıkıyorum.

Evet, bu onun işi ve bu işte çok iyi.

Kingsgate'e döndüğümüzde sonsuza kadar Richard'ı bekliyoruz. Onu ofisinde, telefonda görebiliyoruz ve benim hakkımda konuştuğunu biliyorum. *Bok çukurunda yaşıyor. Kredi notu kötü. Lanetlenmiş gibi hissediyorum.*

"Sorun değil," diyor Eb, "muhtemelen karısıyla konuşuyor, geç kalacağını açıklıyor çünkü zihnindeki şaplak bankasında düşünmesi gereken yeni görüntüler var."

Nefes alıyorum, beni rahatlatma çabasını zar zor fark ediyorum. Dakikalar ilerledikçe mobilya web sitelerinde geziniyor ve önerilerle beni şaşırtmaya çalışıyor ama şu anda umursamayacak kadar sinirliyim.

Richard'ı izlerken yaşadığım stres yüzünden külotum terden sırlıslıklam olacak. Telefonla işi bitti ve şimdi masasında oturmuş, bilgisayarında bir şeyler yapıyor.

Kalbim çok alçaldı. Geçmiş hayatımdan nasıl da nefret

ediyorum. "İşte geliyor." Eb beni dürtüyor.

Richard geliyor, elinde bazı kağıtlar var. Gülümsüyor. Umut etmeye cesaret edebilir miyim? Yine de küçük bir dua ediyorum.

"Sadece üç imzaya ihtiyacım var," diyerek bana kağıtları ve bir kalem uzattı.

Aman Tanrım. Kira sözleşmesinin kopyasına mezuniyet belgesi gibi bakıyorum. Ve bir bakıma, sanırım öyle.

"Hepsi senin," diyor Richard. "Anahtarları alır almaz seni arayacağım."

Ona ne kadar teşekkür etsem azdır ve Eb'e de bu yolculuğa eşlik ettiği için ne kadar teşekkür etsem azdır. Caddeden metro istasyonuna doğru yürürken kolunu tekrar sıkıyorum.

"Belgravia'ya hoş geldin *Holly*," diyor.

"Teşekkürler. Ne kadar şaşırtıcı."

"Pek sayılmaz. İlk günden beri biliyordum." Boğazını temizliyor. "Bu arada... sen ve piercingli Adonis hakkında son durum nedir?"

Onun sözleri karşısında içimde kelebekler uçuşuyor.

"Cuma akşamı için bir randevu ayarladık. Kensington'da bir restoranda yer ayırttı."

"İşte, aynı hafta içinde bir Belgravia dairesi ve bir Belgravia süperstarı mı alıyorsun? Hayat kazanıyor."

"Evet, kesinlikle öyle."

Sadece böyle kalması için dua ediyorum. Hayat mutluluk olabilir, ama kalp ağrısı her köşede bir sürtük gibi saklanıyor olabilir. Bunu çok iyi biliyorum.

Bu düşünceleri bir kenara itiyorum. Geçmiş artık geride kaldı. Connor gitti ve Belgravia geliyor. Bu arada, odaklanmam gereken müşterilerim var. Cuma gününe sadece birkaç gece kalmış olabilir ama çok yoğun olacaklar. Ebony haklı. Ben bir orospu-koliğim.

"Hiç pencerenin önünde kullanıldın mı?" Konuyu değiştirerek ona soruyorum. "Yarın kartlarımda teşhircilik var."

"Evet. Birçok kez. Aslında dışarıdaki insanlar tarafından fark edilmek oldukça sıcak, özellikle de durup sizi kullanılırken izlediklerinde."

"Evet. Kulağa oldukça ateşli geliyor."

Metroya binerken beni dirseğiyle bir kez daha dürttü.

"Alıştırma diyelim. Yeni pencereleriniz gibi pencerelerle Josh her fırsatta sizi onların önünde becerecek."

Bunun için yanıp tutuşuyorum, çünkü Josh'un beni Belgravia pencerelerinin önünde becerdiği düşüncesi içimi titretiyor. Ama sadece buna değil. Ondan önceki kaçınılmaz duyuru. Bir numaralı randevuda ona ne diyeceğim? Dairelerimi gezerken avlunun diğer tarafına geçtiğimi ona nasıl söyleyeceğim?

Yüz yüze olmalı, çünkü bunu mesajlaşırken öylesine bir cümle olarak söyleyemem. *Merhaba komşu!*

"Ciddiyim Eb," diyorum metro istasyonuna vardığımızda. "Ben Josh'a söylemeden Tiff'e yeni evimden bahsetme, tamam mı? Haberi kendim vermeliyim."

"Merak etme," diyor ve beni kucaklamak için kendine çekiyor. "Dudaklarım mühürlü. Bu zevki tamamen sana bırakacağım."

Josh haberimi duyduğunda bir sapık gibi konuşmak ne kadar zevkli olur bilmiyorum ama elimden geleni yapacağım.

Bu arada, Josh'un beni birinin önünde becermesini düşünmeden önce önümde yönetmen seviyesinde bir külot oyunu ve bütün bir gece cam bölme aksiyonu var.

Yeni kanepe parası, işte geliyorum.

Chapter Four

KULLANICI 4109. ERKEK. 46.

Bir yöneticinin ABD'deki meslektaşlarıyla yaptığı uluslararası iş toplantılarının harikalarından biri de geç saatlere kadar süren gecelerdir. Bazen beni 'eğlendirmek' için biraz daha fazlasına ihtiyacım oluyor.

Benim için 'eğlenmek' normalde, ben profesyonel soğukkanlılığımı korumaya çalışırken, kirli kadınların aletim üzerinde sihir yapması anlamına gelir. Ne savaş ama.

Yaklaşan önemli bir çevrimiçi toplantım var, bu da küresel ekiple bütçeleri konuşurken masanın altında beni baştan çıkarmaya çalışan bir fahişe olmasının heyecanını artırıyor.

Bu tür faaliyetlerin pek çok riski vardır.

Biri tespit edildiğinde, güvenlik görevlilerinin size binadan çıkarken eşlik etmesi muhtemeldir. Ofis çalışanları iç pencerelerden geçerken olayların nasıl geliştiğini görebilirler.

Tabii ki, gelecek yılın bütçesiyle ilgili sonuçlarımı sunarken yükümün patlaması riski her zaman var ve meslektaşlarım

Masamın altında taşaklarımı emen bir orospuyla ne kadar sekse aç bir amcık olduğumu.

Bu teklif için, benim onayım olmadan ofisime gizlice girmek için toplantımdan yararlanan, görevinin üstünde fikirleri olan sürtük bir stajyer olacaksın. Ucuz bir baştan çıkarıcı olacaksın, yerde sürünerek bacaklarımın arasına yerleşecek ve sikimi bir ödölmüş gibi serbest bırakacaksın.

Mikrofon seviyesinin altında inleyerek kendinle oynayacaksın. Oh, bu ne cüret. Toplantı bittiğinde cezaya çarptırılan sırılsıklam bir pislik olacaksın. Pazarlık ettiğinden daha fazlasını alacaksın ve ben de sessizliğini korumanı sağlayacak güce sahip olacağım.

Kullanılmış sürtük külotunla ağzını tıkayacağım.

Bu doğru. Seni onlarla kuruladıktan sonra kirli, ıslak külotunu ağzına sokacağım. Kirli siren amcığını sikerken inlemelerini bastırmak için ağzını pis dantellerle tıkayacağım ve kışına sahipmişim gibi sahip çıkacağım.

Sonra, eğer iyi bir stajyer olursan, seni özlemini çektiğin yük ile onurlandıracağım. Ağzını tıkaç hala yerindeyken sikeceğim ve güzel kız yüzünün her yerine boşalacağım.

Unutulmaması gereken şeyler.

Rolünüze uygun giyinin lütfen. Müdürler katına çıkabilmek için yeterince başarılı görünen bir personel olmanız gerekecek. Gotik kadınlara bayıldığım için göz kalemi şart. Beyaz dantelli külot, lütfen. Onlar benim favorim. Öncesinde mümkün olduğunca uzun süre giyin. Ne kadar pis olursa o kadar iyi. Ben yüzünüzü onunla sikerken kirli tıkaçınızda boğulmayı bekleyin.

Unutmayın, bu bir rol oyunu olacak. En önemli görüşmelerinden biri sırasında Kıdemli Finans Direktörünü baştan çıkararak, haddini aşan fikirlere sahip sürtük bir stajyer olacaksınız.

Pis sürtük.

Süre - 3 saat. Teklif

fiyatı - £5000

BUGÜNKÜ KIYAFET SEÇİMİM SADECE KINGSGATE'I ETKİLEMEK İÇİN DEĞİLDİ. BİLİYORDUM KI Görüşmelerimi planlamadan önce bu geceki konserin ne olacağını çok iyi biliyordum. Becerikli olmayı seviyorum. Topuzumu serbest bıraktım ama hâlâ bir icra komitesine hitap edecekmişim gibi görünüyorum.

Kullanıcı 4109'un Canary Wharf'ta iyi görünmem için verdiği talimatlara uyuyor olmalıyım, çünkü evraklarımı elime alıp çantamla acele ederken kimse bana ikinci kez bakmıyor. Kiracılık evraklarım göğsümde bir ödül gibi duruyor. Bir başka çift amaçlı bonus.

SQW Banking Corporation'ın girişine ulaştığımda uygulamaya tıkladım.

Müşterim yıllık bütçe toplantısıyla meşgul olacağı için daha fazla gecikme olacağını tahmin ediyorum, ancak talimatlar hemen iletiliyor.

Sen Holly Jones'sun. Resepsiyondan 'stajyer geçiş kartınızı' aldım. Asansör 12. kata. Ofisim sağdan sonuncu. Bay Gregory. Kapıyı çalmadan girin. Bir sürtük gibi yerde sürün.

Sözlerini okurken bile tüylerim diken diken oluyor. Teklifini elli kez okumuş olmalıyım, ses tonu o kadar emredici ki. Belgravia'nın etkisiyle içeri adımımı attığımda heyecandan yerimde duramıyordum. Dairemi aldıktan sonra kendime olan güvenim tavan yaptı ve bunu kutlamak için bankada bir ton fazladan para ve ilgilenmem gereken çok ateşli bir tekliften daha iyi bir yol olabilir mi?

Amım bunun için çaresiz. Dün gece masum bir uyuyan güzel olmayı sevdim, ama bu gece pis bir orospu olmak ve bunun için cezalandırılmak istiyorum.

Pis bir *sirenmişim* gibi yüzüme bakmasını ve ceza olarak kirli külotumla ağzımı tıkamasını istiyorum.

"Holly Jones," diyorum danışmadaki kadına, yanında duran güvenlik görevlisinin farkında olarak. Saat neredeyse akşamın 8'i olmasına rağmen, mekân hâlâ iş havasıyla uğulduyor. Yine de dünya çapındaki iş dünyasının harikaları. Her saat diliminde vardiyalı çalışan insanlar olmalı.

Resepsiyon görevlisi bir stajyer kartı veriyor.

"Yıllık bütçe toplantısı, on ikinci kat." Asansörleri işaret ediyor.

"Teşekkür ederim."

Asansörün kapısından içeri adımımı attığımda takım elbiseli birkaç adam ellerinde tuttukları belgelere bakarken yanlarında duran şık *stajyeri görüyorlar*. Gülümsemeler alıyorum ve ben de arsız bir cadaloz gibi gülümsüyorum, gözlerimin her birinde oyalandığından emin oluyorum. Tam bir oyuncu olmayı öğreniyorum.

Biri üçüncü katta çıkıyor. Diğeri dördüncü katta. Sonuncusu yedinci kata kadar benimle kalıyor ve orada konuşmaya çalışıyor.

"Seni daha önce buralarda görmemiştim."

"Hayır, ben yeni bir stajyerim. Bütçe toplantısını izleyecek kadar şanslıyım."

Kaşlarını kaldırıyor. "Müdürler katına mı gidiyorsun?"

Gururla sırtıyorum, belli ki hak ettiğimi düşündüğü bir övgü bu.

"Elbette."

Kendi katına ulaştığında ona el sallayarak veda ediyorum, zirveye doğru gittiğimi bildiğim için sırtıyorum. Sonra mahkeme topuklu ayakkabılarımı sürüyerek kendimi önümüzdeki tehlikeli yolculuğa hazırlıyorum. Bay Gregory'nin ofisine görünmeden gizlice girmem gerekiyor. Sanki bir casus filmindeymişim gibi hissediyorum, bir müşteri teklifinde değil.

Asansörden indiğimde on ikinci katın fuayesi kalabalık ama herkes beni fark edemeyecek kadar meşgul görünüyor. Havadaki gerilim hissediliyor ve bu da heyecanı artırıyor. Bu akşamki bütçe toplantısı her ne ise önemli bir toplantı. Sanki burada olmak için doğmuşum gibi geçip gitmemi kolaylaştırıyor.

Yürüdükçe koridor daha da sessizleşiyor. Kira belgemi bir kalkan gibi tutuyorum, yanımdan geçen herkese başımı eğiyorum. Ve sonra onu görüyorum. Bay Gregory'nin ofisinin kapısı tam önümde, adı ve unvanı cama altın harflerle kazınmış.

Teklifte iç pencereler deniyordu. Oldukça yetersiz bir ifade. Bütün duvar camdan yapılmış. Bay Gregory'nin masasının açısı

ama sürünerek altına saklanmak *Zor Ölüm'den* daha riskli olacak.

Onu camın arkasından görüyorum ve kesinlikle şans vermeye değer biri. Sevdığım türden tuzlu ve biberli saçları ve kırpılmış gri sakalı var. Takım elbisesinin altında atletik olduğu belli ve kendine güveni yanaklarımı ısıtacak kadar güçlü. Müthiş görünüyor. Milyon yıl geçse de onunla iş hayatında karşılaşmak istemem.

İşin içinde riskler olduğunu söylerken yalan söylemiyordu. Masasına sürünerek gelen bir fahişenin heyecanını yaşamak istiyor, ki bu çok ateşli bir şey ve eğer başarırsam, harika bir şey. Başaramazsam, güvenlik tarafından kolum arkamdan kilitlenerek binadan çıkarılacağım - pis, sürtük bir suçlu, oynamamam gereken oyunlar oynuyorum.

Yaramaz bir kız olmayı sevmeye başlıyorum.

Etrafıma bakıyorum, ortalık sakinleşene kadar kiracılık evraklarımı dikkatle tarıyorum. Diğer ofisler de cam cepheli, ancak masalarında oturan figürler devasa bilgisayar ekranları tarafından maskelenmiş durumda. Bay Gregory tam bir hedonist değil. Bu başarının mümkün olabileceğini biliyor.

Koridordaki son kadın kapıyı arkasından kapatana kadar bekliyorum ve sonra koşarak içeri giriyorum. Müşterimin kapısını çekip açıyorum, kira evraklarımı ve el çantamı soldaki dolabın üzerine bırakıyorum ve dizlerimin üzerine çökerken kapı tıkırdayarak kapanıyor - o beni izlerken masasına ulaşmak için sürünüyorum. Kahretsin, kalbim deli gibi çarpıyor. Çoraplarımın halıya takılmamasını umarak gözlerimi ondan ayırmamaya ve elimdeki işe odaklanmaya çalışıyorum. Bay Gregory ben yaklaşırken gülümsemiyor, sadece ters ters bakıyor ve rol yapmanın ne kadar güçlü olabileceğini bir kez daha anlıyorum.

Kullanıcı 4109'un dünyasında, en önemli iş sunumlarından birinde onu tuzağa düşürmeye çalışan sürtük bir fahişeyim ve benim dünyamda, onun istediği şey oluyorum. Bay Gregory'nin tadına bakmak için yanıp tutuşan SQW stajyeri bir fahişe.

Halının üzerinde sürünmem sanki bir asır sürmüş gibi geliyor. Masaya ulaştığımda nefes nefese kalıyorum ve kendimi maun kaidelerin arasındaki boşluğa atıyorum. Statüsüne yakışır bir masa, bu yüzden manevra yapmak için bolca yerim var, ama her şeyden önce dizlerimi göğsüme çekip nefesimi tutuyorum.

Bruce Willis'in benim üzerimde hiçbir etkisi yok. Bay Gregory'nin şaftına ulaşmak için havalandırmaya ihtiyacım yoktu. Dizlerimin üzerinde popomu göstererek yaptım.

Bay Gregory'nin sesini içime çekmek için kendime birkaç dakika izin veriyorum. Kendisinden gelen birkaç teşekkürden fazlası yok. Çoğunlukla finansal istatistikler hakkında konuşan bir dizi ses var. Yine de ses tonunu anlıyorum. Sesi derin ve otoriter. Saldırıya geçtiğinde gürleyebileceğini hayal ediyorum. Umarım bunun tadına varabilirim.

Ama şu anda tatmak istediğim tek bir şey var.

Dizlerimin üzerinde ona doğru yaklaşırken çok yavaşım. Ellerimi kalçalarında gezdirirken nazik davranıyorum. Görünüşe göre Bay Gregory'nin tarzı bu değil. Kemerini çözüp fermuarını indirerek sikini benim için serbest bıraktığında bütçe özeti gibi bir değerlendirme yapıyordu. İyi bir boyutta. Gerçekten iyi. Damarları şimdiden gururla görünen bir sik kulesi. Muhtemelen yıllardır kendini avuçluyordur.

Elini masanın altına daldırıp beni ararken bir çığlık atıyorum. Parmakları kısa sürede saçlarımı buluyor ve sıkıca kavrayıp beni daha da yaklaştırarak sikini doğrudan ağızma doğru uzatıyor.

Bunu daha önce de yaptı. Ağızımı bir seks oyuncağı gibi kullanıp beni hiç terletmeden aletin üzerinde ileri geri çektiğinde bu çok açık. Gırtlığıma kadar sokuyor ve ben sessiz kalmak için mücadele ederken gözlerim sulanıyor. Herhangi bir yüksek sesli gürültü onun mikrofonundan duyulabilir.

Saçımı bırakıp beni kendi halime bıraktığında rahatlıyorum. Kendimi sakinleştirmek için uzun, derin nefesler alıyorum ve sürtük halimi yeni bir tavırla sunuyorum.

Kullanıcı 4109 bunu daha önce yapmış olabilir, ama *benimle* değil - fahişelik yapan Holly, rütbelerini yükseltiyor.

Ellerimi dizlerine koyuyorum ve sandalyesinin tekerlekli olmasına şükrederek yavaşça geri itiyorum. Bana ters ters bakıyor ama ben yalvarırcasına *lütfe*n diyorum. *Lütfe*n, *efendim*. *Efendim* derken boğazını temizliyor. Bundan hoşlandığını söyleyebilirim.

"Peki ya *sen Nelson*?" diye ekrandan bir ses yükseldi ve Bay Gregory dikkatini benden başka yöne çevirdi. "*Theresa'nın platform geliştirme planına katılıyor musunuz?*"

"Hayır," diyor Bay Gregory, sanki masasının altında bir sürtüğü gırtlğından sikmiyormuş da dikkatle konsantre oluyormuş gibi. "Bakım rakamlarının ciddi şekilde düşük gösterildiğini düşünüyorum. Eğer bu yoldan gidersek bütçeyi en az yüzde yirmi aşarız."

Bütçeleri siktir et. Şaftını kavriyorum ve dilimi onun uzunluğunda gezdiriyorum, ekranda bir meslektaşıyla tartışıyor olmasına rağmen yönetmene bakıyorum. Bakışlarımı hissedebildiğini biliyorum. *Hayranlığımı hissediyor.* Aletine kutsalmış gibi tapıyorum, her tadın tadını çıkarıyorum. Küçük inilti çıkarıyorum ve bir elimi bacaklarımın arasına sokuyorum. Kirli dantelli külotumun içinde çoktan sırılsıklam olmuştum - hepsi onun yüzünden.

Rol yapma oyunu beni ele geçiriyor. Azgın ruhum ön plana çıkıyor.

Bay Gregory'nin sürtük stajyeri olmayı seviyorum. Taşaklarını öpücöklere boğmayı, o beni uzaklaştırıp sikini tekrar ağzıma doğru çevirene kadar emmeye cüret etmeyi seviyorum. Tekrar saçlarımı tutmasını umuyorum ama şu anda diyalogları bunun için çok yoğun. Tamamen tartışmaya dalmış durumda ve ben de bu fırsatı onu sağlamak için kullanıyorum - kelimenin tam anlamıyla. Karşı konulmaz bir ritim yaratıyorum ve ödölünü verirken aletin etrafında sırtıyorum. Boğazını temizlemeden önce sesi bir an kekeliyor ve kalçaları koltuğunda istemsizce sallanmaya başlıyor. O kaldıracı kullanırken tekerlekler biraz ileri geri sallanıyor.

Kendimi ağzıma fişkirtacağı hediye hazırlıyorum - parmaklarım külotumun içinden klitorisimde hızlanıyor - ama masanın altına uzanıyor ve saçlarımı tekrar tutuyor. Beni daha sert sikmek için değil, beni yolumda durdurmak için. Beni sikinden uzak tutuyor, ekrandaki konuşmasına devam ediyor ve midemde bir çalkantı oluyor - sevilen bir stajyerin hiçbir değeri yokmuş gibi uzaklaştırılmasının acısını hissediyorum.

Onun dünyasında öyleyim.

Onun fantezisinde ben, ne pahasına olursa olsun hizmet etmek isteyen bir sürtüğüm, başka bir şey değilim.

Saçımı bıraktığında sakinleşti, düz çizgiye geri döndü. Aleti hala sert, ama sınırdan değil, bu yüzden en başından itibaren tekrar geliştiriyorum. Şaftının üzerinde dilimi gezdiriyorum. Ona baktığımda gözleri kocaman. Sikine açı verip daha derine sokuyor, ben de inleyerek kabul ediyorum, muhtaç bir fahişe gibi emiyorum ve gırtlğımı ona veriyorum.

Bay Gregory, Holly Jones için bir yönetmen tanrısıdır. Sırf onun sikine tapınmak için ofisinin zemininde sürünerek yeni başlayan mesleki itibarını riske atmıştır.

O toplantısına devam ederken biz de aynı dansı yapıyoruz. Tartışılacak bir sürü sıkıcı bütçe rakamı var. Klitorisimi çalıştırıyorum ve sikini emiyorum, öyle bir ritim tutturuyorum ki saçımdan tutup beni üç kez kendisinden uzaklaştırıyor. Ekrandaki angajmanını sürdürüyor, ama ben onu yakalıyorum, her seferinde bana bakıyor. Sanırım benim sessizce "*lütfen*" dememe bağımlı olmuş olmalı.

Dördüncü raunddayız, klitorisimle daha çılgınca oynamaya başladığımda, Bay Gregory'ninki kadar benim de gerginliğim artıyor. Lanet olsun, daha fazla dayanamıyorum. Boşalırken nefesimi tutuyorum, kulaklarım çınlıyor ama titrediğimi hissediyor olmalı. Ağzım açık, gözlerim doruğa ulaşmış bir halde bana bakıyor.

Ve işte o zaman toplantıdaki akışını kaybeder. "*Nelson?*"

diye sorar biri. "*Taslağında ne yazıyor?*" Ama o cevap vermez.

"*Nelson?*" diye tekrar soruyor ses ve o da kendini silkeleyerek gözlerini benden ayırıyor.

"Pardon, ne dedin?"

"*Taslağınız ne diyor? Berlin'in gelecek çeyrekteki teknoloji bütçesi hakkında.*"

Boğazını temizliyor. "Geçen yıla göre yüzde on bir artış var. Devam eden başka bir uygulamaları daha var."

Konuşma ilerledikçe gözleri tekrar benimkilere kayıyor ve sikini ağzıma almadan önce kurnaz bir orospu gibi gülümsüyorum. Toplantı bittiğinde amımı parçalara ayırmak istiyor gibi görünüyor.

Umarım öyle olur.

Çevrimiçi sohbetin sona erdiğini hissettiğimde inlediğimden emin oluyorum. *Özet* kelimesini duyuyorum ve kazıkları artırıyorum, dudaklarımın patlamasına ve horozunu alırken boğazımın vaklamasına izin veriyorum. O da bana teşekkürlerini sunuyor.

ama kalçaları tekrar sallanmaya başlıyor. Ciddi bir şekilde. Bu sefer onu yakaladım.

Ona çok sert üfleteceğim. Taşakları sıcaktan kavruluyor, pembe pembe şişiyor ve damarları geriliyor. Ateş ettiğinde cehennemi bir sıçrama alacağım. Ne büyük bir başarı.

Ama yine beni şaşırtıyor.

Toplantı biter bitmez kameraya homurdanarak *veda ediyor* ve sandalyesini masadan uzaklaştırarak, sanki onun onayı olmadan orada bulunan ucuz bir sürtükümü gibi bana bakıyor.

"Performansımı neredeyse kaç kez mahvettiğin hakkında bir fikrin var mı?" diye soruyor ve ses tonundaki kötü niyete bayılıyorum.

O sireni istedi, ben de ona sireni vereceğim. Gururla başımı sallıyorum, gözlerimi güzel ve geniş tutuyorum.

"Evet. Hissettim. Ağzıma boşalacaktın, değil mi?" "Çünkü sen beni rahat bırakmayacak kadar sürtüksün."

"Sürtük ağzımı uzak tutamayacak kadar karşı konulmazsınız, *efendim*. Bunu haftalardır planlıyordum."

"Tam da bütçe döneminde mi?"

"Evet efendim, tam da bütçe döneminde. Başka türlü buraya nasıl gizlice girip sana bir şans verebilirdim ki?" Uzandım ve şaftını tekrar sıktım. "Peki, işi bitirmeme izin verir misin lütfen? Bunun için çok açtım."

"Lanet masamın altına geldin, değil mi? Duydum." "Sessiz

kalamadım. Çok azmıştım. Özür dilerim, *efendim*."

Gözleri karanlık. Kaşları koyu renk. Sakalının tuzu ve biberi asık suratlı karakterine tam uyuyor.

"Yönetim kurulundan herhangi biri sizi duyabilirdi."

"Özür dilerim," diyorum tekrar, ama aletini bir kez daha sıkıyorum. "Bunu telafi edebilir miyim? Toplantı artık bitti, değil mi? Ağzıma boşalabilirsin

kimse duymadan."

Benimle alay ediyor. "Az önce bana yaşattığın o sürtük saçmalığından sonra seni parmaklarının ucunda bir ağız dolusu dölle ödüllendireceğimi mi sanıyorsun gerçekten?"

Etrafına bakınıyor - sanırım çevreyi incelemek için - sonra sandalyesini biraz daha itiyor ve ayağa kalkıyor.

"Gel," diyor. "Gel lan buraya."

Eli tekrar saçlarıma dolanıyor ve beni saklandığım yerden çıkarırken hiç de nazik davranmıyor. Beni sırt üstü devasa masasının üzerine yatırıyor ve evrakları her yöne uçuşuyor. Faresi yere yuvarlanıyor ama ona bakmıyor bile, sadece bacaklarımı açıyor. Parmaklarıyla kaygan külotumu okşuyor, böyle pis bir orospu olduğum için bana küfrediyor.

"Bunları ne zamandır giyiyorsun?" diye soruyor. "Şu lanet olası hallerine bak."

"Dünden beri, efendim. Sizi düşünüyordum. Hoşunuza gideceğini umdum. Kendimle oynarken beni koklayabileceğinizi umuyordum. Bunun sizi tahrik edeceğini düşündüm."

"Aklımı başımdan alsan daha iyi olur, hesapçı kaltak." Parmaklarını kirli dantellere sürtmeye devam ediyor ve hassas klitorisim taze nabız atıyor. O bana dokundukça kıvranıyorum. "Aç şu lanet bluzun düğmelerini," diyor bana. "Bana o kocaman göğüslerini göster."

Söyleneni yapıyorum, memelerim olgunlaşıyor ve kirli külotumla eşleşen beyaz dantelli sütyenimi açarken meme uçlarım sertleşiyor. Eğiliyor, sütyenimin kaplarını aşağı çekiyor ve memelerime tükürüyor. Ben iyi bir kızım, meme uçlarımdaki ıslaklığı ovarken gülümsüyorum.

"Bunu sevdim, Bay Gregory."

"Sana yaptığım her şey hoşuna giderdi, seni pis sürtük."

Külotumu daha yukarı çekiyor, böylece dantel am dudaklarımın arasında bir ip haline geliyor.

"Böyle bir fahişenin bacakları arasında böyle tatlı pembe bir kelebek. Ne lanet bir travesti," diyor ve sonra beni ayırıyor. Danteli çekiştirerek sıkıca kavırıyor, kumaş klitorisimde sihrini konuştururken gözleri bacaklarımın arasına odaklanıyor.

"Lütfen, evet, böyle," diyorum ve kollarımı başımın üzerine kaldırarak masasının kenarını kavırıyorum, meme uçlarım gururla dikiliyor.

"Pis bir kızın üzerindeki pis külot," diye dudak büküyor ve yüzünü kasıklarımın indirerek beni yalıyor. Danteli kirli kasıklarımı inceleyecek kadar çekerken kendimi pis bir orospu gibi hissediyorum. Orada lekeler olması gerektiğini biliyorum. Kokunun olgunlaşmış olması gerektiğini biliyorum.

Nefesini içine çekiyor ve burnunun amıma yaptığı baskı cennetten geliyor. Ben kıvrılırken ıslak külotumu yalayıp emiyor ve bundan faydalanan. Vücudum otomatik pilotta, onun ritmine göre kıvranıyor. Aşağı uzanıp başını kendime doğru çekmek, boşalırken yüzüne doğru eğilmek çok kolay olurdu. Ama bunu Bay Gregory'ye yapamazdım. Buna cesaret edemem. Burada kontrol onda.

Baştan çıkmaya karşı koyamayarak birkaç inilti çıkardım.

"Kapa çeneni," diyor ve dilini pis dantellerin arasından klitorisime doğru kıvırmaya devam ediyor.

"Yapamam." Masayı daha sıkı kavrayarak bir inilti daha çıkardım.

Yüzünü çekip bana dik dik bakıyor. Dudakları, sırlıslık dantellere sürtündüğü için şişmiş. "Kapa çeneni, yoksa seni zorlamak zorunda kalacağım."

Ona bakıyorum. "Yapamam. Beni boşaltacaksın ve ben de her yeri inleteceğim."

"Bu lanet katta hâlâ insanlar var, seni pis sürtük. Bütün ofisin buraya bir sık arayışı için girdiğini bilmesini mi istiyorsun?"

Sanki kabullenmiş gibi başımı arkaya eğiyorum.

"Çenemi kapatamam Bay Gregory. Sessiz kalamayacağım."

"Öyle mi? Gerçekten mi?" Ayağa kalktı. "Bunu göreceğiz."

Külotumu bacaklar mdan aşağı indirirken topuklar ma tak lıyor. Suçlu benmiŐim gibi küfrediyor, sırs klam olmuş amımı kirli dantel topuyla silerken canımı acıtacak kadar sert. Kirli beyaz külotu havaya kaldırırken bakışları içimi kesiyor.

"İyi ki bunlar için birden fazla kullanım alanı var," diyor ve kendini üstüme bastırıyor. "A  Şu lanet ağzını. Daha önce açacak kadar mutluydun, Şimdi bana o sürtük boğazının ne kadar derine gittiğini göster."

Bütün külotu içine sokarken inleyerek ve öksürerek iyice açıyorum. Parmaklarını derine soktuğundan emin oluyor, boğazımın arkasını sıyırdık a  ğ rmeme neden oluyor. Ağzımı kapatıp t kacı kabul etmeye hazırım ama parmaklarını yerinde tutuyor.

"Ağzını açık tut."

Parmaklarını yanaklar ma geçirip onları açıyor, böylece külot dolu ağzıma t k rebiliyor. Sonra da bütün pisliği bir sürtük cezasıymıŐ gibi etrafa saçıyor.

"Şimdi kapa  neni," diyor ve başımı sallıyorum, pislikten mutlu bir Şekilde t kanıyorum. Başımı yukarı kaldırıp tadına bakıyorum, sikini yarığıma vururken kalçalarımı açıyorum. "Bakalım amın ne kadar sıkı."

Kendimi destekleyecek zamanım yoktu. Tek seferde içime giriyor, sikini taŐaklar ma kadar sokarken beni masaya acımasız bir güçle sabitliyor. Kahretsin, amım nasıl da Şarkı söylüyor.

Bacaklarımı kaldırıp beline doluyorum ve onu daha hızlı, daha derine, DAHA FAZLASINA teşvik ediyorum. Ama boğuk bir iniltiden başka ses çıkarmıyorum, bana verdiği t ka tan en iyi Şekilde yararlanıyorum. Ağzım sulanırken etrafından salya akıttığımı biliyorum. Akıntıyı diliyle yalıyor.

Amımın içinde doğru noktaya vurmak için hiçbir endişe göstermiyor. Her Şeyi kendisi için yapıyor.

"Ucuz orospu," diyor, yüzünü yüzüme dayayarak daha sert sürüyor. "Benimle oynayabileceğini düŐünecek kadar saf bir ineksin. Seni boşaltacak güce sahip olan benim, tersi değil."

Oh, başka bir meydan okuma. Tüm gücümle amımı sıkıyorum ve o da dişlerini sıkıyor. Onu saniyeler içinde kurutabilirim. Onu zaten bir asırdır geliştiriyorum.

"Kes şunu," diye bağıyor ama kendimi tutamayıp inliyorum, aletini bir mengene gibi kavıyorum, sıktıkça sıkıyorum. "Kes şunu dedim," diye homurdanıyor ama ben başımı sallıyorum.

"Yapamam," demeye çalışıyorum boğuk tıkacın arasından. "İyi, o zaman sana ne verildiyse onu al."

Kıçıma geçmek çok kolay. Tek yapması gereken bacaklarımı biraz daha yukarı kaldırmak ve sikinin başını büzülmüş hedefime doğrultmak. İçime doğru ilerlerken pis dantele doğru inliyorum. Tanrım, acıyor ama kıçımın sikilmesine ihtiyacım var. O sikini sonuna kadar sokarken ben de ucuz bir orospu gibi ona asılıyorum. Sikeyim kayganlaştırıcıyı, ihtiyacım yok. Amım ona yeteri kadar verdi.

O kıçımı alırken ben de danteli emiyorum ama iş sessizlik kuralına gelince ikimiz de kayboluyoruz. Salyalarım akıyor ve sıçırıyorum ve büyük bir darbeyle etin ete çarpmasının kusursuz tokadı var.

"Senin o lanet kıçına boşalmayacağım," diye tıslıyor. "Orospu ağzına boşalacağım, hadi şu külotlarla yanaklarını şişirelim."

Aletini kıçımdan o kadar hoyratça çıkarıyor ki bacaklarımı sıkıp içgüdüsel olarak debeleniyorum, masanın diğer tarafında belirip yüzümü ellerinin arasına aldığı anda külotu tükürmenin eşiğine geliyorum.

"Aklından bile geçirme," diyor ve üzerime eğiliyor, kirli siki sertleşiyor. Oh Tanrım. Gerçekten de kirli külotumu pis sikiyle boğazıma kadar sokacak. Bu yüksek mevkideki yönetmen, sürtük stajyerinin kirli külotunu, az önce göt deliğini sikmiş olan sikiyle gırtlığına kadar sokacak.

Aman Tanrım! Ama

lanet olsun, evet.

Elim bacaklarımın arasına kayıyor, ılık atan klitorisimde çalışıyor ve başımı geriye eğiyor, ağzım olabildiğince açık. İşte gerçek srtkler böyle olur.

Kirli, şişmiş horozu kirli dolu ağzımı kullanıyor, ben ona gülümserken yanaklarımı şişiriyor. Yüzüme tkrrken, tkrrken, tkrrken kendi parmak oyununun altında eğilerek hprdetiyorum ve emiyorum. Bu beni teşvik ediyor. Hepsini istiyorum.

"Biri bunu görürse başımı çok fena belaya sokacaksın," diye homurdanıyor ve beni kendisine doğru çekerek başımın masasının arkasına sarkmasını sağlıyor. Sikinın tamamını boğazıma sokarken saçlarım dalgalanıyor, külot tıkacı neredeyse beni boğuyor, o kadar arkaya sıkışmışım ki.

Onun tarafından ele geçirilmiş hissediyorum, salyalarım serbest kalırken nefes almak için mücadele ediyorum. Kontrolsüzce itiyor ve ben debeleniyor ve kıvranıyor olabilirim ama onunla savaşmıyorum. Etmek de istemiyorum.

İşte o zaman en garip hissi alıyorum, parmaklarım hala klitorisimi çalıştırıyor. Ellerinin boğazıma dolanmasını, sıkmasını istiyorum.

Onun için gelirken nefes almak için savaşmanın baş dndrclğn gerçekten istiyorum.

Onu cesaretlendirmek için bağırmaya çalışıyorum. Daha sert vuruyor ve ben ses çıkarmak isteyerek devam ediyorum.

"Kapa eneni!" diye tersliyor.

Yap beni. Ben de bunu söylemek istiyorum.

Ve boşalıyor. Sikini tam boğazımın arkasına sokuyor, böylece dantel ve kalın sikiyle boğuluyorum ve elleri boğazımı tutuyor, gücünü pekiştirecek kadar sıkıyor.

O zaman orada kalır.

Beni kısıtırıyor, boğuyor, çırpınmaya başlayana kadar kontrol ediyor ama tıkaç, baskı ve panik dalgasına rağmen gülümsüyorum.

Lanet olsun, bunu sevdim.

Tutuşunu bırakıp sikini nefes alabileceğim kadar dışarı çektiğinde neredeyse hayal kırıklığına uğruyorum, ıslak dantelin etrafında

öksürüyorum.

"Biraz daha lütfen, efendim," diye kekelemeyi başarıyorum ve bana bir tur daha gırtlak darbesi indiriyor, ama artık boğulmak yok. Sadece o, beni kullanırken zevk alıyor.

Patlamanın eşiğine geldiğinde sikini serbest bırakıyor ve yüzümün üzerinde tutuyor. Boşalmak üzereyken şaftına bakmaya bayılıyorum. Külodu tükürüyorum, öyle ki yanağıma doğru sarkıyor, sıırılsıklam bir dantel enkazı. Çok pis olmalılar.

Onunla senkronize bir şekilde boşalıyorum, klitorisim kıvılcımlanıyor ve elindeki aletini çalıştırırken amım zonklıyor. Yükünü önce damlalar halinde püskürtüyor, yanaklarıma ve açık ağzıma sıçratıyor. Sonra fiskiyeler geliyor. Yüzümü akarsularla kaplayan güzel uzun fişkırımlar.

Ağzımdaki tıkaç boşalırken inlememi engellemiyor. Oltaya takılmış balık gibiydim, hala şık ofis kıyafetimin içindeydim, bluzumun düğmeleri açıldı ve göğüslerim tükürükle kaplıydı. Pek profesyonel bir iş kadını sayılmam. Ama bu her şeyi daha da heyecanlı kılıyor.

Ben nefes nefese kalırken o külodu çekiştirerek çıkarıyor. Başımı tekrar masasına yaslamak için geri çekiliyorum ve sonunda huysuz Bay Gregory gülümsememe kendi gülümsemesiyle karşılık veriyor. Oyun bitti ve tozlandı.

"Orada bir an seni boğup bayıltacağımı sandım." Güldüm. "Ben de öyle."

"Bunun için üzgünüm, kendimi biraz

kaptırdım." "Özür dilemene gerek yok,

hoşuma gitti."

O da gülüyor. "SQW'de külotla sikişerek ölmek."

Omuz silkiyorum. "Eminim ölmek için daha kötü

yollar da vardır."

Kalkmama yardım ediyor ve ben yeniden yönümü bulurken oda birkaç saniyeliğine dönüyor. Masasının kenarına oturuyorum ve bluzumun düğmelerini ilikliyorum, yüzüm hala salya ve dölle kaplı. Kullanılmış dantel külotumu tutuyor.

"Bunlar bende

kalabilir mi?"

Sırıtiyorum.

"Tabii."

"Teşekkür ederim."

Masanın sağ alt köşesindeki çekmeceyi açışını izliyorum ve kullanılmış külotlarla dolu olduğunu görüyorum. Haklıydım. Bunu daha önce de yapmıştı. Birçok kez.

Külot tıkaçımın kitleler arasında kaybolduğunu görmek neredeyse üzücü hissettiriyor. Aletini takım elbise pantolonunun içine geri sokuyor ve kravatını düzeltiyor.

"Toplantın nasıl geçti?" Ben soruyorum, o da sırtıyor. "Her zamanki kadar iyi değil. Neredeyse beni yakalıyordun."

"Neredeyse. Hmm. Bir dahaki sefere daha sıkı çalışacağım, tamam mı?" Ona arsızca göz kırpıyorum. "Eğer bir dahaki sefere olursa."

Elimi tutarak beni masasından indirdi, çünkü oldukça sert bir şekilde çarpılmıştım.

"Bir dahaki sefere olacak," diyor. "Bunun için endişelenme, Holly Jones. Adın artık sistemde kayıtlı. Ne zaman çağırırsam on ikinci kata çıkma iznin olacak."

Umarım yakında olur.

Yüzümü silmem için bana bir mendil uzatıyor, mendili geri verdiğimde külotla birlikte çekmeceye koyuyor.

"On saattir ağlıyor gibi mi görünüyorum?" Ben soruyorum, o başını sallıyor.

"Hayır. Sadece yüzüm biraz kızardı. Göz kalemin şaşırtıcı derecede iyi dayanmış." "Su geçirmez kullanıyorum."

"Belki bir dahaki sefere yapmazsın. Enkazı görmeyi çok isterim." "Yanımda bir paket yüz mendili getireceğimden emin olabilirsin."

Veda etmek garip hissettiriyor. Lüks bir ofiste yarı iş arkadaşı, yarı külotumu ağzıma tıkan ve bir toplantı sırasında beni gırtlığımdan siken bir

yabancı.

"Tekrar görüşürüz." Tek söyleyebileceğim bu.

"Evet, tekrar görüşürüz Holly. Eve güvenli yolculuklar."

Keşke evimin nerede olduğunu bilseydi. Ve keşke yarın geceki teklifin ne içerdiğini bilseydi.

Öyle olsaydı, bu kadar geçiştirici bir yorum olmazdı.

Chapter Five

KULLANICI 1496. ERKEK. 34.

Ben bir teşhirciyim. Seni pencereme karşı kullanmak istiyorum, perdeler sonuna kadar açık, seni cama bastırıp bir sürtük gibi becerirken. O kadar yüksek sesle bağırmanı istiyorum ki komşularım seni duvardan duysun ve dışarıdaki yoldan geçenler seni bir et parçası gibi çarparken görsün. Üzerini keçeli kalemle çizmek istiyorum. Göğüslerine, amına ve sürtük kıcına pislik yazacağım. Sana insanların görmesini isteyen pis, ucuz bir orospu diyeceğim. İnsanların görmesine ihtiyacı olan. Duymaları için bağıracağım ve sen de bana katılacaksın. Bunu tüm dünyaya haykıracaksın. Bazı insanlar yakından izleyebilir, pencerenin tam karşısından. Senin ne kadar pis bir kaltak olduğunu görecekler. Senin gibi sürtük bir amcığın benden ne kadar büyük bir oyuncak alabileceğini görecekler.

Anal ve am. Kendi kendine oyun. Evet. Bir sürü kendi kendine oyun. Bolca aşağılama.

Ucuz, seksi bir gotik orospu gibi giyin, geldiğin andan itibaren göğüslerin dışarıda olsun.

Süre: Beş saat. Teklif

fiyatı: 6000 £.

BU TÜR BİR TEKLİF BENİ BİRAZ KORKUTMUŞ OLABİLİR.
birkaç ay önce. Ama şimdi değil. Holly durumu biliyor.

Bay Gregory dün gece beni beş yıldızla değerlendirdikten ve özgeçmişim için bir başka harika yorum yaptıktan sonra kendime güvenim çok yüksek. Çekmecesi iç çamaşırlarıyla dolu olabilir ama benimkiler ona hatıra olarak kalacak.

Kıyafetlerimi karıştırıp bu akşam için uygun bir kıyafet arıyorum - dün giydiğimin tam tersi. Gardırobumun arkasından en eski siyah korselerimden birini seçiyorum. İyi bir seçim olduğunu düşünüyorum. Eskiden neredeyse her hafta sonu yerel rock barımızda giyerdim ve bu belli oluyor. O kadar çok giyilmiş ki kemeri yamulmuş ve üst kısmı göğüslerimi zar zor tutuyor. Mükemmel.

En sevdiğim küçük eteklerden birini seçtim, ama artık pek de çarpıcı değil. Alt kısmındaki dantel yıpranmış olduğu için daha çok manevi değeri için saklıyorum. Bir tırnak törpüsüyle bilerek delikli ince çoraplarla eşleştiriyorum.

Bu gece makyajıma daha az dikkat ediyorum. Flaş kontür yok, sadece kalın bir soluk fondöten tabakası ve fırçayla değil kalemle yapılmış catflick'ler. Dudak kalemi kullanmıyorum, sadece bulaşmaya mahkum kalın bir kırmızı parlaticı sürüyorum.

Aynada bir dönüş yapıyorum ve sırtıyıyorum, çünkü iyi bir seçim yapmışım. Ucuz bir gotik fahişe gibi görünüyorum, tam da Kullanıcı 1496'nın istediği gibi.

Adres George Grove adında bir yer ve benim evimden sadece iki sokak ötede olduğu için orayı oldukça iyi biliyorum. Kullanıcı 1496'nın bahsettiği yolu biliyorum - normalde keşlerle dolu, yerel bir parkın kötü bir bahanesinin yanında uzanan bir şerit. Buradaki bir müşterinin oyun zamanı için saat başına nasıl bin dolardan fazla para ödeyebildiğini merak ediyorum ama bu benim cevaplamam gereken bir soru değil. Ajans onu kontrol edecektir.

İyi ki taşınmak üzereyim, çünkü komşularımdan bazıları bu gece beni tam bir sürtük gibi görebilirler. Bu nasıl bir veda *sikişi* olurdu.

Başım eğik ve deri montumu sıkıca sarmış bir şekilde hızlıca yürüyorum. Soluk *George Grove* tabelasına ulaşır ulaşmaz uygulamaya tıklıyorum ve talimatlar doğrudan geliyor.

37 numara. Oda 2. Ön kapı açık.

37 numaranın 2 numaralı odası. Peki, tamam. Burası da benimki gibi ortak bir ev olmalı.

Evi bulduğumda çatlak kaldırım taşları üzerinde dikkatli adımlarla ilerliyorum. Hem üst kattaki hem de alt kattaki ön pencerelerin ışıkları yanıyor ama perdelerin hepsi kapalı. Yeterince eminim, ön kapı açık. Oda 2 önümdeki koridorun hemen aşağısında, büyük olasılıkla eskiden yemek odasının olduğu yerde. Yan taraftaki mutfakı görüyorum ve neredeyse benim evimdeki kadar dağınık, bu da bir şey söylüyor. Bana bir kahve ikram edilirse kabul etmeyeceğim.

Oda 2'nin kapısını çalıyorum ama Kullanıcı 1496 cevap vermiyor. Kapıyı tekrar çalıyorum ve bekliyorum, ama hala ses yok.

"*Merhaba,*" diyorum yüzümü kapıya yaklaştırarak. "*Ben Holly, buradayım.*" Ama cevap yok. Telefonumdaki uygulamadan bir vızıltı daha gelene kadar hiçbir yaşam belirtisi yok.

DAHA YÜKSEK SESLE. Ciddiymişsin gibi kapıyı çal. Bana Steve de. Beni görmek istediğini, sikime muhtaç olduğunu haykır.

Ah, evet, elbette. Tıpkı teklifte belirtildiği gibi kendimi göstermemi istiyor.

Burada, koridorda, evin muhtemelen kendi işlerine bakan diğer sakinlerle dolu olduğunu bilmek garip hissettiriyor... en azından şimdilik, ama bu önemli değil. Burada olmamın tek bir nedeni var, o da karaktere bürünme zamanı.

Bu kez daha sert vuruyorum, parmak eklemlerim tahtaya sertçe

çarparıyor. "Steve! İçeride misin?! Benim. Holly!"

Hiçbir şey.

"STEVE! Beni içeri al! Ne için geldiğimi biliyorsun!"

Sessizlik.

Nefes alıyorum ve yumruğumu kapıya öyle bir vuruyorum ki, tıkırdıyor.

"STEVE, TANRI AŞKINA, BENİ İÇERİ ALIR MISIN?!"

Arkamda bir kapının açıldığını duyuyorum ve iki kişi koridora çıkarken arkamı dönüyorum. Bol bir kazak ve bol bir kot şort giymiş bir adam ve kabarık pembe bir sabahlık giymiş, bana bakarken kollarını kavuşturmuş bir kız.

"Steve için mi geldin?" diye soruyor kız, sanki belli değilmiş gibi.

Rol yapma zamanı. Ceketimin açılmasına izin veriyorum, böylece ucuz sürtük kıyafetimi görebilecekler.

"Evet, Steve için geldim," diyorum. "İçeride mi? Onu görmem gerek."

"Sanırım öyle," diyor adam, gözleri doğrudan korsajımdan dışarı taşıtığını bildiğim memelerime dikilmiş. "Neyin peşindesin? Ot falan mı?"

"Hayır," dedim. "Bu gece beni becereceğine söz verdi. Umarım bunu yerine getirir."

Gözlerinin şokla açılmasını bekliyorum ama açılmıyor. Kız bana deli bir kaltakmışım gibi dudak büküyor, adam ise gülüyor. Evet, arsız piç. Bana gülüyor.

"Muhtemelen seni duyamayacak kadar kafası güzeldir." Ellerini ağzının etrafına koyar. "Hey, STEVE!" diye bağırıyor ama Oda 2'den hâlâ ses yok, o yüzden omuz silkiyor. "Üzgünüm, seni duyana kadar avazın çıktığı kadar bağırman gerekecek. Ya da onu aramayı deneyebilirsin?"

"Zaten denedim." Telefonumu kaldırıp numara yapıyorum. "Beni hayalet gibi takip ediyor ama aletini duramayacak kadar çok istiyorum. Lanet olsun, keşke cevap verse." Oda 2'ye dönüyorum ama çift kendi odalarına girmiyor. Hâlâ beni izlediklerini hissediyorum.

Deli bir sürtük gibi kapıyı tekrar yumrukladım.

"STEVE, SADECE KAPIYI AÇ, OLUR MU?! İçeride olduğunu biliyorum! Bana sik sözü vermiştin, hatırladın mı? SENİN SIKINI ALABİLECEĞİMİ SÖYLEMİŞTİN!!"

Ŗu anda kendim olsaydım, güzel küçük Ella, ne kadar çaresiz grndğm için utanırdım, ama bu gece Holly'yım ve Ŗovmen Holly'nin umurunda değil. FahiŖe Holly bu pis evde pis Steve tarafından becerilmek istiyor ve bunu kimin bildiği umurunda bile değil. Onların bilmesini *istiyor*.

"STEVE!" Avazım çıktığı kadar bağıryorum ve yumruğumu kapıya bir, iki, üç kez vuruyorum, sonunda kapı bir aralık açılıyor.

"Burada ne halt ediyorsun?"

Ona bir göz atarken nefes nefese kaldığımдан emin oluyorum.

"Beni becereceğine söz vermiŖtin, hatırladın mı? Dün gece mesaj attığında, bu gece sikini alabileceğimi sylemiŖtin."

"Dün gece kafam iyiydi. Hatırlamıyorum."

KomŖularının hala baktığınđ biliyorum. Bu sadece benim pis ateŖimi körüklüyor.

"Sadece bana o koca sikini ver, olur mu? Ne istersen yaparım, yeter ki ver onu bana. Bütün gün bunu dŖnmeden duramadım."

Kapıdaki aralıktan alay ettiğini duyuyorum. "DzŖecek numaran kalmadı, değil mi? Çok çaresiz bir kaltaksın, biliyor musun?"

UtanmıŖ gibi davranıyorum, omzumun üzerinden utanç dolu bir bakıŖ fırlatıyorum. Tabii ki koridorun sonundaki çift hâlâ televizyon izler gibi izliyor.

"İstediğim senin siki, Steve. Ve hayır. Bu gece hiç numaram yok, tamam mı? aresizim. Senin için. Her zaman yleyim. Bunu biliyorsun. O yüzden gtlk yapmayı bırak ve sikini bana ver, olur mu? Buna değecek, söz veriyorum."

"Buna değmesini sağılayacaksın, değil mi?" Kapı açılır ve Kullanıcı 1496 kendini gösterir, boktan bir kasabanın yıkık dökük sakinleri gibi kapı çerçevesine yaslanmıŖtır. zerinde solmuŖ siyah bir tiŖrt ve eski bir kot pantolon var, saçları uzun süredir fırça grmemiŖ orta uzunlukta kahverengi bir yumak. "Kukunu istediğim gibi kıını da istiyorum ya da arkana dönüp tekrar dıŖarı çıkabilirsin."

"Beni içeri al, tamam mı? Ne istersen alabilirsin."

Sanki merhamet ediyormuş gibi iç geçiriyor. "Pekala. O küçük azgın kıcını buraya getir o zaman. Pis sürtük."

"Teşekkürler."

İçeri adım atmadan önce omzumun üzerinden ev arkadaşlarına bir kez daha baktığımdan emin oluyorum. Sırıttıyor ve kapıyı arkamızdan kapatmadan önce onlara el sallıyor.

Ve sonra, aynen böyle, tavrı değişir. *Steve* - Kullanıcı 1496 - hiç de görüldüğü gibi değildir. Doğrudur ve sırtı daha da koyulaştı, cansız tavrı bir çırpıda kayboldu.

"Harika bir başlangıç için tam not. Artık bizi dinliyor olacaklar."

Sırıttıyorum. "Daha fazla bırakırsan kapını tekmelemek zorunda kalacağımı düşündüm."

"Hmm, güzel fikir. Belki bir dahaki sefere. Zorla girmeye çalıştığını duymayı çok isterim." Gülümseyerek tavana bakar. "Evet, seni üst kattan duymuş olacaklar. *Ev arkadaşlarım* muhtemelen şu anda mutfakta toplanmış, senin ne kadar çaresiz bir kaltak olduğunu konuşuyorlardır." Duvarı işaret ediyor. "Aslında tam şurada. İnce bir alçıpan parçasından başka bir şey yok. Ne kadar pis."

"Burada yaşamıyorsun o zaman?"

Gülüyor. "Tabii ki hayır. Oyun odası diyelim. Londra'nın bok çukuru bölgelerinde birkaç tane *hisseli evim* var. Bir tür uyuşturucu satıcısı olduğumu düşündüklerinden eminim, ama gerçekte yaşam tarzım biraz daha... düzenli."

Normal, tabii...

Normal ve dolu, kesinlikle.

Paltomu silkip Steve'in yere saçtığı giysilerin arasına bırakıyorum. Yatağı darmadağın, sanki gerçekten pasaklı biriymiş gibi, ama o da benim gibi rol yapıyor. Kahretsin, bu işte iyi, yani biraz pratik yapmış olmalı. Bu akşam beş yıldızımı hak etmek için çok çalışmam gerekecek.

Talimatlarını hatırlıyorum ve göğüslerimin serbest kalması için korsajımı aşağı çekiyorum. Eski yeşil bir koltuğa oturuyor ve manzarayı seyrederek başını sallıyor.

"Profilinden anlaşıldığı kadar seksisin. Bu güzel bir sürpriz."

"Teşekkürler. Her zaman etkilemek için dışarıdayım."

Başparmağıyla çekilmiş perdeleri işaret ediyor. "Git perdeleri aç, ellerini başının üzerine koy ve göğüslerini cama bastır. Şansın varsa, biri oradan geçiyordur."

Kalbim hızla çarparak yaklaştım ve perdeleri araladım. Ellerimi başımın üzerine koyup göğüslerimi cama bastırıyorum. Soğuk cam içimi ürpertirken duyduğum heyecanı inkar edemiyorum. Etrafta kimse yok gibi görünüyor. Dışarıdaki sokak lambaları berbat, bu yüzden yolu zar zor görebiliyorum, ama geçen herkes burayı çok iyi görebilecektir. Zemin kattayız. İsteyen herkes cama doğru adım atabilir. Steve bu konuda da ne yaptığını biliyor. Beni dış dünyaya karşı aydınlatmak için tam doğru yere bir köşe lambası yerleştirdi.

"Köpek gezdiricisi yok mu?" Steve

soruyor. "Maalesef yok," diyorum.

"O zaman buraya gel," diyor. "Dizlerinin üzerine çök."

Bana söyleneni yapıyorum, etrafa saçılmış giysilerin üzerinden geçip ayaklarının dibindeki halının üzerine düşüyorum. Olmamı istediği çaresiz bir orospu gibi ona bakıyorum ve sikini hemen çıkarmasını bekliyorum ama yapmıyor. Onun yerine arkasına uzanıp komodinden bir keçeli kalem alıyor.

"Göğüslerini yukarıda tut," diyor ve ben de emrine itaat ederek göğüs dekolterilerini göstermek için onları birbirine bastırıyorum.

"Çok güzel," diyor, bir parmağını her iki meme ucunun üzerinde gezdirerek. Sonra kalem kapağını dişleriyle kavrayarak memelerimin üzerini çiziyor.

W. H. O. R. E.

Çizgiler kalın ve kalıcı siyah mürekkeple yazılmış. Daha sonra temizlemek için epeyce ovalamam gerekecek ama önemli değil. Kalemi tekrar kenara koyduğunda kotundaki şişkinliği görebiliyorum. Başarılar.

"Söyle bakalım. Gerçekten muhtaç bir kaltak mısın *Holly*, yoksa sadece rol mü yapıyorsun?"

Göğüslerimi bırakıp gözleriyle buluşuyorum, olacakları hayal ederken hayal gücüm serbest kalıyor. Bu adam, *Steve*, beni becerecek, beni kullanacak ve beni tüm lanet eve ve dışarıdaki dünyaya çılgılık attıracak. Ve ne olacak biliyor musun? Tüm tatlılığın canı cehenneme, çünkü bacaklarımın arasında bir kıvılcım var ve bunu inkâr edemem. Dizlerimin üzerinde kayıyorum, çünkü amım şimdiden can atıyor. Kafam pislik bölgesine batıyor ve ben bunu istiyorum. Gerçekten istiyorum. Kullanıcı 1496 için ucuz fahişe Holly olmak ve teklifini harfiyen yerine getirmek istiyorum.

"Numara yapmıyorum," diyorum gözlerinin içine bakarak. "Yaptığım işi seviyorum, sadece para kazanmak için değil."

Öne doğru eğiliyor, yüzü benimkine yaklaşıyor. *Steve* manken değil ama öyle olmasını da istemiyorum. Kaşları ince telli, burnu iri çenesinin aksine ince ve bu benim için harika. Sorun değil. Bunun iğrenç seksle ilgili olmasını istiyorum, başka bir şey değil.

"Bu iyi," diyor. "Benim için geldiğinizde daha da ikna edici olacak."

"İkna edici olmasına gerek yok," diyorum, memelerimi tekrar tutup meme uçlarımı sıkarak. "Gerçek olacak ve sen bunu bileceksin."

"Sanırım beş yıldızlı yorumlar doğru. Benim için iyi bir kız olursan bir tane daha alırsın."

Dudaklarını dudaklarıma değdirdiğinde irkilmiyorum ya da kaçmıyorum, sadece özensiz öpücüğün içinde inliyorum ve dilinin ağzımda ıslak bir şekilde dönmesine izin veriyorum. Bunu bilerek kirli yapıyor ama umurumda değil. Uzanıp saçlarını tutuyorum ve onu içimden geldiği gibi öpüyorum. Kahretsin, rujum bulaşmış olmalı. Uzaklaşırken pis bir piç gibi sırtıyor ve sonra bundan faydalaniyor. Avucunu dudaklarımın üzerinde gezdirerek ruju yanağıma sürüyor.

"Bu sana yakışıyor. Şimdi gerçekten bir fahişe gibi görünüyorsun, o yüzden bunu kanıtla. Fahişe amını parmakla. Ne kadar ıslak olduğunu göster bana."

Dantelli tangamı yana çekiyorum ve iki parmağımı içime sokmadan önce klitorisimle alay ediyorum. Onları sertçe pompalıyorum, böylece sesini duyabiliyor, daha yüksek sesle yapmak için bir üçüncüsünü ekliyorum.

"İşte, bunu duyabiliyor musun? Bu yalan değil, Steve. Senin beni fahişe yapmak istediğin kadar ben de fahişe olmak istiyorum."

"Söyle o zaman. Fahişe olduğunu söyle. Islak amını parmaklamaya devam et ve bana bir fahişe olduğunu söyle."

"Ben bir fahişeyim," diyorum ona ve parmaklarımı hızlandırıyorum.
"Ben pis bir fahişeyim Steve ve bu gece tamamen seninim."

Bunun üzerine sırtıyor. "Daha yüksek sesle. Daha yüksek sesle söyle."

Komşularının yan tarafta toplanıp beni dinlediklerini hayal ediyorum ama umurumda değil. Ona sırtarak karşılık veriyorum ve daha yüksek sesle söylüyorum.

"Ben bir
fahişeyim."

"Yeterince iyi
değil."

Bacaklarımın arasındaki hissin sıcaklığına odaklanıyorum ve kendimi hazırlayarak gözlerimi kapatıyorum.

"Ben bir fahişeyim!"

"Acınası." Gülüyor ve bu beni teşvik ediyor.

Ayağa kalkıyorum, amımın ne kadar ıslak olduğunu görebilmesi için stiletto'mu sandalyesinin koluna kaldırıyorum ve sonra yüzünün önünde dört parmağımla kendimi beceriyorum.

"BEN BİR FAHIŞEYİM STEVE! UCUZ, KÜÇÜK BİR OROSPUYUM VE SEN BENİ BECERECEKSİN! İHTİYACIM OLAN ŞEY BU STEVE! BENİ BECERMENİ İSTİYORUM!"

"Bu daha iyi," diyor. "Daha fazla."

Ona daha fazlasını veriyorum. Amımla oynuyorum ve bağırsıklarımın arasında inleyerek komşularına neden burada olduğumu anlatıyorum. Kullanılmayı ne kadar istediğimi. Sikilmeyi. Benden alacağı herhangi bir delikte onun büyük aleti tarafından çarpılmak için. Sesim çaresiz geliyor ve parmaklarımı doğru noktada çalıştırırken çaresiz *hissediyorum*. Ritim beni çıldırtıyor. Bağırsıklar arasında soluk soluğa oraya varıyorum... ama

bitirmeme izin vermiyor. Bileğimi tutuyor ve tam zirveye ulaşmak üzereyken beni durduruyor.

Ahhh, lanet olsun. Bu bir katil.

"Aferin kızıma," diyor. "Şimdi şu külotu çıkar. Çoraplar hariç her şeyi çıkar."

Siktir et. Çok yaklaştım. Çok yaklaştım. Kendimi yönlendirmeye çalışırken göğsüm kabarıyor, amım daha fazlası için haykırıyor. Söylediğini yapıyorum, tereddüt etmeden ya da kısıtlamadan soyunurken her saniye onu izliyorum ve işim bittiğinde sandalyenin koluna vuruyor.

"Ayağını buraya geri koy, tıpkı olduğun gibi."

Bu sefer bacaklarımın daha geniş açıldığından emin oluyorum. Amımın tam teşhirde olduğundan emin oluyorum. Klitorisimin etrafını okşuyor, sadece biraz, ve onun için inliyorum, bana o orgazmı vermesini umuyorum, ama hayır. Marker kalemine uzanıyor ve kelime oyunlarına geri dönüyor. Bu sefer ne yazdığını bilmiyorum. Sadece amıma harfleri çizerken hissettiklerinin tadını çıkarıyorum.

"Sürtük," diyor. "Ucuz fahişe amcığının üzerinde sürtük yazıyor."

Kalçalarımı sallıyorum. "Uygun. Üzerime başka ne yazacaksın?"

"Hmm, bir bakayım." Bir parmağını yarığımın üzerinde gezdiriyor, klitorisime karıncalanmamı sağlayacak kadar yaklaşıyor. "Arkanı dön ve eğil. Kıçını görmek istiyorum."

Vardiya kolaydı. Eğiliyorum ve kıçımı boş bir tuval gibi ona sunuyorum. Karalamaya başladığında bu sefer harflerin büyük olduğunu hissedebiliyorum.

"Ne yazdığını bilmek ister misin?" diye soruyor işi bittiğinde.

Omzumun üzerinden bakmaya çalışıyorum ama sadece harflerin üst kısımlarını seçebiliyorum.

"Beni kullan," diyor ve parmağıyla harflerin izini sürerek konumlarını hissetmeme izin veriyor.

Use bir yanağında. *Ben de* diğerinde. Onları ayırıp sikini içine soktuğunda onun için nasıl bir manzara olacak.

"Pencereye geri dön," diyor. "Dik dur ve bacaklarını aç. Kelimeleri göster ve o parmakları tekrar amına sok. İzleyen herkes için oyna."

Talimatlarını uygularken kendimi ahlaksız bir şov kızı gibi hissediyorum. Kalbim hızla çarpıyor, insanların gölgelerde toplanıp beni izlediklerini hayal ediyorum. Steve koltuktan yatağa doğru ilerliyor, ellerini başının arkasına koymuş, yüzünde pis bir sırıtış, sanki benim böyle iğrenç bir gösteri yapmamla eğlenmekten başka bir şey yapmıyormuş gibi. Henüz sikini bile çıkarmadı.

Belki de daha çok denemeliyim.

Ne de olsa beş yıldızlı bir oyuncu olmak istiyorum.

Dışarıda beni izleyenlerin daha iyi görebilmesi için bir ayağımı pervaza koyup parmaklarımı içimde gezdiriyorum. Nefeslerim hızlanırken numara yapmıyorum ve daha sert bastırıp daha derine itiyorum ama lanet olsun ona. Boşalmaya her yaklaştığımda Steve bana tekrar durmamı söylüyor ve bu çok vahşi. Aklımı kaçıracakmışım gibi hissediyorum. Dakikalar yavaşlayıp saatlere dönüşüyor, amım o kadar sert pompalanıyor ki ağrımaya başlıyor - boşalma ihtiyacım parmaklarımı kavriyor.

"Lütfen..." Üçüncü raunttan sonra ona sordum. "Şimdi gelmem lazım. Buna ihtiyacım var. Lütfen, Steve."

"Daha yüksek sesle."

Kendimi tutmuyorum, çünkü yapamam. Yeterince çektim. Sesim odada gök gürültüsü gibi.

"BIRAK GELEYİM STEVE, LÜTFEN. BOŞALMAM LAZIM! I Artık dayanamıyorum! Dayanamıyorum!"

Patlamamdan sonra oda ölüm sessizliğine büründü. Sonunda gerginliği kırana kadar parmaklarım hala amımın derinliklerinde.

"Mükemmel iş. Sana biraz yardım edeyim mi? Buna ödül diyebilirsiniz." der ve başucundaki çekmeceyi açar.

Büyükçe bir vibratörü bana doğru fırlattı, ben de içtenlikle gülümsedim. *Teşekkürler*. Elim o kadar çok çalışıyor ki bileğim ağrıyor.

"Pencerenin önünde o kirli oyuncağı göstererek kendini boşaltmanı istiyorum," diyor bana. "Bunu yaptığında sertleş."

"Merak etme, yapacağım. Fazla beklemene gerek kalmayacak."

Vibratör içimde çalışırken çok iyi hissettiriyor. Çıkıntılı ve tam doğru noktaya bastırmak çok kolay. *Evet. İşte bu. İşte bu. İşte bu...* İnliyorum, hızımı artırdıkça bacaklarım titriyor. Dışarıdaki insanların beni izlediği düşüncesiyle başım dönüyor. Bu beni daha çok pompalamaya itiyor. *Çaresiz.*

Gerçekten çaresizim ve neredeyse doruk noktasındayım.

Ne kadar iyi hissettirdiğini söyleyerek inleyip küfrederken duvarın diğer tarafında toplanan komşuları düşünüyorum ve Steve beni ikna ediyor. Bana *iyi bir sürtük olduğumu ve kendimi bırakmamı, daha yüksek sesle inlememi* söylüyor. *Daha hızlı. Kendini daha sert becer!* Ve ben neredeyse oradayım... Neredeyse oradayım.

Ama sonra beni durdurdu. TEKRAR. Ben nefes nefese kalmış bir enkazken, tam sınırdayken beni durduruyor. "*Dur artık,*" diyor, sanki hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi.

Muhtaç bir şaşkınlıkla ona bakıyorum.

"Hayır. Lütfen. Ciddiyim. Gelebileceğimi söylemiştin!"

"Seninle oynuyordum Holly." Gülümsemesi çok iğrenç. "Bu benim şovum, unuttun mu?"

Evet, öyle. Bu onun gösterisi. Ben hizmet etmek için burada olan bir oyuncaktan başka bir şey değilim. Holly adında pis bir sürtükten başka bir şey değilim, burada onun emrindeyim. Ona bağırabilirdim, amım o kadar çaresiz ki, ama gözlerindeki bilmiş bir parıltı beni hazırlıksız yakaladı.

Bu oyunda usta olan o. Ben değil. O

ne yaptığını biliyor.

Bu orgazm inkârı, tam bir çılgınlığın zirveleri ve çukurları, dışarıdaki dünyanın görmesi için sergileniyor - ve aklında bir nihai hedef var. Sonunda yapmama izin verdiğinde o kadar heyecanlanacağım ve minnettar olacağım ki - *eğer sonunda yapmama izin verirse - bunu* tüm vücudumda bir yıldırım çarpması gibi hissedeceğim. *Ve etrafımızdaki insanlar bunu bilecek.*

Vibratör için elini uzatıyor ve ben de ona veriyorum, nefeslerim hâlâ kesik kesik.

Başını pencereye doğru eğerek bana düşünceleri hakkında bir başka pis fikir veriyor.

"Şimdi, şuna bakın. Dışarıdaki herkes burada yetkili olanın ben olduğumu bilecek. Sürtük bir orospu gibi oynadın ve sonra durdun, çünkü sana yapmanı söyledim. Sana *her söylediğimde*." Sonunda aletini kotundan kurtardı. İyi bir uzunlukta. Vibratör kadar büyük. "Bu konuda ne hissediyorsun Holly? Dışarıdalar, buna şüphe yok, toplanıyorlar ve izliyorlar. Bu yüzden oyun odası olarak kiralamak için bu boktan odayı seçtim. Her zaman dışarıdaki iğrenç parktan içeri bakıp ot içen insanlar oluyor.

Pencereden dışarı bakıyorum ve karanlıkta parmaklıklara yaslanmış bazı figürler görüyorum. En az dört kişilerdi. Omurgamda garip bir heyecan hissediyorum.

"Bu konuda ne hissediyorsun Holly?" diye tekrar soruyor. Gülümserken irkilmiyorum.

"Aslında bu konuda kendimi çok iyi hissediyorum. Ben de bir teşhirci olmalıyım."

"Gerçekten mi? Hoşuna gitti mi? Teşhir edilen bir sürtük olmak?" Şüpheli görünüyor ama yalan söylemiyorum ve bunu kanıtlayacağım.

Pencereye yaklaşıyorum ve dışarıdakilere el sallıyorum, sonra ayağımı tekrar pencere kenarına koyuyorum, göğüslerimi okşarken görmek isteyenlere amımı gösteriyorum. Ben izleyenlere bir öpücük kondururken Steve yatakta dimdik oturuyor.

"Tanrım," diyor. "Sen gerçekten de sapık bir sürtüksün, değil mi?"

Ayağımı pervazdan indiriyorum. "Evet, öyleyim. Beni bunun için istedin, değil mi? Herkesin benim senin için yanıp tutuşan bir sürtük olduğumu bilmesini istedin ve işte gördün. Ben öyleyim."

Aletini avucunun içinde parlatıyor. Onu tahrik etmeyi başardığımı bilmek çok iyi hissettiriyor. Ona bakarken gururla parlıyorum.

"Şimdi cama kadar," diyor. "Sıkıca. Göğüsler cama karşı."

Cam, temas ettiğimde nefesimi kesecek kadar soğuk. Oh, tek camlı pencerelerin güzel soğuğu. Steve yataktan kalkıp

Arkamdan yaklaşıyor - yakınlığı beni ürpertiyor. Elini hiç uyardan bacaklarımın arasına sokup dört kalın parmağını içime soktuğunda haykırıyorum.

"Bir sürtük gibi sür onları" diyor. "Boşalmak istedin, o yüzden kullan onları. Gerekirse bütün elimi kullan."

Evet, Tanrı'ya şükür. Göğüslerim pencere camına yapışmış halde parmaklarına biniyor, bir orospu gibi inliyordum.

"Keşke dışarıdaki insanlar amının ne kadar ıslak olduğunu

duyabilselerdi" diyor. Başımı sallıyorum, derinlere dalıyorum. "Evet, sikeyim, bu hoşuma giderdi."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Belki bir gün onları buraya davet ederim, ne dersin? Seni paylaşıyorum."

Bu düşünce klitorisimi kıvılcımlandırıyor. Şu anda herkesi kabul edebilirim. Beni bir ipin ucunda tutuyor.

"Bana bir teklif göndermekten çekinmeyin," diye inliyorum. "Yaramazlık listemi gördün... Çok fazla kısıtlamam yok..."

"Yapabilirim. Bu arada, onlara amının ne kadar ıslak olduğunu *söylemen gerekecek*. Haydi Holly, yüksek sesle ve net bir şekilde bağır. Amanın ne kadar ıslak olduğunu söyle onlara."

Bununla birlikte, başımın üstüne uzanıyor ve üst pencereyi sonuna kadar açıyor. Lanet olsun. Havanın serinliği içeri girdiğinde çok gerçek oluyor. Gölgelerdeki o figürleri görebiliyorum, şimdi çok daha yakın hissediyorum...

Nefes alıyorum. Kalp çarpıntısı. Kendimi hazırlamaya çalışıyorum.

"Devam et," diye ısrar ediyor. "Sana ne yaptığımı haykır, dışarıdaki eziklere ve duvardaki meraklılara anlat. Duymalarını istiyorum. Senin ne kadar azgın, aç bir sürtük olduğunu bilmelerini istiyorum." Duraklıyor. "Bak ne diyeceğim. Önce ben başlayacağım. Buna ne dersin?" Şok içinde zıplıyorum, yüksek sesle bağırırken hala parmaklarına bağlıyım. "UCUZ BİR FAHİŞEDEN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLSİN. AL BAKALIM, KALTAK. O SÜRTÜK, ISLAK AMCIĞINDAN AL!"

Vay canına, ses tonu.

Çok
canlı.

Çok
güçlü.

Çok
gerçek.

Oyun zamanı gerçeklikle karışıyor ve derinlerde b i r şeyler kıpırdanıyor. Onun içindeki bir şey benim içimdeki bir şeyi tetikliyor.

Özgürlük.

Bu onun için bir kelime.

İşte o zaman duvarlarım yıkılıyor ve işimin hakkını veren bir şovmenden başka bir şey olmuyorum. Tüm engellemeleri bir kenara itip, sadece devam ediyorum. Her şeyin serbestçe akmasına izin veriyorum. Steve'in parmaklarına biniyorum ve tüm sesimle çığlık atıyorum, dünyaya sürtük amımın ne kadar ıslak olduğunu ve *ona* ne kadar ihtiyacım olduğunu ve ona ne kadar ihtiyacım olduğunu söylüyorum. Aleti için ona yalvarıyorum, *lütfen diye bağıryorum. LÜTFEN, STEVE, LÜTFEN! SIK BENİ! SIKINI BANA VER!*

Yalvardığım şeyi yapmadan önce bana neredeyse hiç uyarı vermiyor. Saniyeler içinde arkama geçti, beni cama yapıştırırken taşaklarını amımın derinliklerine soktu.

"Bağırmaya devam edin," diyor. "Onlara ne kadar iyi hissettirdiğini söyle. Ve bunu gerçeğe dönüştürün."

Bunu gerçeğe dönüştürüyorum. Ayağımı tekrar pencere pervazına koyuyorum ve onu en iyi hissettiği yere götürüyorum, çığlık atmaya ve bağırmaya devam ederken sırtıyorum. Ama bu sefer inlemelerle birlikte. Zevk arttıkça gerçek inlemeler.

Dışarıdaki parmaklıklara daha fazla insan toplanıyor, bana bakan siluetlerden başka bir şey değiller. Açık pencereden alayları, tezahüratları ve kurt ısıklıklarını duyuyorum ve kahretsin, evet. Kendimi hayatımın en iğrenç performansını sergileyen pis bir porno yıldızı gibi hissediyorum. Sadece bu da değil, duvarın arkasındaki insanların her bir kelimeyi dinleyeceğini biliyorum ve bu o kadar seksi hissettiriyor ki, delice. Sonunda duvara vurmaya başladıklarında ve SUSMAMIZ için bağırdıklarında hala

ağlıyorum ve pislik bağırıyorum ve bu Steve'i körüklüyor. Beni daha sert beceriyor, k fretmesine neden oluyor, bu da beni daha da kızdırıyor.

Ne kadar kısır, kirli bir döngü. Ben de en az onun kadar kötüyüm, onun fantezi dünyasına bağlıyım.

Lanet olsun, orgazmım gerçek ve tahmin ettiğim kadar elektrikliydi - *Steve'in* bildiği kadar elektrikliydi. Beni titretiyor, ciyaklatıyor ve sahip olduğu her şeyle beni sürerken deli bir kadın gibi çırpınmamı sağlıyor. Titreyen bir enkaz gibiyim, zevk içime işlerken cama karşı nefes nefese kalıyorum, seyirciler alay etmeye devam ederken zihnim uğulduyor. Beni böylesine dolu dolu, arsız bir ihtişamla görebilmeleri ne büyük bir mutluluk. Umarım bu onların hafızalarına her zaman kazınacak kadar kirli.

Sonunda boşalmayı bitirdiğimde Steve durdu. Aletini içimden çıkardı ve beni döndürerek yüzünü ona çevirdi.

"Abarttığını sanıyordum," diyor. "Gerçekten azgın bir orospu olduğunu söylediğinde. Ama değilmişsin, değil mi? Sen gerçekten sapık birisin."

Sırıtiyorum, hâlâ nefes nefeseyim. "Evet. O benim. Sana söylediğim gibi, şovmen olmamın bir sebebi var ve bu sadece para için değil."

"O zaman sanırım kışına yarak almaktan da gerçekten hoşlanacaksın."

"Elbette, teşekkür ederim." Yüzümde hâlâ bir sırıtma var. "Biraz daha bağırmamı ve komşulara haber vermemi ister misin?"

"Evet, lütfen."

Arkamı dönüyorum, hâlâ gülümsüyorum, göğüslerim cama dayanmış. Onu kıcımdan almaya tam olarak hazır değilim, ama bu önemli değil, hala dişlerimi sıkacak ve kış yanaklarımı onun için açacak kadar yüksekteyim, içime doğru ilerlerken geri çekiliyorum. Canım yanıyor ama birkaç sert darbeden sonra daha fazlasını istiyorum.

Mahalle için yorum yapmak artık çok kolay geliyor.

"SİKTİR, EVET! PIS KIÇIMI AL, STEVE! PIS SÜRTÜK KIÇIMI AL!"

Daha iyi görebilmek için geri çekilirken kıcımın yanaklarına karalanmış *Beni Kullan* kelimelerini hayal ediyorum. Onun açısından ne kadar kirli göründüğümü hayal ediyorum.

Kendi ellerim beni açıyor.

"Lanet olsun," diyor ve kendini kontrol edemiyor. Bunu hissedebiliyorum.

Bağırışlar arasında inlemeye başladığımda onun için sıkmam onu tüketiyor. Sikinin derine ve pisliğe gömülmesinin ne kadar iyi hissettirdiğini ve onu ne kadar çok istediğimi haykırıyorum. Sahip olduğu her şeyi vermesine nasıl ihtiyacım olduğunu. *Çünkü onun dölünü istiyorum, lanet olsun! Onun dölünü istiyorum!*

Sözlerimin hepsi doğru.

Aletin kıcımın derinliklerine gömülmesini ve memelerimin soğuk cam pencereye yapışmasını istiyorum. Bana verebileceği kadar sert, olabildiğince sert istiyorum.

Kaldıraç olarak kık yanaklarımı tutmasına seviniyorum çünkü amımın parmaklarına ihtiyacı var. O kıcımı sikerken ben de kendimi zorluyorum, memelerim her hamlede cama çarpıyor ve aynı anda zirveye ulaştığımızda tam bir cennet oluyor. Tanrım, dalgalar içimden tekrar geçerken ne kadar iyi hissettiriyor. Steve homurdanıp tükürüp küfürler savurduktan sonra beş muhteşem darbeye döllerini götüme fişkırtırken ben gökyüzünde uçuyorum.

Ve işi bitti.

İşimiz bitti. Birlikte.

Ama daha bitmedi.

"İyi zamanlama," diyor Steve gülerek.

Pencerenin hemen dışında birinin olduğunu fark edene kadar ne demek istediğinden emin değilim. Şok içinde soluk soluğa kalıyorum ve neredeyse kendimi örtmeye çalışıyorum ama hayır. Steve saçlarımdan tutup beni döndürüyor, sonra eğilip ağzını kulağıma dayıyor.

"Bu birkaç kapı aşağıdaki Pete. Bağırışları duyduğunda her zaman pisliği kontrol etmeye gelir, kokainman sapık. Hadi ona bir gösteri yapalım."

Beni eğdi, güzel ve sert.

"Kıcının yanaklarını aç ve döllerimi onun için dışarı çıkar," diyor saçlarımı daha sert çekiştirerek.

Dediğini yapıyorum ve kış yanaklarımı açmak için arkaya uzanıyorum. Ben sıkarken ve iterken Steve beni sıkıca tutuyor. Dölünün içimden aktığını hissedebiliyorum.

"Pete sikini çıkardı bile," diyor Steve, kendi siki yeniden kabarmış, tam yüzüme bakıyor. "Aferin kızıma. Onu boşaltacaksın, bunu biliyor musun? O kevaşe eziğin pis yükünü boşaltmasını sağlayacaksın."

Yandan bir bakış Steve'in yalan söylemediğini gösteriyor. Pete mastürbasyon yapıyor, bunu yaparken de gülüyor, sanki ben onun eğlencesi için orada duran bir et parçasından başka bir şey değilmişim gibi. Sanırım bu doğru. Öyleyim.

Steve beni orada tutuyor, kış yanaklarım açık bir şekilde tamamen sergileniyor, böylece Pete hala benden damlayan spermi görebiliyor. Pete'in döllerinin dışarıdaki cama sıçradığını ve boşalırken çıkardığı homurtuları duyuyorum. Artık gülmediği kesin.

Pete sikini kaldırırken Steve, "Pis piç," dedi. "Onu şarj etmeye başlamalıyım."

"Ya da onu içeri davet et," dediğimi duyuyorum.

Steve gülüyor, dağınık saçlarımı karıştırıyor. "Senden

hoşlanıyorum Holly." "Ben de," diyorum ona.

Steve ayağa kalkmama yardım ederken Pete başıyla onaylayıp uzaklaşıyor.

"İkinci raunt için geri dönecek," diyor Steve.

"İkinci raunt mu?" Ben soruyorum.

"Evet." Perdeleri kapatıyor. "Her zaman ikinci tur. Ama mola zamanı. Ne içersiniz? Şarap ya da şarap var. Merak etme, hepsi burada. O kokuşmuş mutfağa elimi bile sürmem."

Bunun için teşekkürler.

"Şarap iyi gider," diyorum, nefes almak için yatağına oturuyorum.

Gardırobundan şişeyi ve gözlüğü çıkarır. İçinde gerçek kıyafet olmadığını görmek sürpriz değil. Burası tamamen gösteriş için.

Ve daha fazlası gelecek...

"İkinci rauntta ne olacak?" Bana bir bardak kırmızı uzatırken sordum.

Steve sırtarak, "İkinci raunt her zaman daha büyük bir kalabalık çeker," diyor. Tekrar yatağının başucundaki çekmeceye gidip bileği kalınlığında dev bir dildo çıkarıyor. *Lanet olsun.* "Ve senin muhtaç amcığın bunu bütünüyle yutacak, eminim."

Şaraptan bir yudum alıyorum, zaten beklentiyle uğulduyorum. Bu gece amımın gerildiğini hissedeceğimden eminim.

"Paramın karşılığını almayı seviyorum," diyor oyuncağa baktığımı gördüğünde.

"Merak etmeyin. Teslimat yapmayı seviyorum," diyorum ona.

"Aferin kızıma." Kadehini benimkine tokuşturuyor. "Ben duş alırken sen de şarabını iç. Birazdan olacaklar için kendini hazırla. Bu gece gerçekten de tam bir sürtük olacaksın. Her kuruşunu hak edeceksin."

"Daha azını istemezdim." Ben
de yalan söylemiyorum. Asla
söylemem.

Bu her zaman derinlerde çalkalanan bir şey - gerçekte ne kadar pis bir kaltak olduğumun sürekli artan bilgisi. Hep böyle miydim? Connor'a ne kadar gerçek bir sürtük olmak istediğimi göremeyecek kadar takıntılı mıydım?

Kim bilir? Kimin umurunda? Önümdeki görevden başka bir şey düşünmeme gerek yok.

Sözüne sadık kalarak, önümüzdeki birkaç saat Steve ile azgın bir pislik kasırgasıydı. Tanrım, paramı hak etmemi sağlıyor - kendisi için olduğu kadar alay eden kalabalık için de performans sergiliyor. Kokainman Pete daha fazlası için geri dönüyor, daha fazla izleyiciyi pencereye çağırıyor ve Steve bilek kalınlığındaki yapay penisi kullanılmış amıma sokmaya zorlarken bir kalabalık var. Bana ilk vurduğunda canım acıyor ve beni bir orospu gibi geriyor, ama kalabalık için bunu kabul ediyorum.

Steve'in gerçek bir gösterişçi olduğu ortaya çıktı.

Performansımızı beni arkadan becererek, boşalana kadar kıvrınmamı ve yalvarmamı sağlamak için doğru açıyı vurarak bitiriyor. Ve sonra da

Beni dizlerimin üstüne çöktürdü ve gecenin son sahnesi olarak tüm yükünü yüzüme boşalttı.

Vay canına, ne geceydi ama. Dışarıda toplanan kalabalığa sırtıyım, çenemden döl damlıyor, seyircileri selamlamak için çok istekliyim.

"Gerçekten çok iyisin," diyor Steve beni keyifle izlerken. "Kesinlikle beş yıldızı hak ettin."

Bu da göğsümdeki parıltıyı da ha da artırıyor. Bu gece bu beş yıldızı kazanmak cennetin ta kendisiydi. Steve'i çok seviyorum.

Ama nefesimi tuttuğumda -yüzümden hâlâ döl damlıyor- aklımda tek bir düşünce var.

Josh. *Weston*.

Keşke *Steve* Weston olsaydı.

Ve keşke sikine kadar halter olsaydı.

Randevumuz neredeyse geldi. Yarın gece Kensington'da olacağım - birlikte yemek yerken sert efsaneye bakıyor olacağım.

Bu başlı başına bir fantezi.

Chapter Six

SAKİN OL. BÜTÜN GÜN KENDİME BUNU SÖYLÜYORDUM AMA en ufak bir fark yaratmadı. Bu gece Josh'ı görmek için yanıp tutuşuyorum ve internetten mobilya alışverişi yapmanın hiçbir faydası olmayacak. Ona durup dururken yeni komşusu olacağımı söylemek için tam olarak çaresiz değilim ama bunu zamanı geldiğinde düşüneceğim.

Ve yakında geliyor. Hazırlanmak için sadece birkaç saat.

Mulberry restoranı şehrin en klas restoranlarından biri ve ben de bu duruma uygun giyiniyorum. Annemden miras kalan uzun bacaklarımı gösteren, kalçama kadar uzanan, yere kadar uzanan siyah güzellikte bir elbise seçiyorum. Saçlarımı dalgalı bir şekilde kıvrıyorum, dudaklarımı mürdüm rengi rujla koyulaştırıyorum ve gözlerimin soluk mavisini göstermek için göz kalemim simsiyah.

Taksimetre yolda ilerlerken ayağım kabinin ayak boşluğuna vuruyor. Saniyeler geri saydıkça kalbim daha da hızlı çarpıyor ve bu delilik. Dün gece kalabalık bir seyirci topluluğu için mutlu bir şekilde camdan sikildikten sonra Josh'la buluşacağım için nasıl bu kadar gergin olabilirim? Ama gerçekten savaşıyorum. Bu geceki randevum için tekliflerden çok daha gerginim.

Bir şekilde çok daha fazla şey tehlikeyeymiş gibi geliyor.

Kalbim.

Yeni dünyanın mutluluğu altında hala acı çeken zavallı küçük kalbim...

Lanet olsun, tekrar incinmek istemiyorum.

Sakin ol, kafamın içinde tekrar ediyorum. *Sakin ol amına koyayım.*

Ama yapamam.

Taksi Mulberry'nin girişinde durduğu ve Josh'u kemerin altın ışıltısı altında gördüğüm anda işimin bittiğini anlıyorum. Noel partisinden hatırladığım o muhteşem adam, saçındaki mor çizgiyle uyumlu koyu mor bir takım elbise giymiş, ince siyah bir kravatla tamamlamış. Ben yokken zihnim onu abartılı bir şekilde yüceltmemiş. Hem de hiç. Anılarımın hepsi gerçek. Tek kelimeyle muhteşem.

Ve hayallerimin erkeği elinde çiçekler tutuyor. Kocaman bir buket.

Taksiden inip şoföre ödeme yaparken gergin bir enkaz gibiyim.

Josh saniyeler içinde yanıma geldi ve buketi bana ilahi bir prens gibi sundu. Güller ve zambaklar. Koyu kırmızı ve soluk beyaz.

"Aman Tanrım, çok güzeller. Teşekkür

ederim." "Rica ederim ve buna değdi."

Sırıltısı o kadar büyüleyici ki dünyamı aydınlatıyor. Elmacık kemikleri mermerden yontulmuş gibi, yeşil gözleri mıknatıs gibi ve dudakları simetrinin mükemmelliği. Bakışları benimkilere kilitlendiğinde, kelimelerden daha çok şey anlatan o klasik uzun bakışlardan biri oluyor, ikimiz de gülümsüyoruz, söylenmemiş çok şey var.

Ta ki bir nefes çekip büyüyü bozana kadar. Kelimelerim isyan ediyor, içimden dökülüyor.

"Gerçekten çok gerginim. Bu konuda altıma sığıyordum. Bu gece yola çıkmadan önce makyajımı milyarlarca kez kontrol etmiş olmalıyım." Bir an duraksadım. "Messenger'da çok kolay, değil mi? Sadece ne istersen yazıyorsun

ve bu bir çeşit eterde." Elimle yan tarafı işaret ediyorum. "Ama burada, gerçekten, sen karşımdayken. Evet. Um..." Ağzımı kapatırken gülüyorum, sonra elimi sıcakmışım gibi havalandırıyorum ve nefes alıyorum. Ve o beni izliyor. Şaşkın. Gözleri hala benimkilere kilitlenmiş. Ben konuşmaya devam ederken sırtıyor ve kendimi rahatlamış hissediyorum. Kelimelerim yavaşlıyor, sadece biraz.

"Noel'de seninle tanışmak harikaydı," diyorum. "Sadece çok seksi olan sık fotoğrafı profilini gördüğüm için değil. Ama seni burada tekrar görmek çok farklı. Sadece sen ve ben. Ve bunun için, randevu için teşekkürler. Beni buraya, bu yere getirmen çok güzel." Girişe bakıyorum, ışıklara *vay canına diyorum* ve o karşımdayken yükseklerde uçuyorum. Josh. *Weston*. Haftalardır hayalini kurduğum adam.

Elini ensemden geçirip beni kendine çektiğinde kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Mükemmel dudakları dudaklarıma konuyor ve ben bitiyorum. Kollarımı omuzlarına dolayıp onu öptüğümde buketi yere düşürmediğime şaşıyorum.

Yine de bu, Noel ruhuyla ökseotunun altında, şampanyayla sarhoş olduğumuz ilk öpüşmemiz gibi değil. Bu daha yavaş. Daha yumuşak. Çok daha... anlamlı. Siktir, ilk randevu için ne aptalca bir kelime.

Ayrıldığımızda ikimiz de sırtıyorduk. Dudaklarımı elimin arkasına bastırarak rujumu kontrol ediyorum.

"Lekeli mi?" Ona sordum.

Başını sallarken gülüyor. "Hayır, hayır, ama şimdi dudaklarım takım elbiseme uyuyor mu?"

"Hayır. En azından henüz değil. Yine de iyi bir ilk deneme."

"Bir dahaki sefere daha iyisini yapmam gerekecek," diyor göz kırparak ve beni kapıya götürürken yeni bir çırpınısla elini tutuyorum.

Josh bu randevuda gerçekten elinden geleni yapmış. Mulberry'nin içi dışından daha da etkileyici görünüyor. Devasa kristal avizeler gözlerimi kamaştırdı. Sadece bu da değil, restoranın üst katında, kraliyet ailesine uygun bir masada oturuyoruz. Etrafımızdaki lambaların ortam ışıltısı ilahi ve aşağıdaki kapalı çeşmenin manzarası uğruna ölünecek gibi.

Garson elini buketime uzatarak, "Bunları sizin için suya koymamı ister misiniz, madam?" diye sordu.

"Evet, lütfen. Bu harika olur, teşekkürler." "Size ne içireyim?"

"Beyaz şarap lütfen. Hangisini önerirseniz," diyorum. "Teşekkür ederim."

"Aynen," diyor Josh. "Ve bir şişe olsun lütfen."

"Elbette, efendim."

Bir sonraki söyleyeceğim şeyin yine *harika* olacağını fark ederek kendimi tutuyorum. İnanılmaz kelimesini ne kadar çok söylediğimi fark ettim. Her şey harika. *Her şey*. Josh'a bakıyorum, karşımda oturuyor, *inanılmaz*. Etrafımızdaki insanlara bakıyorum, hepsi takım elbiseli ve son derece şık giyinmiş, *inanılmaz*. Oda muhteşem. Ortam muhteşem. Kucağımdaki lanet peçete bile muhteşem.

Garson şarabımızı getirirken menüye göz atıyoruz ve ben şaşkınlıkla seçenekleri gözden geçiriyorum. Bazı yemeklerin isimlerini bile anlamıyorum, ama hepsi *harika* görünüyor, bu yüzden kurslarımı rastgele seçiyorum. Egzotik bir salata ile somon ve gösterişli patates ve soslarla domuz göbeği. Görev tamamlandı. Sonra garson şarabımızla dönüp siparişlerimizi tamamladığında masaya bakıyorum ve çok sayıda çatal bıçak takımı görüyorum. Hem de bir sürü. Yüzümdeki ifade her şeyi anlatıyor olmalı.

"Dışarıdan içeriye doğru çalışın," diyor Josh gülümseyerek. "Merak etme, bu tür yerleri ziyaret etmeye başlayana kadar hiçbir fikrim yoktu."

Çatal bıçak takımına tekrar baktım. Evet, harika, bu işe yarar.

Halledebilirim. "Bu tür yerleri sık sık ziyaret ediyor musun?" diye sordum.

"Biraz." Duraksıyor. "Son zamanlarda pek değil. Bazen Tiff dışarıda bir gece geçirmek için geliyor. Bu her zaman eğlencelidir."

"Bahse girerim."

Gözlerim yine odanın içinde dolaşıyor, belli ki yüklü olan tüm insanlara bakıyorum. Tuhaf bir ürperti duyuyorum.

"Hiç müşteriyle karşılaştınız mı? Bu tür yerlere geliyor olmalılar."

"Aslında iki kez. Benim başıma iki kez geldi."

"Vay be." Kendimi burada dün geceki teşhirci ile hayal etmeye çalışıyorum. Muhtemelen balkonun tepesinden ne kadar fahişe olduğumu haykırmamı istiyor olurdu. "Garip miydi?"

Gülüyor. "Öyle de denebilir, evet. Birazcık. Birkaç gece önce oturma odalarında onları anlamsızca becerirken, bir restoranda bir çiftte kibarca el sallamak garip."

"Yani onlar bir çift miydi? Bu müşteriler?"

"O çift, evet. Karı ve kocaydılar. Mutlu bir evlilikleri vardı. Diğeri bekar bir adamdı, ailesiyle dışarıdaydı. Görünüşe bakılırsa ailesi. Yanından geçerken bana dehşet dolu bir bakış attı."

"Kahretsin. Ne yaptın sen?"

"Onu görmezden geldim. Bir sonraki randevuyu bana verdiğinde gülüştük."

Bazı müşterilerimi karşımda otururken hayal etmeye çalışıyorum. Muhtemelen korkar ve kaçırdım.

"Peki ya Tiff?" Ben soruyorum.

"Benden daha çok başına geldi. Bir gece bizimle aynı restoranda bir satış ekibi partisi vardı, büyük bir anlaşımayı falan kutluyorlardı. Hepsini birden becerdi. Her birini."

Böyle bir kalabalıkla karşılaşma deneyimimi gözümün önüne getiriyorum. Rastgele bir yerde onlarla karşılaşma düşüncesi çok yoğun.

"Aman Tanrım," diyorum.

Josh başını sallıyor. "Evet. Ama onun için o kadar da garip değildi. Hiç umurunda değil. Biz daha başlangıçlarımızı bile yapmadan son dakikada acil bir teklifte bulundular, o da kabul etti ve onlara bir öpücük gönderdi. Eve dönerken tek başıma bir taksideydim."

Buna gülüyorum. Tiff'in bunu yaptığını hayal edebiliyorum.

Josh'ın gözleri benimkilere kilitlendi. "Sen ne yapardın? Müşterilerinizden biri şu anda içeri girse ve acil bir teklifte bulursa gider miydiniz?"

Göz temasını kesmiyorum. "Ben seninle dışarıdayken mi? Hayatta olmaz."

Kaşlarını kaldırıyor. "Hiçbiri mi? Gerçekten mi? Peki ya otuz daha büyük? Bunu geri çevirmek zor."

Başımı salladım. "Um, hayır. Asla olmaz. Nasıl yapabilirim ki? Burada seninle olmayı tercih ederim, bedeli ne olursa olsun."

Lanet olsun. Çok fazla, çok erken. Onun önünde çırılçıplak yüzme havuzuna dalmış gibi hissediyorum. Ne kadar utanç verici. Ama ürkmüyor ya da garip görünmüyor, sadece sırtarak gözlerini benimkilerden ayırmıyor.

"Bunu bilmek güzel."

"Otuz bin dolardan daha değerli olduğunu mu?" Gülüyorum, sonra biraz daha dalmaya karar veriyorum. "Haftanın her günü bundan çok daha değerlisin."

"Bunu bilmek de güzel," diyor.

Biraz rahatladım. "Bunu anlamak için yorumlarınıza bakmanız yeterli."

Gözleri tekrar benimkilere kilitleniyor. "Eleştirilerimin bu konuda ne söyleyeceği beni ilgilendirmiyor Ella. Ben seninle ilgileniyorum."

Sikeyim. Onun sesi.

Kalbim hızla çarpıyor ve içim titriyor. Koyu yeşil gözleri bağımlılık yapıyor. Kaşları, yontulmuş bir şaheser gibi yüzüne oturuyor. Eğer bir şovmen olmasaydı, bir model olabilirdi. Kesinlikle.

"Peki ya sen?" Ben soruyorum. "Ya *elli* daha büyük olsaydı. Vanilya. Bir saat."

Bu onu gerçek bir kahkaha ile harekete geçirir. "Vanilya mı?! Hayatta olmaz. Elli bin dolar alacak *olsam* bile bu kesinlikle vanilya için olmazdı. Sıkıntıdan patlardım." Öne doğru eğiliyor. "Her neyse, benden bir ditto. Böyle bir şey olmaz. Burada seninle olmayı tercih ederim."

Fondötenimden kızardığımı hissedebiliyorum.

Onun sözlerini kullanıyorum. "Bunu

bilmek güzel." "Öyle mi?"

"Evet."

"Hangisi? Elli bin dolar mı yoksa vanilyayı sevmemen mi?" "İkisi de."

Şarabımdan uzun bir yudum alıyorum ve bunun için minnettarım, bir tane daha fişkırtıyorum

Bu inanılmaz, kendimi durduramadan önce.

"Bunu söylemeyi bırakmalıyım," diyorum Josh'a. "*İnanılmaz*, *inanılmaz*,

inanılmaz." "Lütfen söyleme," diyor, "söyleme şekline bayılıyorum."

"Garip bir ergen gibi mi?"

"Hayır. *Senin* gibi. Kendin olma şeklini seviyorum. Çok tatlısın."

"*Sevimli*. Bunun için tek kelime bu." Yanaklarım hâlâ yanıyor ve midem bulanıyor, çünkü ona karşı sadece *sevimli* olmak istemiyorum. Ateşli olmak istiyorum. Karşı konulmaz. Azgın. *Kirli*. "Böyle müşterilere tekrar tekrar *harika* demem, bilirsin. Seninle birlikte olmak beni biraz geriyor. Bunu çok düşündüm."

"Benimleyken müşterilerden daha mı gerginsin?"

Kulağa saçma geliyor ama doğru. Nefes alıyorum.

"Evet, öyleyim. Çünkü müşteri müşteridir ve bunun hiçbir anlamı yoktur. Sadece pislik ve sonra sağlıklı görünen bir banka hesabıyla ev. Bu..." Sesim kesiliyor. Tekrar bombardıman yapmaktan korkuyorum ama buna gerek yok. Sırtışı... inanılmaz.

"Bunu söyleyenin sen olmasına sevindim, çünkü cidden altıma sıcıyordum. Seninle aynı fikirdeyim. Müşteriler, sidik parçaları, ne isterlerse yaparım ve artık ter bile dökmem, ama bu." Bana doğru bakıyor. "Bu farklı."

Farklı. Evet, öyle.

Şarap kadehini kaldırıp bir yudum daha içiyor, ben de kendi kadehimden bir yudum daha alıyorum, çok fazla içmemeye özen gösteriyorum ki vaktinden önce daha *şaşırtıcı* romantik saçmalıklar gevelemeye başlayayım.

Ona müşteriler hakkında soru sormak çok cazip geliyor ama hayatının bu yönü hakkında konuşmak istemiyorum. Henüz değil. *Weston'ı araştırmak* ve yaptığı tüm gerçek hardcore pislikleri duymak çok kolay ve büyüleyici olurdu, tam burada, etraftaki masaların bizi duymaması için sessizce fısıldayarak, haberci mesafesi olmadan. Ama bu gece işle, çalışkan olmakla ya da aynı iş rolünde çalışmakla ilgili değil. Weston'ı tanımak istemiyorum, Josh'ı tanımak istiyorum.

"Ailen Avustralya'da. Onları ziyaret etmek nasıldı?" diye soruyor.

"Bu dünyanın dışındaydı. Geldiğimde havaalanında ağladım ve dönüş yolunda tekrar ağladım. Onları yıllardır görmemiştim ve görüntülü arama güzeldi ama onları şahsen görmek..." Tekrar gülüyorum. "Farklı."

O da gülüyor. "Sen tek çocuksun, değil mi?"

O zaman mesajlaşmamızın gerçekten derin bir şey olmaktan ziyade nasıl da devam eden bir yorum haline geldiğini fark ettim. İlk gittiğimde başlattığımız ilk ruh taşıyan mesajlardan sonra ikimiz de biraz geri çekildik. Sanki her şeyi yüzeysel düzeyde tutmaya çalışıyormuşuz, güvenli oynuyormuşuz gibi. Onun hakkında çok şey biliyorum, evet, ama henüz yeterli değil. Ben *onu* tanımıyorum.

"Evet, ben tek çocuğum. Ailem beni çok geç doğurmuş. Ben bir sürprizdim. Görünüşe göre hoş bir sürpriz. Bir nevi vazgeçmişler."

"Hiç kardeşin olmasını ister miydin?"

Omuz silkiyorum. "Gerçekten bilmiyorum. Bazen insanların kardeşleriyle kurabileceği türden yakın bir bağa sahip olmanın harika olacağını düşünüyorum. Arkadaş ama aynı zamanda aile. Sende böyle bir şey olmalı? Sen beş kardeşten birisin, değil mi?"

Şarabından bir yudum alır ve kaşlarını kaldırır.

"Evet, beş kardeşten biri. Ben zincirin dördüncüsüyüm ve en küçük kız kardeşim ben neredeyse yedi yaşındayken doğana kadar *bebektim*. Yeni yürümeye başlayan çocuk öfke nöbetlerini sonuna kadar sağdığımı sanıyordum. Brokoliyi sevmemekten tutun da

ılık atmaktan, boyaları yemek masasının üzerine dökmeye kadar. Ama sonra son kardeşim geldi. O beni geçti. Hepimizi geride bıraktı."

"Onlara yakın mısınız?"

"Bazıları diğerklerinden daha fazla. Emma evli ve harika biri ama şu anda zamanının çoğunu Polly-Anne alıyor. Onun kızı. Canary Wharf'ta finans sektöründe çalışan Sasha'ya çok yakınım. Kız arkadaşı Georgia ile yaşıyor ve ikisinin de kötü bir espri anlayışı var. Bir de Scott var, kendisi tam bir online oyuncu ve o kadar da ortak noktamız yok. Bana sürekli onu canlı yayında izlememi ve katılmamı söylüyor ama bu beni çok sıkıyor."

İsimleri takip etmeye çalışıyorum. Emma, Sasha, Scott, Josh. Emma, Sasha, Scott, Josh.

"Sonra en küçüğü geldi," diyor ve koltuğunda geriye yaslanıyor. "Caroline. Harika biri ama daha yirmi yaşında bile değil ve tam bir baş belası olabiliyor. Beş yaşından beri *bana bakma* evresinden çıkamadı. *Bana bak, bana bak, bana bak.*" Elini şımarıkça sallayarak bir taklit yapıyor ve ben kahkahayı basıyorum.

"Kulağa oldukça hoş geliyor."

"Oldukça farklı biri." Duraksıyor. "Hayır, dürüst olmak gerekirse, o harika biri. Sadece biraz dikkat çekmeye çalışıyor. Milyonlarca hayranıyla birlikte evrenin kraliçesi olmak istiyor. Ya da evrenin kralının *kolunda*. Bir rock yıldızı, pop ikonu ya da film yıldızı. şu anda *rock yıldızı*. Birkaç yıldır gotik bir evrede, ilgi ölçeğinde Tiff'i geçmeye çalışıyor. Oraya ulaşmak onun için oldukça zor bir tırmanış olacak ama elinden geleni yapıyor."

"Gotik bir evre mi?" Sırıtiyorum. "Hâlâ öyle bir dönemdeyim, o yüzden belki anlayabiliriz." "Umarım seninki hiç *geçmez*. Sana çok yakışıyor."

Kelebekler uçuşuyor.

"Evet, umarım sen de ateşli, mor çizgili saçlarının parlaklığından asla bıkmazsın."

"Bunun için endişelenmeyin. Mor çizgi kalacak, piercingler de öyle. Yeni başlayanlar için müşteriler onları çok seviyor."

Ben de öyle yapacağım.

Başlangıçlardan bahsetmişken, zaman su gibi akıp geçiyor. Güzel bir şekilde geliyorlar.

Yemek boyunca konuşuyoruz ve sanki bir peri masalının başından başlıyoruz. Çocukluğumuzdan, eskiden hangi oyuncakları sevdiğimizden, ailenin zorluklarından bahsediyoruz - Josh'un kardeşleriyle yaptığı bazı maskaralıklar beni gülmekten kırıp geçiriyor. Okuldan, ne zaman gotik olduğumdan, hangi müzikten hoşlandığımdan ve onun nelerden hoşlandığından bahsediyoruz. Ona yeni dairemin kira sözleşmesini nasıl imzaladığımı, dairemin ne kadar inanılmaz, modern ve açık planlı olduğunu anlatıyorum ve bugün bütün gün internette mobilya aradığımı, çünkü eğer elimi çabuk tutmazsam önümüzdeki hafta daireme koyacak tek bir şey bile bulamayacağımı anlatıyorum.

"Daire kulağa harika geliyor," diyor. "Peki, nerede? Kuzey Londra'da mı?"

Oh hayır. İşte geliyor... sapık anı.

"Belgravia," diyorum, kalbim göğsümde çarpıyor, ama Josh kaşını bile kaldırmıyor, sadece gülümsüyor.

"Kulelerden biri mi?"

"Evet."

"Hangisi?"

"Batı kanadı," diyorum ve o da başını sallıyor. "Harika bir seçim. Güzel ve kullanışlı da. Avlunun hemen karşısında."

Vay be. Ne kadar rahatladım.

Ve ne büyük bir zevk. Sapık krizi önlendi.

Çok şey konuşuruz. Çok gülüyoruz. Çok fazla sırtıyoruz. Ama tüm bunlar olurken, sohbet boyunca bir kez bile odadaki iki büyük filden bahsetmedik.

İş ve eski sevgililer.

Benim gibi onun da kalbinin kırıldığını biliyorum. Adının *Magpie* olduğunu ve benim gibi bir şovmen olduğunu ve bir müşterisiyle gittiğini biliyorum. Ama ona onu sormuyorum. O bariz soruyu soracak kadar dalmadım. Haftalardır Messenger'da bu konuyu geçiştiriyorum.

Onu unuttun mu?

Umarım öyledir. Güveniyorum. Öyle dua ediyorum.

Acaba o da benim için aynı şeyi mi düşünüyor?

Ben farkına bile varmadan tatlıyı bitirdik. Restoranın çikolatalı mousse'u tabaktaki nefsin tam tanımıydı. Ve orada oturmuş, Josh ve ben, şarabımızın geri kalanını yudumlarken önümüzde bariz bir durum beliriyor. İyi geceler için ayrı taksiler mi olacak, yoksa daha fazlası mı?

Ben daha yarıya inme ihtimalinden bahsetmeden hesabı aldı ve garson çiçeğimi masaya geri getirdikten sonra bile orada oturmaya devam ettik.

Gözlerimiz tekrar kilitleniyor, gerginlik neredeyse hissediliyor ve ben bekliyorum. Sadece bekliyorum. Yine bombayı patlatmayacağım.

Ama benim yapmama gerek yok. Hamleyi yapan Josh.

"Gelip Belgravia'ya bir kez daha bakmaya ne dersin?" diye sorar. "Sana dairemi gösterebilirim. Manzarayı kontrol edebilirsin. Muhtemelen benim penceremden yeni evinizi görebilirsiniz."

"Kulağa harika geliyor," diyorum, "Evinizi görmeyi çok isterim. Pencerenizden dışarı bakarken geleceği hayal edebiliyorum."

"Umarım pencere hayaline ben de dahilimdir," diyor sırtarak ve ayağa kalktığı anda bir kez daha işimin bittiğini anlıyorum. Pantolonundaki şişkinlik masanın üzerinde güzel ve büyük bir şekilde görünüyor ve orada yatan halterleri hayal ediyorum. Aletin üzerinde piercinglerden oluşan çelik bir merdiven. İçimde nasıl hissedeceğimi merak ediyorum. İçimde nasıl *hissedeceğini*. O kadarı da belli oluyor.

Tanrım, kelekler daha aşağıya kaymış gibi görünüyor. Ona katılmak için ayağa kalkarken kalçalarım sıkıştı.

"Geliyor musun o zaman?" Elini uzatıyor ve ben de tutuyorum. "Elbette."

Geleceğim konusunda hiç şüphe yok. Onu gördüğüm anda bile gelebilirim.

Chapter Seven

JOSH'LA BİRLİKTE BELGRAVIA'YA TAKSIYLA GİDECEĞİMİZ İÇİN MUTLUYUM, Çünkü bu kadar güzel bir yemekten sonra onu başka bir yöne uğurlamak çok zor olacaktı. Gece henüz bitmedi. Arka koltuğa uzanıp elimi tuttuğunda vızıldıyorum.

Buna *ihtiyacım var*. Dokunmanın heyecanına, yaklaşan vaatlere, aramızdaki elektriğe. Dünyamı yeniden aydınlatacak birinin rahatlmasına ve geçmişin boktan zincirlerini kırmaya ihtiyacım var. Bana yeniden *yaşadığımı* hissettirecek birine.

Josh gibi *biri*. Yanımda oturan Adonis.

"Belgravia'yı çok iyi biliyor musun?" diye soruyor.

"Hayır, pek sayılmaz, daireyi görmeden önce oraya hiç gitmemiştim. Sadece listedeki bir daireydi. En iyisi olduğu ortaya çıktı. Aylık kira göz önüne alındığında öyle olmasını umuyorsun. Ama yine de. Görene kadar bunu bilmiyordum. Sonunda orada yaşayacağım kimin aklına gelirdi ki?"

Çok açık bir soru soruyor.

"Orada yaşadığımızı biliyor muydun? Ben ve Tiff?"

Ona suçüstü yakalanmış bir suçluymuşum gibi bakmalıyım. "Um... Evet, Belgravia'da yaşadığını biliyordum. Eb söyledi. Hangi blokta olduğunu değil ama. Sapık falan değilim, söz veriyorum."

Sırıttıyor. "Çok yazık. Eve her geldiğimde seni kapımın önünde beklerken bulmayı çok isterdim. Eğer şanslıysam, belki pencereden bana el sallayabilirsin. Avluya mı bakıyorsun?"

"Evet, öyleyim. Ve evet, muhtemelen yapabilirim. Eb senin bloğunu işaret etti. Yakındayız. Çok yakınız."

"Güzel. Çok kullanışlı."

"Eb de öyle dedi. *Avludan kolayca geçiliyor. Kullanışlı.*" Yüzünü bana dönmek için koltuğunda dönerken ifadesi ciddileşiyor.

"Bunu ortaya koymanın zamanı geldi. Şaka bir yana, avluda koşturacak tatlı, sıradan bir seks arkadaşı aramıyorum. Sadece iyi bir aleti olan ve onu nasıl kullanacağını bilen bir adam olmayacağım." Elimi sıkıyor. "Tiff'in arka planda Ebony ile fısıldaştığını biliyorum ve hepsinin Josh ve Ella'nın takımı olması harika. Ama henüz onların havalı yumruklarını ve beşlik çakmalarını istemiyorum. En azından biraz gerçekçilik istiyorum, sadece çılgın fanteziler değil."

Başımı sallıyorum. Gülümseyerek. "Evet. Ben de."

Gözleri çok güzel, çok ruhlu.

"Bakın, müşterilerle *ertesı sabah sendromunun* nasıl bir şey olduğunu ve karasevdanın ne kadar yoğun olabileceğini biliyorum" diyor. "Birinin evreninin merkezi olmanın, ancak günlük hayatın bunu her seferinde bir parça aşındırmasının nasıl bir his olduğunu da biliyorum. Ya da daha da kötüsü, karşınıza 'daha iyi' biri çıktığında."

Düşündükçe ürperiyorum. Korkusunu neredeyse hissedebiliyorum.

Tam cevap verip benim de aynı şekilde hissettiğimi söyleyecektim ki arkamdaki pencereyi işaret etti. Ufuk çizgisini görmek için dönüyorum ve çoktan Belgravia'dayız. Bir rüya sarayı gibi ışıltılı.

"İşte bu. Bu benim bloğum," diyorum Belgravia kulelerinden ilki görüldüğünde. Yukarı doğru işaret ediyorum.

"Yukarıda. Yedinci kat."

Gülüyor. "O zaman bana gerçekten el sallayabileceksin. Ne şanslıyım."

Taksi bizi avlunun girişinde indiriyor ve Josh her zamanki centilmenliğiyle koltuğumdan kalkmama yardım ediyor. Elimi tutarken ne kadar kötü titrediğime inanamıyorum. Onaylamak için parmaklarımı sıkıyor.

"Ah, özür dilerim," diyorum. "Ben sadece... um. Ben biraz..."

"Gergin misin?" diye soruyor. "Aynen öyle. Daha önce de söylediğim gibi, fantezilere kapılmanın ve sahip olduğun her şeyi seni zor durumda bırakacak bir şeye yatırmanın ne kadar kolay olduğunu biliyorum. Sanırım ikimiz de o yollardan geçtik."

"Öyle de denebilir, evet."

"Bunu tekrar yaşamak istemiyorum. Ya gerçek olsun ya da hiç olmasın istiyorum."

Dürüstlüğüne bayılıyorum, özellikle de bu kadar erken. Elini sıkıyorum, bu akşam amıma girmekten başka bir şey düşünmeyen bir büyücü olmadığı için minnettarım.

Ama oh, düşünce.

Burada olmanın verdiği gerginlik tekrar geri geliyor. Josh anahtarlığını çıkarırken doğu kanadındaki kuleye bakıyorum ve ana girişi açarken sistemden gelen bip sesini tanıyorum.

Lobiye girdiğimizde "Senin kanadına benziyor mu?" diye soruyor, ben de başımı sallıyorum. Tamamen aynı. Aynı mermer duvarlar ve yüksek tavan. Aynı tür asansörler, aynı yerde. Birlikte birine adım atıyoruz ve evet, aynı tırabzanlar, aynı aynalar.

Beni sekizinci kattaki dairesine götürüyor ve duyularım aşırı hızlanıyor. Burası çok tanıdık, ama Kingsgate ile görüşmemden sonra çok gerçeküstü ve kendimi hala bir sahtekar gibi hissediyorum.

Böyle bir yere değer miyim? Gerçekten mi? Gerçekten Belgravia'da bir mülke değer miyim?

"İşte başlıyoruz..." Josh diyor ki.

Anahtarı kapıya sokarken bir nefes alıyorum ve duraklamak zorunda kalıyorum, izlerimde ölü gibi duruyorum, çünkü kapısının açılış sesi bile Richard Jacobs ile sahip olduğum daire görüşüyle aynı. Josh'un ki gibi aynı türden bir dairenin anahtarına sahip olma düşüncesi gözlerimi yaşırtıyor. Suçu alkole ve alçakgönüllülüğe atıyorum. İnançsızlık, Josh'un az önceki sözlerindeki dürüstlikle birleşti. Her şey çok anlamlı.

"İyi misin?" diye sordu, kapı açıkken durakladı. "Eğer onun yerine seninkine dönmek istersen, sorun değil. Eğer bu çok fazlaysa, çok erkense, söylemen yeterli."

Başımı salladım. "Hayır, hayır. Sorun o değil. Sadece." İç çekiyorum. "Böyle bir yerde yaşayacağıma gerçekten hiç inanmamıştım. Londra'ya taşındığımda, sık kafalı eski sevgilimle büyük hayaller kurmuştum. Ama sonunda mutfak o kadar iğrenç olan boktan bir ev paylaşımında yaşamaya başladım ki, oraya adım atsanız salmonella kaparsınız. Bir mağazada çılgın saatler boyunca çalışıyordum ve geceleri ağlayarak uyuyordum, yeni terk edilmişim ve bekardım. Asgari ücretle rafları doldururken ve boktan bir borç yükü altındayken kendimi çok berbat ve kırılmış hissediyordum, tek yapabileceğim şeyin bu olduğuna inanıyordum. Ama şimdi, her şey çok farklı. Bunu sindirmek çok zor. Messenger'da bu konuda şaka yaptığımı biliyorum ama gerçek hayatta o kadar da komik değil. Orada, gerçek pisliğin içinde olmamak, parçalanmış bir hayat yaşamak."

Sözlerimi nazikçe başını sallayarak teşvik ediyor ve ben de dürüstlüğümün onunkini yansıtmaya izin veriyorum.

"Noel'de ailemi görmek başlı başına yeterince büyük bir hayaldi ama şimdi burada, Belgravia'da olmak, böyle bir yerde yaşayacağımı bilmek..." Ona gülümseyerek bakıyorum. "Ve sadece bu da değil, bu gece burada seninle olmak. Gezegendeki en ateşli sert adam ve aynı zamanda sadece sert olmaktan ibaret olmayan bir adam. Daha fazlasını isteyen ve kalbinin sökülüp parçalara ayrılmasının nasıl bir şey olduğunu bilen biri."

Kapının kapanmasına izin veriyor ve yaklaşıyor. Sonra yüzümü kendi yüzüne doğru eğdi.

"Bana çok kolay iltifat ediyorsun. Benden daha ateşli sert erkekler var, Ella."

Kıkırdıyorum. "Evet, özür dilerim. Yani Tiff de inanılmaz bir çalışkan, göz kamaştırıcı."

"Bahsettiğim sadece Tiff değil," diyor. "*Senden bahsediyorum.*"

Dudaklarını tekrar dudaklarıma değdirmeden önce cevap verme şansım olmuyor ve lanet olsun, öpücüğün dibine kadar gidiyorum. Hem anahtarları hem de buketim yere yuvarlanırken o kıcıımı tutuyor ve beni ön kapıya doğru sıkıca bastırmak için yukarı kaldırıyor. Sıcak ve ağır bir öpüşme, ikimizi de inletecek kadar çaresiz. Kravatını çözmeye çalışıyorum ama o kalçalarını kullanarak sertçe sürtünüyor, ben kravatını unutup onun yerine kıcına uzanana kadar kalçasını bacaklarımin arasında çalıştırıyor. Daha fazlasını arzuluyoruz, inliyoruz ve çaresiziz, ikimiz de kendimizi o kadar kaptırmışız ki yanıyoruz, şehvetin çılgın sisine kapılmışız.

Ta ki koridorun karşı tarafında bir kapının açıldığını duyana kadar.

Kahretsin.

Bir adam dairesinden çıkarken donup kalıyoruz. Telefonuyla konuşuyor, bizi görene kadar kendi işine bakıyor. Siktir, utanç verici. Bu Josh'un komşularından biri ve bu onun benimle ilgili ilk izlenimi...

İkimizin Josh'un apartman kapısına karşı neredeyse kızıştığımızı görünce şoka girmesini bekliyorum ama yavaşlamıyor bile.

"Hey," diyor Josh ona başını sallayarak.

"Hey," diye karşılık veriyor, yanından geçip gidiyor, belli ki sohbet etmeye hevesli değil.

Asansörde inleyene kadar bekliyorum.

"Kahretsin," diyorum. "Bunun için tüh. Özür dilerim." Josh sırtıyor ve kaşlarını kaldırıyor.

"Ne için üzgünsün? Koridorda seviştığımız için mi? Bunun için endişelenmezdim. Christopher *söylentilerin* farkında. Buradaki herkes öyle."

"Yaşamak için ne yaptığınıza dair söylentiler mi?"

"Evet, ben ve Tiff buralarda biraz ünlüyüz. Yolumun kesiştiği sakinlere *selam* veriyorum ve hepsi bana aşırı hevesli sırtışlarıyla karşılık veriyor ya da onun gibi kafalarını gömüyorlar, geçimlerini sağlayan bir erkek sürtük olduğumu bilmiyormuş gibi davranıyorlar. Tiff benden daha çok arkamdan konuşuyor ve fisıldıyor ama

Herkes bizi biliyor. Ne yaptığımızı biliyorlar. Yıllar önce bir gece üçüncü dairedaki bir kızla sarhoş oldu ve dedikodular yayıldı. Kız gideli çok oldu ama dedikodular bitmedi. Bu artık o kadar yaygın bir bilgi ki, emlakçılar bu çılgın fiyatlı daireleri satarken sözleşmelerde bundan bahsetmeliler." Sırıttıyor. "Yani, tebrikler. Artık sert fahişelerle birlikte anılacaksınız. Bunun için özür dilerim."

"Birlikte anılmak için harika bir ikili olacaksınız."

"Şimdi böyle söylüyorsun ama gece geç saatlerde buluşma teklifleri almaya başladığında o kadar da emin olmayabilirsin. Sabahın üçünde, birileri handjob ile uğraşmak istemediğinde onluk bir teklif."

"Bir onlukla defolup gidebilirler," diye gülüyorum. "Bu bloktaki herkesin en az yirmi parası var."

"Kesinlikle teklif sıkıntısı çekmeyeceksin. Tiff gibi sen de kısa sürede Belgravia'nın en çok arananlar listesine gireceksin. Sadece bu apartmanda onunla çıkmak isteyen en az dört erkek var. İçlerinden biri onu o kadar çok istiyor ki üç kat aşağıdan takip ediyor."

Anahtarlarını ve çiçeklerimi yerden alıp bana uzatıyor ve bu sefer hiç duraksamadan kapıyı açıyor. Birdenbire burada olmak o kadar da korkutucu gelmemeye başladı. Kendimi o kadar da sahte hissetmiyorum. O kadar da sahtekâr değilmişim.

Dairenin ışıkları yandığında nefesim kesildi, çünkü hiç de beklediğim gibi değildi. Bilmiyorum ama böyle bir blokta Josh'un minimalizmi tercih edeceğini düşünmüştüm. Modern, sade ve şık, *dekor* dergilerinden fırlamış gibi. Ama bu öyle bir şey değil. Tavandan tabana pencereleriyle hala modern ve üst sınıf, ama bundan çok daha fazla bir ev.

Oturma odasında mor minderlerle donatılmış beyaz deri bir takım var. Bazıları brokar, bazıları modern sanat eserlerine benziyor. Biri kabarık, biri saten. Birinde öpüşme pozisyonunda büyük bir çift kırmızı dudak var. Devasa halı, neon yeşili parıltılarla karışık kalın peluş bir mor ve devasa bir televizyonu var. Ama burada bundan çok daha fazlası var. Büyük kitap rafları tika basa dolu. İvir zıvır rafları

Bir duvar boyunca, devasa bir ametist jeottan seramik şeker kafatasları koleksiyonuna kadar her şey var. Kanepesinin yanında antika görünümlü bir küre ve pencerelerin yanında bir sürü bitki var. Etrafta devasa tuvaler var - bazıları grafiti tarzında, ama bazıları dalgalı ve ebrulu, sanırım buna *dökme* sanat deniyor. Ve spor salonu eşyaları. Bir sürü spor malzemesi, hepsi bir köşede. Ağırlıklar, bir barfiks barı ve bir bank. Bir koşu bandının yanına serilmiş bir yoga matı ve etraflarında bir dizi başka parça. Biraz daha bitki. Biraz daha kafatası. Ve daha fazla kitap, hepsi bir yan masanın üzerine yığılmış.

O arkamdan yaklaşırken ben hâlâ etrafı kolaçan ediyorum ve ellerini belime koyup dudaklarını omzuma değdirdiği andan itibaren ihtiyaçla kıvılcımlanıyorum.

Kokusu, görüntüsü, dokunuşundaki elektrik... Aşk iksirine layık bir karışım. Umarım zehirli değildir. Tanrı'ya dua ediyorum, zehirli olmasın.

Beni kendisine doğru döndürürken ağzım tam onunkinin üzerindeydi. Beni geriye doğru itmeden önce derinden öpüyor ve kanepesine düşüyorum. Hazır ve davetkâr bir şekilde bana katıldığında kendimi minderlere yaslamaya başlamıştım bile. Saat sabahın ikisini geçmiş olabilir ama bacaklarımın arasında yere çöktüğünde aklımdaki en son şey uyku, bana bakarken şeytani bakışları.

Şeytani ve o kadar sıcak ki zor nefes alıyorum.

Dizlerimi tutup aralarını açıyor, ben de elbisemi yukarı çekerek ona külotumun sıırıslıklam dantellerine tam erişim sağlıyorum.

Kalçamı içten öpüyor, diliyle gıdıklamak için oyalanıyor. Sonra aynısını diğerine yapıyor. O kadar muhtacım ki kafasını tutup yalvarabilirim ama ondan gelen titreşim çok güçlü. Buradaki dinamik çok açık. Bacaklarımı pozisyonda tutarken elleri o kadar sağlam ve kendinden o kadar emin ki.

"Daha önce yalan söylemiyordum. Ben kolay oynamam. Sert oynamamın bir sebebi var."

"Ben de bunu istiyorum." Elbisemi aşağı çekiyorum. Sütyen yok. Göğüslerim gururlu ve özgür, meme uçlarım sert ve onun için azgın. "Yalan da söylemiyordum. Ben pis bir orospuyum ve sert bir oyuncu olmak istiyorum. Sahip olduğun her şeyi bana ver."

"Oh, Ella," diyor, "ne istediğini bilmiyorsun."

"O zaman bana bir ders versen iyi olur, değil mi?"

Yukarı tırmanıyor ve ben onun yaklaştığını görünce nefes nefese kalıyorum. Meme ucumu okşarken inliyorum, beni yalarken deldiğı dilinin parıltısına bayılıyorum. Beni içine çekerken o kadar iyi hissediyorum ki saçlarını ellerimin arasına alıp onu teşvik etmek zorunda kalıyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var. Dişlerine ihtiyacım var. Beni test etmesine ihtiyacım var. Onun gibi güzel bir sert erkek için ne kadar pis bir orospu olabileceğimi ona göstermeliyim.

Aşağıda bekleyen diğerlerini bir kenara bırakın, onun dil piercing'i bile başımı döndürüyor. Metal topun meme ucumu ustalıkla okşaması beni çılgına çeviriyor ve bunu daha önce yaptığı onca zamanı düşünmemeye çalışıyorum. Onu böyle bir uzman yapmak için yaptığı tüm pratikleri.

Kemerine uzanıyorum ama ellerimi itiyor, büyüleyici yeşil gözleriyle bana pis bir bakış fırlatıyor.

"Acele etmeyi aklından bile geçirme. Sıranı bekle." Sesi farklı geliyor. O kadar emredici ki beni inletiyor.

"Biliyordum," diyor. "Sen gerçekten de sapık bir itaatkârsın, değil mi?"

"Çok zekisin."

"Buna sezgi diyebilirsiniz. Bende bolca var." Meme ucumu dişlerinin arasına öyle sert sıkıştırıyor ki irkiliyorum, ama sonra dilini o noktanın üzerinde gezdiriyor. Önce acı, sonra zevk. Rüyalarımın birleşimi.

Benden uzaklaşıp ayağa kalktığında itiraz ederek inliyorum.

"Yere yat," diyor. "Sırt üstü yat, elbiseni yukarı çek. Bana o güzel amını göster. Senin sürtük profil videolarını defalarca izleyip otuz bir çekmekten bıktım."

Kahretsin. Sözlerinin çağrıştırdığı görüntü klitorisimin zonklamasına neden oluyor. Bunu görmek istiyorum. Delinmiş sikini sallayışını görmek istiyorum.

"Aynen," diyorum ona. "Profilini sayamayacağım kadar çok kez kontrol ettim."

Bu doğru. Her bir fotoğrafı ve videosu zihnime kazındı.

Dizlerimin üzerine çöküyorum, ona bir tanrıymış gibi bakıyorum. Yüzüm kasıklarıyla aynı hizaya geldiğinde elimde olmadan havada asılı kalıyorum. Kutsal lanet, onun şişmesi. Kumaşın ardında saklı hazinelerin vaadi.

Saçlarımdan bir tutam tutup beni öne doğru çekerek yüzüme sürtünürken nefesim kesiliyor.

"Bu güzel amcığı parmaklıyordun, değil mi?" diyor, sonra beni itiyor. "Sırt üstü yat. Şimdi."

Bana söyleneni yapıyorum, halısının mor ve neon yeşili üzerine uzanıyorum. Elbisemi belime kadar çekip dantelli tangamı çıkarıyorum ve sonra bacaklarımı onun için açıyorum. Kendimle oynamak çok doğal geliyor. Klitorisimle oynarken gözlerim onun üzerinde.

"Sana *göstermeni* söyledim," diyor ve dizlerinin üzerine çöküyor. "Bana amını göster, onunla oynama. Ve yarım yamalak önlemler yok, benim için neyin olduğunu görmek istiyorum. Kendini açabildiğin kadar aç."

Kahretsin, onun pisliğini seviyorum. İstedğim şey buydu. Bunu inkar edemem. Yumuşak ve nazik istemiyorum. Sert istiyorum. Vahşi. Kontrolden çıkmış.

Belki de Ella ve Holly o kadar da farklı değildir.

Her iki elimden ikişer parmağımı içeri sokuyorum ve amımı onun önünde açarak onlardan bir spekulum yapıyorum. Eğer itaatkâr bir orospu istiyorsa, memnuniyetle onun küçük tatlı sikiş bebeği olurum. Ben de öyle olmak istiyorum. Onun küçük tatlı sikiş bebeği olmak istiyorum.

"Daha geniş," diyor, "gerginliği kaldırabileceğini biliyorum. Eleştirilerini okudum Ella."

Bacaklarımı geriye atıyorum, nefes alıyorum ve sonra her şeyimi veriyorum, parmaklarımı derine sokuyorum ve kendimi o kadar çok geriyorum ki canım acıyor.

"Bu daha iyi," diyor. "Aynen böyle. Kıpırdama, anladın mı? Ne olursa olsun, sakın kımıldama. Sert oynamak istiyorsan, sana sert oynayacağım."

Kalbim çarpıyor ve o kendini alçaltıp delinmiş dilini çiğ klitorisimin üzerinde gezdirirken amım ağrıyor. Başlamamı sağlıyor, nefesimi kesiyor ve

Parmaklarımı sabit tutmak için kendimi tutmam gerekiyor. Başını tutup daha fazlası için yalvarmak çok kolay olurdu.

Dilini klitorisime karşı azgın bir silah gibi kullanırken haykırıyorum, etrafında dönerken çok daha şiddetli, delici her seferinde yakalıyor. O sadece çok iyi. Nefeslerim düzensiz ve parmaklarım gergin, kaygan ıslak amımdaki pozisyonlarını korumaya çalışıyorlar.

Durduğunda inliyorum, temas yok, sadece sıcak nefesleri zonklayan klitorisimde.

Kendimi yeni bir saldırıya hazırlıyorum ama hayır. En nazik dokunuşlar - açığıdaki klitorisime değen metal - ve içimden bir ürperti geçiyor. Alay ediyor, yalıyor, büküyor, emiyor ve ben daha fazla dayanamıyorum. Parmaklarım titriyor, kayganlaşıyor. Dayanamıyorum.

"Ne dedim ben?" diye soruyor ben karıştırırken.

"Kımıldama dedin, deniyorum. Deniyorum ama sen bunu hiç kolaylaştırmıyorsun."

"O zaman belki de benim devralma zamanım gelmiştir," diyor, "kibar ve hareketsiz ol."

Kollarım ağrıyor, amım daha çok ağrıyor ama kıpırdamıyorum, iyice geriyorum.

Her iki elinin ikişer parmağını kaldırıyor ve onları açık deliğime sokarken gözlerim kapanıyor.

"Artık bırakabilirsin," diyor ve bırakıyorum, amım benimkiler yerine onun parmaklarına kapanırken nefes nefese kalıyorum.

"Güzel," diyor beni tekrar gererken. "Şimdi benim için sık. Olabildiğince sert. Parmaklarımı ez. Amının neleri kaldırabileceğini bilmem gerek."

"Bana ne verirsen alırım."

Sırıttıyor, ifadesi çok kirli.

"Yine ne istediğinizi bilmiyorsunuz."

Amımı parmaklarının etrafına kapatmak için elimden geldiğince sıkıyorum ama hiçbir şey fark etmiyor. Parmakları kımıldamıyor. O çok güçlü ve benim hiç şansım yok.

"Hadi Ella, yap şunu. Gerilmeye karşı savaş," diyor ve dişlerimi sıkarak daha fazlasını veriyorum. Yine de beni yaymaya devam ediyor, bunu yaparken çok emin görünüyor, tam kontrol altında. "Aminin gerildiğini görmenin ne kadar ateşli olduğu hakkında bir fikrin var mı? Hadi, benim için biraz daha ver. Daha sert."

Oh, ne savaş ama. Deli gibi sıkıyorum, parmaklarını bir mengene gibi kavramaya çalışıyorum ama bana izin vermiyor. Bacaklarımın arasından akan ıslaklığı hissediyorum ve onunla savaşırken amım gıcırıyor.

"İşte bu kadar," diyor. "Devam et. Daha

sıkı." "Yapamam," diyorum ona.

"Evet, yapabilirsin ve bunu biliyorum. İnan bana, bebeğim. Beni kandıramazsın. Daha sert. Ciddiymişsin gibi dövüş."

Onun sözleriyle direncim bir vites daha yükseliyor. Kendimi dirseklerimin üzerine kaldırıyorum, ayaklarımı halının üzerine koyuyorum ve sonra her şeyimi veriyorum. Amımı kapatmaya çalışıyorum, her kasım onun gerginliğine karşı geriliyor ve ben baskıyla homurdanırken, sıkma dışında her şeyi kaybettiğimde, bir yılan gibi hareket ediyor ve bir eline geçiyor - dört parmağını da derinlemesine, eklemlere doğru itiyor.

O kadar yoğun ki, ağlıyorum.

"Mücadele etmeyi bırakma," diyor. "Bana aminin ne kadar sıkı olduğunu göster. Lanet parmaklarımı ez ve onları sıkıca kavra. Seni onlarla becermeme izin verme."

"Lanet olsun, Josh!"

Daha önce hiç böyle bir savaşın içinde olmamıştım - ben onlara karşı mücadele ederken parmakları amıma girmeye çalışıyor. CNC oyunu bile yaklaşıyor. Ben küfürler savururken Josh daha da derine iniyor ve o kadar sert sıkıyorum ki canım yanıyor. Hâlâ gerginlikle savaşıyorum ama kaybediyorum, kaslarım ters çevrilmiş berbat bir halat çekme oyunundaymışız gibi kenetleniyor. Ben dişlerimi sıkarken o bir canavar gibi içime girmeye zorluyor. SIKTIR. Sonra parmakları... hareket ediyor. Başka bir yılan hareketi, çok kaygan. Onları kancalıyor. Tam o noktaya.

Oh. Aman Tanrım. Kutsal. Lanet olsun. Tanrım.

Parmak uçlarını G noktama sürüyor ve bu beni lanet olası ölçeğin dışına gönderiyor. İnemelerim vahşi ve aynı zamanda başparmağını klitorisimin üzerinde fırçalarken sadece daha yüksek sesle yükseliyor.

Söz konusu Josh olunca beş yıldızın hiçbir anlamı yok. Bu adam gerçek bir anlaşma. Ona doğru gelirken gözlerimin arkasında patlamalar oluyor, güzel vahşiliğe boyun eğiyorum. Çünkü o böyle biri... güzel, pis bir vahşi.

Uzun süre bitene kadar durmuyor, parmakları hala çılgınca gıcırıyor. O çekip gittiğinde ben uçmuş oluyorum. Saf adrenalinin cennetinde sırtıyorum.

"Bu kadar iyi eleştiriler almanıza şaşmamalı," diyorum oda dönerken.

"Aynısı. Amin vahşi bir çiçek gibi kavıyor, bunu biliyor musun?"

"Pelvik taban size karşı olduğunda hiçbir şey ifade etmez. Kimse buna karşı koyamaz."

"İyi iş çıkardın. Benden on yıldız." "On mu?"

Vay be. Teşekkürler."

Yanıma uzanıyor ve sırlıklam ıslak parmaklarıyla yüzümü ona doğru çeviriyor. Ağzı benimkine değdiğinde amımın tadı geliyor. Elini tekrar bacaklarımın arasına soktuğunda sinirlerim hâlâ tepemde. Bu beni harekete geçiriyor ve bileğini kavıyorum.

"Gerçekten mi? Bu kadar çabuk mu?"

"Ben asla kolayca kaçmam, unutma" diyor ve beni tekrar öpüyor.

Parmakları tekrar amıma giriyor ve inliyorum çünkü çok hassas. Kavgadan sonra bununla başa çıkabileceğimden emin değilim.

"Kahretsin, bu çok yoğun..." Dedim ve gözlerimin içine baktı.

"Bana bir vites düşürmek istediğini söyle, sorun değil. Seni utangaç küçük bir bakireymişsin gibi ya da aradaki herhangi bir seviyede becereceğim. Umurumda değil. Seni saatlerce boşaltmak istiyorum."

"Bu gece utangaç küçük bir bakire olmak istemiyorum. Fantezilerimin ne kadar kirli olduğuna inanamazsın."

"Oh, yapardım, bebeğim. Benimkiler de aynıydı."

Bu düşünce beni çok güzel ürpertiyor.

"Senin iğrenç yorumların yüzünden defalarca geldim." Gözlerine gülümseyerek bakıyorum. "Özellikle de en iğrenç olanları."

"O zaman sana göstermeme izin ver. Sana söz veriyorum, ne yaptığımı biliyorum." Sırıttıyor. "Bana güveniyor musun?"

Zaman durdu, göz göze geldik. Başımı sallarken şehvet kelimelerin ötesinde. "Evet, sana güveniyorum."

"O zaman bacaklarını aç. Sinirlerin yatışmadan önce amını bana ver."

Titreyen kalçalarımı onun için açıyorum, hâlâ bağlıyım ve o da ağzını kulağıma değdiriyor.

"Sana yapılan her eleştiriyi okumadığımı mı sanıyorsun, Ella? Tüm yaramazlık listeni ezbere biliyorum ve bunun sadece başlangıç olduğunu biliyorum. Daha gelecek çok şey olduğunu biliyorum." Duraklıyor ve sürtük hislerim devreye giriyor. Eline sürtünüyorum, duyarlılığa lanet olsun. "Eğer seni sertleştirecek biri varsa, o da benim. O yüzden amını bana ver ve bana güven."

Beni yumruklayacağını düşünüyorum, bu yüzden kendimi başka bir gerginliğe hazırlıyorum, hazırlanmak için derin bir nefes alıyorum, ama Josh bu sefer içime girmeye zorlamıyor. Tam amımın üzerine üç sert tokat indiriyor, sonra üç tane daha indirmeden önce parmaklarını yarığımdan geçiriyor. Acıtıyor ama çok da iyi hissettiriyor. Tavana sırtttıyorum.

"Bunu mu seviyorsun?" Ona soruyorum. "Acı çeken bir sürtük isteyen pis bir dom musun?"

"Her şeyi severim," diye yanıtlıyor. "Her şeyi. Parmaklık yok. Sınır yok. Tereddüt yok. Hepsini istiyorum."

Gözlerim tekrar onunkilere kilitleniyor ve parmaklarını tekrar içime soktuğunda hazır ve istekli bir şekilde onun kedi tokatlarına gevşiyorum. Sırada ne varsa. Yumruklama. Tokatlamak. İstilasına karşı koymak... Umurumda değil. Her saniyesini seveceğim. Amımı ve kalçalarımı pembeleşene kadar tokatlıyor, yanıklarla karıncalanıyor ve sonra uzman sertleştirici beni tekrar boşaltır, parmakları çok hızlı, çok öfkeli, bir orospu gibi inliyorum - beni terleten yeni bir çılgınlık dalgası.

"Şimdi bana sikini verecek misin?" Hala nefes nefese soruyorum. "Hayır. Sana vermeye hazır olduğumda alacaksın."

Surat astım. "Huysuz."

"Beklediğimize degecek."

"Peki, şimdi ne geliyor, eğer senin sikin değilse?" "Benim ateşli küçük itaatkârım ne arzuluyor?" "Her şeyi," diyorum tereddüt etmeden.

Bir kaşını kaldırıyor. "Bir teklif yapmaya ne dersin?"

"Teklif mi?" Gülüyorum. "Tamam. Düşünmem için bana bir dakika ver."

"Sana istediğin kadar dakika vereceğim ama yuvarlansan iyi olur. Sen düşünürken kıcının tadına bakmak istiyorum."

Siktir, evet. Memnuniyetle yuvarlandım.

Parmaklarına tükürüyor ve iki parmağını içeri sokarken inliyorum.

"Acele etme," diyor. "Sen düşünürken ben de aklımı ve sikimi meşgul ederim."

Parmaklarını daha derine sokmak için dört ayak üzerine kalkıyorum ve anal seven bir orospu olduğumu anlıyorum. Ve o zaman aklıma geldi.

Götle oynamayı severim ama her zaman alan taraf olmuşumdur, veren değil. Sert ve çiğ bir şekilde sikilirken açılan göt deliklerini izlemeye bayılıyorum. Ve Josh'unki çoğundan daha fazlasını kaldırabiliyor olmalı...

"Bir teklifim var," diyorum, parmakları içimde dönerken inleyerek.

"Devam et."

"Kısasa kısas," dedim ona. "Kulağa nasıl geliyor?"

"Kısasa kısas mı?" Parmaklarını kıcıma sokuyor. "Bu oyunu sevmeye başlıyorum. Bana teklifini ver."

Omzumun üzerinden ona gülümsüyorum. "Kıcıma ne sokarsam, seninkine de sokmama izin vereceksin. Bir çetele tutacağız. Ben sana borçluyum, sen de bana borçlusun."

Gülüyor. "Kıcıma çok fazla şey alabilirim."

"Göster o zaman. Hadi ama. Kısasa kısas. İlk ben başlayacağım. Ciddiymişsin gibi kıcımı kullan. *Bana borçlular* tahtasına yazacağım."

Sırtarak düşünüp taşıyor gibi görünüyor.

"Pekala, teklif kabul edildi. Yine de uzun bir seansa hazırlıklı olun, çünkü kıcınızı gerçek bir baskı altına alacağım."

Kendimi hazırlıyorum, çünkü gerekirse onun bütün yumruğunu alacağım. Yanığı ve sonrasını siktir et. Ona tam erişim istiyorum, her parçasına. Bu da beni bir sonraki *kısasa kısas* kriterime götürüyor.

"Bana zaten bir tane borçlusun," diyorum. "Ben sana benimkini gösterdim, sen de bana seninkini göster. Gece bitmeden o delikli canavarını göreceğime söz ver. Seni boşaltmak istiyorum."

Kıcımın yanaklarına sert bir tokat attı.

"Merak etme, o pis küçük kıcını onunla sikmek gündemimin en başında." Kemerini gevşettiğini duydum. "Yine de önce sırlıslıkla, acıyan amcığınla güzelce ıslatacağım."

Dizlerimi daha da açarak omzumun üzerinden azgın bir sürtük gibi ona bakıyorum.

"Merak etme. Seninle tekrar dövüşeceğim. Her halterde. Am ve göt, seninle her adımda savaşacağım. Ve alacağım. Hepsini alacağım. Bana vermen gereken her şeyi."

"Bu bir söz mü?"

"Evet, öyle."

"Kısasa kısas müthiş bir oyundur."

Adam haklı. Öyle. Şimdiden
bağımlısı oldum.

"En azından önce sikini görebilir miyim?" diye sordum. "Beni onunla
becermeden önce görmeme izin ver."

Omzumun üzerinden daha iyi görebilmek için geriniyorum, kendini
çalıştırırken parlayan gümüş halterleri bir anlığına yakalıyorum. Tanrım,
beklediğimden de büyükmüş. Profil videoları yeterince etkileyici ama
gerçekte... tam burada ve şimdi.

"Bunun için yalvar," diyor.

Nefes alıyorum, alt uzayımın tekrar ön plana çıkmasına izin veriyorum.

"Lütfen, Josh. Bana sikini göster. İstedğin her şeyi yapacağım. Ne istersen.
Yemin ederim. Sadece göster bana. Lütfen, lütfen göster bana. Yüzüme
doğru istiyorum. Düşüncesi bile beni çıldırtıyor."

"Her şeyi yaparsın, değil mi?"

"Her şeyi yaparım! Engel yok. Senin fahişen olacağım. Oyuncağın
olacağım. Senin küçük pis oyuncağın olacağım. Ne istersen yaparım."

Yüzüme bakmak için ayaklarını sürüyerek dönüyor, sikinin canavarı
gururla duruyor. "Tekrar söyleyeceğim. Ben para için sert sikişen biri
değilim. Ben sert bir oyuncuyum çünkü pisliği seven pis bir piçim. Saf,
mutlak pisliği. Bir sürü işaretli kutuya bakmak, onları gerçekte oynamaktan
çok farklı bir deneyim." Eli, o kadar kalın ki sikinin etrafını zar zor
sarabiliyor. "Söylediklerinde ciddi olduğundan emin ol, çünkü sözüne
inanacağım."

Gözlerimi sikinden ayırıp ona bakmaya zorluyorum. Beni uyarmasına
bayılıyorum ama buna ihtiyacım yok. Onu istemiyorum. Ben *onu istiyorum*.

"Her kelimesini kastediyorum," diyorum. "Yaramazlık listenin her bir
parçasını bilmek istiyorum. Pis oynamak istiyorum. Her birini kontrol
etmek istiyorum"

ve her birinin seninle olmasını istiyorum. İstersen buna alıştırmaya de, ama sadece yap. YAP."

"Tehlikeli bir bölgeye giriyoruz ve siz de bunu biliyorsunuz," diyor. "Bu yavaş ve istikrarlı oynamak değil. Bu, *zaman içinde çiçek açan, yavaş yavaş gelişen bir* romantizmin başlangıcı değil. Bu daha en başından, dibine kadar dalmak. Bunu istiyor musun? Gerçekten mi? Bir kere başladık mı, bir daha duramayız."

Gözlerim onunkilerden ayrılmıyor.

"Zaten derinlerdeyim. Noel partisinden beri oradayım. Seni ilk gördüğümünden beri."

Güzel sert oyuncu bana sırtlıyor.

"Aynen. Beni ilk görüşte yakaladın."

Adam ciddi. Gerçekten ciddi. Bunu gözlerinde görebiliyorum.

Kendimle oynama dürtüsüyle savaşıyorum, çünkü çok azgıyım. Onun ve Tiff gibi sert bir oyuncu olmak istiyorum. Sınır tanımayanlar listesinin başında olmak istiyorum. Onunla *birlikte* olmak, onun pisliğine bulanmak istiyorum.

"Siktir et o zaman," diyorum. "Hemen dibine kadar girsek kimin umurunda? Yavaş ve istikrarlı olmak umurumda değil. Tek istediğim sensin. Pis, kirli sen ve onunla birlikte gelen diğer her şey."

Sırtışı şeytani.

"Eğer durum buysa, o güzel, sürtük ağzını açıp bana göstersen iyi edersin."

Güzel, sürtük ağzımı olabildiğince açmakta tereddüt etmiyorum, dilimi davetkar bir şekilde dışarı çıkarıyorum. Aletin başını ağzıma vurarak benimle dalga geçiyor ve saniyeler içinde salyalarım akıyor.

"Bir fahişe gibi boğulmaya hazır ol," diyor.

Başka bir yılan gibi hareketle saçlarımı yumrukluyor ve ağzımı dolduruyor, onu almaya çalışırken yanaklarım şişiyor. İlk halter dudaklarıma çok sert geliyor, geçerken dişlerime çarpıyor. O sırada öğürmeye başlamıştım bile.

İkincisi geçiyor ve üçüncüsünde öğürmeye başlıyorum. Daha derine sokarak öğürmemden yararlanıyor ve tam boğazıma giriyor. Onun merhametine kalmıştım ve o da bundan yararlandı.

Yüzümü o kadar sert sikiyor ki enkaz haline geliyorum ve onun için boğulurken bacaklarımın arasındaki nabız atışlarıyla savaşıyorum. Kendimi haliya sürterken bacaklarım bir kurbağa gibi yayılıyor. Çaresiz sürtük buna yaklaşamaz. Pis aklımı kaçırdım.

"Uyarayım, bunu bütün gece yapabilirim," diyor boğazımı sonuna kadar tıkarken. "Şafak sökene kadar gırtlakımı sikebilirim ve ter bile dökmem."

O çekilip bana biraz hava verdiğinde nefesimi yutuyorum.

"Bu bir meydan okuma mı?"

"Bir tane olarak alabilirsin. Misafirim olun. İşimi ciddiye alıyorum. Seviyemi yüksek tutmak için günde en az beş kez geliyorum ve bunu kullanabilirim. Kendimi bir usta gibi kontrol edebilir ve istediğim zaman boşaltabilirim."

Kendime olan güvenimin her zerresini topluyorum, kirli ağzımı erkekleri çıldırtmak için kullandığım teklifleri hayal ediyorum. Bana övgüler yağdıran eleştirilerimi okurken hissettiğim parıltıyı hatırlıyorum.

Tekrar içeri girdiğinde dilimi daha yükseğe doğru eğiyorum, böylece sikinin başındaki yarığı yakalıyor. Emiyorum ve öğürüyorum, emiyorum ve öğürüyorum, içimden her çıktığında dudaklarımla bir patlama sesi çıkarıyorum. Gözlerimi onunkilerden ayırmıyorum ve o beni izlerken kendimi pis bir sürtük gibi halının üzerine bırakıyorum.

Ve sonra o her ittiğinde dişlerimin onun halterlerini biraz yakaladığından emin oluyorum. Nefes almasını sağlayan lezzetli bir sürüklenme. Evet... Ona ulaşıyorum. Kontrol ustası, ha? Bunu göreceğiz. Benim de beceri seviyem artıyor.

Dişlerini sıkarak duraklıyor, itişler arasında sikinin tabanını kavırıyor ve ben arsızca gülüyorum.

"Beni hafife mi aldın, Joshua? Bence küçümsedin, değil mi?"

"Hayır," diye inliyor. "Kendimi gözümde fazla büyütmüşüm. Böyle bir manzaraya nasıl karşı koyabilirim?" Kurbağa bacaklarını işaret ediyor. "Lanet ağzının mükemmelliğini bir kenara bırak."

Yere daha sert bastırıyorum, amım çılgılık atıyor ve o tekrar inliyor. Ne güzel bir ses.

"Şimdilik berabere diyelim, ne dersin?" Diyorum. "Amımda sana ihtiyacım var. Lütfen."

Bir kaşını kaldırıyor, hâlâ aletinin tabanını tutuyor.

"Ateşkes kabul edildi. Sen orgazm olurken ben senin orgazmlarından birini bile boşa harcamayacağım, hepsi benim için."

Beni sırtüstü çevirirken ve yüzümü ona dönmem için çevirirken tam bir vahşiydi. Kalçalarımı tutup yukarı kaldırdığında nefesim kesiliyor.

Tanrım, elindeki kocaman aleti ve tükürüğümle kayganlaşmış halterleri görünce amım yeniden karıncalanıyor.

"Hisset," diyor ve sikinin başını içime sokuyor.

O yavaşça devam ederken nefesim kesiliyor, kalbim de öyle, ve ilk halter içeri girerken yakalanıyor.

Sikinin içimde yavaşça kayboluşunu izlerken yüzündeki sırıtış muazzam ve derinlere gömülene kadar her halter yakalandığında nefesim kesiliyor.

"Siktir," diyor ben onun etrafında kenetlendiğimde.

"Becer beni," diye cevap veriyorum ve o da yavaşça geri çekiliyor, her yakaladığı halterle amım şarkı söylüyor.

"Tanrım evet," diyorum ve o da hızlanıyor.

Bu bir yanma, bir esneme, halterler beni çılgına çevirirken şimdiye kadarki en garip duygu, ama çılgınca iyi.

"Sertleşmeye hazır mısın?" diye soruyor, neredeyse sonuna kadar çekerek.

"Hayatımda hiç bu kadar hazır olmamıştım," diyorum ona ve tek seferde içime dalıyor - kalçalarını bir iblis gibi pistonlamadan önce altı barbell'in hepsi amımın derinliklerine gömülüyor ve içimden inilti ve inlemeler titreyerek çıkıyor. Canım yanıyor ama umurumda değil, sadece inilti ve küfürlerle onu teşvik ediyorum, her itişinde onu geri itmeye cesaret ediyorum.

Beni böyle kolayca boşaltacak... Neredeyse geldim. Neredeyse. Neredeyse oradayım.

O çekilene kadar. Piç kurusu.

"Kısasa kısas, hatırladın mı?" diyor ve ben ellerimi yumruk yaparak inliyorum. "Bu sadece senin kışın için bir ısınmaydı. Tadımlıktan başka bir şey değil."

"Josh!" Sızlanıyorum ama o başını sallıyor.

"Sakin deneme bile. Şimdi, dört ayak üzerine kalk ve kendini destekle."

Bana söyleneni yapıyorum. Arkama uzanıp kışımın yanaklarını ayırırken yüzüm halıya yaslanıyor. Ne kadar acırsa acısın, umurumda değil.

Ya da sikinin başını içime sokana kadar böyle düşünüyordum... "Owww!

FUCK!"

"Al bunu," diyor. "Neler yapabileceğini çok iyi biliyorum."

Kıvrınmama ve kıpırdanmama izin vermiyor, sadece kalçalarımı tutuyor ve her seferinde bir muhteşem halterle içeri doğru itiyor. Gerginlik neredeyse dayanılmaz.

Neredeyse.

Son halter içimde patlarken "Çok tatlı," diyor ve derine itiyor, et ete çarpıyor.

"Beni dışarı itmeye çalış," diyor.

Deniyorum. Dayanıyorum ve deniyorum ama bu imkansız.

"Çok güzel ve sıkı," diyor. "Şimdi rahatla."

Bunu da memnuniyetle deniyorum ama gerginlik canımı yakıyor. Aletini biraz ileri geri itiyor ve ben de içimdeki halterin beni çektiğini hissediyorum.

Tanrım!

"İşte bu," diyor, "yolculuğa alışın."

Tanrım, itmeye başladığında canım acıyor. Kıçım yanıyormuş gibi yanıyor, içimde bir orospu gibi batıyor. Sonra bir şey yakalıyor. Bir şey çekiştiriyor, büküyor ve Josh'un siki ıslanmaya başlıyor. Islak ve nemli.

"Beni gerçekten yırtıyorsun, değil mi?" Hızını artırdığında söyledim.

"Öyle olsam da fark eder mi? Durmamı mı istiyorsun?"

Başımı sallıyorum, tüm duyarlılığım çoktan gitmiş.

"Hayır, durma. Sadece söyle bana. Beni yırtıyor musun? Kanıyor muyum?"

"Evet, seni yırtıyorum. Aletim kırmızı lekeli bir karmaşa. Piercinglerim bazen takılıyor ama bu işler böyle." Ağırlığını sırtıma basıyor. "Ama biliyor musun? Umurumda bile değil. Kan, bok, sidik, döl, şeker... hiç fark etmez. Beni istediğin şeyle pastalayabilirsin, ben yine de senin canına okumaya devam edeceğim."

"Ve almaya devam edeceğim..." İnliyorum. "Beni sikip at, umurumda değil. Sadece sik beni!"

Çok sert ve çok acımasızca itiyor ama yavaş yavaş - yavaş yavaş - kıçım ona alışıyor. Gerginliğe alıştıkça yanma hissi azalıyor ve halterlerinin verdiği his sinirlerimi zangırdatıyor - her biri darbelerin arasında keskin küçük bir zevk patlaması. Farklı bir melodiyle inlemeye başlıyorum, çünkü beni yakaladı. Güzel aleti beni kendi iradesine teslim etti.

Aletin etrafında kenetlenmeye cesaret ettim, sadece birazcık. *Oww, evet!*

Taşakları amımı tokatlarken ritmine uymaya çalışarak onu geri itmeye cesaret ediyorum ve daha sert sıkıyorum, daha cesur oluyorum. Kıçım piercinglerinin her birine tutunuyor, hem istilaya hem de geri çekilmeye karşı savaşıyor - tıpkı amımda yaptığım gibi.

"Kahretsin," diyor ve doruğa ulaşmanın titremesini duyuyorum. "Bunu yaparsan kığın gerçek bir enkaz olacak. Sakin ol."

Onun sözleri beni gururlandırıyor. *Sabit kalmak* istemiyorum. Hiçbir zaman.

"Pis, harap olmuş göt deliğime boşalacaksın, değil mi? Hadi, Josh. Yap hadi. Pis kıcıma boşal. Boşalmanı hissetmek istiyorum. açık lanet deliğimden damlıyor. Çünkü arkada bırakacağın şey bu, değil mi? Beni ağzı açık bırakacaksın. Beni pis, küçük bir döl sürtüğü gibi kullanılmış bırakacaksın."

İticileri çılgınlaşıyor, daha da sertleşiyor ve ben kendi kendime gülümsüyorum. Bu sert adamı sağarak kurutacağım ve beni durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yok.

O da benim gibi aklını kaçırmış durumda, ikimiz de kirli deliliğin eşiğindeyiz.

Josh bir dizi küfürle birlikte boşalıyor ve bu beni kendimden geçiriyor, kığım gıcırdayan bir karmaşaya dönüşürken parmaklarımla klitorisimi ovuşturuyorum. Homurdanıp inerken pompalama eyleminin bir kombinasyonuyuz ve sonunda boşalmamız bittiğinde, o üstüme yığılıyor, aleti hala içimde. Onun nefesleri de benimkiler kadar hızlı.

"Buna hazır ol, Ella. Kendini hazırla," diyor.

Tanrım, çekildiğinde nasıl ağlıyorum - o kadar acıyor - ama önemli değil. Elde ettiğim başarıdan dolayı sırtıyor, ileride olacakları düşünerek keyifleniyorum. Çünkü bu bizim için sadece başlangıç - kirli derin uçta.

Daha bir sürü kısasa kısas var.

Chapter Eight

"KAHRETSİN," DIYORUM, NEON YEŞİLİ ELBİSENİN ÜZERİNDEKİ KIRLI ISLAK LEKEYİ FARK EDEREK.

halısının üzerinde iz bıraktı. "Ne kadar yaramaz bir misafirim."

Josh sırtıyor. "Belgravia'ya hoş geldiniz. Anahtarları alır almaz aynısını senin evinde de yapacağız."

Yüzümü buruşturarak doğruldum ve parmaklarımı kığımın yanakları arasında gezdirerek katliamın boyutlarını inceledim. Hmm. Biraz dağılmış durumdayım. Onun halterleri beni iyi yakaladı.

Ona bakıyorum, sikini inceliyor ama bu durumdan en ufak bir rahatsızlık duymuyor.

"Seni tuvalete götürsek iyi olur" dedi, "Kıpırdama. Kalkmana yardım edeceğim."

"Sorun değil," diyorum ona, "sadece biraz

hassasım." "Hassas mı? Bunun için tek kelime

bu."

"Büyük kızlar ağlamaz." G z kırpıyorum. "Eminim iyi olacağım," diyorum ve gülmesi çok tuhaf. Sertlik Şimdilik geride kaldı ve o her zamanki çekici, eğlenceli haline geri döndü. Az önce kıçımı Jacob'ın merdiveni ile o kadar sert bir Şekilde deldi ki kanıyorum ve horozu pislikle kaplandı, ama Şimdi, bir anda, o sadece restorandaki aynı adam.

Harika  tesi biri. Ve çok da Şefkatli.

Ayağa kalkmaya çalışana kadar ona güven verici bir sırtıma yapıyorum, yere düştüğümde ağlıyorum. Paramparça olmuş gibi hissettiren sadece kıçım değil, amım da orospu gibi ağrıyor. Acı vereceğini biliyordum ama gerilmiş kaslardan bahsediyorum. Benimkilere kramp giriyor.

"Büyük kızlar ağlar," diyor Josh. "Bu kadar sert bir Şekilde sürülen ve buna pis bir süvari gibi katlanan herkes istediği kadar ağlayabilir." Bana doğru yaklaştı. "Tamam, işte başlıyoruz," diyor ve beni yerden kaldırırken ellerini kollarımın altına koyarak çok dikkatli bir Şekilde tutuyor. Neredeyse ayağa kalktığımda belime geçiyor ve ben onun yanına bastırırken ağrılığımı tutuyor. Aman Tanrım, bir penguen gibi ayaklarımı sürüyerek ilerleyeceğim. Tam bir adım atarak penguen gibi s r nmekten kaçınmaya çalışıyorum ama Josh bir *vay canına diyerek* beni engelliyor.

"Acele etmeyin. Çok fazla, çok erken!"

Ha! Sözleri beni sırttırıyor. Keşke bunları kaç kez düşündüğümü bilseydi.

"Tuvalete gitmek için nasıl olsa sineye çekmem gerekecek, o yüzden bari devam edeyim. Yolun her adımında süper yumuşak tuvalet kağıdı tanrılarına dua edeceğim."

"Hayır," diyor. "Bunu sineye çekmek zorunda değilsin."

Bununla birlikte beni kollarının arasına alıyor ve bacaklarımdaki baskıyı azaltıyor. Kollarımı boynuna doladığımda yanma hâlâ devam ediyor ama bu Şekilde çok daha kolay oluyor.

Daireyi geçip banyo kapısını tekmeleyerek açarken güçlü kollarında rahatlıyorum.

Hâlâ beni tutarken duşu başlatıyor. *Kendimi desteklememi* söyleyip beni tuvalete indirene kadar ne kadar acı çektiğimi neredeyse unutmuştum.

Owww.

Koltuğa yerleştikten sonra "Teşekkürler," diyorum.

"Tuvalet kâğıdı için mi?" diye sırtarak cevap veriyor, silindirden biraz çekerken. Ben de ondan alıyorum. "Teşekkürler Josh. Bu kadar önemsenmek güzel."

Büyüleyici yeşil gözleri banyonun spot ışıkları altında her zamankinden daha parlak. Bağımlılık yapıcı.

"Hayır. Teşekkür ederim," diyor. "Bunu hiç düşünmeden bekleyecek kadar kendini beğenmiş olmayan biriyle birlikte olmak harika."

Şimdi iyi olacağımı düşünüyorum ama tuvalet kağıdını bacaklarımın arasına hafifçe sildiğimde irkiliyorum.

Çömeli bacaklarımı açarken bir doktor gibi, "Muhtemelen bazı kaslarını çekmişsinizdir," diyor. "Belki de biraz fazla hevesliydik."

"Çekilen kaslar umurumda bile değil. Sıcak delirticiydi." "Evet," diyor. "Öyleydi."

Elbisemi kaldırıp başımın üzerine koymama yardım ediyor ve ben işerken tekrar önüme çömeliyor. Sonra beni nazıkçe silerken gözünü bile kırpmıyor.

"Duşa hazır mısın?"

"Tanrım evet."

Ayağa kalkmama yardım ettiğinde bu sefer biraz daha sabitim ve akan suyun altında buharlı bir mutluluk hissediyorum. Josh'un çırılçıplak soyunup yanıma gelmesini izlerken ne güzel bir manzara. Kollarımı boynuna dolayıp onu bir öpücük için kendime çekmek çok hoş ve ellerini duş jeli ile sabunlayıp beni yıkaması da çok doğal. Omuzlarımdaki parmakları o kadar becerikli ki masaj gibi geliyor ve her saniyenin tadını çıkarıyorum - beni döndürdüğünde bile

ve kıcıımın durumunu ele alıyor, suyun beni yıkamasına izin vermek için yanaklarımı ayırıyor.

"Eğil," diyor.

Daha iyi görebilmek için arkamda diz çöküyor, duş köpüğünü ardında bıraktığı enkazı temizlemek için kullanıyor, ama şimdi hafifliyor. Suyun sıcaklığı altında her şey hafifliyor.

İşini bitirdiğinde "Sıra sende" diyorum.

Onu sabunluyorum, sikine dikkat ediyorum. Ben onu yıkarken duş jeli suyu kırmızımsı bir kahverengiye boyuyor. Tutuşum onu sertleştiriyor ve klitorisim bu manzara karşısında yeniden kıvılcımlanıyor. Hasara lanet olsun.

Aletini elimde tutuyorum ve aşağı yukarı sabunluyorum.

"Sanırım amımın bir kez daha temizlenmesi gerekiyor,"

diyorum. "Kirli hissediyorum." Oh, sırtışı.

"Bana yine azdığını mı söylüyorsun? Etkilendim." "Ben de sana tam olarak bunu söylüyorum."

"O zaman bir göz atsam iyi olur."

Dizlerinin üzerine çöküyor ve acıya rağmen bacaklarımı açıyorum. Dili beni duş perdesinin camına yasladı ve klitorisime karşı yavaş bir ritim tuttu, su sıçrarken beni daire içine aldı. Ona asla doyamadım. Asla.

Beni parmaklamıyor ya da yaymıyor, sadece klitorisimin üzerinde nazik dil darbeleri, kısa süre sonra saçlarını kavramamı ve yüzüne doğru kıvranmamı sağlayan küçük dürtmeler.

Tekrar ayağa kalkıp beni öptüğünde hala yeni bir orgazmdan nefes nefese kalmıştım. Ellerimi tekrar köpüklüyorum ve sikini çalıştırıyorum, aralarında nasıl ittiğini seviyorum.

"İşte böyle," diyor. "Sıkıca kavra beni. Güzel ve sıkı. Böyle... çok iyisin."

Başını arkaya yatırıp gözlerini kapatırken içim parlıyor, ben onun güzel sikiyle uğraşırken kendini destekliyor.

"Daha hızlı," diyor ve ben hızımı artırırken ellerimde şişmiş aletini görünce sırtımdan kendimi alamıyorum.

Bir elini fayanslara dayayarak geriliyor ve siki nabız gibi atıp fışkırmadan önce içinden geçen titremeyi hissediyorum. Dölünün musluk deliğinden akıp gitmesini izlemek büyük bir kayıp.

Rahatlayarak iç geçiriyor, sonra beni kucaklamak için kendine çekiyor, ikimiz de birbirimizin kollarında rahatlıyoruz, duş akmaya devam ederken sıcak ve temiz.

Dudaklarıyla kulağımı okşuyor.

"Dairenin anahtarlarını alana kadar benimle kalmaya ne dersin? Şehrin bir ucundan diğerine gidip gelmenin anlamı yok. Her fırsatta seni davet edeceğimi ikimiz de biliyoruz."

Gözleriyle buluşmak için geri çekiliyorum, çünkü lanet olsun. Bu hiçbir yerden gelmedi, ama o bu konuda çok kararlı. Hiç rol yapmıyor.

"Ve ikimiz de davetlerini kabul edeceğimi biliyoruz," diye cevap veriyorum. "Ama cidden, emin misin?"

"Ölümcül."

Elimi göğsünde gezdiriyorum. "Bu bir hayır işi değil çünkü bok çukurunda yaşadığımı biliyorsun, değil mi?"

"Hayır, hiç de değil. Gerçekçi olmaya çalışıyorum." Sırıttıyor. "Ve bu benim için bir onurdur. Sen anahtarlarını alana kadar çok eğleneceğiz."

"Çok doğru. Kesinlikle taksi fuarından ve karbon emisyonlarından tasarruf sağlayacaktır." "Evet mi o zaman?"

Yine dalıp gidiyormuşum gibi hissediyorum ama kendime engel olamıyorum. "Evet."

Gülüyor. "Bunun için şükürler olsun. Hayır deseydin tam bir aptal gibi görünecektim."

"Hayır dersem tam bir aptal *olurum*." Durakladım. "Gidip bir şeyler almam gerek. Yaklaşan tekliflerim var ve evimin anahtarlarını alana kadar balo elbisesi giyemem."

"Ben de seninle geleceğim. Yardım etmek için her zaman buradayım."

Pis evimi göreceği düşüncesi beni iğrendiriyor, bu yüzden başımı sallıyorum.

"Bunu yapmana gerek yok."

"Umurumda değil. Ben *istiyorum*. Zaten ağrıyan bir kıyla bavul taşımak zorunda kalmanı istemiyorum."

İç çekiyorum. "Boktan bir yer, inan

bana." "Daha kötülerini de gördüm.

İnan *bana*."

Başparmağımla yanağını okşamak için uzanıyorum. "Harikasın, bunu biliyor musun? Yarın akşam evlenme teklifin yok mu senin? Bitkin düşeceksin."

"Yine, daha kötüsünü yapardım."

Beni kuruluyor ve bu kadar sevildiğimi hissetmek ilahi bir duygu. Böyle hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Bu yüzden bunun gerçekten gerçek olduğunu bilmem gerekiyor ve kendimi başka bir acıya daha açmayacağım. Bunu tekrar kaldıramam.

Gerçekle yüzleşmek ve hem onun hem de kendim için doğru adımları atmak istiyorum.

"Ne?" Josh soruyor. "Beyninin döndüğünü

görebiliyorum." Gerçeğin ortaya çıkmasını istiyorsam

neden geçiştireyim? "Ben sadece, bilmiyorum," diye

omuz silkiyorum. "Temkinliyim."

"Evet, aynı şey benim için de geçerli. Sanırım ikimiz de kazıklandık ve kuruma terk edildik. Bu hoş bir deneyim değil."

Gözlerine bakıyorum. "Hayır. Gerçekten değil."

Havluyu parmaklığa asıyor.

"Konuşmayı aradan çıkarmak ister misin? İkimiz de burada neyle uğraştığımızı bilelim mi? Kartlar masada mı?"

Bunu benim değil de onun önermesine çok sevindim. Belli ki fili odadan çıkarmak isteyen tek kişi ben değilim.

"Kulağa harika geliyor."

Gülüyor. "Evet, harika bir eğlence. Sabırsızlanıyorum." Sırtıışındaki alaycılığı seviyorum. Beni sıkıca tutuşunu seviyorum. "Hadi yapalım şu işi. Her şey masada, en başından itibaren."

"Harika bir eğlence, sabırsızlanıyorum," diyerek onu sıkıca kavradım.

"Tamam, hadi yapalım." "Birinci mi olacaksın, ikinci mi?" diyor. "Seçim senin."

Tartıyorum. Siktir et. Kendimi rezil etsem bile duygusal yükümü en baştan atacağım.

"Önce," dedim.

Umarım halısıyla birlikte temizlemesi gereken bir sürü gözyaşı yoktur.

Chapter Nine

EX KONUŞMASINA TAM OLARAK NEREDEN BAŞLAYACAĞIMI MERAK EDİYORUM. BAŞTAN, Sonundaki felakete doğru ilerliyorum ya da tersten, Connor'ın beni bir *fahişe* için terk ettiğinde ne kadar amcık olduğundan başlayarak ve beni boktan hayat bahanemizde dağ gibi bir borçla tek başıma hıçkıra hıçkıra ağlarken bırakarak. Düşüncesi bile hala midemi bulandırıyor - şu anda bile ödemem gereken o kadar çok borç var ki.

O öfke ve acıyı hatırladıkça midem bulanıyor. Aşağılanma, çünkü Carly ile görüştüğü o kadar belliydi ki - yani benim dışımdaki herkes için. Buna saflık deyin. İster *güven* deyin.

Yine de buradayım, tekrar güvenmek üzereyim. Tek bir akşam yemeği randevusundan sonraki ilk gece.

Akıllıca bir hareket, Ella. Akıllıca. Ama kelebeklere ve umuda karşı koyamıyorum. Zaten derinlere daldığım muhteşem adama karşı koyamıyorum.

Gözlerine bir kez bakmak endişelerimi yatıştırıyor, çünkü o risk almaya değer. Benim saflığım ya da değil, gülümserken o kadar güzel ve samimi görünüyor ki.

"İlk sen gitmek istediğine emin misin?" diye sorar.

"Evet, ilk ben gideceğim. Sorun değil."

Kendini bana bakabilecek şekilde konumlandırıyor, bir dirseğini kanepenin arkasına dayıyor ve sonra bekliyor. Acele yok, soru yok, hiçbir şey yok. Boş ver, ağzımı serbest bırakmayı ve hikâyenin beni nereye götürürse götürmesine izin vermeyi tercih ediyorum.

"Şimdiye kadar sadece bir erkekle birlikte oldum ve yedi yıldan biraz fazla bir süre birlikte olduk. Connor'la lisede tanıştım ve ona anında vuruldum. Aynı şey gibiydi. Okulda iki gotik ucube birlikteydi. Bir süre sonra takılmaya başladık, *ruh ikizi* olduk ve tüm o ergenlik saçmalıkları. Ama sürdü. Gittikçe güçlendi." Connor'ın üniversiteden sonra sırt çantasını omzuna atıp beni nasıl beklediğini hatırlayarak duraksıyorum. Son vedalaşmamızda ona fırlattığım çantanın aynısı. "Cornwall'da, Tintagel'de yaşıyorduk ve o çoğunlukla benim evimde kalıyordu. Üvey babası tam bir hödüktü ve Connor'ın ne kadar ucube biri olduğu konusunda hiç susmazdı ama Connor her zaman bizim evde hoş karşılanırdı. Böylece, kısa sürede ciddileşti ve benim evim onun evi oldu, ben ve o, ailemle birlikte. Ve sonra hiç durmadı. Cidden, hiç durmadı. Tüm hayatım onunla iç içe geçmişti. Geleceğe dair tüm hayallerimiz birlikte kurduğumuz hayallerdi. O bir rock yıldızı olmak istiyordu, ben de bunun kader olduğuna inanıyordum." Yatağımın üzerine tünemiş, tıngırdatarak *sonsuzlukla* ilgili bir şarkı söylediği anıyı hatırlayınca gülümsüyorum. "Başarmak istediğine o kadar kararlıydı ki, ben de onun yanında yer aldım. Bunu gerçekleştirmek için birlikte dünyayı dolaşacağımızı söyledim. Ne pahasına olursa olsun onun yanında olacaktım ve buna inandım. Ona inanmıştım. Onun pek çok videosunu çekip internette yayınlıyordum ve tabii ki takipçileri oluyordu. Ama onu başarılı kılacak kadar değil. İnsanların önünde canlı performans sergilemesinin onun için daha kolay olacağını düşündük."

Josh'un gözleri benimkilerden ayrılmıyor. "Hala inanıyor musun? Hâlâ ona inanıyor musun?"

"Bir rock yıldızı olabileceğini mi?" Connor'ı sahnede şarkı söylerken hayal ederek başımı sallıyorum. "Evet. Öyle düşünüyorum. Bu konuda harika. *Ha. İnanılmaz.* Eski alışkanlıklar zor ölür."

Josh sırtıyor. "Bu yüzden Londra'ya taşındınız, değil mi? Müzik piyasasının peşinden gidebilsin diye mi?"

"Evet. Ailem çoktan Avustralya'ya göç etmişti ve Connor da büyük şehre gitmek için yanıp tutuşuyordu. Ailesi ile birlikte yaşıyorduk ve üvey babası hala bir pislikti ve buraya geldiğimizde Londra ilk başta harikaydı. İlk konserlerini vermeye başladığında çok heyecanlanmıştık." Sahneye ilk çıktığı anı hatırladıkça kalbim küt küt atmaya başlıyor. Onunla ne kadar gurur duymuştum.

"Harikaydı," diye itiraf ediyorum. "Ama sonra gerçek hayat araya girdi. Para stresi, zaman stresi, hayalini kurduğu milyonluk plak anlaşmasını en başından beri yapamaması. Yaşadığımız yerden nefret ediyorduk, ben işimden nefret ediyordum ve hayatın iyi yanlarında olduğu kadar saçma yanlarında da yanımda durmaya çalışmadığı için ona giderek daha fazla içerliyordum. Deli gibi uzun saatler çalışmama rağmen bizi geçindirmek için borçlandım. Kendi deyimiyle sürekli *networking* yapıyordu, bu da aslında barlarda insanlarla takılıp sürekli müzik hakkında konuşmak anlamına geliyordu ve birlikte giderek daha az zaman geçiriyorduk. Birlikte zaman geçirdiğimizde, bu genellikle konserlerde oluyordu, ben oraya vardiyalı olarak gidebiliyordum ve o zaman bile *ağ kuruyordu*. Her şey boka sardı. Her şey boka sardı."

Josh'un gözleri benimkilere dikilmişti. "Cornwall'dan ayrılmamış olsaydın hâlâ birlikte olur muydunuz sence?"

Midemde kapağın yükseldiğini hissediyorum ve onu tekrar kapatma dürtüsüne kapılıyorum ama yapmıyorum.

"Evet. Yüzde yüz. Ayrılacağımızı söyleyen birinin yüzüne gülerdim. Bu fikir çılgınca olurdu." Duraksadım, kahvemden bir yudum aldım. "Ta ki *büyük şehir aklını başından alana* ve tembel, hayal kırıklığına uğramış bir pisliğe dönüşüp *daha iyi* biri için beni becerene kadar. Ben daha iyisi diyorum. Ona bir rock tanrısıymış gibi bakan biri, sanırım, gerçek hayat beni dümdüz etmeden önce benim yaptığım gibi. *Carly'nin* sektörde bağlantıları olduğunu düşündü, *Carly de* olduğunu söyledi. Her neyse. Vesaire, vesaire, lanet olası vesaire. Bahaneler kimin umurunda? Beni başkası için terk etti. O kadar."

Bir el sallama hareketi yapıyorum ama Josh'un gözleri

benimkilerden ayrılmıyor. "Yedi yıl uzun bir süre. Onu

gerçekten sevmiş olmalısın." Boğazımda bir yumru

hissediyorum. Lanet olası aptal anılar.

"Öyle de denebilir."

"Peki ya şimdi?"

"Um, hayır. Ve onu asla geri almazdım. Aslında ben Avustralya'ya gitmeden önce gelip bir şans daha vermesi için yalvardı. Bana yanıldığını, yanlış yönlendirildiğini, bensiz olmak istemediğini ve tüm bu saçmalıkları anlattı."

"Ne yaptın sen?"

"Boktan sırt çantasını suratına fırlattım ve siktir olup gitmesini söyledim. Carly ona hoş geldin dedi. Bana rastgele numaralardan mesaj atıp duruyor ama bilmek istemiyorum. Eskiden onu engellemeden önce orta parmak emojisi gönderirdim, ama şimdi zahmet bile etmiyorum, sadece *hayır diye* cevap veriyorum ve numarayı engelliyorum. Çok daha kötüsünü söyleyebilirim. Ucuz atlatıyor."

Josh da benimle birlikte gülümsüyor ama gülüp geçmiyor.

"Hâlâ acı çekerken birine siktir olup gitmesini söylemek kolay, değil mi? İstedğin kadar üstünü örtebilirsin ama yedi yıl uzun bir süre. Kötülükler uğruna bir sürü mutlu anı bir kenara atabilirsin. Seni incittiği için onun bir pislik olmadığını ya da bir milyon yıl geçse bile onu geri almak için çabalayacağını söylemiyorum, en azından umarım öyle olmaz. Ama aşk aşktır, değil mi? Hâlâ geçmişe takılıp kalmış bir sürü şey olmalı."

"Belki Connor'a karşı hâlâ biraz sevgi besliyorum, elbette," diyorum. "Sonunda ne kadar boktan biri olursa olsun ya da ne kadar çok gözyaşı dökmüş olursan ol, o kadar uzun süre sonra birine olan sevgini öylece kesmenin kolay olduğunu sanmıyorum. Onunla aramdaki bağlar ruhuma işledi. Ben böyle görüyorum. *Gördüm*. Ama hiçbir şey için asla geri alınamayacak başka bir şey değişti. O da benim, *kendimi* sevmeyi öğrenmem."

Kendi yolculuğumda elde ettiğim parıltı, öfkeyi ve acıyı olduğu yerde ezip geçiyor.

"Artık *kendimi* seviyorum, nihayet," diyorum Josh'a. "Ve Connor'ın her zaman benim pahama kendini idolleştirmesinden daha iyisini hak ettiğime inanıyorum. Ben onun egosu için bir sıçrama tahtasıydım ve şükürler olsun ki bunu görmeme izin verecek kadar aşağılık biriydi, çünkü artık kendime, beni sevmeyen ve bana saygı duymayan birini sevemeyecek kadar çok saygı duyuyorum ve Connor bunu yapmadı. Hem de çok uzun zamandır."

Her zaman *kendi* geleceğine odaklandı, benimkine değil. Benim değil.

Hiç. Benim için de aynıydı. Şimdi değişen *bu*. Yeni olan *bu*. Artık yaşadığım *onun* hayali değil, benim hayalim." Yastığa daha sıkı sarılıyorum, kalbimi ortaya koymaya hazırım. "Londra'daki geleceğim geçmişimden çok daha iyi görünüyor. Bunun bir nedeni de seninle tanışmış olmam."

Josh sırtlıyor. "Bunu bilmek güzel. Bunun büyük bir parçası mı yoksa küçük bir parçası mı?"

Başımı eğiyorum ve bir parmağımı çeneme vuruyorum. "Ummm. Bir düşünüyüm. Belki orta. Bilemiyorum. Göreceğiz."

"Orta... doğru. Yapmam gereken bazı işler var."

"*Herkes* olurdu. Dürüst olmak gerekirse, şu ana kadar *rüya adam* listesinde oldukça iyi gidiyorsun."

"Her listenin başında olmayı severim. Sadece yaramazlar listesinde değil." Dizimi sıkmak için uzandı. "Ama başkalarının zararına değil. Ben ortaklıkları severim, ego gösterilerini değil. Bir başkası için orada olmak istiyorum, tıpkı onların benim için orada olduğu gibi."

"Her geçen dakika hayallerimin listesinde yükseliyorsun." Kupamı kaldırıyorum. "Gerçekten iyi bir fincan kahve yapmak amacınıza yardımcı oluyor bu arada. İnsanların şeker koymasına bayılıyorum."

"Bir dahaki sefere yaptığımda bunu aklımda tutacağım."

Başımı kanepenin minderine yaslıyorum. "Cidden Josh. Bunu beklemiyordum. Bir ilişki aramıyordum ya da planlamıyordum. Hayatımda doldurmak istediğim bir boşluk yoktu. Hatta tam tersiydi. Ama sen ortaya çıktın ve sanki havai fişekler patladı. Bu beni aptal bir salak yapsa da umurumda değil. Senin gibi bir adamla derinlere atlamak denemeye değer. Ve bu bir ribaunt değil. İhtiyacım olan ya da beklediğim son şey bu kadar çabuk başka birine aşık olmaktı. Başka bir *ruh eşinin* gelip ayaklarımı yerden kesmesi için yanıp tutuşmuyordum."

"Aynısı geçerli. Yüzde yüz," diyor. "Burada pek çok açıdan aynı paraleldeyiz."

"Öyle miyiz?" Dizimdeki eline bakıyorum. "Yani bu senin için de bir ribaunt değil mi? Başkasının bıraktığı boşluğu doldurmak için gelen bir kız değilim."

geride mi?"

"Hayır," diyor. "Sen değilsin. Senin gibi benim de Amy'yle aramız bozulduktan sonra en son beklediğim şey tekrar derinlere dalmaktı ama işte buradayız. Benim için de havai fişekler."

Sessizliğin yerleşmesine izin vererek başımı sallıyorum ve Connor'la ilgili anıların uzaklaştığını hissediyorum.

"Sanırım şimdi sıra sende," diyorum. "Kısasa kısas."

"Tamam. Tamam." Nefes alıyor. "Geçen yaza kadar iki buçuk yıl boyunca Amy ile birlikteydim. Onun yaratılmış en büyük tanrıça olduğunu düşünürdüm ve her sözüne inanırdım. Onunla tanıştığımda zaten bir şovmendi ve bunu en az benim kadar seviyordu. Her teklif hakkında konuşurduk, hatta bazı sahneleri yeniden canlandırırdık." İç çekiyor. "Dürüst olmak gerekirse onun için hayatımı ortaya koyabilirdim. Ama sonra, dediğin gibi, işler değişti. İnsanlar değişir. Hayat değişir. Daha çok dışarı çıkmaya başladı. Daha az konuşmaya başladı. Tekliflerinin tüm ayrıntılarını paylaşmayı bıraktı." Tavana bakıyor ve acaba o da benim gibi anılardan dolayı acı çekiyor mu diye merak ediyorum. "Bana telefonunda bir şeyler gösterirdi ama eskisi gibi hiç düşünmeden vermezdi. Bazen odaya girdiğimde telefonu bırakır ve kullanmıyormuş gibi yapardı ve bazı geceler eve planladığından daha geç gelirdi, öyle ki endişelenmeye başladım, iyi olup olmadığını merak ederdim. O kadar endişelenirdim ki daireyi adımlardım." Mutfak adasından koşu bandına giden yolu işaret ediyor. "Bir ileri bir geri, elimde telefonum, bana mesaj atıp iyi olduğunu söylemesini bekliyordum."

Onun için çok kötü hissediyorum.

"Başka biriyle görüşüyordu, değil mi?"

"Müşterilerinden biri, evet. Sanırım şu anda İspanya'da. *Özür dilemekten başka bir şey yapmadan* çekip gitti. Canım yanmış olabilir, beni paramparça etmiş olabilir ama biliyor musunuz? Bunu yaptığına memnunum. Çünkü ben de senin gibi aynı şeyi öğreniyorum. Eğer beni ilişkimize bir yattan, bankada bir milyar sterlinden ve onunla seks yapmak için para ödeyen bir adamla ateşli esaret oyunlarından daha fazla değer verecek kadar sevmiyorsa, o zaman o olduğunu düşündüğüm kişi ya da birlikte olmak istediğim kişi değildir. Dediğim gibi, ben bir

ortaklık, bir ego geçidi değil, ve bence hayat onun için böyle oldu. Amy *Magpie* şovu. Sonunda ben sadece kenardaki bir karakterdim."

"Benimle olan bir ilişki kesinlikle Ella *Holly* şovu olmayacak, size söz veriyorum. Hâlâ kendime ait bir şovum *olduğunu* öğreniyorum. Sadece bunu benimle gerçekten paylaşmak isteyen biriyle birlikte olmak güzel olurdu."

Bana gülümsüyor. "Bunu seninle gerçekten paylaşmak isteyen biriyle birlikte olmak güzel ol a c a k ."

Ben de ona gülümsüyorum. "Evet, öyle olacak."

"Ben varım, bunu biliyor musun?" diyor. "Bana bir albüm anlaşması verebilecek biriyle kaçmayacağım."

"Evet. Ve bana iğrenç seks için para ödeyen bir müşteriyle kaçmayacağım. Yatı olsa da fark etmez. Bir yat siktirip gidebilir, senin gibi bir adama asla değmez."

"Bundan emin misin? Hâlâ acemisin. Tekliflerin ilk başlarda yoğun olabileceğini biliyorum. Zamanlayıcı bir seansın sonuna ulaştığında fantezileri geride bırakmanın zor olabileceğini biliyorum."

Bakışımı bozmuyorum.

"Çok eminim. Ve yatı olan bir adamdan hoşlansam ya da evlenme teklifi fantezilerine kapılsam ya da kenardan gelebilecek her türlü saçmalığı yapsam bile, Connor'ın bana yaptığını yaparak asla birine saygısızlık etmem. Hayatta olmaz."

"Güzel. Aynısı." Elimi tuttu. Kolay hissettiriyor. Doğal. Güvenli. "Peki... bir soru daha."

Başımı eğiyorum. "Connor hakkında mı?"

"Evet. Herkesin bir *tipi* vardır, değil mi? Bazı tanımların."

Olamaz. Midem yine bulanıyor, çünkü bunu inkar edemem. Kesinlikle bir *tipim* var.

"Söyle bana," diyor Josh. "Resimlerimizi yan yana koysan Connor'a benzer miydin?"

"Umm..." Ben başlıyorum ve o gülüyor. "Bu evet demek o zaman."

"Eğer Connor saçları mor olan, daha yontulmuş bir Adonis olsaydı, o zaman evet. Ona biraz benziyorsun." Yandığuma eminim. "Kısasa kısas. Amy'ye benzer miydim?"

"Evet," dedi, aynen böyle. "Ama senin kadar çarpıcı gözleri ya da seninkiler kadar etkileyici göğüsleri yoktu. Ve *yaramazlık listesinde* senin kadar çok kutuyu işaretlememişti."

"Vay canına. Gururum okşandı. Gözler, memeler ve pislik."

"Mor saçlı, keskin hatlı Adonis. İkimizin de kazanan olduğunu söyleyebilirim." "Kesinlikle öyle."

Birlikte gülmemizi seviyorum.

Eski sevgili konuşması korktuğum gibi ağlama krizine dönüşmedi. Josh ve benim birbirimize bakışımız her şeyi anlatıyor. İkimiz de varız, ikimiz de kararlıyız ve ikimiz de aynı şeyi istiyoruz.

Yine de bunu kelimelerle ifade etmek kolay. Eski partnerler tarafından ihanete uğramak, incitilmek ve yalan söylemek gibi zorlukları yaşamak ise bambaşka bir şey. Bir de üstüne seks işçisi olmak. Düzenli olarak başka insanlarla yatmak.

Kıskançlık ve güvensizliğin dolambaçlı yollarında gezinmek, ilk gecede sevildiğimiz için ona verdiğimizden daha fazla kredi gerektirebilir. Sanırım o yollara geldiğimizde gerçekten takip etmemiz gerekecek.

İkimiz de bir öpücük daha almak için hamle yaparken telefonu cebinde çalıyor.

"Kusura bakmayın. Tiff arıyor," diyor. "Birbirimize her zaman bir *D&S* göndeririz. Bir teklif üzerinde işimiz bittiğinde mesaj gönder. *Bitti ve güvende.*"

Duymak ne güzel bir şey. Bir cevap yazıyor ve hemen bir ping daha alıyor. Tekrar cevap yazıyor ve bir tane daha geliyor.

"O iyi mi?" Ben soruyorum, o iç geçiriyor.

"Evet, o iyi, sadece içeri girmek istiyor. Eve dönüyor ve gecenin nasıl geçtiğini sordu. Hâlâ devam ettiğini ve aramak istediğini söyledim ama endişelenme, meşgul olduğumuzu söyledim."

Bir ping daha atıyor ve gülüyor.

"Ne?" Diyorum ve o da ekranı bana çeviriyor.

Mesajlara beş saniye içinde cevap veriyorsan o kadar meşgul olamazsın. Ella'ya merhaba demek isterim. Üç dakika içinde katınızdan geçeceğim. İstersen üç dakika sonra beni tekrar dışarı atabilirsiniz.

Tiffi - *Creamgirl*'ü - birkaç dakikalığına görme düşüncesi bile kendimi fangirl gibi hissetmeme neden oluyor. Tüm hardcorer'ların en hardcore'u. Benim ilham kaynağım.

Josh'a "Ona merhaba demeyi çok isterim," diyorum ve o da kaşlarını kaldırıyor.

"Emin misiniz? Sevimli kıvrımlı poposunu buraya soktuğunda, tekrar dışarı çıkarmak zor olabilir. Bütün gece gevezelik edecek."

"Bu harika. Onunla birlikte konuşmayı çok isterim."

"Başparmaklarımı ona vereceğim," diyor. "Uyarayım, seni burada gördüğünde muhtemelen takla atacak, çok heyecanlanacak. Tabii bunu yapabilirse. Muhtemelen bahçe hortumu gibi her yere döl kusacaktır. Sanırım bu akşam beşe bir aldı."

"İşte *bunu* görmek isterdim. Bana döl fişkirtme taklaları konusunda bazı ipuçları verebilir."

Mesajını yazarken kıkırdıyor.

"Bunları öğretmesi için Tiff'e ihtiyacın yok. Burada gayet yeterli bir öğretmenin var."

Kahretsin, amım tekrar sıkıştı ve kapı zili duyulduğunda başka bir öpücük için dalmaya hazırım.

"Zaten koridordaydı," diyor.

Josh kapıyı açtığında, bambaşka heyecanların başlamasına engel olamıyorum. Ajans'ın web sitesinde profilini görür görmez hayran olduğum kız. *Creamgirl*, içlerinde en kötü şöhretlisi.

Yine de kesinlikle görüldüğü gibi herhangi bir takla atmayacak. En ufak bir şekilde bile. Neredeyse paytak paytak yürüyor. Çok kötü bir darbe almış olmalı.

Josh'a "Bir fincan çay lütfen, eğer yapıyorsan," diyor ve sonra yüzünde bir sırıtışla yanına uzanıyor. "Seni tanımak için sabırsızlanıyorum, Ella. Burada kalıcı olacağına dair içimde bir his var."

"Kes şunu, Tiff!" Josh mutfaktan sesleniyor ama Tiff'in gözleri hâlâ parlıyor.

"Hadi, Josh! Haberleri ver. Hâlâ sıradan bir ilişki mi yaşıyoruz, yoksa saçmalamayı bırakıp sağlam bir şey mi yaptın? Lütfen yaptığını söyle."

"Tanrım," diyor. "*Bana her şeyi anlatmaya başlamadan önce en az beş dakika bekleyebilir misin lütfen?*"

"Hayır," diye yanıtlıyor yüzünde kocaman bir sırıtışla ve ben gülmekten kendimi alamıyorum. Açık ara en iyi arkadaş oldukları belli ve bu haberi paylaşmak için sabırsızlanıyorum - sadece yüksek sesle konuşulduğunu duymak için bile olsa.

"Kesinlikle daha fazlası var," diyorum ona. "Sanırım ikimiz de bu konuda hemfikiriz. Josh yeni evimin anahtarlarını alana kadar burada kalmama izin verme nezaketini gösterdi."

Kanepeden kalkıp Josh'un yanına gidiyor ve ellerini başının üzerine kaldırarak Rocky temasını son ses söylüyor.

Yanağına öpücükler kondururken "Bırak beni," diye gülüyor. "Tiff! Sakin ol, olur mu?"

"Oyunbozan," diyor ve dilini dışarı çıkarıyor ve tam o anda, delikanlı delinmiş dilini ona doğru uzatırken aralarındaki hınzır dostluğu görünce, kalbimin derinliklerinde bunu biliyorum.

Connor, kırık güven, başarısız hayaller ve ertesi sabah sendromu hayatımdan çıkabilir.

Burası gerçek anlaşma, ait olduğum gerçek yer.

Chapter Ten

KOLLARIMI BAŞIMIN ÜZERINE DOĞRU UZATIRKEN ESNIYORUM. AYAKLARIM TEKMELİYOR yorganın altında, iç çekerken ayak parmaklarımı gösteriyorum. Ve sonra kafama dank etti. Bu benim yatağım değil. Josh'un yatağı. Josh'ın evindeyim.

Kahretsin, dün gece Tiff iyi geceler dediğinde ve nihayet gece için yatağa girdiğimizde geç olmuştu. Ya da sabah... Saatin kaç olduğunu kim bilir.

Başımı çevirdiğimde Adonis'in dirseğine dayanmış beni izlediğini görüyorum. Gözlerim onunkilerle buluştuğu anda kelebekler uçuşmaya başlıyor. Beni içine çekiyor ve yiyip bitiriyor, duygularımın kontrolden çıkmasına neden oluyorlar. Bu tamamen başka bir tür *ertesi sabah sendromu*. Görünürde kaçış yok.

Connor her zaman uyku alışkanlıklarımın dalga geçirdi ve yanaklarımın yandığını hissediyorum.

"Horluyor ve güzel mor yastıklarınızın üzerine salya mı akıtıyordum?"

"Horlayan biri değilsin. Aslında kirpiklerini kırıştırarak tatlı bir ıslık çalıyorsun. Bunun gibi."

Başını arkaya yatırıp bana bir izlenim verdiğinde yüksek sesle gülüyorum. Ben hâlâ gülerken beni kendine çekiyor ve iriliği tenimde elektriklenme hissi yaratıyor.

"Sen gerçekten uyuyan bir güzelsin, rol yapsan da yapmasan da" diyor ve saniyeler içinde kollarım ona dolanıyor, o üstüme çıkarken dudaklarım dudaklarında. Ve işte yine buradayız, et ete karşı, uzuvlar birbirine dolanıyor, kimya en başından beri devralıyor. Bacaklarımı açıp kışını kavıyorum, delinmiş canavar gibi sikinin içime girmesini istiyorum.

Ama başını sallıyor ve bana bir öpücük daha veriyor, sonra da gülümsüyor.

"Sakin ol, bebeğim. İnan bana, şu anda amını sikmekten başka bir şey istemezdim ama öğleden sonrayı çoktan geçtik. Senin evden eşyaları alıp buraya dönmemiz gerekiyor. Giyinip kuşanmam gereken bir teklif var." Sırıttıyor. "Ve sen aşırı hırslısın, bu sabah kışının halini gördün mü?"

Sıkarken yüzümü buruşturuyorum ve

gülmek zorunda kalıyorum. "O kadar kötü mü?"

"Biraz dinlenmek istediğini söyleyebilirim, evet." "Lanet olsun."

"Bize bir kahve getirmeme ne dersin? Sonra da şehri bir uçtan bir uca geçip sana bir bavul hazırlayabiliriz."

Parmaklarımı karın kaslarında gezdiriyorum.

"Gerçekten gerek yok. Ciddiyim. Tek başıma da gidebilirim, yarın da gidebilirim. Önemli bir şey değil. Kapüşonlarından birini falan ödünç alırım. Hayatta kalırım."

Başını sallıyor, gözleri o kadar hayranlıkla dolu ki kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Tek başına gitmeni ya da yarın gitmeni istemiyorum, her ne kadar kapüşonlarımın içinde benden daha iyi görünecek olsan da." Yüz ifadesi ciddileşmeden önce gülümsüyor. "Eşyalarını ne kadar çabuk buraya getirirsek o kadar iyi. Sonra da rahat bir yere yerleşebiliriz. Çalışır, dinlenir ve oynarız."

Oh, Josh'la her seviyede birlikte olma düşüncesi.

"Kulağa cennet gibi geliyor," diyorum. "Hadi yapalım."

Josh evime giden yoldaki harap ev yığınının şaşırdıysa da bunu belli etmiyor. Yolda yürürken tamamen rahatlamış durumda, insanların kirli pencerelerindeki boktan perdelerle oldukça mutlu bir şekilde bakıyor.

Metroya bindiğimiz ve yolda bir şeyler atıştırdığımız için zaman açısından sorun yaşamayacağız ama o beni yönlendirmiyor ya da acele ettirmeye çalışmıyor. Acele eden benim. Bu bok çukuruna mümkün olduğunca çabuk girip çıkmak istiyorum. Çarşambaya kadar sürecektir küçük bir dava ve sonra tekrar kefaletle çıkabiliriz.

"Neredeyse geldik," diyorum ve yolun sonunu gösteriyorum. "Bu benim, sağdaki teras."

"Eskiden köşedeki bir yere giderdim," diyor bana. "Düzenli bir rezervasyon. Uzun bir süre boyunca haftada bir kez."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Bir müşterim özellikle oyun zamanı için bir oda kiralardı. *Sefaletten* hoşlanırdı. Kendini daha kirli hissettiğini söylerdi. Aylarca çarşafı değiştirmede, tek bir rezervasyon için bile. İnanın bana, onlardan da birkaç tane olurdu. Onun tek şovmeni ben değildim. "Sürtüğün çeşnisi çeşitliliktir." derdi.

Josh'u burada, benimki gibi bir odada başka bir kadınla sevişirken hayal etmeye çalışıyorum.

Sefalet.

"Nasıl biriydi?"

"Ellili yaşlarında, boşanmak üzere olan hoş, sarışın bir kadın. Kocasını yıllardır becermemişti. Aslında yıllardır *kimseyle* yatmamıştı. Çılgına dönmüştü. Tüm fantezileri üzerinde çalışıyordu."

Bu konuyu burada bırakmayı düşünüyorum ama çok

merak ediyorum. "Ne gibi fantezileri vardı?"

"Zamanla hızlandılar. İlk başta aşağılama ve deepthroat. Siki ağzına alırken ona azgın, ucuz bir orospu olduğunun söylenmesini istiyordu. Yirmi yıllık evliliği boyunca canlandırdığı ağırbaşlı, uysal küçük eş figürünün tam tersi." Duraklıyor ve bana bir bakış fırlatıyor. "Sanki o

Beyaz tavşanı tavşan deliğinden aşağı kovalıyor, sınırlarını zorlamaya bağımlı hale geliyor."

Josh'ın sikinin başka bir kadının boğazında olduğunu düşününce kalbim küt küt atıyor. Tam burada, şehrin benim bölgemde.

"Onunla nereye kadar gitti? Ne kadar uzağa gitti?"

"Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Başımı salladım. "Evet, biliyorum."

"Pis, küflü duş odasında diz çökerdi ve ben de o tamamen giyinikken yüzüne işerdim. Yumruğumu amına soktuğumda hala sıırıslıkla olundu ve bütün mekanı inlettirdi. On yıldır bakır olduğu düşünıldüğünde gerçekten inanılmazdı."

"Kulağa oldukça hoş geliyor."

"Evet, öyleydi. Tecrübelerime göre, yaramazlık listesinde gittikçe daha aşağılara inen sadece biz şovmenler değiliz. Müşteriler de giderek daha fazla kutuyu işaretlemek istiyorlar." Josh elimi tuttu. "Liseden beri tanıdığım bir arkadaşıyla birlikte olduğunda onun adına mutlu olmuştum. Ondan hep vanilyalı dondurma diye bahsederdi ama görünüşe göre öyle değilmiş." Gülüyor. "Bir gece birlikte sarhoş oldular ve kız *günahlarını itiraf etti*. Adam onu doğruca banyoya götürmüş, böylece günahlarını gösterebilmiş. Bildiğim kadarıyla hala birlikteler."

"Vay canına!"

"Evet, gerçekten. Çok hoş bir kadındı. İşimiz bittiğinde benimle bir kadeh şarap içmek için her zaman zaman ayırırdı. Tiffinki gibi parlak, gürültülü bir kahkahası vardı. Ne zaman kötü kalpli kayınvalidesinden ve onun iğrenç saçmalıklarından bahsetse yanlarını tutup iki büklüm olurdu. Bunların çoğuna katlanırdı." Bu anıya gülüyor. "Sonunda boşanma evrakları geldiğinde ona orta parmağını gösterdi."

Müşterisinden o kadar sevgiyle ve saygıyla bahsediyor ki, garip bir yarı gerçeklik içinde ona bakıyorum, ne yapacağımı tam olarak bilemiyorum.

Beni tahrik mi ediyor, yoksa korkutuyor mu? Ya da her ikisi de mi? Tam olarak emin değilim, bu yüzden yeni oluşan dünyamdaki pek çok şey gibi bunu da şimdilik gerçeküstü olarak dosyalıyorum.

Hâlâ Josh'a bakıyordum ki sokaktan gürültülü bir çığlık yükseldi.

Üniversite çağında üç aptal adam bisikletle dolaşıyor, belli ki yapacak başka bir şeyleri yok, çünkü belli ki üniversitede değiller. Ya da işte.

İçlerinden biri tekerleği döndürdü, sonra bana doğru bağırdı. *Bana bağırıyor. Göğüslerine sürtük yazmamıza izin mi vereceksin? Bize bir gösteri yap! Haydi!*

Ne oluyor lan?

İçlerinden biri bir sürü bozuk parayı bana doğru fırlatırken yanaklarım yanıyor. Paralar kaldırım boyunca sekiyor, yol boyunca şingirdiyor.

Bu, amını dışarı çıkarıp bizi pencereye dayayıp sıkmen için yeterli mi?

Oh, kahretsin. Tabii ya.

Fark ettiğim anda olduğum yerde durdum. George Grove ve Steve'in penceresi evime çok yakındı, dikkatli olmalıydım. Haberin yayılacağını düşünmeliydim.

Tıpkı bacaklarımda olduğu gibi.

Yanaklarım yanarken kendimi aptal gibi hissediyorum. Acaba bu üç adam da gösteriyi tüm ihtişamıyla izlediler mi? Son ses nasıl çığlık attığımı hatırlıyorum... Sürtük bir şov kızı gibi kalabalığa nasıl öpücük attığımı...

Onun eviyle benim evim arasındaki zavallı küçük uçurumu geçmeyeceğini düşündüğüm için aklımı kaçırmış olmalıyım.

"Kahretsin. Merak etme, başka zaman yine geliriz," diyorum Josh'a. Elini çekiştirirken utancımın yerin dibine giriyorum ama o başını sallıyor.

"O zavallı küçük pisliklerden kaçmak için mi? Hiç şansları yok. Siktirip gidebilirler, zavallı küçük ahmaklar."

Başımı kaldırıp eli elimde, dimdik duran iri yarı adama bakıyorum. Gözleri onda daha önce hiç görmediğim çelik gibi bir öfkeyle dolu, elimi sıkarken çenesini sıkıyor, sonra yürümeye devam ediyor. Daha hızlı.

"Josh, gidebiliriz. Cidden..."

"Gerek yok. Defolup gidebilirler."

Pislikler hala alay ediyor, biz yaklaşana kadar evimin yanındaki sokakta bisikletleriyle dönüyorlar, sonra sıraya giriyorlar, bağırmaya devam ederken bahçe çiti için acınası bahanemin yanında bize bakıyorlar.

Göğüslerinin nasıl zıpladığını görmeliydin. Çok ucuz, biliyor musun?

Josh cevap vermiyor, sadece volta atmaya devam ediyor.

Kapıma ulaşmak için yanlarından geçmemiz gerekecek. Hem de çok yakından. Etrafımızdaki perdeler titrerken, bağırışları dikkat çekerken kendimi gerçekten hasta hissediyorum.

Çünkü ben burada Ella'yım. Burada hep Ella oldum, Holly değıl. Burası evim. Ya da öyleydi.

"Geri dönebiliriz, gerçekten," diyorum tekrar, gözlerim pencerelerde beliren insanların arasında geziniyor, ama Josh'un buna hiç tahammülü yok, yürümeye devam ediyor.

Bahçeme ve yanındaki pisliklere ulaştığımızda önümden çekiliyor. Tanrım, çok kendini beğenmiş görünüyorlar.

Ama Josh çok kızgın görünüyor.

"Siz üç puşt hemen buradan defolup gitseniz iyi olur, yoksa pişman olursunuz."

Üçlünün ortasındaki adama doğıru yaklaşıyor ve ellerini gidonuna koyuyor.

Siktir. SIKTIR.

Parmaklarım titreyerek çantamdan anahtarlarımı almaya çalışıyorum. "Ciddiyim, salaklar," diyor Josh. "Siktirin gidin buradan."

Sesi eşit ve sakin. Tonu agresif ama çok kararlı.

Kendinden çok emin.

El çantamı karıştırmayı bırakıp şaşkın şaşkın bakıyorum. Bir adım daha yaklaşıyorum, gözlerim önündeki pisliklerde değil Josh'ta. Onu izlerken, elebaşıyla göz göze dururken, kendine olan güveninde tüylerimi diken diken eden bir şey var. Bu kadar yakinken terlemiyor bile. Hiçbir zayıflık belirtisi yok.

Onlardan çok daha büyük. Daha uzun. Heybetli.

Muhteşem.

Adam bisikletini çekmeye çalışıyor ama Josh ona izin vermiyor. Bisikleti sıkıca tutuyor. Diğerleri ise kıpırdamıyor, sadece benim gibi sessiz bir şekilde bakıyorlar.

"Sen onun pezevengi falan mısın?" diyor gidonlu adam, ama sesi artık daha az ukalaca. Boş bir kabadayılık. "Paraları sana vermeliydim, ona değil."

Josh'un eli, kendine özgü yılan gibi hareketlerinden biriyle adamın boğazına dolanır ve sertçe ezmeye başlar. Adam nefes borusunu pençeleyip çırpınıyor ama Josh bırakmıyor.

"Hayır, ben onun pezevengi değilim, seni zavallı küçük amcık. Ben onun erkek arkadaşım."

Vay anasını, Josh onu yana doğru fırlatırken bisikletli adam nasıl da devriliyor, bisikleti tam üstüne düşüyor. Onun sağındakinin de domino taşı gibi düşmesine neden oluyor - üç adamdan ikisi şangırdayarak yere yığılıyor. Üçüncüye gelince, *arkadaşlarının* içinde bulundukları karmaşadan *kurtulmalarını* bile beklemiyor, sadece tekerleklerinin üzerinde dönüyor ve pedallarını çevirerek buradan uzaklaşıyor. Pısırik.

Josh dik duruyor ve bisikletlerinin altında kıvranan diğer ikisini izliyor, ben de onu hayretle izliyorum ve sözlerini zihnimde tekrarlıyorum.

Ben onun erkek arkadaşım.

Evet. Öyle.

O da benim gibi bir şovmen ve bu konuda çok gerçekçi. Çok rahat. Korku kaybolurken duygularım da yükseliyor. Utancım buruşuyor ve ölüyor, çünkü onun kendisi olmasından gurur duyuyorum. *Bizimle* gurur duyuyorum.

Ben de *kendimle* gurur duyuyorum. Utanç kendini becerebilir.

Yerdeki iki ahmağa bakarken içimi bir ateş kaplıyor. Bana hakaret eden aptal heriflere.

Ben artık burada yaşayan, başımı öne eğmiş, taşındığım günden beri kendimden utanan ve fısıltılardan korkan küçük tatlı Ella değilim.

Artık ben de Holly'yim.

Ve Holly onlar gibi zavallılardan hiçbir bok almayacak.

Dün geceki akşam yemeği randevusundan kalma balo elbisemin görkemli görüntüsü hâlâ üzerimde olduğu için mutlu bir şekilde erkek *arkadaşımın* yanına gidiyorum.

"Siz ikiniz bir çift aşağılık eziksiniz, bunu biliyor musunuz? Başka ne var biliyor musunuz? Beni bir camın önünde görmek, benden bir parça almaya en çok yaklaşacağınız andır, çünkü bana bir milyon yıl geçse bile asla paranız yetmez."

Topuğumu bisiklet tekerleklerinden birinin üzerine koydum.

"Fahişe olmak beni ucuz yapmaz çocuklar, tam tersi yapar aslında. O yüzden siktirin gidin, kendi bok çukurunuza dönün ve beni rahat bırakın." Biraz dönüyorum, böylece elbisemin yırtmacından kalçamı görebiliyorlar. "Ve bu manzaradan en iyi şekilde yararlanın, çünkü buralarda çok uzun süre kalmayacak. *Sürtük amcığım* beni bu cehennem çukurunun küllerinden bir Anka kuşu gibi diriltti. Ne yazık ki sizin zavallı küçük sikleriniz aynı şeyi sizin için yapamayacak."

Bacağımı indiriyorum ve Josh ayağını adamın tekerleğine vuruyor. Tanrım, jant telleri nasıl da tıngırdıyor. Muhtemelen onları bükmüş.

"Onu duyduunuz, bok kafalılar. *Defolun gidin* buradan, yoksa *o zavallı* küçük siklerinizi bir daha göremezsiniz. Taşaklarınızla birlikte onları da koparırım."

Aptallar ayağa kalkıyor, sert yobazlardan ziyade aptal üniversite öğrencileri gibi görünüyorlar. Motosikletlerine atlayıp olabildiğince hızlı uzaklaşıyorlar. İyi ki kurtulmuşlar. Etrafımızdaki seğiren perdelerin daha fazla komşuyla dolduğunun farkındayım ama umursamadan gururla duruyorum.

Muhtemelen hepsi hikayeyi biliyordur zaten.

Bana eski günlerden çok Şey hatırlatıyor. Lisedeki tüm o Şirret fısıltıları ve dedikoduları hatırlıyorum. İnsanlar benim Şöyle ya da böyle olduğumu söylüyorlardı. *Arkadaşı olmayan tuhaf biri. Aptal sürtük.* Bir odaya girdiğimde insanların benim hakkımda güldüklerini, benimle alay ettiklerini ve deęersizmiŐim gibi konuŐtuklarını bilmek canımı yakardı.

Asla o yanıma geri dönmeyeceğim. Hiçbir Şey için. "İyi misin?" Josh sordu.

"Evet," diyorum ona. "Ben iyiyim." "Emin misin?"

Başımı salladım ve ona gülümsedim. "Evet, gülümsüyorum. Ve teşekkür ederim. Sen burada olmasaydın ne yapardım bilmiyorum. Muhtemelen ters yöne kaçardım. En azından geri dndğimde beni rahatsız etmeyecekler."

Gözleri hâlâ çok sert ama çok koruyucu.

"Hayır, seni bir daha rahatsız etmeyecekler," diyor. "nk buraya bir daha gelmeyeceksin. Sana sataŐmaya hevesli olanlar sadece o küçük aptallar değil."

Etrafımızdaki tüm pencerelere bakıyorum. Bütün insanlar alay etmek ve dedikodu yapmak için dışarıda.

Josh, "EŐyalarınızı hemen toplayacağız," diyor. "Her Şeyi. Hadi seni bu çöplükten sonsuza dek çıkaralım."

Eve doğru dönüyor, ama ben onu geri çekip kollarımı boynuna doluyorum ve kendimi ona doğru bastırıyorum, tam burada, kaldırımın üzerinde onu yakıcı bir sıcaklıkla öpüyorum.

Biraz alın, perde seğirtenler.

"Teşekkür ederim," diyorum öpüşmeyi kestiğimde, burnum hâlâ onunkine değiyor. "Tam bir *erkek arkadaşsın*, bunu biliyor muydun?"

"Teşekküre gerek yok, erkek arkadaşın olsun ya da olmasın bunu yaparım. Ben yanımdayken kimse sana zarar vermeyecek. Buna söz veriyorum."

Çantamdan anahtarlarımı çıkarıyorum ve bunun bu yerde son kalışım olacağını fark ederek titriyorum. Çatlak basamakları tırmanıyorum, anahtarı boktan kilide sokuyorum ve Josh'u üst katta, eskiden benim dünyam olan odaya götürüyorum, yanımda beni gerçekten umursamayan eski sevgilim yerine yeni sevgilim var.

Bavullarımı, gece çantalarımı ve buraya taşındığımda bir kenara koyduğum birkaç çantayı aldım ve eşyalarımı topladık. Giysiler, makyaj malzemeleri, yatak takımları, ayakkabılar. Eski hatıralarımı ve yırtık pırtık eski günlüklerimi, her seferinde bir çekmece olarak.

Odanın değiştiğini, eski hayatımın paketlenildiğini görmek çok garip.

"Hepsi bu kadar mı?" Josh işimiz bittiğinde soruyor ve ben de odayı son bir kez kontrol ediyorum.

"Evet, hepsi bitti."

Eşyalarımın arasında duruyoruz, bavullar bavulların üzerine yığılıyor ve Josh bize bir taksi çağırıyor.

Eşyalarımı arabaya yüklerken bize bakan daha da fazla perde seğirmesi var. Eşyalarım ne kadar dikkatli davrandığını, terlemediğini ve acele etmediğini gördükçe gözlerim doluyor.

Taksinin arka koltuğuna atlayıp hızla uzaklaşmaya hazırım ama bir şey beni engelliyor. Görmezden gelemediğim bir çekim.

"Buraya veda etmek için bir dakikanızı alabilir miyim?"

"Tabii ki." Josh diyor ki. "İhtiyacınız olan kadar dakika ayırın." Tamam. Benim için son bir kez.

Titreyen bacaklarımla eve geri dönüp üst kata çıkıyorum, eski yatak odamın kapısına ulaştığımda şaşırtıcı derecede duygulanıyorum. Odaya giriyorum, boş ve çıplak, buraya geldiğimiz zamanki haline o kadar benziyor ki. Connor'ın bu şehre geldiğimiz için nasıl sevindiğini ve bavulunu yere atıp sanki bir batakhane değil de bir malikânedeymişiz gibi etrafımızda nasıl döndüğünü hatırlıyorum.

Yüzündeki gülümsemeyi görebiliyorum. Onunkini gördüğümde hissettiğim sevinci hatırlıyorum. İnancı, umudu, heyecanı.

Ve Şimdi her Şey bitti. Kabusa dönüşen rüyalar.

Yaln zım, bu yere veda ediyorum, artık Connor yanımda değil ve onu bir daha asla görmek istemiyorum. Hayatımın sonuna kadar. Bu düşünce bile beni ürpertiyor.

 yi ki kurtulduk.

AŞağı inip nihayet kapıyı arkamdan kapattığımda Josh yüzünde bir gülümsemeyle beni bekliyor. Anahtarlarımı posta kutusundan geri gönderirken beni izliyor.

Birlikte taksiye binmeden önce bir kolunu omuzlarıma doluyor. "Hazır mısın?" diye soruyor.

"Elbette."

"Eve gitme zamanı," diyor. "Belgravia, işte geliyoruz."

Arabayla uzaklaşırken hâlâ arka camdan eski eve bakıyorum ama elim Josh'un elinde.

Kalbim artık ona ait, aleti bu gece başkasına ait olsa bile.

Chapter Eleven

"ŞU ANDA KENDİNİ NASIL HİSSEDİYORSUN?" TIFF BANA ULAŞTIĞIMIZDA SORUYOR Köşedeki pizzacıdan yiyecek bir şeyler almaya giderken avluya girdik. "Hadi ama, neden bahsettiğimi biliyorsun. Tam burada, şu anda. Bununla nasıl başa çıkıyorsun?"

Evet, neden bahsettiğini biliyorum.

Belgravia'ya taşınmamın yaklaştığından ya da yeni evimin anahtarlarını alana kadar tüm eşyalarımın Josh'un dairesinde benimle birlikte saklandığından bahsetmiyor. Erkek arkadaşımın şu anda başka birini becermeye gittiği gerçeğinden bahsediyor. Kırklı yaşlarının başındaki pis bir orospu, onun canavar gibi sikini her deliğinde istiyor. Erkek arkadaşım daha sonra eve gelecek, pis oyun zamanından yeni çıkmış olacak ve ben orada olacağım, artıkları hayranlıkla izleyeceğim.

Süperstar gibi giyinmiş, simsiyah takım elbisesi ve kravatıyla bizden uzakta caddede yürürken onu hâlâ görür gibiyim. Bunu uzun süre giymeyeceği kesin. Daha önce bana evlenme teklifini göstermişti ve kız ondan çok şey istiyor.

En azından bu zevk için çok para ödüyor.

Midemde öyle bir duygu karmaşası var ki, şimdi gerçeklik beni gerçekten vurdu. Entrika, kıskançlık, korku... şehvet, açgözlülük, kıskançlık. Ruhumda o kadar çok 'günah' dolaşıyor ki.

En azından pizzacıya gidiyorum. Listeye oburluğu da ekleyebilirim.

Keşke böyle hissetmeseydim ama hissediyorum. Josh'un da benim gibi bir şovmen olduğunu bilmek Avustralya'dayken çok da önemli bir şey değilmiş gibi görünüyordu. Uzaktan mesajlaşarak çok daha kolaydı, ama şimdi buradayım, yakından ve kişisel olarak ve duygusal olarak yatırım yaptım. Bu... farklı.

Josh'a olduğu kadar Tiff'e karşı da dürüst olmayı seçiyorum.

"Bu gece dışarıda olacağını, onu isteyen bir kadını becereceğini bilmek garip ama hayat bu ve bizim işimiz de bu. Sanırım buna alışacağım. Yani, ben de yapıyorum ve bu Josh hakkındaki hislerimi değiştirmeyecek. Büyütülecek bir şey değil, değil mi?"

Gözlerindeki ilgiyi seviyorum.

"Hmm, kağıt üzerinde, hayır, hiç önemli değil, ama alışmak biraz zaman alabilir, özellikle de eski sevgilin arkandan küçük bir orospuyu becerip seni bir pislik gibi bokun içinde bıraktığından beri. Ama evet, Josh için sorun olmaz. Ajans sohbet grubunda bu tür şeylerle ilgili bir forum başlığı var. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde oldukça yaygın bir tema. İnsanlar her zaman eş durumuyla başa çıkmaya çalışırlar. Birçoğu diğer taraftan çıkıyor."

"Ebony ile bu konu hakkında konuşuyordum ve bunun onun için oldukça hızlı bir şekilde normalleştiğini söylüyor. Kocasını kiminle sevişirse sevişsin bunu sorun etmiyor. Görünüşe göre artık gözünü bile kırpmıyor. Evlenme tekliflerini bile sormuyor."

"Şüphesiz bu normal hale geliyor ve bununla çok iyi başa çıkıyorlar, ama bu başladığında bir ihanetten sonra acı çekmiyorlardı, değil mi?"

"İyi bir nokta."

Connor'ın yüzü gözümün önüne geliyor ve aletini başkasına soktuğunu fark ettiğimde yaşadığım dehşeti hatırlıyorum.

"Buna başka bir öğrenme eğrisi deyin," diyor Tiff. "Gayet iyi gidiyorsun."

"Güven oyu için teşekkürler. Peki ya Josh? O ihanet olayını benden çok daha yakından yaşadı. Sence bunu sorun etmez mi? Benim de onun gibi bir şovmen olmamı?"

"Güven bana, Ells. Josh'ı tanıyorum. O gerçek bir Adonis olabilir, hızlı bir Duracell tavşanının cinsel iştahı ve onu tatmin edecek harika bir aleti var. Evet, her kızın tırmanmak için bir uzvunu seve seve verebileceği bir merdivene sahip olmaktan gurur duyar ama aynı zamanda bir beyefendidir. Pragmatik ve daha önce bu kadar sağlam biriyle tanışmamıştım."

Gülüyorum. "Bu çok hoş. Ve komik... Hızlı giden bir tavşan gibi sikişiyor. Kesinlikle biraz gidebilir."

Pizzacıya vardığımızda Tiff, "Ve hepsinden iyisi," diyor, "seni gerçekten istiyor, senin hakkında hiç susmuyor. Sana söylüyorum, senin için ateşin içinden bile geçer."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"*Biliyorum*," diyor gözlerimin içine bakarak. "Josh'ı tanıyorum."

"Bu iyi o zaman," diyorum en iyi arkadaşına. "Onu o kadar çok istiyorum ki ateşin içinden bile geçerim."

"İşte *bunu* duymak hoşuma gidiyor. Belki de Ebony ve ben düğün şapkalarını alacağız."

Kolumdan tutup beni pizzacıya sürüklemeyi önce ona gözlerimi deviriyorum.

"Merhaba Bri," diyor tezgâhın arkasındaki tatlı görünümlü siyah saçlı kıza. "Bu Ella. Önümüzdeki hafta batı kanadına taşınıyor. Josh'un kız arkadaşı." Bana döndü. "Ella, bu Briony. Merkez hattındaki kuleden. Çok havalıdır. Vince'le çıkıyor, bizim kulenin ikinci katında."

Tiff'in herkesle arkadaş olabilecek bir karakter olduğu açık ve Briony'nin gözlerindeki parıltıdan skorun ne olduğunu tam olarak bildiği anlaşılıyor.

"Peki, Josh nerede? Bu gece müşterileriyle dışarıda mı?" diye soruyor ve bu kadar açık sözlü olması beni şaşırtıyor. Ne diyeceğimi bilemiyorum.

Josh fısıltılar ve söylentiler konusunda haklıydı. Briony'nin Tiff ve Josh'un ne iş yaptığını bildiğine şüphe yok, dolayısıyla muhtemelen beni de.

"Evet," diyor Tiff, tamamen doğal bir şekilde. "Bu akşam geç saatlerde dönecek, ballı çöreğine sarılmaya hazır."

İkisi de bana bakıyor ve yanaklarım yanıyor.

Briony bana, "Gelmene gerçekten çok sevindim," diyor. "Amy tam bir sürtüktü. Eğer bu kadar çabuk sinirlenmeseydi, ona kendim söyledim. Her neyse," dedi ve siparişlerimiz için not defterini eline aldı, "size ne getireyim?"

"Benim için her zamanki gibi," diyor Tiff ve ben de menüye göz atıp kulağa özellikle harika gelen baharatlı tavuk dolmasını seçiyorum.

Yine de gittiğimizde midemin bunu kaldırabileceğinden emin değilim. Kendimi biraz hasta hissediyorum, başım dönüyor.

Josh muhtemelen şu anda oradadır. Başka bir kadınla ilişkiye girmek üzere. Muhtemelen amını açmış, onun muhteşem siki için yalvarıyordur. O da ona Duracell tavşanı gibi verecek.

"Briony harikadır," diyor Tiff, düşüncelerimi bölerek, Tanrı'ya şükür. "Onu yıllardır tanıyorum. Josh da öyle."

Josh ve başka bir kadının kukusu hakkındaki düşünceleri kovarak kendimi konuşmaya vermeye çalışıyorum.

"Buralarda tanıdığın çok insan var mı?"

"Evet. Oldukça sıkı fıkı. Bazen daha iyisi için, çoğu zaman da daha kötüsü için. Diğer sakinlerden bazılarının iyi bir maaş çeki için iki yumruk atabileceğini bilmemelerini tercih ederdim, ama işte. Söz uçar yazı kalır."

Acaba benim hakkımda da böyle bir şey olacak mı?

En azından buralarda bana saldıran bisikletli serseriler olmayacak. O adamları Belgravia yakınlarında görebileceğini sanmıyorum.

Pizza kutuları ve Briony'nin attığı bir torba bedava garnitürle dolu olarak, Tiff onların bloğuna giriş kodunu giriyor ve Josh'un dairesine geri dönüyoruz. Burada şimdiden kendimi evimde hissediyorum ve Tiff de sanki burası bizimmiş gibi yemekleri kenara koyup dolaptan tabakları alarak bu ev sıcaklığını daha da doğal hale getiriyor.

"Buzdolabında biraz prosecco var, sanırım" diyor ve o pizzayı ve yan malzemeleri yerleştirirken ben de alıp mantarını açıyorum.

Köpüklü bardağını uzattım ve o da bardağını havaya kaldırdı.

"Sana ve Josh'a. Ve Belgravia'ya. Hepimiz sizi ağırlamaktan memnuniyet duyacağız." "Teşekkürler."

Josh'un pelüş kanepesine oturup televizyon kanalları arasında gezinirken Tiff'in bu gece yanımda olmasına seviniyorum. Eğer o yanımda olmasaydı, Josh'ın müşterisiyle birlikte olduğu düşüncesiyle beynim aşırı yüklenir, nabzım hızlanırdı. Saat tik tak, tik tak, saatte bir acı verici saniye hızında ilerliyor olurdu.

Dün gece Josh bizimle birlikteyken onunla çok konuştum, ama bire bir görüşmeler her zaman farklıdır - kendi gerçek arkadaşlığınızı kurmaya çalıştığınızda daha kişisel bir dokunuş. O harika, gülüyor, şakalaşüyor ve sohbet ederek dikkatimi dağıtıyor ama kanepede nasıl oturursam oturayım bir türlü rahat edemiyorum ve durum daha da kötüleşiyor. Sinirliyim. Konuşurken kıpırdanıyorum, kıpırdanıyorum, kıpırdanıyorum, ta ki sonunda uzanıp elini dizime koyana kadar.

"Sorun değil," diyor. "Şu anda bir müşteriyle birlikte olduğunu bilmek seni çıldırtıyor olmalı. Ama bu para için. İnan bana. Hiçbir anlamı yok."

"Biliyorum," diye cevap veriyorum. "Demek istediğim, evlenme teklifi aldığımda da benim için aynı şey geçerli ve bu Josh'a karşı hissettiklerimi etkilemeyecek... sadece." İç çekiyorum. "Bilmiyorum."

"Dürüst olun," diyor Tiff. "Açık açık söyle. Düşüncelerinizi dile getirin, çünkü biliyorsunuz. Sadece bunu kendine itiraf etmek istemiyorsun."

Vay canına, çok açık sözlü. Kedi bakışlı muhteşem gözleri doğrudan benimkilere bakıyor. Güvensizliğim beni boğmak istiyor, bu kadar doğrudan hitap edince.

Kendimi destekliyorum ve kelimelerimi serbest bırakıyorum.

"Sanırım onun benden daha iyi olmasından korkuyorum. Ve benim yeterince iyi, zeki ya da havalı olmadığımı ve başkalarıyla daha iyi olduğunu fark etmesinden korkuyorum."

"Hayır," diyor Tiff. "Diğer *insanlar* değil, değil mi? Teklif listesindeki her müşteriyle ilgili değil. Diğer kadınlar. Özellikle de bire bir. Doğrudan karşılaştırma."

O haklı. Haklı. Aynı anda beş erkekle birden yattığı düşüncesi, tek bir kadınla yatmasının yanında hiç kalır. Kendime karşı dürüst olmalıyım. Connor'dan kalan korku. Benden başka birini daha çok istemesinden.

Ama yapmadı, değil mi? İş o noktaya geldiğinde değil. Zavallı pislik hemen geri gelmeye çalıştı.

Tiff, "Bu geceki müşterisi çok ateşli," diyor. "İstersen onu forumda kontrol et. Bir sürü şovmen onun hakkında konuşuyor."

Sözleri midemi bulandırıyor.

"*Ama,*" diye devam ediyor, "aynı zamanda tam bir baş belası. O, görkemli yaşam tarzında olumsuz olarak algılayabileceği her şey hakkında mızımızlanan, hak sahibi bir sürtük. Ağzını sikle tıkamadığınız sürece tabii. Şükürler olsun ki gırtlığa kadar sokmayı seviyor."

Buna kıkırdamak zorundayım.

"Bu doğru," diyor Tiff. "Josh müşterilerinden asla şikâyet etmeyecek kadar centilmendir. İş yaptıkları için çok minnettar ve onlar hakkında küçümseyici olamayacak kadar profesyonel, ama ciddi." Tiff elini kaldırır. "Biliyorum, çünkü ben de o yollardan geçtim. Kız kıza bir üçlü denemek istedi, ben de tekliflerinden birini kabul ettim, ama tüm bu süre boyunca

Ben. Daha fazlası değil. Amla ilgilenmiyordu, bana patronluk taslamakla ilgileniyordu. Bu da onun tarafından olmadığı sürece güzel." Gülüyor. "Sinir bozucu biri. Bir daha teklif gönderirse hemen reddederim. Josh ona sadece üvey babasına da sadık olduğu için sadık, ama o bunu bilmiyor. Üvey babası ondan çok daha fazla para ödüyor ve o da bunu biliyor."

Kafamı buna yormaya çalışıyorum. Üvey babası yaşlı olmalı. Yaşlı ve üvey kızının aynı adamla birlikte olduğunun farkında.

"Ne oluyor be? Gerçekten mi? Kulağa oldukça bağlantılı geliyor..."

"Tüm Ajans *birbiriyle* oldukça *bağlantılı*. Müşterilerin çoğu birbirini tanıyor, bu gerçek dışı. Ve biz büyük ödeme yapanlarla, daha yüksek kademedekilerle ilgileniyoruz, birkaç haftada bir biraz vanilya için birkaç yüz ödemek isteyen genel üyelerle değil. Biz çok farklı bir yerdeyiz."

Bunu gerçekten düşünmemiştim, ama müşterilerin etrafa saçtığı parayla ve müşterilerin çoğunun şehirde olmasıyla...

"Bu kadın Josh'ın üvey babasını becerdiğini bilmiyor mu? Gerçekten mi?"

"Hayır ve ona söylemedi. Hiçbir zaman. Sadece gizlilik için değil, boşboğaz biri olmadığı için. Asla. Ve müşterileri hakkında kötü konuşmaz." Gülümsüyor. "Bunun için fazla naziktir. Bu yüzden onu sohbet gruplarında ya da forumlarda nadiren görürsünüz. şirretliklere dayanamaz." Duraksıyor. "Ve inan bana, eğer biri benim ya da senin hakkında kötü konuşmaya kalkarsa, onu anında susturur."

"Evet, bunu daha önce gördüm."

Ona evimin dışında olanları anlatıyorum ve o da gururla gülümsüyor.

"Evet, bu Josh. İşte bu yüzden onu bu kadar çok seviyorum."

İhtiyacı olduğunda onun için ölümüne savaşacağı açık ve bunu görmek çok güzel. Ne kadar zamandır arkadaş olduklarını ve aralarının ilk nasıl bozulduğunu onun ağzından duyuyorum. Başını sallıyor ve hatırladıkça gülüyor.

"Dürüst olmak gerekirse, beni gençken görseydiniz. Josh'a bir tanrıymış gibi bakardım, lisede benden sadece birkaç yaş büyüktü. O zaman da şimdiki kadar seksiydi." Başını öne eğiyor. "Aslında bu saçmalık. Şimdi daha seksi, ama ne olursa olsun, onu gördüğüm andan itibaren kesinlikle muhteşemdi. Okulda her yerde onu takip ederdim, onunla takılmak için yanıp tutuşurdum. Bir tür sapık gibi görünebilirdim ama ailesi benimkini tanıyordu ve sonunda benimle konuşmaya başladığında çok iyi anlaştığımız ortaya çıktı. Üniversiteye doğru ilerlediğimizde tuhaf bir elmanın iki yarısı gibiydik."

"Bunu hayal

edebiliyorum." Yalan

söylemiyorum. Hayal

edebiliyorum.

"Birlikteydiniz, değil mi? Sen ve Josh?"

"Evet, yaklaşık üç hafta boyunca. Yıllarca onun benim ilkim olmasını istediğimi ve bunun gibi şeyleri anlatıp durdum. Her zaman için ruh ikizi olduğumuza inanıyordum ama ben daha gençken buna hiç yanaşmadı. Bana tadımlık bir öpücük bile vermedi. Hiçbir şey yapmadı. On sekizinci yaş gününden sonra düşünceğini söyledi. O her zaman tam bir beyefendi olmuştur."

"Bunu düşündü o zaman? Ne zaman birlikte oldunuz?"

Sırıttırıyor. "Onun siki benim doğum günü hediyeledi ve beklediğime değdi."

Ben de ona sırıttırıyor. "Vay canına, ne doğum günü hediyesi ama."

"Evet. Ne yazık ki üzerinde merdiven yoktu. Ama şansım yaver gitti."

O da öyle yaptı. Bu benim için çok açık. Tiff bir süperstar, büyük, sahte kirpikleriyle kıvrımlarına güveniyor. Kızıl saçları buklelerden oluşan güzel bir çağlayan ve benden çok daha büyük bir göğüs dekoltesine sahip - üstümde oldukça büyük bir göğüs dekoltesi olmasına rağmen.

Daha derine inmek, pizza yemek ve rahatça prosecco içmek için iyi bir zaman gibi görünüyor.

"Ondan sonra ne oldu? Doğum gününde seni becerdikten sonra? Umduğun ruh eşi rüyasına dönüşmedi mi?"

"Tam olarak değil, hayır. Ve çok hayal kırıklığına uğradım. Sanırım ikimiz de. Yıllardır Josh ve benim romantizm efsanelerinde anlatılan türden bir çift olacağımızı hayal ediyordum ama tabii ki olamadık. O zamana kadar en iyi arkadaşlık ve evet, ateşli ve azgındık ama istediğim ateş ve alevler içinde yükselmedi. Josh sadece Josh'tı, ben de hala sadece Tiff'tim ve ikimiz de birbirimizde bulamadığımız hayallerin peşinden gitmek istiyorduk."

"Friend zoned."

"Evet. İkimiz de. Üç hafta oldu ve bir Pazar sabahı kanepede oturmuş, ikimizin de normalde izlemeyeceği saçma sapan bir şey izliyorduk ve ben ona baktım, o da bana bakıyordu ve çok aptalcaydı. Çok sıkıcıydı. Çok düz ve platonikti ve normalde olduğumuz gibi değildik." Gülümsüyor. "İkimiz de gülmeye başladık ve bu histeriye dönüştü. Kendimizi bu şekilde orada bulmamız çok saçma görünüyordu. O andan itibaren bir anlaşma yaptık. Sonsuza dek arkadaş kalacaktık, daha fazla saçma girişimlerde bulunmayacaktık."

Konuşurken gözlerine odaklanıyorum, Josh'a duyduğu bariz aşkı içime çekiyorum.

Arkadaş bölgesi.

Josh'la arkadaş olacağımı hayal bile edemiyorum.

"Ayrıca, üniversitede hoşlandığım başka birini görmüştüm," diyor Tiff. "O çok daha mesafeliydi ve bu hoşuma gitti. Sahip olamayacağım şeylerin peşinden koşmak gibi bir huyum var. Çılgın aşklar. Bu işe girdikten sonra müşterilerle o kadar çok ertesi sabah sendromu yaşadım ki bu delilikti. Kendimi oyuncakçı dükkanındaki bir çocuk gibi hissediyordum, her gün fantezilerime aşık oluyordum."

"Hiç gerçek bir müşteriye aşık oldun mu?"

Başını iki yana sallıyor. "Hayır. Sadece sıkılana ve yeni bir müşteri gelene kadar kafamdaki sahte versiyonu yaşıdım."

Noel'den önceki müşterilerimi düşünüyorum. İçine dalınacak bir sürü ateşli fantezi, çözülecek bir sürü pislik ve bazı sabahlar her şeyin bittiğini anladığımda içim içimi yiyordu.

"En son ilişkiniz ne zamandı?" Tiffe soruyorum ve o da televizyona dönüyor. Duvarlarının birazcık yükseldiğini hissediyorum.

"Aslında üniversitedeki çocuk. Yıllarca birlikteydik ve o, evet. İyi bitmedi. Ayrıldığında o kadar kötü oldum ki, on iki ay boyunca her gece rüyamda onu gördüm. İnanın bana, delirdiğimi düşündüm. Bir psikoterapistim ve her şeyim vardı, ama ne olursa olsun, gitmesine izin veremezdim. Hatta bazı rüyalarda onun lanet bacağını tutuyor ve benimle konuşması için yalvarıyordum."

"Seninle konuşmaz mıydı?"

"Hayır. Çözülmemiş diyelim. Psikoterapistin söylediği buydu. Ben onu incittim, o da beni incitti ve bu büyük bir karmaşa oldu." İç çekiyor. "Ama hayat hayattır ve bak şimdi neredeyim. Eğer Kian olmasaydı ve işler sarpa sarmasaydı, ne ben bir şovmen olurdum ne de Josh. Burada, Belgravia'da olmazdık." Ayağıyla bacağını dürtüyor. "Ve o da sana sahip olamazdı."

"Beni onun hayat başarısı kategorisine koymak için biraz erken."

"Hayır," diyor. "Ondaki fark zaten muazzam. Neredeyse benim Kian'ı unuttuğum kadar o da Amy'yi unutamadı ve bu da bir şey ifade ediyor."

Onun için çok üzülüyorum. Onun adını söylerken sesindeki acıyı duyuyorum.

Kian.

"Hiç hayatına devam etmedin mi? Hiç başkasına aşık olmadın mı?"

"Henüz değil. Bunu gerçekten istemiyorum. Fanteziyi, pisliği ve gerçekliğin saçmalıklarının beni aşağı çekmesini tercih etmiyorum." Gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor, tam olarak ve hiç şüphe yok ki, bir mil uzunluğunda bir talip kuyruğu olmalı, o kadar muhteşem ki. "Ayrıca, ben hayatın olması gerektiği gibi olduğunu düşünen insanlardanım. Her şeyin bir nedeni vardır. Ve doğru adam ortaya çıktığında

benim için, bunu bileceğim. Belki de hayalini kurduğum peri masalı efsanesine kavuşacağım."

Gerçekten, gerçekten umuyorum ki öyle olur.

"İçimde seninkini bulmuş olabileceğine dair bir his var," diyor bana. "Josh dünyanın en iyi erkeği, sana söz veriyorum. Seni asla aldatmaz ve yatakta da tam bir aygırdır. Korumacı, komik, havalı, nazik ve acayip biri. Ve bir flört profili reklamı gibi konuşmaya başladım, değil mi?"

Dizine vurarak onunla birlikte gülüyorum, çünkü ikna edilmeye hiç ihtiyacım yok. O zaten kendini bana sattı.

"Arkadaşlarıyla arası iyi değil demiştin," diyorum. "Ama aynı zamanda yatakta süper bir aygır. Peki, onunla hiç sıradan bir oyun oynadın mı?"

"Hayır," diye yanıtlıyor. "Bu beni biraz korkutur, çünkü o Josh, ben de Tiff'im ve sadece arkadaşız."

Parçası olduğum bu yeni toplum hâlâ ilgimi çekiyor. Kendi içgüdülerimi anlamlandırmaya çalışarak zorlamaya devam ediyorum.

"Peki ya Weston ve Creamgirl? Onunla bu tür bir rolde oynar mıydınız?"

Minderlere yaslanıyor.

"Evet. Sanırım öyle. Demek istediğim, Cream olmak Tiff olmak değildir. Ertesi sabah sendromuyla böyle başa çıkıyorum. Fantezilere aşık olan ben değilim. Sadece onları Cream olarak yaşıyorum. Böyle gelip gidiyorlar. Önemli bir şey değil."

Zorlamaya devam ediyorum - ama beni ona iten paranoya ya da güvensizlik değil. En ufak bir tehdit hissetmiyorum. Onun kadar sadık olduğuna şüphe yok.

"Sence Weston'la aranızda da böyle bir şey olabilir mi?" Ona sordum. "Duygularını kapatıp fantezilerini serbest bırakabilir misin?"

"Muhtemelen, evet." Bana bakıyor, çok ciddi. "Josh'la aramda bir şey olmasından endişeleniyorsan, endişelenmene gerek yok."

Ciddiyim. Asla arkadaştan öte bir şey olmayacağız. Buna söz veriyorum."

"Hayır, hayır," diyorum. "Endişelenmiyorum ve bu suyu test etmek için falan değil, sadece merak ediyorum."

"Meraklı mısın? Evet, eminim öylesindir. Şu anda merak etmen gereken çok şey var. Sen hala sertliğe giden yolda küçük bir acemisin. Bu hızlı bir yolculuk." Telefonundan saati kontrol ediyor. "Ve bir başka meraklı tur için hazırlansan iyi olur, Josh eve gelene kadar bir saatten biraz fazla zaman var ve sonra merakın bir üst seviyeye çıkabilir."

Midem bulandıkça kukum titriyor - ve prosecco kesinlikle buna yardımcı oluyor.

Şimdi sınırlamaların hiçliğe dönüştüğü bir şarap parıltısı alıyorum. Belki de bu yüzden Tiffi bu kadar hayranlıkla sorguluyorum. Profilini ilk gördüğümünden beri ona bir hardcore tanrıçası olarak bakıyorum.

Onda beni büyüleyen bir şey var, ne olduğunu anlayamıyorum. Ama anlamak istiyorum. Bu çekimi anlamak istiyorum.

İkimizin de sevdiği gotik bir vampir dizisi olan Nighttime Whispers başladığında Tiff sohbeti değiştirip tekrar televizyona odaklanıyor ve ben de Joshua'nın eve gelmesini beklerken pizzamızın kalanını mideye indirerek şimdilik konuyu kapatıyorum.

Dairenin diğer ucundaki kapının açıldığını duyduğumuzda bölümün ortasındayız. Tiff bir anda televizyonu kapatıyor ve Josh'un ortaya çıkmasını nefesimizi tutarak bekliyoruz.

Tanrım, nabzım küt küt atıyor.

Saçları dağınık, terden kayganlaşmış ve kravatı gevşek ve ben çoktan kayboldum - onu böyle görünce - diğer insanların artıklarından zevk alma konusundaki tüm çekincelerim toz içinde öldü.

O bana bakıyor, ben de ona bakıyorum.

Koltuğundan kalktım ama hareket etmedim. Hareket edemiyorum. O mutfığa girip prosecco'sunu yudumlarken olduğum yere yapışıp kalıyorum.

doğrudan şişeden, hiçbir kelime söylenmeden.

Çünkü hiçbirine gerek yok.

Gerilim kelimelerin ötesinde.

Tiff bunu ellerini çırparak onaylıyor ve benimle birlikte ayağa kalkıyor. Beni kucaklamak için kendine çekiyor ve ne kadar harika, eğlenceli vakit geçirdiğini ve yakında tekrar görüşeceğimizi söyleyip gidiyor. Josh'a sarılmıyor, sadece yolda ona bir öpücük konduruyor ve ben de ona nasıl göz kırptığını görüyorum.

Burada neler olacağını ve ortaya çıkmak üzere olan pisliği biliyor. Bağımlılık yapıcı. Sarhoş edici. Kanlı-akıllı.

Şüphesiz, bunu benden daha iyi biliyor... ama öğrenme zamanı geldi.

"Sonrasında sikilmeye hazır mısınız?" Josh kapıyı kapatır kapatmaz bana soruyor. "Umarım artık başkasının amına girmiş olan sikimi almaktan mutlu olursun, çünkü hayatım üzerine yemin ederim ki tek düşündüğüm sensin."

Ayaklarım hareket ediyor, transımdan kurtuluyorum ve ona doğru gidiyorum. Elimi kasıklarında gezdiriyorum, çelik bir çubuk kadar sert. Başka bir kadının ağzının onu emdiğini ve amının onun halterlerinin etrafında kenetlendiğini hayal ediyorum, ama güvensizlikler kayboluyor, rahatlama ve şehvet altında yutuluyor. O geri döndü, benimle. Ve benim için sertleşti. Saatlerce sikiştikten sonra bile.

"Ciddiyim, Ella. Tek düşündüğüm sensin."

Tek kelime etmeden dizlerimin üzerine çöküyorum ve sikini serbest bırakıyorum, ondan kalanları emmeye hazırlanırken muhteşem, delikli şaftını ovuyorum. Oh, benim kirli ruhum - bu beni gerçekten gülümsetiyor. Güvensizliğin canı cehenneme.

Josh benim, bedavaya. Ödemeye gerek yok. Ne lanet bir tezat. Ve ah, kirli ruhum bundan nasıl da yararlanıyor.

"Onu nasıl becerdiğini göster bana," diyorum. "Sadece benim için daha sert yaptığından emin ol. Ve senin için ondan daha pis bir sürtük olduğumdan emin ol."

"Bunun için endişelenme," diyor. "Asla yanına bile yaklaşmaz." Ve hayır, yaklaşmayacak.

Josh ve benim evlenme teklifleri arasında birkaç gecemiz var ve ben her pis saniyeyi en iyi şekilde değerlendireceğim.

Chapter Twelve

JOSH'LA BİRKAÇ GÜN GEÇİRDİKTEN SONRA EVİME DÖNDÜM, Mutfakta saçlarımı kuruluyorum, o bize kahve yaparken yanında duruyorum. Onun kapüşonlarından birini giymişim, *erkek arkadaşımın kıyafetlerini* tercih ederek kendi kıyafetlerimi görmezden geliyorum, telefonuma yeni bir teklif geldiğinde onunla oldukça neşeli bir şekilde sohbet ediyorum.

Bu normalden farklı bir bildirim sesi ve Josh kaşlarını kaldırarak bunu hemen anlıyor.

"Birileri hevesli," diyor. "Bu en önemli öncelik. Belki de Oz'dan döndüğünüzü yeni fark etmişlerdir."

Metin penceresini gördüğümde havlumu doğruca tezgahın üzerine bırakıyorum.

Aman Tanrım, bu babam. Kullanıcı 762. Evinden ayrılıp veda etmek zorunda kaldığım son seferde bana ciddi bir *ertesi sabah sendromu* yaşatan adam. Bir ömür önceymiş gibi geliyor ama anılar bir anda geri geldi.

Babam çok ateşliydi. Çok yasak ve kirliydi. Amımla birlikte kalbimin de çarpmasına yetiyordu. Onun için okul üniforması giydim ve iyi bir küçük kız gibi onun pis oyununu oynadım. Daha doğrusu *yaramaz* küçük bir kız gibi. Baba

'*defterime müstehcen şeyler yazdığım*' için bana iyi bir şaplak attı. Tanrım, o müşteri kurulum ve rol yapma için biraz çaba sarf etti ve ben de ona istediğini verdim. At kuyruğu ve sevimli beyaz külotlar içinde oldukça yetkin bir aktris olduğum ortaya çıktı.

"İyi teklif o zaman?" Josh yüzümdeki gülümsemeyi görünce soruyor. Ben mesaja tekrar göz atarken o kahvelerimizi karıştırıyor.

"Evet, sorun değil," diyorum ona. "Daha önce gördüğüm bir müşteri. Baba oyunu." İçkimi uzatırken Josh'ın gözleri delici.

"Piyangodan para kazanmış gibi göründüğüne göre babanı çok seviyorsun sanırım."

Gözlerim onun tam arkasını deliyor. Yalan yok demiştik ve ben ciddiydim. Sır yok, yanılsama yok, geri durmak yok.

Josh dışarıda başka biriyle sevişirken ben zaten ilk mide gıcıklanmasını yaşadım, ama o henüz bunu yaşamadı. Tekliflerim yeni daireme taşınana kadar ciddi bir şekilde tekrar başlamadı.

Plan buydu zaten.

"Piyango kazanmak gibi bir şey değil," diyorum. "Ama heyecanlıyım, evet. Kullanıcı 762 ilk müşterilerimden biriydi ve rol oyununun bu kadar ikna edici olmasını gerçekten beklemiyordum. Cidden, destansı bir şeydi. Onunla tekrar rol yapma şansı bulduğum için mutluyum. Maksimum düzeyde bir rol yapma oyunuydu."

Vurgunun rol yapmaya yapıldığından eminim, çünkü bu böyle bir şey. Babam benim babam değil - açıkçası, bu kesinlikle iğrenç olurdu - ve *babamın* Wrenshaw'daki mükemmel banliyö hayatının Belgravia'da hiçbir şeyi yok. Ve Josh'la yeni şekillenen hayatımın da.

O zamanlar işler farklıydı, yeni kariyerimin henüz başındaydım. O seansın ardından bavulumu toplayıp temelli *olarak babamın* yanına taşınmayı çok isterdim ama artık değil. Hiç şansım yok.

Umarım Josh bunu gerçekten anlar. Umarım o da benim gibi korkularının üstesinden gelir.

Aramızda bir sessizlik var ve ben bunu anlıyorum, *hissediyorum*. Josh evlenme teklifi için dışarıdayken midemde yaşadığım sarsıntılardan sonra, onun tepkilerinin içinde nasıl güm güm attığını biliyorum. Sadece Amy'den sonra *onun midesi* benimkinden daha fazla sarsılmış olmalı. Ne de olsa bir müşteri için terk edilmişti, sadece küçük bir sürtük için değil.

"*Babama* aşık değilim, merak etme," diyorum Josh'a, onu rahatlatmaya çalışarak. "Çok iyi tavuk güveci yapar ama kahve konusunda berbattır. Aslında bana kahve bile içirmedi, ya meyve suyu içirdi ya da hiç içirmedi. Ayrıca saçında mor bir çizgi yok." Kupamı kenara koyup kollarımı beline doluyorum ve konuşmaya devam etmeden önce köprücük kemiğine öpücükler konduruyorum. "Yakup'un merdiveni yok ve diliyle de senin eline su dökemez, ama en azından bu kadar." Birkaç öpücük daha konduruyorum. "Senin gibi gülmüyor, senin gibi gülümsemiyor, söylediği tek bir kelimedede bile ciddi değil. O *sen* değil Josh ve asla yaklaşamayacak, bu yüzden endişelenme, tamam mı?"

Gülümsüyor. "Tamam. Kendimi eğlendireceğime eminim. Seans ne kadar sürecek?" Oh lanet olsun. Bu onun balonunu patlatabilir. Cevap vermeden önce bir nefes alıyorum. "Bütün gece sürecek. On dört saat."

"Bütün gece mi?" Gözleri kocaman açıldı. "Tanrım, tamam. Ve bu baba oyunu mu? İyi bir kız olacaksın, yatma vaktine hazır olacaksın sanırım? Yerde bir fahişe değil."

Josh işi biliyor. Benden çok daha uzun süredir bu işin içinde olduğu için bilir. O fetiş sapkınlıklarının sanal bir ansiklopedisi. Bunun on dört saat boyunca bir sürtük gibi sürüldüğüm türden bir gece olmadığını biliyor. Başka birinin kollarında olacağım ve o beni sıkıca tutacak, ki bu bazı açılardan daha kötü. Daha *duygusal*.

"Evet, bu bir yatma vakti senaryosu." Duraklıyorum, sonra metni üçüncü kez tarıyorum. "Bununla ilgili başka bir şey de var. Daha önce yapmadığım bir şey."

"Devam et."

Bunu yüksek sesle söylemek garip geliyor.

"*Erkek arkadaş* rolünü oynaması için başka bir şovmenle anlaştı. Onlara uymaları için bir talimat verdiğini söylüyor. Yaramaz kızının işten eve erken döndüğünde iş üstünde yakalanmasını istiyor. O zaman kızgın bir babam olacak ve biraz disiplin alacağım."

Josh soğukkanlılığını korumaya çalışarak başını sallıyor.

"Güzel, tamam. Başka hangi şovmenle anlaştığını biliyor musun?"

"Hayır. Sadece benim gibi yirmi dört yaşında olduğunu."

"Hmm." Josh'un beyninin döndüğünü görebiliyorum. "Belki Eddie'dir ya da Sean. Belki Christopher, ama sanırım o artık yirmi beş yaşında."

Josh'un dudaklarının kenarına bir öpücük konduruyorum.

"Fark eder mi? Kim oldukları umurumda değil. Sette fazladan bir dekordan başka bir şey olmayacaklar."

Josh gözlerimin içine bakıyor, bakışları uzun sürüyor, o kadar yakın ki yakıyor. "Hayır. Önemli değil."

"Yapmaz mı, yapmamalı mı?"

"*Bunun bir önemi var mı?*" Sırıtmayı başarıyor. "Şu erken teklifleri bir kenara bırakalım da bitsin gitsin. Yakında birbirimize *el* sallayarak veda etmeye alışacağız ve bu tekrar normal hale gelecek."

Tekrar.

Burada onun için anahtar kelime bu.

Onun acısı bana kendi acımı hatırlatıyor.

Güvenli. Normal derken bunu kastediyor. Bu konuda kendimizi *güvende* hissedeceğiz. Bu konuda kendini *güvende* hissedecek. *Tekrar.*

Lanet olsun, ne durum ama. Tüm balayı dönemlerinin balayı dönemindeyiz, ancak bu dönem çok karmaşık bir dizi *WTF ile örülü*. Yeni çiftlerin çoğu tıpkı bizim gibi birbirlerine yapışkındır. Ama genellikle başkalarıyla yatmak için birkaç saatliğine ayrılmazlar.

Bu sefer benim için on dört saat. Oldukça iyi.

Josh'un kollarına sarılıyorum çünkü korkuyu ben de hissediyorum. Bu çok açıktı. Connor'ın ihanetine dair anılarımın siktir olup gitmesini ve beni sonsuza dek geride bırakmasını diliyorum çünkü güvensizliğim bundan ibaret. O pislik ve bana yaptıkları yüzünden duyduğum korkular.

"Ben *babamla* kalırken ne yapacaksın?" Önümdeki Adonis'e soruyorum.

"Benim de bir teklifim olduğundan emin ol. Kısasa kısas. Aklımı bu işten uzak tut."

Düşünce, olmaması gerektiği halde iğneliyor. Ama muhtemelen en iyisi bu.

"Erken saatlere ne dersin, eğer seninki tüm gece süreceksen?"

"Umarım uyurum ya da biraz etrafta dolanıp kafamı ütülerim. Belki de acil terapi için Tiffi çağırırım." Gülüşüne bayılıyorum. "Dürüst olmak gerekirse, ben iyi olacağım. Sahte babanla geçireceğin zamanın tadını çıkarabilirsin, döndüğünde kollarımı açmış seni bekliyor olacağım."

"Onlarla karşılaşacağım, merak etmeyin." "Ne zaman için rezervasyon yapacaksın?"

Takvimimi kontrol ediyorum. *Babam* yakında istiyor. Yarın akşam. Kahretsin. Josh görebilsin diye ekranımı ona doğru çeviriyorum ve o da telefonunu çıkarıp gelen kutusunu kontrol ediyor.

"Harika," diyor. "Bu iyi uyuşuyor. Benim de buluşmak istediğim ateşli, yaşlı bir adam var. Sen kendininkini yaparken o da *benim* babam olabilir."

Aslında Josh'un *babam* gibi yaşlı bir adamla birlikte olduğu düşüncesi içimi ürpertiyor. Onun ve yaşlı bir kadının yanında hissettiklerimden çok farklı duygular. Ne yazık ki yarın gece benimle birlikte sahneye çıkacak kişi o değil.

Ama belki bir gün.

Belki bir gün ikili oluruz.

Josh, "Tamam, kendi *babam için* rezervasyon yaptırdım," diyor ve ben de onayla butonuna basıp benimkiyle aynı işlemi yapıyorum.

"Tamamdır."

"Şimdi bunu unutamam," diyor ve ben de başımı sallayarak onaylıyorum. Babam gelmeden önce Josh'un tamamen bana kalmasını istiyorum.

Bana gülümsüyor, müşterilerle ilgili tüm düşünceleri arka plana itiyor.

"Söyle bakalım Ella. Bütün bir gün boyunca birbirimizi anlamsızca becerdik, Connor'la boktan kısımlara sürüklenmeden önce şehrin önemli yerlerinden kaçının tadını çıkarabildin?"

Omuz silkiyorum. "O kadar da çok değil. İş aramakla ve Connor'ın ne kadar çabuk milyarder olacağına dair sevinç çılgınlıkları atmasını dinlemekle meşguldüm."

"İzin verin bunu sizin için düzelteyim. Bana bugünlük tur rehberi diyebilirsiniz. Hadi seni dışarı çıkaralım."

"Bir tur rehberi mi? Vay be. Ben şanslı bir kıyım. Kendi kişisel eskortum." "Genelde rezerve edildiğimden farklı bir tür eskort."

"Belki. Umarım günü sizin *hizmetinize* tekrar başvurmadan atlatabilirim. Bakalım direnebilecek miyim?"

Kahretsin, onu burada becerebilirdim.

"Bu akşam istediğin kadar hizmetimden yararlanabilirsin," diyor. "Ama önce seni tedavi etmeme izin ver. Size etrafı göstereyim."

Bu sefer Josh'un büyük boy kapüşonlusu yerine kendi kıyafetlerimi giydim ve bir Pazar günü dışarı çıkmak için harika bir hareket oldu. Şehir turistlerle dolup taşıyor.

Josh'un mükemmel bir tur rehberi olduğu ortaya çıktı. Avludaki bahçelerde el ele dolaşıyoruz ve beni Doğa Tarihi Müzesi'ndeki mavi balınayı ziyarete götürüyor. Bir çift turist gibi selfie pozu veriyoruz, çünkü bana öyle geliyor.

Buraya ilk geldiğimizde Connor'la bu tür deneyimleri paylaşmayı umuyordum, ancak Connor'ın ilgilendiği tek şey konserlerdi ve benim ilgilenme şansım olan tek şey mümkün olan en kısa sürede bir iş bulmaktı. Josh ile aramızdaki tezat sadece bunu vurguluyor.

"Üstü açık çift katlı bir otobüse bindin mi?" Josh Londra'ya olan hevesimi anlayarak soruyor, ben de başımı sallıyorum.

"Hayır."

"O zaman yola koyulalım."

Josh bana bir prenses gibi davranıyor, etrafı gezdirirken beni şımartıyor. Ama bugün beni büyüleyen sadece Londra değil. Kendisi. Gözlerindeki gerçek tutku. Yaşama sevinci, çekiciliği ve ilginç küçük tavırları - selfie çekerken kulağını ısırması, kameranın anı yakalaması gibi.

Bazılarını aileme gönderiyorum ve Josh ve ben Trafalgar Meydanı'nda güvercinlerle takılırken annem sırttan bir emoji ile cevap veriyor.

Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum. Belki onu Sydney'de görürüz.

Ona mesajı gösterdim.

"Beni övüyor olmalısın," diyor. "Kulak ısırtan birkaç selfie için beni dünyanın öbür ucuna davet etmeyeceğinden eminim."

"Öyle de denebilir, evet."

"Kısasa kısas. Ben de bizimkilere seninle ilgili mesaj atmayı bırakmadım. Tiff gevezelik ederken leopar desenli battaniyenin altında uyukladığının fotoğrafı bile gördüler."

"Tanrım," diye gülüyorum, o anı hatırlayarak. "Umarım onlara saatin sabahın dördü olduğunu ve cahil bir inek gibi davranmadığımı söylemişsindir."

"Merak etmeyin, ne zaman Tiff işin içine girse sabahın dördünde gevezelik seansı olduğunu biliyorlar. Yıllarca neredeyse bizim evde yaşadı. Annem eskiden onun kahkahalarını tavandan, televizyondan duyabildiklerini söylüyor. Hâlâ

"Şimdi alıntıla." Ses tonunu değiştirir. "BILIYORUMWWWWWWW. Görünüşe göre bunu sürekli söylüyordu. *Biliyorumwwwwwwwwww*, ve sonra kıkırdardı. Onunla tanıştığınızda annem size benden daha iyi bir izlenim verecektir."

Pek sayılmaz, çünkü Josh Tiff'in taklidini çok iyi yapıyor ve bu taklit beni çok gıdıklıyor. Sesini duyabiliyorum - *biliyorumwwwwwwwwww* - ve paket milkshake'imde boğulmamak için savaştığım zorundayım.

"Lanet olsun, Caroline en başından beri ondan nefret ediyordu," diyor Josh ben gülmeyi bitirdiğimde. "Tiff aile hayatına katılana ve ilgi odağı olana kadar gösterinin yıldızı hep o oldu. *Caroline* evrenine *bakan* herkes dikkatini Tiffany ile de paylaştı ve bu biraz tepkiye neden oldu."

"Backlash?" Başka bir tur otobüsünün en üst katına tırmanırken soruyorum.

"Evet, Caroline ilk başlarda Tiff'in duşta ne kadar çok kaldığından, kendisinden üç bisküvi fazla yediğine kadar her konuda bağırıp çağırıyordu. Ciddi bir yürümeye başlayan çocuk zihniyeti."

"Tiff siktirip gitmek ve onu kendi haline bırakmak istemedi mi?"

Josh sırtıyor. "Hayır. Tiff böyle çalışmaz. Bu onu Caroline'a meşhur orta parmağını göstermeye ve onu başından savmaya daha meyilli hale getirdi. Bizim evde her zaman hoş karşılanırdı ve bundan en iyi şekilde yararlanırdı, özellikle de hâlâ benimle *ruh eşlerinin peşinde koşarken*. Küçük kız kardeşimi ve onun alaycı tavırlarını sikeyim."

"Şimdi anlaşıyorlar mı?" Ona soruyorum.

"Hayır. Yine de Tiff'in savaşı kazandığını söyleyebilirsiniz." "Nasıl yani?"

"Taklit en büyük iltifattır derler ve Caroline da aynı sütun gibi kızıl saçlarıyla küçük bir gotik özentisi. Tiff gibi kıvrımlı değil ama aynı taçlara sahip ve yürürken aynı kalça salınımını yapıyor."

"Tiff'i taklit ettiğine göre oldukça seksi olmalı."

"Onunla tanıştığında buna sen karar vereceksin."

Çift katlı araç bir dönüş yapıyor ve Thames nehrini ortaya çıkarıyor. Lanet olsun, bu tur gerçekten harika.

Josh nehirden uzaklaşıp bana dönmeden önce birkaç dakika manzarayı seyrediyoruz.

"Benim ailem sizinkilerden çok daha yakın olduğu için, sanırım büyük aile buluşmalarından birine davetiye göndermenin zamanı geldi. Tüm kardeşlerim, annem ve babamla birlikte onların evinde. Pazar akşam yemeği, ardından elma tatlısı ve bol bol aile dedikodusu. Ne dersiniz?"

"Güzel. Gelmeyi çok isterim." Sırıtiyorum. "Bana bir yer ayırın lütfen. Umarım Caroline benden nefret etmez ve çok fazla havuç yediğimden şikayet etmez."

"Eğer yaparsa bunu bir iltifat olarak kabul et." Dizimi sıkıyor. "Aslında seni seveceğini düşünüyorum. Taçları karşılaştırabilir ve Camden gotik sahnesi hakkında konuşabilirsiniz. Belki onunla bir içki içmeye gidersin ve anlaşmayı sağlamlaştırırsın, tabii onu o kadar uzun süre sindirebilirsen."

Başka bir yalpalama. Eski alışkanlıklar zor ölür.

"Camden'ın benim için biraz demode olduğunu söyleyebilirim, çünkü artık oraya gitmiyorum. Connor'ı sahnede caka satarken ya da hayranı olduğu kız arkadaşını bir ödül gibi gösterirken görmek isteyeceğim son şey."

Bu düşünce beni gerçekten iğrendiriyor ve Josh başını sallıyor. İçimdeki zehrin hâlâ orada olmasından nefret ediyorum. '*Henüz atlatamadığımın*' açık bir işareti, ama sanırım aynı şey onun için de geçerli. Amy'nin milyarder yatçısıyla yakın zamanda karşılaşmak isteyeceğinden de şüpheliyim.

Teknelerden bahsetmişken, Josh nehrin yukarısında seyreden bir tekneyi işaret ediyor. "Seni deniz tutar mı?"

"Bildiğim kadarıyla hayır."

"Harika. Gemiye binip köprüleri aşağıdan yukarıya görmek ister misiniz?"

"Tabii ki, daha sonra ben de altta kalacağım." Kulağını ısıyorum, tıpkı onun benimkini ısırdığı gibi.

"Bunun için endişelenme bebeğim," diye gülüyor. "Bu mutlak bir kesinlik."

Gün sona ererken Josh'un çabalarına bayılıyorum. Yanımda örnek bir tur rehberi ile prenses muamelesi gördüğüm koca bir gün. Ve bu orada bitmiyor. Eve döndüğümüzde, onun dairesinde rahat bir şekilde devam ediyor.

Televizyonun karşısında paket noodle yerken ayaklarını kucağıma çekmesine bayılıyorum. Yemek çubuklarıyla işi biter bitmez ayak parmaklarıma masaj yapmasına ve Nighttime Whispers'ı izlerken parmaklarının baldırlarımı gıdıklamasına bayılıyorum - tıpkı benim gibi yedi sezonu da izlemiş olmasına rağmen. Döngü halinde. Buna adanmışlık denir.

Sözünü yerine getirmesine ve beni aşağıdan yukarıya götürmesine bayılıyorum, bana güzel ve derin, gerçek et tokatlayan et köpek stili vururken bana azgın küçük bir orospu olduğumu söylüyor. Saçlarımı yumruğunun etrafında kıvrması ve kafa derimi çekiştirmesi için ölmek üzere.

Londra'yı turlamak, konuşmak, yürümek, gezmek. Televizyon karşısında erişte yemek. Ayak masajları, paylaşılan kahkahalar ve kirli seks turlarının neşesi. Zevkler yatma vaktine kadar devam ediyor.

Bundan sonra yatakta birlikte geçireceğimiz bir geceyi kaçıracak olmamız çok yazık, ama yokluk kalbi daha da büyütür derler.

En azından dikkatimi dağıtacak çok ama çok seksi bir babam olacak.

Chapter Thirteen

KULLANICI 762. ERKEK. 51. AYRICA BİR ŞOVMEN, HALİHAZIRDA
Ajans. 24 yaş.

Senden tam bir rol yapmanı istiyorum, doğaçlama ve ikna edici. Yine benim kızım olacaksın, üniversiteden sonra hala üniformasını giyiyor olacaksın ve baban henüz eve gelmemiş olacak. Onun ofiste geç saatlere kadar çalıştığını düşüneceksin ve yaramaz bir kız olacaksın - babanın kanepesinde kirli erkek arkadaşını becereceksin.

Seni, birlikte olmaman gereken bir çocukla çok pis şeyler yaparken bulacağım. O daracık amına çoktan boşalmış olacak ve kıcını beceriyor olacak. Yaramaz kız.

Baban onu gönderecek ve sen de bunun için cezalandırılacaksın. Tekrar tekrar özür dilerken çok sert bir şaplak. Sonra baban seni o pis çocuğun kirinden arındıracak ve babanın çok daha iyi yapabildiği şeyleri yapmak için aptal çocuklara ihtiyacın olmadığını gösterecek.

Baban sana yemek yapacak ve sonra seni ne kadar çok sevdiğini tekrar gösterecek.

İkna edici aktris, tıpkı geçen seferki gibi. Liseli kıyafeti. At kuyruğu. Beyaz çoraplar.

Oral, am, anal. Şaplak atma (am dahil) ve azarlanma. Duşta derin temizlik - bazı yoğun kedi ve eşek eylemlerinin yanı sıra bazı 'rahatsız edici' durumlar bekleyin.

Bir gecede, kız yatak odasında uyuyarak.

Umarım kabul edersin. Küçük kızımı tekrar görmek için sabırsızlanıyorum.

Süre - 14 saat. Teklif

fiyatı - £8000.

TAKSİ BENİ WRENSHAW'A GÖTÜRÜRKEN, O KADAR TANIDIK GELİYOR KI Görür görmez ateş basar. Geçen birkaç ay uçup gidiyor ve ben bir anda yeniden havaya giriyorum. Yine Holly'yim, üniversiteden dönüyorum, çok kirli babasını görmeyi bekliyorum.

Önümüzdeki on dört saatin yoğun geçeceğini biliyorum.

Nabzım hızla atıyor, iğrenç anıların içinde kayboluyorum. Son seferinde çok korkmuştum - ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim olmadan rol yapma oyununa dalmıştım. Sahtekârlık sendromuna kapılmıştım, içim içimi yiyor, boyumu aşan bir işe kalkıştığım korkusuyla çalkalanıyordu.

Ama işe yaradı.

Beş yıldızlı bir eleştiri ve sahte *babamın* dölüyle birkaç ateşli tur aldım ve her saniyesine bayıldım. Bitmesi gereken hariç... *Hoşça kal baba*. O gün sabah sendromu yaşadım.

Tekrar *merhaba baba* diyeceğim için çok mutlu olacağım.

Taksi sokağın sonunda duruyor ve bu sefer sahte üniversite kıyafetimin içinde kendime çok daha fazla güveniyorum. Saçlarım zaten iki uzun, koyu renk at kuyruğu şeklinde ve beni blazer ceketim, bluzum ve kravatımla kimin gördüğü umurumda değil. Üniversiteli bir kız gibi kolayca görünebilirim. Ücreti teslim ettikten sonra uzun beyaz çoraplarımı yukarı çekiyorum ve sırt çantamı omzuma atarak gülümseyerek arabadan iniyorum.

"Bıraktığın için teşekkürler."

Babamın evini biliyorum. Banliyödeki lüks sitenin köşesinde, hafızama kazınmış bir ev. Böyle yaramaz bir öğrenciyi oynamanın ne kadar kirli hissettirdiğinin tadını çıkararak yol boyunca tırıs gidiyorum. Pencerelerden birilerinin izliyor olması umurumda değil. Hatta bir yanım üniversiteden sonra eve döneceğim gerçeğine inanıyor. İnsanların neden Hollywood'un parlak ışıklarını hedeflediğini anlayabiliyorum.

Ha. *Holly-wood*. Ne kadar uygun.

Film endüstrisinin zirvelerinde sahne almıyor olabilirim ama bunun gerçek hayat olmadığı kesin. Bu sahte gerçeklikte ben Holly'yim.

Babamın ateşli siki için sabırsızlanıyorum. Ama önce sikmem gereken başka biri var. Holly'nin *erkek arkadaşı*. Oh evet, kahretsin. Babacığın mucizesi, elimdeki acil görevi bloke etmişti. *Babacığa* giden yol farklı olacak. Acaba benimle birlikte ayarladığı şovmen sert biri mi olacak? Acaba onu Noel partisinden tanıyacak mıyım? Merak ediyorum, merak ediyorum, merak ediyorum.

Babamın araba yoluna çıkmadan önce zihnimi kapatmam gerekiyor ama artık işin bu kısmına alışmaya başladım. Bu sefer arabası burada değil.

Uygulamaya *tıklıyorum* ve talimatlar doğrudan geri *geliyor*.

Erkek arkadaşın içeride seni bekliyor. Baban eve gelmeden önce çok yaramaz bir kız olduğundan emin ol.

Kapı kolunu çevirip içeri adım atıyorum. Ev, koridorun sonundaki kocaman parlak beyaz mutfağıyla tam olarak hatırladığım gibi. Kahvaltı barında otururken babamın beni 'pis defterim' hakkında sorguya çektiğini ve sonra bunun için cezalandırdığını hatırlıyorum. O gün dizimin üstüne sağlam bir şaplak yemiştım.

Sırt çantamı ve ayakkabılarımı ayakkabılığın yanına bırakıyordum ki sağ taraftaki kapı aralığında bir figür belirdi. Şoka giriyorum ve elimi göğsüme bastırarak okul üniformasıyla orada duran adamı görüyorum. Yirmi dört yaşında biri için oldukça inandırıcı bir üniversiteli - çekici bir sarışın, kapı çerçevesine rahatça yaslanmış, hiçbir sinir belirtisi göstermiyor.

"Hey, *Holly*, nasıl gidiyor? Tanıştığıma memnun oldum, ben senin seksi, üniversiteli piç erkek arkadaşın *Scott*. Daha önce Kullanıcı 762'yi yapmıştın, değil mi? Olayı biliyorsun. Aynı tas aynı hamam."

Sanki bunun hiçbir anlamı yokmuş gibi ses tonu beni rahatsız ediyor. Bir anda rolümü bırakıp *Ella*'nın yanına döndüm, üniformamı giyip saçlarımı ördüm ve kendimi bir sahtekâr gibi hissettim.

"Evet, daha önce burada oynamıştım. Sadece bir kez," diyorum ona.

"Şanslısın. Birkaç kez *Scott* oldum. Gerçi ben yan tarafım. Bütün geceyi burada geçirmek zorunda olan sensin. Ben hafifçe kurtuluyorum. Şanslıyım."

Komikmiş gibi gülüyor. Sanki bu, "*evet, bitmesi için sabırsızlanıyorum*" diyerek gözlerimi devirmem gereken bir işmiş gibi, ama bu saçmalık. Burada olmak, paramı kazanmak istiyorum. Çok uzun zaman önce bir mağazada asgari ücretle çalışıyordum ve gırtlığıma kadar borca batmıştım. Bana bu fırsatı verdiği için *babama* değer veriyorum. Tek bir gece için bana sekiz bin dolar verdiği için.

"Burada olmaktan gerçekten keyif aldım," diyorum *yan tarafa*. "Geçen sefer çok eğlenmişim."

Sesim amaçladığımdan çok daha agresif ve *Scott* dik duruyor.

"Yaşlı bir adamın yaramaz kızı olmayı seviyorsun, değil mi? Sanırım sen de sıkı çeteden birisin. Ne büyük bir onur." Bunu küçümseyerek söylüyor. "Pekala, hadi başlayalım. Am ve göt, teklifimde yazıyordu. Kanepe burada." Arkasını işaret ediyor.

Kendini beğenmiş tavırlarıyla onu takip ederken biraz iğreniyorum, çünkü o kadar umursamaz ki. Bana lisedeyken benimle dalga geçen kibirli futbol oyuncularından birini hatırlatıyor. Jackass.

"Ajansınızın adı ne?" Ona sordum ama güldü.

"Oyunu kirli bir sert oyuncu gibi oynamak istiyorsun, o yüzden ajans isimlerini siktir et," diyor. "Ben *Scott*'ım, hatırladın mı? Benim adım *Scott*. Ve senin erkek arkadaşımın."

Doğruca kanepeye gidiyor, okul pantolonunu ve pantolonunu indiriyor, böylece aleti serbest kalıyor. Etkileyici bir aleti var, adil oyun. Onu kullanarak maaş çekini almasına şaşmamalı. Sadece bu konuda böyle lanet bir dangalak olması utanç verici.

Sanki ofiste sıradan bir günmüş gibi aletini ovuşturuyor. Sanırım öyle.

"Becerilmekten nasıl hoşlanırsın?" diye soruyor. "Rüyayı yaşayan bir sert oyuncu olduğun için, sanırım sert ve kirli seviyorsun. Amını doldurduktan sonra kışını güzelce ve sertçe sikeceğimden emin olabilirsin." Saatini kontrol ederken gülüyor. "Pozisyon almak için biraz daha zamanım var. Babam henüz dönmeyecek, bu yüzden başlamadan önce biraz rahatlayacağız."

Scott kibirli bir kolej aygırı olarak oldukça doğal görünüyor, orada aleti dışarıda duruyor, bu yüzden iyi ve siktir et, oynamam gereken role gireceğim.

"Ne istersen yap. Açıkçası, ben sadece *aşık bir kızım*, pislik bir üniversite sporcusu tarafından kandırıldım. Peki, role girmeye ne dersin? Zaten teklif zamanlayıcımızdayız."

"Ciddi misin sen? Gerçekten en başından beri *Scott*'ı oynamamı mı istiyorsun?"

O aletini çalıştırmaya başlarken ben kanepeye oturuyorum. "Evet, istiyorum."

"Bunu neden yapmak istiyorsun ki?"

Gotik kızlardan hoşlanmadığı gözlerinden belli.

"Um, gecenin geri kalanında kendimi iyi hissetmeme yardımcı olacağı ve bunun için para alacağımız için nasıl olur? *Müşterimizin* zamanındayız, unutmayın, işinizi yapın."

Bana deliymişim gibi bakıyor ve evet, okuldaki çocuklarla aynı türden bir alaycılığı var. Ondandır gerçekten hoşlanmıyorum. Seksi olduğunu biliyor ve insanların bunun için ona para ödeyeceğini biliyor ve muhtemelen hayatı boyunca bir playboy oldu, ama siktir et onu. Ne yazık ki, gerçek anlamda olacak.

Tavrım karşısında gözleri parlıyor ama umurumda değil, saç örgülerimi savurarak ona bakıyorum.

"Hadi ama, olur mu? Vitesi tak ve en azından eğleniyormuş gibi yap. Ne de olsa sen bir profesyonelsin. Ya da öyle olman gerekiyor."

Küstah herif yanımdaki kanepenin minderinde diz çöküyor ve yakından çok daha büyük görünüyor. Gözlerindeki ateş şimdi daha gerçek. Belli ki bir sinire dokunmuşum. Değersiz biriymişim gibi beni küçümsüyor.

"Merak etme *Holly*. Bundan zevk *alacağım*. Eğer erkek arkadaşınmışım gibi davranmamı istiyorsan, o zaman yaltaklanan kız arkadaşını oynamaya başlasan iyi edersin."

"Ya da *Scott*'ın sömürdüğü tatlı küçük şey." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor.

"Gitmek istediğin yol bu, değil mi? Anladım. Bana uyar."

Beni kanepenin koluna doğru geriye doğru itiyor ve parmakları doğrudan bluzumun düğmelerine gidiyor, neredeyse onları açıyor.

"Eteğini kaldır," diyor. "*Scott Holly'nin* daracık amını istiyor ve bunu şimdi istiyor."

Scott sütyenime uzanırken ben de eteğimi topluyorum. Sütyenimi aşağı çekip göğüslerimi serbest bırakıyor ve onları görünce sırtıyor.

"Güzel göğüslerin var."

"Teşekkürler, *Scott*."

Elini bacaklarımın arasında gezdiriyor ve parmaklarını içine soktuğunda beyaz pamuklu külotumun içinde garip bir şekilde savunmasız hissediyorum, ama doğru noktayı bulduğunda nefesimi tutamıyorum. Tam orası, tam isabet. Ama anlaşılıyor. Tabii ki anlaşılıyor. Adam bir şovmen. Ne yaptığını bilmek için para alıyor.

"Merak etme *bebeğim*," diyor. "Baban eve gelmeden seni azdırıp azgın bir orospu gibi boşaltacağım. O kapıdan içeri girdiğinde ne kadar sert boşaldığını görünce gerçekten utanabilirsin. Bu konuda sahtekârlık yok."

İki kalın parmağını içimde kıvrırırken nefesim kesiliyor, bedenim bana ihanet ediyor.

"Rol almak istiyorsun, hadi rol alalım. Bana ne kadar istediğini söyle *erkek arkadaş*."

Kalçalarım kendiliğinden çalışıyor, bacaklarım açılıyor. Amımın içinde ve dışında çalışırken pisliğin gözlerine bakıyorum ve kendi lanet kafamın iyiliği için kendimi bölgeye geri dönmeye zorluyorum.

Scott'ı istemek istiyorum. Scott'ı istemem gerek. Babamın bunu görmesi gerek.

Ama baba, küçük tatlı kızının bir playboy tarafından kandırıldığını da fark edebilir...

"Lütfen beni al Scott," diyorum. "Başka kızlarla birlikte olduğunu biliyorum ama beni al. Bana onlardan nasıl daha iyi olacağımı göster, ben de olayım. Ne istersen yaparım. Söz veriyorum."

Bu sadece onun kibrini körüklüyor.

"Çok ateşli yatıyorlardı, bu yüzden eşleşsen iyi olur. Sadece amını parçalamak istemiyorum, biliyorsun değil mi? Küçük bakire kıcını da istiyorum."

Başımı arkaya eğiyorum ve daha geniş açıyorum, ondan daha fazla parmak davet ediyorum. "Bunu istiyorum Scott," diyorum ona,

"Lütfen!"

Henüz sikine hazır değilim ama umurunda bile değil, sadece külotumu çekip çıkarıyor ve kendini hazırlıyor.

"Al şunu *kızım*."

Tek bir sert hamleyle içime giriyor ve ben haykırıyorum, pozisyonumu korumak için kalçalarımı tutuyorum, gözlerim hâlâ onunkilerde. Soğuk kalpli bir piç gibi içeri ve dışarı iterken tekrar bağıriyorum ve adam gerçekten profesyonel, çünkü horozunun o açıdan bok gibi hissedeceğini bildiği için kendini benimle aynı hizada hareket ettiriyor. Beni bir amatör gibi sikmesi sinir bozucu. Sanki gerçekten Holly'nin sırtından sikini ıslatmak isteyen aptal bir *Scott gibi*.

Ama lanet olsun, onun aptal karakterinin gerçekliğinden zevk almaktan kendimi alamıyorum. Onun hasta ruhlu alçalmasından zevk alıyorum, çünkü yaptığım şeyi çok daha kirli hissettiriyor ve beni çok daha fazla rolde, babacığa hazır hissettiriyor. *Holly*

tatlı küçük sevgili, erkek arkadaşını becerdiği için çok daha kirli olduğunu hissediyor.

"Daha sert, lütfen," diyorum. "Beni diğer kızlardan daha iyi yap. Olabilirim, söz veriyorum. Sadece bana bir şans ver."

Kendini daha da derine, daha da kötü bir açıyla pistonluyor, ama haykırmıyorum, sadece dişlerimi sıkıyorum ve kendimi kanıtlamak için çaresizmişim gibi ona bakıyorum.

"İstersen klitorisinle oyna," diyor ama ben başımı sallıyorum.

"İhtiyacım yok. Seninle olmak yeterli. Yıllardır bu anın hayalini kuruyordum."

Bunun üzerine pisliğin gözleri açılıyor. Rolünde kalabilecek kadar becerilerini koruyup koruyamayacağını merak ediyorum ama beni şaşırtıyor. O da buna uyuyor.

"Hasta ruhlu baban defterini buldu mu?" diye soruyor, ben de başımı sallıyorum. "Evet, buldu."

"Peki sana ne yaptı? Pis bir sürtük olduğun için kışına tokat attı mı?" "Bana çok sert vurdu ama umurumda değil. Senin için her şeyi tekrar yaparım."

Kendimi kanepenin kolunda biraz daha yukarı kaldırıyorum ve o da yeni pozisyonunda homurdanıyor. Evet, sik onu, doğru açıyı kendim bulacağım, babam eve geldiğinde gerçekten inliyor olmak istiyorum.

Scott yer değiştirmeme engel olmuyor, sadece amıma vurmaya devam ediyor ve ben de artık onu kabul ediyorum, doğru noktaya çarptığında onun kalın sik kafasının baskısını hissediyorum. Kısa süre sonra salak için inliyorum, sonunda bana vermek için başını indirdiğinde, bir meme ucunu ısırıp diğerine geçtiğinde ağzını göğüslerimde umutsuzca bekliyorum.

"Evet lütfen, Scott. İşte böyle! İşte böyle!"

Ama Scott Holly'nin istediğini yapmıyor. Yüzünü kaldırıp genç ve dağınık bir erkek arkadaş gibi beni öpüyor, ben de aylardır onu sikmeye çalışan deneyimsiz bir kız gibi onu öpüyorum ve kalçalarımı kaldırarak onun hamlelerini karşılıyorum. *Babamın* görmesi için beni dölle doldurduğundan emin olmak istiyorum.

Kahretsin, babamın eve gelmesini ne kadar istiyorum.

"Güzel bir amın var *Holly*," diyor Scott. "Seni daha önce becermeliydim, değil mi?"

Umarım bir daha o pisliği becermek zorunda kalmam, ama bunu söylemiyorum, sadece Holly'nin kafasının içinde sürüklenmeme izin veriyorum, yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum.

"Ne zaman istersen alabilirsin, senin için olmak istediğim şey bu. Seni memnun eden bir kız."

Sikini daha derine almak için kalçalarımı eğiyorum ve o da homurdanıyor.

"Senin için bir şey ifade ediyor muyum?" Ona soruyorum, içimdeki çılgın ve derin bir parça canavarı dürtmeye çalışıyor ve işe yaradığını hissediyorum. Arketiplerin bilinçaltından çıktığını ve çiçek açtığını hissediyorum.

Ben tuhaf adam, o futbol sahasındaki popüler adam - onu becerdiğim için şanslı olduğumu düşünüyordum.

"Hayır, benim için bir bok ifade etmiyorsun," diyor. "Sen küçük bir ucubesin Holly, ama ne var biliyor musun? Eğer bu senin amını ve küçük pis kışını sikmem anlamına geliyorsa erkek arkadaşın olacağım. Bu kendini daha iyi hissetmeni sağlayacak mı? Bu seni *diğer kızlara* karşı daha iyi hissettirecek mi?"

Bu çok boktan.

Burada işleyen enerjiler vahşi, sanki gerçekten onun gibi bir hıyarı arzulayan çaresiz bir kaltakmışım gibi.

"İçine boşalacağım," diyor. "O tuhaf küçük amcığın döllerimi alabilir ve umarım minnettar olursun."

"Minnettarım," diyorum, kendimi kasırgaya kaptırmış bir halde. "Gerçekten minnettarım Scott, yemin ederim."

"Al bakalım. Al bakalım."

Boşaltırken beni çok sert sikiyor, beni bir et parçası gibi kullanırken beni kanepenin koluna sıkıca sabitliyor. Benim zevkim umurunda bile değil, tek derdi beni doldurmak ve ben kendimi kullanılmış hissediyorum. Sanki zavallı küçük Holly gerçekten burada, bu boşlukta, bir pislik tarafından kullanılıyormuş gibi. O çekildiğinde döl damlayan amıma bakıyorum ve Scott'ın yaptığı pisliği gören *babamın* yüzünü hayal ederek utanıyorum.

"Bir sonraki delik," diyor ve bacaklarımı daha yukarı kaldırıyor. "Tekrar yapabilir misin? Şimdiden mi?" diye soruyorum.

Aletini kavırıyor ve salya akıtan amcığımı tokatlıyor. "Hâlâ çok sertim," diyor, "devam etmek için tek ihtiyacım olan şey beni boğan sıkı bir göt deliği. Boşalmam biraz daha uzun sürecek ama sen daha çok zevk alacaksın. Bir şey değil."

Tam bir otuzbirci.

"Harika," diyorum ve eşek sikini süper bir aygır gibi kıcıma sokmaya hazır bir şekilde sıraya girerken gözlerinin içine bakıyorum.

Ne yazık ki öyle. Pek çok insanın onun için çıldırdığını hayal edebiliyorum. Tıpkı benim gibi.

Ona karşı elimden geldiğince sert bir şekilde kenetleniyorum, sanki faydalanmaya çalıştığı muhtaç, küçük, şaşkın bir ucubeymişim gibi bununla savaşıyorum ve ah, evet, işe yarıyor. Bana baktığında gözlerinde gerçek bir şehvet var.

Bu artık sadece bir maaş çeki değil. Bu sadece sikiyle biraz para kazanıp gece için eve gitmek değil.

Benim gibi davranan pis, muhtaç ucubeyi becermek istiyor ve onun değersiz olduğunu bilmesini istiyor. Ona sunacağı iğrenç seks için bir *kız arkadaş*, başka bir şey için değil.

"Ver onu bana, Scott," diyorum ve o daha sert itiyor, ama ben var gücümle sıkıyorum. "Acıması umurunda değil Scott, sadece ver onu bana. Lütfen."

"Lanet olsun Holly, kıcın mengene gibi."

"Sen güçlü bir adamsın Scott. Göster bana. Ne kadar güçlü olduğunu göster bana. Güçlüsün, değil mi? Umarım öyledir."

Sözlerim onu çılgına çeviriyor ve sikinin başını o kadar sert sokuyor ki canım yanıyor, kıcım savaşı kaybediyor. Hala onunla savaşıyorum, sahip olduğum her şeyle kaslarım sıkılıyor ve o daha derine iterken beni inletiyor.

Scott'ın kıcımı değersiz bir orospuymuşum gibi sikmesine o kadar odaklanmışım ki, babamın arabasının garaj yoluna girdiğini fark etmiyorum bile. Scott arabayı aldı.

Ön kapının sesini duyduğunda ağlamak zorunda kalıyorum, hala kaslarımı onun etrafında öyle sıkıyorum ki canım yanıyor.

"Ah, Scott," diyorum. "Kıçımdasın. Kıçımın her yerindesin!"

"Al şunu," diyor. "O küçük pis kıçını bana vermezsen seni terk edeceğim ve herkese ne kadar ezik olduğunu söyleyeceğim. Hepsine bunu kaldıramayacağını söyleyeceğim."

"Scott! Yapabileceğimden emin değilim! Ow, Scott, ow! Canımı yakıyorsun!"

Aman Tanrım, *babam* rol yapma konusunda *Scott'ın* olabileceğinden çok daha iyi. Gerçekten dehşete düşmüş ve öfkelenmiş gibi oturma odasına doğru ilerliyor. Sanki yüzyılın suçunu işlemiş gibi benimle beni beceren adamın arasına bakıyor.

"Bırak küçük kızımı, seni iğrenç pislik!" diye bağıyor.

Scott'ı yakasından tutup benden uzaklaştırarak oturma odasının zeminine yuvarladı ve ben de babamın kanepesinde bacaklarımı yukarı kaldırmış, amımdan döllere akarken açık göt deliğimi sergiliyordum.

"DEFOL GİT BURADAN!" diye bağırdı Scott'a ve *erkek arkadaşım* pantolonunu olabildiğince çabuk yukarı çeker.

Veda etme zahmetine bile katlanmıyor, Scott gibi zavallı bir çakal gibi kaçıp gidiyor.

Babam bana öyle sert bakıyor ki utanıyorum. Bacaklarımı indirmeye çalışıyorum ama babam buna izin vermiyor.

"Sakin kıpırdama!" diye bağıyor, ben de başımı sallayarak pozisyonumu koruyorum. Scott'ın kanepedeki yerini alıyor ve am dudaklarımı araladığında yanıyorum. "İçine boşaldı, değil mi? O iğrenç alet içine girdi, değil mi?"

"Evet, söyledi ama elimde değildi baba. Kabul etmezsem beni terk edeceğini söyledi. Başka kızlarla da birlikte olduğunu biliyorum. Jimnastikten Hailey

Beni becermesine izin vermeseydim onu elde edemezdim. Ve ben onu istedim. Onu çok istedim."

"*Bunu* sen mi istedin?" Babam başparmağını Scott'ın dölüyle kayganlaşmış yarığıma sürüyor. "Tanrım, Holly, senden çok utanıyorum."

"Ben, um..."

"İtiraf et Holly," diyor. "Bunu sen istedin, değil mi? Bana yalan söylemeye cüret etme."

Cevap vermeden önce

dudağımı ısırıyorum. "Evet,

baba."

Parmaklarını kullanılmış kıkımda gezdiriyor ve birini içeri

kaydırıyor. "Onun sikini de mi burada istiyorsun?"

Ona cevap vermiyorum.

"HOLLY! Onun sikini kıkımda mı istedin?"

"Ona ne isterse vereceğimi söyledim, yani evet. Verdim. Onun sikini kıkımda istedim."

Babam bir anda kalkık kalçalarımın üç sert tokat attı.

"Yayılmaya devam et! Beni duyuyor musun? Başın çok büyük belada."

Kahretsin, Holly'nin sinirleri yükseliyor.

"Baba, özür dilerim! Bunu yapmamam gerektiğini biliyorum. Ama kendimi durduramadım! Duramadım!"

Üç tokat daha ve bacaklarım hala yüksekte, kendimi eğiyorum. Siktir, teşhirde olmak ne kadar iğrenç bir his.

"Sana yeterince vermiyor muyum?" diye soruyor. "Eğer onun gibi değersiz bir pisliği alacak kadar azgınsan, babanın sana daha fazlasını vermesi gerekir. Ama sen iste. *Kibarca* iste ve pis oğlanların aletlerini içine alma. Sen kötü bir kızsın, Holly. Bunu kaç kere konuştuk? Sana kaç kere söyledim?"

"Ama sen isteydin!" Daha önce burada olan Holly'ye dönerek söylüyorum. "Seni rahatsız etmek istemedim baba. Scott'tan hoşlanıyorum. Elimde değil baba, hoşlanıyorum!"

"Scott sikiyle ne yaptığını bilmiyor Holly. Ben her zaman ondan daha iyi olacağım. Her zaman."

"Artık biliyorum baba. Özür dilerim. Bok gibiydi, tamam mı? Bok gibiydi!"

Babam bana tokat atmaya devam ediyor ve ben nefes nefese kalıyorum. O pis küçük kızını cezalandırmaya devam ederken kalçalarım pembeleşmiş olmalı. Am dudaklarımı tekrar araladığında, iki parmağını içeri sokuyor. Scott'ın kalıntılarıyla o kadar kayganlaştım ki, şapır şupur bir karmaşaya dönüştüm. Babam bana göstermek için parmaklarını kaldırdı.

"Kukun bunu aldı Holly, bu yüzden cezalandırılması gerekecek, anlıyor musun?"

Sızlanıyorum. "Lütfen baba... Dersimi aldım..."

"Hayır tatlım, daha başlamadık bile."

"Lütfen beni incitme," diyorum, sonra dudağımı ısırıyorum, sahte gözyaşlarına karşı koyuyorum.

"Üzgünüm ama sana öğretmem gerek. Uslu durmaya başla ve bacaklarını benim için aç."

"Bana daha kaç kere vuracaksın?" "Dersini

gerçekten öğrenene kadar."

Takım elbise ceketini silkiyor ve kolunu sıvıyor. Elini amıma koyarken kendimi destekliyorum, çünkü am acısını ne kadar çok seviyorum. Ön kolları çok güçlü, çok kaslı ve damarlı. Eli bir canavar gibi tokat atıyor ve ilk tokattan itibaren onun için inliyorum, tenimi alevlendirirken kıvranıyorum. Kelimelerin ağzımdan serbestçe dökülmesine izin veriyorum, *lütfen baba, bu çok acıtıyor. Baba, dersimi aldım, söz veriyorum. Söz veriyorum.*

Oh lanet olsun. SIKTIR. Beni daha da sert tokatlıyor, homurdanana kadar gücünü kullanıyor. Ritmi bozduğunda cezayı bitirdiğini sanıyorum ama gözlerimin içine bakıyor ve çılgınlıklarımın altındaki şehveti görüyor olmalı. Zamanla sabitlendik. Bakışları pis kalbimi delip geçiyor.

Ve ona hafifçe başımı salladım. Sadece küçük bir ima.

Daha fazlasını istiyorum ve babam bunu biliyor.

"Am dudaklarını aç," dedi bana. "Bana Scott'ın geride bıraktığı o damlayan deliği göster."

Bana söyleneni yapıyorum, klitorisimi gururlu ve olgun bir şekilde ortaya çıkardığımdan emin oluyorum, çünkü ne olacağını biliyorum. Ben nefes nefese kalırken parmaklarıyla birkaç saniye daireler çiziyor ve ben de gözlerimi kapatıp başımı arkaya yatırıyorum.

"Kendini kapatmaya cüret etme Holly. Sakın buna cüret etme."

"Kapatmayacağım, iyi bir kız gibi karşılayacağım."

İlk tokadı tam şişmiş klitorisime indirdiğinde haykırıyorum. Bir başkası için sıraya girdiğinde parmaklarım şimdiden titriyor.

"Scott'ı düşün, tatlım. Sana yaptığı iğrenç şeyleri düşün ve cezayı çekerken özür dile."

Kahretsin, bana nasıl

vuruyor. "Üzgünüm,

baba." Bir tane daha.

"ÖZÜR DİLERİM!" Nefes nefese bağıriyorum.

Elini doğru yere koyarak arka arkaya iki tane daha yapıyor ve canımı acıtıyor, Tanrım nasıl acıtıyor, ama ben istiyorum. Babamın beni cezalandırmasını istiyorum.

"Eğer bir sürtük gibi davranacaksan, Holly, bunun bedelini

ödeyeceksin." "Biliyorum, baba. ÜZGÜNÜM!"

Açılmış amımı cezalandırmaya devam ederken titreyen bir enkazım, klitorisim o kadar kötü acıyor ki günah gibi batıyor. Gözlerimdeki yaşlar gerçek, ama bana söyleneni yapıyorum ve ne olursa olsun kendimi ona açık tutuyorum.

Durduğunda nefes nefese kalmış.

Aşağıya bakıyorum ve ne kadar pembeleştiğimi görüyorum ve am dudaklarım şişmiş, acının karanlık çiçeği güzelce belli oluyor.

"Onun pis dölleriyle dolmuşsun," diyor babam üç parmağını içime sokarken. "İçindeki pisliği temizleyeceğim."

Beni koltuktan kaldırırken amım acıyor. Beni önden yukarı gönderirken kışımı tokatlıyor, sonra beni arkamdan banyoya itiyor. Duşun sıcaklığını soğuğa ayarlayıp açtığında şok içinde bakıyorum.

"Soyunman için sana zaman vermeyeceğim, Holly. Çok yaramazlık yaptın. Hemen duşa gir."

Suyun dondurucu fiskiyesinden kaçınmaya çalışarak titreyen

bacaklarımla içeri giriyorum. "Otur," dedi bana. "Kendini topla. Seni

yıkamam lazım." "Ama baba, çok soğuk olacak!"

Gözlerimin içine baktı. "Seni tekrar temiz bir kız yapmamı istiyor musun, istemiyor musun?"

Bu benim seçimim, bunu hissedebiliyorum. Her yerim karıncalanıyor ve bunu gerçekten istediğime inanamıyorum ama istiyorum. Soğuk suyla ovulacağım ve bunu istiyorum. Babam küçük kızına ne vermek istiyorsa onu istiyorum.

Duş teknesine oturup sırtımı duvara dayadım ve bacaklarımı açarak ağrıyan, şişmiş amımı ona gösterdim. Önce her tarafıma sprey sıkıyor, nefes nefese kalıyorum, su buz gibi soğuk, üniformamı ıslatıyor ve bu şekilde muamele görmek hem korkunç hem de güzel. Maun ağacının üzerindeki muhteşem tuzlu ve biberli saçlarıyla babama bakıyorum. Parlak yeşil gözleri benimkilere bakarken çok güzel görünüyor ve sakalları tertemiz, mükemmel bir şekilde kesilmiş.

Onunla geçirdiğim bir gecenin ardından neden ertesi sabah sendromuna yakalandığımı çok net hatırlıyorum.

Şimdi gerçeküstü boyuta geri döndüm, gerçekten liseli Holly olduğum yere ve olmak istiyorum. Güzel babamın kızını tekrar saf yapmasını istiyorum.

Duş başlığını sehpadan indiriyor ve suyu doğrudan amıma tutarak irkilmeme ve nefes nefese kalmama neden oluyor.

"Açıl," diyor ve am dudaklarımı tekrar ayırıyorum, soğuk su cezanın yakıcılığına şaşırtıcı bir rahatlama sağlıyor. Arkasındaki duş kancasından bir fanila indirirken inliyorum. Duşun akıntısında ıslatıyor. Çok soğuk olacak ve onu nerede kullanacağını biliyorum. Hissedebiliyorum.

Şimdi dizlerinin üzerinde, hala uygun ve benimle birlikte duşta kendisi de ıslanıyor, ama amımı ovmaya başladığında bu onu rahatsız etmiyor. Sert, hava buz gibi ve inliyorum ama onu durdurmuyorum.

"Baban şimdi Scott'ın iğrenç pisliğini senden temizleyecek tatlım," diyor ve ben de başımı sallıyorum.

"Teşekkür ederim, baba."

"Seni içeriden temizleyeceğim ve bu kötü hissettirebilir ama inan bana buna ihtiyacın var."

"Biliyorum, baba."

Islak fanilaya sarılmış üç parmağını kullanıyor ve o kadar kalın ki içime sokarken inliyorum. Islak fanilalı parmaklarını içeri ve dışarı, güzel ve derin bir şekilde büküyor ve dondurucu soğuk, ama buna bayılıyorum.

"Lütfen baba," diye sızlanıyorum. "Onu içimden temizle. Onun içimden çıkmasını istiyorum." "Temizliyorum, tatlım. Merak etme."

Çekip fanilayı tatlı suyla ıslatıyor ve yeniden başlıyor, döllerini temizlerken parmaklarını dolaştırıyor ve ben ona karşı hareket etmekten kendimi alamıyorum. Kalçalarımı çevirmekten kendimi alamıyorum. Her şeyi yeniden yapmak için çekildiğinde inliyorum ve o bu konuda bir uzman. Ne zaman kendimi akışa bıraksam duruyor, ta ki ben soğuktan dişlerim takırdarken kıvranan bir karmaşaya dönüşene kadar. Ama amımın ona ihtiyacı var. Gerçekten boşalmaya ihtiyacım var.

"Sanırım artık temizsin," diyor ve beni bakışlarıyla kilitliyor.

"Lütfen baba, hayır. Lütfen. O hala içimde. Hâlâ kirli!" "O zaman baban seni daha sert temizlemek zorunda kalacak, tatlım."

"Teşekkür ederim, baba. Teşekkür ederim."

Bu sefer fazladan bir parmağını fanilaya sarıyor. Dört tane. O kadar hazırım ve o kadar çaresizim ki kendimi olabildiğince açıyorum, su hâlâ üzerimde çağlıyor.

Babamın parmakları beni öylesine ilahi bir şekilde geriyor ki sırtüstü yere yığılıyorum, uzun, siyah saç örgülerimin tıkaç deliğinin yanında biriken suda yüzüyor olması umurumda bile değil. O bana su fışkırtırken ben de ona karşı koyuyorum, nefes nefese kalıyorum ve zirveye ulaştığımda inliyorum.

"Temiz olmak güzel bir his, değil mi?" diye soruyor ve ben daha yüksek sesle inliyorum. Bana yaptığı şeyi seviyorum. Kesinlikle bayılıyorum. "Baban seni her zaman temiz tutacak, tatlım. Ve eğer iyi bir kız olursan, baban her zaman iyi hissettirecek."

Duş başlığını amıma yaklaştırıyor, böylece jet tam klitorisimin üzerine düşüyor, hala parmaklarını içeri ve dışarı pompalıyor ve işim bitiyor. *Babacığım diye* haykırdım! Ve sonra sertçe boşaldım. Muhteşem babam kızını temizlerken gerçekten çok sert.

Beni duvara yasladığında ve flanelli parmaklarını kıçıma götürdüğünde hâlâ debeleniyor ve nefes nefese kalıyorum. Onları sıraya dizdiğinde şikayet etmiyorum ve savaşıyorum, dördü de kıçım için hazır, tıpkı amım için olduğu gibi. Bu kadar geniş ve soğuk bir şekilde gerilmek çok acıtacak ama geveleyen dişlerimin arasından gülümsüyorum.

"Teşekkür ederim, baba."

"İyi kız, Holly. Aferin kızıma."

Kalın parmaklarını zorla içime sokmak zorunda kalıyor ama umurumda değil. Adını çağırıyorum ve kendimi ona teslim ediyorum, çünkü burada yetkili olan o. Beni tekrar nasıl iyi ve temiz bir kız yapacağını bilen o.

"İşte babasının kızı," diyor parmaklarını derine gömerken ve ben babasının kızı olmayı seviyorum. Göt deliğimi soğuk, ıslak bir fanila ile temizlemesini seviyorum.

"Bir delik kaldı," diyor sonunda parmaklarını çektiğinde ve dizlerimin üzerine çökmemi söyleyene kadar neden bahsettiğini anlamıyorum. Söyleneni yapıyorum ve memelerimden biri sırlıslam gömleğimden kurtuluyor, meme ucum o kadar

şiddetle sert. Elim otomatik pilota, daha fazlası için çaresizce ona gidiyor. Ama o elimi tokatlayarak uzaklaştırıyor, sonra ayağa kalkıp üzerimde kule gibi yükseliyor.

Çenemi tutup yüzümü yukarı kaldırırken hâlâ duş başlığını tutuyor. Sıcaklığı yükselttiğinde minnettar oluyorum, titreyen bedenim sıcaklıkla rahatlıyor.

"Ağzını a, Holly," diyor. "Baban Scott'ın pis tükürüğünü temizleyecek. Seni öptü, değil mi? İğrenç tükürüğü ağzına bulaştı mı?"

"Evet, yaptı baba."

Bu sefer emrine itaat ettiğimde babamın bakışlarında özellikle iğrenç bir şey var. Söylenmemiş bir şey. Ağzımı sonuna kadar açıyorum ve dilimi dışarı çıkartıyorum, tıpkı bana sikinden dl verdiğinde yapacağım gibi, ama benden istediği bu değil.

Suyu tam ağzıma gelecek şekilde konumlandırıyor, beni dolduruyor ve serbest bırakıyor. ğrmekle savaşarak gargara yapmak zorunda kalıyorum.

"Yut," diyor ve ılık suyu yutuyor olmak garip hissettiriyor, su taşıyor ve üzerime dklyor.

"Aferin kıızıma," dedi bana. "Yutabildiğin kadar yut."

Duş başlığından fişkıran ılık suyu olabildiğince hızlı içiyorum ve o ıslak pantolonunun içinden sikini avuluyor ve bana bakarken ne düşündüğünü merak ediyorum.

Yutkunmaya devam ediyorum ve su taşmaya devam ediyor ve içinde kelimelerin ötesinde aşırı bir şey var. Acaba sikini çıkaracak mı... Acaba... Acaba ılık suyun yerine kendi kirli ılık suyunu koyacak mı...

Ama hayır. Teklifte yok. Bu teklif çok sert olurdu.

Ve çok azgın.

Parmaklarımı bacaklarımın arasına sokuyorum ve klitorisimi tıngırdatıyorum, sadece kelimeleri söylemek için ağzımdaki su fişkırmasını kesiyorum.

"Eğer istersen yapabilirsin, baba. Beni temiz olduğu kadar kirli bir kız da yapabilirsin."

Bunu söylediğime inanamıyorum. Bunu istediğime inanamıyorum.

Ama işeme dürtüsünün beni o kadar kötü etkilediğine inanabiliyorum ki kendimi tutamıyorum. Parmaklarım hala klitorisimdeyken ve açıkta kalan tek meme ucum gururla dururken, sıcak akıntı içimden fışkırıyor. Klitorisimi tıngırdatıyorum ve ona inliyorum. Eli kasıklarına doğru hareket ederken gözleri işeyen amımda ve onu baştan çıkardığımı biliyorum.

"Babam için kirli olmayı seviyorum," diyorum akışım dururken ve parmaklarımı yarığımdan geçiriyorum.

İşte geliyor... Yap ya da boz...

Ama başını sallar ve duşu kapatır. "Hayır Holly, şimdilik bu kadar yeter."

Lanet olsun. Derin ve pis bir parçam hayal kırıklığına uğradı.

Babam ayağa kalkmama yardım ediyor, sonra sıırsıklam üniformamı çıkarıp beni askıdaki bir havluya sarıyor. Kıyafetlerimi sıkıp yarın sabah için kurumaya hazır olacak şekilde radyatörün üzerine yerleştirirken onu izliyorum ve sonra beni siliyor, amıma ekstra özen gösteriyor - tam olarak ovuyor.

Teşekkürler, baba. Teşekkür ederim.

Kendi kıyafetlerini çıkarıp yanımda yere attığında kuru ve sıcaktım. Aleti güzelce sertleşmiş ve çok iyi hatırladığım damarlar orada, amımı heyecanlandırmaya hazır. Elimi tutup beni yatak odasına götürürken bunu o kadar çok istiyorum ki.

Ama hayır. Gardırobundan soluk mavi bir gömlek çıkarıp bana uzattı.

"Bunu giy, Holly."

"Teşekkürler baba," diyorum ve havlunun düşmesine izin veriyorum.

Gözleri doğrudan göğüslerime gidiyor ve beni yatağa atmak istediğini biliyorum ama görünüşe göre kendini tutmakta usta.

"Tişörtünü giy, Holly," diyor ve yeni bir çift boxer alıp üzerine geçirerek güzel aletini sakladığında ağlayabilirim.

O gri bir takım elbise pantolonu giyip kendine beyaz bir gömlek seçerken ben de onun büyük boy gömleğini silkip düğmelerini ilikliyorum.

"İşte şimdi," diyor gülümseyerek. "Nerede kalmıştık? Ah evet, kızımı besleme zamanı. Senin için en sevdiğinden aldım," diyor ve beni aşağı indirirken çok gururlu görünüyor. Ruh hali tekrar tatlı ve hafif.

En sevdiğimin ne kadar güzel olduğunu hatırlıyorum ve midem gurulduyor. Babam harika bir güveç yapar.

O bize yemek yaparken ben de o günkü derslerimle ilgili birkaç hikâye uyduruyorum. Bana bir bardak meyve suyu getirirken öğrencilerimin mızızlanmalarına gülüyor ve rol yapmadığı zamanlarda nasıl biri olduğunu bir kez daha merak ediyorum.

"Al bakalım tatlım," diyor servis yaparken ve yemeğimizi yerken gözlerim onunkilerde.

Ona sormak istediğim çok şey var ama bu benim haddim değil ve beni ilgilendirmez. Ben sadece bir şovmenim, o da sadece bir müşteri. Bu ayrım ne olursa olsun orada kalmalı.

Büyük ihtimalle benim gibi onun da bu fantezinin dışında dolu dolu bir hayatı vardır.

Evde beni bekleyen bir erkek arkadaşım ve Belgravia'da bekleyen bir dairem var. Bu düşünce içimi acıtıyor, çünkü Josh'un şu anda ne yaptığını merak ediyorum - kendi babasının tadını ne kadar çıkardığını.

Josh'un bu teklifte *Scott* olarak yer almamasına sevindim. *Babamın* onu bu şekilde kovduğunu görmekten nefret ederdim.

"Derin düşüncelere dalmış görünüyorsun Holly," diyor babam ve ben de ona en tatlı gülümsememi veriyorum.

"Sadece bana iyi bir kız olmayı ne kadar iyi öğrettiğini düşünüyordum," diyorum ve bu onun da gülümsemesine neden oluyor.

"Zor bir ceza olduğunu biliyorum tatlım, ama bu gece çok ama çok iyi bir kızdın ve bir ödülü hak ediyorsun. Sana unutturacağım

O salak Scott hakkında her şeyi."

"Yani benimle o oyunları mı oynayacaksın? O özel oyunları mı?" Hevesli küçük bir sürtük gibi soruyorum.

"Aynen öyle, Holly. Seninle biraz oyun oynayacağım. Güvecinin hepsini yediğin sürece."

Kalanını bilerek mideye indiriyorum, babamın sikine o kadar açım ki yemeğin tadı ya da çenemden ödünç aldığı gömleğine damlayan sos umurumda bile değil. Beni izlerken gülüyor.

"İyi bir kız olduğunda çok tatlı oluyorsun, Holly." Ona

tatlı bir gülümseme veriyorum. "Teşekkürler baba."

Ve sonra *zevk* zamanı başlar.

Oturduğu yerden kalktığı anda ağzım açık kaldı. Babamın siki pantolonundan dışarı fırlamıştı ve çok sertti. Masanın etrafında yürüyor ve yaklaşıyor, sikinin başı parlıyor. Gömleğimi tutuyor ve yırtarak açıyor, düğmeler patlıyor, göğüslerimi ve sert meme uçlarımı ortaya çıkarıyor. Onu nasıl istediğimi sikeyim.

"Biraz bırakmışsın," diyor başıyla tabağımı göstererek. "Hepsini bitir Holly, o zaman en lezzetli kremalı tatlıyı alacaksın."

Boş tabağıma bakıyorum, biraz et suyundan başka bir şey kalmamış ve sonra anlıyorum. Servis kaşığını elime alıyorum, et suyunu kepçeyle alıyorum ve iyi bir kız gibi kaşıktaki et suyunu emer emmez, elleri saç örgülerimi kavıyor ve siki ağzımı dolduruyor.

"Ben en şanslı babayım," diyor, itişleri durmaksızın devam ediyor.

Ağzım gergin olduğu için cevap veremiyorum, bu yüzden damarlı kalınlığının etrafında inliyorum ve bu onu uçurmaya yetiyor. Saçlarımı sıkıca kavramasına bayılıyorum. Kasılmasına ve titremesine de bayılıyorum. Ben öğürene kadar babamı sertçe emiyorum ve o da yükünü boşaltıyor.

Saç örgülerimi bıraktı ve bir adım geri çekildi, siki tükürükle boyanmıştı.

Ağzımı açıyorum ve babama orada biriken dölleri gösteriyorum ve sonra hepsini yutuyorum, ardından dudaklarımı yalıyorum.

"Çok lezzetliydi baba," diyorum ona.

Saçımı okşuyor. "Böyle harika bir kızım olduğu için çok şanslıyım," diyor.

Ha! İnanılmaz, evet. Ona sırtıyorum. "Teşekkürler baba."

Beni taburemden kaldırdı ve gömleğimi yırtıp attı. Göğüslerimi yalarken babam için inliyorum, her bir meme ucunu iyice emdiğinden emin oluyorum.

"Bu çok hoş baba," diyorum ona.

"Çünkü çok hoşsun tatlım," diyor, memelerimi ellerinin arasında tartıyor ve meme uçlarımı okşuyor. Şu anda o kadar azmış durumdayım ki, kontrolü ele alıp onun üzerine atlamak istiyorum.

"Benim için kanepeye uzan," diyor, "kremalı tatlımın zamanı geldi."

İki kere söylememe gerek yok. İyi bir kız gibi oraya atlıyorum ve orada uzanırken çılgın, fantezi cennetindeyim, babam beni yerken bacaklarımı açıyorum, bir incelikmişim gibi amımı yalıyorum. Dilini klitorisimin etrafında döndürüyor ve başını kendime doğru tutuyorum ve uzun sürmüyor, klitorisimi emerken sakalı beni tam olarak ovuyor ve bittim, yüzüne sıcak ve sert bir şekilde boşalıyorum.

"Sağ ol baba," diyorum bana bakarken, sakalı parlıyor, gülümsemesi ilahi.

"Tadın... mükemmel, tatlım," diyor ve üstüme tırmanıyor, aleti yeniden sertleşiyor.

Ben çıplakken onun hâlâ giyinik olmasına bayılıyorum. Bu onu çok daha otoriter yapıyor. Ayrıca benden neredeyse otuz yaş büyük ve bu da aramızdaki dinamiği çok inandırıcı kılıyor. Fevkalade ateşli.

"Baban şimdi seni ne kadar sevdiğini gösterecek," diyor bana ve sikişinin başıyla yarığımı okşuyor.

Kelimeler boğazımda düğümlenmeli ama düğümlenmiyor. Kolayca çıkıyorlar.

"Ben de seni seviyorum baba."

İçime doğru ilerliyor. "Tekrar söyle, tatlım."

"Seni seviyorum baba. İçimde hissettiklerini seviyorum. Beni iyi bir küçük kız yapmanı seviyorum."

"Bu kadar," diyor ve ben devam ediyorum. Sesimi bir kız fısıltısına indiriyorum.

"Seni seviyorum baba. Seni çok seviyorum. Sen dünyadaki en iyi babasın."

İnliyor ve hızını artırıyor, ben de bacaklarımı beline dolayarak onu daha derine itiyorum. Bu çok boktan ama çok doğru hissettiriyor.

"Öp beni baba," diye fısıldıyorum. "Beni ne kadar sevdiğini göster."

Babamın öpücükleri ilk başta yumuşaktır. Dudaklarının benimkilere tatlı nazik dokunuşları. Ama ikimiz de ağırdan alamayacak kadar kendimizdeyiz. Babamın dili ağzıma giriyor ve ben de onu öperken inliyorum.

Öpüşmeyi kesmiyor ve amımdan çıkıp sikini kıcıma doğru kaydırırken tek kelime etmiyor. Ağzım hâlâ onunkindeyken yardım etmek için pozisyonumu alıyorum ve o çok yavaşça içeri giriyor. *Çok şefkatli.*

"Bunun acıtacağını biliyorum," diyor, "ama-"

"Merak etme baba," diyorum ona, biraz sıkarak. "Babamın güzel sikinin kıcımda olması çektiğim acıya değer."

"Yüce Tanrım," diyor ve sikini daha derine itiyor.

"İşte bu, baba!" Yüzümü buruşturdum ve ona birkaç OW verdim!

"Daha fazla, baba." Sonuna kadar sokarken homurdanıyor, et ete karşı.

"Acıyor," diyorum ona, "ama iyi bir acı bu, baba."

Bana yukarıdan bir hediyeymişim gibi bakıyor. Onu elde ettiğimi biliyorum. Ama en çılgın şekilde, o da bana sahip.

"Seni çok seviyorum baba," diyorum ona.

Çünkü şu anda onu gerçekten seviyorum. *Holly* onu seviyor. Ona olan sevgisini içimde hissediyorum ve onu bırakamayacak kadar çok seviyor.

Gözlerimdeki gerçeği okumuş olmalı.

"Tekrar," diyor usulca.

"Seni seviyorum baba. Sen benim dünyamsın."

"Sen çok iyi bir kızsın, bunu biliyor musun?" diyor, geri çekiliyor ve tekrar içeri sokuyor.

"Sadece senin için baba."

Babam *Holly*'nin kışına boşalana kadar ne kadar zaman geçtiğini bilmiyorum, ama sonunda boşaldığında deli gibi kasılıyorum, kendi orgazmımın içinde kayboluyorum ve çığlık atıyorum, sonra birlikte kanepeye uzanıp nefes alıyoruz.

Yine, ona sorabileceğim çok şey var. Ama sormuyorum.

Gece için üst kata çıktığımızda babamla birlikte banyo yapıyorum. Suyun içinde onun sikine biniyorum, o uzanıp meme uçlarımı bükerken saçlarım hala atkuyruğu şeklinde sallanıyor.

"Ne güzel memeler," diyor. "Harikasın, *Holly*. Benim güzel kızım."

Babam boşalmayı bitirdiğinde bile beni tatmin etmeyi bırakmıyor. Beni kız gibi pembe yatak odasına götürüyor ve ağzını ağımda o kadar uzun süre kullanıyor ki titriyorum, o kadar aşırı hassasım ki zar zor dayanabiliyorum ve o kadar çok boşalmışım ki bitkin bir enkaz haline geldiğimde bile durmuyor. Gece boyunca beni öpüyor, beni ne kadar çok sevdiğini söylüyor ve saçlarımı okşuyor. Göğüslerimle oynuyor, meme uçlarımı ısırtıyor ve beni ağıma bir kez daha sokması için yalvartıyor. O da bana veriyor. Nasıl olduğunu kim bilir, ama başarıyor.

Sonunda, bir noktada, birlikte uykuya dalıyoruz, ama sabaha kadar kollarımdan ayrılıyor.

Yatağın kenarından gelen ayak sesleriyle uyanıyorum, esnedikten sonra yorgun gözlerimi açıyorum.

"Uyan ve parla, tatlım. Kalkma zamanı."

Önümüzdeki gün için çoktan hazırlandı ve ben bir dejavu yaşadım, çünkü bunun son seferinde ne kadar korkunç olduğunu kristal netliğinde hatırlıyorum. Her şey bittiğinde babamın evinden ayrılmak zorunda kalmanın, onu bir daha görüp göremeyeceğimden emin olamamanın verdiği korkuyu hatırlıyorum.

Okul üniformamı giyiyorum -banyo kaloriferinden kurutulmuş ve bir sandalyenin üzerinde benim için düzgünce katlanmış- sonra mutfağa gidiyorum. Bana krepten bir kahvaltı hazırlıyor ve ben de onu hayranlıkla izliyorum, bu kadar uzun ve ağır bir geceden sonra nasıl bu kadar zinde ve işe hazır olabildiğinden emin değilim. Yaptığı iş her neyse.

Bulaşıkları yıkıyor, ben de yemeden önce ona *teşekkür ediyorum baba*, sonra o mutfağı toplarken ben de ne diyeceğimi bilemeden saçlarımı yeniden örüyorum.

Bulaşık makinesini yerleştirirken omzunun üzerinden bana bakıyor.

"Scott'tan uzak durduğundan emin ol. Eğer seni bir daha onunla görürsem, cezan daha da ağır olur. Baban sana daha da büyük bir ders vermek zorunda kalacak."

Ona sırtıyıyorum, sonra da bu fırsatı kullanıyorum.

"Bir daha *Scott'ın* yanına gitmeyeceğim baba, söz veriyorum. O tam bir aptal ve berbattı. Ama üniversitede başka çocuklar da var, biliyorsun ve ben farklı olanlardan hoşlanıyorum."

"Anlıyorum. Scott'tan artık hoşlanmıyorsun," diye cevap veriyor ve ne demek istediğimi anladığını biliyorum.

"Senin de başka bir erkekle olmana izin yok, yani aynı şey geçerli. Seni bu evde herhangi bir çocukla görürsem başın belaya girer. Ve bazı çocukların Scott'tan çok çok daha kirli olduğunu biliyorum, bu yüzden çok ama çok dikkatli ol. Seni hizaya getirmek için ne yapmam gerekiyorsa yapacağım, bunu biliyorsun."

Bu düşünceyle vızıldadım.

"Evet, baba. Bunu biliyorum."

Tanrım, bir sonraki teklifinin neler içerebileceğini ancak hayal edebiliyorum... Onu zorluyorum ve bunu biliyorum.

Holly onu zorluyor ve buna sevindim çünkü sert dekoratörlerin yaptığı budur... müşterilerinin en derin fantezilerini hayata geçirirler.

"Hoşça kal baba," diyorum ve çıkmadan önce yanağına bir öpücük konduruyorum - çoraplarımı **y u k a r ı** çekmiş ve sırt çantamı omzuma asmıştım.

"Güle güle, tatlım. İyi ol ve çok çalış."

"Çalışacağım," diyorum ona gülümseyerek.

"İşte benim kızım," diyor.

"Ve babam..."

Bir kaşını kaldırıyor. "Benim için yaptığın her şey için teşekkür ederim. Sen gerçekten en iyisisin."

Başını bana doğru sallayıp gülümsüyor.

"Sanırım ikimiz de burada en iyinin kim olduğunu biliyoruz *Holly*," diyor.

"Cidden, daha fazlasını dileyemezdim."

"Benim için de öyle baba," diyorum.

"Gidebilirsin," diyor ve ben uzaklaşırken kıcımlı okşuyor. "Bütün gün seni düşünüyor olacağım."

"Bütün hafta seni düşüneceğim," diyorum ona ve bu yalan

değil. "Bir dahaki sefere kadar," diyor, amıma doğru müzik

çalarak.

Ona bir öpücük verip el sallıyorum ve kapıdan çıkıp arkamdan yavaşça kapatıyorum.

Kahretsin, bu çok yoğun bir teklifti.

Bu kez onu bir daha göremeyeceğime dair içimde hissettiğim o korkunç keder ya da onu arkamda bırakmanın getirdiği ertesi sabah sendromu acısı yok - fantezi bitti.

Sokağın sonundan bir taksi çağırırken kendimi çok mutlu hissediyorum, masmavi gökyüzüne bakarken gülümsüyorum.

D&S, Josh'a mesaj atıyorum. *Taksiyi bekliyorum.*

Seni görmek için sabırsızlanıyorum, bebeğim, diye cevap veriyor. Bütün gece ayaktaydım.

Bu haber beni ateşledi. Eve dönmem gereken biri var. Kollarını benim için açmış, sağ salim dönmemi bekleyen biri. *Beni en az babam kadar seven biri.*

Sadece Josh ile olan aşkım *gerçek*.

Chapter Fourteen

TAKSIYLE LONDRA'YA DÖNERKEN BABAM TAMAMEN UNUTULDU.

Dün gece hayatımın en güzel anlarını yaşamış olabilirim, ama şimdi bu önemsiz kalıyor.

Kuleler görüldüğünde heyecandan çılgılık atabilirim. Yukarıda yakında sahip olacağım dairem var - batı kanadındaki pencereyi görebiliyorum ve bu bana başka bir heyecan veriyor. Ama Josh'un beni beklediğini düşününce hissettiğim yükselme duygusu kadar değil.

Gecesiyle ilgili her şeyi duymak istiyorum. Her detayı. Josh'un *babasını* dinlemek istiyorum, tıpkı benim ona anlatmak istediğim gibi.

Dahası da var... Babamın duşta ağzımı hortumla yıkaması çok ilgimi çekti, o kadar pis ki. Ve o beni izlerken düşün zeminine işediğim için çok kirliyim. Bunun nereye varacağı çok ilgimi çekti... ve bunu Josh'la keşfetmek istiyorum. Düşüncelerimi yüksek sesle dile getirmeliyim.

Arabayı durdurduğumuzda şoföre "Üstü kalsın, teşekkürler," diyorum ve inip dizlerime kadar uzanan çoraplarım ve Mary Janeler'ımla avludaki bahçelere doğru at kuyruğumu sallayarak koşuyorum. Şifreyi giriyorum

Doğu kanadının ana kapısından girip kalbim küt küt atarak fuayeye yöneliyorum. Küçük bir asansör yolculuğu ve orada olacağım. Zemin kata gelmesini beklerken sırtıyorum, *hadi, hadi, hadi*. Bu blokların oldukça kalabalık olabileceğini unutmuşum.

Fuayede arkamdan gelen sesleri duyuyorum ve tüylerim diken diken oluyor. Sahte üniformama karşı takındığım kaygısız tavır, artık iyice karakterimin dışına çıktığım için büzüşüp yok oluyor. Umarım karşıdan gelenler fark etmez. Ama, kahretsin. Kader dalga geçmeyi seviyor.

Yaklaşan sesler yükseldikçe bacaklarım titriyor, çünkü içlerinden birini tanıyorum. Sesi kendine özgü. Alçak ve çekici. Kontrol etmek için omzumun üzerinden bakıyorum ve keşke kaçacak bir yer olsaydı diyorum, çünkü Kingsgate Letting Agency'den Richard Jacobs bana doğru yürüyor, yanında da bir broşüre kayıtsızca göz atan bir müşteri var. Gözleri benimkilere çarpıyor ve öylece kalıyor, asansör nihayet çaldığında ve kapılar açıldığında ikimiz de sessiz kalıyoruz. İçeri girmekten başka ne yapacağımı bilemiyorum, o kadar utaniyorum ki o ve müşterisi benimle birlikte içeri girerken başımı öne eğiyorum.

Kadın benim içinde bulunduğum durumu görmüyor, adama birazdan göreceği yerin mutfağıyla ilgili sorular sormaya devam ediyor ama adam görmüyor. Beni incelerken gözleri o kadar yoğun ki diri diri yanıyorum. Üniversiteli bir kız olmadığımı biliyor. 'İşte' olmam gerekirken atkuyruğu saçlarım ve sahte bir okul ceketimle takılmadığımı biliyor.

Yükselmek için düğmeye basmadan önce bana "Hangi kat?" diye sordu. "Josh ya da Tiffany'yi görme şansın var mı?"

Utaniyorum, çünkü artık bildiğine hiç şüphe yok. Josh buradaki şöhretleri hakkında yalan söylemiyordu - ve ben bu çağrışımın ne anlama geldiğini biliyorum.

Emlakçım Richard Jacobs, liseli kız kıyafeti giyerek para için biriyle yattığını biliyor. Görüşme için kendimi sunduğum gibi bir halkla ilişkiler uzmanı değilim.

"Josh'un mu, Tiffany'nin mi?" diye tekrarlıyor ve ben boğazımı temizliyorum. "Josh'inki."

"Tamam," diyor ve sekizinci katın düğmesine basıyor, ardından onuncu kata tıklıyor.

Asansör sekizinci kata ulaştığında oradan hızla çıkmaya hazırım, ama Richard a r k a m d a n kapanmadan önce kapıları açık tutmak için uzanıyor.

"Bir saniye bekle lütfen, Ella," diyor.

Ella. Artık *Bayan Edwards* olmadığımı eminim. Kullandığı tondan değil.

Görüşeceği müşteriye dönüyor, o da hâlâ daire broşürünü inceliyor.

"Bayan Yardley," der ve adam cebinden birkaç anahtar çıkarırken kadın başını kaldırıp bakar. "Bana bir dakika izin verir misiniz? Lütfen kırk altı numaralı daireye gidin ve kendinizi evinizde hissedin. Ben de hemen size katılacağım."

"Tabii ki." Gülümsüyor ve tamamen kayıtsız bir şekilde anahtarları alıyor.

Bana katılmak için dışarı çıktı ve konuşmadan önce asansörün yukarı çıkmasını bekledi.

"Vay, vay. Seni bu şartlar altında görmek ne büyük sürpriz," diyor ve sesinde öyle sinsi bir ton var ki irkiliyorum. Sırt çantam omzumda o kadar ağır ve gülünç duruyor ki, sanki gerçekten yaramaz bir kız öğrenci olarak yakalanmışım gibi çantamı yukarı itiyorum. "Burada, doğuda arkadaşların olduğunu fark etmemiştim." Yaklaşıyor, üzerimde yükseliyor ve daha önce izlediklerimde ondan gördüğüm saygı tamamen yok oldu. Bugün el sıkışarak ve nezaket göstererek beni etkilemeye çalışmıyor. "Senin de onlar gibi fahişe olduğunu fark etmemiştim. Benim açımdan ne büyük bir dikkatsizlik. Olağanüstü. Normalde çok iyi sezgilerim vardır."

"Halkla ilişkilerde çalışıyorum..." Denerim. "Ben bir şovmenim."

"Saçmalamayı kes," diyor. "İkimiz de gerçekten ne iş yaptığını biliyoruz." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "İkna edici bir kız öğrenci oluyorsun. Hem de çok iyi. At kuyruğu sana yakışmış."

Yanaklarım pancar gibi kızarmış olmalı. Buna ne demem gerekiyor? Ne diyebilirim ki?

Hiçbir şey söylemiyorum, sadece bir suçlu gibi yere bakıyorum.

Koridorda ellerini arkasında kavuşturmuş, avının etrafını saran bir yırtıcı hayvan gibi etrafımda volta atıyor - ve ben eski Ella'ya geri dönüyorum. Yargılanmak, korkmak, *böyle bir yerde olmamam gerektiğini hissetmek*.

Bana tiksintiyle sesleneceğini ve pis fahişelerin burada olmaması gerektiğini söyleyeceğini tahmin ediyorum, ama yüzünde farklı bir gülümsemeyle tekrar yaklaşıyor.

Pis bir gülümseme.

Bana da uyuyor. Ebony'nin bize olası daireleri gezdirirken söylediklerini hatırlıyorum. Pantolonundaki şişkinlikten bahsetmişti ve şimdi oraya bakıyorum. Yeterince eminim, işte orada. Okul kıyafetimin içinde pantolonu benim için kabarıyor. Beni görünce sertleşti.

"Artık senin bir fahişe olduğunu biliyorum, bunu masaya yatıralım" diyor. "Ne kadar ücret alıyorsun ve senin için ne zaman rezervasyon yaptırabilirim?"

Gözleriyle tekrar karşılaşıyorum ve kendinden o kadar emin ki neredeyse kendini beğenmiş.

"İşler öyle yürümüyor," diyorum. "Üzgünüm ama rezervasyonlara açık değilim."

Aptalmışım gibi kaşlarını kaldırıyor. "Gerçekten mi? Bence bu tutumunu yeniden gözden geçirmek isteyebilirsin. Kiracınız olarak bana indirim teklif etmeniz gerekirdi, reddetmek değil."

"Bu kişisel değil." Çürütmenin kulağa hoş gelmesini sağlamaya çalışıyorum. Hatta gülümsüyorum. "Halka açık bir pazarda değilim, hepsi bu. Sana karşı bir şey değil."

"Bir pezevenğin var, bunu mu söylüyorsun?" diye soruyor.

"Hayır." Tüylerim diken diken oldu. "Ben profesyonel bir şirket için çalışıyorum. Ve kurallar var. Münhasırlık da bunlardan biri."

"Oh, evet. Bu hikayeyi daha önce de duymuştum. *Münhasırlık*. Beni geri çevirmeden önce bu *ayrıcalık* fikrini çok dikkatli bir şekilde düşünürdüm Ella," diyor ve saç örgülerimden birini parmaklarının arasında döndürüyor. "Arkadaşlarının sana oldukça

bir sürü hizmet. Sen de onlar gibi pis misin? Bana bir fiyat ve seçenekler listesi verin, münhasırlığı siktir edin, eminim bana bir anlaşma yapabilirsiniz."

"Yapamam..." Sesimin bu kadar zayıf çıkmasından nefret ediyorum.

Richard'ın ajansa katılması gerekecek ve sevk süreci bu şekilde işlemiyor. Müşterileri tanıştıramam ve onları şovmen randevularım dışında kabul edemem. Bu riske girmeye cesaret edemem. Zaten istemezdim, onunla değil.

Kıçıma bakmak için arkama geçiyor ve eteğimi yukarı kaldırıp külotuma bakmaya çalışıyor ama onu itiyorum.

"Hadi ama, utanma," diyor. "Sanki diğer insanlar için çıplak değilsin. Aksine, bana ücretsiz bir gösterim yapmalısın. Bu ayrıcalık için paramı vermeden önce sikeceğim delikleri göster bana."

Şimdi, *bu* benim için çok fazla. Eski patronumu hayal ediyorum, en sıkı çalıştığım zamanlarda bana dudak büküyor ve gözlerini deviriyordu, sanki mağazanın emirlerini yerine getirmek için orada bulunan aptal bir pislikten başka bir şey değilmişim gibi.

O benim izin temsilcim, lanet olası hükümdarım değil.

"Ben satılık değilim, teklif de yok!" Tersledim ve ondan uzaklaştım. "Üzgünüm Richard, ama hayır. Ben bir kamu hizmeti değilim ve buraya kesinlikle bir *müşteri* özentisi tarafından taciz edilmek için gelmedim."

Konuşmadan önce dişlerini sıkıyor.

"*Ben* Bay Jacobs, *Ella* ve buraya kesinlikle kandırılmak için gelmedim. Halkla ilişkiler alanında profesyonel olduğunuzu sanıyordum, Belgravia'da lüks bir daire arayan bir fahişe değil."

"Kimseyi kandırmıyorum. Bunu ödeyecek kadar çok kazanıyorum."

"O zaman saçmalamayayı kes ve benden ne kadar ücret alacağını söyle. Sen *dokunulmaz* Tiffany değilsin. Onun kendi dairesi var, bu yüzden bana orta parmağını hiçbir sonuç olmadan verebilir, ama sen..." Sesi kesiliyor ve bana ucuz bir bok parçasıymışım gibi bakıyor. "Borcun var

bana zaten çok fazla. Bu arada kredi notunu gözden kaçırmışım. Berbattı. *Güncel* adresinizi de gözden kaçırmışım. İş referansınıza bakınca kariyerinizde şanslı olduğunuzu düşünmüştüm ama değilmiş. Para için bacaklarını açtın, değil mi? Aynısını benim için de yapabilirsin."

İçimdeki yaşlı Ella, dairemin hatırı için geri adım atmak istiyor. Yeni evimi tehlikeli iplerle sallandıran bir kukla ustası gibi. Onu kaybetmek kalbimi kırar çünkü Belgravia'daki tüm kiralamaları o kontrol ediyor. Eğer ona hayır dersem ve o da perde arkasındaki çarkları çevirirse, soğukta kalacağım ve muhtemelen tüm profesyonel ağında itibarımı zedeleyecek. Bu riski almalı mıyım, gerçekten? Eski yerime geri dönemem. Yapamam.

Tereddüt ettiğimi gördü ve sırttı.

"Ne kadar?" diye tekrar soruyor. "Ve ne zaman müsait olursun? Dairenin anahtarlarını aldıktan sonra düzenli bir randevum olacak."

Yaklaşan evimde onu becerme düşüncesi beni hasta ediyor, çok sömürüldüm.

Tiff ve Josh'u ve ajanstaki diğer şovmenleri düşünüyorum. Hizmetlerini takdir eden müşterilere sahip pek çok profesyonel - hangi hizmetler olursa olsun. Ve siktir et onu. Richard Jacobs'ı ve beni istediği zaman ucuz bir oyuncak olarak kullanabileceği gibi saçma sapan tehditlerini sikeyim.

Tiffi benim yerimde hayal ediyorum. Bakışlarındaki güven ve içim çalkalanıyor olsa da kendimi aynı şekilde ona bakmaya zorluyorum.

"Bana asla paran yetmez."

O kadar şaşırır ki çenesi düşer. "Pardon?"

İçimdeki Tiffi çağırıyorum. Ebony'i çağırıyorum. Ajans'ın Noel partisindeki harika insanların profesyonelliğini çağırıyorum. Josh ile olan ilişkiyi çağırıyorum.

Beni çağırıyorum. Gerçek BEN'i.

"Bana paran *yetseydi*, *Richard*, yönetici ol ya da olma, bir kiralama acentesi olmazdın. Arka plandaki mega ev sahiplerinden biri olur, göz açıp kapayıncaya kadar binlerce dolar kazanırdın."

"Ne cüretle -"

"Sana doğruyu söylüyorum," diyorum. "Ve öyle olmasaydım bile, iyi bir adam olsaydın ve gerçekten münhasırlık sözleşmemi bozma yeteneğim olsaydı bile, seni müşteri olarak kabul etmezdim. Müşterilerim bana saygılı davranır, fantezileri başka türlü olsa bile. İçimden bir ses senin boktan biri olacağını söylüyor. Bunu sana hiçbir ücret karşılığında vermem."

"Ve bu sizin son kararınız, öyle mi?"

Gözlerimin sert olduğundan emin oluyorum. "Evet, bu benim son kararım."

Gözleri öfkeli bir şekilde bana bakıyor. "Çok yazık. Eminim üst kattaki Bayan Yardley batı kanadında bir dairenin daha boşaldığını duyunca çok sevinecektir. Onun için ekstra seçenek. Belgravia'ya çok meraklı, öyle de olmalı. Yaşamak için harika bir yer."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Yapacağın şey bu mu yani? Cidden mi? Senin aletini almadığım için kiracılık sözleşmemi geri mi çekeceksin?"

"Sanırım ofisteki Rachel referans verme işlemi sırasında talihsiz bir hata yaptı. Kredi kontrolünüz onaylanmamış görünüyor ve bizim standartlarımıza uygun değil, üzgünüm."

Kollarımı kavuşturdum. "Sözleşme süresinin tamamını peşin ödeyeceğim ve işverenim kefil olacak, unuttun mu? Kredi notumun hiçbir önemi yok."

Sırıttıyor. "Ne kadar cömertsiniz ama ne yazık ki kriterlerimize uymadınız. Kim bilir, belki yollarımız tekrar kesişir ve pozisyonumuzu yeniden gözden geçirebiliriz, ne de olsa kartım sizde var, ama şu anda Kingsgate adına kiracılık teklifiniz geri çekilmiştir."

Gerçekten söyledi. Kristal netliğinde. Umutlarım öyle bir yıkıldı ki, öğürebilirim.

Pislik herif tam bir piç olmakla oynamıyordu, gerçekten de kiracılık sözleşmemi geri çekiyordu. Zihnim Ebony'yle gördüğüm zamanki neşeme geri dönüyor. Peluş halının üzerinde yaptığım kar meleği, annemin inanılmaz mutfağı kullanma düşünceleri ve onlar gelmeden önce odalarını nasıl döşeyeceğime dair planlar. Geri kalanını nasıl döşeyeceğimi. Listemdeki tüm harika mobilya parçaları, birçoğu çoktan satın alınmış ve parası ödenmiş, teslimata hazır.

Gözlerimin yaşlarla dolmasından nefret ediyorum.

Richard'a "Sen bir amcıkısın," dedim. "Tam bir amcık." Yakınıma eğildi.

"Çünkü s e n bana bir parçanı vermiyorsun. Kendini haklı gören tavrını değiştirirsen kiracılık yeniden geçerli olur. Sana kalmış."

Dökülmek üzere olan gözyaşlarıma aldırmadan başımı sallıyorum. Bazı açılardan çok kolay olurdu, onu hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi becerebilirdim, sanki o sadece bir müşteriydi ve bu sadece bir işti, ama hayır. HAYIR. HAYIR. YOK.

"Fikrimi asla değiştirmeyeceğim," diyorum. "Bundan sonra senin sikini yalamaktansa cehennemde yanmayı tercih ederim."

Takım elbisesini sırtarak indiriyor ama sinirleniyor. Bunu hissedebiliyorum. Egosuna büyük bir darbe.

Sırıltısı neredeyse bir hırıltıya dönüştü. "Yukarıya, Bayan Yardley'in yanına çıksam iyi olacak. Zaman azalıyor, artık bir yerine iki daire göreceksin. Bence sizinkini tercih edecektir. Yolda karşılaşırsanız ona sorabilirsiniz."

Geçerken bana sürtünüyor ve bana şantaj yapmaya çalıştığı için ne kadar aşağılık bir pislik olduğunu bağırıp çağırmak istiyorum ama ne anlamı var ki? Benim üzüntüm ona sadece daha büyük bir zevk verecek ve ben kırılmıyorum. Eskiden olduğu gibi kendimi ucuza satmıyorum, küçümseyen bir pisliğin masasındaki kırıntılar için minnettar olmuyorum.

Gözyaşlarımdan ciddileşmesine izin vermeden önce onun asansöre geri dönmesini bekliyorum.

Hayallerim yıkılırken iki büklüm oluyorum ve yanlarımı sıkıyorum. Sahip olacağım sehpadan, yeni evimi aileme a abileceğim o büyük ana kadar her Şey. Onların gözlerinde göreceğimi bildiğim gurur ve mutluluk.

Beni o kadar kötü sakatlıyor ki zorlukla yürüyebiliyorum, Josh'un evine doğru tökezleyerek ilerlerken gözlerimi ceketimin koluna siliyorum.

Zili çalıyorum ve kapıyı bir hamleyle açıyor - beni orada görünce yüzünde kocaman bir gülümseme, gözleri çok canlı. Ama benimkiler akıyor. Gözlerimi tekrar tekrar kırpıştırıyorum.

"Bu da ne?" diyor ama hı kırıklarım o kadar kötü ki konuşamıyorum.

Tıpkı planladığım gibi kendimi onun kollarına atıyorum, ama bu daha önce takside gördüğüm hayal değil. Ben bir enkazım. Sahte bir okul kıyafeti giymiş ve kolumda sümüklü gözyaşları olan bir enkaz.

Ama bu bir fark yaratmaz.

Josh'un kolları beni sıkıca tutuyor ve beni desteklerken başımı öpüyor.

" z r dilerim, bu Şekilde gelmemeliydim," demeyi başarıyorum ama beni daha da sıkıyor.

"Merak etme Ells," diyor hı kırıklarımın arasından. "Ne zaman istersen, nasıl istersen gelebilirsin. Ben buradayım ve gitmene izin vermeyeceğim."

Chapter Fifteen

JOSH BENİ KANEPEYE OTURTTU VE KELİMELER UZUN UZUN DÖKÜLDÜ

Bana ne olduğunu sorduğunda savurganlık yapıyorum. Hıçkırıklarım arasında yaşadığım aşağılanmayı anlatırken yanaklarım bir fırın gibi yanıyor. Richard'ın bana satılık ucuz bir amdan başka bir şey değilmişim gibi bakmasını.

Josh ben konuşurken ellerimi sıkıyor, ben patlamamı bitirene kadar sessiz bir güvence veriyor ve sonra kendi sözünü söylemek için boğazını temizliyor.

"Richard Jacobs adi, aşağılık, kendini beğenmiş bir kancıktan başka bir şey değildir."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Onu tanıyor musun? Ama evinizi siz aldınız, değil mi? Kingsgate'ten geçmedin."

"Evet, burayı ben satın aldım, ama o hem arkadaşlarıyla hem de görmek için buralarda epeyce dolaşıyor. Ve onu *çok iyi* tanıyorum, aşağılık pislik. Tiff'in onunla benden daha talihsiz karşılaşmaları oldu. Onun taşaklarını seve seve tekmeler ve mezarına işledi."

"O gerçek bir iş parçası, o zaman?"

"Bu hafif kalır. O, Mars büyüklüğünde bir egosu olan pisliğin teki."

Hayallerim ve gerçekler arasındaki uçurum beni hasta ediyor. İnsanları her zaman olduğu gibi kabul ederim, ta ki onlar bana bir pislikmişim gibi davranana kadar. Daire gezisini düşünüyorum ve boğazım yine düğümleniyor. Richard bana ve Ebony'ye etrafı gezdirirken çok nazik davranmıştı ama gerçek artık o kadar açık ki ve Eb bunu en başından anlamıştı. Neden hep bu kadar saf oldum ki?

"Cephanesi vardı, değil mi?" Ben de diyorum ki. "Koluna sakladığı, ihtiyaç duyduğunda kullanmaya hazır birkaç ası vardı. Kredi notumun berbat olduğunu ve adresimin varoşlarda olduğunu biliyordu."

"Oh, evet," diyor Josh. "Onun gibi bir hıyarın her zaman oynamaya hazır pis asları vardır. Neyse ki konu ben ve Tiff olunca hiçbir kozu yok, yoksa eline geçen her fırsatta kullanırdı. Son on sekiz aydır ona teklifte bulunuyor. Ne zaman yolları kesişse Tiff'in canına okuyor. Ya da altı hafta öncesine kadar öyleydi."

"Altı hafta önce ne oldu?"

"Ona orta parmağını göstermekten ve siktirip gitmesini söylemekten bıkmıştı, bu yüzden bir sabah müstakbel kiracıları gelene kadar bekledi ve onu sekizinci kata kadar takip etti. Kadın oradan geçerken adam müstakbel kiracılarına *biraz yer açmak* için ön kapılardan birinin dışında takılıyormuş ve adamın işte olması hiçbir şeyi değiştirmemiş. Adam hemen ondan bir parça istemekle ilgili pespaye saçmalıklarına başladı, ama *bu* sefer kadın olabildiğince yüksek sesle tüm lanet yeri inletti. Ve dürüst olmak gerekirse, bu çok gürültülü olurdu. Muhtemelen bütün kuleyi sallamıştır."

"Görüntü verirken ona bağırdı mı?"

"Evet, avazı çıktığı kadar bağırarak, çaresiz bir sapık gibi ona seks için para teklif etmeyi bırakmasını, yoksa polisi arayacağını söyledi."

Tiff'in bunu yaptığını hayal edebiliyorum ve bu beni acıya rağmen gülümsetiyor. Josh da devam ederken gülümsüyor.

"Onun hakkındaki izlenimini ona sormanız gerekecek ama görünüşe göre klasik bir izlenimdi. Çalışmaları sıfıra inmiş ve bir hayalet gibi solmuş. Kadın

Dizlerinin büküleceğini sandığını söyledi, o kadar mahcup görünüyordu ki. Müstakbel kiracılar sanki bir suç mahalline giriyorlarmış gibi dışarı çıktılar ve Tiff yine kendini kaybetti. Bu sefer gözyaşlarıyla. Havaya girmekten bahsediyorum." Ellerimi sıktı. "Bir dahaki sefere onunla karşılaştığında ona bazı ipuçları sorabilirsin. Onu gördüğümde senin için defolup gitmesini söyleyeceğim, merak etme, ama o ereksiyon olmuş bir köpek gibi ve onu asansör boşluğundan aşağı itersem bu ona sadece daha fazla cephane verir. Doldurulabilir. O güçsüz, zavallı bir otuzbirci. Bunu ona söylemekten çekinme."

"Ona bunu söylemekten çekinmedim, merak etme. Zaman geçtikçe daha cesur oluyorum."

"Özgüven kazanıyorsun, cesurlaşıyorsun. Onun gibi pislikler ve eski evinin önündeki adamlar gibi pislikler cehennemde çürüyebilir. Başını dik tutmak için kendine inancın olsun. Pek çok insan seks işçisi olduğunuzu öğrendiğinde sizi toplum içinde ucuz bir hiçmişsiniz gibi aşağılamak isteyecektir, ancak daha sonra pek çoğu kimse izlemediğinde hizmetleriniz için size bir miktar para teklif edecektir. Kendilerinden utanması gerekenler iki yüzlü, yargılayıcı pislikler. Biz değil. *Siz* değil."

Onu kendime çekiyorum ve kollarımı ona doluyorum, kalbim Richard'ın elinden aldığı rüya daire için hala ağrıyor olsa da nabzım sakinleşmeye başlıyor.

"Teşekkürler, Josh."

"Bana teşekkür etmene gerek yok, Ells. Ben hiçbir şey yapmadım."

Başımı salladım. "Bu doğru değil. Motosikletli herifleri kovaladın ve tüm eşyalarımı eski odamdan çıkarıp senin evine taşımama yardım ettin. Dinliyorsun. Paylaşıyorsun. Beni önemsiyorsun."

"Sen de benim için aynısını yapardın, bundan eminim."

Elimi yanağında gezdirecek kadar geri çekiliyorum. "Evet, bu doğru. Kısasa kısas."

"Her zaman."

İç çektim. "Yeni yerler araştırmaya başlasam iyi olacak. Bu sefer çok lüks bir yer olmasın, çünkü Richard Jacobs adımı şehrin her yerinde lekeleyebilir."

"Ona hak ettiğinden fazla kredi vermeyin. Dış görünüşüne rağmen, o kadar da prestijli biri değil. Birkaç ajans daha tanıyor olabilir ama hepsi bu kadar. Sadece tüvit giymiş bir adamken, büyük lordu oynuyor." Duraksıyor. "Pek çok seçeneğin olacak. Sadece acele etme. En az burası kadar istediğin bir yer bulduğundan emin ol."

"Sanki öyle bir şey olacaktı gibi. Belgravia kuleleri mükemmelliğin vücut bulmuş hali." Dairesine bakıyorum, çok eksantrik ama çok gösterişli. Siyah ve altın rengi brokar kanepemi iptal etme düşüncesiyle tekrar ağlayabilirim. Ertelemem gereken o kadar çok teslimat var ki. Kendime ait bir sürü planım vardı. Tüm mekanların mekanını yaratma hayallerim vardı.

Josh ceketimin yakalarını düzeltiyor.

"Aceleye gerek yok Ella, ben ciddiym. Benimle istediğin kadar kalabilirsin. Kabul etmeden önce seçiminden memnun olduğundan emin ol. Sırf 'iyi' görünüyor diye hemen bir yere gitme. Pişman olursun."

"Beni bu şekilde misafir etmek zorunda değilsin," diyorum. "Birkaç günlüğüne seninle kalmam gerekiyordu. Muhtaç bir inek gibi cömertliğinizi zorlamak istemiyorum."

"Olmayacaksın." Gözleri parlıyor. "Buraya hoş geldiniz."

"Teşekkür ederim." Başımı omzuna yasladım. "Umarım bir gün bu *kısasa* kısaslardan bazılarını geri ödeme şansım olur."

"Eminim yapacaksın."

Birkaç dakika sessizlik içinde oturuyoruz ve ben normale döndüğümü hissediyorum. Sayılır. Londra'da geçirdiğim süre boyunca reddedilmeyi ve aldatılmayı oldukça iyi atlatmayı öğrendim. Özgüven şapkama bir tüy daha ekleyeceğim.

Richard Jacobs'la ve kendimi çöp gibi hissetmekle işim bitti ve hayallerimdeki daireyi kaybetmenin verdiği acı ve üzüntüyle de işim bitti. Kimin umurunda, gerçekten? Sadece bir daire ve onu kiraya vermekten sorumlu pis bir ihtiyar. İşte

hayatta çok daha önemli şeyler var. Ve bunlardan biri de Josh. Aynı ölçekte bile değil.

"Kısasa kısas demişken," diyorum. "Kendimi buraya atıp hüngür hüngür ağlamadan önce, dün gece neler yaptığını duymak için oldukça heyecanlıydım."

"*Babamdan* dönmeni beklerken volta atmaktan mı bahsediyorsun? Pek de sürükleyici değildi." Gerçekten ne demek istediğimi çok iyi bildiği için gülüyor. "Dün gece oynadığım adam hakkında bir şeyler bilmek ister misin? Ne kadarını duymak istiyorsun?"

Ruh hali çok sakin ve destekleyici, ki bunu gerçekten takdir ediyorum, ama içimde bir şalter attı. Josh'un babamı içimden söküp atmasını ve Richard Jacobs'la ilgili saçmalıkları da içimden söküp atmasını istiyorum.

Et
istiyorum.

Şehvet
istiyorum.

Josh'ı
istiyorum.

Erkek arkadaşına "Her küçük ayrıntı," diyorum ve sonra blazer ceketimi omuzlarımdan sıyrarak şu *anın* kafa boşluğuna dalıyorum.

"Bunu duyduğuma sevindim, çünkü bu benim açımdan büyük bir kısasa kısas. Prensesimin iğrenç yabancılarla neler yaptığını bilmek istiyorum."

Tişırtünü başının üzerinden çekip çıkarıyor ve kaslı gövdesini tüm ihtişamıyla görebiliyorum. Karın kasları o kadar yırtık ki, delilik.

"Önce sen başla," dedim. "Bana gümüş tilkini anlat, sonra ben de sana benimkini anlatayım."

"Memnuniyetle," diyor, pantolonunun fermuarını

açıyor ve sikini serbest bırakıyor. Onu görünce amım

şarkı söylüyor.

"Dün gece siktiğim adam göt yemeye bayılıyor." Diyor, sikini çalıştırarak. "Ne kadar kirli, o kadar iyi. Ona çok ama *çok* pis bir baba diyebilirsiniz ve sürekli daha da pisleşiyor. Her seferinde daha da zorlamak isteyen türden

bir müşteri. Ve dün gece, her zamankinden daha fazlasını istedi. Kıcımlın saatlerce yüzünde olmasını ve dilinin derine gömülmesini, beni yağlamasını istedi.

bir sürü tükürük. Aynı anda hem sık hem de oyuncak gibi bir adam. Düz anal onun için yeterli değil. Ne veriyor, ne de alıyor. Artık değil. Birkaç yıl sonra benden ne isteyeceğini kim bilebilir ki? Kendini buna hazırlıyor."

"Ne isteyeceğini düşünüyorsun?"

Josh gözlerimin içine bakıyor, beni anlamaya çalışıyor.

"Hadi ama," diyorum. "Pamuklara sarılmak istemiyorum. Kanlı detayları istiyorum. Bir hardcore olmak için gerçekten ne gerektiğini bilmek istiyorum."

"Bütün gece boyunca onu geliştirmemi isteyecek, ta ki iki elimi birden göt deliğine sokmayı başarana kadar. Başladığımda insanları incitmekten çok korkardım, ama şimdi oyunu biliyorum, gerçekten o kadar da kötü değil. Sadece bir tepside saf pislik."

"Birinin kıkına iki yumruk mu soktun?"

Başını sallıyor. "Birkaç kez. Sadece bu müşteriyle değil. O hala çift penisli bir oyuncu, yumruk atmaya doğru ilerliyor. Daha gidecek çok yolu var."

"Peki ya o? O da sana aynısını yapmak isteyecek mi? Sana iki yumruk atmak isteyecek mi?"

"Evet. Belki dönüşümlü olarak."

Gözlerim büyüdü. "Bunu ona verecek misin?"

"Büyük ihtimalle." Kemerini gevşetip pantolonunu indirirken Josh'un gözleri çok kirli. "Her şey bir noktada olacak, kale direkleri her zaman hareket ediyor, yavaş yavaş, her seferinde bir parça. Bu yüzden, olduğunda, ne isterse onu yiyeceğim ve her kuruşuna değdiğinden emin olacağım. O çok para ödüyor."

Nefeslerim sığlaşıyor, çünkü Josh'un sözleri beni etkiliyor. Ben de böyle olmak istiyorum. Müşterileri için her şeyi yiyen ve her kuruşuna değmesini sağlayan bir kız olmak istiyorum.

Ve sonrasında eve, erkek arkadaşımın yanına geldim.

Josh sikinin tabanını sıktığında ve damarlar karardığında tüm kıskançlık ve çekince düşünceleri pencereden dışarı çıkıyor. Manyetik, gözlerimi bir mucize gibi çekiyor. Kanepeye yaslanıp bacaklarımı yukarı kaldırıyorum ve Josh'a babamdan kalma kirli beyaz pamuklu külotumu gösteriyorum.

Bu manzara karşısında gülümsüyor.

"Sıra sende" diyor. "*Baban* sana ne yaptı?"

Sırıtiyorum. "Parmaklarına sardığı soğuk ve ıslak bir fanilayla döl dolu amımı temizledi. Sonra da onunla kıcımı temizledi."

"Güzel."

"Yine de daha fazlası vardı. Amcığa şaplak, oral, anal, am ve bunların hepsi harikaydı, ama başka bir şey daha vardı. *Babamın* dün gece yüzeyin altında fokurdayan bazı dürtülerle savaştığını hissedebiliyordum."

Josh başparmağını külotumun üzerinden klitorisime

sürtüyor. "Devam et... anlat bana..."

Gözlerimi kapatıyorum, sahneyi hatırlıyorum.

"Ağzımı yıkamak istedi, bu yüzden beni duşta dizlerimin üzerine çöktürdü ve duş başlığını kullandı. Fıskiyeği açık ağzıma doğru tuttu."

Josh'ın başparmağı çok iyi dönüyor.

"Boğazınızda gıcırdayan sıcak bir jet mi? Dur tahmin edeyim... Senden yutmanı mı istedi?"

Başımı salladım. "Yutabildiğim kadarını yuttum."

"Peki ya senden daha kirli bir fıskiyeği lıkırdatıp yutmanı isteseydi? Doğrudan sikinden gelen sıcak bir akıntıyı? Bunu yapar mıydın?"

Bunu itiraf ettiğim için kendimi çok kirli hissediyorum. Erkek arkadaşım benimle oynarken başka bir adamın sidiğini içtiğimi düşündükçe amımın nasıl kıvılcımlandığını görünce neredeyse suçlu hissediyorum.

"Dürüst ol, Ella," diyor Josh. "Bunu yapar mıydın? Bunu ister miydin?"

Külotumu yana çekti ve    parmağını amıma soktu - babamın olduğu yere.

Ona bakarken babamın yüzünü hayal ediyorum. Duŗa girmek yerine sikini çıkarıp ağzıma iŗeseydi ne kadar iğrenç ama ne kadar doğru bir his olurdu.

Ben de isterdim.

Cevap vermeden önce inliyorum. "Evet, istedim. Yapabilirdim."

"Yüzüne iŗemesini mi istedin?"

"Evet. İyi bir kız gibi."

"Yutar mıydın?"

Josh'un gözleriyle karŗılaŗıyorum, parmaklarına karŗı koymaya baŗlamıŗtım bile.

"Alabildiğim her lokmayı yutardım ve bunun için ona teŗekk r ederdim."

"Pis sürtük," diyor Josh ve kendini üstüme bırakıyor. Külotumu kenara çekip aletini sertçe sokarken hâlâ  niformamın içindeyim, her halter gıcırđıyor. "Dün gece baŗka bir adamın sidiğini bile yutmuŗtun, benimkinin tadına bile bakmadın daha."

"İstiyorum," diyorum ona. "Bunu daha önce hiç yapmadım Josh, ama seninkini tatmak istiyorum. Dediğin gibi, bu sadece bir zaman meselesi, değil mi? Bu kaçınılmaz. Sert bir oyuncu olacağım ve iğrenç ŗeyler yapacağım, daha da zorlayacağım. Sidik oyunu bunun sadece baŗlangıcı olacak... Tavŗan deliğinin ne kadar derine indiğini gördüm."

İnliyor ve hayvani içgüdülerinin kaynadığını biliyorum. Kendi derin arzuları fokurduyor. Yaramazlık listesindeki kirli kutuları ilk iŗaretlemeye baŗladıđımda istediğim ŗey buydu. Josh ve Tiff gibi olmak istedim. Aŗırı olmak istedim. Ciddi miktarda para karŗılıđında, tamamen pislik ve sefahat içinde bir hayat yaŗamak.

"O beni izlerken duŗun zeminine iŗedim," diyorum ona. "Baŗtan çıktığını biliyordum."

"Ama o yapmadı mı?"

"Hayır."

"Belki de bunun için yalvarmalıydın," diyor.

"Kahretsin, haklısın, yapmalıydım. Bir dahaki sefere bunun için yalvarmayı unutmayacağım."

"Sana kötü örnek olacağım," diyor. "Seni sadece cesaretlendireceğim, bunu biliyor musun? Seni evde daha kirli ve daha kirli bir orospu yapacağım, bunun için para ödemek isteyen müşterilerden önce ilk sırada yer alacağım. Ben seni zorlayacağım, sen de beni cesaretlendireceksin ve kim bilir sonumuz nereye varacak?"

Yine de gözlerindeki bakışı görebiliyorum. Sorusu retorik. Sonumuzun nereye varacağını farkında olduğunu biliyorum.

Tiff'in ne yaptığını biliyor - insanlar için yaptığı en derin ve karanlık fantezileri. Kendi geçmiş kataloğunu biliyor - bazıları hala gölgelerde, paylaşılmamış.

Benim de yapacağımı biliyor.

"Ağızma işeyecek misin?" Ona soruyorum ve o da sırtarak daha sert itiyor.

"Tabii ki bebeğim. Eğer istediğimi yaparsam her deliğe işeyeceksin, ama ne zaman olursa o zaman olacak."

"Tanrım," diyorum, "kulağa çok ateşli geliyor."

"Öyle olacak" diyor, "Yaramazlık listemizin düzeniyle ilgilenmem konusunda bana güven, sen de kendi zevkinin tadını çıkarmaya bak. Bana biraz daha *babandan bahset*, onun küçük kızı olmayı ne kadar sevdiğini *anlat*. Beni onu senden sikmek isteyen kıskanç bir pislik yap, çünkü bu beni çarpıtıyor bebeğim. Ne kadar ateşli bir çelişki. Bir yandan o kadar sahipleniciyim ki çılglık atabilirim, diğer yandan tüm sürtüklerin sürtüğü olmanı istiyorum. Yaşayan en pis orospu gibi yaramazlar listesinde çalışmanı istiyorum."

"Kısasa kısas," diye inliyorum, çünkü aynı çarpıklığı hissediyorum. Onun kirli kadınlarla ve erkek gruplarıyla birlikte olan kirli bir piç olduğunu düşünüyorum. Diğer

Çiftler. Diğer insanlar onun güzel ağzı ve bir horoz canavarı ve onları kullanan çalgın becerileri için para ödüyorlar.

Ne dediğini

anlıyorum. Ne demek

istediğini anlıyorum.

Bu çok fazla şeyin birleşimidir - pis ruhlar birbirine dolanır, kelimelerin ötesinde.

"Bu beni delirtecek," diyorum ona. "O kadar kirleneceğim ki, duramayacağım."

"Ben zaten deliyim," diyor Josh. "Yaramazlık listesindeki kutuları işaretlemeyen ve vücudumu para karşılığında onlara devretmeden önce de deliydim, beni çok daha kötü hale getirdiler."

"Ya da *daha iyisi*," diyorum ona ve beni sertçe sikerken tırnaklarımı omuzlarına geçiriyorum.

Ona babamın yanında ne kadar pis bir kız olduğumu ve onu ne kadar çok istediğimi söyledim. Bana gümüş tilki müşterisiyle ne kadar pis olduğunu ve dil piercinginde müşterisinin göt deliğinden saf, iğrenç pisliğin tadını almaktan nasıl zevk aldığını anlattı.

Çok sıcak. İğrenç. Bağımlılık

yapıyor. Ve ben ona

bağımlıyım.

Bana kendi evimi kiralayana kadar burada kalmamı teklif etmesi iyi oldu, çünkü istesem de gidemem. Şu anda onun için o kadar çaresizim ki, kapısını tırmalayabilirim.

Sikişmemiz bittiğinde ikimiz de oturma odasındaki halının üzerinde terden sıırıslıklam olmuştuk. Yanımda yatıyor ve beni kendine çekiyor, pis, şehvetli yılanlarımız gölgelerin içine gömüldükten sonra daha sakın hallerimize geri dönüyoruz.

"Öğle yemeği yiyelim," diyor Josh. "Ve sonra teklif takvimlerini karşılaştırabiliriz. Seninkinde bir adım önde olduğumdan emin olmak istiyorum."

"O zaman elinizde bir görev var," diye gülüyorum. "Sözde taşınma

tarihimden sonra takvimim oldukça dolu ve orada benim için pek çok yeni deneyim var. Bazılarını hiç düşünmemiştim bile."

Yerden kalkarken bana sırtıyor ve yan gözle bakıyor ve sonra bana elini uzatıyor.

"Bir meydan okumayı asla geri çevirmem, Ella."

Chapter Sixteen

KULLANICI 706. ERKEK. 38.

Seni geçen sefer yakaladığımda yürüdüğün parkın arka yolunda yürüyeceksin. Sen kaacaksın ve ben seni kovalayacağım, ta ki daha fazla dayanamayana kadar. Seni bağlayıp minibsmn arkasına atacağım. Benimle istediğin kadar savaşabilirsin, bu sadece beni daha da heyecanlandırır.

Nereye gittiğimiz hakkında hiçbir fikrin olmayacak. Kaçırılmış bir kurbandan başka bir şey olmayacaksın.

Kaçırıldı. Buradaki anahtar kelime bu.

Sizi büyük, karanlık bir bok çukuruna atacağım ve bileklerinizi serbest bırakmadan önce ona kadar saymanız talimatı verilecek.

Dışarıya açılan kapılar kilitli olacak, pencereler de yle. İsterseniz deneyebilirsiniz, sadece emin olmak için. Deneyeceğinden eminim. ığlık atabilir ve birinin ığlıklarınızı duyması için dua edebilirsiniz, ama sonra beni duyacaksınız. Karanlığın içinden yaklaşıyorum. Seni arıyorum. Seni takip ediyorum.

Adını söylediğimde saklanacak mısın? Gel pisi pisi.

İrademe boyun eğip nazik davranmam için yalvaracak mısın? Yoksa sonuna kadar savaşıp çığlık mı atacaksın?

Seçim sizin.

Her iki şekilde de, kovalamaca bittiğinde, benim kurbanım olacaksın. Seni bir sürtük gibi götürürken seni umursamayan isimsiz bir canavar olacağım.

İşimiz bittiğinde, seni bulduğum yere bırakacağım.

Am ve göt. Meme sikişi. Tokatlama. Sikte boğulma. Karanlıkta koşmaktan küçük yaralanmalar - çizikler ve çürükler şüphesiz.

Bu daha önce olduğu gibi bir oyun olacak, ama yoğun olacak. CNC.

Yukarıda bahsedilenler dışında şiddet yok.

Süre - 6 saat. Teklif

fiyatı - £9000.

YÜKSEK SESLE OKUDUĞUMDA TIFF, "YOĞUN KELİMESİ DOĞRU," DİYOR. "O gerçekten sertlik cephesinde oyununu yükseltti. Bu gidişle beni kışkandıracaksın."

Kanepede birlikte oturuyoruz - ben, o ve Josh, sanki işteki sıradan bir günmüş gibi bu teklif hakkında konuşuyoruz. Tiff'in iri, parlak gözlerine bakmak hâlâ içimde bir parça fangirling hissi uyandırıyor. Onunla tanışmadan önce forumlardaki yorumlarına göz gezdirdiğimi, onu çalışkan bir idol olarak gördüğümü hatırlıyorum. İlk teklifini kabul etmeden önce Kullanıcı 706 için bir şovmen olduğunu biliyordum ve onunla birlikte beş yıldızlı bir yorum aldığımda havalara uçmuştum. Ve şimdi, bunun arkasından bu da geldiği için çok heyecanlıyım.

706 numaralı kullanıcı benim rızaya dayalı rızasızlığa ilk girişimimdi ve kendimi role o kadar kaptırmıştım ki neredeyse inanacaktım. Hiçliğin ortasındaki bir çiftlikte inek bokunun içinde sürünerek ondan kaçmaya çalıştım ve sonunda mücadeleyi bırakıp beni kullanmasına ve istismar etmesine izin verene kadar beni botlarıyla yere yapıştırdı.

O gece bana yaptıklarını düşündükçe ürperiyorum... iyi ürperiyorum.

Tiff teklifimi tekrar okumak için telefonumu alıyor. Sadece birkaç saat sonra bir taksiye atlayıp başlangıç noktasına gideceğim ve Kullanıcı 706'nın karanlıkta beni yakalaması için hazır olacağım.

"Bahsettiği evin nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok," diyor Tiff. "Oraya hiç gitmedim. Büyük bir çiftlik portföyü olan bir aileden geldiği hissine kapılıyorum, belki de henüz elden geçirmediği yıkık dökük bir yerdir."

"Sadece çiftlikte mi kovalandın?"

"Evet, her seferinde daha da sertleşti, ama bu kaçırılma olayı, onunla bir evde kapana kısılmak." Yüzünü sahte bir şekilde yelpazeliyor. "Bu yeni bir şey." Telefonumu geri verdi. "Resmen kıskandım."

Sırıtiyorum. "Sıranın sana da geleceğinden eminim."

"Umarım öyledir ve umarım yakında olur. Bir süredir beni görmedi. Sanırım yeni gözdesi sensin. Kuku törenime işiyorsun, *Holly*." Sesindeki espriye bayılıyorum.

Biz gülerken Josh sessiz, bizi izlerken yüzünde hafif bir gülümsemeden başka bir şey yok. Şu anda aklından neler geçtiğini merak ediyorum. Benim için korkuyor mu? Kıskanıyor mu? Eğer öyleyse bile bunu belli etmiyor. Eli dizimde, güzel ve sabit. Sakin.

Bu gece benim için yine geç bir saat olacak. Teklif yarın sabah 5.30'da sona eriyor ve döndüğümde nasıl bir perişan halde olacağımı kimse bilemez. Karanlıkta terk edilmiş bir evi düşünmek korkutucu bir ihtimal gibi geliyor. Bir hayalet gibi bembeyaz olabilirim, sanki Poltergeist'a girmişim gibi, ateşli bir teklif için 9 bin sterlin kazanmıyorum.

Tiff iç geçiriyor. "Kahretsin, CNC'yi seviyorum ve bu adam bu işte en iyilerden biri. Pek çok müşteri sizi karanlıkta yakalamak ve doğrudan kedi becermekle ilgili, ki bu tamam, ama o bunu tamamen başka bir seviyeye taşıyor."

Karınçalanmalarına bakılırsa, sanırım ben de tam bir CNC aşığı olacağım.

"Peki, bu geceki teklifin nedir?" Kırmızı lateks kıyafetine hayranlıkla bakarak soruyorum. Her şeyi hazırdı. Sadece uçan bir ziyaret.

"Sadece standart DP, sonunda kıştan iki tane," diyor, sanki aynı anda iki sik almak sıradan bir şeymiş gibi. "Ve bu nota göre, işe koyulsam iyi olacak. Keyfini çıkar," diyor ve beni kucaklamak için kendine çekiyor. Sonra Josh'a uzanıyor ve onu yanağından öpüyor, sonra ona bir parmağını sallıyor. "Ve kendini deli gibi endişelendirme, Joshua. Kullanıcı 706 çok havalı, her zaman bir centilmen ve Ella geçen seferki kadar, hatta daha fazla sevecek."

"Pekâlâ, Bayan Her Şeyi Bilen," diyor ve birbirlerine dil çıkarmalarına bayılıyor. Umarım bir gün ben de onu onun kadar iyi tanıyabilirim. Birbirlerine çok yakın iki bezelye gibiler.

Bu arada, biraz daha yakından tanımam gereken Kullanıcı 706 var...

Parka gitmek için hazırlanırken bir sürtük gibi görüldüğümünden emin oluyorum. Kısa etek. Boktan bir tayt. Sütyenimi zar zor kapatacak kadar küçük, göğüs dekoltemi göstermek için göğüslerimi zorlayan bir bluz. Yüksek topuklu ayakkabılar, kırmızı ruj ve sırtımdan aşağı dökülen simsiyah bukleler halinde saçlarım.

"Nasıl görünüyorum?"

Josh için bir dönüş yapıyorum, bir elim kalçamda surat asıyorum.

"Seni kendim bağlamak, yatak odasına fırlatmak ve onun yerini almak isteyecek kadar sıcak. Buna ne dersin? Sana onun teklif ettiğinin iki katını öderim."

Gözlerimi deviriyorum. "Bu zevk için *sana para verirdim*, mankafa." İç çekiyorum ve yüzümü yelpazeliyorum. "Çok cazip, aşkım, ama kaderim çoktan mühürlendi."

Josh kıkırdar. "Sen gerçekten iyi bir oyuncusun, biliyor musun? Babamın seni bu kadar çok sevmesine şaşmamalı. Ve Kullanıcı 007 ya da adı her neyse."

"İltifatınız için teşekkürler," diyorum ona, "ve bu Kullanıcı 706."

Josh tuts. "Numarasını bile hatırlıyorsun. *Unutulmaz* bir adam olmalı."

"Beni gaza getirmeye çalışmayı bırak," diyorum, "hayatımda unutulmaz tek bir adam var ve o da tanışabileceğin en tatlı, en muhteşem, inanılmaz, harika adam."

Josh sırtıyor. "Bir ara beni tanıştırmam gerekecek."

Ben de sırtıyorum. "Aşağıda özel bir şeyi olduğundan ve onu nasıl kullanacağını bildiğinden bahsetmiş miydim? Ve başka hiç kimse böylesine muhteşem bir paketle boy ölçüşemez."

"Kulağa *harika geliyor*," diyor Josh, "bu CNC saçmalığı hakkında benim de bazı fikirlerim var."

"Öyle mi?"

"Evet."

"Söyleyecek misin?" Bana bakma şekli, yeşil gözleri kavuruyor, amımı ısıtıyor.

Gözlerini devirme sırası ondaydı. "Baklayı ağzımdan çıkarıp sana önceden haber vermeyeceğim, değil mi? Sadece olana kadar beklemeniz gerekecek."

Sanki bana kendi gözleriyle değil de User 706'nın gözleriyle bakıyormuş gibi enerjisi yüksek, alçak ve derin. Josh'un cinsel titreşimi saniyeler içinde değişebiliyor - bu zaten çok açık - ve ben onun bu yönünü seviyorum. Deneyimli bir şovmen olmanın ne harika bir avantajı. Kendi cinsel enerjinizi bir kalp atışında değiştirebilmek.

"Tam bir baş belasısın," diyorum ona, "külotumu ıslatıyorsun. Neyse, gitsem iyi olacak," diyorum alma saatim yaklaşırken. "Sabah görüşürüz. Beni bekleme konusunda endişelenme. Cidden, iyi olacağım."

"Bunu biliyorum. Teşkilat güvenlik kontrollerine çok önem veriyor," diyor bana doğru yaklaşarak. "Ama bu hiç fark etmez. Seni bekleyeceğimi çok iyi biliyorsun. Her zaman bekleyeceğim. Sadece bana bir konuda söz ver, tamam mı?"

Muhteşem erkek arkadaşıma gülümsüyorum. "Ne istersen."

"Bana söz ver, iş oraya gelirse güvenli kelimeni kullanacaksın. Beş yıldız uğruna kendi sınırlarını zorlama. Buna asla değmeyecek."

"İhtiyacım olursa güvenli kelimeyi kullanacağıma söz veriyorum Josh. Asla çok ileri gitmeyeceğim. Asla."

Gözleri benimkilerden ayrılmıyor. "Şimdi bunu bir şey yokmuş gibi söylüyorsun ama bu içine girdiğin sert bir oyun. Eğer gerçekten korkarsan,

Güvenli kelimeyi haykır, iptal et ve oradan siktir olup git. Bir mesaj u z a ğ ı n d a y ı m . Seni almak için hemen geliyorum."

Bakışları o kadar içten ki kalbimi sızlatıyor. "Teşekkür ederim."

"Bir şey değil. Biter bitmez bana tamam ve güvenli bir mesaj gönder, unutma. Bekliyor olacağım."

"Elbette. *D&S*. Hemen gönderiyorum."

"İyi eğlenceler, bebeğim."

"Yapacağım," diyorum gülümseyerek.

"Şanslı piç," diyor ve ben uzaklaşırken kıcıma şakacı bir tokat atıyor.

Avludan geçip beni bekleyen taksiye doğru yürürken şaşırtıcı derecede kararlı ve kendimden eminim. Evet, artık bir çalışanım. Yaşadığım gurur patlamasını seviyorum. Ben bir hardcorer'ım. Ben bir hardcorer'ım. Ben bir hardcorer'ım. Rüyaların rüyası. Gerçekten başarıyorum. Tekliflerim ölçekte yükseliyor.

Taksi şoförüne adresi veriyorum ve o da sanki deliymişim gibi iki kez kontrol ediyor, ama en ufak bir tereddüt göstermeden cevap veriyorum.

Taksi Doğu Yakası'nın derinliklerine ulaşana kadar kendime olan güvenim devam ediyor. İşte o zaman anılar gerçekten eve çarpmaya başlıyor. Yol boyunca rastgele yerlerdeki mağaza koleksiyonlarını tanıyorum ve ilerledikçe daha da ucuz görünüyorlar.

706 numaralı kullanıcı başlangıç noktasını bilinçli olarak seçmiş ve bunun için biraz keşif yapmış olmalı. Bektan bir arazinin kenarındaki bir park yolu, harap, kaba ve gözden uzak. Beni en son yakaladığı zamanı hatırlayarak derim diken diken oluyor. Şükürler olsun ki bu ayrıcalık için çok para ödeyen bir adam tarafından kullanılacağım, bedavaya almak isteyen biri tarafından değil.

Şoförün sabah 5.30'da dönmesini ayarladım - üç katı fiyat sözü verildi. Umarım orada olur. Kabul ettiğinde kesinlikle o kadar da hevesli görünmüyordu. Ona elli sterlin bahşış veriyorum ve bu anlaşmayı mühürlüyor gibi görünüyor.

"Sorun değil. Beş buçukta görüşürüz."

Uygulamaya tıklamadan önce taksinin *uzaklaşmasını* izliyorum ve sonra talimatlarımı bekliyorum. Bilerek palto giymedim, daha da sürtük gibi görünmek için. Titreyen, soğuk biri - ama adrenalin yakında beni ısıtacak. Kovalamacanın ilkel korkusunu hatırlayarak kalbim şimdiden çarpmaya başladı.

Düzgün bir koşu yapabileceğimden emin oldum. Topuklu ayakkabılarım yüksek ama beni engelleyecek kadar çılgın değil. Onları kullanabileceğim ve buna ihtiyacım olacak. Sinirlerim gergin, hayatım için koşmaya hazırım.

Josh haklıydı. Bir uygulamadaki bir sürü mesajdan ibaret olan bir evlenme teklifini önemsiz bir şeymiş gibi geçiştirmek çok kolaydır, ancak gece boyunca kar maskeli pis bir yabancı tarafından avlanmak üzereyken gerçekliğin sesi en üst düzeye çıkar. Ama Tiff'in sözlerini hatırlıyorum, *sonunda her zaman bir centilmen*. Geçen sefer gerçek bir centilmendi. Sert olabilir ama rol yapıyor. Kontrol gerçekten bende.

Telefonum çaldı ve ben sıçradım. Aman

Tanrım!

Talimatlar geçen seferki ile aynıdır.

Yürü. Arkana bakma.

Yola çıkmadan önce bir nefes alıyorum, topuklarımın patikada çıkardığı sestten nefret ediyorum. Son geldiğimden beri belediye buraya biraz çakıl dökmüş ama sokak lambalarını tamir ettilerse de bu çabaları uzun sürmemiş. Ampullerin en az yarısı yine kırılmış.

Yerde çakıl ve cam kırıkları var. Kötü bir kombinasyon.

Hayal gücüm ciddi bir şekilde çalışmaya başladı.

Umarım beni içine itmez. Umarım beni minibüsüne kadar sürüklemenden önce siki boğazımdayken dizlerim parçalanıp kanamaz.

Her adımda zihnimin dönmesine izin veriyor, damarlarımdaki adrenalinini artırmaya çalışıyorum. Bunun Kullanıcı 706'nın şimdiye kadarki en iyi sahnesi olmasını istiyorum. Ben de

Benim için geldiğinde olabildiğince korkuyorum.

İlerideki sokak lambalarından birini gördüğümde tanıdık gelen bir şeyle karşılaştığımda hala yürüyordum. Bunu biliyorum, sarkan bir ağacın yanında. Geçen sefer beni bu ağacın altında yakalamıştı. Burası User 706'nın eldivenli elini ağzıma kapadığı ve bana açıkça sikişmek isteyen bir sürtük olduğumu söylediği yer.

Amım bana ihanet ediyor. Onu istiyorum. Ama korku beni savunuyor ve adımlarımı hızlandırıyorum, onun saldırmasını beklerken daha hızlı yürüyorum.

Ama lanet olsun, Kullanıcı 706 beni nasıl da bekletiyor.

Elektrik direğine ulaştığımda tereddüt ediyorum, kalbim hızla çarpıyor, bacaklarım titriyor, bir anda ortaya çıkmasına hazırlıklı oluyorum. Çantamdan telefonumu çıkarıp bir mesajı kontrol ediyormuş gibi yapıyorum,

Ama hayır. Hiçbir şey yok. Sadece esintideki yaprakların hışırtısı.

Tekrar yürümeye başladım, korkum artıyor, kalbim çok hızlı atıyor, geçtiğim her çalıdan atlama sını bekliyorum.

Karanlıkta en az çeyrek mil yürümüş olmalıyım, kalbim hala hızlı atıyor olsa da dişlerim takırdayana kadar üşüyorum. Çakıllar taşlaşıp çamura dönüşüyor ve dikenli çalılar bir kenardan beni mızraklıyor. Sitenin köhne binaları uzakta kayboluyor ve sanki hiçliğin ortasındayım. Artık ne banklar ne de köpek pisliği kutuları görünüyor. Sokak lambaları yok. Hiçbir şey... Ta ki ileride uzun metal bir çit görünene kadar. Belki yanlış yöne gitmişimdir diye düşünerek telefonumu çıkarıyorum ama nasıl yanlış yöne gitmiş olabilirim ki? Düz bir yoldu ve sapacak hiçbir yer yoktu. Yani, hayır. Telefonumu yalnız bıraktım. Kendimi sıcak tutmak için kollarımı kavuşturarak önümdeki manzaraya bakarken düşünüyorum.

Metal çitin ötesinden gelen parıltıda uğursuz bir şeyler var. Yavaşça yaklaşıyorum. Sessizce. Bir binanın köşesinde soluk bir güvenlik lambası var ve loş turuncu renkte parlıyor.

Bu bir hata değil. Bunu hissedebiliyorum. Kullanıcı 706 beni burada istiyor.

Metal çite daha yakından bakıyorum. Bir boşluk olduğundan eminim. Kesici aletlerle kesilmiş gibi görünüyor. Yaklaşıp içeri bakıyorum, otoparkta tek başına bir minibüs var - beyaz ve kirli. *Onun* minibüsü. Görür görmez hatırladım, peki ne yapacağım? Ona doğru mu yürüyeyim?

Kafa karışıklığı beni sersemletti. Sallanıyorum, kararsızım, hala bir karar vermek üzereyim ki arkamdan bir el ağzımı kapatıyor ve şoktan nefesim kesiliyor. Beni parmaklıklara doğru çarpıyor ve çantam yere uçuyor.

Nefesi sıcak, kulağıma kadar geliyor.

"Gerçekten de çaresiz küçük bir sürtüksün, değil mi? Tuzağa doğru yürüyecektin, o kadar muhtaçtın ki amını bir tepside sunacaktın. Bütün park boyunca seni takip ettim, seni alacak bir sik parçasına rastlamayı umuyordum. Ne de olsa sik peşinde olmasan böyle giyinmezdin. Bu bok çukurunda olmaz."

Beni çitten geri çektiğinde eli hâlâ ağzımın üzerindeydi. Diğer elini benden uzaklaştırmaya çalışıyorum, ama anlamsız, çok güçlü ve parmakları bir görevde. Eteğimi yukarı kaldırıp tangamın ve taytımın arasından yırtmacımın üzerinde kurtlu bir yol açıyorlar ve bunu yaparken onun için inlememden nefret ediyorum. Kavırıyor ve yırtıyor ve parmakları tam karşımda. Hiç duraksamadan iki parmağını amıma sokuyor, konuşurken beni parmaklıyor.

"Şuradaki minibüsümü görüyor musun?" diyor ve ben de onun eldivenli eline karşı başımı sallıyorum, azgın parmaklarına sürtünmemek için kendimi zor tutuyorum. "Seni bağlayıp istediğim yere götüreceğim ve sen benim oyuncak bebeğim olacaksın. Ne zaman istersem oynayabileceğim bir oyuncak. Umarım hayaletlerden korkmuyorsundur." Gülüşü çok soğuk. "Ve istediğin kadar çığlık at ama burada bir anlamı yok," diyor. "Şimdi bana ellerini ver ki seni bağlayıp yolculuğa hazırlayabileyim. Çok kolay yakalanıyorsun, biliyor musun? Acınası, gerçekten. Daha çok çabalarsın diye ummuştum."

Parmaklarını son bir kez amıma sokuyor, o kadar derin ki haykırıyorum. İnleyen kurban modumda bile, içimde kalan içgüdüsel mücadeleyi hafife almış. Beni elinden bırakıp ipe uzandığı anda çantamı kaptığım gibi kaçan bir geyik gibi uzaklaşıyorum. Çarparak geçiyorum

dikenli çalılar, nefesim kulaklarımda, nereye koştuğum umurumda değil. akıl, cam, bir sitenin bok çukuru, umurumda değil. Önemli olan tek şey ters yönde yarışmak. Uzaklaşmak.

Bacaklarımlın etrafındaki dikenli çalılar ölümcül, taytımı yırtıyorlar. Takılıyorlar, yakalıyorlar ve çiziyorlar, tökezliyorum ve neredeyse düşüyorum ama bu sadece adrenalinimi yükseltiyor. Beni hemen yakalamasını bekliyorum ama yakalayamıyor. Onu duymuyorum bile. Topuklarımlın altında çıtırdayan çakıl taşına geri dönene kadar koşmaya devam ediyorum. Uzun bir yol koştum ve adrenalin ne kadar bitkin olduğumu gizledi. Sokak lambalarından birine yaslanırken boğazım o kadar kuru ki kavruluyor.

Olduğum yerde dönüp yönümü bulmaya çalışıyorum. Bu sefer çantamı boynuma daha sıkı asıyorum, koşmaya hazırım ve tam o sırada arkamda onu görüyorum - tam bana doğru koşuyor. *Kahretsin*. Bir hamle daha yapmaya çalışıyorum ama çok geç kalıyorum ve beni deviriyor, çakılların üzerine düşerken dizlerimi sıyrıyor. Bağırıyorum, kollarımı ırpıyorum, onu üzerimden atmaya çalışıyorum ama inliyorum, sonunda yere yığıldığımda savaşamayacak kadar bitkinim.

"Gerçekten kaçmana izin vereceğimi mi sandın?" diye tekrar gülüyor ve sesindeki gururu duyuyorum. Çok kendini beğenmiş.

Bunu o planladı. Beni yıprattı, ben bitkin düşene kadar bilerek bir o yana bir bu yana savurdu.

"Hadi," diyor ayağa kalkarken. Eğiliyor ve saçımdan bir avuç alıyor. Onun için çırpınırken kendimi ucuz, kırık bir sürtük gibi hissediyorum. ığlık atacak sesim kalmadığı için beni saçlarımdan tutup yorgun bacaklarımlın üzerinde sürüklemesine izin veriyorum, her adımda sızlanıyorum. *Lütfen, lütfen, lütfen*, diyorum. Ama ne istediğimi bile bilmiyorum.

alılıkların arasından geri dönmekten nefret ediyorum, ilerledikçe daha çok kırbaç yiyorum. Piç kurusu pozisyonumu kasten seçiyor, beni dikenlerin en kötü olduğu tarafa itiyor ve bıaklayıp çiziyor. Bıaklıyor ve çiziyor. Bıaklıyor ve çiziyor.

Ve beni gerçekten büyülemeye başladığı yer de burası.

Bu konuda katartik bir şey var. Kaderime doğru yürüyen kırık bir sürtük olmak.

Metal it göründüğünde ağıladığımı fark ediyorum ve tekrar çırpınmaya çalışıyorum, ama yüzünü tam benimkine dayıyor. Kar maskesinin altından nefesi sıcak ve şiddetli geliyor.

"Bu sefer kavga etmeden minib s me binecek misin, yoksa bir tur daha mı atacağız? Çünkü sana bir tane vereceğim. İstersen iki ya da   tane veririm. Hiç terlemeden."

Beni serbest bırakıp çalılıklara doğru fırlatırken haykırıyorum.

"Hadi, kaç, eğer gerçekten istiyorsan," diyor. "Kovalarım, yakalarım ve seni tekrar buraya s r klerim."

"Yapamam..." Sızlanarak söylüyorum.

"O zaman kaderine razı ol ve ne diyorsam onu yap. Bana ellerini ver ve onları bağlamama izin ver."

Kahretsin, bu zaten yoğun. Ellerimi ona doğru uzatırken kendimi frenlemeye çalışıyorum.

Beni bağlarken ip sıkı ama kesmiyor. Beni ileri doğru itiyor, minibüse doğru giderken arkamda kalıyor ve lanet olsun hiç bu kadar gergin olmamıştım. Sanırım her an bir şey olacak. Minib se bile varamayacağız. Beni yere itecek ve becerecek. Giderken deli gibi titriyorum, ama saldırmıyor, sadece önümdeki minibüse doğru adım atıyor ve arka kapıları açıyor.

Beni kaldırıp minibüsün arkasına attığında itiraz bile etmiyorum, sadece  zg n küçük bir kız gibi ağlıyorum. Çünkü bana böyle olmam için para ödüyor. Onun merhametiyle kullanılmak için buradayım.

Arka kapıları çarpıp sürücü tarafına tırmanırken konuşmuyor. Kontağı çevirip bizi yola çıkarırken herhangi bir konuşma girişiminde bulunmuyor.

Ne zaman keskin bir viraja girse minibüsün zemininde kayarak ilerliyorum, ama buna izin veriyorum. Zihnim dolaşırken minibüsün gürültüsü neredeyse rahatlatıcı hale geliyor.

Bağlandım. Bitkinim. Ve o bundan faydalanacak.

Kalçalarımı sıkıyor, onun seks bebeği olduğumu hayal ediyorum. Sırt üstü dönüyorum ve fahişe Holly'nin beni ele geçirmesine izin veriyorum, bu canavarla daha fazla seans hayal ederek geçirdiğim geceleri hatırlıyorum. Ellerim önden bağlı olduğu için kendimi biraz ovmayı başarıyorum. Yolculukta kendimle dalga geçiyorum. Sanki bir korku filminin seksi başrol oyuncusuyum. Ve bu adam da beni yok etmek isteyen hasta bir kötü adam.

Neden beni bu kadar tahrik ediyor?

Neden şimdiden bileklerim bağlıyken klitorisimi ovmaya çalışıyorum?

Uzun bir yolculuktu, bu yüzden minibüs yanaşıp motor sustuğunda amım ölçüsüz bir şekilde tahrik olmuştu. Kullanıcı 706 minibüsün arkasına gelip kapıları açtığında korkularım intikamla geri geliyor.

"Buraya gel."

Dirseğimden tutup beni sürükleyerek minibüsten çıkardı ve neredeyse takılıp düşeceğim asfalt bahçe yolunda ilerletti. İşte burası. Teklifinin bahsettiği ev. Ön kapının kilidini açıyor ve beni pis bir koridora itiyor, sonra da merdivenlerden yukarı çekiyor. Sağa dönüyoruz, sonra bir tane daha ve başka bir kapıyı açıp beni içeri ittiğinde bayat rutubet kokuyor. Dizlerimin üzerine çöktüğümde çakıl çiziklerinin üzerine halı yanığı da ekleniyor.

"On saniye," diyor. "O zaman gerçekten kovalama zamanı. Kapıyı kapattığımda yavaşça say."

Başımınla onaylıyorum ve kapıyı öyle sert çarpıyor ki sarsıntıyı

hissediyorum. Bir... iki...

Koku beni çarptı. Nemli ve küflü. İğrenç.

Üç... dört...

Bileklerimdeki bağları denemeye başladım,

kıvranıyordum. Beş...

Kasıtlı olarak gevşek bıraktığı kordonu hissediyorum ama çekiştirmiyorum.

Henüz değil. Altı... yedi...

Ne olacağını bildiğim için adrenalinim yükseliyor. Kanımın pompalandığını hissediyorum.

Sekiz...

Hazır.

Dokuz..

. Hazır.

On.

Git.

Hadi, hadi, hadi, hadi!

Bu içgüdüsel bir kaçış - insan vücudunda ne pahasına olursa olsun kaçmak ve özgür olmak için çok güçlü bir kuvvet. Bileklerimdeki bağlardan kurtulmaya çalışıyorum, parmaklarım titriyor ve sonra çantamı düzeltiyorum, hala fermuarlı olduğu için şükrediyorum. Pencereleden çok az ışık geliyor ama en azından bir şey var. Perdeler kapalı değil, bu yüzden kendimi yukarı çekip oraya doğru fırlıyorum. Dışarıdaki ay ışığının altında tarlalardan başka bir şey göremiyorum. Gerçekten de hiçliğin ortasındayım.

Pencereleri deniyorum ama tabii ki kilitliler. Gözlerimi çılgınca kırpıştırarak etrafımdaki odaya uyum sağlamaya çalışıyorum ve yerde bir şilte ile köşede bir gardırop seçmeyi başarıyorum. Potansiyel bir saklanma yeri olarak dosyalıyorum. *Gardırop.*

Yatak odasının kapısına ulaşmak için duvar boyunca kayarken kalbim boğazıma düğümleniyor. Yolda bir elektrik düğmesinin yanından geçiyorum ama ampul sönmüş, hiç şaşırmadım. Telefonumdaki fener uygulamasını kullanmayı düşünüyorum ama hayır, geldiğimi bir mil öteden görürdü. Kapının yuvarlak metal bir kolu var ve ben çevirirken gıcırıyor. *Kahretsin.* Nefesimi tutup bekliyorum ama hiçbir şey gelmiyor.

Aman Tanrım. Rol yapalım ya da yapmayalım, bu çok korkunç. Sahanlıkta koridordan aşağı inerken yolumu aydınlatan bir pencere daha olduğu için minnettarım. Altta keskin bir sağa dönüyor ve bir banyo görüyorum. Oraya bakmak bile istemiyorum. Zaten yeterince kötü kokuyor.

Sahanlığın bu kısmında halı yok ve topuklarım tahtaya çarparak ses çıkarıyor. Bu olmadan da yapabilirdim, bu yüzden onları tekmeleyip bırakıyorum. Tırabzanı kavıyorum ve merdivenleri yavaş adımlarla iniyorum. Biraz yol almayı başarıyorum, ya da yukarı bakıp buranın iki kattan çok daha fazla olduğunu fark edene kadar öyle sanıyorum. Bu binada bir ton yatak odası olmalı.

Ve buralarda bir yerde Kullanıcı 706 pusuda bekliyor.

Acaba şu anda gözleri benim üzerimde mi?

Zemin kata çıkıyorum ve pencereden giren ayın beyaz ışığına şükrederek yoluma devam ediyorum. Koridorun bu bölümündeki halının üzerinde kocaman bir çiçek baskısı var, yıpranmış ve psikopat korku filmlerinden fırlamış gibi görünüyor. Bir şey duyuyorum... bir çingirak sesi... yoksa bir şeyin sıçraması mıydı? Fareler mi? Yoksa o mu benimle alay ediyor, kalbimi yeniden çarptırıyor? Önümde ön kapı belirdiğinde koşuyorum, kapı koluyla boğuşurken kendimi kapıya çarpıyorum.

Bir anlamı yok ve bunu biliyorum. Tabii ki kilitledi. Zihnim bedenime söylüyor ama bedenim dinlemiyor, denemeye devam ediyor, tüm ağırlığımı veriyor. Kapıyı tekrar tekrar omuzluyorum. İlk birkaç saniye çığlıkların ve bağırışların bana ait olduğunu fark etmiyorum, çünkü sesleri çok kopuk ve uzak geliyor.

YARDIM EDİN! YARDIM EDİN! TUZAĞA DÜŞTÜM! LÜTFEN, YARDIM EDİN! LÜTFEN! LANET OLSUN YARDIM ET BANA!

Üstümdeki sahanlıkta gürültülü bir gümbürtü duyuyorum, *kahretsin*, ve koridoru geri dönüp bilmediğim bir odaya giriyorum. Bir oturma odası. Kanepeler ve bir sehpa görüyorum ve hayır, HAYIR. Burada saklanacak bir yer yok. Kapıdan geri çıkıyorum, merdivenlerdeki ayak seslerini duydukça daha hızlı koşuyorum ve bir sonraki kapıdan içeri dalıyorum. Bir mutfak. Evet, mutfak. Mutfığa benziyor. Bir çöp kutusuna çarpıyorum ve metal zemine çarptığında bir BOOM ile uçmasına neden oluyorum. Lanet olsun. Sırtımı buzdolabına yaslayıp kendimi toparlamaya çalışıyorum, gözlerim odaklanmaya çalışıyor. Şimdiye kadar geldiğini biliyorum, peşimde olduğunu biliyorum. Beni almaya geldiğini biliyorum.

Odanın diğer tarafında bir kapı görüyorum ve ona doğru koşuyorum. Bir yemek odası. Büyük bir masa. Evet, iş görür. Kendimi altına atıyorum, nefes nefese çömeliyorum

Sandalyeleri kendime doğru çekip saklanmaya çalışırken nefes alıyorum. Sonra seslendi. Teklifteki kelimeler.

"Gel pisi pisi. Neredesin?"

Mutfakta. Açık kapıdan odanın içinde dolaşan bir el feneri görüyorum.

"Neredesin, kaltak?" diyor ve yere düşen çöp kutusunu tekmelediğini duyunca irkiliyorum.

Kafamın içinde güvenli kelimemi tekrarlıyorum. *Bayrak, bayrak, bayrak.* İstersem kullanabilirim ve şu anda sınırdayım. Çünkü bu artık bir oyun gibi gelmiyor. Korku filmindeymişim gibi hissediyorum. Bana tekrar seslenirken sesi hasta bir sikik gibi geliyor, gülüyor. *Gel pisi pisi.*

Nefesimi tutuyorum, yemek odasına geleceğini biliyorum ama gelmiyor. El feneri kayboldu ve tekrar gitti. Ben de şansımı denedim. Yapmak zorundaydım.

Masanın altından sürünerek çıkıyorum ve ağrıyan dizlerimin üzerinde mutfığa doğru ilerliyorum. Oturma odasında. Kapı aralığından el fenerini görebiliyorum.

Artık kendimi ayağa kaldıracak kadar yolumu biliyorum ve onun yanından geçerek koridora doğru gizlice ilerliyorum. Tırabzan demirine tutunup üst kata çıkıyorum, ama bir sonraki kata geldiğimde yoluma devam ediyorum. Bir kat daha çıktım ve her iki tarafında da kapılar olan başka bir koridora girdim. En sondakini seçiyorum, pencerelerden sızan ay ışığı için tekrar minnettar oluyorum.

Başka bir yatak odası, ama buradaki yüksek bir karyola ve neredeyse altına girebiliyorum. Orada kalıyorum. Karıncalanma, nefes alma, karıncalanma. *Yaşıyorum.*

Güvenli kelimemi kullanmama gerek yok. Kullanmıyorum. İçimde tutuyorum. Kırılmayacağım. Ne kadar berbat hissettirirse hissettirsin.

Sırt üstü yatıyorum ve olabildiğince hareketsiz duruyorum, bu iğrenç oyunu sonuna kadar oynarken sesini dinliyorum.

Gel pisi pisi. Seni bulacağımı biliyorsun.

Evet, öyle.

Bedenimi sakinleşmeye zorluyorum. Derin nefes alıyorum, havayı yavaşça dışarı veriyorum ve boyun eğme ihtiyacımı çağırıyorum. Beni her zaman çılgına çeviren arzuyu.

Gel pisi pisi.

Yaklaşıyor. Sesi yükseliyor.

Koridor boyunca odalara girdiğini duyuyorum ama oynuyor. Bunu açık bıraktığımı biliyorum. Bunu bilerek mi yaptım? Hay sikeyim!

Gel pisi pisi.

Ne kadar büyük olduğunu hatırlıyorum, kar maskesinin içinde çok tehlikeli görünüyordu. Daha önce beni nasıl hırpaladığını hatırlıyorum, çok sert ama çok ateşli.

Sıcak ve korkutucu.

Ürkütücü.

Ama lanet olsun... Bu duygu beni ele geçirmeye başladı. Sürtük ve korkmuş küçük kız, ondan kaçan...

Hangisi olmayı tercih edeceğimi biliyorum.

Şimdi sürtük olma zamanı. Siktir et. Onu memnun etme zamanı. Holly olma zamanı, olabileceğim en kirli küçük orospu.

Ayak sesleri daha da yükselirken bacaklarımı açıyorum, klitorisimin etrafında bir dokunuşla dönüyor. El feneriyle her odayı kontrol ediyor. Işığın parıltısını yakalıyorum ve beni avlarken pantolonunun içinde sertleşen sikini düşünüyorum.

Gel pisi pisi.

Taş kesilmiş olsam da ıslandım.

Ama ben taşlaşmak istiyorum... *Bu* bir oyun.

Botları odaya girdiğinde hala klitorisimle oynuyorum. Yürürken el feneri etrafta dolaşıyor ve nerede olduğumu biliyor, bunu hissedebiliyorum.

"İyi bir orospu gibi dışarı çıkıyor musun?" diye soruyor ve karyolanın alt direğine tekme atıyor ama ben kıpırdamıyorum. Tekrar tekmelediğinde irkiliyorum. "Hadi, sürtük. Çık ortaya ve al şunu."

Söylediği gibi hareket etmeyi düşünüyorum, ama yere düşüp beni yakalamak için uzandığında bir ölüm perisi gibi çılgılık atıyorum. Bileğimi yakalıyor ama ben onu tekmeleyerek dışarı çıkmaya ve ondan uzaklaşmaya çalışıyorum. Neredeyse geldim, ya da geldiğimi sanıyorum. Neredeyse yatağın diğer tarafına geçmek üzereydim ki tepemde belirdi, el fenerini tam yüzüme doğrultmuş, beni kör edecek şekilde dikiliyordu.

"İşte burada, pisi *pisi*," diyor ve botunu göğsüme koyup memelerimi eziyor, sonra da parmak uçlarıyla onları sallıyor. Bu çok aşağılayıcı. "Benim için neyin var göster bakalım," diyor ve ayağını çekiyor. "Çıkar şu koca memeleri ve iyi bir sürtük gibi ez onları."

Işıktan gözlerim kamaştığı için maskeli yüzünü göremiyorum ama dişlerimi sıkarak küçümsediğimi gösteriyorum. Boynumdaki çantamı çıkarıyorum ve sonra onun için üstümü ve sütyenimi aşağı çekerek kendimi spot ışıkları altında sergiliyorum. Benden istediği gibi göğüslerimi bir arada tutuyorum ve onları tekrar parmaklarken gülüyor.

"O sürtük bacaklarını aç şimdi," dedi bana. "Açmazsan seni pişman ederim."

Mücadele ettiğimi gösterecek kadar uzun süre tereddüt ettiğimden emin oluyorum, ama sonra itaat ediyorum, bacaklarımı iyice açıyorum.

Eteğim o kadar kısa ki doğal olarak yükseliyor ve botunu bir sonraki hedeflediği yer orası. Ayak parmağını tam amıma bastırıyor ve içime sürtüyor. Hoş hissettirmemesi gerekirdi ama hissettiriyor. Gerçekten çok iyi hissettiriyor ve hala göğüslerimi sıkı tutarak kıvraniyorum.

"Azgın bir kaltaksın, değil mi?" diyor. "Benimle alay ediyordun. Başından beri istediğin halde kaçıyorsun."

"Bunu istediğimi bilmiyordum," diyorum, sesim neredeyse kesik kesik çıkıyor, öyle susuzum ki. "Şimdiye kadar bilmiyordum."

"Ve şimdi onu istiyor musun? Bana bunu mu söylüyorsun?"

"Artık koşamam... Yapamam..."

"Ben bunu sormadım, sürtük. İsteyip istemediğini sordum."

Duraklıyorum, ışığa bakıyorum, ayak parmağını gıcırdatmak için kalçalarımı hareket ettiriyorum. "Kabul ediyorum," diyorum. "Eğer sonra tekrar gitmeme izin verirsen. Eğer beni zgr bırakırsan."

"BEN BÖYLE BİR ŞEY İSTEMEDİM!" diye bağırıyor ve sesi sessizlikte gök gürültüsünü andırıyor.

"zr dilerim!" Dedim. "Alacağım, yemin ederim. Ve evet, istiyorum. Bana ne verirsen istiyorum. Hepsini alacağım, sadece lütfen tekrar gitmeme izin vereceğini söyle. Lütfen!"

"Seninle bir anlaşma yapacağım," diyor ve çizmesini kasıklarıma daha sert bastırıyor. "Eğer iyi bir sürtük olursan ve beni yeterince memnun edersen, gitmene izin veririm."

"Seni yeterince memnun edeceğim, yemin ederim," diyorum. Karakterim oluşuyor. *Holly canlanıyor, ahlaksız küçük bir cadaloz gibi zihnimde ortaya çıkıyor.* "Ben pis bir kaltağım ve bunu biliyorsun. Parkta beni ilk gördüğünde bunu anladın. Sana göstereceğim. Hemen şimdi göstereceğim."

Ayağının altında kıvranıyorum, ne kadar ucuz bir sürtük gibi grndğmn farkında olarak kendimi onun pis tabanında tatmin etmeye çalışıyorum.

"İşte," diyorum ve göğüslerimi bırakıp ellerimi vücudumda gezdirmeye cesaret ediyorum. "Sana ne kadar ıslak olduğumu göstereyim."

Ayağını, taytımı yırtıp tangamı indirmeme yetecek kadar kaldırıyor. El feneriyle beni incelerken ıslak amımı göstererek sırtüstü yatıyorum.

"Botunu tekrar üzerimde kullan," diyorum. "Lütfen. Pis botunla amımı kullan."

Gülüyor. "Bir iftlikte çalışıyorum," diyor. "Bütün gün pislik içinde yürüyorum."

"Umurumda değil," diyorum ve gülümseme yi başarıyorum. "O pis çizmelerini üzerimde kullan. Ben de bunu istiyorum. Beni ne kadar kirlatebilirsen o kadar kirli olacağım."

Bu sefer daha fazla baskı uyguluyor, pis kauçuk tabanı ileri geri sürtüyor.

Rendeliyor ve pis, tıpkı söylediği gibi. Hissedebiliyorum. Ama umurumda değil. Ayak bileğinden tutup onu teşvik ediyorum ve ona ne kadar minnettar olduğumu söylüyorum.

ve onun topuğuyla nasıl azdığımı. *İşte* ben böyle pis bir kaltağım.

"Hiç a m ına çizme soktun mu?" diye soruyor ve ben başımı sallıyorum.

"Hayır, bunun için fazla sıkıyım."

"Belki bir gün, hey?" "Belki."

Tiffi burada benim yerimde hayal ediyorum. Acaba benim yerimde olsaydı bunu düşünür müydü? Onun pis botunu amına sokmayı. Ne kadar zor... Bu düşünce beni daha da azdırıyor.

"Lütfen, sert ol," diyorum ona. "Topuklarını gıcırdat ve beni boşalt. Buna ihtiyacım var. Çok korkmuştum."

"Boktan çizmelerimin altına mı gireceksin?" diye soruyor, ben de başımı sallıyorum. "Lütfen... Çok isterim."

"Devam et o zaman, fahişe. Göster bana."

Kendimi kirli bir çizmeye sürttüğüme inanamıyorum, kıvranıp kıpırdanırken bileğini tutuyorum. Sırt kısmı çok garip, o kadar sert ki saniyeler içinde nefesim kesiliyor ve el feneri hâlâ parlak, o izlerken üzerime düşüyor.

Müşterilerim için asla orgazm taklidi yapmam ve bu sefer de yapmayacağım. Güce teslim olduğumda ve kendi iğrenç ritmime göre öğüttüğümde klitorisim çılgınca kıvılcımlanıyor, kar maskeli bir adam için nefes alıp verirken memelerim sallanıyor ve kirli botu klitorisime değiyor.

Bitirdiğimde ağırlığını koyuyor ve bana egemenliğini tattırıyor.

"Şimdi bana borçlusun," diyor, "dizlerinin üstüne çök."

İkinci kez söylememe gerek yok. El fenerini yatağa fırlatıp kot pantolonunun fermuarını açtığında ve etli sikini serbest bıraktığında hâlâ orgazmın doruklarındayım. Şimdiden o kadar sertleşmişti ki sikindeki damarlar zorlanıyordu.

Ağzımı açıyorum ve tek hamlede gırtlığıma kadar giriyor, öğürmeme neden oluyor. O kadar susuzum ki, onu yağlamak için tükürüğümün kalmayacağını düşünüyorum ama yanılmışım. Kocaman, eldivenli eli saçlarımda ritm tutmaya başladığında ağzım doluyor.

Onun için öğürdüğümde ve yutkunduğumdan emin oluyorum, gözlerim karanlıkta onun maskeli yüzüne sabitlenmiş. Onu aç bir orospu gibi emiyorum, dudaklarımı yalayıp patlatıyorum, sonra boğazımın arkasını sıkıştırması için iyice açıyorum ve işe yarıyor. İticileri hızlanıyor ve tepesinin kabardığını hissedebiliyorum. Beni kullanırken aletin etrafında sırtıyorum, kalın bir ağız dolusu sperm için hazırım, ama bana vermeden önce başımı uzaklaştırıyor.

"Bu kadar kolay kurtulacağını mı sanıyorsun? Hızlı bir yüz sıkma ve seni serbest mi bırakacağım? Hiç şansın yok." Yatağı işaret ediyor. "Oraya çık, dört ayak üstüne. ŞİMDİ."

Bana söyleneni yapıyorum, kalçalarımın tutup beni yatağın kenarına sürüklediğinde bağıriyorum.

Pozisyonumu aldıktan sonra feneri alıyor. Yatak eski ve gıcırtilı, örtüler altımda kirli, buranın geri kalanı gibi tozlu - ama bundan daha pis olanı, kış yanaklarımı açmamı ve *kirli pembe ve kahverengimi* onun için sergilememi söylemesi. El fenerini açıkta kalan deliklerime tutuyor ve tek bir parmağıyla göt deliğimi okşaması çok aşağılayıcı.

"Sana o kadar çok şey yapabilirim ki" diyor. "Burada yapayalnız, sadece sen ve ben."

Sesindeki tehditten irkiliyorum ama fahişe Holly pis zihnimde şarkı söylüyor. *Bu sadece bir oyun. Sadece bir oyun.*

"Yap o zaman. Bana o kalın, kirli sikini ver ve ne kadar sert olabileceğini göster. Umarım kovalamacaya kadar yaşarsın."

"Yapacağım, sürtük, merak etme."

Kendimi hazırlıyorum, hangi deliğe gireceğini merak ediyorum, sonra parmağı kışıma kayarken ve horoz kafası aynı anda amıma girerken heyecanla nefes alıyorum.

"Pis orospu," diyor ben sıkıldığımda, hem sikini hem de parmağını sıkıldığımda.

Geri çekiliyor, iki eliyle kalçalarımı kavırıyor ve amıma öyle sert giriyor ki çığlık atıp karnımın üzerine düşüyorum. Kıç yanaklarımı ayırmaya zorluyor ve beni tekrar çarpıyor, amımın garip gerginliği o kadar kötü yanmasına neden oluyor ki acıdan ağlıyorum.

"Sürtük!" diyor, dişlerini sıkarak beni beceriyor. "Sürtük, sürtük, sürtük, sürtük," her itişte.

Beni sikerken yatağın iskeleti titriyor ve beni ensemden tutup yere yapııştırıyor - küflü yorgan tam yüzüme geliyor.

"Al şunu, sürtük," diyor, sanki başka seçeneğim

varmış gibi. Kendimi ona teslim ediyorum,

onun zevkinin bir kurbanı oluyorum.

Üç oyun deliği olan bir sürtükten başka bir şey değilim. Ağız, göt, am... Hepsi bir bulanıklığa dönüşüyor. Parmaklar, ağız, penis. Ne isterse, nereye verirse. O beni kendi malıymışım gibi oradan oraya savururken ben sadece eski bir yatağın üzerindeki ucuz bir et parçasıyım. Beni daha sert iterken, göğüslerimi tekrar tekrar incitirken, onları o kadar sıkı sıkarken güvenli kelimem aklımdan en uzak şey. *Piç kurusu*. Sonra arkamdan konuştuğum için beni cezalandırıyor, kıcıma o kadar sert ve hızlı şaplak atıyor ki biraz daha bağıriyorum.

Ve sonunda oradayım, kendi baş döndürücü, sürtük kafamın

içindeyim. Böyle seviyorum. Bayılıyorum amına koyayım.

Kullanıcı 706 çok iyi bir oyuncu. Ne yaptığını biliyor.

Acımasız tokatları beni ciyaklatıyor, boğazımdaki siki beni boğuyor ve amıma soktuğu darbeler beni yalvartıyor. *Daha fazla, daha fazla, daha fazla, daha fazla!* Noktayı vurmakta çok iyi. Gerçekten çok iyi. Ama artık o kadar anal seven bir orospuyum ki, kıcıma geçtiğinde, horoz kafasını muhtaç deliğime dürttüğünde, nefes nefese ve çaresizim. Onun boşalmasını istediğim yer burası ve sonrasında iyi bir sürtük gibi onun sikini emip temizleyeceğim. Söz veriyorum.

Ben de ona öyle diyorum.

Lütfen, lütfen, lütfen. Ver onu bana. Söz veriyorum seni yalayıp temizleyeceğim!

Sözlerim karşısında iç geçiriyor ve duraklıyor, sadece nefes alış verişlerimizin ve kalp atışlarımın sesi kulaklarımda çınlıyor.

"Şimdi sana neden tekrar rezervasyon yaptırdığımı hatırladım," diyor, "sen gerçekten en iyisisin, Holly."

Sanki aniden rolünden çıkmış gibi. Bunu kabul edemem.

İki parmağımla geriye uzanıyorum, onları göt deliğime sokuyorum ve kendimi beceriyorum, bunu yaparken inliyorum.

"Lütfen, sakin, kıcıımı al, sanki ciddiymişsin gibi..." Bileğimi tuttu ve elimi çekti.

"Sırt üstü yat," diyor.

Sırt üstü dönüyorum, ona ödülü göstermek için bacaklarımı yukarı ve genişçe kaldırıyorum. El fenerini deliğime tutuyor. Sıkıyorum ve itiyorum. Sıkıyorum ve itiyorum. "Pis orospu," diyor ve üzerime tükürüyor.

Evet! Bölgeye geri döndüm!

"Beni kirletiyorsun," diyorum ona ve tekrar tükürüyor.

Göt deliğime aktığını hissediyorum ve sıkıp itmeye devam ediyorum.

"Siktir," diyor ve diğer elindeki sertleşmiş sikini bir an için görebiliyorum.

"Boşalmanı görmek istiyorum," diyorum ona, "İçimi doldurana kadar sik beni, sonra tekrar dışarı iteceğim. Sana içimden damladığını göstereceğim."

Duraksıyor, sadece nefes alıyor ve ben memnun olduğunu biliyorum. Bu iğrenç anın tadını çıkardığını biliyorum.

"Yap," diyorum, "lanet olsun yap!" ve bacaklarımı daha da geriye çekiyorum.

Kullanıcı 706 el fenerini düşürüyor ve bir iblis gibi üzerime geliyor, hızla çarpıyor, bırakırken maskesinden hırıltılı nefesler geliyor. Bu çılgınlığa rağmen feneri elime alıyorum ve yarattığı karmaşayı görebilmek için aşağıya doğru tutuyorum,

ve onun etli damarlı sikinin gerilmiş göt deliğine girip çıktığını görmek çok güzel.

"Daha sert!" Ona "Daha sert!" diyorum ve üzerime tırmanırken homurdanıyor. El feneri yuvarlanıyor ve beni kısıtıyor, kalçalarım göğüslerimi eziyor, beni bir iblis gibi sikiyor, çarpma üzerine çarpma ve içimde kıvılcımların güzel girdabını hissediyorum.

"Evet... evet... evet... daha fazla! Daha hızlı!"

Tek kelime etmedi. Sadece homurdanıyor, homurdanıyor ve tıslıyor, hızını artırıyor, kıcımlı bir piston gibi oyuyor, tükürüğü her darbeye yüzüme gıdık gibi yağıyor. Etin ete çarpma sesi. Daha hızlı ve daha hızlı ve kutsal lanet olsun geliyorum ve kıcım onu sağlıyor ve o devam ediyor...

Şiddetli bir darbe beni yatağa doğru itiyor ve içime boşalırken kükrüyor, kendi orgazmım içimi onun fişkırان horozunun etrafında eritiyor.

Tanrım, sürtük cennetindeyim.

"Siktir," diyor ve sikini çekip ardında bir döl izi bırakıyor. Parmaklarıyla topluyor ve ağzıma uzatıyor.

"Teşekkürler," diyorum ve şu anda olduğum gibi gururlu küçük bir orospu gibi sırtarak onları temizliyorum.

"İyi işti," diyor, "gerçekten, Holly. Bu mükemmeldi. Bir beş yıldız daha iyi ve gerçekten hak edildi."

Sonrasında *müşterisinin* sözlerini duymak çok garip hissettiriyor ama henüz bitmedi. Kendimi yukarı itiyorum, feneri alıyorum ve ona dirseklerinin üzerine yaslanmasını söylüyorum. Öyle yapıyor ve el fenerini ona uzatıp pis, gevşek sikinin aydınlandığından emin oluyorum.

"Söz sözdür" diyorum.

Kirli sikini dikkatlice yalayıp temizlerken, aynı zamanda taşaklarını okşarken, tüm doğru yerleri yalayıp fiskelerken tek söylediği "Tanrım," oluyor.

Onu kısa sürede temizledim ama aynı zamanda tekrar sertleşmeye başladı ve bunun gitmesine izin vermeyeceğim. Geçen sefer göğüslerimi ne kadar çok sevdiğini hatırlıyorum.

sikinin etrafında.

Uzandığımda inliyor, memelerimi açıyor ve aletini onlarla sarıyor.

Küçük bir hamle yapıyor, aletini ağzıma alıp emdiğimde tekrar inliyor.

Göğüslerime vuruyor ve sallanan ağzımı sikiyor, dişlerim onun büyüyen sertliğine sürtünüyor.

Kısa sürede yeniden çelik gibi sertleşti ve ben de tüm gücümle memelerimi onun etrafında sıkıyorum, salyalarım kayganlaştırıcı sağlıyor.

"Siktir!" diyor, şimdi itiyor ve ilk zonklayan fişkırma geldiğinde onu boğazımın derinliklerine aldım. Bırakmıyorum, o her fişkırtmada homurdanırken memelerimi emiyor ve sıkıyorum.

"Siktir," diyor tekrar, siki ağzımdan çıkarken ve ben memelerimi bırakırken.

Ben onun sikini baştan aşağı yalarken canavar saçlarımı okşuyor.

"Sadece... sikeyim," diyor yatağa uzanırken ve çok mutlu bir müşteri olduğunu biliyorum.

Bir süre orada yatıyor, aşağı iniyor, ben de öyle, o anın tadını çıkarıyorum. Teklif tamamlandı - ve ne büyük bir başarı.

Beni dürttüğünde rüya alemine dalmanın eşiğinde olduğuma eminim.

"Teşekkürler Holly," diyor, "seni yatağa bağlayıp burada tutmak istesem de, bir an önce harekete geçip seni geri götürsek iyi olacak."

Uzun bir teklif fikri sürtük amımı karıncalandırdı. Beni yatağa bağlayıp gidebilirdi. Beni saatlerce merak içinde bekletebilir.

"Belki bir dahaki sefere," diyorum

ona. "Evet, belki," diyor.

Ayağa kalkmama yardım ediyor, sabit durduğumdan emin oluyor, sonra külotumu, yırtık taytımı ve el çantamı alıp bana veriyor.

El feneriyle yolu gösteriyor ve kısa sürede ön kapıya varıyoruz. Ah lanet olsun. Topuklu ayakkabılarımın olmadığını fark ettim.

Kapının kilidini açarken "Hay aksi," diyorum. Kar maskesinin arkasından bana bakıyor.

"Ne?"

Çıplak ayaklarımı gösteriyorum.

"Kahretsin," diyor. "Seni minibüse bindirelim, sonra ben onları aramaya giderim."

Beni minibüse bindiriyor, kontağı açıyor ve ısıtıcıyı çalıştırdıktan sonra eve geri dönüyor ve sanki sihirli bir değnek değmiş gibi evin tüm ışıkları aniden yanıyor. Çok daha iyi günler gördüğü belli olan kaba saba eski bir bina, ancak bir zamanlar gelişen bir aile evi olduğuna şüphe yok.

Josh ve benim bir gün isteyeceğimiz gibi bir ev... belki altı çocuk ve etrafımızda koşuşturan iki köpeklerle birlikte. Işıklar söndüğünde ve kar maskeli vahşi adam elinde topuklu ayakkabılarımla bana katılmak için geri döndüğünde hala geleceğimi hayal ediyorum.

"Teşekkürler," diyorum ve elindekileri ondan alıyorum.

Bana bir şişe su uzatıyor ve ben de yarısını bir dikişte içerek ona teşekkür ediyorum. Onun açısından hoş bir dokunuş.

Yola çıkarken "Bu boku gerçekten seviyorsun, değil mi?" dedi.

"İşimi seviyorum," diyorum ona, "memnun bir müşteriden daha iyi bir şey yoktur."

"İnan bana," diyor kar maskesinin ardından bana bakarak, "daha fazla tatmin olamazdım. Sen inanılmaz bir kızsın."

"Teşekkürler. Memnun etmeyi amaçlıyorum."

"Yakında seni tekrar rezerve edeceğim," diyor, "belki üç günlük bir teklif, seni o yatağa bağlı bırakacağım, kaprisime göre alınacaksın."

"Vay canına," diyorum, "üç koca gün..." ve aklım oluklara düşüyor. Josh'un üç gün boyunca halıda bir delikte volta attığını düşünene kadar neredeyse ona bunu istediğimi söyleyecektim.

"Bunu biraz düşüneceğim," diyor ve arabayı sürerken zihninin döndüğünü hissedebiliyorum.

Beni bekleyen muhteşem erkeğimi düşünerek suyumun kalanını içiyorum.

Takip parkına vardığımızda birkaç dakika erken gelmiştik. Yanaştığımızda taksim orada değildi.

"Merak etme, burada takılmak zorunda değilsin," diyorum ama beni kaçırın kişi kolumu tutuyor.

"Aracınız gelene kadar burada benimle bekleyin. Buralar güvenli değil." Maskenin arkasından sırtıyor. "Herhangi bir sapık ya da başka bir şey tarafından yakalanmanı istemem."

Buna gülüyorum ve bir anı paylaşıyoruz, ben ve o - fantezi gerçekten bitti, ama anıları hala havada çalkalanıyor.

Kullanıcı 706'yı sevdim. Özellikle onun pis çiftçi çizmesinin amımda çalışmasını sevdim. Benim için yeni ve ateşli bir tane. Taksi yanaştığında Josh'u çamurlu büyük botları dışında çıplak hayal ediyorum.

"Tekrar teşekkürler Holly," diyor beni kaçırın kişi, "gerçekten çok iyiydin. Elimden gelse sana on yıldız verirdim."

"*Sen* bir yıldızsın," diyorum ona, "harika zaman geçirdiğimiz için teşekkürler." "Tekrar görüşürüz, *sürtük*," diyor.

Kıkırdıyorum. "Umarım öyledir."

Müşterim yola çıkmadan önce ben taksiye ulaşana kadar bekliyor ve ben de minibüsü köşeyi dönene kadar onu izliyorum. Rol yapmasının altında kesinlikle iyi bir adam. Acaba onu bir daha maskesiz görebilecek miyim? Acaba adını öğrenebilecek miyim?

Bu onun bileceği iş, benim değil. Alışmaya başladığım bir mantra.

"Belgravia, lütfen," diyorum taksi şoförüne ve beni görünce neredeyse iki kere bakıyor. Üstüm başım darmadağın, avucumun içinde bir avuç tayt ve külot var ve bacaklarım cehennem gibi çizik içinde.

"Belgravia'ya geri mi dönüyorsun?"

"Evet," dedim. "Belgravia. Doğu kulesi."

Bana Kullanıcı 706'nın baktığı kadar deliymişim gibi bakıyor. Onları daha çok kandır.

Arka koltukta rahatlıyorum, az önce para için *kaçırıldığım* gerçeğinden utanmıyor ya da çekinmiyorum. Taksi şoförünün bunu bilip bilmemesi umurumda bile değil, biliyorsa da canı cehenneme. Tıpkı Richard Jacobs gibi.

Holly, Ella. Ayrılık gittikçe inceliyor. Ben ikisiyim, siyah ve beyaz grinin çok sert bir tonuna dönüşüyor. Ha. İronik.

Taksi yola çıkar çıkmaz Josh'a bir *D&S* mesajı gönderiyorum ve o da bir kalp emojisi ve *eve dönmen için sabırsızlanıyorum xx* ile cevap veriyor.

Acaba gerçekten bütün gece ayakta mıydı? Sanırım öyle.

En azından son bir orgazm için para biriktirdim.

Bunu onunla paylaşmak için sabırsızlanıyorum... tüm kanlı detaylarıyla birlikte. Ne de olsa göstermem gereken kirli bir amcığım var.

Chapter Seventeen

UYANDIĞIMDA SAATE BİLE BAKMIYORUM.

erkek arkadaşının kollarında. Saat öğleden sonrayı çoktan geçmiş olmalı ve o hâlâ uyukluyor, kirpikleri her derin nefeste dalgalanıyor. O kadar muhteşem ki, gülünç.

East End'den döndüğümde üzerinde dar siyah bir tişört ve kot pantolon vardı - dışarı çıkıp beni alması gerekirse daireyi terk etmeye hazırdı. Sadece bu da değil, çabalarımın sonra beni şımartmaya hazırdı, ben çılgın teklifimi anlatırken bana sabah erkenden bir kızartma pişirdi.

Eminim aramızdaki seks işçisi senaryosu beni şaşırtmayı asla başaramayacak.

Çoğu erkek arkadaş, kız arkadaşıyla kahvaltı barında oturup yumurta ve domuz pastırması yemez, akşam için sahte bir kaçıranın evinde nasıl saklandığı ve yalvarırken onun siki tarafından nasıl becerildiği hakkında sohbet etmezdi. Çelik burunlu botlar alıp, kaçıran kişinin kirli topuklarını kız arkadaşının amına boşalana kadar sürttüğü bir sahneyi yeniden canlandırması önerisine gülmezler.

Kaçıran kişinin ardında bıraktığı manzarayı hayranlıkla seyretmez, sonra da kız arkadaşının dumanı tüten sıcak bir duşta aferin *bebeğim diyerek* yıkanmasına yardım etmezdi. Kızın dikenli yaralarını kremle tedavi etmez ve tüm yol boyunca ona kutsal bir tanrıçaymış gibi gülümsemezdi.

Josh yatağa girdikten sonra bana bir tanrıça gibi davranmadı.

Bunu tekrar duymak istiyordu. Her şeyi. Sordid. Ayrıntıları. Ve sonra beni bir iblis gibi becerdi, göt deliğimde yerini alırken beni Kullanıcı 706'nın yaptığından çok daha sert bir şekilde sıkıştırdı.

Josh'un gözleri açılıp benimkilere odaklandığında ben hâlâ onun seksi uzun kirpiklerine hayranlıkla bakıyorum. Gülümsüyor ve beni daha sıkı sıkıyor.

"Günaydın bebeğim. Böğürtlen çizikleri nasıl?"

"Onları düşünmedim bile," diyorum ona. "Seni düşünmekle çok meşguldüm."

"Pekala, hadi onları kontrol edelim. Seni yeterince iyi tedavi ettiğimden emin olmak istiyorum."

Yorganı geri çekip yaralarımın bakarken yüz ifadesindeki ilgiye bayılıyorum. Artık pek bir şey değiller, sadece birkaç çizik, ama Josh bana öyle bir ilgi gösteriyor ki, iyi olduğumdan emin olmaya kararlı.

"Muayeneyi geçtim mi?" Beni kollarına geri çektiğinde sordum.

"Seni gözlem altında tutacağız." Elini bacaklarımın arasına kaydırды. "Ve meydana gelmiş olabilecek ek yaralanmalarla ilgili daha fazla araştırma yapacağım."

Sırıtiyorum. "Dün gece alışveriş sepetime çelik burunlu botları ekledim. Sadece kaç numara olduğunu bilmem gerekiyor."

O da sırtarak karşılık verir. "Gerek yok. Ben çoktan sipariş ettim." "Öyle mi?"

Gülüyor. "Tabii ki. Bu fırsatı kim geri çevirir ki?" "Muhtemelen nüfusun çoğu."

"Hayır, bence şaşırsın."

Başparmağımı yanağında gezdiriyorum. "Çevrimiçi bir anket yapmalıyız."

"Ya da kulelerin etrafında kapı kapı dolaşmak. *Affedersiniz hanımefendi, amınıza bir tekme yer misiniz?*"

İlk kez aşık olan bir çift genç gibi kıkırdıyoruz. Sakin ve rahat görünüyor. Mutlu görünüyor. Tıpkı benim gibi. Sanki korkacak bir şey yokmuş gibi - yüzeyin altında gizlenen, bizi ele geçirmeye çalışan geçmişin şeytanları yokmuş gibi. Ama durum gerçekten böyle mi? Dün geceki seansım hakkında düşünüp düşünmediğini merak ederek onun büyüleyici yeşil gözlerinin içine bakıyorum. Benimle eğlenenin tadını çıkarmak çok kolaydı, ama yüzeyin altında gerçekten iyi hissediyor mu? Ben onun yanındayken Amy'nin yaraları gerçekten iyileşti ve geçti mi?

Bana güveniyor mu?

Umarım öyledir, çünkü ona güveniyorum. Daha birkaç ay önce Connor'ın ihanetine uğradığım için hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor olabilirdim ama Josh'ta farklı bir şeyler var. İstese kibirli bir hayat yaşayabilir, pek çok kadının dünyasının merkezinde yer alabilir, ama o kendini beğenmiş bir pislikten başka bir şey değil. Tam tersi.

O özverili. Sadık. Weston'ın fantezi figürünün altında gerçekçi.

Şu anda ölümcül üç kelimeyi fısıldamak çok kolay olurdu, aynen böyle.

Seni seviyorum.

Tam dilimin üzerindeler, ama bu çok fazla, çok erken. Kafamın içinden bir ses böyle hissettiğim için deli olduğumu söylüyor ama elimde değil. Mesele Josh'un ne kadar seksi olduğu, yatakta ne kadar yetenekli olduğu ya da sabahları bana ne kadar iyi kahvaltı hazırlayabildiği değil.

Aramızdaki ortak bakışlar, muhteşem kahkahası ve ilginç ifadeleriyle ilgili. Aramızdaki rahatlık ve hiçbir çekingenlik ya da garip sessizlikler olmadan bir nehir gibi akan sohbet akışı.

Tanrım, sanki bir aşk romanında yaşıyormuşum gibi konuşuyorum. Aşkın en güzel hali. Ama bu instalove mu, gerçekten? Aylardır messenger'dan konuşuyoruz ve restorandan beri birbirimize bağlıyız. Her bir parçası

çok doğru hissettirdi, tıpkı burada olmak gibi. Onunla birlikte olmak çok doğru, delice. Bir parıltı hissediyorum. Sonra kelebekler uçuşuyor. Ve zihnim çalkalanıyor, çalkalanıyor, çalkalanıyor. Hayatın ve Josh'un içinde kelebeklerle çalkalanıyor.

Saçlarımı okşuyor ve bana bakarken yarım bir gülümseme veriyor. "Ne düşünüyorsun?" diyor.

"Ne demek istiyorsun?"

"Beyninin ne zaman çalıştığını görebiliyorum. Dudağının iç kısmını çiğniyorsun, sadece bir dokunuş, böyle."

Bana gösteriyor ve ben kahkahalarla gülüyorum, çünkü o kadar ince ki daha önce annem ve babam dışında kimse bunu fark etmemişti. Bir de Connor tabii ki. Jackass bunu zamanla öğrendi, ama başlangıçta değil.

"Hadi ama" diyor. "Ne düşünüyorsun?" "Sadece bir şeyler."

Tanrım, yaltaklanabilirdim, ama beni daha yakına çekti.

"Bir tahminde bulunmama ne dersin?" diyor, sonra kulağımı ısıırıyor. "Sanırım şu anda hayatın ne kadar harika olduğunu düşünüyorsun, yatakta olmak, bir çift aşk kuşu gibi sarmaş dolaş olmak."

Kıkırdıyorum. "Belki."

"Sanırım böyle hissetmenin ne kadar çılgınca olduğunu düşünüyorsun, o kadar hızlı ki delice. Ve bunun görüldüğü kadar gerçek olup olamayacağını merak ediyorsun, çünkü bu inanılmaz olurdu."

O yanağımı öperken kalbim hızla çarpıyor. Beni yakaladı.

"Bunu nereden bildiğimi biliyor musun?" diye sorar.

"Bir kitap kadar kolay okunabildiğim ve dudak çiğneme şeyini yaptığım için mi?"

Sırıtırıyor. "Hayır. Çünkü ben de tam olarak aynı şeyleri düşünüyorum. Ve vardığım cevabı biliyor musun?"

"Aydınlat beni."

"Gerçek olduğundan oldukça eminim."

Kalbim nasıl da çarpıyor. "Oldukça emin misin?"

Başını iki yana eğiyor, en ufak bir mahcubiyet duymuyor.

"*Kesin* diyebilirim aslında." Bana doğru bakıyor. "Dün gece burada volta atıp senden haber beklerken, Amy saçmalığı yüzünden paranoyaklaşacağımı düşünmüştüm. Ama ne oldu biliyor musun? Ben iyiydim. Tek endişem senin güvende olman ve eğlenmendi. O kadar kötü kazıklandıktan sonra bu kadar güven gerçeküstü geliyor ama ben buna sezgi diyorum. Bu sefer içgüdülerime güveneceğim."

"Peki içgüdülerin ne diyor?"

"İçimden bir ses bunun gerçek olduğunu söylüyor, Ells."

O zaman bir şey hissettim. Sadece midemde uçuşan kelebekleri değil, kalbimi de. Sanki kalbimde gerçekten hissedebiliyorum, açan bir çiçek gibi...

"Ne?" diyor kaşlarını çatarak.

Ve şimdi yüzüm kızarıyor.

"Sadece içgüdülerimi dinliyordum," diyorum ona.

"Ve?"

"İçimden bir ses kısasa

kısas dedi." "Öyle mi?"

Dudaklarımla cevap veriyorum, onu hararetle öpüyorum, uçuşan kelebeklerim serbest kalmak için can atıyor. Bana karşı olmasını istiyorum. Ona içimde ihtiyacım var. Üstüme yuvarlanıp kontrolü ele geçirirken boynumu ısırmasını seviyorum.

"Her gece kiminle yattığın hiç fark etmeyecek," diyor. "Yeter ki eve bana gel. Kalbinin ait olduğu kişi ben olduğum sürece, vücudun istediğin müşteriyle istediği kadar eğlenebilir."

"Bunun için endişelenmene gerek yok," diyorum ona bacaklarımı ayırırken. "Kalbim başıboş değil. Asla. Sadece karşılığında aynı olduğu sürece."

"Bu kesin."

Gülümsüyorum.

"Kısasa kısas mı?"

"Evet, kısasa kısas."

Hâlâ yara bere içinde olmama rağmen kendimi onun için açtım, yeniden umutsuzluğa kapıldım.

"Bundan emin misin?" diye soruyor sikini kaldırırken. "Dün gecedan beri hâlâ hissediyor olmalısın."

Evet, dün gecedan beri hala hissediyorum ama umurumda değil. Cevap verirken ağzımın suyu akıyor. "Canavardan gelen bir çarpmaya kim hayır diyebilir?" Onun horoz kafasına karşı benim kedi alay.

"Ben bu muyum, bir canavar mı?" diye soruyor klitorisimi dürterek.

"Canavar, Adonis, Zorbaların Kralı, evet, sen busun." "Doğru o zaman.

Buna uygun yaşasam iyi olur."

Yavaşça içime giriyor, her halter beni irkiltiyor. Bu çok güzel.

Bacaklarımı onunkilere dolayarak onu teşvik ediyorum.

"Günde beş kez gelmenin bir numarası bu mu?" Bana her gün en az beş kez geldiğini söylediğini hatırlayarak şaka yapıyorum. "Vücudun bütün bir kabileyi hamile bıraktığını düşünüyor olmalı."

"Taşaklarımın ne kadar hızlı dolduğunu düşünürsek büyük bir kabile. Kendime çok fazla eğitim verdim."

Her hafta becerdiği insanları düşünüyorum. Kaç kişi onun dölünü içine alıyor. Kaç kişi dudaklarının tadına bakıyor.

Midemde bir kramp var. Entrika. Hayranlık.

"O zaman içini boşaltsan iyi olur," diyorum ona, kolanının etrafında kenetlenerek.

"Seni çok sert çarpmamaya çalışacağım," diyor, aletini tam doğru noktaya yerleştiriyor ve ileri geri hafifçe itiyor.

"Bu çok hoş," diyorum ona.

Biraz daha derine, biraz daha hızlı giriyor ve beni

inletiyor. "Sadece seni ısıtıyorum," diyor.

"Zaten yeterince ısınmış durumdayım," diyorum ona, "bana en iyi slammer'ını ver. Bir tanesine ihtiyacım var."

"Emin misin?"

Emin miyim? Beni parçalara ayırsa bile umurumda olmazdı, şu anda hissettiğim aşk sadece... *inanılmaz*. Evet, inanılmaz iyi işliyor. Neredeyse kıkırdayacağım.

"Ells?"

Aptal gibi sırtıyorum. "Evet, hayatımda hiç bu kadar emin olmamıştım."

Elleri göğüslerime gidiyor, sıkıyor, bastırıyor, yoğuruyor ve kısa süre sonra hızını artırdıkça inlemeye başlıyorum, o halterler sihrini konuşturuyor.

"Tanrım, bu cennet gibi hissettiriyor," diyorum ona, her homurdanan itişte klitorisim kıvılcımlanıyor.

"Tatlı amcığın da öyle," diyor ve sonra yapıyor - göğüslerimi sertçe sıkıyor ve bana çarpıyor. Vurdukça vuruyor, kocaman yatağı sallanıyor ve dur durak bilmiyor, içimdeki hayatı söküp atıyor. Yüksek sesle ağlıyorum, orgazmım patladığında ve o kelekler içimde dönerken süzülüyorum, Josh'un vahşi yeşil gözleri boşalırken üzerimde, işi bitene kadar her itişte beni sertçe çarpıyor.

Zonkluyorum, her tarafım vızıldıyor, inerken nefes nefese kalıyorum, o yanıma sokulurken döllerini bacaklarımın arasında birikiyor.

"Ne yazık ki işim var," diyor. "Yoksa üç gün boyunca burada seninle yatakta kalırdım."

Üç gün! Ha!

"Beni bağlar mısın, beni kaprislerinde kullanır mısın?" "Hmm, kulağa sapıkça geliyor."

"Bu hoşuma giderdi," diyorum ona, hâlâ nefes nefese. "Yine de günde beş slammer ile başa çıkabileceğimden emin değilim."

Gülüyor. "Şanslısın ki çalışmak zorundayım. Bu konuda kısasa kısas istediğini söylemiştin, hatırladın mı? Ciddi miydin? Eve döndüğümde teklifin tadına bakmak ister misin?"

Bu geceki teklifini hatırlayınca amım bir kez daha titriyor - aynı anda iki yaşlı adam. Buna hiç şüphe yok. Hepsini istiyorum.

"Evet."

"Emin misin?" Çok ateşli ve şeytani görünüyor. "Taksiyle sadece beş dakika uzaktalar, bu yüzden aksiyondan yeni çıkmış olarak hemen buraya dönebilirim. Ağzım açık ve dölleri damlıyor." Gözleri ateş saçıyor ve çoktan sertleşmiş olan sikini tekrar çalıştırıyor. "Kendimi senin için istediğin kadar kirli tutabilirim. Sadece söyle, kıcımı bile silmeyeceğim, buna ne dersin? Aletimi kirli tutacağım, böylece oyun zamanının tüm ihtişamını görebilirsin ve sonra onu alabilirsin. Küçük sapık bir orospu gibi müşterilerimin artıklarını alabilirsin."

Kaygan ıslak klitorisimi tekrar çalıştırmaya başlıyorum, çünkü elimde değil. Çoğu insan bu düşünce karşısında öğürse de sözleri çok ateşli. Müşterisinin artıklarını istiyorum. Onun halini görmek ve geride bıraktıkları pis kalıntıların içinde oynamak istiyorum.

Kısasa kısas. Her zaman.

"Kendini silmeyi aklından bile geçirme," diye inliyorum. "Her şeyi kendi gözlerimle görmek istiyorum."

"Bunu bilmek güzel." Duraksıyor. "Peki, söyle bana. Hiç birinin kıcının derinliklerinde oynadın mı? Parmakla ya da küçük bir dildoyla değil. Derin ve aralıklı demek istiyorum."

Başımı salladım. "Hayır, ama denemek istiyorum."

Bununla birlikte, tekrar üstüme çıktı. Bacaklarımı kaldırıp göğsüme doğru bastırıyor ve iyice açıyor. Amımdan hâlâ döllerı akıyor ve parmaklarıyla toplayıp kıcıma sürüyor.

Göt deliğime değerli bir mücevhermiş gibi bakıyor.

"Kıcına yumruk yemenin nasıl bir his olduğunu henüz bilmiyorsun bebeğim, ama öğreneceksin. Sert bir oyuncu olmak istiyorsan, sana sunulana kabul etmelisin. Çifte anal, onay listesinde bir zorunluluk haline geliyor. İçeride savaşılan iki sert yarak, her sürtünme parçası için savaşıyor. Ve fisting gelince, ölçeklendirilecek çok fazla yükseklik var. Kıcınız her zaman aksiyonla savaşıacak, eklemleri geçmek için gerilecek, ancak bir kez tamamen içeri girdiğinde, özgür bölge. Çok derine gidebilir... çok, çok derine."

Üç parmağını içeri sokarken inliyorum ve bu düşünceyle kıvranıyorum. Henüz banyoyu bile kullanmadığım için normalden daha kirli hissediyorum... ama bu sadece daha sıcak hale getiriyor.

"Konuşmaya devam et," diyorum. "Bilmek istiyorum. Ne aldın, Josh? Anlat bana."

"Oh, bebeğim, gördüğüm ve yaptığım, verdiğim ve aldığım şeyler. Yumruk sokma güzelleştiğinde ve sertleştiğinde yumruk sikişine dönüşebilir. Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

Başımı salladım. "Evet. Videoları gördüm."

"Videolar hiçbir şeydir. Ses... koku... sizi o kadar derinden kullanırken ne kadar hasta ve ateşli hissettiriyor ki acıtıyor."

"Ve sana yapacakları şey bu mu? Bu gece mi?"

"Evet. Bu gece bana yapacakları şey bu, gecenin son sahnesi için. Ama önce neyi seviyorlar biliyor musun? Kıcılarını paylaşmamı, sık sike, biri diğerinden sonra. İkisi de bir parça alıyor. Bazen biri arkadan beni gererken diğerinin kıcını sikkemi istiyorlar. Tam bir yumruk hareketi. Her hamlede ellerini daha da derine sokuyorlar, ama lanet olsun onlara bunun karşılığını nasıl ödüyorum. *Kısasa kısas* için buna ne dersin?"

"Hoşuna gitti mi?"

"Bunu seviyorum. Yapılacak her türlü pisliği seviyorum."

Parmaklarını sikinin başıyla değiştirirken gülümsüyor ve bu his karşısında gözlerini kapatıyorum. Kahretsin, piercingleri sadece birkaç dakika önce beni nasıl vahşileştirdi, ama hepsini tekrar istiyorum.

Kıç yanaklarımı açık tutarak onu davet

ediyorum. "Kayganlaştırıcı yok,"

diyorum. "Sadece sik beni."

Sırıttıyor. "Ah, hoşuna gitti, değil mi? Pis bir elin pis kıcının derinliklerine gömülme düşüncesi hoşuna gidiyor ve bu iyi bir şey, çünkü ne var biliyor musun? O benim olacak. Kıcını ilk açan *ben* olacağım, Ella. Seni yaramazlar listesindeki o kutuyu işaretlemeye hazırlayacağım, ama daha gidecek çok yolun var bebeğim. Hem de çok uzun bir yol. Bırak yumrukla sikilmeyi, henüz sikimi bile zor alıyorsun."

Aletini içeri sokarken haykırıyorum, hala o kadar çiğ ki.

"Kayganlaştırıcıya ihtiyacın var mı?" diye soruyor ama

dişlerimi sıkıp başımı sallıyorum. "Kayganlaştırıcı

istemiyorum. Yanmayı hissetmek istiyorum. Acıyı

hissetmek."

"Bunu hissedeceksin. Endişelenme."

O her seferinde bir delik açarak derine gömülürken klitorisimle oynuyorum ve sonra onun etrafında kenetleniyorum, lanet olsun. Pratik yapmak istiyorum. Onun alabildiğini almak istiyorum. Sert bir oyuncu olmak istiyorum.

Ben çok çalışkanım!

Bir sonraki teklifim için sıraya girmiş bir çift adam var ve profilimi güncellersem ek bir onay kutusu göreceklerini biliyorum. Çifte anal kabul etmek için kutucuğa tıklarsam, tekliflerini güncelleyecekler ve ben de bu zevk için daha zengin ve çok daha kirli olacağım.

Eminim içimdeki adam buna hazırlanmama yardım

edebilir... "Ger beni," diyorum ona. "Bana daha fazlasını

ver. Öğret bana." "Zaten zorlanıyorsun."

"Bana biraz daha ver Josh, lütfen. Almak istiyorum."

"Tamam o zaman. Çalışmaya başlayalım."

Sikini hemen dışarı çekerken yutkunuyorum, parmaklarını sıraya dizerken klitorisimi daha hızlı ovuyor. Siktir, umarım buna hazırım. Önce üçünü kıcıma sokuyor ve sikini onlara doğru kaldırıyor. Neredeyse kırılıp ona durmasını söyleyeceğim, çünkü çok acıyor, ama kendimi tutuyorum, bir görevde klitorisimi ıngırdattıyorum.

"Aferin kızıma," diyor ve içimdeki ilk delicinin patladığını hissediyorum. Parmaklarının yanında çok fazla ekstra genişlik ve basınç. "İşte bu kadar," diyor. "Alabilirsin. Şimdi rahatla ve kıcını bana ver, çünkü biliyor musun? Bu nazik bir hareket. Birçok müşteri nazik olmak istemez, Ella. Sana verileni alırken çığlık atmanı ve ağlamanı isterler."

Gözlerinin içine bakıyorum ve şu anda Weston'ı görüyorum, sert adam, bana bakıyor, görünürde iyi adam Josh yok. Müşterilerin büyük paralar ödediği adam *bu*. Bu, liderlik tablosunun tepesindeki pis, kirli, muhteşem ucube.

Holly öne çıkarken ona "Onlar için çığlık atıp ağlayacağım," diyorum. "Bana verileni alacağım ve buna bayılacağım. Tıpkı daha sonra senin pis kıcını görmeye bayılacağım gibi. Umarım söz verdiğin gibi olur. Umarım sikin söylediğin kadar kirlidir, çünkü öyle olmazsa ciddi hayal kırıklığına uğrayacağım."

Sözlerim onu tahrik ediyor. Kalçaları daha hızlı çalışıyor ve bakışlarındaki şefkat tamamen kayboluyor. O burada bir hayvan. Pisliği seven pis bir piç ve ben de onu isteyen bir sürtüğüm.

"Hadi o zaman," diyor. "Üç parmağını amına göm, hemen şimdi. İki kat ger. Bir orospu gibi al ve bunu yaparken kendini boşalt."

Kıçım bu kadar doluyken üç parmağımı amıma sokmak çok zor. Onları içeri sokmaya çalışıyorum ama Josh bana oynamam için hiç fırsat vermiyor. Elimi tutuyor ve benim için onları içeri sokmaya zorluyor ve kutsal bok, nasıl inliyorum. Piercinglerini amımın duvarında parmak eklemlerime karşı hissediyorum ve bir parçam içimde çığlık atıyor, bu kadar erken kendimi bu kadar zorlayarak ne yaptığımı merak ediyor, ama diğer parçam, parmaklarımı içeri ve dışarı sokarken, bana söylediklerini yaparken dürtüyü, *ihtiyacı* hissediyor.

Ben tam tersine, doğru noktayı bulmaya çalışarak çırpınırken o çok sakin. Hiç terlemiyor, sadece gözlerimin içine bakıyor, aleti çarpıyor

derin bir ritim içinde. Ve sonra açığı buluyorum. Parmaklarımı kıvırmayı başardım.

"Siktir," diye inledim. "Siktir, Josh."

"Daha sert," diyor. "Daha hızlı. Benim için gel."

Sözleri beni teşvik ediyor ve kendimi sertlik tanrısına teslim eden bir fahişe şeytanı oluyorum.

Aşık olduğum Tanrı.

Kendimi tutmadan onun için geliyorum, kirli sesim ona ne kadar pis bir sürük olduğumu ve beni nasıl kullanmasını istediğimi söylüyor. KULLAN BENİ. Her lanet gün, sadece KULLAN BENİ.

Ne kadar tatlı ve günah dolu bir karışım. *Sevimli* Ella ve mükemmel centilmen Joshua, Holly ve Weston'ın karışımının altına iyice gömülmüş.

Saf mükemmellik.

Onun için boşalırken amımdan fışkıran ıslaklık karşısında şok oluyorum. G noktamı sıkarken parmaklarımın etrafına tıkanmış bir hortum gibi fışkırıyor - Josh'ın parmakları ve siki hala gerilmiş göt deliğimi acımadan kullanıyor.

Josh sadece devam etmem için beni cesaretlendiriyor.

Aşağı it, Ella, işte böyle. Benim için fışkırt. Bırak aksın.

Bana söyleneni yapıyorum, aşağı doğru bastırıyorum ve elini, sikini ve altımızdaki çarşafı ıslatana kadar fışkırtmasına izin veriyorum. Yüksek sesle ağlıyorum, kontrolümü kaybettikçe kulaklarım çınlıyor.

Josh da öyle.

Bir kükremeye kırımın içine boşalıyor, boşalırken derinlere gömülüyor ve bunu yaparken gözleri bacaklarımın arasındaki sırlıklam ıslaklığa sabitleniyor.

Utanacağımı düşünmüştüm ama utanmadım. Kendimle garip bir şekilde gurur duyuyorum.

Görünüşe göre o da öyle. Kalçalarımın arasına ıslaklığı sürerken sırtışında bunu görüyorum.

"Bu çok ateşli. Senin fişkırان biri olduğunu bilmiyordum."

"Evet. Ben de bilmiyordum."

"Ne çabuk öğreniyorsun."

"Bunu harika bir öğretmene borçluyum."

İçimden çekilirken küfrediyorum, bunun ne kadar acı verici olduğunu fark ettiğimde duyularım geri geliyor, ama onunla birlikte sırtıyorum.

Gurur çok güzel bir duygu ve Josh'un kollarında beni sımsıkı sarması da öyle. Alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor, sonra burnunu benimkine sürtüyor.

Ona karşı gevşiyorum, yakınlığın tadını çıkarıyorum, ama içindeki pis ateşi düşünerek sırtıyorum. Böyle giderse, onun gibi sert bir adam tarafından becerilirsem, kısa sürede listelerin tepesine çıkacağım.

Karşılığında burnumu onunkine sürtüyorum ve muhteşem dudaklarına yumuşak bir öpücük bırakıyorum.

Seni seviyorum... seni muhteşem canavar.

Chapter Eighteen

JOSH TEKLİF ISINMA HAREKETLERİNİ CİDDİYE ALIYOR. VE SÜPER DEMEK İSTİYORUM Cidden. Onu hayranlıkla izliyorum - kahvaltı barında şiddetli karın kramplarını yaparken bir röntgenci gibi, her krampta gövdesini nasıl büktüğüne bayılıyorum. Çayımı yudumluyorum ve Tiff'in onun yanındayken neden Rocky teması konusunda bu kadar cömert olduğunu şimdi anlıyorum. Mantıklı geliyor. Hatta ortasında zıplayarak tek kol şınavı bile çekiyor. Yani bu çok sert. Adonis olmasına şaşmamalı.

Belki de aerobik yapmalıyım. Josh'un koşu bandında pratik yapsaydım dün gece topuklu ayakkabılarla daha etkileyici bir depar atabilirdim. Yani, pelvik tabanı cehenneme kadar sağıyorum ama aerobik hiçbir zaman bana göre olmadı.

Egzersizler arasında alnını silerken "Buraya gel," diyor. "Ortak bir antrenman yapabiliriz."

"Pantolon giyeceğim. Bu vücut bana bahşedildi, annemden miras kaldı. Genetikten, çabadan değil."

Başını sallar. "Kendini hep az takdir ediyorsun. Bana mağazadaki işinde nasıl canını dişine takarak çalıştığını anlatmıştın. Bir araba dolusu

stok, rafları doldurmak için çömelip kalkmak. Bunun kolay olduğunu mu sanıyorsunuz?"

Palet teslimatlarını depoda dolaştırdığım ve üst rafları yıldırım hızıyla yeniden doldurduğum günleri düşünüyorum.

"Tamam," diyorum ve ona katılıyorum.

"Önce vücudunuzu iyice çalkalayın" diyor. "Bunun gibi."

Bana bacaklarımı nasıl tekmeleyeceğimi ve kollarımı nasıl sallayacağımı gösteriyor, sonra bazı esneme hareketleri yapıyor, ayak parmaklarıma dokunuyor, sonra kollarımı başımın üzerine kaldırıyorum. Beni izlerken cesaretlendirerek başını sallıyor ve ben de sırtımda zorunda kalıyorum.

"Sen alternatif bir gerçeklikte kişisel antrenörlük yapıyorsun, biliyorsun."

"Alternatif bir gerçeklikte değil. Tiff Ajans'ı bulana kadar öyleydim."

"Gerçekten mi?"

"Evet, yerel spor salonum için. Yüzme havuzlarında da biraz cankurtaranlık yaptım."

O zaman erkek arkadaşım hakkında ne kadar az şey bildiğimi fark ettim. Konuşmaktan çok dinleyen biri. Gelecekteki müzik kariyeri hakkında sürekli monolog yapan Connor'ın tam tersi.

"Bahse girerim insanlar sırf sen dalıp onları kurtarasın diye boğuluyormuş gibi yapıyordur."

Gülüyor. "Bir kadın her Cumartesi sabahı bunu yapıyordu. Çok hoşuma gidiyordu. Bana gösteriş meraklısı diyebilirsiniz."

"Ya da bir kurtarıcı."

Bana bir kettle bell veriyor ve nasıl kullanacağımı gösteriyor, bacaklarım bükülü halde uzun ve sabit salınımlar yapıyorum. Ben ilerledikçe pozisyonumu düzeltiyor ve kendimi şaşırtıyorum. Birkaç tanesini yapabiliyorum.

Lunge, evet, yapabilirim. Mekik, aslında o kadar da kötü değil. Sonra bana bir çift el ağırlığı verdi ve sol ayağımı ileri atarak nasıl sahte yumruk atacağımı gösterdi.

Yine de yumruklarımda fazla güç yok ve kollarını kavuşturuyor.

"Yap şunu Ells, biraz cesaret göster. Bu iş sende." "Pekâlâ."

Beni teşvik edecek ve kanımın akmasını sağlayacak bir yakıt çağırıyorum ve bu çok kolay. Connor'ın Carly için beni terk edeceğini söylediğinde bana acıyan yüzünü hayal ediyorum. Küçük kızıl saçlı Carly'nin müzik endüstrisinde bağlantıları olduğunu gururla söylerkenki çirkin gerekçesini. Tam bir pislikti. Onunla hiç tanışmadığıma memnunum, cilveli küçük kızıl. İkisinin gülen yüzlerini birlikte hayal ediyorum ve sonra bu sefer ciddiymişim gibi havayı yumrukluyorum, ayak hareketlerine adım atarken kollarımı uzatıyorum. *Alın bakalım, pislikler. Temas kroşelerinizi fırlattığınız için bunu çenenizden alın, inek. Sana da bir yan kroşe, seni değersiz otuzbirci.*

"Ne U dönüşü ama," diyor Josh. "Sakin ol, Ells, yoksa trisepslerine zarar vereceksin."

Nefes alıp veriyorum. "Connor'ı ve beni uğruna terk ettiği yalancı küçük kaltağı ilham kaynağı olarak kullanıyorum."

"Bu durumda kesinlikle ağırdan alın. Omuz rotator manşetinizde de yaparsınız."

"Belki de geçmiş hayatımda boksördüm, ha?" Ona birkaç sahte yumruk attım.

"Evet, yaşamak için sahte bir şekilde kaçırıldığınıza göre sahip olunması gereken iyi bir beceri olabilir."

Ona sırtıyıyorum. "User 706 beni yatağın altından çıkarıp sol yumruk ve sağ kroşe atsaydı bu kadar azgın bulacağından emin değilim."

Gözlerinin parladığını görüyorum ve o zaman Amy'nin tıpkı Connor gibi dinleyen değil de konuşan biri olup olmadığını merak ediyorum.

"Bunu sevdim," dedim ona. "Benim kişisel antrenörüm olur musun? Amıma bir çizme sokmaya çalışarak sana ödeme yapacağım." Gülüyorum. "Aslında bu bir yalan, bu senin olduğu kadar benim de zevkim olacak."

"Tüm gün boyunca bedavaya kişisel antrenörünüz olacağım. Bunu biriyle paylaşmak güzel. Tiff bundan nefret ediyor, eğer bunu önerirsem bana yan gözle bakıyor, sonra da mal varlığını mahvetmek istemediğini söyleyerek kışını tokatlıyor."

Dilinin zihnimi dürttüğünü görebiliyorum. Kıkırdamasını duyabiliyorum. "En azından senin için bir şey yapmama izin ver," diyorum.

"Ben koşu bandındayken Rocky temasını söyle, kulağa nasıl geliyor?"

"Kulağa berbat gelecek," diye gülüyorum.

"Devam et... Bahse girerim gerçekten şarkı söyleyebilirsin."

"Hayır, hayır. En son şarkı söylediğimde RSPCA geldi, ölmek üzere olan bir kediyi arıyorlardı. Ciddi bir şeyler yapmak istiyorum."

Josh yine gülüyor. Kahretsin, o muhteşem.

Bir an beynimi yokladım, sonra dün gece eve yorgun ve aç döndüğümde ne kadar dikkatli olduğunu hatırladım. Benim için hazırladığı kahvaltı için kelimelerle ifade edilemeyecek kadar minnettardım. Bugün onun için yemek yapabilirdim... ya da deneyebilirdim. Gerçek bir yemek, soslu bir makarna ya da mikrodalgada ısıtılmış bir pizza değil.

Babamın lezzetini hatırlıyorum. Güveçte tavuk. O kadar zor olamaz. Josh egzersizlerine devam ederken telefonumu elime alıp bir tarif arıyorum.

Hayır, hiç de zor görünmüyor.

"Hemen dönerim," diyorum. "Sadece markete uğrayacağım."

"Dükkân mı? Dolaplarda bir sürü malzeme var."

"Peki ya kereviz, kekik ve maydanoz? Onlar dolapta mı?"

Bir kaşını kaldırıyor. "Beni orada yakalayabilirsin. Elinde ne var?"

Burnuma dokunuyorum. "Bir sürpriz."

Gözleri yeniden parlıyor, sırtışı o kadar içten ki. "Bizim

için yemek mi yapacaksın?"

Şaşırmış görünüyor ve ben de onu suçlamıyorum. Ben pek aşçı sayılmam ve şu ana kadar tüm yemekleri o yaptı. Ben sadece biraz sarımsak doğradım.

"Evet, bizim için yemek yapacağım. Daha sonra yapacağınız teklif için iyi beslenmenizi istiyorum."

Şok olmuş gibi görünüyor ve ben de anlıyorum. Tavuk güvecim berbat olabilir ama pratik yapabilirim. Annem harika bir aşçıdır, belki de görünüşümün yanı sıra bu yeteneğin bir kısmını da miras almışım.

"Amy hiç yemek yapmazdı," diyor Josh. "Yemekleri hep ben yapardım ve ilk başlarda bana minnettar kalırdı, bir şeyler atıştırdırırken *"sen bir tanesin" derdi* ama bir süre sonra bu standartlaştı. Ben yemek yaparken o da telefonunda gezinirdi ve yemek yerken de telefonunda gezinirdi." Duraklıyor. "Benim için bir yemek yapılması çok hoş olurdu, teşekkür ederim."

Ona sarılmayı o kadar çok istiyorum ki, bencil inek.

Bu sadece beni teşvik ediyor. Hızlı bir duş alıp üzerine bir tişört ve tozluk geçirdikten sonra yerel mağazaya gidiyorum. En azından nasıl gezineceğimi biliyorum. Tavuk, havuç, kereviz, maydanoz, mantar, tereyağı, krema... hepsi sepetimde. Limon. Kekik. Sarımsak. Un. Her şeyi aldığıma emin olmak için tarifi kontrol ediyorum. Evet, aldım.

Onun için yapabileceğim en iyi yemeği yapacağım.

"Beni izleme," diyorum yemeği hazırlamaya başladığımda. "Sürpriz yapmak istiyorum."

"Yardım edebilirim," diyor ama ben başımı sallıyorum.

"Hayır, sakın ol. Keyfine bak. Rocky izle ve ayaklarını uzat. Kıcını kanepeye koy ve rahatla."

"Kanepelerden bahsetmişken," diyor ve kahvaltı barında bir dirseğinin üzerine oturuyor. "Düşünüyordum da. O boktan Richard'ın hayallerini yıkmasına izin vermektense, neden yeni daireni döşemek için sipariş ettiğin eşyaları saklamıyorsun? Onları yerleştirmek için buradaki eşyaları değiştirebiliriz."

"Birçoğunu iptal ettim," diyorum. "Merak etme, yeniden bir yer bulana kadar bekleyeceğim. Bir gün o gösterişli brokar kanepeme kavuşacağım. İnternette dairelere bakıyordum. Richard serseri Jacobs'ın dahil olmadığı pek çok daire var."

Elimi tutup başparmağını parmak eklemlerimde gezdiriyor ve yeşil gözlerini gözlerime dikeyor.

"Burada kalabilirsiniz. Kanepeni nereye koyabileceğimizi buldum. Benimkine yan aç yapabiliriz ve seninkini de tam oraya koyabiliriz." Yerini işaret ediyor.

Sözlerinden, ima etmek istediğı şeyden içime sıcak bir ısıltı yayılıyor...

Başımı iki yana sallıyorum. "Bu çok hoş Josh, ama beni uzun süreli olarak davet etmek zorunda değilsin ve kesinlikle kanepeme yerleşmek zorunda değilsin."

Kahretsin. Kollarımı boynuna dolayıp teşekkür etmek istiyorum.

"Zorunda değilim, Ells. Ben istiyorum. Arada çok büyük bir fark var. Asıl soru, kalmak istiyor musun?"

Lanet olsun, gözleri. Ruhumu delip geçiyorlar. Ne kadar alttan almaya çalışsam da içimi görecek, o yüzden bir nefes alıp elini sıkıyorum.

"Kalmak isterim, teşekkür ederim."

Sırıtişı tüm dünyayı aydınlatıyor.

"Vay canına, bunun için şükürler olsun. Tek bir tüp durağı kadar uzakta olman beni mahvederdi."

"Evet, aynı şey geçerli. Kısasa kısas." Ona şaşkınlıkla bakıyorum. "Teşekkür ederim. Gerçekten. Teşekkürler."

"Hayır, teşekkür *ederim*. Sen gelene kadar ne kadar yalnız olduğumu fark etmemiştim. Sen benim eksikliğini hissettiğim bir yapbozun parçası gibisin, ama ben bir tanesinin eksik olduğunu bile bilmiyordum. Bu Amy ile ilgili de değil. Seninle ilgili. Bizimle ilgili. Tamamen farklı bir yapboz gibi hissediyorum."

Karnım zil çalışıyor, çünkü ben de aynı şeyi hissediyorum. Burada olmak şimdiden evim gibi hissettiriyor. Mutfağındaki maydanoz ve kekiğı nereye koyacağımı bile biliyorum.

"Yine de kanepeye ev sahipliğı yapmak zorunda değilsin." Ona sırıtıyorum. "Zaten iptal ettim."

Bana telefonunun ekranını gösteriyor. "Evet, biliyorum ama buldum. Siyah ve altın rengi oldukça belirgin."

Ben onu izlerken *satın almak için* tıklıyor.

"Josh!" Dedim ama bitti. Yeşil tik işareti çıktı. *Sipariş tamamlandı.*

"Bir şey değil, bebeğim. Burada istediğin kadar kanepe alabilirsin."

Kahvaltı barının etrafında koşturuyorum, kollarımı boynuna doluyorum ve boğazımda bir yumruyla kendimi onun terli, sıcak gövdesine bastırıyorum. Minnettarlık, sevgi, güvenlik. Bilmediğim halde yıllardır özlediğim her şey. Onlar sadece rüyaların soluk versiyonlarıydı. Sahteydiler ve bana ucuz, berbat bir kaşıkla yedirilmişlerdi.

Bu üç kelime artık boğazımda düğümlenmiş olsa da dilimden dökülüyor.

"Seni seviyorum."

"Ne?" diyor, beni sıkıca tutarken ağzını kulağıma dayıyor. "Beni duydun," diye fısıldıyorum, gözlerinin içine bakmak için uzaklaşıyorum.

Gülümsemesi beni eritiyor.

"Biliyorum, sadece tekrar söylediğini duymak istiyorum."

Gülüyorum, mutluluk ruhumu dolduruyor. "Seni seviyorum, Josh."

Karşımdaki güzel adam dudaklarımı nazikçe öpüyor, nefesleri benimkilerle eşleşirken romantizmin prensi.

"Ben de seni seviyorum, Ella."

Uzun bir süre sarmaş dolaş kalıyoruz ve kalbimin şarkı söylediğini hissediyorum. Ben ona aidim. *Buraya* aitim. Onun yanında kendimi hiç olmadığım kadar evimde hissediyorum.

Saçımı okşuyor, kolumu okşuyor ve ben şanslı yıldızlarımı sayıyorum, evren bana bu kadar nazik davrandığı için kelimelerle ifade edilemeyecek kadar minnettarım.

Connor hayatımdan çıktı ve bana hayal edebileceğimden çok daha iyi bir şey verdi.

Josh benim en çılgın, en çılgın hayallerimin erkeği.

Geçmişteki ihanetimin acısı ve incinmişliği, ait oldukları saçmalık kapısının altına tıklılıyor. Sonsuza dek kilitliyorum. Elveda ve hoşça kal. Onları tekrar hissetmeme gerek yok, artık yok. Josh'ın da geçmişi hakkında aynı şeyleri hissetmesine gerek yok. Bu işte beraberiz, sonsuza dek.

"Seninki gelmeye başladığında buradaki eşyaların yerini değiştirmeye başlayacağım," diyor ve ona öyle sıkı sarılıyorum ki, çelikten yapılmamış olsaydı onu ezebilirdim.

"Teşekkürler," diyorum. "Ben de güvecimizi hazırlamaya başlayayım." Ben şef istasyonuna geri dönerken ellerini çırpıyor.

"Güveç mi yapıyorsun? Güvece bayılırım. En sevdiklerimden biridir."

"Lanet olsun." Gözlerimi deviriyorum. "Sürpriz için çok fazla. Umarım beklentilerinizi karşılar."

"Olacak," diyor ve bana göz kırpmıyor.

"Önyargılısın." Kıkırdıyorum. "Tadı köpek pisliği bile olsa, yine de harika olduğunu düşünürdün."

"Hayır, bebeğim. Bu saçmalık. Kendinden şüphe eden tek kişi sensin."

Chapter Nineteen

"BUNDAN EMİN MİSİN?" JOSH BANA SORUYOR.

Ceketinin yakaları, akşam için onu uğurlamaya hazırды. "İstersen planı değiştirebiliriz. Eve gitmeden önce bir duş alabilirim."

"Bunu aklımdan bile geçirme," diyorum. "Ben fazlasıyla eminim, teşekkürler. O yüzden kışını oraya götür, kirlet ve tekrar eve dön."

Sırıttıyor. "Bunu hâlâ söyleyip söylemediğini sonra göreceğiz."

"Bahisçi bir kadın olsaydım, bunun üzerine çok para yatırırdım." Ona hayranlıkla bakmak için bir adım geri çekiliyorum. Siyah takım elbisesi ve ince mor kravatıyla çok iyi görünüyor.

Josh bu gece için 15 bin kazanacak. Tam on beş bin dolar. Oyunu *bu* kadar sert olacak. Keşke duvarda bir sinek olsaydım da bunu bizzat görebilseydim.

Josh, iki gümüş tilki, üçlü penis eylemi ve üstte kışta sert bir yumruk. Daha önce yaptığım tavuk güveçten çok daha lezzetli bir tarif.

"Ben dışarıdayken kendini nasıl eğlendireceksin?" diye soruyor. "Lütfen benim yaptığım gibi etrafta dolaşıp haber bekleme. Biraz rahatla

Televizyon ve ikolata. Keyfinize bakın."

"Biraz ikolata alabilirim, evet. Belki dngde sıcak vampir bölümleri. Kim bilir, belki biraz daha kettle bell salınımı yaparım." Sırtarak ona bakıyorum. "Ya da çok daha büyük ihtimalle Bri'den bir pizza alıp karnımı doyurur ve senin eve dneceğin düşüncesiyle birkaç kez kendimle oynarım..."

Parmağıyla işaret ediyor. "Tatlı suratını istediğin kadar doldur, ama amını doldurmak yok, lütfen. Geri döndüğümde seni el değmemiş bir ihtişam içinde istiyorum."

Yalandan surat asıyorum. "Oyunbozan."

"Bana *bencil* bir oyunbozan diyebilirsin. O orgazmları bana sakla."

Birbirimize gülümseyerek bir an paylaşıyoruz ve göz temasını kesmek istemiyorum, o kadar güzel ki. Bu gece onu alacak olan iki adamı kıskanıyorum.

"Aslında ailemi arayacağım," diyorum ona. "Annemle daha önce ayarlamıştım. Onlarla düzgün bir görüntülü sohbet yapmanın zamanı geldi. Onlara sürekli mesaj atıp gevezelik ediyordum ama Richard gtn teki olduğu için ekranda zlmek ya da çok fazla soruya maruz kalmak istemedim."

"O pisliliğin senin yerini nasıl aldığını onlara anlattın mı?"

"Hayır. Yerine birini bulana kadar haberi paylaşmak istemedim. Onlara dairenin tüm resimlerini ve her şeyi göndermiştim. Çok heyecanlandılar. Tıpkı benim gibi."

Josh'un gözleri zümrüt gibi. Sarhoş edici.

"Ve şimdi onları dolduracak mısınız?"

"Yepyeni erkek arkadaşımın yanına kalıcı olarak nasıl taşındığımı mı?" Yeni bir kelebek uçuşması yaşıyorum. "İstesem de söylemeden edemezdim. Bunu saklayamayacak kadar mutluyum. Ne kadar zeki olduğunu, evinin ne kadar muhteşem olduğunu ve bana taşınmamı önerdiğin için ne kadar harika biri olduğunu bilmelerini istiyorum. Seni sevecekler, tıpkı benim sevdiğim gibi. Bunu biliyorum. Seninle tanışır tanışmaz sana deli olacaklar."

Bunun üzerine sırtıyor. "Belki de hemen bir uçağa atlayıp buraya gelirler? Onlarla tanışmayı çok isterim."

"Belki."

Kendi evime taşındıktan sonra aileme sürpriz olarak bir uçuş ayarlamayı planlıyordum, bu yüzden bu düşünce bana başka bir mutluluk patlaması yaşattı. Onları burada ağırlamayı çok isterim ve Josh'la takılıp hayatımın ne kadar farklı olduğunu görmelerini çok isterim. Tiff ve Ebony ile tanışmalarını da çok isterim ve onları lüks Mulberry restoranına götürmek ve yeni tavuk güveç becerilerimi göstermek isterim. Hmm. Belki de Mulberry harikasından önce onları tavuk güvecimle tanıştırmalıyım... devamında pek etkileyici olmazdı.

Ancak, gölgelerde gizlenen ve saldırmaya hazır büyük bir endişe var. Annem ve babamın Belgravia'da benimle kalmalarını her şeyden çok isterim ama ya asansörde Richard Jacobs'la karşılaşırlarsa? Lanet olsun, bu nasıl sonuçlanır?

En azından anneme sarkıntılık etmeye kalkarsa babam onu fena benzetirdi. Öfkeden kıpkırmızı kesilmiş bir canavar olurdu.

Ama Richard'ın neden annemin kiralık olduğunu düşündüğünü bilseydi o kadar da etkilenmezdi...

Düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor.

"Gitsem iyi olacak bebeğim," diyor Josh. "Geri döndüğümde sana haber veririm."

Ona veda öpücüğü veriyorum ve yine dünyanın en normal şeyiymiş gibi *iyi eğlenceler* dileyerek uğurluyorum.

Öğle yemeğini unutma, tatlım. Ve yarakları, yumrukları ve göt deliklerini paylaşırken iyi eğlenceler!

Kendime bir kahve alıp akşam için kanepeye yerleşirken hâlâ sırtıyorum. Annem ve babam için arama düğmesine basıyorum, ekranda göründüklerini gördüğümde yüzümde kocaman bir gülümseme belirliyor. Avustralya güneşi arka planda pırıl pırıl parlıyor ve ben orada olmayı, onlarla havuz kenarında takılmayı, babamla gülle oynamayı özlüyorum. Onları o kadar çok özlüyorum ki, canım acıyor.

"Ella!" Annem diyor ki. "Seni görmek çok güzel. Gittiğinden beri asırlar geçmiş gibi geliyor, tatlım. Yıllar gibi geliyor."

"Evet, öyle," diye katılıyorum. "Gerçekten yıllar gibi geliyor."

"Yeni evine yerleştin mi?" Babam soruyor, sonra da geçmişimi inceliyor gibi görünüyor. "Bekle, bu senin yeni evin değil, değil mi? Bu çılgın yeşil de neyin nesi?"

Arkama baktığımda Josh'un iki tuhaf minderiyle desteklendiğimi görünce gülüyorum. Neon yeşili ve mor brokar.

"Hayır, burası alacağım yer değil," diyorum. "Yine de hâlâ Belgravia'dayım."

İkisi de bana bakıyor. Geçmiş zamana dikkat ettiler, bu kesin.

"Beni doğru duydun," diyorum. "Alacaktım ama işler değişti. Diğer daire artık müsait değil."

Babam başını sallayarak, "Lanet olası ev sahipleri çok güvenilmez, işlerine geldiği zaman fikirlerini değiştirebileceklerini sanıyorlar," diyor. "Peki, neredesin o zaman? Neler oluyor?"

Nefes alıyorum.

"Josh'un evindeyim. Burada kalıyorum."

Annem ve babam sessiz, bana doğru bakıyorlar ve sanki tam burada, odadalar - gözleri benimkilere dalıyor. Yandığımı biliyorum. Yanaklarımın pembeleşeceğini biliyorum.

"Peki bu geçici bir şey mi, yoksa...?" Annemin sesi kesiliyor.

"Öyle olması gerekiyordu."

"Olması *gerekiyordu*," diyor babam ve bu kadar endişeli olmasına bayılıyorum. Ekranın arkasından yüzünün kızardığını hissedebiliyorum. "Bu Josh denen adam serserinin teki olmasa iyi olur. Kirayı ya da başka bir saçmalığı sana devretmedi, değil mi?"

Başımı sallıyorum, gözlerim dehşet içinde kocaman.

"Tabii ki hayır! Tam tersi. Daha para konuşmadık bile. O harika biri. Gerçekten. İnanılmaz."

Harika, harika, harika ile gidiyorum.

Karnımdaki kelebeklerin dünyanın öbür ucunda bile belli olacağından emin bir şekilde gülümseyerek duygularımı gösterdim.

"O şimdiye kadarkilerin en iyisi," diyorum onlara. "Gerçekten, yürekten, buna inanamıyorum. İnanamıyorum. Connor'dan sonra mahvolmuştum. Ölümüne mahkum olduğumu düşündüm. Ama şimdi, Josh ile. Sanki yıldızlar aynı hizaya geldi. Gerçekten. Onunla tanışman için sabırsızlanıyorum. Ona bayılacaksın."

Babam gözlerini devirir. "*Yıldızlar aynı hizada* saçmalığına başlama. Önemli olan onun iyi bir adam olup olmadığı. Yıldızlar dolabilir."

"O iyi olmaktan çok daha fazlası, baba. Olabilecek en iyi erkek arkadaş."

Josh'un bir sürü erdemini sıraladım. Kahvaltıyı nasıl pişirdiğinden, çalılara *takılıp düştüğümde* temizlememe nasıl yardım ettiğine kadar her şeyi. Ne kadar komik, ne kadar nazik, ne kadar şefkatli. Gülüşünün ne kadar inanılmaz olduğunu. Gülüşünün ne kadar bağımlılık yaptığını. Bana sıkıca sarıldığında ne kadar güvende olduğunu. Bana kettle bell salıncaklarını nasıl öğrettiğini ve buraya gelmek için tüm eşyalarımı toplamama nasıl yardım ettiğini. Sokakta bana hakaret eden bisikletli aptalları nasıl kovaladığını.

Şimdilik Yakup'un merdiveni kısmını atlıyorum. Bir şey katacağından emin değilim. *damadı* onun lehine işaret ediyor.

"Halkla İlişkiler'de çalışıyor, değil mi? Senin gibi mi?"

Annem soruyor, ben de başımı sallıyorum. "Evet, aynı

ajans için çalışıyor."

"Hmm. Sadece iş ve zevki karıştırmadığına dikkat et," diyor. "Bunun çok ölümcül bir kombinasyon olduğu biliniyor ve yeni kariyerini riske atmak istemezsin, değil mi? Çok iyi gidiyorsun. Seninle gurur duyuyoruz."

"Artı, sen Yapma. istiyorum için olmak Öpüşmek gibi muhabbet kuşları tarafından ve Kanlı fotokopi makinesi," diyor babam ve ben buna gülmek zorunda kalıyorum.

"Doksanlarda değiliz baba. Uzaktan çalışıyoruz."

"O zaman konferans görüşmelerinizde aşk kuşları gibi öpüşmeyin, tamam mı?"

Keşke bilseydi. Josh ve benim işte *öpüşmemiz* endişelenmesi gereken son şey.

"İşler nasıl bu arada?" Annem soruyor, ama her zamanki gibi soruyu *şaşırtıcı* bir şekilde geçiştiriyorum, *evet, teşekkürler...* ve sonra yeni evimde sanal bir tur atarak sohbeti bir kenara itiyorum.

Josh'u çok güzel özetleyen, aynı anda hem sosyetik hem de eksantrik görünmesinden garip bir şekilde gurur duyuyorum. En azından bu şekilde annem ve babam aşık olduğum adamın ruhuna ilk kez küçük bir bakış atmış oluyorlar. Çeşitli kahve koleksiyonunu göstermekten bile memnunum, bu onun tüm kişiliğiyle ne kadar gurur duyduğumu gösteriyor. Annem sabahları ilk iş olarak onunla bir kahve paylaşmayı çok sevecek.

Annem sanki aklımdan geçenleri okuyormuş gibi, "Müsait olduğumuzda gelmemiz gerekecek," diyor. "Seni görmek ve sevgili, *muhteşem* Josh'la tanışmak harika olacak. Ayrıca, misafir odası beş yıldızlı bir tatil köyü gibi görünüyor. Şımartılacağız."

"Ne zaman isterseniz gelin," diyorum onlara. "Ne zaman isterseniz uçuşlarınızı ayarlayabilirim."

"Gerek yok," diyor babam. "Komşulardan bazıları için biraz bakım işi yapıyorum. Zavallı adamlar çim biçme makinesini nasıl kullanacaklarını bile bilmiyorlar. Uçak bileti almak için para biriktiriyorduk."

Başımı salladım. "Bunu yapmana gerek yok!"

O da hemen başını sallar. "Bunu yapmak *istiyoruz*, Ella. Kendi masraflarımızı karşılayacağız ve sen de biraz birikim yapabilirsin, böylece o Connor denen serseri gibi başkaları tarafından yüzüstü bırakılmazsın. Kendine bir güvenlik ağı edin."

Keşke bilseydi.

Dün gece sahte bir kaçırma olayından dokuz bin dolar kazandım. Bir gecelik iş için dokuz bin dolar - ve benim muhteşem erkek arkadaşım şu anda dışarıda on beş bin dolar kazanıyor.

Keşke onlara söyleyebilseydim. Keşke bu kadar cesur olabilseydim. Keşke başımı dik tutacak ve onlara karşı dürüst olacak özgüvene sahip olsaydım. *Gurur* duyabilseydim

kim olduğumu ve neye

inandığımı. Ama ben...

Ve muhtemelen çok uzun bir süre de olmayacağım. Josh, Tiff ve Eb ailemin yanındayken ağızlarını sıkı sıkıya kapalı tutmak zorunda kalacaklar. Eğer ailem biricik, değerli kızlarının fahişe olarak çalıştığına dair en ufak bir şüphe duyarsa kıvrılıp ölürüm.

Annem ve babamla vedalaşıp onlara bir öpücük gönderdikten sonra telefon görüşmesi bittiğinde kendi kendime iç geçiriyorum. *Dürüstlüğün en iyi politika olduğuna* inanan biriyim, gerçekten öyleyim, ama konu onlar olunca değil. Bunu yapamıyorum. Onlara gerçeği söyleyemiyorum.

Pizza yememeye karar veriyorum, gecenin geri kalanında vampir televizyonu izliyorum ve Josh'un önerdiği gibi biraz çikolata yiyorum, o eve gelmeden önce elimi bacaklarımın arasına sokmamak için elimden geleni yapıyorum. Çok baştan çıkarıcı.

Neyin peşinde olduğunu ve evlenme teklifinin tüm hızıyla devam edeceği şu günlerde işlerin ne kadar kızıştığını merak ediyorum. Elindeki halterle başka bir adamın erkek arkadaşını sikerken onu yumruğu kıkında hayal etmeye çalışıyorum. Acaba nefes nefese mi, zorlanıyor mu, yükünü boşaltmaya hazır mı, yoksa acı mı çekiyor - hala gerilirken canı yanıyor mu?

Belki de onun yerine yumruğunu diğer adamlardan birinin kıkına sokmuştur?

Belki de onlara ne kadar pis amcıklar olduklarını söyleyip pis aletini yalatarak temizletiyordur?

Gözlerim sürekli saate kayıyor. Telefonumda geziniyorum ve daha fazla çikolata yiyorum, ama klitorisim karıncalanıyor, yalvarıyor.

HAYIR.

Günaha boyun eğmek çok kolay olurdu ama bunu yapmayacağım. Hepsini pis, kullanılmış erkek arkadaşına saklayacağım.

Bir mesaj geldiğinde telaşla telefonuma sarılıyorum ama Josh için çok erken. Onun yerine Tiff.

Nasıl hissediyorsun? Josh önce iki, sonra bir yumruk yiyor, değil mi? Ve onlara geri mi veriyor? İyi misin yoksa onun gibi etrafta volta mı atıyorsun?

Endişesine gülümsüyorum.

İyiym, diye cevap veriyorum, sonra da dürüstlüğü seçiyorum. Dürüstlük en azından onun için en iyi politika olabilir. İş çok kolaylaştırıyor. Aslında, çok azdım. Zor dayanıyorum. Gerilmiş kışından damlayan döllerini görmek için sabırsızlanıyorum. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim.

Yazma simgesini izliyorum, sonra sırttan emojiler zinciri gelince gülümsüyorum.

Bu akşam şımarık, pis bir sürtük olacaksın. Josh'ın kıcı hazine gibi olacak. Eğer bu tür şeyleri seviyorsan, burası cennet.

Bu konuda hiç şüphe yok - kesinlikle bu tür şeylerden hoşlanacağım. Klitorisim o kadar fena kıvılcımlanıyor ki zar zor dayanabiliyorum. Mesajlaşmanın canı cehenneme, dikkatimin dağılmasına ihtiyacım var. Onun yerine Tiffle yüksek sesle konuşmak için arama düğmesine basıyorum.

"Hey, Bayan Kinky," diyor cevap verirken, ekranda pis pis sırtırken gözleri parlıyor. Ailemden çok farklı bir hava.

"Sana nasıl bir şey olduğunu anlatayım," diyor ve beni beceriyor, Josh'un edepsiz en iyi arkadaşı beni olacaklar için nasıl hazırlıyor, tüm kirli sırları paylaşıyor ve beni görmem gereken manzaraya hazırlıyor. Tadı, kokusu ve mucizesi.

Tiff ile konuşurken zaman, yalnız otururken olduğundan çok daha hızlı geçiyor. Heathrow'da bir otelde kalıyor - çünkü birileri onunla buluşmak için özellikle İspanya'dan uçakla geliyor. Tanrım, işte bu kadar popüler. Bu arada, saatlerini benimle geçirmekten çekinmiyor. Ölüm perileri gibi gülüyoruz ve uzun uzun sohbet ediyoruz ve sonunda saate baktığımda Josh'un evlenme teklifini bitirmesine sadece yirmi dakika kaldığını görünce kelimelerle ifade edilemeyecek kadar minnettar oluyorum.

İşinin bitmesine yirmi dakika var, eve gelmesine de en fazla otuz dakika...

"Kahretsin," diyorum Tiff'e, "birazdan döner. Gidip hazırlanmam gerek."

"Vay canına!"

diyor. "Ne?"

"Yüzün. Bayıldım, çılgın heyecanla çılgın sinir birbirine karışmış. Biz bunun için yaratıldık ve bunun için para alıyoruz..."

"Bu ifadeyi unutmayacağım. Çok doğru." Nefesimi içime çekiyorum.
"Cidden, titriyorum."

"Gerek yok," diyor, "hazırlanırken zihninin gelenekleri, mantığı ve kirli ruhunu tutan her şeyi bir kenara bırakmasına izin ver ve akışa bırak kendini. Josh ne yaptığını biliyor." Göz kırkıyor. "Her saniyesine değecek."

"Din değiştirenlere vaaz veriyorsun." Gülüyorum, aramayı bitirirken ona sahte bir öpücük veriyorum.

Yatak odasına koştum ve bol pijamalarımı saten bir gecelikle değiştirdim. Üzerime bir şeyler geçiriyorum ama amımı çıplak bırakıyorum, aksiyona hazırım. Biraz makyaj yapıyorum - günah gibi bulaşacak kırmızı bir ruj seçiyorum ve sonra saçlarımı kabartıyorum.

D&S mesajı gelene kadar aynada bir dönüş yapıyorum.

Yatak odası xx'i geri gönderiyorum.

Nezaketi ya da tanıştırmayı boşverin, en başından itibaren aksiyon istiyorum.

Kocaman, büyük yatağına uzanıyorum ve bacaklarım sadece beni tahrik edecek kadar açık, sonra da iyi bir kız gibi onu bekliyorum. *Ama dokunmak yok.* Dokunmak yok.

Bu on dakika hayatımın en uzun dakikası olacak. Amım o kadar çaresiz ki, acıyor.

Chapter Twenty

SANIRIM AKSIYON İÇİN HAZIRIM VE YATAKTA POZISYONUMU ALDIM.
ama ön kapının açıldığını duyduğumda öyle olmadığımı fark ettim.
Aksiyon için hiç hazır değildim. Kalbim güm güm atıyor, beynim dönüyor -
ya buna uygun değilsem? Ya yeterince iyi değilsem? Ya düşündüğüm
kadar çalışkan değilsem?

Nefes al, diyorum kendime. Sadece nefes al.

Benimle paylaştığı bilgilere güvenerek Tiff'in tavsiyesini çağırıyorum.
Beynimin panikleyen rasyonel kısmını kapatmak ve pis ruhuma güvenmek
için elimden geleni yapıyorum.

Bunu yapabilirim. Bunu yapacağım. Bunu yapmak istiyorum.

Erkek arkadaşımın iğrenç deneyimlerini onunla paylaşmak istiyorum,
olabildiğince sert bir şekilde.

Birkaç saniye içinde yatak odasının kapısındaaydı, önündeki sahneyi
incelerken çerçeveye yaslanmıştı. Ellerimi beklentiyle başımın arkasına
koyuyorum - teslimiyetimi ifade ediyorum - ve gözlerim ona dikildiğinde
sırıtmak zorunda kalıyorum. Josh'un saçları çok güzel dağılmış, terli ve
dağınık. Onun

gömleği buruşmuş, kravatı gevşemiş ve ayakkabılarını çıkarırken yüzünü buruşturuyor.

Ahh, lanet olsun, diyor ve yüzündeki acıyı görebiliyorum.

"Nasıl geçti?" Ben soruyorum, o da yaklaşıyor, takım elbisesinin ceketini çıkarıp yere atıyor.

"Pis. Kirli. İğrenç." Sesi nefes nefese. "Vahşi. Kaba." Sırıtırıyor. "Gerçekten çok ateşli."

Bakışları o kadar hayvani ki yanıyorum, vücudumun her yerinde sıcak dikenler oluşuyor. Bacaklarımı ayırıyorum, sessizce gelip oynaması için yalvarıyorum. *Lütfen.*

Kemerini gevşetirken ellerine sabitlenmiş durumdayım ve onlarla ne hali ettiğini merak ediyorum. Yumruğunun tamamının sapık bir gümüş tilkinin kışında olduğu düşüncesi amımı sıkıyor. Gözlerim açılıyor ve Josh beni yakalıyor. Elini kaldırıyor ve parmaklarını teker teker yalıyor.

"Bu elin tamamı derinlere gömüldü," diyor bana. "Derin ve kirli."

"Göster bana," diyorum, kirli yanım heyecanla arıyor.

"Sana göstermekten fazlasını yapacağım."

Yavaşça soyunuyor, benimle alay ediyor. Pantolonunu indirip bir kenara fırlatıyor ve siki nihayet serbest kaldığında nefesim kesiliyor. Belli ki onu kullanıyordu. Elini şaftın üzerinde aşağı yukarı kaydırırken kirli ve lekeli görünüyor.

"Orada kal," diyor, yatağa doğru adım atıp üzerimde yükseliyor. "Sakin kıpırdama."

Ses tonu benimle gülen ve kanepede yakınlaşan adamdan çok farklı. Bu adam kahvaltıyı "*ta-da, bebeğim*" diyerek hazırlayan adam değil.

Bu Weston. Sert adam. Aksiyondan yeni çıkmış. Ve benim burada Holly olmam gerekiyor. Onunla eşleşmek için sert adam olmalıyım.

Bir ayağını şiltenin üzerine kaldırıyor ve işte orada - kalçasından aşağıya damlayan bir döl. Söz verdiği gibi kışı hâlâ doluydu. Nasıl olduğunu merak ediyorum

ne kadar aldığını. Ne kadar gevşek ve ağırlı. İçinde ne kadar var.

"Sana daha önce sordum ama tekrar soracağım," diyor. "Bunu istiyor musun? Tek kelimeyi söyle ve ben de doğruca duşa girip kendimi keseleyeyim, hiç sorun değil, çünkü bu zayıf kalpliler için değil. Bu tam anlamıyla aşırı hardcore."

Sadece aşırı *değil*. Gerçekten değil. Ajans hesabımdaki yaramazlar listesinin tamamını gördüm. Kirli kuyunun ne kadar derine gittiğini biliyorum.

Bu iş benim seviyemde yoğunlaşmak üzere ve bunu biliyorum. Yaptığım onca şey arasında bu çok yakın ve kişisel hissettiriyor. Bu benim erkek arkadaşım, bir müşteri değil. Bir yabancı değil. Bir şekilde bir yabancı bunu daha kolay, daha bağımsız ve mesafeli gösterirdi.

Tiff'in bana söylediklerini biraz daha hatırlıyorum ve elimden geldiğince çarşafın içinde rahatlıyorum, güzel ve yavaş nefes alıyorum. Bacaklarımı iki yana açıyorum, dizlerimi yana yatırıyorum ve kendimi içimdeki fahişeye teslim ediyorum.

"Evet," diyorum, Josh'ın kullanılmış göt deliğinin vaadine bakarak. "Bunu istiyorum. Engel yok. Bana her şeyi göster. Bana her şeyi *ver*."

"Elbette."

Kıçının yanaklarını açıyor ve geride kalan enkaza bir göz atıyorum. Buruşuk deliği kırmızı, çiğ, pembe ve iyice gerildiği yerden şişmiş görünüyor.

Daha iyi görebilmem için kendini alçaltıyor, sonra bana doğru eğilip çenemi tutuyor.

"Benimle kirli oynayacak mısın, bebeğim?" diye soruyor ve sesi pisliği içinde o kadar nazik ki, neredeyse mide bulandırıcı, şefkati saf, katıksız günahla süslenmiş. "Gerçekten kirli bir sert oyuncu olmak istiyor musun?"

Ona gülümseyerek başımı sallıyorum. Klitorisim o kadar çaresiz ki zonkluyor. Onun en basit dokunuşu bile beni ateşliyor.

"Evet, kirli oynayacağım. İçlerinde en sert olanı olmak istiyorum." "Ağzını aç o zaman. İşte benim kızım."

Bana söyleneni yapıyorum ve o da kirli başparmağını dilime sürüyor.

"Em," diyor ve ben de emiyorum. Başparmağını emiyorum ve muhtaç gözlerle ona bakıyorum, çünkü şu anda olduğum şey bu. Muhtacım. Aklın ve *terbiyenin* her kısıntısı pencereden dışarı çıktı. Ben normalde zarafet ve gülümsemenin saflığı altında saklanan kirli bir fahişeyim. Erkek arkadaşının çarpıcı ahlaksızlığını paylaşmak isteyen pis bir fahişeyim.

"Bu iyi," diyor. "Bu çok iyi, bebeğim."

Yanımdaki yatağa tırmanıyor ve içindeki canavarın fahişesiyle boğuşmak için serbest kaldığını hissediyorum. Dudaklarımın köşesini öpüyor ve ben de ardına kadar açılıyorum, dilim hem onun ağzını hem de başparmağını karşılıyor. Kahretsin, bu tetiği çekiyor ve çılgınlık içindeyiz. İkimize de kirli parmaklarını teker teker yediriyor, zaferi paylaşıyoruz ve kesinlikle temizlenene kadar onları aramızda kucaklayıp öperken inliyorum. Sonrasında kirli ağzını öpüyorum ve o da aynı parmaklarını bacaklarımın arasında gezdiriyor, saten slip elbisemin içinden meme uçlarımla alay ediyor. Başparmağı nihayet klitorisime indiğinde ağzına doğru haykırıyorum, saatlerdir çok çaresizdim. Boşalmadan önce uzun süre dayanamayacağım. Amım şimdiden zonklamaya başladı.

"Beni daha fazla besle," diye dudaklarına doğru nefes alıyorum. "Kendini tutma Josh. Boşaldıkça besle beni."

"Şşşt," diyor kirli gözleri parlayarak. "Henüz boşalmayacaksın."

"Boşalacağım," diye inliyorum. "Kendimi tutamıyorum, yapamıyorum!"

Kalçalarım yataktan kalkıyor, onun dokunuşunu daha fazla

hissetmek için. "Hayır, hayır, hayır," diyor ve elini çekiyor.

Tanrım, ağrıyor. Çok ihtiyacım var. "Josh!"

"Hayır," diyor tekrar ve sesi çok sert. Nefes alıyorum, sadece nefes alıyorum. "Bana güveniyor musun?"

"Evet, sana güveniyorum. Tabii ki sana güveniyorum. Ben sadece..." Hayal kırıklığı içinde ellerimi yumrukluyorum ama sonra başımı sallıyorum.

"Tamam. Tamam. Kontrol sende. Bana nasıl oynanacağını öğret."

"Bu büyük bir onur olacak," diyor bana. "Şimdi otur. Sana bir hediyem var ve nasıl kullanacağını öğreteceğim."

Yatağa tırmanıp kıcı bana dönük bir şekilde dört ayak üzerinde durduğunda büyülenmiş bir şekilde bir anda doğruluyorum. Omzunun üzerinden bana bakıyor ve buna hiç şüphe yok - o Weston. Müşterilere nasıl baktığını hayal ediyorum, sanki dünyadaki en pis yaratıkmış gibi. *Tıpkı bunun gibi.*

"Kullanılmış sikiş deliğimi keşfedin ve eğlenin" diyor. "Ama unutma. Kısasa kısas. Bu gece, kısasa kısas olacak."

"Kısasa kısas," diyorum, *Weston'ın* kıcımla oynayacağı düşüncesi içimde bir heyecan yaratıyor.

Kıcının yanaklarını ayırdım, büyülenmiş gibiydim. Aman Tanrım, Josh'ın göt deliği nasıl da döl akıtıyor. Kıcının çatlağından aşağı damlıyor, kalçasına doğru bir yol izliyor.

"Kirli, değil mi?" diye gülüyor. "Devam et. Oynayın. Keşfet. Onu alırken seni düşünüyordum. Tek bir damlasını bile ziyan etmedim."

"Kaç tane yük aldınız?"

"Dört. Bu akşam onları özellikle kıcımla baştan çıkardım ve onlar da bunu yediler. Kelimenin tam anlamıyla." Tekrar omzunun üzerinden bakıyor. "Ve beni yumrukladılar, Ella. Birbiri ardına. Onları nasıl yumrukladığımın bedelini ödüyorlar." Duraklıyor. "Ve biliyor musun? Ben de sana aynısını yapacağım. Sana bir hediye vereceğim ve sonra sen de geri vereceksin."

"Hediye. Bunu sevdim," diyorum, ağırlı görünen kenarını nazikçe okşayarak.

İlk başta sadece iki parmağımı kullanarak nazikçe giriyorum ve en ufak bir direnç bile göstermeden içeri süzülüyorlar. O kadar sıcak ve kaygan ki. Muhteşem.

"Biraz daha," diyor ve ben üçüncüyü ekliyorum, büküyorum. O kadar ıslak ki.

Onu üç parmağımla sikiyorum ve dölleler fışkırıyor. Ne kadar kirli hissettirdiğini seviyorum. Dört parmağımla cüret ediyorum ve o da dizlerinin üzerinde kayarak parmaklarını daha da açıyor.

"Evet," diyor. "İşte böyle. Daha derine in bebeğim, kendini tutma."

Parmaklarımın ucuna kadar dördünü de daha sert sokuyorum ve kıcının b         deliği gerildik  e sersemletiyor. D  ller s  mk  r  yor. İnanılmaz kayganla  tırıcı. D  nd  r  yorum, itiyorum, d  nd  r  yorum, itiyorum ve o da beni iterek devam etmemi sağlıyor.

"Ba  parmağınızı parmaklarınıza kar  ı sıkı tutun" diyor. "Sonuna kadar girmeden   nce sonuna kadar   ek."

Siktir,   ok gerginim. Doğru yapmak istiyorum.

İçinden   ıktığımda kıcından d  ller akıyordu ve içindeki pembe yarayı g  rebiliyordum. O adamların onu ne kadar sert d  vd  ğ  n   merak ediyorum. Ne sesler   ıkardığını merak ediyorum. Onu açarken   ıkardığı iniltileri.

Bu beni te  vik etti ve elimi s  ylediği   ekilde   ekillendirdim. Ba  parmağımı huni   eklinde parmaklarıma bastırıyorum ve kararlılıkla g  t deliğine d  n  yorum. M    terileri oraya girdi ve ben de gireceğim. İçindeki t  m spermi hissetmek istiyorum.

Yava  a içeri giriyorum ve bu kez parmak eklemlerime geldiğimde ba  parmağımın ucu parmaklarımla birle  iyor. *Oh, evet.* Klitorisim   ırpını  larıyla ba  ka bir seviyede ve topuğumun   zerine oturma d  rt  s  yle sava  ıyorum.

Hayır. Josh hayır dedi. Kendimle oynamak yok.

Onu biraz daha itiyorum, nazik  e ileri geri itiyorum, kıcının nasıl açıldığını, sapkın bir   i ek gibi nasıl geni  lediğini seviyorum. Ba  parmağımın boğumu deliğinin giri  ine ula  ıyor ve inliyor.

"Bu gece   ok yorulдум. Yumruklarını nasıl soktuklarını g  rmeliydin. Onları g  rmeliydin,   ok pis eğleniyorlardı. Yap   unu, Ells. Dayanabilirim."

İğren   s  zleri beni tahrik ediyor. Daha derine itiyorum, artık ne kadar nazik yapabileceğimi umursamıyorum.

"Evet!" diyor elimi   ne doğru iterken. "İşte bu bebeğim, işte bu. Kıçım elini yutacak, sadece itmeye devam et, içeri girmeye zorla."

Onu sabit tutmak için bir elimi sırtına koyduğumda ve sonunda elimi sonuna kadar içeri ittiğimde hayal ettiğimden   ok daha farklı. K  f  r ediyor

alıyor, ama uyum sağlamak için geri itiyor ve elimin içinde kayboluşunu izliyorum, pembe kıcı bileğimi sıkıca sarıyor.

Vay anasını. Bütün elim Josh'ın kıcında.

Çok fazla ıslak ısı var. Çok fazla kalın kremi döl onu yağıyor.

Kendini dört ayak üzerinden aşağı indiriyor, kıcı hâlâ havada ve elini aletin etrafında gezdirerek sikini okşuyor. "Elini yavaşça çıkar," diyor.

"Tüm yol boyunca mı?" Ben soruyorum.

"Evet, sonuna kadar, yavaşça, tadını çıkar. Çok pis olacak bebeğim," diyor ama ben buna hazırım. Bunu istiyorum.

Elimi yavaşça serbest bırakıp kıcının ardına kadar açılmasını izlerken Holly ruhumun tam önünde duruyor. Elim sırsıklam, diğer erkeklerin dölleriyle sırsıklam. Aman Tanrım.

"Şimdi doğrudan geri dönün," diyor, "ritmi bulana kadar önce yavaşça."

Kalbim çarpıyor ve elim titriyor, onu tekrar içeri kaydırduğmda ve acıyan kırmızı deliği bileğimin etrafında kenetleniyor. Kıpırdamadan duruyorum, pis güzelliği karşısında donup kalıyorum. Ve kokusu, tıpkı Tiff'in dediği gibi, başımı döndüren çiğ, etli pisliğin garip bir karışımı.

"Yürü bebeğim," diyor, "ritmi bul."

Bana söyleneni yapıyorum, hafifçe ileri geri dürtüyorum ve göt deliği etrafmda eziliyor.

"İşte böyle," diyor, hâlâ sikini çalıştırıyor ve bana doğru geri itiyor. "İşte böyle, daha hızlı."

Rahatladığını hissediyorum ve sonra bunu gerçekten deneyimliyorum. Sert erkek Weston'ın tüm pisliği, ben onu yumruklarken elimi geri itiyor. Taşakları ve kalçaları kalın, kirli kremle kaplı ve sikini daha hızlı çalıştırdıkça parmaklarının üzerinden aşağıya damlıyor. Benim amım da salya akıtıyor. Bu şimdiye kadar gördüğüm ya da yaptığım en azgın, en pis şey.

"Lanet olsun Josh," diyorum o yumruğumun üzerine geri atarken ve ben her zamankinden daha derine inerken.

Josh hiçbir şey söylemiyor, sadece beni itiyor ve direnç hissettiğimde geri çekiliyorum.

Josh, "Kendini tutma," diyor ve ben dikkatli olmaya çalışarak devam ediyorum, ama pis erkek arkadaşım umursamıyor gibi görünüyor, kışını hiçbir şey yokmuş gibi ilkimde çalıştırıyor ve damarlı horozunu şiddetli bir kavrama ile çalıştırıyor.

Nefesleri kesiliyor ve pislikle kaplı taşakları gözlerimin önünde sıkılaşıyor. Yumruğumla daha hızlı pompalıyorum ve Josh'un kışını görmek inanılmaz, pembe, çiğ ve cidden kirli - ve amım tekrar sızıyor, yükünü atmak üzere olduğunu biliyor.

Ama hayır. Öne doğru hamle yaptı ve yumruğum serbest kaldı. "Bu kadar yeter, bebeğim."

Bu kez omzunun üzerinden bana baktığında, kapüşonlu, şehvet dolu gözler bana bakıyor, nefesleri derin ve gürültülü ve sıranın bende olduğunu biliyorum. Midemde bir kramp hissediyorum.

Artık kaşif ben değilim. O kaşif. Ve bunu kabul etmek zorundayım.

Onu almak *istiyorum*.

Nefeslerim onunkilerle eşleşiyor ve o koku havada çok güçlü, çok baş döndürücü, çok tahrik edici.

Arkasını dönüp dört ayak üzerinde beni takip ederken, yeşil gözleri delip geçerken yatağa geri dönüyorum.

"Hoşuna gitti mi, pis kız?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum ama bu yeterli olmuyor.

"Anlat bana."

"Çok ateşliydi, Josh. Bayıldım."

"İçimde olmak, kıcıımı açmak hoşuna gitti mi? Peki ya döllerin orada ezilmesi? Hepsi senin için olan o pis kayganlaştırıcıyı sevdin mi?"

O beni takip etmeye devam ederken ben arkama yaslanıyorum. Bacaklarımı açıyorum çünkü artık her şeyi kaybetmiş durumdayım. Ona ihtiyacım var. Keşfetmesini istiyorum.

"Hepsini, her şeyi sevdim. Her şeyini. Pis. Lanet olası. Şey," diyorum ona, ellerim sert meme uçlarıma gidiyor, satenin arasından onları sıkıştırıyor.

"Bunu bilmek güzel. Çünkü bu iyiliğe karşılık vermek hoşuma gidecek. Ama önce... sonuna kadar aç."

"Oh, lanet olsun."

"Yap şunu," diyor. "Pis bir orospu gibi sana söyleneni yap."

Ağzımı açıyorum ve dilimi sunuyorum, kendimi kutsal günah tanrıçasına teslim ediyorum. Özünün içimden akmasına ve kontrolü ele geçirmesine izin veriyorum ve ben sert oyun zamanı için orada olan çaresiz bir sürtükten başka bir şey değilim.

Josh arkasına uzanıyor ve pislği toplarken çıkardığı sesi duyuyorum. Parmaklarını ağzıma götürürken parmakları kirli dölleri kremsi bir hal alıyor.

Dilim dışarı çıkarken meme uçlarımı tekrar çimdikliyorum, istekli küçük bir orospu ve daha önceki oyunu tekrarlıyoruz. Diller ve parmaklar, ama bu sefer tamamen başka bir lig. Her temizlediğimizde, geri uzanıyor ve bize daha fazlasını veriyor ve diğer elini slipimin altına kaydırıp doğrudan klitorisime gittiğinde nasıl inlediğimi siktir et.

"Hoşuna gitti mi?" Kirli dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve iki parmağını muhtaç amıma sokuyor.

Dudağını ısırdım.

"Evet," diyorum ve o da klitorisimle dalga geçmeye devam ediyor ve ben çılgına dönüp altında çırpınmaya çalışana kadar beni parmaklıyor.

Sonra elini çekti, beni nefes nefese ve çaresiz bıraktı. Hayal kırıklığı içinde kendi göğüslerimi tokatlıyorum ve Josh gülüyor.

"Şimdi bu iyiliğe karşılık verecek misin?" "Yumruğunu benim seninkine soktuğum gibi sen de benim kıcıma sokacak mısın?" diye sordum.

Dudağı seğiriyor, siki geriliyor. Gülümsemesi şeytana ait.

"Tabii ki öyleyim," diyor, kalçalarını tutuyor ve bacaklarını kaldırarak onları yukarı doğru sabitliyor. Hem amım hem de kığım tam teşhirde ve onu kızdırmak için sıkıyorum.

"Çok güzel," diyor, "kıpırdamadan dur."

Kıçından başka bir pislik çıkarırken ve sikini onunla yağlarken bacaklarını yerinde tutuyorum. Bunu tekrar yapıyor ve bu yükü kığımında kullanıyor, beni kayganlaştırmak için iki parmağını içeri itiyor. Sonra üç. Oh, lanet olsun... sonra dört.

Kendi kalçalarını sıkamak zorundayım, o sikinin başını hizalarken nefes nefese kalıyorum, çünkü her kirli halterin takılacağını biliyorum. Başka erkeklerin göt deliklerine girdi ve siki onların döllerıyla kaplandı ve şimdi benim içime giriyor. Parasını ödeyen adamların kullanılmış kalıntılarıyla kığımın sikecek.

Ve içimdeki sürtük bunu istiyor. Başını içeri sokarken içimdeki sürtük sırtıyor.

Bunu kabul edeceğim. Pis bir fahişe olacağım ve bunu kabul edeceğim. Kısasa kısas, ne gerekiyorsa.

Kalçalarını yavaş ama güçlü bir şekilde çalıştırıyor ve sikini sonuna kadar içeri sokarken kaçış yok. Bana iyi davranıyor ve beni derinden ama sabit bir şekilde sikiyor, o giderken kığımın onun etrafında gevşemesine izin veriyor. Çok iyi hissettiriyor.

"Klitorisinle oyna bebeğim," diyor ve parmaklarım hemen aşağıya iniyor.

Ben inledikçe hızını artırarak kendi kendime tıngırdatırken bana bakıyor. Çok uzun sürmüyor, çünkü zaten kıvılcımlanıyorum. Klitorisim o kadar muhtaç ki acının sınırında ve o da bundan faydalaniyor, aletini sertçe pompalarken açısını kaldırıyor. Beni germek için kalçalarını çeviriyor, benim kıvranırlarımdan, kıvranırlarımdan faydalaniyor. Onun için bir havai fişek gibi geliyorum, horozunu bir canavar gibi bana çarparken yüksek sesle ağlıyorum.

Benimle birlikte gelmiyor. Uçurumun kenarına gittiğimde hislere teslim olmuyor. Aletini serbest bırakırken hesaplı ve istikrarlı, ben onu izlerken yılan gibi hareket ediyor. Önceden planlanmış.

Doğruca yatağının başucundaki çekmeceye gitti ve büyük bir şişe kayganlaştırıcı çıkarıp elinin üzerine sürdü. Göt deliğime boşalırken irkiliyorum.

"Bu sefer döl kesmeyecek bebeğim," diyor ve dört parmağını tekrar açık kıcıma sokuyor. Onları çalıştırmaya devam ediyor, çevreliyor, her açıdan içeri itiyor. Başımı yastıklara yaslayıp gözlerimi kapatıyorum, o adımı söyleyene kadar hâlâ boşalmanın heyecanını yaşıyorum.

"Ella. Bana bak."

Tavandan aşağı iniyorum ve gözlerimi açtığımda elini bana öğrettiği pozisyonda tuttuğunu görüyorum. Başparmağını parmaklarına bastırmış. Onları daha fazla kayganlaştırıcıyla yağıyor ama artık gerginim. Beni açmaya hazırlanırken kalbim hızla çarpıyor.

"Rahatla," diyor ama yapamıyorum. Yapamıyorum işte. Titriyorum. "Güven bana," diyor ve ben de başımı sallayarak içimdeki sürtüğü tekrar ön plana çıkarıyorum.

Bunu kaldırabilir.

Holly bunu kaldırabilir.

Listedeki fisting kutusunu işaretlemek istiyorum, müşterilerin hizmetine hazır. Birinde iki horoz almak istiyorum ve bunun için ödeme yapıldığında bütün bir eli almak istiyorum ve Josh'un bunu yapan ilk kişi olmasını istiyorum.

Josh tam olarak ne yaptığını biliyor. Elini bir profesyonel gibi kullanıyor, ne zaman ne kadar sert itebileceğini okuyor. Her küçük adımda rahat edene kadar beni çalıştırıyor, altımızdaki çarşaflar kayganlaştırıcıyla kaplanana kadar kayganlaştırıcı üstüne kayganlaştırıcı kullanıyor.

Elinin en kalın kısmına ulaşana kadar iyi karşılıyorum - direniş parçası - kelimenin tam anlamıyla.

İşte o zaman acıyor. Hem de çok. Bağırıp bacaklarımı kapatmama yetecek kadar. Ama eli parmak eklemlerime kadar gömülü kalıyor, beni çekmiyor.

"Bacaklarını aç bebeğim," diyor. "Bu en zor kısmı, ama bir kez girdiğimde iyi olacaksın, çok iyi hissedeceksin, bana teşekkür edeceksin."

Bocalıyorum, kalçalarım tekrar kapanmadan önce sadece bir dokunuşla açılıyor. Nefes alıyorum ve rahatlamaya çalışıyorum. Onun muhteşem yeşil gözlerinin içine bakıyorum ve boyun eğerek başımı sallıyorum ve sonra bana söyleneni yapıyorum. Bacaklarımı tekrar yukarı kaldırıyorum ve kalçalarımı açarak ona tam erişim sağlıyorum.

"Derin bir nefes al" dedi, ben de aldım.

O ittikçe inliyorum. Bacaklarımı açık tutmak için bir mengene gibi kavramam gerekiyor.

"Neredeyse geldik," diyor ve ben nefes nefese kalıyorum, sonra dişlerimi sıkıyorum. "Neredeyse... neredeyse..."

Ve sonra kığım ona teslim oldu. Kığım elini yutup bileğinin etrafında kenetlenirken haykırıyorum ve o da sonuna kadar giriyor.

"Siktir!" Zonklayan acıya bağıriyorum.

"Sakin ol," diyor, "rahatla, güzel ve sakın. Sadece nefes al."

Nefes alıyorum, esnemenin, sıcaklığın, lanet acının içinde rahatlamaya çalışıyorum.

"İşte böyle," diyor, "yakında hafifleyecek. Acı zevke dönüşür, unuttun mu?"

Kıpırdamadan durmaya çalışarak başımı sallıyorum ve o haklı, acı hafifliyor.

"Bak," diyor ve başımı kaldırdığımda delicesine mutlu oluyorum, elini ta içimde görmekten gurur duyuyorum. "Sen çok iyi bir sertleştiricisin, Ells. Canın yanarken bile azgın bir sürtük gibi dayandın."

Pis bir ucube gibi gururla parlıyorum.

Evet, aldım ve iyi ki de almışım. Elini biraz hareket ettirdi ve bu çok güzeldi. Ben de onun kadar ıslandım. İçimde hissediyorum.

"Şimdi durmak ister misin?" Josh soruyor ve elini çekerek alay ediyor, sadece bir dokunuş, beni irkiltiyor.

Ama hayır. Hayır.

Hiç durmak istemiyorum.

Başımı sallarken yüksek sesle sırıtıyorum.

"Aklından bile geçirme," diyorum ona. "Bana daha fazlasını ver." Ve o da verdi. Kısasa kısas.

Sert Weston, küçük sürtük Holly'ye yumruğunun kaldırabileceği her pompasını verir ve zevk için gelmesine izin verir.

Chapter Twenty-One

"BÖYLE ZAMANLARDA İYİ Kİ GOLCÜ DEĞİLİM DİYORUM, HER NE KADAR BANKA HESABIM hesap değil." Ebony bana dostça bir yan bakış attı. "Ve bunun için para bile almadın."

Londra'da yürürken, yoldan geçenlerin duymamasına dikkat ederek ona Josh'la olan iğrenç maceralarımı anlatıyordum. Her zaman işe yaramadı. Birkaç ters bakışımız oldu.

"Dün gece müthiş bir bedavaya sahip oldum," diyorum. "Josh'un müşterileri bu tür bir hizmet için bir servet öderler."

"İyi ki onun kız arkadaşısn, değil mi? İstedğin zaman zevk alabiliyorsun ve bu iyiliğe karşılık verebiliyorsun. Hardcorer'lar birleşti."

"*Hardcorers United*, bunu sevdim." Gülüyorum. "Belki de bir bilgi yarışması takımı falan kurmalıyız? Ne isim ama."

"Ya da bunu bir kanca olarak kullanabilirsin. *Birini alın, diğer ortağı bedava alın. Sadece sınırlı bir süre için. Anal fisting içermelidir.*"

"İşte *bu* gerçekten hoşuma gitti."

Eb tasarımcı vitrinlerinden birine bakmak için durduğunda hala gülüyoruz. Bir mankenin üzerinde rüya gibi sergilenen parlak kırmızı gelincik desenli güzel bir yazlık elbiseyi inceliyor. Sonra altındaki fiyat etiketini fark eder ve gözleri dolar. Dört yüz pound.

"Keşke," diyor ve yürümeye devam ediyor.

O zaman Ajans'ın ücret skalası söz konusu olduğunda aradaki uçurumun ne kadar geniş olduğunu fark ettim. Pislik seviyem ve hırslarım her zaman çok yüksekti, ancak ilk başlarda çok sayıda gösterişsiz teklif aldım - çoğunlukla temel şeyler için birkaç yüz sterlin teklif eden adamlardan. O zamanlar, bir şovmen olmayı ilk duyduğumda, gecede birkaç yüzün çılgınca bir para olduğunu düşünmüştüm ve günlük işimle karşılaştırıldığında öyleydi. Ama şimdi, aldığım teklifleri kabul etmek beni bambaşka bir lige soktu. Yaramazlık listenizdeki kutular işaretlendikçe nakit değeri roket gibi artıyor.

Eb'in biraz farklı şeylerden hoşlanan birkaç müşterisi var, ancak çoğu düzenli, her hafta standart olanı istiyor. Ağız, am, göt - her seferinde birkaç yüz. Birkaç gece çalışıyor, bu yüzden iyi bir hayat kazanıyor. Ama ev, çocuklar ve kocası az bir ücretle çalışırken, böyle bir elbise onun için oldukça büyük bir harcama.

Ama benim için değil. Artık değil.

"Gidip bir bakalım," diyorum ve elimle girişi işaret ediyorum.

"Pek senin tarzın değil, bebeğim. Evlenme tekliflerinden birine bu kıyafetle gittiğini hayal edebiliyor musun? Onlar pis gotik prenseslerini istiyorlar, gelincik desenli bir kız değil."

"Benim için değil," diyorum. "Senin için."

Ne dediğimi anladığında gözleri benimkilere kilitleniyor ve başını sallıyor.

"Bunu yapmanıza gerek yok. Ben sadece laf olsun diye yorum yapıyordum."

Ama o değildi. Onu gördüğünde gözlerinin nasıl parladığını gördüm. Manken sanki onun için yapılmış gibi gösteriyordu ve onu giyerken, çocuklarla yaz barbekülerinde kumaşın uçuşmasının tadını çıkarırken hayal edebiliyorum.

"Hadi gidip bir bakalım. Sadece görmek için."

"Ells," diyor. "Dürüst olmak gerekirse, paranı kendine sakla. Kendi gardırobuna para harcamalısın, benimkine değil. Sert davranan sensin, ben değil."

"Evet, çünkü sertliği seviyorum. İşte bu yüzden. Zorlama altında değil, değil mi? Ayrıca, gardırobum her geçen hafta daha da büyüyor. Koleksiyonumu genişletmeye devam ettiğim sürece Josh'ın yakında birkaç gardırop daha alması gerekecek. Bunu bana bir elbise askısı kazandırmak olarak düşünebilirsin."

"Dört yüz sterline mi?! Bu pahalı bir elbise askısı."

Karşımdaki kadına bayılıyorum, çok güzel ve stil sahibi ama yine de çok mütevazı. Beni Ajans'la tanıştırmasaydı şu anda burada, Londra'nın görkemli sokaklarında, banka hesabımda yüklü bir nakit parayla olamazdım. Bana inanmasaydı ve beni cesaretlendirmeseydi şu anki özgüvenli Ella olamazdım. Josh'la birlikte olamazdım. Noel'de ailemi ziyaret edemezdim. Mağazadaki işimi bırakamazdım. Hayatım hâlâ bok gibi olurdu.

"Lütfen," diyorum. "Sadece bir göz atabilir miyiz?"

Beni çok iyi tanıyor, arkadaşlığımızın büyük kısmı görüntülü görüşmeyle geçmiş olsa da.

"Bana hiçbir şey borçlu değilsin, bebeğim. Sadece sen olduğun için sana yardım eden herkese fazlasıyla geri veriyorsun."

Bunun üzerine elini tuttum ve onu mağaza kapısına doğru sürükledim.

"İşte tam da bu yüzden seni böyle bir elbisenin içinde görmek istiyorum. Sırf *kendin* olduğun için bunu hak *ediyorsun*."

"Ella," diyor ama ayakları benimkilerle birlikte hareket ediyor. "Peki," diyor. "Sadece bir bak, tamam mı? Deneyeceğim ama üzerimde mükemmel durmazsa tezgâha doğru koşma."

"Üzerinde mükemmel duracak. Bunu zaten biliyorum."

Koridorlarda yürüyoruz, gelincik elbiselerini görene kadar vitrinlere bakıyoruz. Birini askıda tutarken gözleri yeniden parlıyor. Yakından daha da çarpıcı. İpeksi astarlı kumaş muhteşem.

"Gerçekten çok güzel," diyor, "Ama 400 sterlin mi? O paraya altı elbise alabilirim."

"Bak ne diyeceğim," dedim. "Bugün kristal bir bileklik bakacaktım. Gümüş ve biraz oniks düşünüyordum. Sen bana bir bilezik al, ben de sana gelincikli bir elbise alayım, ne dersin?"

Gözlerini deviriyor. "Oh, hadi ama. Aynı şey değil, değil mi?"

"Hayır, ama önemli olan duygu, nakit değeri değil. Bunu takacağım ve seni düşüneceğim."

Gülüyor. "Evet, bunu giyeceğim ve çayırarda dans etmeyi ve güneş ışığında polo maçları izlemeyi düşüneceğim. Pretty Woman'dan bir şey gibi."

Ben de sııttım. "Ahh, o zaman sahip olacaksın? Onu takarken düşüneceksin, yani içinde düşünmek için onu takıyor olman gerekecek, değil mi?"

Askıya tutunuyor, tereddüt ediyor ama ben bekliyorum. Elbiseye bakıyor, sonra bana, tekrar elbiseye ve tekrar bana. Ve sonra iç geçiriyor.

"Bu tek seferlik bir şey, tamam mı? Sünger gibi kullanmayacağım. Önce denesem iyi olur, aceleci davranmayalım."

"Tabii, tabii," diyorum, soyunma odalarına doğru giderken gülümseyerek.

Eb'in bu elbisenin içinde ne kadar iyi görüneceğini bildiğimi sanıyordum ama yanılmışım. Perdenin arkasından çıktığında ona düşündüğümünden daha da çok yakışmıştı. Ellerimi yüzüme götürüp aynanın önünde dönerken başımı sallıyorum. Bir tanrıça gibi. Mutlak bir tanrıça.

Ne yazık ki hardcore'u sevmiyor, yoksa tonla para kazanırdı.

"Bayıldım," diyor eteğini bir o yana bir bu yana sallayarak. "Lanet olsun, çok güzel. Ama dört yüz sterlin, Ella."

"Aslında üç yüz doksan dokuz."

"Whoopty doo. Bir pound tasarruf edeceksin." İç çekiyor. "Yine de kesinlikle muhteşem."

"Bana alacağın bilezik de öyle, bunu biliyorum."

"Bunu yapmamalısın," diyor yine. "Bütün dünyayı mahvedersin, çok cömertsin."

"Birini şımartma şansım olduğu için mutluyum."

"Paranız için çok çalıştınız, bir servetin içinde doğmadınız, bunu unutmayın."

Omuz silkiyorum. "Ve param için çok çalışmayı seviyorum, bu yüzden benim için çifte kazanç."

"Sen milyonda birsin. Gerçekten öylesin." Sarılmak için beni kendine çekti. "Haftanın her günü sana memnuniyetle bir bilezik alırım."

Kot pantolonunu ve üstünü değiştirmek için kabine geri dönüyor ve ben de aynada kendi yansımamı kontrol ediyorum. Her zamanki gibi gotik bir filmde fırlamış gibiyim, ama artık farklı bir ligdeyim. Üzerimdeki siyah elbise, dizime kadar uzanan güzel bir kadife tasarım. Topuklu ayakkabılarım yüksek ve şık, bolerom ise muhteşem dantel kollara sahip.

Şanslı kelimesi hissettiklerimi anlatmaya yetmez bile. Minnettarlık daha yakın geliyor ve Eb her şeyin merkezinde. Her şeyi o başlattı. Bir gelincik elbisesinden çok daha fazlasını hak ediyor.

Tekrar ortaya çıkar çıkmaz elim askıyı bekliyor. İç çekerek veriyor ama gülümsüyor. Kendine minnettar.

"Teşekkürler."

"Rica ederim."

Ödeme masasına doğru yürürken kolumu tutuyor ve başını bir an için omzuma yaslıyor. Çok şey anlatan basit bir dokunuş.

Ailemin onunla tanışması için sabırsızlanıyorum. Onların da Tiffle tanışmasını sabırsızlıkla bekliyorum, çünkü ikisini de çok seveceklerini biliyorum. Benim yeni

arkadaşlarının ruhlarından parlayan gerçek doğaları var. Ve Josh'a gelince... Őey. Ailemin onunla tanışacağı dűőüncesi bile beni heyecanlandırıyor. Ama bunun Őahsen olmasını istiyorum. Onlara web kamerasında konuşmaya başlamadan önce onunla canlı canlı tanışma deneyimini yaşatmak istiyorum. Sanki bir evlilik teklifi sunuyormuşum gibi.

Anne, baba, bu Joshua Lewis Walsh, hayatımın aşkı.

Saçma ama bu fikir beni sanki fantastik bir aşk romanındaymışım da şövalye şövalyeyi kral ve kralieyle tanıştırtıyormuşum gibi heyecanlandırıyor.

Görünüşe göre gerdirme oyunlarını, boşalmayı ve hatta su sporlarını seven ş valyemsi bir şövalye. Her şövalyeye göre değil.

Umarım ailem onun *gerçek* ayını sever, çünkü ziyaretleri sırasında onun evinde kalacaklar. Diğer konuya gelince, Josh bu sabah bize sosisli sandviç yaparken konuyu kendisi açtı. Görünüşe göre gezegenler arka planda hizalanıyor ve işler yolunda gidiyor. Onun sonu benimkinden çok daha hızlı.

Önümüzdeki Pazar günü - yedi günden biraz fazla bir süre sonra - Josh'un ailesinin evinde bir aile yemeğine davet edildim.

Dűő ncesi bile tüylerimi diken diken ediyor.

Hmm, belki de kendim için ř  gelincik elbiselerinden bir tane almalıyım, ancak böyle bir durumda ailesi muhtemelen kız arkadaş seçimine bayılır, ayrıca saındaki morla çatışır. Yani, hayır. Olduğum gibi gideceğim. Tasarımcı kadife ve siyah göz kalemi her adımda.

Londra'da yürümeye devam ediyoruz, Eb elinde yeni elbise çantasını mutlu bir şekilde sallıyor. şehrin bu kısmında çok fazla kristal mücevher d kk nı olmayacak. Benim bildiğim ve sevdiğim yerler Camden'da. Camden'ın Connor ve konser geceleriyle  zdeşleştirdiğim kısmı.

Bundan kaçıyordum ama kendimi zorlamaya karar verdim. Bugün Camden'ın tadını çıkarma ve gemişimle başım dik bir şekilde yüzleşme günü olacak.

Bir sonraki metro istasyonu haritasında işaret ediyorum ve Eb kaşlarını kaldırıyor. Hikayeyi biliyor.

"Oraya gitmeye gerçekten hazır mısınız? Ya yeni sevgilisiyle bir pislikle karşılaşırısan? Tatlım?"

Connor'la başka bir kızla karşılaşmayı hayal etmeye çalışarak bunu düşünüyorum. Josh on bin kat daha centilmen ve Connor'ın asla olamayacağı kadar seksi biri, ama yine de onu tekrar görmek beni çok korkuturdu. Connor ve ona Tanrı gibi yaltaklanan küçük bir kızıl saçlı sürtük.

Tıpkı benim yaptığım gibi.

Siktir et onu. Bir şey yokmuş gibi geçiştiriyorum. Eb'e cevap verirken gözlerim sabit.

"Ayaklarına kapanıp hıçkırır hıçkırır ağlamayacağım, kalbim kırılmayacak, onu geri almak için ağlamayacağım, değil mi?"

"Hayır," diyor. "Ama ona bir tokat atıp kokteyline tükürmek isteyebilirsin. Öfke duyduğun için seni suçlayamam."

"İyi ki saat daha öğleden sonra iki. Günün bu saatinde konser vereceğinden şüpheliyim."

"Şansımızı deneyelim mi?" Eb soruyor, ben de başımı sallıyorum.

"Evet, oniks bilezik çağırıyor ve Camden gotik dükkanları en iyisini yapıyor."

Cesaretime rağmen, Camden metro istasyonunun dışındaki caddeye adım attığımızda hâlâ bir an tedirginlik hissediyorum. Çok tanıdık ve eski rüyaların hayaletleriyle dolu. Mantıklı beynim bir şey yok diye ısrar ediyor. Kendime, eski sevgilimin zavallı bahanesiyle karşılaşmamın bir şey değiştirmeyeceğini söylüyorum, her ne kadar bu sabah banyodayken sosyal medya akışında onun evde kaydedilmiş videolarından biri belirdiğinde çok sinirlenmiş olsam da.

Connor'ı hemen hemen her şeyde engellediğimi sanıyordum ama belli ki engellememişim. En azından onu bu platformda da engellemeli ve profiline tıklayıp yaklaşık 22 bin takipçiye ulaştığını görmemeliydim. Sahne ışıklarını bekleyen bir rock efsanesi gibi mikrofona mırıldanmasını izlememeliydim. Yine de midem bulandı. Bu şoktan sonra sosisli sandviç yiyebildiğime şaşırdım.

Josh'un bana yakın durması ve daha iyi hissetmemi sağlaması ne kadar da rahatlatıcıydı. Hatta Connor'ın videolarından birini izledi ve *oldukça iyi olduğunu* söyledi.

Görünürde en ufak bir kıskançlık belirtisi bile yok.

Senin için güven budur. Bu inançtır. Bu *sevgidir*.

En sevdiğim kristal dükkanına vardığımızda iyiyim ve gerginliğim geçti. Ebony, kuvars dikilitaşlarına ve ametist jeotlarına hayranlıkla bakıyor ve ben de tam arkada aradığım mücevher seçkisini görüyorum. Gümüş spirallerle karıştırılmış simsiyah oniksten güzel diziler.

"Yirmi beş sterlin mi?" En sevdiğimi ona gösterdiğimde Eb soruyor. "Ciddi misin? En az elli olur diye düşünmüştüm. Dalga geçiyorsun. Bu elbise için adil bir takas sayılmaz."

Gülüyorum. "Madem öyle, bana iki tane getir."

Ben şaka yapıyorum, ama o gümüş sonsuzluk halkalarına asılmış hoş görünümlü bir çift kuvars küpe seçtiğinde şaka yapmıyordu.

Hediyelerimin parasını ödedikten sonra "İşte oldu," dedi. "Artık *sonsuz*a kadar benimle arkadaş olarak kalacaksın. Buna sembolik ve ruhani falan diyebilirsin."

Öğleden sonra bir şeyler içmek için Devonshire Arms'a doğru yürürken telefonuma bir Ajans bildiriminin tanıdık vızıltısı geliyor. Ama bu bir teklif değil. Resmi bir bildirim. Üç Ajans patronundan biri olan Orla'dan geliyor ve mesajı beni şaşırtıyor.

Kingsgate Lettings'ten Richard Jacobs adında bir adamı müşteri tabanımıza katılması için davet ettiniz mi? Bize e-posta göndererek hizmetleriniz için kendisine bir 'rezervasyon' ayarlamamızı istiyor. Sizi tam adınızla tanıyor, profil adınızla değil. Eğer tanıyorsanız, lütfen sözleşme şartlarına bakın, çünkü biz ağızdan ağıza müşteri kabul etmiyoruz, öyle değil.

"Ne?" diye soruyor Eb ve ben de ona metni gösteriyorum. "Tanrım," diyor. "Herif seni bulmak için her yeri kazıyor. Siktirsin gitsin."

"Ya da sikilmemeyi umuyorum."

Cevabımı yeterince hızlı yazamıyorum.

Hayır. Richard Jacobs'ı müşterim olması için davet etmedim. O, Tiff ve Josh hakkında dedikodular duyan ve para için onunla yatmayı reddettiğimde anlaştığım daireyi elimden alan bir aptal. Lütfen, lütfen onu kayıtlara almayın. Kiracılık başvurumdan senin bilgilerini almış olmalı. Seninle olan rolümü ona anlatmamın imkanı yok.

Orla cevap verene kadar ekrana bakıyorum.

Not aldım, teşekkürler. Richard için endişelenme. Ondan bir daha haber almayacaksın.

Phew, rahatladım.

Bir ping daha geliyor.

Dairenizi sizden aldığını mı söylüyorsunuz? Kingsgate aracılığıyla kiralamak istediğin daireyi mi?

Cevabım anında geldi.

Evet. Korkunç biri. Neyse ki artık Josh'la kalıyorum. (Weston). Aksi takdirde, çılgına dönmüş ve berbat bir halde olurdum.

Başka bir bildirim.

Richard için endişelenmeyin, Kingsgate için de endişelenmeyin. Bu alanı izle.

Mesajı şaşkınlıkla okudum, sonra Eb'e Orla'nın ne dediğini gösterdim. Eb benim kafa karışıklığımı hiç paylaşmıyor. Bir kahkaha atıyor ve kutlama için yumruğunu sıkıyor.

"Ne?" Ben soruyorum. "Bir şey mi kaçırıyorum?"

"Birazcık," diyor. "Hizmetin için sana her gece binlerce dolar ödeyen müşteriler, kim olduklarını sanıyorsun? Perde arkasındaki daha zengin olanlar da. Tiffany'nin çalıştığı kadar para ödeyenler mi?"

"Sadece varlıklı insanlar, sanırım."

"Ah, bebeğim. Gerçekten de çok varlıklı insanlar ve eminim ki birçoğu birbirini tanıyor. Tam merkezde özel bir grup var. Söylentilere göre kurucular. Ve hepsi sırlarına değer veriyor. Sırlarını

insanların işlerine burnunu sokmasını istemez. Özellikle de Richard Jacobs gibi adi serserilerin değil."

Söylediklerini anlıyorum ya da anlamaya çalışıyorum.

"Onunla konuşacaklarını mı düşünüyorsun?"

Gülüyor. "Onunla konuşmak bir bakış açısı olabilir. Bir tehdit ve sözle ona haddini bildirmek daha doğru olur. Kingsgate'in sahibi muhtemelen bizim müşterimizdir, bir çalışanlarının Ajans işlerini karıştırmasını istemeyeceklerdir, değil mi?"

Düşüncesi bile beni şok etti ama bunu hak ederdi. O pislik herif yeni evim konusunda böylesine çıkarıcı bir amcık olduğu ve Tiff ile Josh'a da böylesine sersem davrandığı için intikamı kesinlikle hak ederdi. En azından belki o zaman hepimizi rahat bırakırdı.

Eb ve ben Dev'de öğleden sonraki üçüncü şarabımızın tadını çıkarırken Kingsgate Lettings Agency'den bir telefon geldi. Numaraları hâlâ telefonumda kayıtlı ve görünce içim cız ediyor. Cevap vermeden önce bir nefes alıyorum, arayanın kendisi -Bay Caught Out- olacağını düşünüyorum ama arayan Rachel, kiracılık evraklarını hazırladığım kadın.

"Bayan Edwards," diyor neşeli bir sesle. "Belgravia'nın Batı Kanadı'ndaki dairenin yeniden müsait hale geldiğini söylemekten memnuniyet duyuyorum. Kabul etmek ister misiniz?"

"Pardon, ne dedin?" diye sordum. "Bunun Richard'la bir ilgisi var mı? Birdenbire kiracılık başvurumu kabul etmeye mi başladı? Çünkü eğer öyleyse..."

"Hayır, hayır," diyor ve boğazını temizliyor. "Ne yazık ki, Bay Jacobs'un bazı talihsiz kişisel sorunları ortaya çıktı ve bu da derhal istifa etmesine neden oldu. Artık yönetimde onun yerini ben alıyorum ve eğer isterseniz mülk kiralamak için sizindir. Sadece söylemeniz yeterli, anahtarları yarın alabilirsiniz."

Anahtarları yarın alabilirim, ne olacak ki?

O kadar çok istedim ki, bu düşünce beni çarptı. Sert bir şekilde. Hayali geleceğimi kaybetmenin dehşeti, çünkü o pislik yüzümü

Pislik. Sersemledim. Orla'nın etkisinin hızıyla bir WTF duygusuyla dolup taşıyorum.

Fondötenimden daha beyaz olmalıyım, çünkü telefonumu kulağıma daha sıkı tutarken Eb bana bir şey söylüyor.

Ama yine de, yaşadığım şoka rağmen, bir şey çok açık. Kelimeler ağzımdan çıktığı gibi kalbimden de çıkıyordu, hem de hiç düşünmeden.

"Düşündüğün için çok teşekkür ederim," diyorum Rachel'a. "Ama daire sende kalabilir, teşekkürler, ihtiyacım olmayacak. Zaten yeni bir ev buldum."

Telefonu kapattığımda Eb'in ağzı açık kaldı.

"Bu çok hızlı oldu. Orla sana o yeri geri almak için her şeyi yaptı." Duraklıyor. "Ama sen istemiyor musun? Josh'la olmayı mı tercih ediyorsun?"

Çok doğru, Josh'la olmayı tercih ederim. Onun evinden taşınma düşüncesi bile kalbimi kırıyor.

"Yalan söylemiyordum," diyorum Eb'e. "Artık yeni bir ev buldum ve buradan ayrılmak istememe imkân yok. Avludan Josh'a el sallamak beni kesmeyecek. Artık değil."

"O zaman şerefe bebeğim." Kadehini bana doğru kaldırıyor ve içkilerimizi bir dikişte bitiriyoruz.

"Gidip bir tane daha getireyim," diyor ve ben daha benim içkilerim diye itiraz edemeden kalkıp bara gidiyor.

Barın karşısındaki yolunda onu çok sıcak bir şekilde izliyorum, ona, Josh'a, Tiff'e ve bana yardım eden herkese bir kez daha minnettarım.

Şu anda minnettar olmam gereken çok önemli bir kişi daha var. Ajans uygulamasını arıyorum ve Orla'ya bir mesaj daha gönderiyorum.

Teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım. İnanılmazsınız. Vay canına. Teşekkür ederim. Ama neyse ki artık Josh'la birlikteyim ve onun evinden ayrılmayacağım. Birlikte çok mutlu bir kabuğun içindeki iki bezelye gibiyiz.

Ebony içeceklerimizle tekrar ortaya çıktığında bir cevap alıyorum.

Rica ederim Ella, seni ve Josh'u tebrik ederim - en değerli iki şovmenimiz. Kariyerinizi koz olarak kullanan kişilerle ilgili başka sorunlarınız olursa lütfen bize ulaşın. Bu kabul edilemez bir davranış ve elimizden geldiğince her zaman yardımcı olacağız.

O saçma sapan fiyaskonun üstesinden gelme hızına bakılırsa, yanımda olmasından çok memnunum.

"Her şey yolunda mı?" Eb soruyor ve ben de ona şarap dolu bir sırtış atıyorum.

"Her şey iyiden de öte," diyorum. "Olabileceklerin en iyisi."

Chapter Twenty-Two

KULLANICI 3092. ERKEK. 36.

Seni hamile bırakma görevinde olacağım. Her saniye sana çocuğumu nasıl taşıyacağını anlatacağım. Bebeğimi doğuracak kız sen olacaksın. Seni hamile bırakıp anne yapacağım. İçinde çocuğumu büyüten muhteşem bir gotik kız.

Bunu kabul etmeni istiyorum. Bunu istemeni. Aminin derinliklerine boşalmam için bana yalvarmanı, döllerimin rahmine, olması gereken yere girmesine izin vermeni.

Not - Bu bir rol oyunu. Gerçek bir çocuk istemiyorum.

Doğum kontrol hapi kullanıyor olmalısın. Rol oyununun hayata geçmesini istemiyorum.

Süre: Üç saat. Teklif

fiyatı: £2000.

"BUNU ALMANA ŞAŞIRDIM," DIYOR TIFF, BİR BAŞKASINA UZANARAK bir parça pizza. "İki bin dolar için üç saat mi? Senin bölümünün altında, bebeğim."

Bu gece ben dışarıdayken Josh'la birlikte burada olacak ve onunla biraz vakit geçirecek.

"Bu üreme sapkınlığı benim için yeni bir şey," diyorum omuz silkerek. "Birkaç bin dolar için kolay bir iş gibi görünüyor. Ve şovmenlik özgeçmişimde bir deneyim daha. Umarım iyi iş çıkarırım ve beş yıldızlı bir eleştiri alırım."

Josh gülümseyerek "Kesinlikle beş yıldız alacaksın," diyor ve kalçalarını koltuktan yukarı kaldırıyor. "Hazır mısın? *Seni gerçekten iyi becereceğim. Bebeğimi doğur, bebeğim!*"

Bir kahkaha atıyorum, role girmeye çalışıyorum ama Tiff girmiyor. Bir kıkırdamayla onun kucağına atlıyor ve ona biniyormuş gibi yaparak bir *oh, oh, oh, beni anne yap baba!*

O attan inip yanındaki koltuğa uzandığında ben de pizzamın sonunu bitirmiş oluyorum. Hâlâ gülüyor, ama mizahının altında gizlenen bir şeyi bir anlığına yakaladığımdan eminim. Sadece çok gürültülü. Tiff için biraz abartılı.

İleride başvurmak için bunu dosyalayacağım.

Hazırlanmak için acele ediyorum. Leylak rengi mini bir korse üst, göbeğimi çok iyi gösteriyor.

Sade, siyah deri bir etek ve beyaz çoraplar, iyi bir çift ışıltılı topuklu ayakkabı ile tamamlandı.

Catflick'lerle ve üstüme uygun mor bir rujla ekstra süpürme yapıyorum.

Beyaz dantel külotlar en iyi seçim gibi görünüyor.

"Nasıl görünüyorum?" Yatak odasından çıkarken soruyorum. "Muhteşem bir anne adayı gibi," diyor Josh.

Deri montumu giydim ve el çantamı aldım.

"Sonra görüşürüz çocuklar," diyorum ve onlara bir öpücük gönderiyorum. "Sakin zamanınızın tadını çıkarın."

"Hamile kalmanın tadını çıkar," diyor Tiff. "Eve döndüğünde her şeyi duymak için sabırsızlanıyorum."

Kullanıcı 3092 Bankside'da bir apartman dairesinde yaşıyor, çok özel bir şey değil. Taksi dışarıda durduğunda bulmak yeterince kolay. Uygulamada varış noktasına tıklıyorum ve talimatlar geri geliyor. *Bebeğim* birinci bloğun ikinci katında ve küçük bir balkonu var. Balkona baktığımda ve kendimi tüm mahallenin duyması için son ses BEBEĞİNİ İÇİME KOY diye bağırırken hayal ettiğimde, sert tarafımın tüm hızıyla devreye girdiğini biliyorum. Tanrım, üstünü kapatmam lazım. Bu sadece birkaç saatlik rol yapma amaçlı bir sikiş, büyütülecek bir şey değil.

Daire Yedi, talimatlar öyle diyor. *Bana Griff de*.

Kapıyı açan adam hiç de hayal ettiğim gibi biri değildi. Nedense saygıdeğer bir profesör tipi bekliyordum. Ama bu adam o kadar iriydi ki beni şaşkına çevirdi. O kadar da uzun boylu değil, belki en fazla 1.80, ama iri yarı, gür siyah sakallı ve güçlü kara kaşlı. Biraz motorcuya benziyor, göbeği de oldukça büyük. Sanırım sapık dünyanın dönmesi için her türden insan gerekiyor. Belli ki daha sonra bana vurduğunda biraz güç toplayacak.

Bu fikri sevdim.

"Hey, Holly," dedi ve beni içeri buyur etti.

"Hey, Griff," diye karşılık veriyorum ve yanından geçerken kocaman kolunu sıkıyorum.

Haklıymışım. Oturma odası, büyük Harley Davidson tiplerinden biri olan bir motosikletin üzerindeyken çekilmiş fotoğraflarıyla donatılmıştı. Oda resimlerle kaplı. Elllerinde biralar olan insan gruplarıyla ve güneşli motorcu günlerinde çekilmiş bir sürü fotoğrafı var. Çok havalı.

Onun gibi bir adamın profilime bakarak beni neden seçtiğini anlayabiliyorum. Açıkça onun tipiyim.

Griff'in oturma odası küçük ama çok daha büyük bir yatak odasına açılan açık bir kapıdan kocaman yatağını görebiliyorum. Beni yatırmak için kesinlikle bir kazanan.

"Bir içki ister misin?" diye soruyor ceketimi çıkarıp koltuğunun koluna sarkıtırken.

"Hayır, teşekkür ederim. Bebeğini içime sokman için sadece birkaç saatimiz var ve ben çaresizim, bu yüzden lütfen, lütfen hemen başlayabilir miyiz?"

Gözleri doğrudan karnıma gidiyor.

Bugünlerde karaktere girmenin bu kadar kolay olmasını seviyorum. Bir nefes alıyorum ve rolün içine tamamen giriyorum. Ben Holly'yim, bebek için yanıp tutuşan kız ve bu adam - *Griff* - beni hamile bırakması için yalvaracağım adam. Aç gözlerle ona yukarıdan aşağıya bakıyorum.

"Bu benim yumurtlama dönemim," diyorum ona ve karnımı dışarı itiyorum. "Biliyorsun, takvimde bunun haritasını çıkarıyorum." Pizzadan şişmiş karnıma dokunup alt kısmını okşuyorum. "Bu beni hamile bırakmak için en iyi zaman olacak ve buna ihtiyacım var. Bebeğini ne kadar çok istediğimi biliyorsun."

Karnımı okşayışımı izlerken dudaklarını yalıyor, ben de kalçalarımı geriye yatırıp daha da dışarı itiyorum.

"Tabii ki evet," diyor ve amım karıncalanmazsa ne olayım. Bu teklifin beni bu kadar azdırmasını beklemiyordum.

"Lütfen," diyorum tekrar. "Şansımızı kaçırmak istemiyorum."

"Biliyorum meleğim," diyor ve yatak odasını işaret ediyor. "Oraya gir ve benim için soyun. Her şeyi çıkar."

Sanki bana hayatımın hediyesini veriyormuş gibi gözlerinin içi gülerek gülümsüyorum, çünkü bu oyun alanında öyle. Rolümü benimsediğime inanıyorum ve içgüdülerime güvenmeyi öğreniyorum. Bu adamın gözlerinde sahiplenici, hayvani bir pislik var ve ben bunu onun ruhundan sonuna kadar çıkarmak istiyorum. *Beni yere* sererken saf ve baskın gücünü göstermesini istiyorum.

Oturma odasında yürürken karnımı okşamaya devam ediyorum ve bir gün gerçekten hamile kalmanın nasıl bir his olacağını hayal ediyorum. İçimde bir bebek büyütmenin ağırlığını ve hissini ve gerçekten bir bebek istediğinde pozitif test sonucu almanın heyecanını düşünüyorum.

Bu adam fantezilerinde olmak istediği gibi bir baba olacak. Ve bu gece bundan emin olacağım.

Hiç vakit kaybetmeden soyunup kendimi ona sunuyorum. Koca memelerime, göbeğime, amıma bakıyor, sonra gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Sen mükemmelsin Holly," diyor, "bebeğim için mükemmel bir annesin."

"Ve sen de mükemmel bir baba olacaksın," diyorum ona. "Çok çaresizim, bu delilik." Tanrım.

Griff, "Yatağa, dört ayak üzerine, lütfen," diyor.

Dediğini yapıyorum ve gelip yatağın kenarında duruyor. Büyük bir elini sırtımdan aşağıya ve kığımın kıvrımlarına vuruyor.

"Çok güzel," diyor ve eli karnıma gidiyor. Okşadığında **o n u n** için inliyorum.

Diğer eli sarkan göğüslerime gidiyor, kavıyor ve çekiştiriyor. Döllenmek üzereyken beni değerli bir eşyaymışım gibi okşuyor. Ben de kendimi çok azgın hissediyorum.

"Bebeğini çok istiyorum," diyorum. "Lütfen, küçük oğlumun babası ol."

"İstedığın bu mu? Küçük bir oğlan mı istiyorsun?"

"Evet, küçük bir çocuk istiyorum." Göğüslerimle oynarken ona gülümsüyorum. "Sana benzemesini istiyorum, Griff. Büyüyünce tıpkı yakışıklı babası gibi olmasını istiyorum."

Siktir, adamın gözleri nasıl da

parlıyor. "Öyle mi?"

"Her şeyden çok."

"Sana küçük bir çocuk vereceğim," diyor ve tişörtünü yukarı çekip kafasına geçiriyor.

Mmm, haklıymışım. İçinde biraz güç olacak. Kılıklı göğüslü ve etten bir dağ. Bayıldım buna. Çeşitlilik hayatın baharatıdır, değil mi? Ve bu da çeşitlilik. Bu azgın bir eğlence.

"Küçük oğlumuzun da senin kadar güçlü olmasını istiyorum," diyorum ona. "Bu yüzden lütfen beni sertçe becer, lütfen ona sahip olacağımdan emin ol."

"Korkacak bir şey yok," diyor ve sesi şaşırtıcı derecede yumuşak. "Merak etme meleğim. Bu gece buradan ayrıldığında bebeğimi taşıyor olacaksın, bundan emin olabilirsin."

"Söz veriyor musun? Hamile kalmak söz konusu olduğunda daha derinin daha iyi olduğunu biliyorum. Acıtsa bile beni olabildiğince derinden becermen istiyorum. Sorun değil. Bebeğimizi içimden çıkardığım zamanki kadar acıtmayacak, o yüzden ne yapman gerekiyorsa yap."

Burada biraz senaryo dışına çıkıyormuşum gibi hissediyorum ama sorun değil. İşe yarıyor. Griff şimdiden ağır ağır nefes alıyor. Kemerini çözüyor ve sikiinin kurtulmak için zorlandığını görüyorum.

"Şimdi sırt üstü yat," diyor.

Sırt üstü dönüyorum, bacaklarımı açıyorum ve ellerimle karnımı kavıyorum. "Oğlumuz içimde büyüdüğünde çok büyük olacağım," diyorum ona.

Vahşi hayvan bana hayranlıkla bakıyor, sözlerime başıyla eşlik ediyor. Ellerimi göğüslerime götürüp onları okşuyorum.

"Memelerim şişecek," diyorum, "umarım paylaşmanın sakıncası yoktur." Bana boş boş bakıyor.

"Çok fazla süt olacak, bunu biliyorum," diyorum meme uçlarımı sıkarak.

Griff dudaklarını yalıyor ve göğüslerime bakıyor. Sızıntı yaptıklarını görsem şaşırmazdım, bu sapkınlık beni çok tahrik ediyor, delilik bu.

Belki de gerçekten yumurtlama takvimimle eşleşiyordur.

"Zor olacak," diyor Griff. "Bunun için üzgünüm meleğim, ama onu gerçekten derin alman gerekecek. Spermlerimi tamamen içine boşaltmak zorunda kalacağım. Amin bu gece rahmine ulaşmak için sadece bir araç, ama güzel hissettireceğim."

"Özür dileme," diyorum ona, bir elimi amıma götürüp klitorisimi ovuşturarak. "Beni doldur ve o güzel bebeğini içime sok."

Kot pantolonunu ve boxer'ını çıkarıyor ve ben de kullanacağı aleti görüyorum. Siktir, evet. Üzerinde biraz kolan ve onunla birlikte gitmek için iyi bir uzunluk var. Etin çarpması ve kirli homurtuları, yükseklerle uçmak için ihtiyacım olan şey olacak.

Yatağa tırmanıp açık bacaklarımın arasına diz çökerek üzerimde yükselirken, sert siki bir canavar gibi kıvrılırken ona "Hoştan da öte bir his olacak," diyorum.

"Bunu hissetmene ihtiyacım var," diyor ve üç etli parmağını ağzına alıyor.

"Tamam."

Zaten ıslak olmam iyi bir şey. Isınma falan yok. Üç parmağını derinlere kaydırıldı.

Bu ani saldırı karşısında nefesim kesildi.

"Olgunlaşmış," diyor bana sırtıtarak ve parmaklarının yokladığını hissedebiliyorum. Yutkunuyorum. "Bunu duyduğuma sevindim," diyorum, "o zaman doldurmaya başlasam iyi olacak." "Yakında meleğim. Yakında."

"Bu memeler de mükemmel," diyor ve yanıma gelip diz çöküyor. "Emziren bir bebek için mükemmel."

Her iki eline birer meme alıyor, sıkıyor ve meme uçlarım sertleşiyor.

"Çok güzelsin," diyor. "Bu koca memelerin sütle dolu olduğunu düşünsene. Doğum yapana kadar akıtıyor olacaksın, o kadar dolu olacaksın ki."

"Evet, bunu istiyorum. Sızdırmak istiyorum, hazır olmak istiyorum," diyorum ona. "Büyük memelerimin sütle dolu olduğunu hayal etmek istiyorum. Pratik yapabilir miyiz? Meme uçlarıma yapışıp güzelce ve sertçe emer misin? Nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum. Ne kadar çok alıştırma yaparsak o kadar iyi. Bebeği tok tutmak için bolca süt akmasını istiyorum ve sen de bana yardım edebilirsin. Dokuz ay kısa sürede geçecek, o yüzden şimdiden başlasak iyi olur."

Sakallı dudaklarını yalayarak memelerimi tekrar sıkıyor. "Memelerin süt sağarken çok güzel görünecek."

"Oğlun onları emerken çok daha güzel görünecekler ama önce sen emeceksin. Beni oğlun için hazırla, Griff."

Sakalının meme uçlarımı yalamasını seviyorum ama daha fazlasını istiyorum. *Holly* daha fazlasını istiyor.

"Mandalla," diyorum. "Mandalla ve em beni, Griff. Öğrenmem gerek."

Bu oyunu daha önce oynadığı çok açık. Dişleri kenetleniyor ve gürültülü bir ritimle emiyor, ağızdan ölüyormuş gibi memelerime kilitleniyor. Kısa sürede onları acıtacak ama bu umurumda bile değil. Başını tutup onu cesaretlendiriyorum.

"İşte böyle, iyice em. Onlarla beslen."

Kocaman elini bacaklarımın arasından aşağı kaydırıyor ve ben de başparmağının klitorisimdeki hareketi devralmasına izin veriyorum. Sert ve sertçe öğütüyor, ama doğru noktada değil, bu yüzden sadece bir alay - beni çılgına çeviren bir alay, beni kıvrandırıyor. Birinin klitorisimi bu kadar sinir bozucu bir şekilde ıskalmasına bayılıyorum. Bu beni çılgına çeviriyor.

Griff diğer mememe yapışıyor ve geride bıraktığı meme ucunun ne kadar kırmızı ve şişmiş olduğunu görmek için aşağı bakıyorum. Kahretsin, çok hassas ve diş izleri birbirine çok yakın. Muhteşem.

Bir tur daha istiyorum. Birkaç tane isteyeceğim ve bunu biliyorum.

Bacaklarımın arasına diz çökmek için geri çekiliyor, ağız hâlâ kilitli ve etli sikinin kalçama çarpışını hissediyorum.

Onun için inliyorum. "Bana dölünü ver, Griff. Beni derinden becer."

Onu üstüme çıkarmaya çalışıyorum, ama henüz buna izin vermiyor, meme ucumu bir canavar gibi emerken başparmağıyla yarığımı gıcırdatmaya devam ediyor. Bu sefer gürültülü emiş ve yutuşlarıyla daha sert. Nefes alıyorum ama onu durdurmuyorum. Emmek merhamet göstermiyor, o da göstermiyor.

Sonunda göğüslerimden çekildiğinde, her iki meme ucu da şişmiş, çiğ bir karmaşa, ama gülümsüyorum.

Vücudumda aşağı doğru hareket ediyor ve nereye gittiğini anladığımda iç çekiyorum. Onun aç, sakallı ağızını ağızda hissedeceğim.

"Mükemmel," diyor ve parmak ucunu zonklayan klitorisimin üzerinde gezdirdiğinde nasıl inlediğimi sikeyim.

"Biliyor musun meleğim?" diyor, pis bir bakışla bana bakarak. "Ben de bu güzel küçük şeye yapışacağım."

Lanet olsun, bu adam sürprizlerle dolu. Klitorisimi yalayıp yutmadan önce onu sorgulama şansım bile olmuyor, beni emerken dişleriyle etimi sıkıştırıyor. Kahretsin, çok yoğun ve sinir bozucu başparmak darbeleri yüzünden zaten sıkıca bağlanmış durumdayım. Sakalları kalçalarımı çiziyor, ben de onları sıkma isteğiyle savaşıyorum ama kendimi rahatlamaya ve bana verileni almaya zorluyorum. Parmaklarımı dağınık saçlarının arasına sokuyorum ve bir fahişe gibi inliyorum, sonra da kendimi tutuyorum, ıslanana, şapırdayan bir hale gelene kadar emişine doğru eğiliyorum - o kadar iyi ki.

"Dölünü içime almak için sabırsızlanıyorum," diyorum. "Beni derinlemesine doldur ve bana bebeğini ver, Griff. Ama önce beni böyle boşalt... evet..."

Endorfinlerim akıyor ve acı ile zevk çizgisi bulanıklaşıyor. Griff klitorisimi dişleriyle tekrar kavırıyor, daha sıkı, ama ben sallanmaya devam ediyorum ve o daha sert emiyor. Daha sert. Daha sert.

Evet.

Siktir, evet.

Acıtıyor ama istiyorum.

Bir kreşendoya ulaştığımda meme uçlarım klitorisimle birlikte hala zonkluyor. Çırpınıyorum, parmaklarım saçlarını emerken yumrukluyor ve kaba piç beni bir dizi küfürle yüzüne boşalmamı sağlıyor.

"İşte benim meleğim," diyor. "Azgın kız."

"Bebeğin için azgınım," diyorum ona, "İçime sok onu Griff, yap şunu!"

Hiç vakit kaybetmeden bacaklarımı göğsüme yapıştırıyor ve sonra da koca, kalın sikini bir tanesinin içine sokuyor. Piç kurusu. Beni bebek yapma tohumuyla doldurmak isteyen azgın piç.

"Sıkı kız," diyor. "Derinden vurmak için seni gevşetmeliyim."

O kalçalarını pompalarken amım sızlıyor ve ben onu teşvik ediyorum. *Daha sert, daha derin, daha derin.* Göründüğü kadar güçlü, taşaklarına doğru iterken göbeği kalkık kalçalarımın çarpıyor.

"O lanet bebeği içime sok," diye inliyorum. "Bana dölünü ver. Senin dölüne ihtiyacım var, Griff."

"Seni iyice dolduracağım," diyor bana, steroidli bir vahşi gibi çarparak. "Siktiğimin amcığını dolduracağım ve seni çocuğumla birlikte havaya uçuracağım."

"Daha sert, o zaman!" Bağırıyorum. "Daha derine!"

Kalın aleti beni çekiçlerken mükemmel bir alet gibi. Başımı arkaya yatırıyorum ve o gerilimi artırırken dişlerimi sıkıyorum - çarpıyor, çarpıyor, bana çarpıyor, ama beni asılı tutuyor. Kahretsin, klitorisim yanıyor, ama o kadar güzel ki, taşaklarını patlatıp ilk yükünü attığında mutluluk içinde ağlıyorum. Sonuna kadar girmiş, aleti kabzasına kadar gömülü ve gülümseyerek bakıyor.

"Bütün yüküm içinde," diyor. "İşte benim meleğim."

"Teşekkürler, Griff, ve biliyor musun? Şu anda rahmime doğru salya akıtıyor ve beni hamile bırakacak. Bunu hissedebiliyorum. Senin bebeğini doğuracağım."

Bacaklarımı yukarıda tutuyor.

"Artık benim sürtüğüsün." Pis pis sırtıyor. "Bebeğimi hamile bıraktığında, sonsuza dek benim sürtüğüm olacaksın. Başka hiçbir erkek sana dokunamayacak."

"Evet, kesinlikle senin kaltağın olacağım." Ben de sırttım. "Küçük oğlumuzun içimde güzelce ve kocaman büyümesini izleyeceksin. Memelerimi onu emzirmeye hazır hale getirmek için eğiteceksin ve amımın onu özgür bırakmak için zorlanışını izleyeceksin."

İniltisi gırtlaktan geliyor.

"Bebeğimizi dışarı itmeni görmek için sabırsızlanıyorum. Bu seni parçalayacak, biliyorsun değil mi?"

Başımı salladım. "Ben de bunu istiyorum. Oğlumuzun tıpkı babası gibi büyük bir çocuk olacağını biliyorum. Karnımın ne kadar büyüyeceğini bir düşün Griff. Memelerim onu beslemeye çalışırken kocaman olacak."

Göğüslerimi eziyorum.

göğüs uçlarım hala yaralı, acıyor. "Yine em beni," diyorum. "Memelerimi emmeye alıştı. Buna ihtiyacın var."

Griff beni bir profesyonel gibi idare ediyor, bacaklarımı indirip ağzını meme ucuma dayarken sikini derine gömülü tutuyor. İkinci seferde çok acıtıyor ama emerken olduğu kadar yutarken de çıkardığı sese bayılıyorum. Göğüslerimin bu vahşinin ağzına süt verdiğini hayal ediyorum ve kalçalarımı çalıştırmaya başlıyorum, içimde onun cum ikinci turunu istiyorum.

Beni buna ikna etti. Hiç rezervim olmadan kafamın içindeyim.

Biz dürtülerle hareket ederken etin ilkel büyüğü hayatın nabzıyla dans ediyor. Aleti, kadınının rahmini ele geçirmeye çalışan bir erkek gibi derinlere iniyor ve amım onu karşılıyor. Vücutlarımız ritim içinde çalışıyor, tohumunu amımın olabildiğince derinlerine sokmak için elimizden geleni yapıyoruz. Ama acele etmiyoruz. Zorlamıyoruz. Sadece kirli sıcak ritimle dans etmeye devam ediyoruz.

İtişlerde iniliyorum ve o da beni emerken homurdanıyor, meme ucunu değiştirirken kirli bir zevk iniltisi çıkarıyor. Kalçaları hızlanıyor ve ben de G noktamı çivileyene kadar benimkini yükseltiyorum ve sonra bir sonraki orgazmımı koalamak ve taşaklarını boşaltmak dışında her şeyi kaybettim. Bir sonraki tam yükünü istiyorum.

Kahretsin, bu sefer çok uzun sürüyor, ama her şekilde lezzetli bir yolculuk. İçime girdiğinde terli ve ağır olmasına bayılıyorum.

"Lütfen," diye iniliyorum. "Doldur beni Griff, bana dölünü ver. Bebeğini istiyorum. Bebeğini istiyorum!"

O kadar sert homurdanıyor ki söyleyecek sözü yok, sadece daha fazla kalça darbesi atıyor, ikinci tur için itiyor, itiyor, itiyor ve taşaklarını tekrar boşaltıyor.

"Bacaklar yukarı, çabuk," diyor ve beni dizlerim göğsüme gelecek şekilde pozisyona sokuyor, böylece döllerini daha derine sızıyor.

Ona bakıyorum, sanki gerçekten beni hamile bırakmak ve bana bir bebek vermek istiyormuş gibi amıma bakmasından büyüleniyorum.

Ve sonra merak ediyorum.

Josh bana hiç böyle bakacak mı?

Hiç d  llerini rahmime boşaltmak ve bana bebeğini vermek isteyecek mi?

Beni hazırlamak için memelerimi emecek mi? Doğumda elimi tutmak için orada olacak mı?

Fikirler beni  alkalandırıyor. Heady.

Her zaman bu dünyaya getireceğim bebeğin Connor olacağını düşünmüştüm ama hayır, olmayacak. Peki, onun yerine Josh'un mu olacak?

Karnım dönüyor ve o kadar güçlü bir karıncalanma hissediyorum ki bayılacak gibi oluyorum.

Josh'un çocuklarına sahip olmak istiyorum. Bir gün anne olmak istiyorum.

"İşte bu, meleğim," diyor Griff sırtarak. "Tamamen hamile kalmışsın. Bebeğimi içinde hissedebiliyor musun?"

   ekerek ona sırtıyorum ve gurur duyuyormuşum gibi karnımı ovuşturuyorum. "Evet, yapabilirim. Bunu biliyorum. Oğluna hamileyim."

Bunun  zerine Griff Kullanıcı 3092'ye geri döndü. Ayağa kalkmama yardım ediyor ve kıyafetlerimi toparlamam için bana elini uzatıyor, ardından aksiyon bittiğine göre bir içki isteyip istemediğimi tekrar soruyor. Oturma odasının duvarındaki saat gözüme  arpmasaydı bir fincan çay içmeyi düşünürdüm. Kahretsin. Yirmi dakika geciktim ve saymaya devam ediyorum.

"Kahretsin," diyor bakışlarımı takip ederek. " z r dilerim, bunu yapmak istememiştim. Ekstra  deme yapabilirim..."

"Hayır, hayır. Merak etme." Telefonumu bulmak için çantamı karıştırırken gülümsüyorum. "Fark edemeyecek kadar çok eğleniyordum."

Sanırım ikinci kez itmesi sandığımdan daha uzun sürdü.

Ekranımda Josh'tan gelen mesajlar ve birkaç cevapsız arama var, ama telefonum sessizdeydi ve onları duymadım.

D&S? Mesajlar diyor ki. Ella, orada mısın? D&S? İyi misin? Oradan çıktın mı?

Bir D&S ve bir dizi kalp emojisiyle cevap verirken parmaklarım titriyor. *Kusura bakmayın. şimdi  ıkıyorum.*

Umarım onu çok korkutmamışımdır.

Bunun için teşekkürler bebeğim, diyor. Bir psikopatın seni gerçekten hamile bırakmaya çalıştığını düşünmüştüm.

Taksiyle geri dönerken duygu seline kapılmış durumdayım. Bu, Connor ile gelecekteki ailemizi aşık gençler gibi planladığımız hayatımın ilk günlerinden beri yıllardır değinmediğim bir şey.

İki çocuk. Biz de öyle demiştik. İki çocuğumuz olacaktı. Umarım bir kız ve bir erkek.

Onları hala istiyorum... Bunu biliyorum.

Ancak şimdi, midemde bir burkulmayla, onları birlikte isteyeceğim kişinin başka biri olduğunu biliyorum.

Kullanıcı 3902'nin dölleri içimden damlıyor olabilir, ama bir gün içimde onun gibi başka birinin olmasını isteyeceğim, bir görevde.

Umarım beni gerçekten hamile bırakan Josh olur.

Chapter Twenty-Three

JOSH AVOKADO SALATASINI YERKEN, "H A D I A M A , " DIYOR. "NASIL Dün gece *hamile kalma* konusunda gerçekten ne hissettin? Herhangi bir kutuyu i aretledi mi?"

O kadar da uzun süre ayakta kalmadık, geç saatlere kadar uyuduk ve üzerimize bir şeyler giyip temiz hava almak için dışarı çıkmadan önce birlikte yavaşça du  aldık.

Temiz hava ve lüks bir   le yemeği.

Cevap vermeden önce somon f memden bir lokma alıp mideye indiriyorum. Mulberry benim favorim olmaya ba ladı - brunch,   le yemeği, ak am yemeği, haftanın her günü burada olmaktan mutluluk duyarım.

"Kesinlikle yaramazlık listesindeki bir kutuyu i aretledi. Benim adımın geçtiği başka bir sapkınlık, görev tamamlandı. Bana be  yıldız."

"Bahsetti im şey bu değil," diyor, muhteşem gözleri her zamanki yeşil m kemmelli iyle beni sabitleyerek.

Bir tur lanet  ırpını lar yaşadım ve balıklarımın bazılarını kurcaladım. Kalbimi kalbinde taşıyan adamla   le yemeğinde bir hayat tartışması planlamıyordum.

masanın karşısında oturan eller.

"Kullanıcı 3092'nin ideal bebek babam olacağını söyleyemem ama sapkınlık güzeldi. Evet. Hoşuma gitti."

"Peki ya gerçek hayatta?"

Cevabı vermek garip geliyor, sanki çok erken, çok fazla şey söyleme riskim varmış gibi. Ama bu sadece genel bir soru. Önemli bir şey değil. Sadece öyle hissettiriyor.

"Evet. Çocuk istiyorum. Bir gün."

Sırıttıyor ve korkularım bir anda yok olup

gidiyor. "Harika."

"Öyle mi?" Ben soruyorum.

"Evet, öyle."

Salatasını yerken ona bakıyorum ve ne kadar derine düştüğümü bir kez daha fark ediyorum. İçimi kemiren tehlikeli bir unsur var çünkü işler ters giderse bunun ne kadar acı vereceğini biliyorum. Dün gece eve, onun yanına döndüğümde, o başka bir adamın dölünü içime boşaltırken sahte bir hamileydim. İlkel. User 3092'nin sözleri ve hisleri zihnimde tazeydi ve Josh onun yerini aldığı anda hala onun coşkusuyla sarhoş olmuştum.

İşte o zaman Josh bunu söylemişti. Sonrasında sıcak bir kıskançlık patlamasıyla bunun bir parça pislikten başka bir şey olmadığını anladım.

Sana bir bebek verecek olan o olmayacak, Ella. Ben olacağım. Seni hamile bırakan adam ben olacağım, senin kukunu kullanarak ona bir oğul vermek isteyen pis bir motorcu değil.

Bu beni vahşi bir orospu gibi azdırdı. Bacaklarımı beline sarıp daha derin, daha derin, daha derin diye yalvarırken aklımı kaçırmıştım.

"Sen de çocuk istiyorsun o zaman?"

diye sordum. "Evet. Bir gün."

"Kaç tane istiyorsun?"

Omuz silkiyor. "Ben beş çocuktan biriyim, yani büyük bir aileye alışkınım. Belki de annemle babamı geçip altı çocuk yapmalıyım." Duraksıyor. "Hayır, cidden. Birçoğumuzla birlikte büyümeyi çok severdim. Ev her zaman çok canlıydı. Her zaman arkadaşlarımız gelirdi ve hareketli bir ev hayatımız vardı. Çocuk öfke nöbetleri ve hangi çatal bıçağın kimin olduğu tartışmalarının yanı sıra bir sürü mutlu gürültü vardı."

Tek çocuk olduğum için hayatım bunun tam tersiydi. Hayali diyarlarda tek başıma çok zaman geçirdim, okuldaki *tuhaf* çocuk ve annemle babamın sessiz küçük evreninin merkezi oldum. Güzeldi ama pek hareketli değildi.

"Çok çocuk istiyorsun o zaman? Gerçekten mi?"

"Evet, sanırım öyle" diyor. "Sizin ne düşündüğünüze de bağlı tabii ki. Tango yapmak için iki kişi gerekir."

Kalbimin göğsümün etrafında döndüğünü ve mutluluk dansı yaptığını biliyorum. Ve kızardığımı da biliyorum, ki bu aptalca. Artık ergen olmadığımı ve bu ilişkinin ergenken planladığımdan çok farklı olduğunu kendime kaç kez hatırlatmam gerekiyor. Bu *bir gün zengin ve ünlü olduğumuzda yapacağımız bir* konuşma değil. Bu gerçek hayatla ilgili.

"Altı tane isteyeceğimden emin değilim," diyorum ona. "Belki ailenizin evinde, koşuşturmacayı bizzat yaşayarak bir fikir edinirim. Ondan sonra din değiştirip on yedi de isteyebilirim."

Gözlerini deviriyor. "O zaman sıçtım. Caroline ile tanıştıktan sonra muhtemelen benim genetik soyuma katılmak istemeyeceksin."

Gülüyorum. "O kadar da kötü olmayacağına eminim."

"Hayır, eminim onu seveceksin. Sadece alışması biraz zaman alacak." Gözleri parlıyor. "Hepimizin öyle. Etraftaki en düzenli aile biz değiliz."

Bana her şeyi anlattı. Ailesi sonuna kadar açık fikirli, *sır saklamayan bir* yaşam tarzına sahip - her kart masada. Josh'ın tam olarak ne iş yaptığını ve kız kardeşinin karısıyla çok eşli olduğunu biliyorlar. Büyütülecek bir şey değil.

Onun soy ağacını ezbere öğrenmeye çalışıyorum, böylece oraya gittiğimde ve yemek masasında yerimi aldığımda tamamen hazırlıklı olacağım. *Emma, Sasha, Scott, Josh, Caroline*. Ailesi, *Heather ve Phil*. Emma, *Craig ile* evli ve Josh'un yeğeni *Polly-Anne var*. Sasha ise *Georgia ile* evli - bazen düzenlerine başka bir sevgili ekliyorlar.

Sanırım kafamda planladım.

İş başa düştüğünde çok gergin olacağım, sanki bir gladyatör arenasındaymışım gibi, onay ya da ret cevabını bekleyeceğim. Umarım ailemin onayını alırım. Benim için çok anlamlı olacak.

Beynim çalkalanıyor olmalı çünkü Josh elimi tutmak için masaya uzanıyor.

"Altı çocuk yapmak zorunda değilsin, Ells. Şaka

yapıyordum." "Ne?"

"Dudak şeyini yapıyorsun. Beyin vızıldıyor." Gösteriyi yapıyor.

"Hayır, hayır. Mesele altı çocuk değil," diyorum. "Mesele aile yemeği. Umarım herkesle iyi anlaşırım. Etkilemek için buradayım, anlıyor musun?"

Sırıttıyor ve başparmağını parmak eklemlerime sürtüyor. "Beş yıldızlı bir eleştiri kazanmana gerek yok bebeğim. Kazanmış olsan bile eminim bir tane alırsın. Seni sevecekler, hepsi. Caroline bile. Ayrıca, muhtemelen kendi kaderindeki aşk hayatından bahsedip duracaktır. Spot ışıklarının bizim üzerimizde olmasındansa onun üzerinde olmasını tercih eder. O arsız bir inek. Bunu unutma."

"Muhtemelen ona minnettar olacağım."

Bana sanki ruhumun derinliklerine bakıyormuş gibi bakıyor. Bugün burada Holly değilim ve kendime güvenen halim biraz arka planda kalıyor. Geri gelen güvensizlik duygusundan nefret ediyorum ve bunun nedeni benim için çok önemli olması. *Josh* benim için çok önemli. Ailesi çok şey ifade edecek.

"Bebeğim," diyor Josh düşüncelerimi bölerek. "Seni sevecekler, tamam mı? Neredeyse benim sevdiğim kadar."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Başını öne eğiyor. "Hayır, aslında. Bu biraz abartı oldu. Seni benim kadar sevemeyecekler, çünkü çita çok yüksek."

Başımı onunkiyle aynı hizaya getiriyorum. "Bakalım etrafta koşuşturan altı çocuğumuz olduğunda ve onlarla ne yapacağımı bilemediğimde hâlâ böyle diyecek misin? Bana yardım etmeleri için ailemi Avustralya'dan geri çağırmak zorunda kalabilirim."

"Ah! Yani altı *tane olabilir*." Sırtı bulaşıcı.

"Olabilir. Onların etrafında hala teklifleri idare edip edemeyeceğime bağlı. Gece işimden vazgeçmek istemem. Artık tam bir kariyer kızıyım."

"Halledeceğimize eminim. Ve emzirme sapkınlığı büyük bir kazançtır. Seviyeni yüksek tutman için sana yardım edeceğim. Ya da daha doğrusu bir ağız. Bu iş için çok daha iyi bir alet."

"Çok doğru. Müşteriler arasında memelerimi boşaltmaya devam etsen iyi olur. Onları hayal kırıklığına uğratmak istemem."

Bir garson yanımdan geçti ve bize yan gözle baktı. Kahretsin, bu cringe, ama neredeyse yüksek sesle gülüyorum. Filtrelerim gün geçtikçe zayıflıyor.

Öğle yemeğimizi bitirdikten sonra Josh beni elimden tutarak sokaklarda dolaşmaya başladı. Umarım bunu asla hafife almam - onunla bu kadar çok birlikte olabilmeyi, yüksek ücretli müşterilerimizin etrafında bu kadar çok zaman geçirebilmeyi.

Bir gün çocukların durumu gerçekten gerçeğe dönüşürse, bu özgürlük uzak bir anıya dönüşebilir. Bu düşünceyle Josh'un elini sıktım.

Bunu ister miyim?

Artık üreme sapkınlığı oyunlarının etkisi geçtiğine göre, yanımdaki adamdan hamile kalmayı gerçekten isteyecek miyim?

Ona bakıyorum. Güzel, hassas, nazık, *kirli*.

Evet. Ondan hamile kalmak

isteyeceğim. Ama henüz değil.

"Bu geceyi iple çekiyor musun?" Josh bana soruyor.

Bununla birlikte, Holly'yi düşünmeye geri döndüm. Altı bebek kenara itildi.

Bu gece, geçen sefer sevişmeye bayıldığım iki adamla - Jack ve Eric adında muhteşem bir çiftle - bir evlenme teklifi rezervasyonu yaptırdım. Onlarla başka bir ateşli akşam için bana rezervasyon yaptırdılar. Eric'ten Jack'e bir doğum günü hediyesi.

Eric'in, işaretlediğim ekstra kutularla güncellenmiş yaramazlık listemi fark etmesi ne büyük bir zevk. Çifte analın artık repertuarımda mevcut olduğunu biliyor ve bundan tam anlamıyla yararlanacak.

"Elbette," diyorum Josh'a, "sabırsızlanıyorum."

Chapter Twenty-Four

KULLANICI 2799. ERKEK. 33.

Hey, Holly. Ne diyebilirim ki? Geçen sefer tatlı gotik amını paylaştığımızda hem ben hem de Jack üzerinde büyük bir etki bıraktın. Onun için ne harika bir Noel hediyesi seçimi yapmışım. O zamandan beri Londra'ya dönmemiz gerektiğini söyleyip duruyor, böylece karşılığında bana senin zamanından bir 'hediye' verebilecek. Ne sevimli bir erkek arkadaş.

Yani, kısacası, seninle başka bir kırmızı sıcak tur istiyoruz. Sen izlerken birlikte oynamak ve sen inerken, tıkanırken ve bizim için kirli bir sevgili gibi gerilirken seninle oynamak istiyoruz.

Standart DP şart tabii ki. Ayrıca, iki tane ağza ve iki tane de amcığa lütfen. Ama bu sefer daha fazlası var.

Bu teklifi göndermeden önce güncellenmiş profilinize göz atmadan edemedim ve artık bir seçenek olarak çift anal listelediğinizi fark ettim.

Ne harika bir keşif.

Bundan faydalanmak isteriz, lütfen. Bu zevk için fazladan iki bin dolar teklif ettim - her sik için bir bin dolar.

Süre: Altı saat. Teklif

fıyatı: £9000.

NOEL'DEN ÖNCE ONLARLA OYNADIĞIMDA ERIC VE JACK'E BAYILMIŞTIM.

Smokin giyen iki kibar, çekici, karizmatik seksi adam - sevilmecek ne vardı? Eric, pantolonunda taşıdığı kocaman at siki nedeniyle Donkey Kong lakabına sahip olabilir ve erkek arkadaşı Jack de ondan pek küçük değil. O kesinlikle bir Donkey Kong yardımcısı.

Belki de çifte anal dünyasına ilk adımımı atarken üstleneceğim en mantıklı iş değildi, ama hey ho. Yüzümde bir sırıtışla kabul düğmesine basmışım.

Bu gece kırmızı kadife yerine siyah saten giyiyorum. Josh yola çıkmadan önce onun için yaptığım dönüşü başıyla onaylıyor.

"Çok başarılı olacaksın bebeğim," diyor bana veda sarılmamız sırasında. "Eşek gibi asılmış olsalar bile çift analları parçalayacaksın. Kendine inan. Kısa sürede daha fazlası için çığlık atacaksın. Ve eve döndüğünde daha fazlası için tekrar çığlık atmaya hazır olsan iyi edersin. Derinlere inip kalanları temizlemek isteyeceğim."

"Sen gerçek bir sürtüksün, bunu biliyor musun?" Ona söyledim.

Sert erkek arkadaşım alnıma bir öpücük kondurmadan önce, "Birini tanımak için biri gerekir," diyor.

Kendi kendime gülmek zorundayım çünkü, WTF, gerçekten. Dışarıdan biri konuşmalarımızı duysa bizi deli yerine koyardı. Erkek arkadaşım birkaç yabancıya kıcımlı gerdirebilme yeteneğime iltifat ediyor. Ne büyük bir başarı.

Yine de bu bir başarı olacak. Jack ve Eric'e bu gece neler sunabileceğimi göstermek için sabırsızlanıyorum. Onları son gördüğümünden bu yana sadece birkaç ay geçmiş olabilir, ama performanslarım güçleniyor ve listem de öyle

beş yıldızlı yorumlar. Bu adamlardan bir tane daha almak için can atıyorum. Onların sözleri benim için çok şey ifade ediyor.

Jack ve Eric geçen seferki gibi aynı güzellikte bir otelde yer ayırtmışlar ve süitin ne kadar lüks olduğunu hatırlıyorum. Cehennem gibi bir akşam olacak.

Bu sefer cicili bicili süslemeler yok.

Ajans uygulamasında *varışa* tıkladığımda talimatlarda *39 numaralı süit yazıyor. Ne yapacağımı* biliyorum, sanki burada olmak için doğmuşum gibi büyük resepsiyondan geçip doğruca asansörlere doğru yürüyorum. Asansör yükselirken büyük bir heyecan yaşıyorum, acaba erkekler yine smokin giyecek mi diye merak ediyorum.

Süit 39'un kapısını açan Eric. Smokin giymemiş ama tasarım takım elbisesi yine de çok başarılı. Uzun boylu, iri yapılı bedenine tam bir rüya gibi oturuyor ve onu gördüğümde gözlerim parlıyor olmalı. Koyu renk saçları geçen seferkinden biraz daha kısa ama koyu renk sakalı biraz daha uzun. Parlak beyaz gülümsemesine harika bir eşlik ediyor ve klitorisimin zonklamasına yetecek kadar güven veriyor.

"Holly, seni görmek ne güzel!" Beni kucaklamak için kendine çekti ve yanağımdan öptü.

"Ben de öyle," diyorum, sıcaklığı hissederek.

Daha içeri adımımı atmamıştım ki, Jack, onun muhteşem fare saçlı erkek arkadaşı banyodan çıktı, hala ıslaktı ve belinde sarkan bir havlu vardı. Jack şok geçiriyor, sonra gülerek başını sallıyor.

"Piç!" dedi çok iyi hatırladığım neşeli ses tonuyla. Sonra dikkatini bana çevirdi. "Hey, Holly. Bugünkü güzel ziyaretin *ona* benim hediyem, ya da öyle olması *gerekiyordu*. Şimdi bak, tek kelime etmeden arkamdan iş çeviriyor. Daha duştan bile çıkmamıştım. Belli ki."

"Son doksan dakikadır sana duş almanı öneriyordum," diyor Eric. "İnatçı bir hıyar gibi davranıp televizyon kanalları arasında geziniyordun."

"Evet *sevgilim*, ama gizli bir gündemin olduğundan şüphelenmedim, değil mi? Sadece arancini içmek için bara gitmeye hevesli olduğunu düşünmüştüm."

Eric kaşlarını kaldırarak bana "Pirinç topları," dedi. "Gerçekten de pirinç topları istediğim için duş zamanı hakkında oflayıp pufladığımı düşündü."

"Onların *harika* aranciniler olduğunu söylemiştin Eric," diyor Jack, kapı arkamdan kapanırken bir adım atarak.

Beni kollarıyla sarıp sarmalamasını ve nemli göğsüne doğru çekmesini seviyorum. Beni sadece bir yanağımdan değil, iki yanağımdan da öpüyor.

"Seni tekrar görmek çok güzel

Holly." "Seni de."

Eric paltomu alıyor ve çantamla birlikte portmantoya asıyor.

"Nasılsın?" diye soruyor ve kendime burada profesyonel modda olduğumu hatırlatmak zorunda kalıyorum. Holly, Ella değil. Noel'de ailemi görmenin ne kadar harika olduğunu ve tıpkı benim yaptığım gibi para için insanları beceren yeni ve seksi bir erkek arkadaşım olduğunu anlatamam.

"Harikaydım, teşekkür ederim. Ya siz çocuklar?"

"Birkaç aydır Edinburgh'dayız," diyor Jack. "Babamın orada satın aldığı yeni bir iş var ve bizden yardım istiyor."

Ne tür bir iş olduğunu ve ona ne tür bir yardımda bulunduklarını merak ediyorum ama bunu sormak bana düşmez, o yüzden sormuyorum.

"Kulağa harika geliyor. İskoçya'yı seviyorum."

"Biz de öyle," diyor Eric ve arkamdan yaklaşıyor. Muhteşem sıcak nefesini omzumda hissettiğimde tüylerim diken diken oluyor. "Sosyal medyada gezinirken birkaç çarpıcı siyah saçlı güzel gördük ama tek yaptıkları bize seni hatırlatmak oldu."

"Gerçekten mi? Ne kadar göz kalemi kullanıyorlardı?"

Eric'in sırtışını omzumda hissediyorum. "Yeterince değil."

Jack beni aralarına almak için adım atıyor ve ben şimdiden o kadar azmış durumdayım ki şu anda ikisinin de kocaman yaraklarını kırıma almaya çalışabilirim ama adamlar şu anda çok şehvetli. Birbirlerine hayranlıkla bakıyorlar, ben onları izlerken omzumun üzerinden bir öpücük paylaşıyorlar.

Tanrım, bu çok güzel. Onları tekrar izlemek istiyorum, bütün gece boyunca. Eric'in kocaman sikini Jack'in açık göt deliğine tekrar soktuğunu görmek istiyorum. Jack'in onu almak için mücadele ederken inlediğini duymak istiyorum ve kendi azgın korkularımın beni yuttuğunu hissetmek istiyorum - ikisini de almak için imzalandığımı bilerek.

"Şampanya?" Eric öpüşmeyi kestiklerinde bana soruyor, ama ben başımı sallıyorum ve kalçalarımın etrafında dönerek iki erkeği de aynı anda kızdırıyorum.

Jack'in durumu kolayca çözüldü. Havlusunu bırakıp sikini serbest bırakıyor ve ben de hiç düşünmeden yere yatıyorum. Aletinin başıyla yanağımı şişirdiğinde ağzım zaten sonuna kadar açıktı.

"Ağzında sik varken ne kadar güzel görüldüğünü unuttuğumu söyleyebilirdim," diyor. "Ama bu yalan olur. *Her yerde sik varken* ne kadar iyi görüldüğünü hatırlıyorum ve bu gece daha da fazla manzarayla karşılaşacağız."

Eric'in arkamda pantolonundan sikini kurtardığını duyuyorum. Klitorisim titriyor ve önümde Jack'e katılmak için adım attığında inliyorum, çünkü işte burada - ikisinin gerçek büyük eşek horozu - neredeyse bileğim kadar kalın ve bir kule gibi duracak kadar uzun olmalı. Jack ağzımı erkek arkadaşına verdiğinde tükürüğüm çenemden aşağı akmaya başlamıştı bile. Açabildiğim kadar açıyorum ama Eric boğazımın arkasına doğru ilerlerken çenem hâlâ çok gergin. Onu zar zor kaldırabiliyorum.

"Teklifi kabul ettiğinde ne kadar büyük olduğumu unuttun mu?" diye soruyor, ben de elimden geldiğince başımı sallıyorum. "Gerçekten mi? Bunu bildiğim iyi oldu, çünkü kıkını sınırlarına kadar germenin ne kadar ateşli olacağını düşünüyorduk. Bazıları buna saplantılı geviş getirme diyebilir. Aramızda o kadar çok döl fişkırttın ki Holly, bu çok etkileyici."

Kendimi sallıyorum, onu boğazıma daha fazla almaya çalışıyorum. Her santim önemli. Her emiş önemli. Onlardan aldığım her inilti dünyalara bedel. Eric saçlarımdan tutup sikini daha sert soktuğunda öğürüyorum ama ona karşı koyamıyorum, koymak da istemiyorum. Boğazım bana verileni kabul ediyor ve sulanan gözlerle ikisine bakıyorum.

Benimle işleri bittiğinde makyajım berbat olacak, ama bu endişelerimin en küçüğü. Günlerce zar zor hareket edebileceğim gerçeğine hazırım, kığım o kadar yırtılmış ki yatak istirahatinden başka bir şey değil.

Eric beni serbest bıraktığında nefes nefese kalıyorum. Otel süitinin diğer tarafını işaret ettiğinde hâlâ yutkunuyorum.

"Bizim için yatakta rahat etme vaktin geldi," diyor ve gözlerinde kirli bir ışıltı var. "Bir eylem planımız var, bu yüzden o güzel kafanı temizleyebilir ve oynamaya hazırlanabilirsin."

İkisi de ayağa kalkmama yardım ediyor ve ben de onlara gülümsüyorum. Bu anlaşımdan fazlasıyla memnunum.

"Hizmetinizdeyim" diyorum ve bu doğru. Ben onların hizmetindeyim. Bana ne isterlerse yapabilirler ve ben de ne pahasına olursa olsun hizmet etmeye ve başarılı olmaya hazırım.

"Soyunmamı ister misin?" Yatağın kenarına geldiğimde onlara soruyorum ama başlarını sallıyorlar.

"Hayır," diyor Jack, banyo havlusu olmadan çıplak ve utanmadan. "Eric'in sana söylediği gibi. Rahatına bak ve sonra o muhteşem uzun bacaklarını aç. Bir gündemimiz var."

Dediğini yapıyorum, topuklu ayakkabılarımın çarşaflara takılmasını umursamadan kendimi devasa yatağın üzerine atıyorum. Bacaklarımı açıyorum ve elbisem yukarı kalkıyor, onlar için seçtiğim dantelli siyah tangayı gösteriyor.

Parmaklarım otomatik olarak klitorisime doğru kayarken çocuklar durup beni izliyor ve sırtıyorlar.

"Ah, bu gece azgın küçük bir sürtüksün, değil mi? Tam da olmasını umduğumuz gibi," diyor Eric. "Geçen seferki parlaklığın tek seferlik bir performans olmadığına sevindim."

Başımı salladım. "Hayır. Tek seferlik bir şey değildi. Daha fazlası için çaresizim. Geçen sefer ikiniz de çok ateşliydiniz. İkinizi de almak için esnemek zorunda kaldım..."

Sesim kesiliyor ve parmaklarımı yavaşlatıyorum, yoksa saniyeler içinde boşalacağım.

"Devam et," diyor Eric. "Anlat bize."

Anıların geri gelmesine izin veriyorum ve sanki içimde bir baraj patlıyor. Eric ve Jack benim en sevdiğim iki müşterim oldular - en üst düzeyde ertesi sabah sendromu - ancak tekliflerin yoğunluğu deneyimler arttıkça her zaman azalır. Bunu şimdi daha iyi öğreniyorum. Anılar soluyor, deneyimler soluyor, gerçeklik soluyor. Müşteriler arkanızda yolda kaldıkça kaybolurlar.

Geçtiğimiz birkaç ay boyunca Jack ve Eric'i ve bana yaptıkları her şeyi epeyce düşündüm. *Birbirlerine* yaptıklarını. Ama şimdi olduğu gibi yakın ve kişisel değillerdi. Yine gerçek. Yine çok yakınlar.

Tekrar *canlandı*.

"Siktir, Jack'in götüne nasıl girdiğini izledim," diyorum Eric'e, nefesim kesilerek. "Sen onu becerirken benim onun sikini emme şeklim. Sesler, inlemeler, muhteşem kokusu."

Jack sikinin tabanını sıkıyor ve şimdiden o kadar kalın ve damarlı görünüyor ki deliriyor. Eric başparmağıyla onunkinin ucunu okşuyor, anıt dimdik duruyor. İki sikin arasına bakıyorum, ikisine de hayranlıkla bakıyorum. Bırakın kıcıımı, amımı bile tekrar bu kadar gerdiklerini hayal etmek zor.

Dantelli tangamı kenara çekiyorum ve çoktan ıslanmışım, kayganlaşmışım. Konuşmaya devam ederken kendimi kontrol altında tutmaya çalışarak klitorisimi çok nazikçe okşuyorum.

"Beni kullandığınızda, ikiniz... beni gerdiğinizde. Aletlerinizi bir arada tuttuğunuzda ve ikinizin birden girmesine izin vermek için kendimi geriye doğru zorladığımda... ve sonra siz devraldınız. *Siktir*. Sonra beni kendi ritminize göre siktiniz ve ben amcığı olan bir kuklaydım ve bu çok iyiydi. Çok ateşliydi."

"Evet," diyor Jack, "öyleydi. Ve ne var biliyor musun?" Yatağın üzerine çıkıyor, ben oynamaya devam ederken yanımda diz çöküyor. "Her şey yine aynı olacak ama daha sert olacak. Artık sınırlar yıkıldı ve bizden ne kadar alabileceğini biliyoruz. Neler yapabileceğini biliyoruz."

Keşke bilseydim... çünkü şu anda bedenimin yetenekleri benim kontrolüm dışında gibi geliyor. Onlara güvenmek ve kendimi onlara teslim etmek zorundayım. Düşüncelerimin yok olmasına izin verme fikrine gülümsüyorum. Geriye kalan tek şey şehvet.

Tangamı çekip çıkarıyorum, fırlatıp atıyorum. Bacaklarımı açıyorum, amım çıplak ve bana vermek istedikleri her şeyi almaya hazır. Yarığımı ayırıyorum ve kendimi daha yükseğe kaldırıyorum, böylece hem kaygan pembe amım hem de kırımın sıkı kahverengi halkası sunuluyor. "Kullan beni," diyorum. "Beni anlamsızca becermeni istiyorum."

Odadaki gerilim o kadar yüksek ki bir şeyler alev alıyor ve Eric harekete geçiyor. Hâlâ takım elbiseli, kocaman siki elinde hazır, üstüme tırmanıyor ve beni yere yapıştırıyor. Lanet olsun, çok güçlü.

Beni ısıtmıyor, sadece kocaman sikinin başını hizalıyor ve nefesimi kesen uzun bir hamleyle derinlere itiyor.

"Siktir," diyor, "Amin Jack'in götünden daha sıkı."

Erkek arkadaşı koluna vuruyor ama ben sadece içimi dolduran canavara inleyebiliyorum, çok iyi hissettiriyor.

Kalçalarını itmeye başlıyor, canavarını amımın derinliklerine sürüyor. Kahretsin, bu bile acıtıyor, ama kendimi durduramıyorum, onu teşvik ediyorum.

İşte bu, evet, Eric, lütfen! Biraz daha!

Tanrım, sözlerimi nasıl da ciddiye alıyor. İki parmağına tükürüyor ve ben de parmaklarını sikine doğru hizalarken beklentiyle geriliyorum.

"Yap şunu Eric," diyor Jack. "Onun güzel amını ger. Sen bunu yaparken ben de onun güzel ağzından faydalanabilirim."

Jack yanımdan geçerken sikini eline aldı. İnlerken şişmiş kafasını höpürdetiyorum çünkü Eric kendini tutmuyor. İki kalın parmağını sikiyle birlikte amımda gezdiriyor ve her itişinde daha da sertleştiriyor. Sertlik sıralamasında yükseldiğim için memnunum, çünkü sadece birkaç ay önce çoktan parçalanmış bir enkaz olurdum.

Jack'in siki yüzümde, görüşümü bulanıklaştırıyor, bu yüzden Eric'in aşağıda ne planladığını bilmiyorum, ta ki parmaklarını onunkilerle değiştirdiğini hissedene kadar.

başparmağımı, sonra da serbest kalan ıslak parmaklarını göt deliğime doğrultuyor.

Başparmağını sikinden uzağa uzatıyor, amımı test etmek için bir boşluk açıyor ve ben haykırıyorum, ama bu önemli değil. Kalçalarımı ona doğru sürtmeye devam ediyorum.

"Yap şunu," diye Jack'in sikinin etrafında gevelemeyi başardım. "Ger beni ve kıcımlı da sik."

Jack, daha rahat konuşabilmem için sikini serbest bırakıyor ve ben de kızışmış bir fahişe gibi gülümsüyorum.

"İkinizin de beni germeye ihtiyacı var ve bunu biliyorsunuz. Hem amımı hem de götümü o kadar genişletmeniz gerekecek ki, neden geri duruyorsunuz, ha?" Delirmiş olmalıyım. Bunu istiyordum. "Becer beni," diyorum Eric'e, kirli gözlerle. "Beni hazırla."

Koca sikli iri yarı adam sikini derinlere gömerken duraklıyor, başparmağı hâlâ amımı açıyor. Parmakları kıcıma doğru sıralanıyor ve ben birazcık kıpırdanıyorum.

"Yap Eric. Ger beni. Parmaklar, sikler, yumruklar. Umurumda değil. Sadece almak istiyorum."

Kafamın içindeki kadını tanımakta zorlanıyorum. Holly'yi. Gergin, son seferinde onu tartıdan düşüren iki adam için deli oluyor ve açgözlü. Holly açgözlü küçük bir sürtük. Sik, döl ve onu çılgına çeviren adamlar için olabileceği en iyi performans için açgözlü.

Eric sikini tekrar sokmaya başlamadan önce parmaklarıyla kıcımlı mızraklıyor ve ben sorun olmadığını düşünüyorum, başa çıkabilirim, hatta sırtıyorum bile... ta ki kalçaları çarpmaya başlayana kadar ve lanet olsun, derinlere iniyor. Çarşafı kavrayıp dişlerimi sıkıyorum ama Jack yüzümü tutup sikine doğru çevirmeden önce uzun süre dişlerimi sıkma şansım olmuyor.

"Aç kapıyı, Holly."

Erkek arkadaşı bacaklarımın arasına yasayı koyarken ona boğazımı veriyorum, gargara yapıyorum ve başımı sallıyorum. Amım çılgılık atıyor olsa da klitorisim kıvılcımlanıyor ve kıcımlı cehennem gibi yanıyor. Alevi tutuşturmak için tek bir hamle yeterli olacaktı ama Eric bunu bana yapmıyor. Klitorisimden kaçınıyor ve deliklerime odaklanıyor, benimle çalışırken nefesleri derinleşiyor.

"İkimizden biri için hazır mı?" Jack boğazıma sertçe vurarak soruyor. "Yükümü boşaltmadan önce ağzını ne kadar sikebileceğimden emin değilim."

Eric kıcımlı daha geniş açıyor ve siki ve başparmağıyla birlikte dört parmağını da amımda kullanıyor olmalı.

"Henüz değil," diyor Eric. "Bana bir dakika ver. Sadece bir dakika daha." Bileğinde daireler çiziyor, parmaklarını açıyor ve beni aynı anda iki tane için hazırlarken orayı fena halde karıştırıyor olmalı. "İşte bu kadar," diyor sonra. "Peki, ne istiyorsun Jack? Am mı, göt mü?"

"Şu kaygan amcığa bir bakayım," diyor Jack. "Benim için ne kadar ıslattığını görmek istiyorum."

Adamlar pozisyon almama yardım ederken geçiş hızlı ve kolay oluyor. Eric yatakta sırtüstü yatıyor ve ben de onun üzerine tırmanıyorum, ters cowgirl stili kalçalarımı kavırıyor ve Jack kıcımlı Eric'in sikine doğru yönlendirmeye yardım ediyor, ben ağırlığımı kullanarak ona izin verirken çok nazıkçe. Ve lanet olsun, sadece kafası, kasları geçmek bile yakıcı bir gerginlik. Sabit tutuyorum. Josh'ın yumruğuna nasıl dayandığımı hatırlayarak yavaştan alıyorum. Acı zevke götürür... Sadece rahatlamam gerekiyor.

"Aferin kızıma," diyor Eric siki daha da derine inerken. Nefes alıyorum, dolgunluk hissinin tadını çıkarıyorum. "İşte bu," diyor, "şimdi sonuna kadar."

Kalçalarımı tutuyor ve kıcımlı onu tamamen yutana kadar beni nazıkçe aşağı çekiyor ve sonra kollarımdan tutup beni geriye doğru, sırtım göğsüne yaslanana, amım yayılana ve Jack için hazır olana kadar rahatlatıyor.

"Sakin ol," diyor. "Bunu kaldırabilirsin. Bize güven. Çok iyi hissettireceğiz."

Bundan bir an bile şüphe etmiyorum. Jack şifonyerden biraz kayganlaştırıcı aldı ve kendini kayganlaştırdı, ama kayganlaştırıcı umurumda değil. Sadece onu içimde istiyorum.

Vay anasını, bu iş yangın bombası gibi kızıştı. Hâlâ saten bir elbise ve ince topuklu ayakkabılar giyiyorum, altımda da takım elbiseli ve çizmeli bir adam var.

Ben, onun sikinden başka bir şeyim yok. İşte bu kadar çaresiziz. En azından birimiz çıplak. Her iki eliyle de topuklu ayakkabılarımın topuklarını tutarak bana sırtırken Jack'in yırtık gövdesine hayranlıkla bakıyorum.

"Buna hazır mısın?" diye soruyor, sikini yarığıma sürüyor. Klitorisimi bilerek yakalıyor ve beni nefessiz bırakıyor.

"Deneyip görsen iyi olur, değil mi?" Sesim çok arsız çıkıyor. Çok edepsiz.

Cevap vermiyor, sadece bana sırtıyor, erkek arkadaşının kocaman siki kıcımlı tıkarırken kalın, şişman sikini amımın içinde çalıştırıyor.

Ve eğer yeni bir şey yaşamazsam lanet olsun. Ezici

bir şey.

Şehvet.

İlkel
şehvet.

İçimde horoz çalışırken homurdanıyor.

Eric beni sıkıca tutarken, göğüslerimi sertçe sıkarken boynumda sıcak nefesler.

Gerilmenin acısı zevke dönüşürken benden nefesler geliyor ve evet, sanki güzel, puslu bir şehvet bulutunun içinde oynuyoruz.

Bu çaresizlik. Sınır tanımayan bir çaresizlik. Ve bu adamlar - nazik Eric ve Jack - boşaltılması gereken hayvanlar.

"Becer beni," diye tıslıyorum, ikisi de taşaklarının derinliklerine vururken. "Sadece sik beni!"

Şu anda Holly, iki çaresiz yarak tarafından kullanılan iki delikten başka bir şey değil, senkronize bir şekilde çarpıyor, sonra değişiyor. Taşakları birbirine çarpıyor, nefesleri hızlanıyor olmalı ve onlar birlikte zirveye ulaşırken ben de muhtaç bir orospu gibi haykırıyorum. Kontrollerini kaybettiklerini duymanın heyecanı kirli ruhumu aydınlatmaya yetiyor. Dişlerimi sıkıyorum ve taşakları içime boşaldıkça yükseliyorum.

"Kahretsin," diyor Jack, terli alnını omzuma koyarak ikimizin üzerine yığılıyor. Daha önce aldığı duş da buraya kadarmış. "Peki, güle güle

eylem planı. Bu gerçekten de senaryo dışıydı."

Eric altımdan küfürler savururken ben kulağına doğru

gölüyorum. "Peki, eylem planın neydi?" diye soruyorum.

"İçine boşalmadan önce en azından amının tadına bakmak için," diyor Jack. "Biz bencil piçleriz."

"Hayır," diyorum, hâlâ keyifle sallanıyorum. "Hiç de bencil değilsin. Bu cidden ateşli bir çift vuruştur."

Jack ayağa kalkar. "Güzel bir duygu, ama sanırım bunu düzeltmenin zamanı geldi."

"Öyle mi?" Diye soruyorum, sonra vücudumda aşağıya doğru ilerlerken inliyorum, beni yol boyunca öpücöklere boğuyor.

Jack erkek arkadaşına, "O pis sikini çek Eric," diyor ve Eric beni sikini içimden çıkaracak kadar yukarı kaldırınca irkiliyorum. Arkasında bıraktığı döl damlacıklarını hissediyorum. Berbat bir halde olmalıyım. Her iki açgözlü delikten gelen spermlerin dağınıklığı.

Jack ağzını bacaklarımla arasına indiriyor, amımdan dölleri yalıyor ve dilini klitorisimin etrafında dolaştırıyor - sadece bir tadımlık. Kendini daha da alçaltıyor ve Jack dikkatini erkek arkadaşının kirli sikine verirken Eric altımda inliyor. Elbette, kendimi temizledim, ama yine de, bu kıçtan ağza. En sevdiğim şeylerden biri.

Jack'in ıslak ağzının onu tekrar sertçe emdiğini duyuyorum. Ve sonra kirli Jack dilinin ucuyla kıkımı kazıyor, ikimizi de memnun ediyor. Emiyor, yalıyor, alay ediyor. Eric beni yerimde tutuyor, ellerimle göğüslerimi yoğuruyor ve meme uçlarımla oynuyor ve lanet olsun, tekrar inliyorum, çok iyi hissettiriyor.

Dikkatini tekrar amıma verip pis dilini klitorisimin etrafında döndürürken Jack'in ağzının ne kadar kirli olduğı umurumda değil. Ağzı sadece güzel, yapışkan bir döl yükünden gelen kayganlıkla ıslak ve bunu iyi kullanıyor. Amımı döl dolu kirli bir ağızla emiyor ve ben hemen kıvranmaya başlıyorum. Zaten o kadar hassasım ki aklımı başımda tutmak zor ve serbest bırakılmaya ihtiyacım var. Buna çok ihtiyacım var.

Jack teması kestiğinde haykırıyorum çünkü buna dayanamıyorum. Kalçalarımı oynatıyorum, ağzını arzuluyorum ama o bana değil erkek arkadaşına hitap ediyor.

"Tekrar içine gir, Eric. Geldiğinde dolu olmasını istiyorum."

Jack, Eric'in sikinin kıcıma geri girmesine yardım ediyor - zaten başka bir sefer için sertçe şişmiş. Yanan kaslarımı onun etrafında sıkıyorum, Jack dört parmağını amıma sokup onları kıvrandırırken başımı bir nefesle arkaya yatırıyorum. *Ah, daha fazla esneme... daha güzel, daha güzel esneme.*

Jack parmaklarını amımda kıvrırken klitorisimi emiyor - erkek arkadaşının kocaman siki yavaşça göt deliğime girip çıkıyor - ve bu ücretli bir iş olabilir ve benim değil onların zevkiyle ilgili olmalı, ama pis ruhum üzerine yemin ederim, bu adamların hepsi şu anda benim için dışarıda. Hepsi benim için ve benim zevkim için.

Jack beni o kadar sert boşaltıyor ki, enkaz haline geliyorum, Eric's'in kollarında ciyaklıyor ve kıvraniyorum. Kendimi her şeye kaptırıyorum ama zirve yapma şeklim, kısıtlama veya endişe olmadan boşalmam hariç. Ama tabii ki... Artık başka uzmanlıklarım da var. Kendi ateşli erkek arkadaşımın içimde açtığı...

Bu sefer boşaldığımda sadece hislerimle değil... amımla da dolup taşıyorum. Jack'in kıvranan parmaklarının etrafından fişkırıyorum, Eric'in aletini, pantolonunu ve altımdaki çarşafları sular altında bırakıyorum ve duramıyorum. İstesem de kendimi tutamıyorum.

Jack'in yüz ifadesi her şeyi anlatıyor. Sanki kendisine ödül verilmiş gibi bir okul çocuğu sırtışı vardı.

"Lanet olsun, Eric," diyor. "Şuna bir bak."

Eric beni oturtuyor, ben de onun bacaklarını benimkilerle birleştirip genişçe açıyorum. Sikeyim. Altımızda fişkırttığım yerde kocaman bir ıslak yama var ve giderek büyüyor. Kukum hala damlıyor.

"Özür dilerim," diyorum çocuklara. "Sizi uyarmalıydım. Bu benim... beklenmedik yeni bir yeteneğim. Pantolonunu ıslattığım için özür dilerim Eric."

Kulağıma gülüyor. "Bu beklenmedik yeni yetenek inanılmaz derecede hoş karşılandı. Umarım gece bitmeden bizi bir kez daha güzelce ıslatırsın."

"Buna hiç şüphe yok," diyorum, ayağa kalkmama yardım ederken yüzümü buruşturarak.

Kahretsin, denge için Jack'in koluna girdiğimde stiletolarımın üzerinde topallıyorum. Zaten çok yorulduğum, bacaklarım titriyor. Ama daha yeni başladık. Daha beş saatimiz var.

Beş saat boyunca pislik ve eğlence.

Ne büyük bir zevk.

Jack bu akşam ikinci kez duşa giriyor, Eric ve ben de kıyafetlerimizi çıkardıktan sonra. Üçümüz baş döndürücü bir şaşkınlık içinde birbirimizi sabunluyoruz ve Jack mini bardan bir şişe şampanya almak için dışarı fırlıyor. Sırayla şişeden bir ağız dolusu köpük alıyoruz - ve bir şişe diğerine yol açıyor. Vay canına, tam bir duş partisi. Yıkanırken, içerken ve konuşurken her iki adamın da sikini biraz emiyorum, sabit tutuyorum, ama gerilimin arttığını inkar edemem. Zaman geçtikçe her turda emmeyi oldukça keskin bir şekilde durdurmam gerekiyor, taşaklarını patlatmadan doldurduğumdan emin oluyorum.

Elbette bana aldıkları kadar iyi veriyorlar - çok cömert bir çift. Her memede bir ağız her zaman harika hissettirir, özellikle de söz konusu ağızlar böylesine muhteşem erkeklerle ait olduğunda. Seks hayatlarının çoğunu birbirlerini becererek geçiren bir çift için, iş meme oyununa geldiğinde oldukça yetenekliler. Beni nefes nefese bıraktılar, klitorisim meme uçlarımdan aşağı inen elektrikle yeniden kıvılcımlandı. Evet, beni iyi yakaladılar ve vermeye devam ediyorlar.

Sohbet ediyoruz ve gülüyoruz. Sonrasında çıplak bir şekilde şifonyerin üzerine oturuyorum, taze bir şişe gazozu yudumluyorum ve Eric ile Jack'in önümde birbirlerinin aletlerini emerkenki çılgın ve ateşli görüntüsünü hayranlıkla izliyorum. Birbiri ardına, dönüşümlü olarak. Ne gösteriydi ama. Bütün gece izleyebilirdim ve her anından zevk alırdım, ama bu *onların* gösterisi ve *benim* performansım, tersi değil.

Eric, Jack ve ben neredeyse dört şişe şampanya içmiştik ki aksiyon yeniden ciddi bir şekilde başladı.

Aklımı başımda tutmalıyım, ama iş ve eğlence böyle birbirine karıştığında çok zor oluyor.

Keşke Josh da burada olsaydı. Keşke bu gerçekten iş olduğu kadar zevk de olsaydı. Çünkü Josh'un bundan hoşlanacağına eminim. Bence o da bayılırdı.

Eric, Jack ve ben yatağın üzerinde birlikte pozisyon aldığımızda üç azgın vücuttan oluşan bir kitleyiz. Kafanız bir yatağa sabitlenmişken yüzünüzden sikilmek, duşta kendi özgür iradenizle kafanızı sallamaktan çok daha acımasız. Adamlar beni öyle bir öğürtüyorlar ki hem burnumdan hem de ağzımdan aynı anda bir şampanya akıtıyorum - hala köpürüyor. Lüks otel yatak çarşaflarını ıslatmak için bir şey daha...

Kahretsin, pis kahkahalarla kükrememize neden oluyor.

Yatağımın başucundaki masanın üzerinde duran saati gördüğümde hâlâ gaz çıkarıyor ve kıkırdıyordum. Kahretsin, dakikalar gerçekten de akıp gidiyordu.

"Haydi," diye onları cesaretlendiriyorum. "Yüzüm şimdi daha az hareket etse ve siz de dikkatinizi diğer hazinelerime verseniz nasıl olur? Zamanımızın tükenmesini istemeyiz."

Dizlerimi göğsümde tutarak iki parmağımı amıma, iki parmağımı da kıçıma sokuyorum. Eric mutlu bir inilti çıkarıyor. "Eğlenirken zaman kesinlikle uçup gidiyor."

Az bile söylemişsin.

"Hadi ama Jack, o haklı," diyor. "Kirli gotik prensesimizin ciddi bir ikili oyuna ihtiyacı var. Onu son sınırına kadar zorlamadan buradan ayrılmasını istemem, sapık küçük fındırdek bunu hak ediyor."

"Sen de öyle, çünkü parasını sen ödüyorsun," diyorum tekrar, burada tam olarak neye imza attığımı hatırlatmaya çalışarak.

Amcığa çift yarak. Kıça çift yarak. İkisi de hala orada - memnuniyetle işaretlenecek kutular.

Şampanya, pislik ve kahkahalar arasında bile, Eric kayganlaştırıcı şişesini aldığı anda kalbim sinirden çarpmaya başlıyor. Büyük bir şişe. Şişmiş damarlı yaraklarının boyutlarına bir göz atıyorum ve durumun ciddiyeti puslu havadan sıyrılıp kafama dank ediyor.

İki siki de tek seferde kıcıma alacağım. Sadece bu düşünce bile hırpalanmış kıcımın acıyla zonklamasına yetiyor.

Erkekler henüz kıcıma bakmıyor. Her şey amımla ilgili.

Eric ve Jack beni kayganlaştırıcıya batırırken çok dikkatli davranıyorlar. Sırayla önce parmaklarını kullanıyorlar - beni daha derine, daha derine, daha geniş ve daha geniş geriyorlar. Acı verecek kadar yavaş ama her adımda sağlam bir güçle ilerliyorlar. Acı verici bir yavaşlık ama zirveye giden bir yol. Bu konuda hata yok.

Farkına bile varmadan yine azdım.

"Yapın," diyorum, Eric büyük parmak eklemlerinin en geniş kısmına kadar geldiğinde. "Şimdi bana sıklerinizi verin, lütfen. Bunun için hazırım." Eric'in elini geri itiyorum, daha fazlasını istiyorum. "Buna ihtiyacım var! Lütfen. Sadece sık beni!"

Eric bana cevap vermeden önce Jack'e bakıyor ve karşılıklı sırıtıyorlar.

"Peki," diyor. "Hadi gürlemeye hazır olalım. Söylediklerinde ciddi olсан iyi olur Holly, çünkü bu kolay bir yolculuk olmayacak."

"Ben kolay yolculuk yapmam," diyorum çakırkeyif

bir göz kırpmayla. "İşte bu yüzden seni seviyoruz,"

diyor.

Bu kez yatağa sırt üstü uzanma sırası Jack'te.

Üzerine kolayca biniyorum, koca siki kayganlaştırıcıyla ezilerek derinlere kayıyor.

"Güzel," diyor Jack, Eric beni göğsüne doğru itene kadar göğüslerimi elliyor.

Geçen sefer aletlerini nasıl sıraladıklarını hatırlayınca gülümsüyorum. Onları birbirine kenetlemişler, sanki tek bir direkmişler gibi üzerlerine geri dönmemi sağlamışlardı.

"Sabit," diyor Eric, ama artık sabit umurumda değil, onları içimde istiyorum. Çifte sikilmek istiyorum. Hemen şimdi.

Kalçalarımı geriye doğru itiyorum, kendimi aynı anda her iki yarağa da sokuyorum ve adamlar kontrolü ele geçiriyor - içgüdüler kontrolü ele geçiriyor. Teklifin gerçek pis eylemi hayata dökölüyor.

İki büyük yarak amımı sonuna kadar açıyor ama ben tüm gücümle onları kavırıyorum. Pelvik tabanı en iyi arkadaşım oldu, ne savaş ama. Adamlar amımı o kadar sert sikiyorlar ki her yere kayganlaştırıcı fişkırtıyorum, onlar beni sikerken vahşi bir kedi gibi inliyorum. Bu otel süitinin büyüklüğüne lanet olsun - diğer konuklar muhtemelen bizi alt katta duyabilir, özellikle de adamlar homurdanmaya ve inlemeye başladığında.

"Gelmek yok," der Jack alttan Eric'e. "Ne istediğini hatırlıyor musun? Çifte anal istemiştin. Onun gergin, kullanılmış kıına birlikte ateş etmemizi istedin."

Benim hakkımda böyle konuşmalarını duymak ne kadar da hoşuma gidiyor. Onların gerilmiş, kullanılmış, açık göt deliği olan sürtükleri olmak istiyorum. Bu beni sadece teklifi yerine getirme konusunda daha kararlı yapıyor.

"şu anda çok kolay boşalabilirim," diyor Eric, itişlerini hızlandırarak.

"Evet, ben de yapabilirdim," diye yanıtlıyor Jack. "Ama çok şey kaçırmış oluruz. Onun kıına ihtiyacımız var." Saçımı tutuyor. "Senin kıına ihtiyacımız var Holly ve üzğünüm ama bu çok zor olacak. Patlamaya hazırız."

Sulanan dudaklarımı yalıyorum. "Öyleyse yap. Al beni. Sürtük kıçımı doldur."

İkisi de gerilmiş amımdan çıkıp ağzımı açık bırakırken çıkardıkları ses.

Kı yanaklarımın arasına bir kayganlaştırıcı daha bulaşıyor ve Eric beni buna hazırlamaya çalışırken inlemekten başka bir şey yapmıyorum. Parmaklarını parmak eklemlerine kadar kıımda gezdiriyor ve sonra orada tutuyor.

Jack'e "Sikini elime karşı kullan," diyor ve ben gözlerimi kapatıp Jack altımda kendini yeniden konumlandırırken kendimi hazırlıyorum. Jack sikini hizaya getirip ittirdiğinde Eric hâlâ kıçımı gererek açıyor. O

İçime giriyor, siki Eric'in elini sıkıyor, ta ki daha da derinleşene kadar ve aman Tanrım, çok acıyor.

"Al şunu, Holly," diyor Eric. "Daha kolay olacak. Sadece acıyı atlat."

Kıçım o kadar kötü yanıyor ki gözlerim sulanıyor. Eric parmaklarını çekince geçici bir rahatlama yaşıyorum ama bu rahatlama uzun sürmüyor. Eşek sikinin Jack'inkinin yanında zorla girmeye çalıştığını hissetmek, fantezilerimde canlandırıdığım bir his. Bu hardcore. Bu, aylardır işaretleme istediğim listedeki bir kutu.

Ya da yıllar, hatta... yüzeyin altında.

Şampanya sisi için sessizce teşekkür ediyorum ve kendimi bu iki adama duyduğum güvene bırakıyorum ve onların işi devralmasına izin veriyorum. Kıçım onların ve ondan en iyi şekilde nasıl yararlanacaklarına onlar karar verebilirdi. Yavaşça içeri giriyorlar, her seferinde bir inçlik yaraklarının etrafında beni gererken itiyorlar, sonra gevşetiyorlar ve sonra - nihayet içeri girdiklerinde, tam ve derin - büyük yaraklarını doğdukları gibi çalıştırıyorlar. Derin ve sert.

Derin ve sert için doğmuş olanlar sadece onlar da değil. Onlar beni ele geçirdikçe ben de ele geçirilen bir fahişeyim, çünkü istediğim bu. *Arzuladığım* şey bu. Derin ve sert. Eve dönüp savaş yaralarımı Josh'a gösterdiğimde kıçımın ağzı açık kalsın istiyorum. Bu gece ne kadar çok şey aldığımı görüp etkilenmesini istiyorum. *Gurur duyuyorum.*

İki erkeğin döllerinin hala içimden aktığını ve bir ton kayganlaştırıcıyı görmesini bekleyemem. Keşke popo tıkacı getirmeyi akıl etseydim. Lanet olsun! Kendimi olabildiğince sıkı tutmam gerekecek.

"Daha sert!" Müşterilerime söylüyorum. "Lütfen! Daha sert!"

Eric, "Seni daha sert sikersek parçalara ayırırız," diyor, bana vururken nefesleri sığlaşıyor.

"Umurumda değil," diyorum. "Ağzımın açık kalmasını istiyorum. Kullanılmak istiyorum. Her kuruşunu hak etmek istiyorum, o yüzden sik beni! Elindeki her şeyle kıçımı sik!"

Ne iğrenç bir davet ve bunu nasıl da kullanıyorlar.

İki müşterim kocaman yaraklarını silah gibi kullanarak ve göt deliğimi yırtılmış bir tünel gibi gererek beni cehenneme çeviriyorlar. Yanmış, şişmiş, pembe ve kanlı olabilirim ama her pis saniyeyi seviyorum.

Gerçek bu.

Bayıldım.

Hak ettikleri sürtük olmayı seviyorum.

Sonunda zirveye ulaşip içime girdiklerinde destansı boyutlarda bir patlama oluyor.

Vay canına. Lanet olsun. Kahretsin.

Çekip yatmama yardım ettiklerinde, sonrasındaki acıya cesaret edebildiğime şaşıyorum.

"İyi misin?" Eric yüzünde gerçek bir endişe ifadesiyle bana soruyor ama ben gülümsemeye devam ediyorum.

"Evet, teşekkür ederim. Hayatta kalacağım. Ve eğer kurtulamazsam, ne biçim bir ölüm olacak."

"Lütfen, kaderci olmayı aklından bile geçirme." Eric gülüyor. "Siz ölmeden önce en az bir milyon teklif için daha rezervasyon yaptırmayı umuyoruz."

En ufak bir hareketi bile göze alabilecek kadar kendime gelmem birkaç dakikamı alıyor, ama yüzleştiğimde iyi yapıyorum - tabii ki Eric ve Jack'in yardımıyla. Ne beyefendiler. Kendi ayaklarımın üzerinde durmama izin vermeden önce ayağa kalktığımdan ve sabitlendiğımden emin oluyorlar.

"İşte," diyorum. "Hayatta kalacağım. Önemli bir şey değil."

Jack buna sırtıyor. "Bu seni bir dahaki sefere daha sert becermemiz için bir meydan okuma mı?"

Göz kırpıyorum. "Olabilir. Bakalım, olur mu?"

Şampanyanın geri kalanını da içiyoruz ama ben fazla kalmıyorum - onlara bir öpücük verip sarılıyorum ve acıya karşı dişlerimi sıkarak topuklu ayakkabılarımla uzaklaşmadan önce *tekrar görüşmek üzere diyorum*. Kendimi taksiye o kadar yavaş indirmem gerekiyor ki şoför bana dudak büküp başını sallıyor ama bu zor. Bonus olarak ona bir bahşış vereceğim.

Taksi Belgravia'ya doğru köşeyi döndüğünde beş yıldızlı eleştirim çoktan inmişti. Eric'in sözlerini okurken içimde bir gurur parıltısı beliriyor.

İnanılmaz. Sadece inanılmaz. Bu kız işinde en iyisi ve kıcı cennetten gelen kirli bir çiçektir. Onu yırtmak ve ağzını açık bırakmak büyük bir zevkti.

Holly, sen bir cadalozsun, baştan çıkarıcısın, ahlaksız bir fahişesin ve bizim rüya kızımızsın.

Mükemmel ikilimizi en pis şekilde pis bir üçlü haline getirdiğiniz için çok mutluyuz.

Ödeme geldiğinde bankacılık uygulamamdan bir bildirim alıyorum ve Eric ile Jack'in bana bonus olarak fazladan bin pound verdiklerini görüyorum. Bakiyeyi gördüğümde bir kez daha heyecanlanıyorum. Çok fazla duygu.

Gurur. Şehvet. Acı. Mutluluk.

Minnettarlık. Aşk - işim için.

Ama ertesi sabah sendromu değil.

Gerçek aşkım beni evde bekliyor.

Belgravia kuleleri görüldüğünde onlara bakıyorum ve bu kez içimde uçuşan kelekler her zamankinden daha büyük.

Josh'a neler yaptığımı anlatmak ve sonrasında faydalanmak için sabırsızlanıyorum. Şafak sökene kadar çalacağız.

Pis erkek arkadaşımın da bir tatlı kaşığını beklettiğini hiç sanmıyorum.

Chapter Twenty-Five

İKİ GÜN DINLENME VE İYİLEŞME. BU BENİM İÇİN NE KADAR SÜRDÜ
Jack ve Eric'in olağanüstü horoz saldırısını atlatmak.

Josh tam bir süperstar oldu, bana sanki vahşi bir anal darbesinden sonra iyileşiyormuşum gibi değil de grip olmuşum gibi baktı. Yatakta yemek yedim, öğleden sonraları o yanımda dinlenirken uzun Netflix seansları yaptım ve bir peri prensesi gibi hazırlayıp beni içine indirdiği sıcak köpüklü banyolar yaptım.

Ne adam ama.

Ayrıca, kığım ve amım iyileşirken klitorisimi şımartıyordu. Teklifimden döndüğümde beni temizledi, Jack ve Eric'in döllerini yaladı ve dilini gidebildiği yere kadar soktu. Ve sonra, tadı tamamen tükendiğinde, muhteşem erkek arkadaşım iddiasını ortaya koymak için ağrıyan amımı becerdi. Yavaşça. Derinlemesine. Sahiplenici bir şekilde.

Daha sonra eleştirimi okurken "*Seninle gurur duyuyorum*" demişti ve ben de ona krema yemiş kedi gibi sırtıtmıştım.

Hmm, aşk harika bir şey. Josh kesinlikle koca olacak biri.

Ve Şimdi de eş olabileceğimi gösterme zamanı.

İki saat sonra öğle yemeği için Josh'un ailesiyle buluşacağım ve kesinlikle altıma sı ıyorum.

En gösterişli kolyelerimden birini takarken, "Seni sevecekler," diye bir kez daha beni temin ediyor. Hâlâ gotik halimdeyim ama biraz daha gösterişli olmaya çalışıyorum. Üzerimde siyah gece elbiselerimden biri, kısa kadife bir ceket ve çarpıcı yüksek siyah topuklu ayakkabılar var ve kedi bakıŐlarım özellikle kalın takma kirpiklerle vurgulanıyor, soluk pembe rujla dengeleniyor. Aynada kendimi yüzüncü kez kontrol ederken elbisemi düzeltiyorum.

Josh bunun üzerine beni omuzlarımdan tutup yüzümü ona çeviriyor.

"Rahatla," diyor. "Pijamalarınızı ve parlak sarı crocs ayakkabılarınızı giyseniz bile size bayılacaklardır."

Yine de içimdeki sızı geçmiyor. Mesele sadece yeterince iyi olmak, yeterince seilmek ya da beni tanıdıklarında ailesi tarafından kabul edilmek değil. Mesele, benden önce tanıştıkları kadın kadar iyi olup olmadığım - daha ilk izlenimden itibaren.  ıtayı yüksek tuttuğunu biliyorum.

Amy.

Sonunda bir sürtük olmuş olabilir ama evlerine ilk girdiği ve merhaba dediği andan itibaren hepsinin ona taptığını biliyorum. Josh bana onun hepsini nasıl kandırdığını anlattı çünkü o çok neşeli, canlı ve hayat doluydu. Çok *güzelmiŐ*. Ben de onun kadar güzel olabilecek miyim? Onun kadar etkileyici olabilecek miyim?

"Dudak Şeyini yapıyorsun," diyor Josh.

"Evet, Şey. Sadece iyi olmak istiyorum, anlıyor musun?"

"Bu bir sınav değil ve kesinlikle bir teklif de değil. Ailem performansınızı değerlendirip potansiyel müşteriler için size bir puan vermeyecek."

"Kağıt üzerinde değil, hayır..."

Kollarını bana doladı. "Anlıyorum. Ailenle ilk kez tanıştığım da muhtemelen ben de altına sığacağım, özellikle de babanla. Connor'ın sana yaptıklarından sonra beni ciddi bir şekilde sorguya çekecek. Onun onayını kazanmam saatler değil aylar sürecek."

"Haklısın."

Gülüyor. "Ve ailen ziyarete geldiklerinde bizim misafir odamızda kalacaklar, yani baban bana apartat atmak isterse koridorda bacak bacak üstüne atmam gerekecek. Atlatman gereken sadece bir öğleden sonra var. Benimse en az iki hafta yargılamam gerekecek."

"O zaman kendimi şanslı sayacağım."

"Lütfen yap. Ailem seninle tanıştığında *beni* gerçekten çok şanslı sayacak. Hatta belki Caroline bile."

Ondan uzaklaşıyorum. "*Bu* çok ileri gitmek olur. Ayakkabısının üzerinde bir pislik olduğumu düşüneceğinin farkındayım. Tiff beni binlerce kez uyardı."

"Tiff bir kez olsun çenesini kapalı tutabilir. Bence Caroline seni çok sevecek. Birlikte Camden'da takılan iki gotik prenses olabilirsiniz."

"Umutlarımı yüksek tutacağım." "Lütfen öyle yap."

Josh'un ailesi Beaconsfield'de yaşıyor, bu yüzden yolculuk için arabasını Belgravia kulesinin garajından çıkarıyor. Parlak siyah Merc'ini tüm ihtişamıyla deneyimliyorum, sanki bir galaya gidiyormuşum gibi lüks deri koltuklara kayıyorum.

Yola çıkarken kendime onun soy ağacını hatırlatıyorum.

Emma, Sasha, Scott, Josh, Caroline. Ailesi, Heather ve Phil. Emma, Craig ile evli ve Josh'un yeğeni Polly-Anne var. Sasha da Georgia ile evli.

Tamam, anladım.

Josh yol boyunca benimle sohbet ediyor, ortamı hoş ve sakin tutmaya çalışıyor ama eminim ki midemin çalkalandığının, sinirlerimin tepeme çıktığının o da farkında. Bu aptalca ve bunu biliyorum. Bir evlenme teklifine girebilir ve bir erkek kalabalığına ter dökmeden gösteri yapmak için soyunabilirim, ama Josh'un ailesiyle tanışmak - bu tamamen başka bir stres seviyesi.

Çünkü önemsiyorum.

Çok önemsiyorum çünkü onun için doğru kişi olduğuma inanmalarını istiyorum. Sonsuza dek sürecek olan kişi olmak istiyorum. Onun yanında olmak için koridorda yürürken izledikleri kişi.

Kes şunu.

Bunu durdurmalıyım.

Pencereden dışarı bakıyorum ve manzarayı yorumluyorum çünkü bu beyin uğultusu beni hiçbir yere götürmüyor. Vardığımızda ve merhaba dediğimde iyi olacağım - kendime söylediğim şey bu. Bunların hepsi boşuna stres yükü. Hepsiyle yemek masasının etrafında teker teker tanışacağım ve kısa sürede gülüp şakalaşacağız, sonra da Pazar akşam yemeğimin tadını çıkaracağım.

Ne yazık ki sağduyu sinirlerimle olan savaşı kazanamıyor. Beaconsfield tabelasını geçerken kelimenin tam anlamıyla arabanın koltuğunu kavriyorum. Josh'un ailesinin evi şehrin dışında bir çiftlik evi. Bir sokağa sapıyor ve büyük, açık bir ahırın yanındaki park alanına çekiyor. Dışarıda zaten üç araba var ve Josh bana onları işaret ediyor. *Georgia'nın, Scott'ın ve Emma'nın arabaları.* Park ederken gözlerini deviriyor.

"Henüz Caroline yok. Ne büyük sürpriz. Genelde geç kalır ya da son dakikada kaçar, o yüzden bugün onunla tanışamayabilirsiniz bile."

Umut edebilirim. Zaten tanışmam gereken yeterince aile üyesi var.

Josh'un ailesinin evi harika görünüyor. Kırmızı tuğladan yapılmış sağlam bir kır evi, elbette daha iyi günler görmüş olmalı - ama bu sadece evin karakterine katkıda bulunuyor. Evin şehirle tam bir tezat oluşturan kırsal bir havası var ve bu fark beni bir gelgit dalgası gibi etkiliyor. Kırsal kesimin ne kadar şirin ve sessiz olabileceğini unutmuşum ve kendi çocukluğum ve çevremdekilerin değerini bilmediğim gençlik yıllarım için bir sıla özlemi duyuyorum.

Kuşların sesi ve ağaçların arasından esen rüzgârla aniden hatıralarım canlanıyor. Küçükken annem ve babamla hafta sonu yürüyüşlerinde çiçek topladığımızı, papatya ve karahindibalardan kolyeler yaptığımızı hatırlıyorum. Connor'la yaz esintisinde el ele yürüdüğümüzü, gitarını omzuna asıp ormana vardığımızı ve o kalbini tıngırdatırken her zamanki bankımıza oturduğumuzu hatırlıyorum.

Heather ve Phil'in evi ailemin evinden çok daha dünyevi. Çimenlik alanın dışında uzun otlar ve kır çiçekleri var, bir sürü kuş yemliğı de tohumla dolu. Bahçede rüzgar pervaneleri var ve kenarları soluk gökkuşağı renklerine boyanmış şirin bir ahşap kulübenin yanından rüzgar çanlarının hafif çınlamasını duyuyorum.

Josh bakışlarımı takip ederken, "Caroline siyah kadifenin mucizesini keşfetmeden önce anneme de böyle yapmıştı," diyor. "Yıllardır böyle."

"Sorun yok."

Gülümsüyor. "Evet, öyle. Burası artık onsuz aynı olmazdı. Cazibenin bir parçası. Caroline'ın kendisi gibi, ne kadar baş belası olursa olsun."

Çitlerin arasına gizlenmiş bahçe kapısına doğru yürüyoruz. Josh benim için açtığında gıcırdayan küçük ahşap bir kapı bu. Ailesi hayatı boyunca burada yaşamış ve ben onu küçük bir çocuk olarak hayal etmeye çalışıyorum, etrafında tüm kardeşleri, patika boyunca ön kapıya doğru koşuyor.

"Sen ne düşünüyorsun?" Josh bana soruyor. "Beğendin mi? İlk izlenim iyi mi?"

"Bayıldım."

"Kırsal mı, şehir mi? Kararın nedir?" Ona

baktım. "Kararım mı?"

"Evet, senin kararın, evlenip çoluk çocuğa karıştığımız ve bir çift köpek sahibi olduğumuz zaman için. Kırsal mı, şehir mi?"

Geleceğimiz hakkında sanki her şey çoktan belirlenmiş gibi konuşmasına bayılıyorum.

"İkisi de," diyorum. "İkisini de yapabilecek kadar para kazandığımızdan emin olalım. Senin Belgravia'daki dairen bizde kalsın, biz *de* bir kır evi alalım, ne dersin?"

Yol boyunca yürürken gülümsüyor.

"Bana harika geliyor. Hardcore merdivenini sonuna kadar sağalım. Çifte anal artık senin vazgeçilmezin olabilir." Kapıya ulaştığımızda gülüyor. "Her zaman bazı özel baskı çift teklifleri için rezervasyon yapabiliriz. Sen anal yapabilirsin, ben de müşteriler izlerken tatlı kaşıkla dölleri akıtabilirim."

Uzun, uçuşan eteği ve soluk mavi hırkasıyla güzel, yaşlı bir kadın kapıyı açtığında hâlâ gülüyordu ve lanet olsun, onu duymuş olmalıydı. Duymamış olmasına imkan yok. Kıvrılıp utançtan ölebilirdim ama kadın hiç etkilenmiş görünmüyor, onu kucaklamak için kendine çekiyor ve kulağına bir şeyler fısıldıyor.

"Joshua, yemek masasında çifte analdan bahsetmeden önce en azından sevgili yeni kız arkadaşını tanıştırır mısın lütfen?"

O da annesine sarılır. "Selam anne. Merak etme. Çenemi kapalı tutacağım." Sonra ikisi de dönüp bana baktı. "Ve işte karşımızda. Benim güzel yeni kız arkadaşım. Hayalleri süsleyen kadın."

Girişinde yanaklarım yanıyor.

"Merhaba Heather," dedim. "Sizinle tanıştığıma gerçekten memnun oldum."

Beni kendine çekiyor ve Joshua'nın gibi içten ve sıcak bir şekilde sarılıyor.

"Tanıştığımıza memnun oldum Holly." Başını sallayarak uzaklaşıyor. "Özür dilerim, affet beni. Kahretsin, Josh!" İç çekiyor. "Başlarda senden hep Holly diye söz ediyordu ve öyle kaldı. Adım *Ella*, tabii ki. Merak etme, hepimiz alışacağız." Beni içeri buyur ediyor. "Gerçekten. *Weston*, Josh, *Cream*, *Tiffany*, *Magpie*, Amy ve tüm bu isim meselesi Caroline'ın da bunu yapmasına neden oldu. Weston ve Cream'in arkasından *Lina*, *Callie* ve *Caz'e* katlanmak zorunda kaldık. Urgh." Başını sallıyor, iyi niyetle gülümsüyor. "Ella, lütfen tüm bu saçmalıkları görmezden gel, adını doğru koyacağız, söz veriyorum."

Ben de ona sırtıyorum çünkü gülümsemesi çok sevimli. Josh kesinlikle onun gözlerine sahip. Muhteşemler. Onun konuşmasını sonsuza kadar dinleyebilirim.

Erkek arkadaşım ceketini çıkarıp tırabzana asarken iç geçiriyor. Elini benimkine uzatıyor, ben de *teşekkür ederek ceketini çıkarıyorum*.

"Caroline şu anda hangi isimle anılıyor?" diye soruyor. "Hâlâ Cazzie mi, yoksa yine değiştirdi mi?"

"Hayır, artık Cazzie değil," diyor Heather. *"Artık Carly."*

Boynumdaki tüyler diken diken oldu. Ama hayır. Hayır. Hayır. Hiçbir şey olamaz. Sadece bir tesadüf.

"Carly," diyor Josh. "Tamam. Hatırlamak için elimden geleni yapacağım."

Annesi bizi mutfığa götürüyor ve bana bir içki ikram ediyor. Bir bardak su istiyorum, çıldırmamak için elimden geleni yaparken yudumluyorum. Ama sonra Josh'un söylediklerini hatırlıyorum... Caroline'ın Tiffi taklit etmeye çalıştığını... sütun gibi kızıl saçlarıyla...

Bu da onun Carly olduğu anlamına geliyor. Kızıl saçlı gotik bir kız. Muhtemelen yirmili yaşların başında. Camden'da takılıyor.

Hayır. Mümkün değil. Olamaz.

Josh'un annesinin benimle tanışmak için ne kadar sabırsızlandıklarını ve Josh'u yeniden bu kadar mutlu görmenin ne kadar güzel olduğunu anlatmasını dinlerken tezgahlarına yaslanıyorum. İçine gömülmek istiyorum, istiyorum ama bacaklarım jöle gibi hissetmeye başlıyor.

Carly. Kızıl saçlı gotik bir kız. Yirmili yaşların başında. Camden.

Heather, "Gelin, sizi aileyle tanıştıralım," diyor ve bizi sağdaki yemek odasına götürüyor. Vay canına, işte buradalar. Josh'un ailesi sabırsız bir bekleyiş içinde. Yüzler denizinde boğulduğumu hissediyorum, kimin kim olduğunu anlamaya çalışırken parlak bir şekilde sırtıyorum.

Tamam, Emma *Craig ile* evli ve Josh'un yeğeni *Polly-Anne ile* birlikte oturuyorlar. Josh'un kız kardeşi Sasha'yı görüyorum - muhteşem - Josh ile aynı gülümsemeye sahip... ve yanındaki saçlarında koyu mavi çizgiler olan kadın Georgia olmalı. Evet, haklıyım. Hepsi de isimlerini

parlak sırtışırlar ve hoş geldiniz el sallamaları. Josh'un babası Phil masanın başında oturuyor. Gülümseyen ve selamlamak için başını eğen ateşli bir gümüş tilki ve onun yanında Josh'un kardeşi Scott var, telefonuyla meşgul olduğu için bana zar zor bir bakış atıyor ve başını sallıyor.

Ama Caroline yok. Henüz yok.

Carly yok. Yirmili yaşlarının başında, Camden'da takılan kızıl saçlı gotik kız.

"Sevimli, tatlı küçük kız kardeşimiz nerede?" Josh ve ben masadaki yerlerimizi alırken Emma Heather'a soruyor.

"Görünüşe göre geç kalıyormuş. Erkek arkadaşının dün gece bir konseri varmış ve uyuyakalmışlar."

Bir konser.

Şimdi hasta hissediyorum. Çok daha fazla hasta.

"Caroline'ın yeni bir erkek arkadaşı mı var?" Heather et suyunu karıştırmak için mutfağa geri dönerken Josh Emma'ya sorar.

Emma gözlerini devirir, aynı Josh'ın yaptığı gibi.

"Evet, öyle. Ve tipik Caz tarzında, bugün onu da yanında getirmek istedi. Sürpriz bir duyuru. Neden geçit törenine işemiyorsun, hey?" Emma bana baktı. "Kusura bakma Ella, Caroline bazen ön plana çıkmayı seviyor."

"Hepimiz burada olmana çok sevindik," diyor Georgia, "Josh'u yeniden bu kadar mutlu görmek harika. Durmadan sizi övüyordu."

"Caz zaten bu yeni adamla uzun süre birlikte olamayacak," diye araya giriyor Craig. "Onun dünyaca ünlü bir rock yıldızı olacağını sanıyor ama ben bundan şüpheliyim. Her zamanki gibi hayal dünyasında yaşıyor."

Kanımın donduğunu hissediyorum.

Dünyaca ünlü bir rock yıldızı özentisi, kızıl saçlı gotik bir kız olan Carly ile...

"Adım Carly, artık Caz değil, unuttun mu?" Georgia ona hatırlatıyor. "Ona Caz deme yoksa kafanı koparır."

"Yeni erkek arkadaşının önünde olmaz. Çok fazla Küçük Bayan Mükemmel gösterisi yapacaktır."

"Adı ne bu yeni adamın?" Josh soruyor.

Kalbim onun sözleriyle aniden çarpmaya başladı. Kapıya bakıyorum, başım dönüyor. Eğer kaçmam gerekirse Emma, Craig ve Polly-Anne'in etrafından dolaşmak için çok uğraşmam gerekecek.

Kes şunu. Paranoyaklaşıyorum. Sadece *paranoyak*. Yüzümdeki gülümsemeyi koruyarak aptalca korkuları uzaklaştırıyorum, çünkü bunlar paranoyadan başka bir şey değil.

Bu adamın adı her şey olabilir. Alex, Aaron, Eddie, Egbert, Graham, Leon, Leroy, Bertie, Ben, lanet olası Zeppelin. Kim bilir, kimin umurunda, sadece şu olmadığı sürece...

"Connor," diyor Georgia ve dünyam bir anda başıma yıkılıyor. "Carly'nin yeni erkek arkadaşının adı Connor."

"Pardon, ne dedin?" Josh diyor ki. "Adı Connor mı?"

Georgia başını sallar. "Evet, Camden'da tanıştığı bir adam. Görünüşe göre seksi biri. Punkçı görünümlü bir rockçı. Ha. Saçına mor bir çizgi koyarsan belki sana benzer."

Josh dehşet içinde bana bakıyor, ben de ona bakan bir hayalet gibiyim. Kaçmak istiyorum ama yapamıyorum, yerimde sıkışıp kaldım, burada sıkışıp kaldım. Koltuğumda. Josh'ın ailesi etrafımda. Farkında değilim.

Lanet olsun. Lanet olsun.

Ne bok yiyeceğim ben?

Bir şeyler denemeliyim ve Josh yardım etmeye hazır, masanın altından elimi tutuyor, destek için parmaklarımı sıkıyor. Sikerim böyle işi. Bu araba kazası gerçeğe dönüşmeden önce buradan kaçıp kurtulmak istiyorum. Evren bugün iyi talihini geri çekti ve bana gülüyor. Histerik bir şekilde gülüyor.

Koridordan bir *MERHABA* sesi geliyor ve Heather'ın da *Carly*'ye bir *merhaba dediğini* duyuyorum.

Midem bulanıyor, titriyorum ve neredeyse kahvaltımı kusmak üzereyim.

"Ah, işte buradalar," diyor Emma. "Bundan daha geç geleceğini düşünmüştüm. İnanılmaz *Connor*'ı göstermek için çok hevesli olmalı. Kusura bakma Ella, gerçekten de törenine işemeye çalışıyor."

Geçit törenimde işemek asla adaletli olamazdı. Ruhumla ziyafet çekmek, daha doğru olur.

Carly ve Connor burada. Şimdi.

Kusacağım.

Gerçekten kusacağım.

Josh'un kızıl saçlı küçük kız kardeşi *Carly*, gülümseyen eski erkek arkadaşımın el ele yemek odasına girdiğinde neredeyse yapıyordum. Kendimi tutmak için elimi ağzıma götürmek zorunda kalıyorum.

Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve o da gözlerini kocaman açarak anında soluyor. İkimiz de cehennemin utanç verici derinliklerinin pençesine düşmüştük.

Carly onu aile üyeleriyle teker teker tanıştırıyor ve ben de sonunculardan biriyim. Beni el sallayarak ve merhaba, *tanıştığımıza memnun oldum* diyerek tanıtıyor ve duruşundan hiçbir fikri olmadığı anlaşılıyor.

"Connor, bu Holly," diyor. "Josh'un yeni kız arkadaşı."

Holly, kahretsin.

"Adı *Ella*, Holly değil," diyor annesi. "Holly onun ajans adı, gerçek adı değil."

İçimde ölüyorum.

"Bir ajans ismi mi? Bu da ne demek oluyor?" Connor karşımdaki masaya otururken hayalet gibi otomatik pilotta soruyor.

Carly gülüyor.

"Sana ne söylediğimi hatırlıyor olmalısın, değil mi?" diye sorar ve adam bir an için ona bakar. "Lütfen bana bunu hatırlayamayacak kadar sarhoş olmadığını söyle."

Ağabeyim Josh bir fahişе. Çalıştığı zaman adı *Weston* oluyor." Josh araya girmeye çalışarak, "Caroline, kes şunu," diyor ama Caroline omuz silkiyor.

"Ben *Carly*, teşekkürler. Neyi durdurayım? Bu bir sır değil mi? Herkes ne yaptığını biliyor. Kız arkadaşının da bunu yapması yeni bir şey değil."

Connor da benim hissettiğim kadar berbat görünüyor. Kusacakmış gibi görünüyor.

"Yani Ella'nın bir *ajans adı mı* var?" diye soruyor kız arkadaşının kevaşе küçük ineğine. "Peki bunun nedeni ne? Neden adı Holly?"

Carly sanki o aptalmış gibi kıkırdıyor, tüylü, sahte kirpiklerini kırıştırıyor.

"Dün gece içki gerçekten aklını başından aldı, değil mi? Hâlâ yarı uykulu musun? Bir *ajans ismi* var çünkü o bir *şovmen*." Josh'un kız kardeşi dikkatini bana çevirdi, farkında olmadan sırtıyordu. "Haklıyım, değil mi? Yaşamak için fahişelik yapıyorsun, değil mi Holly? Tıpkı Joshua gibi."

Chapter Twenty-Six

SESSİZCE CARLY'YE BAKIYORUM, KAFAMI TOPARLAMAYA ÇALIŞIYORUM.
Cevap ver. İlginin yakıcı sıcaklığı üzerimde. Her açıdan kavurucu.

Ama çoğunlukla Connor'dan.

Göz ucuyla onun yaşadığı şaşkınlığı görebiliyorum ama ona bakamıyorum.
Bunu yapamam. Yapamıyorum işte.

Josh masanın altında parmaklarımı sıkıyor, sıkı ve gözden uzak, bir tür
Mors alfabesi gibi *buradan siktir olup gidelim* diyor, ama öylece bırakıp
kaçamam. Müzikle yüzleşmek zorundayım.

Ha. İronik.

Erkek arkadaşımın sırıtan küçük kız kardeşine cevap verirken sesim
hissettiğimden daha emin çıkıyor.

"Evet, ben bir şovmenim. Josh gibi."

"Gördün mü?" der Carly ve Connor'ın kolunu dırter. "Sana söylemiştim. Onlar bir çift profesyonel fahişe ve bu işten öldürmeye yetecek kadar kazanıyorlar." Josh'a şirret bir sırıtış atıyor. "Sadece Connor'ın büyük işlere girdiğinde kazanacağı kadar değil."

Josh da ona soğuk bir gülümsemeyle karşılık verir.

"Hemen köşede duran dünya çapındaki başarınız için ikinizi de tebrik ederim," diyor. "Tam bir megastarsınız."

"Olacağız," diyor Carly. "Connor sektörün zirvesine doğru ilerleyecek. Elbette benim de yardımımla."

"Sabırsızlanıyorum," diyor Josh. "Bu arada çenemizi kapatalım ve annemin güzel kızarmış yemeğinin tadını çıkaralım, olur mu?"

"Evet! Ben başlıyorum," diye araya giriyor Heather. "Neredeyse servis zamanı geldi ve sonrası için tiramisu aldım."

Yüzündeki o zavallı sırıtış. Çok şeffaf ve çaresiz. Josh'un annesi odadaki saf WT kutsal F enerjisi patlamasını öldürmeye çalışıyor ve onun için üzülüyorum çünkü hiç şansı yok. Ölçeği hakkında hiçbir fikri yok.

Connor hariç herkese bakıyorum, biri farklı bir konuşma yapana kadar nefesimi tutuyorum. Para için bacaklarımı açmamla ilgili olmayan bir şey.

"Hey, siz nasıl tanıştınız?" Emma Carly'ye sorar. "Bir konserde mi? Sen müzisyensin, değil mi Connor?"

Eski sevgilim boğazını temizliyor. Garip bir sessizlik daha oluyor ve acaba o da benim kadar sarsılıyor mu diye merak ediyorum. Muhtemelen. Ne de olsa fahişe olduğumu yeni öğrendi.

"Ben bir müzisyenim, evet," diyor. "Konser verirken tanıştık. Camden'da. Bir süre önce."

Dizim masanın altında zıplamaya başladı. Dikkatimi dağıtmak için vur, vur, *vur seslerine* ihtiyacım var, yoksa kırıp kaçacağım.

"İlk görüşte aşktı" diyor Carly, sanki sahnedeki bir sanatçıymış gibi. "Onu sahnede görür görmez, onun benim için doğru kişi olduğunu anladım."

Ben. Ve müziği duyduğumda *anlarım*. Sadece sektörü bilen birinden biraz yardıma ihtiyacı vardı ve işe yaradı. Platformu hızla yükseliyor. Listelerin dışında."

Sevgili erkek *arkadaşına* gülümsediğinde ona değil, ona bakıyorum. O kadar tatlı ve hastalıklı ki, yaltaklanıyorum.

Ben de öyle. Ben de bunu söylemek istiyorum. Ben de onun benim için doğru kişi olduğunu ilk görüşte anladım, aşkım ve müziği duyduğumda da anlarım, seni aptal inek.

"Peki ya sen Connor?" Emma soruyor. "Küçük sevimli Carly'mizi gördüğün anda ona aşık oldun mu?"

Hayır, lütfen. Bu soru olmaz. Nabzım hızla atıyor, çünkü evet derse masanın üzerine kusacağım.

Gözlerimi kapatıp cevabını bekliyorum ama onun yerine bir kıkırdama duyuyorum. Carly'nin.

"Evet, biliyordu. İkimiz de biliyorduk. Bütün gece müzik konuştuk ve o zamandan beri hiç durmadık. İkiz alevler, kaderde varmış. Böyle demiştin, değil mi Con?"

Sözleri benim için çok fazla ve şimdi gözlerimi masanın karşısındaki Connor'ın kılere kilitleyen sadece kusma ve kaçma ihtiyacı değil, öfke.

"İkiz alevler, kaderlerinde mi var? Öyle dedi, değil mi?" Carly'ye soruyorum, ama ben akşam yemeğimiz için para kazanmak üzere rafları dizerken başka bir kızın amına girmeye çalışan hilekâr, yalancı pislige bakıyorum.

"Evet," diye gülüyor. "İkiz alevlerin olması gerekiyordu."

Eğer bu odada bir alev varsa, o da benim ve baruta dönüşmeye hazır. Dizim hala masanın altında zıplıyor ve onun yüzüne bir amcık olduğunu haykırmak istiyorum. Cehennemde çürüyebilecek bir amcık.

Ama dangalak bana doğru bakıyor ve aman Tanrım, kızgın görünüyor. Serserinin sinirli görünmeye cüreti var.

"Ne zamandır birliktesiniz?" Connor odağı değiştirerek bana soruyor.

"Noel'den beri," diyorum. "O civarda."

"Ve sonra fahişe oldun, değil mi? Onunla tanıştıktan sonra mı?"

Josh'un ailesi neler olup bittiğini merak ediyor olmalı, çünkü eğer bakışlar öldürebilseydi, Connor ölü bir adam olurdu.

"Hayır, aslında. Josh'la tanışmadan önce fahiŝeydim. Josh'la Ajans'ta çalıştığım için tanıştım, tam tersi değil."

"Doğru."

"Evet. Bu doğru."

Diğer konuklar birbirlerinin yüz ifadelerini tarıyor, burada neler olduğunu anlamaya çalışıyorlar ve ben öfkemi, incinmiŝlięimi ve ŝokumu gömüp Pazar yemeğine devam edebilmeyi diliyorum. Ama yapamıyorum.

"Gerçekten üzgünüm millet," diyorum. "Ama tuvalete gitmem gerek." Heather bana "*tabii, sana yolu göstereyim*" deyip kapıya doğru eliyle işaret edince kalbim otomatik pilota geçiyor.

Josh benimle birlikte ayağa kalkmak istiyor ama herhangi bir diyalog şu anda çok ama çok derin bir yaraya tuz basmaktan başka bir işe yaramayacak, bu yüzden sahte bir gülümsemeyle omzunu sıkıyorum ve *hemen döneceğim bebeğim* diyorum ve sonra oradan çıkıyorum, mutfaktan bir yardımcı odaya doğru yol alan gülümseyen annesini takip ediyorum. Banyo en uçta ve buna da şükür, yoksa ayak sesi kapıdan uzaklaŝır uzaklaŝmaz çıkardığım öğürmeyi herkes duyacaktı.

Önce büyük bir akıntıyla suyumu kusuyorum. Bir öğürme, bir kusma daha ve az önceki sosisli sandviçim geliyor ama duramıyorum. Kuru kusana kadar her şeyi kusuyorum ve hala geliyor. Dizlerimin üzerindeyim, içim karmakarışık ve Connor'ın yüzünü düşünmek bile beni tekrar kusturuyor... ve onu burada görmek. *Carly'yi*. Onları birlikte görmek.

Hayal edebileceğimden çok daha farklı. En azından Josh'ın kız kardeşi olduğu için.

Banyo kapısı çalınıyor ve kalbim yeniden çarpmaya başlıyor. Zavallı Josh'a ne diyeceğimi bilemiyorum. *Eski sevgilim yüzünden hasta olduğum için özür dilerim*.

O bir amcık. Artık fahişе olduğumu bilen bir amcık.

Evet, bu muhtemelen işe yarar.

"Hemen geliyorum bebeğim," diyebildim. "Sadece biraz..."

Bir kuru kusma daha ve kendime lanet ediyorum. Siktir et, müzikle yüzleşmek zorunda kalacağım ve kuru kusma olsun ya da olmasın onu buraya alacağım. Neden saklanayım ki?

Sifonu çekiyorum, sonra titreyen bacaklarımla ayağa kalkıp kapının mandalını tutuyorum ve onu içeri alacak kadar açarken gülümsemeye çalışıyorum. Ama yanımdan geçen Josh'un omzu değil. Banyo kapısını benden alıp sıkıca kapatan Josh değil.

"Piç kurusu!" Connor'a tıslıyorum ve yaylım ateşi serbest kalıyor. "İlk geceden beri o küçük ineğin her yerinde sen vardın, değil mi? *İkiz alevler mi?* Ne kadar şirin. Aldattığını bile bilmiyor, değil mi? Ona ne söyledin, hey? Benim geçmişte kalan bir eski sevgilim olduğumu, senin de özgür ve bekar olduğunu, aletini ıslatmaya hazır olduğunu mu? Hiç umursadın mı?"

Seli durduramıyorum. Oradaki şey yüzünden beni nasıl kullandığını, bana nasıl ihanet ettiğini ve bana nasıl yalanlar söylediğini haykırmak istiyorum. Tıpkı benim yaptığım gibi, onu lanet bir rock tanrısı gibi görmek isteyen kız.

Piç. Tam bir piç kurusu.

Konuşmak için bir nefes aldığında ellerimi yumruk yapıyorum, tırnaklarım avuçlarıma batıyor. Kendimi hazırlıyorum, bahanelere hazırım. *Öyle bir şey* değildi ya da buna benzer bir saçmalık... ama yüz ifadesi hiç de öyle olmadığını söylüyor.

"*İkiz alevler umurumda bile değil* Ella. Carly ile olan bu saçmalık da umurumda değil. Kimin umurunda? Buradaki en önemli soru, neden fahişе olduğun? Neler oluyor?!"

Ondan geri çekiliyorum, kararsızım, çünkü elbette... benim dünyamda Ajans normalleşti, her ne kadar bir yemek masasında konuşulduğunda utanç verici olsa da... ama onun dünyasında...

Connor'ın gözleri kocaman. Şok olmuş. Dehşete düşmüş. Başparmağıyla arkasındaki kapıyı işaret ediyor.

"Bunu sana o mu yaptırdı? Josh mu? Seni pis bir batakhaneye falan mı bulaştırdı?"

Yüzümü ekşittim. "Köhne bir yer mi? Uh, hayır. Ve hayır, Josh kesinlikle bana bir şey yaptırmadı."

Connor bana deliymişim gibi bakıyor. Ellerini uzatıyor, sanki beni histeriden vazgeçirmeye çalışıyormuş gibi.

"Seni buradan çıkarabilirim. Merak etme. Artık bağlantılarım var. Carly yalan söylemiyordu. Platformum büyüyor ve sen ve ben yakında koşabiliriz. Sadece birkaç viral video daha ve ben zirveye doğru yol alacağım."

Oh, tamam. Anlıyorum.

Kurtarılmaya ihtiyacım olduğunu düşünüyor.

Para için bacaklarımı açmaktan kurtarmam gerektiğini düşünüyor, ama sorun değil, çünkü *bana yardım edecek*, evet.

Kariyeri yükselişe geçer geçmez. Her zamanki gibi.

Heather ve Phil'in katında pislik gibi öğürmeyi siktir et. Benden bu kadar.

"Artık senin yardımına ihtiyacım yok Connor, zaten hiç yardım etmedin ki. Sen ve *viral videoların* siktirip gidebilirsiniz. Beni rahat bırakın, olur mu?"

Tartıştığımız zamanlarda hep yaptığı gibi kaşlarını indiriyor.

"Hey, bir dakika bekle. Para için erkeklerle yatıyorsun. Tabii ki yardımına ihtiyacın var!"

"Neden?"

Başının yan tarafına vuruyor. "Çünkü sen aklını kaçırmışsın!"

"Hayır, seni sersem! Lanet aklımı *buldum*. Beni delirten *sensin*. Bir şovmen olmak beni tekrar aklı başında yaptı."

"Bir şovmen mi?!" Başını sallayarak bana ters ters baktı. "Para için erkekleri beceriyorsun. Bu *şovmenlik* değil. Bu bir fahişe! Lanet bir fahişe!"

"Bu bir şovmen," diyorum ona. "Ve aslında sadece becerdiğim erkekler değil. Bu *insanlar*. Müşteri profilim oldukça çeşitlidir."

"Peki ya oradaki mor saçlı ucube? Bunu seninle birlikte yapıyor, değil mi?"

"Josh bir şovmen, evet, ama *bunu benimle birlikte yapmıyor*. Biz ikili değiliz. O benim erkek arkadaşım, iş arkadaşım değil." Ne yaptığımı fark ettiğimde kendime lanet ediyorum. Kendimi bir pisliğe karşı haklı çıkarıyorum. "*İkili* olsak bile," diyorum, "bu seni hiç ilgilendirmez. Sen küçük tatlı Carly'ne ve viral videolarına odaklanmaya devam et, ben de kendi işime odaklanayım, ne dersin? İşimiz bitti, teşekkürler."

Kapıya doğru gidiyorum, ama o kapıyı kapalı tutuyor.

"İşimiz *bitmedi*. Aynı yemek masasında oturuyoruz ve senin *erkek arkadaşın* benim *kız arkadaşımın* kardeşi. Öyle olmasaydık bile bir şey fark etmezdi. Senin lanet bir fahişe olmanı istemiyorum Ella. Hayatta olmaz."

Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve sonunda omurgamı buluyorum.

"Gerçekten mi? Lanet bir fahişe olmak istiyorum. O yüzden ye bakalım, piç kurusu." Benimle alay ediyor. "Fahişe mi olmak istiyorsun? Gerçekten mi?"

"Evet. Gerçekten. Fahişe olmayı seviyorum."

"Peki ya ailen? Onlar da senin fahişe olmanı seviyorlar mı?"

Hassiktir. Yeni bulduğum omurgam kayboluyor ve ağzım saf, iğrenç bir korkuyla açılıyor. Connor beni yakaladı ve bunu biliyor. Kaşlarını kaldırıyor.

"Onlara söylemedin, değil mi? Tabii ki söylemedin." "Bu seni ilgilendirmez."

Piç kurusu benimle alay edecek kadar küstah.

"Sanırım öyle olduğunu göreceksin. Hatırlarsan yedi yıldır birlikteydik. Sanırım senin bir fahişe olduğunu bildiğimi ve onlara haber vermediğimi öğrenseler çok kızarlardı."

"Connor!" Tıslıyorum. "Sakın buna cüret etme! Aklından bile geçirme!"

"Eğer mantıklı davranır ve buradan defolup gidersen buna gerek kalmayacak. Dediğim gibi, biraz daha zaman geçsin, kafayı bulacağım. Parlak ışıklar seni çağırıyor ve birlikte gidebiliriz, sen ve ben."

"Ciddi misin lan sen?"

"Neden olmayayım ki? Seni seviyorum, Ella. Her zaman sevdim. Eğer bana cevap vermiş olsaydın, belki de şimdiye kadar bunu aşmış olurduk."

Yemek odasına doğru işaret ediyorum. "Öyle mi? *Müzik endüstrisindeki* yeni ateşli kız arkadaşın bunu bilmiyor gibi görünüyor, değil mi? Şimdi gidip ona söyleyelim mi? Her şeyi açığa çıkaralım mı? Bakalım benim gibi senin için ne kadar önemli olduğunu bildiğinde ne kadar *ikiz alev* gibi hissedecek."

Gözlerindeki korku parıltısını görüyorum. Onu taşaklarından yakaladım.

Sanırım Carly ona tahmin ettiğinden daha fazla *bağlantı kazandırdı*. Ona ihtiyacı var, en azından şimdilik.

"Hadi buradan gidelim," diyorum. "Bu durum, insanlar birlikte sıçtığımızı düşünmeden de yeterince tuhaf görünüyor."

"Hiçbir şeyi çözmüş değiliz."

"Çözülecek bir şey yok. Sen bir amcıksın ve ben de bir fahişeyim. Bu kadar. Şimdi, yemeğe dönelim. Çenemizi kapalı tutup havuçlarımızı yiyeceğiz. İşimiz bitti."

Umarım hissettiğimden daha fazla güven veriyorumdur.

"Ella," diye tekrar deniyor, hâlâ kapıyı tutuyor ama ben bileğini çekiştirerek oradan çıkmaya çalışıyorum.

"Çıkarın beni!" Şak diye kapıyı açtım ve kapı ardına kadar açıldı.

Ama kapının kolunu tutan Connor değil, Josh ve beni kendine doğru çekiyor, eski sevgilimi aşağı yukarı süzerken bir kolunu belime doluyor.

Josh'a "Sorun değil," dedim. "Biz de tam gidiyorduk."

"Hayır, değildik," diyor Connor. "Konuşmamız gereken şeyler var, Ells."

Josh, Connor'a boktan başka bir şey değilmiş gibi bakıyor. Yerinde bir gözlem.

"Bence masadaki kız arkadaşının yanına dönmelisin, değil mi? Ben burada benimkiyle kalacağım."

Josh'un sesi çok güçlü. Kendinden emin.

Güçlü. Onda sevdiğim her şey var.

"Hadi git," diyor. "Kız kardeşim seni bekliyor. Çık git buradan."

Connor yanımdan geçerken çenesini dik tutuyor, gözlerinde bir nefret parıltısı var. Onda daha önce hiç görmediğim bir şey. Kendini beğenmiş ama asla tehditkâr değil, ama Josh'la birlikte.

İkisi de buz gibi soğuk, birbirlerine ters ters bakıyorlar.

"Ella senin kız arkadaşın değil," diyor Connor. "O senin fahişen."

Bununla birlikte Bay *İkiz Alevler* yakasını düzeltip havasını takınır ve yemek masasına geri döner.

Josh'un ruh hali bir anda değişti. Banyo kapısını kapatıyor ve bizi meraklı gözlerden korumak için tekrar içeri kapatıyor. Başparmağıyla yanağımı okşuyor ve gözlerimin içine bakıyor, bakışları endişe dolu.

"Burada ne oldu? İyi misin?"

Hayatımın gerçek aşkına bakıyorum ve Connor'a bakmaktan o kadar farklı ki derin bir nefes alıp meleklerden bir bakış açısı istiyorum. Ama çoktan vermişlerdi.

Connor tam bir pislik. Hepsi bu kadar.

"Gidebiliriz," diyor Josh. "Arabaya binip hemen yola çıkabiliriz, sadece söylemen yeterli. Daha erken gelirdim ama annem mutfakta beni sorguya çekiyordu, ben de ihtiyacın olursa diye sana birkaç saniye vermeye çalışıyordum. Ama şimdi ihtiyacın olmadığını biliyorum, sorun değil." Elini cebine attı ve arabasının anahtarlarını çıkardı. "Hazırlıklı geldim. Gidebiliriz."

Katliamın ortasında kaybolmak çok hoş bir teklif, ama ruhumdaki her bir güven kırıntısını topluyorum.

"Hayır, gitmek istemiyorum, teşekkür ederim," diyorum erkek arkadaşıma. "Ailenle tanışmak ve tıpkı planladığımız gibi onlarla Pazar öğle yemeğinin tadını çıkarmak istiyorum."

Connor'ın canı cehenneme."

"Emin misin?" Josh soruyor. "Kesinlikle mi? Yüzde yüz mü?" Banyo kapısını açıyorum, sonra elini tutuyorum.

"Hayatımda hiç bu kadar emin olmamıştım."

Chapter Twenty-Seven

BİR ŞOVMEN OLARAK TECRÜBELERİMİN HER ZERRESİNDEN FAYDALANMAK ZORUNDAYIM. Pazar yemeğinin geri kalanını atlatmamı sağlayacak. Yabancıların olduğu ortamlara girmeye ve gerçek hayatın gürültüsünü kapatmaya alışkınım - ve şimdi de aynısını yapıyorum. Yapmak zorundayım. Aile yemeğini paramparça etmek istemiyorsam başka seçeneğim yok. Herkesin içinde kirli çamaşırlarımı ortaya dökmek bir şey, ama eski sevgilimin yeni kız arkadaşının önünde çiğnenmiş kalbimi sergilemek başka bir şey.

Josh'a, ailesine ve annesinin pişirdiği muhteşem Pazar yemeğine odaklanıyorum ve geri kalan her şeyi arka plana itiyorum. Josh'un yeni kız arkadaşı olarak buradayım, heyecanlıyım ve onu seven insanlarla birlikteyim ve her saniye kendime bunu hatırlatıyorum - midemin hala çalkalanmasına, kusmak için yanıp tutuşmama ve Connor'ı gördüğümde masanın karşısındaki yüzüne çığlık atmak istememe rağmen.

Ailesi çok iyi bir dinleyici ve Connor geçmişinden ve müzik endüstrisindeki tüm çabalarından bahsederken neredeyse kusacaktım. Şarkıları, konserleri ve ormanda gitar çaldığı ilk zamanları. O

Heather ve Phil'in çiftlik evinin onu oraya ne kadar götürdüğünden bile bahsediyor. Havadaki kırsal alan hissi.

Otuzbirci.

O tam bir otuzbirci.

Adil olmak gerekirse onu görmezden gelme konusunda oldukça iyi bir iş çıkarıyorum - Josh'un elinin akşam yemeği lokmaları arasında dizimi sıkmasının da yardımıyla - ve Carly'ye gelince, ona yönelik her düşünceyi boşa çıkarmaya çalışıyorum. Kafam henüz durumu kavramaya hazır değil. Henüz *onu* anlamaya. Ama onun kafası beni anlamaya çalışıyor, bunu görebiliyorum. Çarklar dönüyor, ama Josh'un zekasının bir kısmını bile paylaşamaz, yoksa bunu bir mil öteden okuyabilirdi. Bu şifreli bir gizem değil.

Ben onun eski sevgilisiyim, seni aptal inek.

Carly her şeye rağmen konuşmaya devam ediyor.

O, ailesine *ikiz alevinin* onu nasıl hayata getirdiğiyle ilgili daha fazla saçmalık anlatırken ben dikkatimin her zerresini yemeğime odaklıyorum. Onun ne kadar inanılmaz bir ortak, ne kadar *yaratıcı*, *yetenekli* ve *sihirli* olduğu hakkında. Öğrenmesi gereken çok şey var.

Neyse ki, Heather'ın kavrulmuş yaban havucuları kuru kabarmayı uzak tutacak kadar iyidir ve tiramisu yapıldıktan ve takdir edici bir *yum* ile tozlandıktan sonra, *çok teşekkür ederim*, gitmekte özgürüz.

Umarım Josh'un akrabaları, onlara teker teker sarılıp vedalaşırken çarpan kalbimi hissetmiyorlardır. Connor ve Carly de bizimle aynı anda ayrıldıkları için minnettarım, bu yüzden onlara garip bir şekilde *görüştürüz demek* ve yollarımızı ayırırken sahte gülümsemeler vermek zorunda kalmıyorum.

İki C Carly'nin eski Mini'sine ulaştığında Josh'un Merc'ine ulaşıyoruz ve veda etme zahmetine girmiyorum, sadece Connor'a orta parmağımı veriyorum ve yolcu koltuğuna kayıyorum. Josh'a ayağını gaz pedalına koyduğu anda git, git, git diyorum ve o da kız kardeşinin Mini'sinin yan tarafındaki çamuru sürterek hızla uzaklaşıyor.

Oh, Carly'nin yüzündeki şok.

Zavallı inek gerçekten anlamıyor. Neredeyse onun için üzüleceğim ama bunu öğrenmek onun işi, benim değil. Connor durumu sevgili yeni kız arkadaşına nasıl açıklamak istiyorsa öyle açıklayabilir, yeter ki ailemi bu işin dışında tutsun. Tek bir kelime bile ederse sonsuza kadar cehennemde yanmasını isterim.

"İyi misin?" Josh şeritten aşağı inip ana yola geri döndüğümüzde soruyor ve ben nefes alıyorum.

"Sanırım öyle. Sayılır. Onu o halde görmek ne kadar serseri olduğunu daha da pekiştirdi, yani bu bir kazanç."

"Orada çılgınca iyi iş çıkardın. Bunu başarmana gerçekten şaşırdım. Eğer Amy ailenle ilk kez karşılaştığımda yemek masasına kardeşinle kol kola gelseydi, soğukkanlılığımı koruyabileceğimi sanmıyorum."

"İyi ki tek çocuğum, değil mi? Beklenmedik sürprizler yok."

"Bunun için teşekkürler." Kendi kendine derin bir nefes alır. "Özür dilerim Ells, gerçekten özür dilerim. İkiyle ikiyi bir araya getirmeliydim, ya da daha fazla kontrol etmeliydim, ya da en azından neye doğru gittiğimize dair bir fikrim olmalıydı."

"İyi ki yapmadınız, yoksa asla içine giremezdik." "Bu çok iyi bir nokta."

Arabayı sürerken kalçasını sıkıyorum. "Banyoya gelip beni o bok çuvalından kurtardığın için teşekkürler. Bütün öğleden sonra benimle tartışacaktı."

"Daha erken gelemediğim için üzgünüm ama annem beni sorguya çekiyordu." İçim yine kıpır kıpır oldu. "Ona ne söyledin?"

"Pek bir şey yok. Sabahtan beri kendini iyi hissetmediğini ve Connor'la Camden civarında bir geçmişin olduğunu söyledi."

"Sence Carly bundan ne anlam çıkarmıştır? Sence benimle onun arasındaki ilişkiyi biliyor mudur?"

"Bence yapması gereken bazı açıklamalar olacak ama bu onların sorunu, bizim değil."

Pencereden dışarı bakıyorum, oradan çıktığım için yine minnettarım. "Evet, öyle."

Adrenalinin etkisi geçmeye başladığında göğüs kafesimde hissettiğim sızıdan nefret ediyorum.

"Beni ona gerçekten küçük göstermiş olmalı, yoksa kim olduğumu bir mil öteden anlardı. Birlikte geçirdiğimiz onca yıl ve sırf ondan bir parça koparabilmek için bunları önemsizmiş gibi gösterdi. Buna inanmak çok zor."

"Onun nasıl bir pislik olduğuna inanmak zor mu?" Josh bana baktı. "Evet, sana katılıyorum ve ben de Amy ile aynı durumdaydım. Her şey bittiğinde onun ne kadar aldatan bir sürtük olduğunu anlamam uzun zamanımı aldı. Diğer şovmenlerden bir şeyler çıktı. Onu tanıyan insanlar. Görünüşe göre, bu sadece onun değil, *benim de* hatamdı."

"Öyle mi?"

Çenesi gerilir. "Evet. Beni terk ettikten sonra insanlarla arkadaş kalabilmek için beni saçma sapan bir şekilde resmetti. Onlara uzun zamandır aramızın bozuk olduğunu söyledi. Eğer öyleyse bu benim için yeni bir şeydi. Hiçbir fikrim yoktu."

Berbat durumlarımızda aramızda büyük bir dayanışma var. Connor'ın Carly'yle ilişkiye girerken benim hakkımda neler söylediğini, daha doğrusu benden bahsetmediğini kim bilebilir? Ve kim bilir bunu ne kadar süre yapıyordu? Konserlerinin çoğunda rafları istifleyeceğimi bildiğinden emin bir şekilde her fırsatta onunla *randevu geceleri mi* düzenliyordu?

Üzerinde durmamaya çalışıyorum ama çok zor. Beaconsfield arkamızda kaldığında boğazımdaki yumruyu hissediyorum - çelik duvarım eriyip gidiyor, ama o hıyara acımdan bir damla bile vermek istemiyorum.

Josh pencereden dışarı bakarken mücadele ettiğimi biliyor ve dizimi bir kez daha sıkıyor. Acıya karşı koymaya çalışıyorum ama saldırmak için bekleyen bir kaltak gibi. Nefes almaya çalışıyorum ama nefesim kesiliyor. Boğazımdaki yumru gitmiyor.

"Sorun değil," diyor Josh. "Üzülmen normal, Ells. Önemli değilmiş gibi geçiştirmeye çalışma."

"Fark *etmemeli*," diye boğuluyorum. "Ondan nefret ediyorum."

"Evet, ama o senin arkandan kız kardeşimi becerirken ondan nefret etmiyordun, değil mi? Onu seviyordun."

"Onu sevmekten fazlasını yaptım. Bastığı yere tapıyordum, aptal küstah herif." Başımı sallıyorum. "Bana bunu yaptığına hâlâ inanamıyorum."

"Amy'nin beni duygusuz bir kaltak gibi becerdiğine ben de hâlâ inanamıyorum ama iyi ki becerdi," diyor Josh ve bana bir bakış attığında gözleri şiddetle yeşile dönüyor. "Yoksa seninle tanışamazdım, değil mi? Hâlâ kendinden ve kendi fantezilerinden başka kimseyi umursamayan bir yalancıya aşık olurdum. İyi ki kurtulmuşum."

Arabayı sürerken Josh'un profiline hayranlıkla bakıyorum, Connor'la kavga ederken banyoya nasıl daldığını ve beni nasıl kendine çektiğini hatırlıyorum. Akşam yemeğini atlatmaya çalışırken masanın altında kaç kez dizimi sıktığını hatırlıyorum. Teklifin her an gelebileceğini biliyordum, tek yapmam gereken tek bir kelime söylemekti.

Böyle bir güç. Böyle bir saygı.

Yeni erkek arkadaşına bakarken boğazımdaki yumru kayboluyor, çünkü Connor gözyaşlarımın tek bir damlasına bile değmiyor. Hiçbir boka değmez. Josh da eski sevgililerimiz konusunda haklı. İyi ki Connor yalancı, hilekâr, bencil bir hıyarmış, yoksa Josh'la tanışamazdım. Ve ben de bir şovmen olamazdım.

"Kötü saçmalıklardan kurtulduk," diyorum ve yanımdaki adama gülümsüyorum. "Bana kalırsa Connor da Amy de cehennem dibine kadar yolu var. Connor da Pazar yemeğine istediği kadar gelebilir. O bok parçası annenin havuçlarını benim için mahvedemeyecek. Bu arada şeflik yeteneklerini nereden aldığını görebiliyorum. Elmalı böreğinin ve tiramisusunun tadına bakmak için sabırsızlanıyorum. Georgia çok övüyordu."

Sırıttırıyor. "Annenin biftek ve böbrek turtasını deneyimlemek için de sabırsızlanıyorum. Geldiğinde ondan yemek dersi isteyeceğim. Hamur işlerinde berbatım. Hep öyleydin."

"Hayır, sen hiçbir şeyde berbat değilsin. Asla."

Gülüştüne bayılıyorum. "Bu tam olarak doğru değil, bebeğim. Ben çok emerim. Çoğunlukla yarak tabii ki."

"Evet, bugün bu konuda sana rakip olabilirim." Üç parmağımı kaldırdım.
"Unuttuysan diye söylüyorum, daha sonra üçe bir rezervasyonum var."

Pis bir sırıtışla bana yan gözle bakıyor. "Unuttun mu? Pek sayılmaz. Dürüst olmak gerekirse Connor'ın elini sıkıyor olmalıydım. Masanın diğer tarafında oturuyor olmasaydı, birkaç saatlik iyi bir hazırlık zamanından mahrum kalabilirdik."

"Daha sonrası için hazırlanmama yardım edeceksin,
değil mi?" "Öyle de denebilir, evet."

"Güzel." Ruh halimin hafiflediğini hissediyorum. "Ayrıntıları
paylaşacak mısın?" "Hayır. Bekleyip öğrenebilirsin."

"O zaman ayağını yere bassan iyi olur, değil mi? Saat işliyor."

Yüzündeki sırıtış beni gülümsetiyor ve kendimi yeniden kendim gibi hissediyorum. Beni aşağı çeken süngerci, bencil bir pislik olmadan yeni benliğime geri döndüm.

Bunun yerine, beni kaldıran ateşli, kirli bir erkek arkadaşım var ve
istediğim de bu. Ateşli, kirli seks istiyorum.

İğrenç sertlik

istiyorum. Josh'ı

istiyorum.

Chapter Twenty-Eight

KULLANICI BELİRTİLMEMİŞ.

Olumlu bir şekilde dikkatimizi çektiniz. Tekliflerimiz yalnızca istisnai bir derecelendirmeye ve çok çeşitli listelenmiş hizmetlere sahip adaylara sunulmaktadır.

Lütfen unutmayın, bu teklifi Ajans forumlarının herhangi birinde tartışma izniniz yoktur, kesinlikle gizlidir.

Bu teklif belirsiz, aşırı ama güvenli olacaktır. Ajansın güvencesine sahipsiniz, ancak lütfen kabul etmeden önce bunu dikkatlice düşünün.

Bir şoför tarafından alınacak ve kapüşon takılacaksınız. Yolculuk sessizlik içinde geçeceği için nereye gittiğinizi bilmeyeceksiniz.

Varışta soyulacak, kelepçelenecek ve gideceğiniz yere götürüleceksiniz. Bu noktadan itibaren bize uygun gördüğümüz şekilde hizmet edeceksiniz. Başlığınız hiçbir zaman çıkarılmayacak.

Sizi BDSM, acı oyunu ve seks için kullanacak önemli sayıda erkek olabilir. Zevklerimiz aşırıya kaçabilir - bu nedenle lütfen şunlardan emin olun

sınırlarınız.

Güvenli sözcüğünüzü istediğiniz zaman kullanabilirsiniz ve bunu tercih ederseniz, derhal tesis dışına çıkarılacak ve dairenize geri götürüleceksiniz. Çekilmeye karar verdiğiniz ana kadar size ödeme yapılacaktır.

Yine de kaput çıkarılmayacak.

Sonrasındaki bakımı ciddiye alıyoruz. Gerekirse, sürücü size memnuniyetle eve kadar eşlik edecek ve ayrılmadan önce güvende ve rahat olduğunuzdan emin olacaktır.

Süre: Altı saat Teklif

fiyatı: £60,000

"BU YAPAMAM OLMAK DOĞRU." I SÖYLE, TESLİM ETMEK BENİM
TELEFON İÇİN JOSH SONRAKI

Sabah. "Altmış bin mi? Cidden mi? Farkında olmadan oraya fazladan bir sıfır eklemiş olmalılar."

"Altmış bin dolar için harika bir teklif olmalı." Mesajı okuyana kadar sırtıyor. "Siktir, tamam. Gizli tutmak için çok fazla şey var, sadece teslim ettin."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Seninle konuşursam sayılmaz, değil mi? Bunu çatılardan haykırarak değilsin ya."

"Hayır, elbette değil, sadece başka kime söylediğine dikkat et. Yani, hiç kimseye."

Teklifi okurken onu izliyorum ve o kadar ciddi görünüyor ki koltukta gergin bir şekilde kaymama neden oluyor. "Bu tür şeyler hakkında bir şey biliyor musun? Bu *belirsiz* şeyler ne hakkında?"

Gözlerime bakıyor. "Kurucuların dikkatini çekmiş olmalısınız. Büyük bir başarı."

"Kurucular mı?"

"Evet, Orla'yı sorguladığında Tiff'e söylenen buydu ama Orla'nın söyleyeceği tek şey buydu. Seçme şansı vardı. Kabul etmek ya da etmemek."

"Tiff bunlardan birini aldı mı? Kabul etti mi?"

Bir kaşını kaldırıyor. "Bu kesinlikle gizli."

Telefonumu geri alıyorum. "Kulağa sert geliyor."

"Altmış bin dolar için öyle olmasını beklersiniz."

Teklif fiyatına bakmadan duramıyorum. "Sence kabul etmeli miyim?"

"Bu senin seçimin bebeğim, benim değil. Eşiklerinin ne olduğunu ve neyle rahat ettiğini biliyorsun. Güvenli kelimenin bir fısıltısı bile seni oradan çıkaracaktır, ama eminim altmış bin olmasının bir nedeni vardır. Karar senin."

Söylediğinden daha fazlasını biliyor, bunu gözlerinden anlayabiliyorum. Tiff'in bu tekliflerden birini kabul ettiğine şüphe yok, ancak ayrıntıları benimle paylaşmayacak ve bunun için ona hayranım.

Açıklamayı tekrar okurken aklım karışıyor. Neredeyse hiçbir şey söylemiyor ama canımı yakacağı çok açık. BDSM'yi seviyorum ama bir süredir yapmadım. Birkaç hafta içinde bir seansım var ama bu seferki çok acil. Sadece bir seans seçeneği. Yarın.

"Neden bu kadar az haber verdiniz?" Josh'a düşüncelerimi dile getirerek soruyorum.

"Rezervasyon takviminize erişimleri var ve sanırım hazırlıksız olmayı seviyorlar. Araştırma yapmaya çalışmanız ve bu konuda gevezelik etmeniz ihtimali daha az."

"Ben olsam bunu yapmazdım," diyorum. "Bu teklifte var."

Gizli." Gülümsüyor. "Sen çok iyi bir kızsın, değil mi?"

"Mantıklı bir kız desek daha doğru olur. Bu *kurucular* her kimse, onları kızdırmak isteyeceğimi sanmıyorum."

Hayal gücüm isyan ediyor. Belki de üyelerin cüppe giydiği, tütsü salladığı ve beni dikenlerden yapılmış kırbaçlarla döverken ilahiler söylediği bir tür locaya takdim edileceğim. Ya da belki de üst düzey bir iş kulübüdür, kıcıma kürek çekerken güler ve puro içerler. Belki onlardan birkaç tane vardır, ürkütücü ve gizemli, ya da belki bir sahnede, yüzlerce seyircinin önünde olacağım.

Belki bana g lecekler, beni s rt kleri olarak al altırken alay edecekler ya da belki de ücretimi kazanmak için almam gereken her şeyi alırken u ursuz, ölümcül bir sessizlik içinde olacaklar.

Gerçekten o kadar umurumda mı? Nasıl olsa kap  onlu olacağım.

Bu, perde arkasında ipleri elinde tutan insanlarla birlikte hardcore'un gerçek, utanmaz dünyasına girmek için tek  ansım olabilirdi. Ve eğer altı saat boyunca güvenli kelimemi kullanmadan bunu ba arabilirsem, sırada ne olabilirdi? Gerçekten bilen var mı? Şimdiye kadar bu insanların varlığından bile haberim yoktu.

Ve bankada altmış bin mi var? Vay canına, bu tam bir  ılgınlık.

Josh benim aşırı düşünen dudak taklidimi yapıyor ve ben de onun koluna vuruyorum.

"Kes  unu, sen. Bunu ciddi olarak düşünüyorum."

Saçımı karı tırd . "Neden bilmiyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

Sırtı ı alı ılmı ın dı ındaydı. "Ba parma ın zaten kabul d   mesinin üzerinde geziniyor. Bunu düşünerek bile kendini kandır yorsun. Yarın gece araba geldiğinde her şey hazır ve gitmeye hazır olacaksın."

"Evet ve büyük ihtimalle altıma sı aca ım." "Fark

etmez. Yine de gideceksin."

"Altmı  bin dolar için mi? Bunu yapmamak için deli olmak lazım."

"Mesele sadece 60 bin dolar değil, bunu sen de biliyorsun. Çok daha azına da yapardın, kendini  alı kanlık skalasında test etmek için."

Beni çok iyi tanımaya ba lıyor. G r n  e göre kendimi tanıd  ımdan daha iyi, çünkü bu düşünce beni heyecanlandır yor. Tiff altı saat boyunca bunu ba arabilirdi. Güvenli kelimesini kullanmasına imkan yok. Hiç  ansı yok.

Josh saçımı tekrar karı tır yor ve dikkatimi tekrar ona veriyor.

"Yine de bana bir söz ver, olur mu?"

"Elbette."

"Gururunuzu her şeyin önüne koymayın. Sınırina ulaşsanız, mola istersiniz. Bu kadar. Altmış değil de yirmi bin yaparsan ya da on dakika sonra bunun sana göre olmadığına karar verip tekrar arabaya binersen bile başarısız sayılmazsın. Bu bir teklif Ells, olimpiyat yarışması değil."

Endişesini anlıyorum ama benim için bu bir tekliften çok daha fazlası. Bir şovmen olmak bana hiç tahmin etmediğim bir benlik duygusu kazandırdı. Evlenme teklifleri beni kelimelerin ötesinde heyecanlandırıyor ve kendimi yeni bölgelere itme yeteneği de öyle - beni adrenalin, endorfin ve heyecanla havaya uçuran deneyimler.

Kabul et'e tıklıyorum ve Josh'a ekranı gösteriyorum.

"Tamamdır. Ve aptallık etmeyeceğim, tamam mı? Çok fazla gelirse, mola veririm. Belki evlenme teklifini bile yapamam. Arka koltukta sessizce otururken o kadar korkabilirim ki arabayı geri döndürmek zorunda kalabilirler."

Josh gülüyor. "Sanki."

Yanımda otururken çok rahat. Şaşkın değil.

"Kuruculardan hiç teklif aldınız mı?" diye sordum. "Onların da dikkatini çekmiş olmalısınız. Nasıl olmasın ki? Çok çalışanlar listesinde üst sıralardasın."

"Hayır, görmedim. Sanırım ben onların çantası değilim." Kollarını başının üzerine doğru uzatarak karın kaslarının muhteşem dalgalanmasını sergiliyor. "Yazık oldu ama. Bir şansım olmasını çok isterdim."

"Altmış bin dolar için denizaltı mı olmak istiyorsun?"

"Her şeyi denerim. Sadece altmış bin dolar için değil, sırf bundan duyduğum büyük keyif için. Birbirimize sandığından daha çok benziyoruz, bence sen ve ben. Hırsına yeterince değer vermiyorsun. Sen de *kendine* yeterince değer vermiyorsun."

Ona doğru eğildim, başımı omzuna yasladım, mutluydum.

"Her geçen gün biraz daha kendime geliyorum. Teklif üstüne teklif." Ona gülümseyerek bakıyorum. "Ve seninle geçirdiğim her saniye."

"Ayy, tatlım," diyor ve beni sıkıca kucaklayıp üstüne çekiyor.

Onu böyle seviyorum. Tatlı Josh, pis Weston'ın yanında. Mkemmел bir kombinasyon. Tıpkı olmak istediğim gibi. Ella ve Holly'nin mkemmел karışımı.

Yarın bana büyük bir fırsat sunacak.

"Sence kaç kişi o l a c a k ?" diye soruyor, sonra eteğimi yukarı kaldırıyor.

Omuz silkiyorum. "Ya kurucuların hepsi kadınsa?"

"Bu ilginç olurdu ama nedense bundan şüpheliyim."

Sert aletini kalçamda hissediyorum. Külotumu kenara çekti.

"Ya," dedi siki amıma bastırarak, "bütün erkeklerin merdiveni varsa? Bununla başa çıkabileceğini düşünüyor musun?"

Elimi aramızdan aşağı kaydırıyorum, sikini kavırıyorum ve piercingleri sıkıyorum.

"Belki de değil," diyorum ona, "bu benim için fazlasıyla yeterli."

"Bunu şimdi söylüyorsun..."

"Bunu her zaman söyleyeceğim."

Sırıtıyor. "Hmm, o kadar emin değilim. Bence daha fazlasını kaldırabilirsin."

"Belki bir gün öğreniriz. Ama şu anda, bundan kurtulmaya çalışacağım."

Dudaklarımız buluştuğunda ayağa kalkıp kendimi bırakıyorum ve öpüşürken yavaş onun muhteşem sikini beceriyorum. Bu gece Josh'ın vuruşu yok, sadece baş döndürücü bir *sevişme var*. Evet, olan bu.

Ben onun delikli aletini sürerken usulca pşyoruz. Boşalıırken birbirimizin dudaklarını ısırtıyor ve ekiştiriyorduk.

Sonrasında duşta gülmek. Yatağa sarılıp, uykuya dalarken saçlarını okşamak.

Çok iyi hissediyorum, çok isteniyorum, çok seviliyorum. Yarın gecenin getirebilecekleriyle tam bir tezat.

Zamanı geldiğinde Josh hazırlanmama yardım ediyor. O beni izlerken ben de gardırobuma göz atıyorum, potansiyel kıyafetleri elimde tutuyorum. Korse ve uzun yırtmaçlı etekle mega gotik mi yoksa topuklu küçük bir tt elbiseyle şirin mi olayım? Pahalı tasarımcı elbiselerimden biriyle gece kıyafetine ne dersiniz? Olasılıklarımı tkettiğimde Josh sırtıyor.

"Eee?" Ben soruyorum. "En çok neyi seveceklerini düşünüyorsun?"

"Bunun bir fark yaratacağını sanmıyorum bebeğim. Seni gördüklerinde çırılçıplak soyulmuş ve başına ıval geçirilmiş olacaksın. Bunu sadece sofr ve seni soyup kelepeleyen kişi takdir edecek."

"İyi bir noktaya değindin, ama bu rol yapamayacağım anlamına gelmiyor, değil mi?"

"Doğru." Rayların zerindeki elbiselerden birini işaret ediyor. n boydan boya fermuarlı, dar, seksi, siyah bir PVC elbise. "Erişim kolaylığı ve muhteşem göğüslerini rüya gibi gösteriyor."

Onun tavsiyesine uydum ve külot ya da orapla bile uğraşmadım. Sadece ince topuklu ayakkabılar giyiyorum. Oraya gittiğimde kalçalarım çok kaygan ve ıslak olacak. Müşterilerim için güzel bir erken sürpriz.

Saçlarını çok az anlamı olmasına rağmen dzleştiriyorum ve makyajımı göz önünde olmayacak olmasına rağmen mutlak bir hassasiyetle yapıyorum.

"ok şey kaçırıyorlar," diyor Josh, ben gitmeye hazır bir şekilde önünde dururken. "Seninki gibi güzel bir kafaya kukuleta takmak kendilerini ucuza satmaktır. Senin güzel boğazını da kaıracaklar. Daha çok aptallar."

Yola çıkmadan önce bana sarılıyor, beni bir o yana bir bu yana sallıyor. Zaman neredeyse geldi. Araba beni park alanında, Belgravia'nın ana avlusunun görüş alanının dışında karşılıyor.

"Ciddiyim," diyor. "Gerekirse güvenli kelimenizi kullanın. Bunun için var. Eve döndüğünde seni bekliyor olacağım. Bana bir D&S gönder

en kısa

zamanda."

"Geleceğim."

Rujumun bulaşıp bulaşmadığını umursamadan onu hararetle öpüyorum. Onun beni burada beklediği düşüncesi altmış bin dolardan daha fazla ödüllendirici ama bu arada destansı bir macera olacak ve ben buna hazırım...

Ya da dışarıda bir arabanın gelmesini beklerken paltomu üzerime sarıp titreyene kadar öyle olduğumu düşünüyorum. Hava soğuk ama titrememin tek nedeni bu değil. Kalbim hızla çarpıyor ve bacaklarım gergin, ama artık bu tür endişelere alışmaya başladım. İkinci doğam haline geliyor ve bazı açılardan umarım hiç bitmez. Bu konuda bağımlılık yapan bir şey var.

Yanaşan araba, camları karartılmış, pırıl pırıl siyah bir Bentley'dir. Sürücü camı bir parça açılır ve bir ses y ü k s e l i r .

"Arkaya lütfen Holly. Başlık koltuğun üzerinde."

Bana söyleneni yapıyorum ve kalbim bir vites daha hızlanıyor. Başlık gevşek, siyah kumaştan ve alttan bağcıklı. Çantamı kenara koyuyorum ve başımın üzerinden geçirip düğüm atarak sabitlemeden önce kendimi koltuğa bağlıyorum.

Arabanın gürültüsü çok vurgulu. Görüşüm kapalıyken yoldaki her hareket çok daha aşırı geliyor ve nefeslerim kaputun içinde daha sıcak hissediyor. Daha belirgin. Kumaştan ve boynumdaki boşluktan rahatça nefes alabiliyorum elbette ama duysal yoksunluk kafa karıştırıcı. Dakikalar içinde nerede olduğumuzu unutuyorum. Hangi yöne gittiğimizi, varış noktamızın neresi olduğunu, hatta oraya varmamızın ne kadar süreceğini bile bilmiyorum.

Korkudan uzaklaşmaya çalışıyorum ve azgın hayal gücümün kontrolü ele almasına izin veriyorum. Acıyı severim. Acıya *bayılırım*. Bu müşteriler ne yaptıklarını biliyor olmalılar. Vücudumu nasıl kandıracıklarını ve beni sınırlarıma kadar nasıl zorlayacaklarını bilecekler ve zamanımı en iyi şekilde kullanacaklar. *Benden*.

Bacaklarımı sıkıyorum ve istediğim gibi kalçalarım çoktan ıslanmış oluyor. Kendimle oynamamam için bir talimat almadım, bu yüzden şansımı deniyorum. Parmaklarımı

eteğimi ve klitorisimi fırçala, sadece kızdırmak için.

Bu akşam altmış bin pound karşılığında aşırı derecede becerileceğim ve dövüleceğim. Bunu kimin yapacağını ve sırada ne olduğunu bilmeyeceğim - zevk ve acı tamamen onların elinde. Gerçek, tam bir teslimiyet, yabancıların merhametinde.

Kahretsin, buna bayıldım.

Kendimi bildim bileli hayalini kurduğum türden bir durum bu - ama hayallerimde hep bedavaydı. Altmış bin pound ödöl için değil. Ödemenin hesabıma yatacağı düşüncesi bile delilik.

Bana bunu hak ettirmelerini istiyorum.

Onlar için bu miktarda paraya değer olmak istiyorum ve altı saat boyunca onlara her saniyenin değerini vermek istiyorum.

Fanteziye dalarken parmaklarım hızlanıyor. Bir sürtük olmak ve bunu hak etmek istiyorum. Kendimi müşterilerime teslim etmek ve bedenimi istedikleri gibi kullanmalarına izin vermek istiyorum. Kontrolü kaybetmek istiyorum. Hizmet etme ihtiyacı dışında her şeyden özgür olmak istiyorum.

Başlığımda nefeslerim hızlanıyor ve parmaklarım klitorisimde hızlanıyor, ama kendimi sınırdan tutuyorum, çünkü orgazmlarım - eğer bana vermeyi seçerlerse - onlarındır, benim değil.

Araba yavaşlayıp sola döndüğünde hala diken üstündeyim. Bir araba yolunda falan olmalıyız çünkü bir şeridin ya da bir yolun tümsekleri yok, sadece araba durana kadar yavaş, pürüzsüz bir sürüş var.

Parmaklarım artık klitorisimle ilgilenmiyor. Korku bir şimşek gibi sertçe çarpıyor, kalbim güm güm atıyor ve kirli fantezilerimi kırıyor.

Burada ve gerçek. Altmış bin kazanmak için altı saatim var - ve önümde ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Arabanın kapısı açıldığında içimden gelen savaşıma ve kaçma dürtüsüne karşı koymak zor ama kendimi tutuyorum. Biri emniyet kemerimi açmak için uzanıyor ve beni kolumdan tutuyor.

"Hoş geldin Holly," diyor ses, alçak ve derinden. Adam iri yarı, beni arabadan çıkarıp kendine doğru çekerken bunu hissedebiliyorum. Uzanıp arka koltuktan alırken çantamın şıngırtısını duyuyorum.

Bana yol gösteriyor ve ben de dengemi sağlamak için ona güveniyorum, keşke daha mantıklı ayakkabılar seçseydim diyorum. Nefesime odaklanıyorum, o bana bir adım, bir adım, bir adım daha atmamı söylerken iniltiLERİMİ tutuyorum ve onun yönlendirmeleriyle senkronize olarak bunu başarıyorum. Basamakları tırmanıyoruz ve bir kapıdan geçiyoruz. Kapının arkamızdan kapandığını duyuyorum.

Şimdi halı ya da kilim üzerindeyiz. Topuklarımın altında hissediyorum, dışarıdaki taş basamakların takırtısıyla bir tezat oluşturuyor.

"Çantayı güvende tutacağız," diyor ses ve gitmeme izin veriyor. Sallanıyorum ama düşmüyorum, dengemi korumayı başarıyorum. "Şimdi seni soyacağım," diyor.

Paltomu çıkarıyor ve yanında başka biri daha var, etrafta dolaştıklarını duyabiliyorum. Tek bir hareketle elbisemin fermuarını açmadan önce onlara paltomu uzatıyor ve lanet olsun, onsuz kendimi çok soğuk ve açıkta hissediyorum. Kendimi örtmek için kollarımı göğsüme doluyorum ama o kollarımı tekrar yanlarıma doğru çekiyor.

"Saklanmak

yok."

"Tamam.

Üzgünüm."

"Ayakkabılarını çıkar," diyor ve ayakkabılarımdan çıkarken elimden geldiğince dengede duruyorum. Eli bana rehberlik etmek için orada ve diğer kişinin onları almak için uzandığını duyuyorum.

Sonra zincirlerin şangırtısı geliyor. Yaklaştıkça beni zıplatıyor.

"Kollarını öne uzat," diyor ses.

Bana söyleneni yapıyorum, kelepçeler bileklerime sıkıca bağlanırken titriyorum. Kalın deri, tokalı. *Tokalar ve zincirler*. Adamın dizlerinin üzerine çöktüğünü ve ayak bileklerime başka bir kelepçe taktığını duyuyorum. Zincirler birbirine bağlanıyor ve adam kolumdan tutup beni yönlendirirken kendimi cezasını bekleyen bir suçlu gibi hissediyorum.

Uzun bir yolculuk gibi geliyor. Her adım bir mil gibi hissettiriyor.

Durduğunda çok gerginim. Yüzünü bana yaklaştıracak şekilde eğiliyor. Kapüşonun içinden bu kadar yakınımda olmasına rağmen kim olduğuna dair en ufak bir fikrim olmaması garip.

"Holly, güvenli kelimeni istediğin zaman kullanabileceğini ve seansın derhal sona ereceğini hatırlatmak isterim. Bunu yaparsan, seni alıp ana koridora geri götüreceğim. Daha sonra kelepçelerinizi çözüp tekrar giyinmenizi sağlayacağım. Araba sizi dairenize geri götürmek için bekliyor olacak. Anladınız mı?"

Başımı salladım. "Evet."

"Güvenli kelimenizi kullandıktan sonra bile hiçbir koşulda başlığınızı çıkarmayacaksınız. Seansın bittiğine ve güvende olduğuna dair bize güvenmelisin. Kabul ediyor musunuz?"

"Evet."

"Mükemmel. O zaman, bu durumda, teklifiniz şimdi başlıyor."

Bir kapının gıcırtısını duyuyorum - açıkça kalın, ağır ve ahşap - ve sonra beni içeri götürüyor.

Chapter Twenty-Nine

BİR KALABALIKLA KARŞILAŞMAYI BEKLEYEREK NEFESİMİ TUTUYORUM, Hareketli bir ortam, aksiyon ya da *herhangi bir şey*, ama oda sessiz. Boş hissediyorum.

Bu kez götürülürken ayaklarımın altında halı yok, sadece soğuk bir karo zemin var ve oda zincirlerimin şingirtisiyle yankılanıyor. Büyük bir oda. Yüksek tavanlı sanırım. Adam bana rehberlik ederken ayaklarımın üzerinde dengesiz duruyorum.

"Burada dur," diyor. "Kollar yukarı."

Kollarımı başımın üzerine kaldırıyorum ve o da zincirlerle bir şeyler yapıyor, onları yüksekte bir şeye bağlıyor. Sanırım asmak için bir kanca. Ve evet, kelepçeler yükselmeye ve sıkışmaya başlıyor. Kollarım gerilene kadar yukarı çekiliyorum, parmak uçlarımda yere zar zor dokunabiliyorum. Nefeslerim o kadar düzensiz ki kapüşonun kumaşı beni kavırıyor ve duyularım aşırı hızda, daha fazla bir şey bekliyorum, ama o uzaklaşıyor. Giderken ayak seslerini duyuyorum ve uzakta bir kapı arkasından kapanıyor.

Oda sessiz. Tam anlamıyla sessiz. Bir iğne düşse duyarsınız.

Bu daha da uğursuz yapıyor.

Bir süre hareketsiz kalıp bekliyorum ama hiçbir şey olmuyor. Kimse görünmüyor. Zincirlerin içinde dönüyorum, bir şey, *herhangi bir şey için kulak* kabartıyorum ama hiçbir şey yok. Tuhaf bir şekilde, burada tek başıma, kapüşonlu bir şekilde bulunma düşüncesi, bir sürü yabancı tarafından vahşice dövülmekten daha korkutucu. Kendimi çok yalnız hissediyorum.

Saniyeler dakikalara dönüşüyor ve artık üşüyorum, dengede durmaya çalışırken dişlerim takırdıyor, prangaların içinde sallanıyorum.

Sessizli

k.

Sessizli

k.

Sessizli

k.

Zincirlerimi çekiyorum, takırdıyorlar ama kımıldamıyorlar.

"Alo?" Bir süre sonra söyledim. "Alo? Orada kimse var mı?" Sessizlik.

Tekrar dönüyorum, hangisinin o tarafa hangisinin bu tarafa olduğundan emin değilim ve zihnim de benimle birlikte dönmeye başlıyor, çılgın senaryolar üretiyor. Belki de bu gerçek bir evlenme teklifi değildir ve ben bir tür psikopat filminin içindeyimdir. Ya da işler ters gitti ve kaçırıldım. Kendime saçmalamayı bırakmamı söyledim. Bunlar *kurucular* ve bu da bir teklif. Bir Ajans teklifi, tıpkı diğerleri gibi. Zihnim bana oyun oynuyor ve ben bunu biliyorum. Onlar da öyle... Onlar da benimle oynuyorlar.

Şimdi mantıklı geliyor. Mesele de bu, değil mi? Farkına varmak bir düğmeye basmak gibi.

Bu oyunun bir parçası. Ve ben de oynuyorum. Ben Holly'yim. Kayıp küçük Ella değil. Bunun hakkını vermeye başlamanın zamanı geldi.

Derin nefesler alıp elimden geldiğince kendimi sabitliyorum ve soğuğu kucaklıyorum. Meme uçlarım kurşun gibi olmalı. Müşteriler nihayet geldiğinde cildim çok hassas olacak.

Üzerimdeki sıcak, sert elleri, kırbaçların acısını, küreklerin, kırbaçların ve bastonların acısını hayal ediyorum. İçime girmeye zorlayan sikleri düşünüyorum. Amım, kığım, geriliyor, itiliyor, acıyor - ve bu beni heyecanlandırıyor.

Başlamasını istiyorum. Acı çeken bir sürtük olmak istiyorum. Hepsini istiyorum.

"Lütfen," diyorum sessizliğe. "Lütfen, gel ve beni kullan. Sana hizmet etmek istiyorum."

Hala bir Şey yok, ben de sesimi yükselttim.

"Lütfen! Gel ve beni kullan. İncinmeye ihtiyacım var. Çaresizim."

Göğüslerimi göstermek için kendimi eğiyorum. Zincirlerin içinde inliyorum, teşhir edildiğimi çok iyi biliyorum. İzleniyorum.

"Buraya para için gelmedim," diyorum boşluğa. "Buradayım çünkü hizmet vermesi gereken bir sürtüğüm. Lütfen sana hizmet etmeme izin ver. Lütfen senin için acı ekmeme izin ver. Buna ihtiyacım var."

Keşke arabanın arkasında yaptığım gibi kendimle oynayabilseydim, ama yapamıyorum, bu yüzden kalçalarımı itiyorum, hayal ediyorum, uyluklarımı sıkıyorum.

"Lütfen," diyorum, ayak parmaklarımın ucuna basmak için elimden geleni yaparken ayak bileklerimdeki prangalar takırdıyor. "İzlediğini biliyorum... Beni istediğini biliyorum."

Sessizlik. Sadece benim nefes alıŐlarım.

"Lütfen?" yakarıŐım etrafımda yankılanıyor.

Sonunda bir kapının açıldığını duyuyorum. Ses yok, sadece sürekli gelen ayak sesleri var.

"Lütfen, evet!" Diyorum. "Bana hizmet ettir. Hepsini alacağım, söz veriyorum."

"Bu çok ciddi bir söz," diye cevap veriyor bir ses, soğuk ve derin. Ön taraftan bir adamın bana yaklaştığını hissediyorum, ayak seslerini duyuyorum. Őnmde *duran bedeninin elektriğini hissediyorum*.

"Bunun ciddi bir söz olduğunu biliyorum," diyorum, "ama ciddiyim. Sana gösterebilirim. Sadece bana bir Şans ver."

Etrafımda bir çember oluşuyor, ayak sesleri ve nefesleri kapüşonumun içinden bile sessizliği bozuyor. Başımı arkaya eğiyorum ve zincirlerin tüm ağırlılığımı almasına izin veriyorum, davetkar bir Şekilde sallanıyorum. DuruŐum kelimelerimden daha fazlasını söylüyor. Bedenim teklif ediliyor. Ben onların sert zevkleri için pis bir oyuncağım. Acıyla boyanmaya can atan boş bir tuval.

"Acı çeken sürtük yeteneğinizi duyduk," diyor ses ve ben *Duydum*, okumadım.

Birlikte oynadığım bir müşterinin zindan efendisinden bahsediyor olmalı. Hatırladıkça gülümsüyorum.

"O zaman gerçekten de bunu kaldırabilecek çaresiz bir itaatkâr olduğumu bilmelisin." "*O mu?*"

"Ne istersen," diyorum ona, "zevkin ne olursa olsun, kabul edeceğim." Buna gülüyor ve bir başkası da gülüyor.

"Davetlerimizi kolay kolay yapmayız, Holly."

"Ben de teklifin *kolay* teslim edilmesini beklemiyorum. Lütfen efendim, hizmet etmeme izin verin."

Holly artık ruhuma sahip çıkıyor, kontrolü ele alıyor.

"Burada *Efendi var*," diyor ses. "Birincil kontrol bende ama hepimize eşit şekilde hizmet ede c e k s i n ."

"Evet, efendim. Teşekkür ederim."

"Çok güzel göğüslerin var," diyor, ses tonu farklı. Meme uçlarımdan birini çekiştirirken nefesim kesiliyor. "Hepimiz onları incitmekten zevk alacağız ve sen de bundan zevk alacaksın, değil mi?"

"Evet, efendim." Umarım gülümsediğimi anlayabilir. "Bundan çok keyif alacağım." "O zaman başlayalım. Ve o güzel göğüslerini sıkıca bağla."

"Teşekkür ederim, Usta."

"Önce sicim," diyor yan taraftaki birine ve ben nefes alıyorum. Sicim o kadar acımasız olabiliyor ki neredeyse kesiyor ve beni her seferinde bir göğsümü bağlarken geri çekilmiyor, onları birbirine sıkıca bağlamadan önce etrafında döndürüyor. Şiştiklerini, bağlara karşı titreştiklerini hissediyorum. Bu iyi hissettiriyor.

"İp," diyor ve işlemi daha kalın bir bağla tekrarlıyor. Bu sefer ipi boynuma doluyor ve göğüslerimi yukarı k a l d ı r ı y o r .

O kadar sıkı bağlanmışlar ki şimdiden kızarmış olmalılar. Acıdan şişmişlerdir. Bu manzarayı düşünmek beni gururlandırıyor.

"Kelepçeler," diyor yanındaki kişiye.

Meme uçlarımı tutuyor ve ikisini birden geriyor. Bu muhteşem hissin tadını çıkararak çekiştirmeye boyun eğiyorum.

Sonra bıraktığında ve aynı anda her iki meme ucunun etrafındaki bir kısı kacı kapattığında irkiliyorum.

Nazıkçe yapıyor, ama bu sadece ısı rığı vurguluyor. Timsah kısı kacı, dişleri sertçe sıkıştırıyor.

Parmaklarıyla dokunduğunda kaltak gibi tıslıyorum.

"Senin amcığın da biraz alabilir," diyor, "göster bana."

Ayak bileklerim zincirlenmiş halde parmak uçlarımda sallanırken ona nasıl gösterebileceğimi merak ediyorum. Ama iki adam ayaklarıma geliyor, sıcak eller, ayak bileklerimdeki prangaları ve bağlantı zincirini çıkarırken sertler ve her şey arkamda takırdıyor. Kalçalarımdan ve kıkımdan tutup beni kaldırıyorlar ve bacaklarımla ona açıyorlar. Adamlar ağırlığımla aldıkça ağrıyan kollarım rahatlıyor ve bunun ne kadar azgın olduğuna inanamıyorum, göğüslerim yanarken açıkta ve kapüşonlu. Efendi belli ki amıma bakıyor. Burada bana bakan kaç erkek olduğunu merak ediyorum.

Bana dokunduğunda irkiliyorum, am dudaklarımla çekiştirip geriyor. Vücudum onun dokunuşuyla eriyor ve tenimde diken diken oluyor. Titreyen nefeslerim gürültülü ve ilk kısı kacı taktığında çıkardığım çığlık da öyle. Piç gibi acıtıyor ama duraksamıyor. Bir kelepçe daha takıyor, bir tane daha ve daha fazlası. Sanırım her iki tarafta da üçer tane olmak üzere toplam altı tane... Başımdaki acının şehvetli karıncalanmalara dönüştüğünü hissedebiliyorum. Ona bunun iyi, çok iyi olduğunu söylemek istiyorum ama buna fırsatım olmuyor. Sadece kalın parmaklarını yarığıma sürterek itaatkârlığımla ödüllendirdiğinde zevkle inleyebiliyorum.

Oh lanet olsun, nasıl da güzel acıtıyor.

"Sen ıslak bir kızsın, Holly."

"Çünkü hoşuma gidiyor, Efendim."

Kelepçeleri çekiyor ve ben yine inliyorum. "Bunlar canını çok fena yakacak. Bunları uzun, çok uzun bir süre takacaksın."

"Bu iyi, Usta."

Beni tekrar ovuyor ve klitorisim o kadar hassas ki inliyorum. Parmaklarını içimde istiyorum ve onu teşvik etmek için kalçalarımı hareket ettiriyorum.

"Çaresizsin, değil mi?" diyor.

"Evet. Çok çaresizim, Efendim. Size her şeyimi vermek istiyorum."

"Bakalım bu doğru mu?"

Beni tutan adamlar bacaklarımı aşağı indiriyor ve bileklerimdeki kelepçeler sıkılaşıyor.

Boynuma uzanıyor ve uzun saçlarımı eğreti bir topuz haline getiriyor, kapüşonumun altına sıkıştırarak sırtımı dayak yemeye hazır bir şekilde sergiliyor.

O uzaklaşıyor ve ben arkadan yaklaşan yeni bir ayak sesi duyuyorum. Sonra bir kırbaç sesi geliyor ve sahibi yere inmeden önce kırbacı havada savuruyor. İyi vuruş. İlk kötü kırbaç mükemmeldi, beni inletti ve zincirlerimin içinde sallanmama neden oldu. Ardında hoş bir pembe şerit bırakmış olmalı, kürek kemiklerimin arasında hoş bir çapraz alev.

Yine de sorun değil. Böyle bir kırbacı kaldırabileceğimi biliyorum. Çoktan bağlandım.

Kırbacın şimşekleri sırtımı kesip çizerken ritim mükemmel, neredeyse hipnotik. Bazı darbeler göğüs kafesimin etrafını sarıyor ve ben daha yüksek sesle haykırıyorum, kırbaç kullanan kişi bağlı göğüslerime birkaç kırbaç indirmeyi başardığında gerçek bir acı fahişesi gibi inliyorum. Kahretsin, evet nasıl acıtıyor. Acı artıyor ve çığlıklarım daha çılgınca hale geliyor, ama savaşıyorum ya da protesto etmiyorum, sadece bana verilen kırbaçları umursamadan kabul ediyorum.

Altuzayın pençesinde o kadar kaybolmuşum ki, asıl *Ustamın* önümde geri adım attığını zar zor fark ediyorum. Elini bacaklarımın arasından aşağı kaydırmadan önce göğüslerimi sertçe tokatlıyor.

"İyi bir kız olduğun için sadece bir tadımlık," diyor ve üç parmağını amıma sokuyor. Ama daha fazlasına ihtiyacım var. Kırbaç darbeleri arasında yalvarıyorum.

"Lütfen, Usta. Lütfen bana daha fazlasını verin."

Bir kırbaç darbesi daha ve bir parmak daha sokuyor. Ama yeterince derin değil. Yeterince acıtmıyor. Sırtımdaki çığlık çığlığa acıya ve şişmiş göğüslerimin ağrıyan zonklamasına karşı koymak için sadece bir alay.

Kırbaç sesleri bir an için kesiliyor ve ayak sesleri duyuyorum. Usta beni parmaklamaya devam ediyor, kıskaçlar ısıyor, acı gerçeküstü ve bir sonraki kırbaç turu daha sert ve tamamen farklı bir melodiyle. Ritim yok, sadece beni çığlık attıran vahşi vuruşlar. Sırtımda çaprazlama kırmızı yaralar oluşmuş olmalı ama bu benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Bir ayak sürçmesi daha ve bir başkası daha sert bir saldırıya başlıyor.

Ve Usta daha da sertleşiyor, parmaklarını içimde gezdiriyor. Oh, nasıl da çığlık atıyorum.

Çığlıklarımı serbestçe dışarı atıyorum, yumruklarım prangalarımın içinde sıkılıyor. Kırbaç darbeleri kaburgalarımı sarmak için açtığını değiştirdiğinde nefeslerim çıldırıyor ve her darbeye acı içinde yanıyorlar - ama şişmiş göğüslerim kırbaçlara yakalandığında, ateşin, alevlerin ve öfkenin ötesinde. Katıksız bir cehennem.

Böyle cehennemleri çok severim.

İblisler tarafından işkence edilmeyi ve onlara sürtüğ ruhumu vermeyi seviyorum.

Kırbaç darbelerinin ve kırbaç sayısının izini kaybediyorum. Duygular katı bir yanık haline geliyor, darbeler vurdukça şimşekler çakıyor, sırtımda günah gibi kıvılcımlar çakıyor.

Usta parmaklarını benden çekiyor ve göğüslerime sert tokatlar indirdiğinde tekrar çığlık atıyorum.

"Biraz daha?" diye soruyor, ben de

umursamadan başımı sallıyorum. "Evet

lütfen, Usta."

Göğüs uçlarımdaki kelepçeleri sıkıldığında zar zor nefes alabiliyorum.

"Daha fazla mı?" diye soruyor ama kısıkaçları ileri geri çevirirken sadece dişlerimi sıkarak bağırabiliyorum.

O daha sert büküyor ve ben prangalarımın içinde kıvranıyordum, ilk raket darbesi kış yanaklarıma çarpıp beni ustamın cüssesine doğru gönderdiğinde bana ne kadar işkence ettiğinin farkında değilim. Sağlam bir duvar gibi, büyük ve güçlü. Meme uçlarım onun göğsüne sıkıca bastırıyor ve içime sıcak poker flaşları gönderiyorlar.

Ama bu mutluluk. Gerçek mutluluk.

Bir kürekten çok şey alabilirim, bu yüzden kırbaçlamadan neredeyse hoş bir rahatlama. Kendimi sürekli bir artışa hazırlıyorum ve bu adamlar ne yaptıklarını biliyorlar. Vur, *vur*, *vur*, sonra ŞAK. Vur, *vur*, *vur*. Vuruşlar bitene ve sadece sert, ağır şaplaqlar kalana kadar, daha hızlı ve daha hızlı.

Ben oltadaki bir balığım, onların her kapisine tabiyim.

Usta kalçalarımı açıyor ve pis oyunlar hardcore merdiveninde bir basamak daha tırmanıyor. Kirli müşterilerim bacaklarımın arasına arkadan acımasız bir kırbaç kullanırken İsa ağladı ve ben de ağladım. Kırbaçlar am dudaklarımdaki kelepçelere çarptıkça titriyorum ve küfrediyordum ama sorun değil. Dayanabilirim. Ya da yapabileceğimi düşünüyorum, ta ki Usta beni işkence görmüş bir çiçek gibi açana ve kırbaç bir kırbaçtan tek kuyruklu bir canavara dönüşene kadar. Havada test edildiğini duyuyorum. Önce kalçalarımı kırbaçlayarak beni kızdırıyorlar ve bu beni korkutacak kadar çok acıtıyor.

"Ne olacağını biliyorsun, değil mi?" Usta bana soruyor ve ben

inliyorum. "Evet, Usta."

"Yarığını kırbaçlayacağız ve klitorisini yakalayacak, değil mi? Ne güzel bir işkence."

"Evet, Efendim."

"Durmak mı istiyorsun? Söyle, ben de seni çözeyim."

Duraklıyorum, çünkü sırtımın tamamı kırbaçlanmış gibi hissediyor ve memelerim ağrıyor ve karıncalanıyor, amım çoktan vahşileşmiş. Buna karşı çıkmak çok kolay olurdu.

"Kaç tane almam gerekiyor?" Ona soruyorum.

"Bunu bilmek size düşmez," diyor. "Sana soruyorum, durmamızı istiyor musun? Yoksa amını bize kurban mı edeceksin?"

Yapabilirsin bebeğim, Josh'un kafamın içinde olduğunu duyuyorum. Evet.

Evet, bunu yapabilirim.

Başımı sallıyorum.

"Yüksek sesle konuş," diyor Efendi. "Amını kurban edecek misin?"

"Evet, efendim. Amımı kurban edeceğim." Tüm vücudum titriyor olsa da, kollarım prangalarımınla birlikte ağrıyor olsa da, korkumu bastırıyorum ve savaşıma karar veriyorum. "Amcığma ne istersen yap. O senin!" Bağıriyorum. "Acıtın, Usta. Umurumda değil. Yap şunu!"

"Bacaklar yukarıda ve geniş," diyor ama sözleri bana yönelik değil.

Bir kez daha iki adam yanımdaydı. Biri sağ kalçamı tutuyor. Diğer sol bacağımı. Ve ben biraz kaldırıldım, kalçalarım genişçe açıldı. Kelepçelerimin tüm ağırlığını üzerimden atmış olmak yine hoş bir rahatlama. Ya da öyle olduğunu düşünüyorum, ta ki Usta her seferinde yarığımın bir tarafına, am kelepçelerimin her birinin etrafına tel gibi hissettiren şeyi düğümleyene kadar. Telleri teker teker kalçalarımın etrafına sıkıca sarıyor ve am dudaklarımı ardına kadar açıyor. Vahşice. Bu vahşetin de ötesinde.

"Son şansın" diyor. "Söyle ve seni serbest bırakayım." "Yap,"

dedim ona. "Sadece yap."

"Beni dinle," diyor ve ben onun her kelimesine kilitleniyorum. "Şu anda alt uzaydasın, değil mi?"

Başımı salladım. "Evet."

"Daha yüksek bir seviye var, Holly. Güzel göğüslerin çok sıkı ve mor bağlıyken. Ve aynı derecede güzel amcığın genişçe açılmış, güzel şişmiş klitorisini sergileniyor, kusursuz cildin, mükemmel bir şekilde çizilmiş ve kaynaklanmış. Klitorisine bir kırbaç darbesi ve alt uzay patlayacak.

Ruhun senden çıkar, o kadar kötü ki bayılabilirsin. Bununla başa çıkabilir misin? Efendine amını gerçekten bu kadar isteyerek verebilir misin?"

Tanrım, sesi, tonu. Her şeye rağmen klitorisim karıncalanıyor. *Onun* için.

"Evet, efendim. Amım senindir. Bana ne verirsen alacağım," diye cevap veriyorum ve bunun ne kadar acıtacağını tahmin ederek derin nefesler çekiyorum.

"Aferin kızıma," diyor ve parmağıyla klitorisimi okşaması ne kadar güzel.

Geri çekilmeden önce küçük bir çimdik atması ne kadar güzel.

Kahretsin.

Kırbaç arkamda şaklıyor ve ben çığlık atıyorum. Ama temas yok. Tekrar çatırdıyor ve ben bağırıp kendimi destekliyorum. Ama olmadı. Vuruşu test ediyor. Ya da beni test ediyor.

"Hazır mısın?" Usta diyor ama benimle konuşmuyor.

"Hazır," diye cevap veriyor arkamdan gelen ses.

Siktir, şimdi gerçekten kendimi hazırlıyorum.

Beklentim, bir kırbaç darbesinin klitorisime arkadan vurulmasının gerçekte nasıl hissettirdiğiyle karşılaştırıldığında hiçbir şey değil. İkiye bölünmüş gibi çığlık atıyorum, kalçalarımı kapatmaya çalışıyorum ama onları açık tutan adamlar benim için çok güçlü. Onlarla savaşıyorum.

İkinci darbeyi vurmadan önce sessizleşmemi bekliyorlar ve bu elektrik çarpması gibi bir şey, klitorisim acı içinde benim kadar yüksek sesle çığlık atıyor.

Bir sonraki darbe klitorisimi ısıtıyor ama bir taraftaki kelepçelere çarpıyor ve yakıcı acı o kadar kötü ki aklımı başımdan alıyor. Umarım bayılmam.

"Gerekirse güvenli kelimenizi kullanın," diyor Usta.

Nefes nefese kalmıştım, kapüşonum ağzıma girip çıkıyordu.

"Holly! Güvenli kelime?"

"Hayır!" Ona söylüyorum ve kırbaç şakladığında çığlık atıyorum ve amım benimle birlikte çığlık atıyor.

"Tekrar!" Usta diyor ve kırbaç kullanan kişi tam gaz devam ediyor.

...dört, beş, altı ve lanet olası yedi ve şimdiye kadar kanıyor olmalıydım. Kelepçeler çok acıtıyor ve klitorisim bir daha asla bir dokunuşla başa çıkamayacakmış gibi hissediyor. Güvenli kelimem dilimde, gerçekten öyle.

"Daha fazla!" Usta bağırır ve sonra olur.

Kırbaçlı adam ritmini bozmuyor, vuruş üstüne vuruş yapıyor ve ben en sıcak hazzın içinde yüzene kadar ruhum aydınlanıyor, acı şekil değiştiriyor.

Acı yok. Hıçkırık yok.

Çılgınca, delice bir zevk ve asla aşağı inmek istemiyorum.

"Dur!" Usta'nın bağırıldığını duyuyorum ve beni tutan adamlar bacaklarımı indirirken gerçekten ağlayabilirim ve parmak uçlarıma geri dönüyorum.

"Melekleri gördün mü?" Usta kulağımın dibinde fısıldıyor.

"Neredeyse," diyorum nefes nefese, "kesinlikle yüksekten uçuyordum."

"Aferin kızım," diyor, "Şimdi sana burayı tekrar güzel hissettirme ayrıcalığını vermeye ne dersin?" Usta soruyor, ama ben ırkiliyorum, çünkü tekrar güzel hissettiremez. Henüz değil. Hiçbir şey tekrar güzel hissettiremez. Amım, memelerim, sırtım, kığım, tüm vücudum yanıyor.

Yine de, sağduyusuna rağmen, Holly başını

sallıyor. *Başımı sallıyorum.* "Evet lütfen,

Efendim."

"Kendini hazırla."

Göğüs uçlarımdaki kelepçeleri teker teker çıkarırken küfrediyorum. Birisi am kelepçelerini kalçalarımın bağlayan kabloları kesiyor ve her seferinde bir vahşi küçük canavar olmak üzere onları çıkarmak için beni açıyor.

Kanım pompalanıyor ve en hassas yerlerim acı içinde zonkluyor ama içimde derinlerden gelen bir şey yükseliyor. *Hâlâ bunu istiyorum.*

Sanırım meme ucumu nazikçe yalayan Efendi'nin dili. Sanırım zonklayan zavallı memelerimi ısıtan, kucaklayan ve emen onun ağzı. Ve acıya rağmen, bu yatıştırıcı. Yavaş yavaş, acının zonklamaları karıncalanmaya dönüşüyor ve bacaklarımın arasına doğru bir yol açıyor.

Usta çekilir ve başka bir ağız onunkinin yerini alır, dilini oynatır. Diğer tarafa başka bir adam geliyor ve her iki meme ucu da aynı anda yatırılıyor ve okşanıyor. Gerçeküstü, inanılmaz bir his.

Elimden gelse kafalarını tutardım.

"İçine ilk giren ben olacağım," diyor Usta ve şimdi arkamda olduğunu fark ediyorum. Parmakları yağlanmış, kalın ve ıslak, onları vahşileşmiş kedi dudaklarımın arasında okşarken ve ne yaptığının tamamen farkında, klitorisime zar zor dokunuyor - sadece bir fısıltı. Ve bu fısıltı beni çılgına çevirmeye yetiyor.

"Bacaklarını tekrar aç," diyor ve bir kez daha pozisyonumu alıyorum, ama memelerimdeki ağızlar gitmiyor, yerlerine yenileri geliyor. Farkı anlayabiliyorum. Onlar değiştikçe bu muhteşem bir duygu. Bu his beni öylesine sarıyor ki, Usta'nın sikini arkadan yarığıma dayadığı ilk hamleyi neredeyse kaçırıyorum.

İçime doğru ilerlerken parmaklarının uçları hala klitorisimi fırçalıyor ve derinlere gömülmüş bir horoza sahip olma özlemiyle bir aşinalık dalgası yaşıyorum.

Becerilmeye ihtiyacım var.

Dışarıda olduğu kadar içeride de kullanılmaya ihtiyacım var.

"Olmanı umduğum her şeysin," diyor Usta, sikini sonuna kadar sokarak.

Zonklayan acıdan dişlerimi sıkmasaydım, ona sikinin de olmasını umduğum her şey olduğunu söyledim. Uzun ve kalın.

Beni sikerken içimdeki sürtünmeye ve göğüslerimi emen ağızlara odaklanmaya çalışıyorum.

Aletin başını eğiyor ve o noktaya sürtüyor. Çok yetenekli... çok yetenekli. İnlemelerle bunu ona hissettiriyorum ve o da ağzını kapüşonumun içinden kulağıma bastırıyor.

"Sana tekrar iyi hissetmenin bir ayrıcalık olacağını söylemiştim ve yalan söylemiyordum, değil mi?"

"Hayır, efendim. Hayır."

"Fedakârlık bir yoldur. Şimdi gerçekten istekli misiniz? Teslim olmak için yeterli inancınız var mı?"

Çoktan teslim olduğumu sanıyordum, ama sesinde teslim olmadığımdan çok eminmişim gibi bir tını var, sanki ruhumu görebiliyor.

Acı çeken bir sürtük oldum, bana söyleneni yaptım ve verileni kabul ettim. Teslimiyetin baş döndürücülüğünün beni çılgına çevirmesine izin verdim... ama teslimiyet... onda farklı hissettiren bir şey var.

Teslim ol.

Neye teslim olmak?

Güveni tamamen onlara teslim etmek mi?

Her şeyin teslimiyeti.

Beni sikerken, sikinin mükemmel darbeleriyle beni döverken ses tonu bunu söylüyor.

"Bu fedakârlıkla ilgili," diyor tekrar. "Fedakârlık gerçek teslimiyete götürür." Neredeyse kutsal hissettiriyor. Kutsal.

"İstekli misin?"

"Evet, Efendim," dediğimi duyuyorum. "Teslim olmaya hazırım."

"Aferin kızıma," diyor tekrar.

Sikini amımdan çıkarıyor ve suç ortakları kalçalarımı indiriyor. Göğüslerimdeki ağızlar kayboluyor ve biri beni askı kancasından indiriyor. Ve sonra müşterilerim asla hayal edemeyeceğim bir şey yapıyor. Bileklerimdeki kelepçeleri çıkarıyorlar, beni bağlarımdan kurtarıyorlar ve sabit tutuyorlar.

Ben özgürüm. Bağısız.

Şu anda istesem kapüşonumu çıkarabilir ve anonimliğin canı cehenneme diyebilirdim ama buna cesaret edemezdim. Bunu istemezdim.

"Bu taraftan," diyor Usta ve bir kolunu altımdan geçirerek beni bir yere götürürken destekliyor, ta ki ayaklarım fayansların soğukluğundan çok farklı olan bir halıya değene kadar. "Yere uzan ve hizmet etmeye hazır ol" diyor ve bana yardım ediyor. Pozisyonumu alırken derin nefes alıyorum, uzuvlarım açık ve davetkâr, bağlı memelerim hâlâ acıyla titriyor.

Ama şimdi güzel. Güzel, rahatlatıcı bir acı.

Etrafımdaki insanların telaşını duyuyorum ve bazıları dizlerinin üzerine çöküyor. Parmaklar meme uçlarımı büküyor ve eller morarmış göğüslerime tokatlar indiriyor ama itiraz etmiyorum, sadece inliyorum, minnettarım.

Amıma giren ilk yarak için *teşekkür ederim diye* haykırıyorum. Ustamınki değil. Daha kısa, daha kalın. Aynı adam beni kaldırıp kaygan sikini hiçbir uyarıda bulunmadan kıcıma soktuğunda tekrar *teşekkür* ediyorum ve başka bir adam amımdaki yerini aldığında tekrar *teşekkür ediyorum*. Acıyan bir amcıkla çifte penetrasyon, ama buna bayılıyorum. Bütün gece yaparım.

Pek çok farklı erkek tarafından hırpalanıyorum, sikler sırayla beni pek çok farklı pozisyona sokuyor ama benim en sevdiğim pozisyon dört ayak üzerinde durmak - kalçalarımı beni kullanmak isteyen rastgele siklere çarpmak. Göt, am, ikisi de, umurumda değil. Keşke ağzımı da alabilseler.

Ne kadar sert sikildiğim ya da ne kadar karşılık verdiğim önemli değil, tek bir erkek bile içime girmiyor. Henüz gelmedi. Umutsuzluğa kapılan *ben oluyorum*, onlar değil, daha sert olması için yalvarıyorum, ama onlar da boşalmama izin vermiyorlar - sadece beni sınıra götürüp yalvarmaya bırakıyorlar.

Bu uzun, kirli, baş döndürücü bir oyun ve gerçekten başka bir şey, ölçeğin çok dışında.

Aynı siklerin götümü ve amımı birbiri ardına, ileri geri kullanıp kullanmadığını bilmiyorum. Siklerin kime ait olduğunu ya da kaç erkeğin sırayla aldığını bilmiyorum. Ben sadece ham etli bir sürtüğüm, hala morarmış ve acıyor.

Hem de çok azgın.

"Bir sonraki zevkini kazanma zamanı," diyor Usta ve ben onun sesini duyunca kapüşonumun altından gülümsüyorum.

"Teşekkür ederim, Efendim."

Sırtımdan aşağı yumuşak ot gibi hissettiren bir demet bıraktığında hâlâ dört ayak üstündeyim. Bir an sonra acı karıncalanmalar alevlenene kadar anlamıyorum. Isırgan otu. Ustanın elinde bir buket ısırgan otu var ve mevcut yaralarımı onlarla kirpikliyor.

"Evet!" Başka bir acı turu beni ıslatırken söylüyorum. "Kahretsin, evet!" diyorum derim karıncalanırken ve yanarken.

Çok fena acıyor ama bu bambaşka bir melodi, bambaşka bir alan.

"Fedakarlık, Holly, hatırladın mı?"

"Evet, Efendim."

Etrafımdaki bedenleri hâlâ hissedebiliyorum. Havadaki seks kokusunu alabiliyorum, amım ıslak ve aç. Ustanın ne istediğini biliyorum ve dizlerimi halının üzerine yayıyorum, kendimi dört ayaktan aşağı bırakıp arkaya uzanıyorum ve kıkç yanaklarımı onun için açıyorum.

Fedakarlık.

Önce ısırgan otlarını iç bacaklarımda gezdiriyor ve karıncalanmanın sıcaklığı piç gibi acıtırken gülümsüyorum. Onları açıkta kalan göt deliğime sürtüyor ve orası daha da kötü, acı beni tıslatıyor ve inletiyor, tıslatıyor ve inletiyor. Kıçım yanıyor, sıcak kıllar bana saldırıyor ve bundan sonra olacaklar beni geriyor. Dizlerimi destekliyorum, onları kapatmayacağımdan emin oluyorum, hiçbir şey için değil.

Fedakarlık.

Lanet olası cehennem, Usta ısırğan otlarını hırpalanmış, yırtılmış yarığım sürüttüğünde, sanki tüm vücudumda kör edici bir acının havai fişekleri patlıyor. Onlarla klitorisimin etrafında dönüyor, bacaklarımın arasında ateş alevlenirken acıdan aldığım zevki baştan çıkarıyor.

"Gelebilirsin, Holly. Kendini acıya feda et, zevk seni ödüllendirecektir."

Amım yanıyor. Nefes nefese kaldım. Boşalabilir miyim?

Gerçekten boşalabilir miyim? "Salla o kalçaları," diyor

Usta. "Al onu."

İçimde titreşen acıya, çok sevdiğim alt uzaya süzülüyorum ve benden yapmamı istediği şeyi yapıyorum. O benimle oynarken ben de kendimi onun parmaklarına bırakıyorum. Benekleniyor olmalıyım, ama binlerce dikenin dikenli ısısı bir arada bulanıklaşıyor ve kendimi tamamen ona teslim ediyorum. Ona ruhumu veriyorum.

Bu fedakarlıktır. Bu teslimiyettir.

Bu, mücadeleden vazgeçme özgürlüğüdür.

İşte bu yüzden bu kadar itaatkârim. Evet. Bu şekilde boşalabilirim.

Onun için geleceğim. Ama sonra hareket etti.

"Hayır, lütfen," demeyi başarıyorum yeni bir ısırğan otunun kalçalarımına değdiğini hissederken, çünkü kesinlikle olmaz. Yapamaz. Parmakları muhtaç amımın girişinde konumlanırken onları sıraya dizdiğini, hâlâ yarığım ile oynadığını hissediyorum.

"Durmamı istiyorsan güvenli kelimeni kullan," diyor Usta ve kendimle yeniden savaşıyorum, ama bu sefer daha kolay.

Daha az direncim var.

Ben daha istekli bir kurbanım.

"Seni sikmem için bana yalvar," diyor Usta. "Yalvar bana. İçindeki acının katı y a n m a s ı n ı istiyor musun?"

Gücümü topluyorum, o klitorisimi çalıştırırken kalçalarım sallanıyor.

"Lütfen, Usta, sik beni. Isırgan otuyla sik beni. Herhangi bir şeyle sik beni, sadece sik beni, lütfen."

"Çok acıyor, Holly. Amcığın çok güzel bir durumda."

Halimi hayal ediyorum. Am dudaklarım klipslerden kopmuş olmalı. Kıpırmızı olmuş olmalıyım ve bazı darbeler kesmiş olmalı. Ve o kadar çok yarak tarafından dövüldüm ki, sayısını unuttum.

"Keşke sikilmiş fahişe amımı görebilseydim," diyorum ona. "Beni ne kadar incittiğini görmek isterdim."

"Bu senin için daha sonraki bir zevk. Şimdilik benim sözüme güvenmek ve daha fazlası için yalvarmak zorundasın."

"Lütfen, Usta. Beni biraz daha becer. Sik beni. Kendimi sana feda ediyorum. *Teslim* oluyorum!"

"İşte bu yüzden sizi seçtik," diyor.

Eldiven giymiş olmalı, çünkü parmaklarını içime sokarken lastik gibi hissediyorum, ısırgan otlarıyla kaplı. Hasta piç parmaklarıyla içimi günah gibi yakan ısırgan otlarıyla amımı sikiyor ve adamlar onun etrafında zevkle inleyip homurdanıyor.

Bu sadece beni teşvik ediyor.

"Daha fazla," diyorum ona acının içinden. "Bundan daha fazlasını kaldırabilirim ve bunu sen de biliyorsun."

Bir parmak daha ve daha derine gidiyor, ama bu yeterli değil. Yakın bile değil.

"Hadi ama!" Çaresiz klitorisimdeki ısırganlara karşı hâlâ kıvranarak söylüyorum. "Sonuna kadar gir! Sana Efendi dememi istiyorsan, o zaman bana Efendi olduğunu göster! Sana gösterdiğim gibi, bunu hak ettiğini göster bana!"

Diğer eliyle kıç yanağımı sertçe sıkıyor ve parmaklarını derine sokuyor ve içimde günah gibi parlıyor.

Tıslıyorum ve küfrediyorum ama yine de onu geri itiyorum.

Etrafımdaki erkekler çılgına dönüyor, sikleri işleyen ellerin sesini duyuyorum ve tekrar görebilmeyi diliyorum.

"Ustanın ne demek istediğini sana göstereceğim," diyor ustam ve lanet parmaklarını içimde döndürüyor.

Beni gerçek bir dominant gibi gerdiğinde çılgılık atıyorum, bir canavar kadar sert ve şiddetli. Beni kullanırken, içimi açarken zaman duruyor. Ona karşı koymuyorum, yardım ediyorum. Bütün yumruğu içeri girip cehennem gibi yanana kadar elini geri itiyorum.

Yumruğunu içimde döndürüyor ve alev alev yanan acı beni yiyip bitiriyor.

Neredeyse yere yığılıyorum ve sadece yumruğu beni orada tuttuğu için yerimde kalıyorum.

Bunu kaldıracabileceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Hem de hiç. Belki daha sonra pişman olurum ama şu anda gerçekten gülümsüyorum, ruhum bir kez daha hardcore cennetinin mutluluğunda dans ediyor.

"Çekilmiyorum," diyor Usta. "Durmanız gerekirse bana güvenli sözünüzü verin."

Ne güvenli kelimesi lan?

"Daha fazla!" Söylemeyi başarıyorum ve lanet bir vahşi gibi çılgılık atıyorum, adamlar sırayla kıcımlı becerirken, Usta'nın yanan yumruğu hala amımın derinliklerine gömülüyken vahşi olmaktan başka bir şey yapmıyorum. Bu çılgınlık. Aklımı ve bedenimi kaybettim ama umurumda değil. İstedikim kadar bağıriyorum ve kimse beni durdurmuyor, ben onlara küfredip bağıırken ve karşılık verirken beni kullanılmayı hak ettiğim gibi kullanıyorlar. Ve bu sefer geliyorlar. Kıcımlı ağzına kadar doluyor, Usta yumruğunu içimde çevirirken döller kirpikli kalçalarımın altına akıyor.

Hepsini seviyorum.

Her şey sanrısız, çılgın, hayvani bir bulanıklığa dönüşüyor. Kukuletalı olduğum için duyularım mahvoldu ve bitkinim, tüm vücudum

Ben feryat edip ağlarken çığlık atıyor ve h    daha fazlası için yalvarıyorum. Adamlar homurtular ve iniltilerle siklerini etrafımda sallıyorlar ve k  ma bo alıyorlar, ta ki k  m sonuna kadar dolana kadar ve sonunda - ruhumun her zerresiyle bunu gerçekten hak ettiğimde - Usta eldivenli parmaklarının uçlarıyla klitorisimin etrafında dönüyor, diğer yumruğu hala amımın içinde, içeride bir parmak eklemine rendeliyor. Tam yerine.

Sikeyim.

Lanet olsun, cehennemdeki cennet gibi.

Gözlerimin arkasındaki beyaz    larla onun için geliyorum ve o kadar   lg n, azg n bir orospuyum ki bunu yaparken f  k r yorum, bileğinin etrafına f  k r yorum.

Yumruğunu içimden çıkarırken ona "Teşekkür e d e r i m , Usta," diyorum, sonra sudan  ıkm   balık gibi yere y ğlıyorum.

Isırgan otlarını özenle çıkardığını, her birini aldığından emin olmak için beni gerdiğini hissettiğimde rahatlıyorum.

"Merak etme Holly. Isırgan otları zarar vermez. Kalıcı olarak değil. Çok çarpıcı bir doğal acıdır."

   anda hasar umurumda değil.

Acaba bitti mi? Bitmi  gibi hissediyorum. Verecek ya da alacak başka bir şey yokmuş gibi.

Yoksa daha yeni mi ba ladık? Zonklayan bedenim zamanın nasıl geçtiğini anlamıyor.

K  ımı kaldırıp bacaklarımın arasına girdiğinde çok geçiriyorum. Sikini yanan amıma doğru itiyor.

"Zevk uğruna yapılan fedak rlıkların acısını anlayan tek kişi sen değilsin," diyor ve sonra ateş tuzadı ı kendi heyecanı için kullanarak sikini içime sokuyor.

Benim için olduğu kadar onun için de acı verici olmalı. Her iti inde t slıyor ve homurdanıyor ama ben de ona karşılık veriyorum, onu teşvik ediyorum. *Daha sert, daha sert, daha sert. Bana d   n  ver, Usta, l  fen!*

O bana çarparken, ruhum uçarken çılgın bölgeye geri döndüm. Eğitimli amımın tüm gücünü kullanarak acıya rağmen sikini sıkıca kavıyorum ve o bana verirken kendimi dünyanın zirvesinde hissediyorum. Kalçaları sertçe çarpıyor ve boşalırken küfrediyor, kalın kremi amımı rahatlatmak için içeride bırakıyor ve Usta'nın gelmesini sağlamaktan duyduğum sevinç tamamen başka bir baş döndürücü bölge.

Odanın atmosferi bir anda değişir, Usta nefesini tutamadan bedenler ayak sürüyüp yoldan çekilir.

"Kıpırdama," diyor, içimden çekilirken.

Bir orospu gibi nefes nefeseyim, titriyorum ve yanıyorum, ama bana söyleneni yapıyorum, hareket ettiğini duyduğumda bir sonraki adımda ne yapacağını merak ediyorum, amıma iki yumruk indirdiğini hayal ediyorum - bu mümkün mü?

Onu tekrar yanımda, kalçamın yanında diz çökmüş hissediyorum. "Biraz serinletici rahatlama," diyor ve beni duşa soktuğunda nasıl zıpladığımı sikeyim. Fıskıran soğuk su içimi dolduruyor ve içgüdüsel olarak onu dışarı itiyorum.

"Teşekkür ederim, Usta," diyorum o devam ederken, içimdeki ateş bir zonklamaya dönüşürken rahatlayarak inliyorum.

Sonunda ayağa kalkmama yardım

etti. "Başlığını çıkarma."

"Yapmayacağım," diyorum ona.

Sanırım bitmiş olmalı. Bitmesini isteyip istemediğimden

emin değilim. "Teşekkür ederim, Efendim," diyorum

tekrar.

"İyi iş çıkardın Holly," diyor ve lanet olsun, memelerimin bağını çözerken nasıl da acıyor. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, günlerce hisseceğimi biliyorum, ama kendimi örtmeme engel olmuyor. Ellerimi yanıma koymamı söylemiyor.

"Bentley'nin arka koltuğunda sizin için bir içki olacak," diyor. "Kaput yeterince büyük, onu çözebilir ve çıkarmak zorunda kalmadan içebilirsiniz."

Ancak o zaman ne kadar kavrulduğumu fark ediyorum. Yorgun, hırpalanmış, nefessiz ve bir içki için çaresiz.

"Lütfen iyileşmenizin biraz zaman alacağını unutmayın. Ayrıca Bentley'in arka koltuğunda yanınızda biraz merhem olacak. Isırgan otu semptomlarını hafifletecektir, bu yüzden bolca kullanın." Duraksıyor. "Ancak diğer yaralarınız üzerinde aynı etkiyi yaratmayacaktır. Onların farklı bir bakıma ve ilgiye ihtiyacı olacak."

Kaputun altında gülüyorum, endorfinle uçurtma gibi uçuyorum. "Evet, sanırım durum böyle olabilir."

"Aslında tekliflerinizden bir ya da ikisini erteleme gerekebilir. Oyunlar özellikle *kızıştı*," diyor ve gözlerinin üzerimde gezindiğini anlayabiliyorum. "Merak etme, senin için bunu halledebiliriz. Lütfen takvimdeki uygunluk durumunuzu uygulamada işaretleyin, ben de Orla'ya programınızı yeniden düzenlemesini söyleyeyim. Kaybettiğiniz fırsatlar için size geri ödeme yapacağız."

"Altmış bin doların üstüne mi? Ciddi misin?" Onunla konuşurken şaşırtıcı derecede rahat hissediyorum. "Gerçekten, Efendim, bunu yapmak zorunda değilsiniz. Bana zaten yeterince verdiniz."

"Hayır, Holly. Ücretini hak ettin. Bu tamamen farklı bir şey." Garip bir gurur duydum.

Başardım. Her lanet dakikanın üstesinden geldim, boyun eğip kaçmak istediğimde bile.

"Uşağı çağırayım da size eşlik etsin," diyor ve uzun zamandır hissettiğim *ertesı sabah sendromuna* en yakın şeyi yaşıyorum.

Ona sormak istediğim o kadar çok soru var ki ve bu başlığa gelince - hemen burada ve şimdi onu çıkarmak çok cazip olurdu.

Ama şovmenler böyle yapmaz. Bizler profesyoneliz, bir iş yapmak için buradayız. Ben işimi yaptım ve eve gitme vakti geldi.

Keşke *uşak* beni almaya geldiğinde ve giyinmem için beni götürdüğünde dar PVC ve stiletolar yerine pijamalarımı seçseydim. Kahretsin, sanki plastiğe sarılmışım, çiğ, yaralı

deri. Nazik olmaya çalışıyor ama mümkün değil. İşi bitirmek için fermuarla kendim boğuşuyorum.

Eve dönerken, evlenme teklifine giderken olduğundan çok daha az konforlu bir yolculuk. Hayatımın abartısı.

Elbette, bir şişe su ve 'merhem' olması gereken bir küvet buluyorum. Kapüşonumu çıkarmadan bir yudum su içmeyi başarıyorum ve telefonumu da kapüşonumun içinde kullanma dürtüsüyle savaşıyorum. Bu performanstan sonra Josh'a gerçekten bir D&S mesajı göndermek istiyorum. Benim için çok endişelenmiş olmalı, çünkü bu adamların ne istediğini ya da beni nereye götürdüklerini bilmemesine imkân yok. Tiff onlarla gittikten sonra ona bir özet vermiş olmalı. Onunki de en az benimki kadar sert olmalı ve bahse girerim daha fazlasını yapmıştır. Onun gibi bir cadalozu ne kadar zorladıklarını merak ediyorum.

Hmm. Belki kendim öğrenirim. Umut edebilirim.

Yine de bir süre daha olmayacak. Hiç şansım yok. Biraz iyileşme sürecine ihtiyacım var. Tekrar söylüyorum. Az bile söyledim.

Neyse ki evde bana yardım etmek için bekleyen inanılmaz erkek arkadaşım var.

Minnettarlık kelimesi bunu asla karşılayamaz. Josh bir aziz... ve küçük, pis bir günahkâra göz kulak olmak üzere.

Teklifin beni eve götürmek ve rahat ettirmek için bakım önerdiğini biliyorum ama buna ihtiyacım olmayacak. Arabayı park ettiğimizde Josh çoktan dışarıda park alanında bekliyor ve ben kapüşonumu çıkarıyorum. Kapıyı açtığımda iki kez şok geçiriyorum, çünkü ona D&S mesajı atmak bir yana, henüz telefonumu bile bulma şansım olmamıştı.

Ayağa kalkmama yardım ediyor ve isimsiz şoföre elini uzatıyor. "Josh, sen nasıl..." Ben başlıyorum.

"Zaman," diyor. "Mekândan dönüş altı saat otuz dakika. Buraya ne zaman döneceğini biliyordum."

"Daha önce mola verebilirdim."

Sanki bir tanrıçaymışım gibi gülümsüyor.

"Yapmayacağını biliyordum. Güvenli kelimeni kullanmanın hiçbir yolu yoktu ve bunu biliyordum."

Bir adım atarken irkildim.

"Evet, belki de yapmalıydım. Nasıl dilim dilim olduğumu tahmin bile edemezsin, cidden. Berbat haldeyim. Bana yaptıkları şeyler. İnanamazsın."

Yine de yaptı. Sırtışı her şeyi anlatıyor.

Sersemlemiş beynim bazı şeyleri kavırıyor ve bu çok açık.

Kurucularla yaptığı bir seanstan sonra tanıştığı tek kişi ben değilim. Muhtemelen sonrasında iyileşmesine yardım edeceği ilk kişi de ben değilim. Daha önce de benim yerime Tiff Bentley'den inmişti.

Josh elimdeki merheme bakıyor.

"Bunun içten yanmaya çok yardımcı olabileceğine dair söylentiler duydum." "Söylentiler, evet." Gülüyorum. "Eminim duymuşsundur."

"Söyle bana bebeğim. Topallamayı mı yoksa taşınmayı mı tercih edersin?" diye sorar.

"Normalde taşındığımı söylerdim ama şu anda kıcıma herhangi bir baskı uygulanacağı düşüncesiyle... Sanırım biraz topallayacağım, teşekkürler. Yine de bir kola minnettar olurum."

"Tamamdır. Ne istersen. Sadece söyle."

"Eğer birazcık aklım olsaydı bunu yaklaşık dört saat önce söylemem gerekirdi. Delirmiş olmalıyım."

Avluya doğru ilerlememe yardım ederken gözleri gece ışıklarının altında canlı. Bu kadar uzun süre kukuletalı kaldıktan sonra görme yeteneğini bana bahsettiği için minnettarım.

"Hoşuna gitti mi?" diye soruyor.

Şu anda bile, o çöküşün cehenneminde, sırtıtmak zorundayım.

"Evet. Bayıldım."

Gülüyor ve başımı öpüyor.

"O zaman bunda çılgınca bir şey yok."

"Bakalım bunu sabah hâlâ söyleyebilecek miyim?"

"Hayır," diyor. "Önemli olan onların başka bir teklifi geldiğinde ne söyleyeceğin ve ikimiz de bunun cevabını zaten biliyoruz."

Üzerimizdeki kuleye sırtarak bakıyorum,

yıldızlara şükrediyorum. Evet. Övüyoruz.

Deli ya da değil, gelen kutuma düştüğü anda kabul et seçeneğine tıklayacağım.

Chapter Thirty

JOSH, BAKIM SONRASI KONUSUNDA BENDEN ÇOK DAHA YETKİN. O VAR kremler ve losyonlar bolca var ve cildimi düzeltmek için son derece yetenekli ellerle kutsanmış, ama içime gelince. Tanrım, çok acı veriyorlar ama iyileşecekler. Eninde sonunda. Ayrıca, artık iç bakım hakkında biraz bilgim var...

Teşekkürler pazen ve teşekkürler *babacığım*. Kurucuların merhem hediyesini kullanmadan önce onun yöntemini kullanıyorum ve aslında işim bittiğinde o kadar da kötü olmuyor.

"Merak etme bebeğim. Hayatta kalacaksın," diyor Josh pijamalarımı giymeme yardım ederken, beni her zaman gülümseten o bilmiş sırıtişıyla. Eve geldiğim durum hakkında tek kelime etmiyor. Kaşlarını kaldırmıyor ya da dehşete kapılmıyor, yani bunun onun dünyasında yeni bir senaryo olmadığı açık.

Ne de olsa bu işte en iyi arkadaşı var.

Tiff'e tüm deneyimlerini kendim sormak isterdim, ancak bu müşterilerin *kesinlikle gizli* derken şaka yaptıklarını sanmıyorum.

Yatmadan önce bir eleştiri mesajı aldığım da çok mutlu oluyorum. Bu inceleme 'özel' olarak işaretlendi, sadece benim tarafımdan görüntülenebilir. Bir ürün tavsiyesinden çok bir okul raporu gibi hissettiriyor. Çok daha kişisel. Okumak için tıkladığım da titriyorum, gerginim.

Muhteşem bir iş çıkardın Holly, en yüksek beklentilerimizi bile fazlasıyla aştın. Lütfen kendini çok saygın olarak gör. Statünüzü son derece iyi korudunuz. Son derece iyi yapılmış bir iş için tebrikler.

Sanki bir ödül kazanmışım gibi Josh'a okudum.

"Başardın," dedi ve bana beşlik çaktı. "Zirveye yükseliyorsun, seni pis küçük megastar."

Kurucular, yaralanmalarım ile ilgili olarak bekleyen tekliflerimi yeniden düzenleyeceklerini söylediklerinde yalan söylemiyorlardı. İncelememden sonra, program planlayıcısındaki uygunluk durumumu güncellememi isteyen bir mesaj aldım. Josh yorganın altına yerleşmeme yardım ettikten sonra uygulamadaki uygun tarihlerimi değiştiriyorum ve sonra bir ışık düğmesi gibi rüya alemine gidiyorum. Gerçekten çok yorulmuştum.

Ağrı kesicileri en üst düzeye çıkardıktan ve uzun, derin bir uykudan sonra uyandığımda günlüğümün çoktan düzenlenmiş olduğunu görüyorum. Her teklif yeniden planlanmıştı. Sadece bu da değil, banka hesabıma girdiğimde, bakiyeye üç kez bakmak zorunda kalıyorum.

Ajans *kurucuları* taşıdıkları her şeyi bana geri ödediler. Her şeyi.

Her zaman. Lanet olası. Şey.

Kazandığım altmış binin üzerine fazladan otuz beş bin daha var.

95000 pound - aynen böyle.

"Buna inanamıyorum," diyorum Josh'a, yorganın altında ona sarılırken. "Bunun banka hesabımda olduğunu anlayamıyorum. Baksana. Bu delilik, değil mi? Bu delilik."

Josh teraziye bir göz atar ve sadece sırtır.

"Sen buna değersin, bebeğim. Belli ki öyle düşünüyorlar ve sen de öyle düşünmelisin. Ben öyle düşünüyorum."

Hâlâ bir parçam bu kadar değerli olduğuma inanmakta güçlük çekiyor - böyle soğuk, sert rakamlarla ifade edersek. Hayatımdaki dönüşüm beni hala şok ediyor. Kısa bir süre önce, maaşım yatmadan önce kaç paket makarna alabileceğimi görmek için hesabımı kontrol ediyordum, ama şimdi...

Hayat kesinlikle bir rollercoaster ve eminim ki yükseklerde geziniyorum.

Orla'dan tüm müşterilerimin günlük değişikliklerinden memnun olduklarını ve hiçbir sorun yaşamadıklarını belirten bir mesaj aldım. Yine de üzüldüğüm bir müşterim var. Randevusu için aylardır bekleyen biri - kelimenin tam anlamıyla. Dönem oyunlarını seven bir müşterim, rezervasyonlarımla tekrar açık olduğunu ve fisting kutumun işaretlendiğini keşfettikten sonra mümkün olan en erken fırsat için bana rezervasyon yaptırdı, ancak bu şimdi bir ay geriye çekildi. Zavallı adam, ama bu durumda onunla oynayabilmemin hiçbir yolu yok. Yaralarım amımdan daha kötü kanardı. Bu biraz abartılı oldu ama yine de. Fazladan bir ay beklemenin onun için buna değeceğinden emin olmalıyım.

Görünüşe göre yaralar çabuk iyileşiyor - sivri uçlu kesiklerde bile - ama çürükler öyle değil. Kıçım, kalçalarım ve göğüslerim önümüzdeki iki gün boyunca morlar, siyahlar ve yeşillerin soyut bir karışımına dönüşüyor ve bu bana çok yakışıyor. Her sabah aynada dönerek onları kontrol ediyorum ve Josh gelecek nesiller için fotoğraflarını çekiyor.

Kurucularla ilk konserim kesinlikle kayıtlara geçecek.

Tiff evlenme teklifinden Belgravia'ya yeni dönmüşken Josh'un -pardon *bizim*- yanına uğruyor. Oldukça hırpalanmış ve bitkin görünüyordu ama bu sefer benim yanımda hiçbir şeyi yoktu. Savaş yaralarımı gururla gösteriyorum.

"Ahhh... Nerede olduğunu biliyorum," diyor. "Evet, eminim biliyorsundur. Bileceğini tahmin etmiştim."

Ağzını kapatıyormuş gibi yapıyor. "Kesinlikle gizli."

Ben de gülerek onun hareketini taklit ediyorum. "Evet. Kesinlikle gizli."

"Kendinle gurur duymalısın, Ells. Bu tür bir teklif kolay kolay gelmez."

"Umarım tekrar gelir."

"Bana sadece küçük bir bilgi ver," diyor. "Bayıldın mı?" "Hayır," diyorum ona. "Her bir saniyeyi tamamladım."

Rocky temasını söyleme dürtüsüne direniyorum, ama o benim için yapıyor. Öyle bir gusto ile söylüyor ki, basık göğüslerimi acıtmasına rağmen gülmek zorunda kalıyorum.

"Popondaki morlukların durumuna bakılırsa, başka bir teklifin hemen hemen garanti olduğunu söyleyebilirim," diyor işi bittiğinde.

Josh iç çeker. "Ne yazık ki bunu asla yapamayacağım. Şanslı inekler."

Tiff dilini ona doğru uzatır. "Bakalım bunu kışında bir avuç ısırğan otu varken söyleyecek misin?"

Gülüyor. "Halledebileceğime eminim, çok teşekkürler."

Gözlerindeki ışıltıya bakılırsa, eminim o da isterdi. Peki ya ben? Cidden mi? Sanırım öğreneceğim.

Evlenme teklifinden üç gün sonra tekrar ayağa kalktım, hala yara bere içinde olsam da özgürce hareket edebiliyorum. Bu iyi bir zamanlama, çünkü akşam bir dizi Ajans arkadaşıyla diz çökmek için buluşmaya gidiyoruz. Ha. Ne kelime oyunu ama.

Eb, Harlot ve Bodica'nın yanı sıra Devon adında bir adam ve Cain adında biri de orada olacak - hepsiyle Noel partisinde tanıştım. Bodica hala birlikte takıldığı birkaç eski oyuncusunu da getiriyor ve görünüşe göre aramıza yeni katılanlar da var. Lochlan ve Mack. Geri kalanımızla ne yapacaklar merak ediyorum. Gerçek şovmenler arasına ilk adım attığımda ne kadar gergin olduğumu hatırlıyorum.

Umarım benim için olduğu kadar onlar için de harika bir deneyim olur.

Josh, Mulberry'nin üst balkonunda büyük bir masa ayırttı - Camden ve gotik havası artık masadan kalktığı için dünyanın merkezi.

Daha sonra, eminim kulüplere gideceğiz, ama Tiff beni tasmayla sürüklemeye çalışsa bile Camden'a gitmeyeceğim. Henüz kıyamet ikilisiyle bir kez daha yüzleşmeye hazır değilim. Tüm bu üzücü deneyimi aklımdan uzak tutmaya çalışıyorum.

Josh, ailesiyle yediği yemekten beri Carly'den haber alamamıştır ama onun için o kadar da endişeli görünmemektedir. Henüz. Ona birkaç mesaj gönderdi ve mesajlar iletildi ama okunmadı. Ne zaman onun adından bahsetsem alaycı bir şekilde gözlerini deviriyor ama ben yine de bahsetmeye devam ediyorum çünkü çapraz ateşte kalmış olması çok saçma. Bu olaydaki asıl masum taraf o.

"Kendine gelecektir," diyor. "Her zamanki gibi herkes hatalı, eminim. O ve ikiz ateşi korkunç bir duruma düşmüş olacak ve daha dikkatli olması gereken kişi ben olacağım. Melodramı bırakana kadar emebilir. O yürümeye başlayan bir çocuk değil, sadece öyle davranmayı seviyor."

Başımı istediğim kadar sallayabilirim, ancak küçük ineğin bu konuda biraz cesaretlendirilmiş olabileceğinden şüphelenmekten kendimi alamıyorum. Acaba Connor perde arkasında tüm bu üzücü senaryo hakkında ona saçmalıklar mı anlatıyordu? Bunu ona hiç yakıştıramadım. Aslında *hiçbir şeyi es* geçmezdim. Neyse ki Carly ile bir ilişki kurma ihtiyacı onun taşaklarını hizada tutmam için yeterli bir koz gibi görünüyor ve o da benimkine karışarak defolup gidebilir.

Yine tek söyleyebileceğim iyi ki kurtulduk.

Bu gece Mulberry için koyu kırmızı bir elbise giydim, kalan çürüklerimi gizlemek için bir kez olsun yüksek yakalı. Saçlarımı kıvırıyorum ve elbisemle uyumlu bir ruj sürerek her zamanki kedi hareketlerimi yapıyorum. Josh'a gelince - yatak odasından bordo bir takımla çıktığında beni güldürüyor, neredeyse benim kıyafetimle aynı tonda. Podyumdaymış gibi bir yürüyüş yapıyor, sonra simsiyah kravatını düzeltiyor ve elini kalçasına koyuyor.

"Sanırım insanlar bir mil ötede bir çift olduğumuzu anlayacaklar, değil mi?"

Ona cevap verirken hâlâ kıkırdıyorum. "Sahne ikilisi gibi görünüyoruz. Sahnede sihirbazınızın yardımcısı olabilirim."

"İlginç bir kelime seçimi."

Ben rimelimi bitirirken yaklaşıyor, ellerini omuzlarıma koyuyor ve ağzı kulağıma gelecek şekilde eğiliyor. Aynada onun muhteşem yüzünü görmek çılginca iyi geliyor, kelebekler asla durmuyor, ama bu gece çırpınışlar özellikle canlı.

"Bir performans ikilisinden bahsetmeniz komik aslında," diyor. "Çünkü oldukça alakalı olabilir."

"Ne alakası var? Neden? Ben uyurken sihir numaraları falan mı öğreniyordun?"

"Tam olarak değil, hayır." Telefonunu almak için cebine uzanıyor, ben de rimelimi makyaj çantama geri koyduktan sonra telefonu elime alıyorum.

"Ortak bir teklif için bana ulaştılar," diyor. "Müdavimlerimden biri değişiklik olsun diye amcığın tadına bakmak istiyor. İki katı teklif etti."

"Duble mi?"

"Aynı anda iki şovmen. Kimi davet edeceğim benim takdirime bağlı. Eminim Ajans forumlarında bu tür bir şey için ilgili tarafları soran başlıklar görmüşsünüzdür, ama hey, buna ihtiyacım yok, değil mi? Burada mükemmel bir suç ortağım var."

Sandalyede dönüp ona bakıyorum.

"Birlikte bir evlenme teklifi yapmamızı mı istiyorsun?"

"Evet, biliyorum. Ayrıca, bir noktada kartlarda ortaya çıkması kaçınılmazdı, kelime oyunu yapmak istemedim. İşte karşınızda. İlk ortak teklifimiz. Bu konuda ne hissediyorsun *ortak*?"

Arka planda bu tür bir senaryo hakkında düşünüyordum, Josh'un başka biri tarafından sikilmesini izlemenin nasıl bir şey olacağını merak ediyordum - bir müşterinin fantezilerinin kaprisine tabi olmak ve onun da bana aynısını yapmak zorunda kalması. İkimiz de bir teklifi harfiyen yerine getiriyor, aynı odada performans sergiliyor, talimatlara uyarak para kazanıyor olacaktık.

"Sence buna hazır mısın?" diye soruyor ve ben de ekranındaki ayrıntıları tarıyorum. Neredeyse hiçbir şey yazmıyor.

KULLANICI 1543. ERKEK. 34.

SICAK, SERT BİR İKİLİ OLMA ZAMANI. YAKINDA GÖRÜŞÜRÜZ.

SÜRE: ALTI SAAT.

Teklif fiyatı: Her biri 12000 sterlin.

AYRINTILARIN EKSİKLİĞİNDEN DOLAYI KAFAM KARIŞMIŞ BİR ŞEKİLDE YÜZÜMÜ BURUŞTURUYORUM VE JOSH GÜLÜMSÜYOR.

"Güvenin bana. Bu sert bir şey. Belirsizlikler heyecan verici olabilir, inanın bana."

Telefonunu geri veriyorum. "Cevabın ne olacağını zaten biliyorsun. Bana teklifi göstermeden önce de biliyordun."

"Umarım sezgilerim doğrudur."

"Sezgileriniz her zaman doğrudur. Hava durumunu Met Office'ten daha iyi okuyabilirsiniz."

Önümde kabul et seçeneğine tıklıyor. Teklif gelecek hafta başında yapılacak.

Artık takvimde olduğu için farklı hissettiriyor. Telefonuma bildirim geliyor ve kabul et butonuna tıklıyorum.

"Sence tuhaf olur mu?" Ekranımdaki tik işaretine bakarak ona soruyorum.

Omuz silkiyor. "Bilmiyorum. Belki de. Bir kıskançlık nöbetinin derinlerden başını çıkarıp çıkarmadığına bağlı. Gözden uzak olduğunda farklıdır. Önemli bir şey değil. Ama gözünüzün önündeyse..."

Bariz soruyu soruyorum. Artık benim için odada fil yok.

"Amy ile yaptığında nasıldı? Ortak teklifler işe yaradı mı?"

"İyi idi," diyor. "Harikaydı. Her şey eğlence ve oyun. Ta ki müşterilerden biriyle çıkana kadar. Sanırım bu saçmalıktan sonra güvenlik seviyem normal standartlarının biraz altında kalmış olabilir."

Bunu anlayabiliyorum. *İhanet* kesinlikle ruhta iz bırakıyor. Josh'la birlikte güvensizliğim gün geçtikçe azalıyor.

Gözümün önünde başkalarıyla tutkulu bir şekilde sevişmesini izledim. En ufak bir tetikleyici bir şey olmadı ve her şey güçlenerek devam etti. Yine de bedende gerçekten bu kadar kolay olacak mı?

O uzaklaşırken kolunu tuttum.

"Josh, dinle. Amy'nin yaptığını yapmayacağım, tamam mı? Müşteriler ne kadar ateşli, ne kadar iyi ya da ne kadar yüklü olursa olsun, hiçbir şey fark etmeyecek. Onlar senin yanında bir hiç."

Gözleri tam benimkilerin üzerinde. "Bunu daha önce de duydum bebeğim. Bu kelimeleri, neredeyse harfiyen."

Tabii ki yapardı. Bu düşünce tam kaburgalarımın saplandı. Amy bunu ona defalarca söylemiş olmalı.

"Benden değil, sen yapmadın."

"Biliyorum," diyor. "Ve sana

inanıyorum." "Emin misin?"

Göz kırıyor. "Olabileceğim kadar eminim, yoksa teklifi kabul etmem mümkün olmazdı. Bu adam en iyilerden biri. Zengin biri. Ve seksi. Onun şovmeni olmak bir onurdur. Paralı ya da değil, istediği herkesi elde edebilir."

"Hiçbir şey fark etmeyecek," diyorum ona. "Benim için en iyilerden sadece *biri* var. Ve o da kırmızı bir takım elbise giyiyor, tam burada, şu anda."

"Teşekkürler bebeğim," diyor ve rujumu korumak için beni dudaklarımdan hafifçe öpüyor. "Ve kırmızı takım elbise notuna göre, gitme zamanı."

Mulberry'ye giderken Tiff ile aynı taksiyi paylaşıyoruz, bu yüzden Josh'a çifte iş yaptığımız gizemli, mega seksi müşteri hakkında daha fazla bir şey sorma şansım olmuyor. Tiff'in bize yeni gelenler hakkında anlattıklarını dinlerken elimi onun bacağına koyuyorum. Forumlarda onlarla nasıl sohbet ettiğine dair haberler veriyor.

Josh'un bacağını sıkıyorum çünkü Lochlan'dan bahsederken sesinin nasıl değiştiğini fark ediyorum, sadece birazcık. Ve onun adını her andığında gülümsüyor. Sadece geçerken, ama bu beni meraklandırmaya yetiyor.

Onu sevdiği birinin yanında sırtırken, sevilirken ve rahatlarırken görmek beni çok mutlu eder. O bunu hak ediyor. Rüya gibi ve bir servet değerinde. Sanırım bu Tiff'in değil *Creamgirl'ün ilgi alanına* giriyor. Bence Tiff'in özgüven seviyeleri arasında kimsenin fark edemeyeceği kadar büyük bir uçurum var. Sanki derinlerde çürümüş, seilmeyen bir yanı olduğundan korkuyor gibi.

Bunu anlayabiliyorum. Neyse ki ben yoluma devam etmeyi başardım - ya da her gün azar azar devam etmeye çalışıyorum - ama herkesin kendi iç kapısının karanlığını iyileştirebileceğini sanmıyorum.

Belki de bu Lochlan denen adam ona yardım edecek kişidir. Daha önce birinin ismine bu şekilde gülümsediğini hiç görmemiştim, belli ki Josh da görmemiş. O bunu tekrar yaptığında beni dürtüyor, ancak hissedilecek kadar sert ve sırtarak gözlerimin içine bakıyor. O da benimle aynı şeyi düşünüyor.

Josh taksi şoförüne bahşış veriyor ve üçümüz kol kola Mulberry girişinin ihtişamına doğru yürüyoruz. Bize üst kata kadar eşlik ediliyor ve Eb, Bodica, Harlot ve Devon'un beklediği masamıza götürülüyoruz. Kocaman sarılıyoruz ve daha merhabalarımızı söyleme aşamasındayken bize katılmak üzere başka insanlar da getiriliyor.

Tiff'in "Lochlan ve Mack, merhaba, tanıştığımıza sevindim" dediğini duyduğumda Eb'i hala kucaklamıştım ve kendimi tanıtmak için geri çekildim. Ta ki onlardan birini görene ve kanım donana kadar.

Mack. Bu onun adı. Evlenme teklifi sırasında kovulup kaçmadan önce beni *babamın* kanepesinde beceren salak.

Ödüllü bir puştı ve onunla tanıştığım andan itibaren ona katlanamadım. Adam beni bir teklifin parçası olarak becerdi ve o zaman onun bir aptal olduğunu düşünmem önemli değildi, çünkü sadece *işti*, ama onu burada, önümde, yüzünde aynı kibirli sırtışla görmek, içimdeki nefretin kıvrınması için yeterli.

Babamın evindeyken erkek arkadaşım olabilirdi ama şimdi bir restoranda arkadaşça davranmam gereken bir ahmak.

Gülümseyip ona el sallarken dişlerimi sıkıyorum *Mack*, sonra o da bizimle birlikte oturunca geriliyorum - herkese nasıl tanıştığımızı anlatırken kahkahalar atıyorum.

Puşt herif bunu gerçek hayattaki erkek arkadaşımın önünde gururla ilan ediyor, sanki *ben hiç yokmuşum*, sadece deliklerine vurmak için para aldığı kızı varmış gibi.

"Seviştik," diyor arkadaşlarıma. "Amını ve gtn çok iyi biliyorum ama adını bilmiyorum."

"Ben *Ella*," diyorum ona ters ters bakarak, ama umurunda bile değil, lanet olası Mulberry'de olmamıza rağmen yüksek sesle ve yıpratıcı bir şekilde olayı anlatmaya devam ediyor.

Herkese beni bir kanepede becerdiğini ve hasta ucube *babası* eve geldiğinde kaçmak zorunda kaldığını anlatıyor ve sonra Bodica'nın göğüslerine bakıyor ve *keşke o olsaydı diye* şaka yaparken bir kahkaha daha atıyor.

Hiçbir zaman vaaz veren, protesto eden ya da görüşlerimi dünyaya duyuran biri olmadım ama bu pislik karşısında kendime engel olamıyorum. şarabımdan biraz yudumladım ve kendimden beklemediğim bir ses buldum.

"*Babam hasta bir ucube* değil," diyorum. "O *senin* maaşını ödeyen bir müşteri. Ben de bir *iş arkadaşıyım*, masada gülüp geebileceğin ucuz bir amcık parçası değilim."

Kaşlarını kaldırıyor ve yine kahkahalar atıyor, sanki pislik olan benmişim gibi, ama beni küçümsemeyecek ya da susturmayacak. Siktir et onu.

"Ciddiyim," diyorum ona. "Kariyerimizle dalga geçmek istiyorsan kendine yeni bir kariyer bul. Birçok insan bizim sahip olduğumuz fırsatlara sahip olmak için her şeyini verirdi."

"Fahişe olmak için mi?"

Josh boğazını temizliyor, Mack'e dik dik bakarken yanıma yaklaşıyor. Ondan gelen ateşi hissediyorum. Masadaki herkesin gözü önünde elimi tutuyor.

"Sanırım iyi maaşlı, yüksek sınıf şovmenler olmayı

kastediyorsunuz." "Evet, fahişeler."

"Tamam, sana uyuyorsa fahişelik de, bana gayet uyuyor, sadece bu konuda bir tür şakaymış gibi mızızlanıp durma. Ve dur.

Kız arkadaşımın amını sikmekten zevk alıyorum. Onun yerine amını *sikebildiğim* için sevin. Çoğu insan bu ayrıcalığa sahip değil."

Tiff, Mack'e "Kapa çeneni," diyor ve bakışları herkesin bakışlarından daha kötü.

Neyse ki son katılımcılar da gelip masayı doldurunca gerginlik biraz azalıyor. Kingsley ve Bodica'nın eski arkadaşları dikkatleri ahmak Mackass'ın üzerinden çekiyor ve o da yüzünü kapatıyor, homurdanarak gülmesi arka planda kayboluyor. En azından şimdilik.

Onu görmezden gelip Bodica'nın eski arkadaşlarına kendimi tanıtmaya odaklanıyorum, onlar hakkında her şeyi duymak için heyecanlıyım ve Josh da bana katılıyor, sohbet gayet iyi akıyor.

"Şovmen olmayı özlüyorum," diyor Belle. "Ama kitaplara geri döneceğimi söylesem Mark'ın bundan pek hoşlanacağını sanmıyorum. Paylaşmayı sevmezdi."

Arkadaşı Sasha başıyla onaylıyor. "Aynen. Ama hayır, Frank de bundan hoşlanmazdı. Tam bir baş belası ama kesinlikle hayır. Geri dönmeyi düşüneneğimi aklımdan bile geçirse kalbi kırılır."

Belle, Sasha bunu söylediğinde kendi kendine güler ve çantasına uzanıp telefonunu alır.

"Eğer böyle bir şey olsaydı bu şarkıyı çalardı, hem o hem de Mark, birlikte söyleyebilirlerdi!"

Bir şey arıyor ama Sasha da onunla birlikte gülmeye başladı bile. "O şarkı!

Aman Tanrım, evet! Duydun mu?"

Belle kaşlarını kaldırır, hâlâ kaydırmaya devam eder.

"Evet, gezegendeki herkesin şimdiye kadar bunu yaptığına eminim, değil mi?"

Kingsley de gülüyor. "İnsanlar her beş dakikada bir bunu bana gönderiyor."

Ne konuştukları hakkında en ufak bir fikrim yok, boş boş bakıyorum, Josh da öyle.

"Hangi şarkı?"

Tiff kulak misafiri olarak

eğiliyor. "Şarkı mı? Ne

şarkısı?"

"Bu adamın eski sevgilisinin bir fahişe olması ve kalbini kırması hakkında yazdığı bir şarkı. Birkaç gün önce viral oldu. Bu konuda çok üzgündü. Harika bir melodi. Cidden."

İçim ürperdi.

Hayır.

Lütfen sezgilerimin doğru olmasına izin verme. Bu sefer olmasın.

Ne olur ne olmaz diye telefonundan şarkıyı aratmayı bırak, sormak bile istemiyorum. Her ihtimale karşı.

Kaydırmaya devam ediyor. Sonra yazarken konuşuyor.

"*Binde bir* deniyor. Ölçeği aştı. Şimdiden büyük bir anlaşma yaptığını düşünüyorlar. İnsanlar her yere ilan veriyor, eski fahişesinin kim olduğunu öğrenmeye çalışıyorlar." Kıkırdıyor. "Ajans kızı mı diye merak ettim aslında."

Oh, Tanrı aşkına. Hayır.

Telefonunu çevirir ve işte oradadır. Connor. Güvenilir gitarı ve melankolik rock sesiyle, sanki kalbi parçalara ayrılmış gibi şarkı söylüyor.

O benim binde birimdi... sonsuza dek tek olacaktı... Ama ben onun

binlerce sikişinden sadece biriydim, başka bir şey değil.

Serseri Mack'e kızgın olduğumu sanıyordum ama bu, o videoyu gördüğümde içimdeki öfkenin nasıl kabardığıyla kıyaslanamaz bile. Lanet olsun, eski sevgilim sadece Josh'ın ailesinin evindeki yemekleri mahvetmekle kalmadı. Mulberry'deki yemekleri de benim için mahvetti.

Ben ayağa kalktığım da Josh da ayağa kalkmaya çalışıyor, ama ben kalkıp ayağa kalkmadan önce bir kez daha "hemen dön *bebeğim*" demeyi başarıyorum.

iyi olacağımı gösteren bir jest olarak. Bu saçmalığı benden görmesini istemiyorum. Zaten yeterince utanç verici.

Connor bu şarkıyı milyonlarca kez izledi. MILYONLARCA. Ve bu benim hakkımda bir şarkı.

Ben lanet olası bir fahişeyim... ve insanlar bunu bilmek istiyor. Benim hakkımda. Kalbini kıran fahişe. Pislik. Lanet olası pislik.

Görünüşe göre Connor'ın kariyerini ben yapıyorum, değil mi? Ne kadar ironik.

Binde bir. Evet, doğru. Tabii ki öyleydin. Lanet olası pislik.

Tiff ve Eb peşimden koşarken tökezleyerek tuvalete gidiyorum ve elimdeki chardonnay bardağını doğruca klozete kusuyorum.

Chapter Thirty-One

EB VE TIFF TEK KELİME ETMEDEN KABİNE GİRİP

Ben. Bir kuru kusmuk daha kusarken Eb yanımda diz çöküyor ve sessiz bir teselliyle omzumu ovuyor.

"Özür dilerim," diyebildim.

"Ne için üzgünüm? Senin yerinde olsaydım ben de kusardım." "Aynen," diyor Tiff. "Ne boktan bir herif."

Connor'ın saçmaladığını biliyorum ama ondan son yumruğu yediğimi düşünsem de **b i r** başkası geliyor.

Öğürmeyi bitiriyorum ve sırtımı kabin duvarına dayayarak oturur pozisyona geçiyorum. Ağlamak istemiyorum, gerçekten istemiyorum. Connor gözyaşlarımı hak etmiyor. SIKTIR ET ONU.

Tiff bana ve Eb'e yerde katılıyor ve her biri dizlerimden birini sıkıyor, hepimiz burada sıkışmış durumdayız ve kapı hala genişçe sallanıyor. Başka bir kadın banyoya giriyor ve bize şöyle bir bakıyor, sonra da yan gözle bakıp başını sallıyor. Ellili yaşlarının sonlarında olmalı ve

ve yaraya tuz basıyor - beni böyle bir yere asla ait olamayacak bir kız gibi hissettiğim günlere geri götürüyor.

Kendimi çok savunmasız hissediyorum, soğukkanlılığımı geri kazanmak için son bir çabayla derin nefes alıyorum, ama Josh kadınlar tuvaletine girip gözlerinde somut bir endişeyle kabin kapısında durduğunda, bu çok fazla. Gözyaşlarımı boğarak geri çekiyorum ve sonunda bir kuru kusma daha yaşıyorum. Sonra bir tane daha. Kızlar ona yer açmak için uzaklaşıyor ve bu sefer yanıma o oturuyor ve elini sırtımda aşağı yukarı gezdiriyor. Connor'ın sesi hâlâ kafamın içinde, o aptal şarkı sözlerini söylüyor. Hala videoyu görebiliyorum, orada oturmuş tıngırdatıyor, tıpkı eskiden önümde yaptığı gibi. Her. Tek. Gün. Ve şimdi, nihayet, tüm dünya bunu görüyor. Yılların hayalleri sonunda gerçek oluyor.

Josh'un kolu omzumda güçlü bir şekilde duruyor ve ben sonunda yıkılıp öğürürken ve ağlarken beni sıkıca tutuyor. Muhtemelen takım elbise ceketinin her tarafına sümkürüyorum, ama o umursamıyor, sadece kollarında genç, kırık bir gençmişim gibi beni yatıştırıyor.

Ben de öyle hissediyorum, her şeyi baştan yaşıyorum.

Sonunda düzgün nefes almaya başladığımda, "Eve gitme zamanı," diyor. Rulodan bir tuvalet kâğıdı koparıp uzatıyor ve kâğıt mendile bulaşan makyajım nasıl bir enkaz gibi göründüğümü doğruluyor.

"Bunu görmek zorunda olmamalısın," diyorum ona, utanarak. "Bu benim Connor'la olan saçmalığım, senin başa çıkman gereken zavallı pisliğin değil. Aptal eski sevgilim yüzünden bu saçmalıklarla uğraşmak zorunda kalmamalısın çünkü artık onu sevmiyorum bile. Seni seviyorum. Sadece..."

Kelimeler bulmakta

zorlanıyorum. Bunu

nasıl açıklayabilirim?

Yanımda oturan adamı söyleyebileceğimden çok daha fazla seviyorum ve Connor geçmişte kaldı, ayakkabımdan kazımaya çalıştığım bir bok parçası gibi, ama yok olmuyor. Sürekli yolumda beliriyor, bir kâbus gibi üzerime atlıyor.

Josh, "Birinden uzaklaşmaya çalışmak size zarar veremeyecekleri anlamına gelmez," diyor. "Hâlâ silahlılar ve seni vurmaya yetecek kadar cephaneleri var." Başımı öpüyor. "Hadi bebeğim, gidelim buradan. Bahanelerimizi çoktan hazırladım, merak etme."

Hepsinin masada bunu tartıştığını düşündükçe bir kez daha ürperiyorum. Mack muhtemelen kahkahalarla gülecektir, umurumda olduğundan değil. Ya da umursamamalıyım. Yine de derinlerden yükselen bir başka aptalca, acı verici anı. Okuldayken aptal, değersiz bir ucubeymişim gibi bana gülmeleri, herkesin hayatımı serbestçe tartışması.

Ama bu kalabalık öyle değil. Tiff ve Eb beni karalamaya çalışan herkesi yerden yere vururlardı ve bunu biliyorum, tıpkı benim de onlar için aynısını yapacağım gibi.

Josh ayağa kalkmama yardım etti ve sifonu çekti. Neyse ki sadece şaraptan zehirlendim, ana yemek ve tatlıdan değil. Küçük merhametler.

Büyük aynada kendimi görüyorum ve kuru bir kahkaha atıyorum. Göz kalemim ve rimelim yanaklarıma dökülmüş. *The Crow* filminde olabilirdim. Mendillerle silmeye çalışıyorum ve işe yarıyor gibi, en azından buradaki her kafa bana bakmak için dönmeden buradan çıkmama yetecek kadar.

"Hazır mısın?" Josh soruyor ve elini tutarken başımı sallıyorum.

Birkaç kadın içeri girerken Josh'ı benimle birlikte görünce dehşetle geri adım atıyor ama o onları gülümseyerek yatıştırıyor.

"Özür dilerim hanımlar. Şimdi gidiyorum."

"Ona ihtiyacım vardı," dedim. "Hastaydım."

Yanlarından geçerken başlarıyla selam veriyorlar ve ben de olabildiğince hızlı bir şekilde restorandan geçip merdivenlerden inerek buradan çıkıp bir taksiye binmek için acele ediyorum. Eve gitmek istiyorum. Hemen şimdi. Pijamalarım evde, kanepede güvende ve gözlerden uzakta olmalıyım.

Sadece taksiye bindiğimizde pişmanlık duyuyorum.

Neden o pisliğin zamanımı mahvetmesine izin verdim ki?

Benim hakkımda şarkı söylemesi, doğru bile olmayan saçmalıklar yüzünden beni utandırması neden umurumda olsun ki?

Şok, evet. Korku, evet. Ama acı,

gerçekten mi? NEDEN?

Mulberry'de eğleniyor olmalıydım, beni *yine* kazıklayan bir ahmak iç in ağlamamalıydım.

"Dudak çiğneme taklidi yapma zahmetine bile girmeyeceğim," diyor Josh ve ben iç çekiyorum.

"Kendimi aptal gibi

hissediyorum."

"Neden?"

Omuz silkiyorum. "Beni böyle hissettirebildiği gerçeğinden nefret ediyorum. O buna değmez."

Saçlarımı kulağımın arkasına doğru tarıyor. "Eğer Amy'nin milyonlarca kez izlenen bir videoda benim hakkımda ve onun ruhunu nasıl mahvettiğim hakkında mırıldandığını görseydim, ben de kendimi o kadar iyi hissetmezdim, Ella."

"Özellikle de dünyaya senin bir fahişe olduğunu söylüyorsa."

"Hmm." Duraksıyor. "Aslında bu çok da umurunda olmazdı. Kime isterse benim geçimimi sağlamak için insanlarla yattığımı söyleyebilir, ama eğer onu nasıl kazıkladığımı konusunda aşırı melankolikse, bir sürtük gibi yalan söylüyorsa, bu başka bir mesele."

"Gerçekten mi?" Ona bakıyorum. "Kimin bildiği umurunda değil mi?"

Gözünü bile kırpmadı. "Hayır." Saçımı tekrar okşuyor. "Bundan utanıyor musun?"

Sorusu, üzerinde düşünmem için acımı yeterince kesiyor. Öyle miyim? Hayır. Günden güne değil. Richard Jacobs beni bok gibi hissettirdi, utandırdı ve bunu kendi çıkarları için kullanmaya çalıştı, ama işe yaradı mı? Hayır. Eski evimin önündeki serseriler, bisikletlerinin üzerinde pislik gibi benimle alay ediyorlardı - işe yaradı mı? Hayır. Artık işe yaramayacaktı. Onlara orta parmağımı gösterip gülüp geçerdim, hatta belki onlara bir meme gösterip fiyat aralığının dışında olduğunu söyledim.

Yine de çok ama çok farklı olan bir alan var. Düşüncesi bile tüylerimi diken diken eden bir alan. Aslında ürperten.

Ailem.

Ya onun lanet şarkısını duyarlarsa?

Josh sertleştiğimi hissediyor.

"Ne?" diye sorar.

"Annem ve babam," diyorum. "Ya duyarlarsa?"

"Bilmiyorum," diye yanıtlıyor. "Bu, onlara ne iş yaptığınızı söylemeyi planlayıp planlamadığınıza bağlı."

Josh'un ailesi benimkinden çok farklı. Yemek masalarının karşısında oturmak, Connor'ın Carly ile aşk oyunu oynamasına bakmak, ama onlarla tanışmak ve aralarındaki açıklığı görmek ve Josh'un bana anlattığı şeyler cehennem gibiydi. Dürüstlüğü hoş karşılıyorlar. Önyargısızlık. Gerçek benliğiniz olabilmek ve bunu kucaklamak.

Ama ailem de öyle, değil mi? Beni hep ben olduğum için sevdiler. Garip, gotik bir hayalperest, Connor'ı gerçeğe dönüşen hayali rüya yolunda takip ediyor. Ne şaka ama.

Fahişe olduğumu bilselerdi beni yine de severler miydi?

Halkla ilişkilerdeki üst düzey işimle ne kadar gurur duyduklarını düşündüğümde bir kez daha ürperiyorum. Bunun elimden alınacağı düşüncesi beni hasta ediyor. Tekrar.

"Belki de daha çok erken," diyor Josh. "İnsanların en yakınlarına ve en sevdiklerine bunu söylemesi o kadar da kolay değil. Pek çok şovmen bunu asla yapmaz."

"Yine de seçme şansım olmayabilir, değil mi?" Ona bakıyorum. "Connor'ın haberi yayıldı. Ailem bunu kendileri için duyabilir."

"Sosyal medyada geziniyor olma ihtimalleri var mı?" "Pek sayılmaz."

"İngiltere'deki müzik haberlerini takip etmeye ne dersiniz?"

"Muhtemelen hayır. Ama bu Connor, değil mi? Eğer bu işin kokusunu alırlarsa, bir roket gibi üzerine atlarlar. Ve bu gidişle öğrenecekler, değil mi? Eğer büyük bir başarı elde ederse, bunu öğrenecekler, gelecek hafta, gelecek yıl, kim bilir, ama öğrenecekler. Bir gün o şarkıyı duyacaklar."

Josh sessiz kalıyor. Bunun doğru olduğunu biliyor.

Belgravia'ya giriyoruz ve taksi şoförünün muhtemelen her kelimeyi dinlediğini fark ediyorum, ama umurumda değil. İşlerin küçük şemasında iyi bir işaret.

Josh'la birlikte avluda yürürken hâlâ içim içimi yiyor ve her ne kadar bana acı verse de ailemin bunu benden duymasını tercih ediyorum.

Ama henüz değil.

Onlara yüz yüze, göz göze anlatmak istiyorum. Bendeki değişiklikleri görebilecekleri bir yerde, tam önlerinde. Onlara gerçek mutluluğumu anlatabileceğim bir yerde, *aramayı sonlandır tuşuna basıp* dehşet içinde hıçkırığa hıçkırığa ağlamadan.

Üç hafta içinde Heathrow havaalanına inecekler. Tarih imzalandı, mühürlendi ve yakında teslim edilecek.

Connor'ın başarısının o zamana kadar onlardan gizli kalması için dua ediyorum. Bir pislik gibi bunu onlara kendisinin söylemesi ihtimali tüylerimi ürpertiyor. Ama sonra hatırlıyorum, böyle bir lüksü yok. O Carly ile birlikte ve bu gemiyi sallamayacak. Josh'ın ailesinin evinde bu açıkça belli oldu.

Bunun için teşekkürler.

Daireye çıkıyoruz ve eve dönmüş olmak içimizi rahatlatıyor. "Bize

bir kahve getireyim," diyor Josh.

"Teşekkürler, sen en iyisisin."

Sırıtarak şansını deniyor. "Rock ikonundan bile daha mı iyi? Eğer bu kadar ödüllü bir aptal olmasaydı gururum okşanırdı."

Mizahına bayılıyorum. Acımı biraz olsun hafifletiyor. Topuklarımı tekmeliyorum ve morarmış popomu umursamadan kendimi kanepeye atıyorum.

Planımı sağlamlaştırmak için kendi kararlılığımı topladığımda kahvelerimizle bana katıldı.

"Anneme ve babama söyleyeceğim ama bunu onlar buradayken yapmak istiyorum. Bunu görüntülü arama ile yapmak çok kişisel."

Josh başını sallar. "Tamam. Sen duyuruyu yaparken ben de dışarı çıkıp Tiffi ziyaret etsem iyi olacak, yoksa baban ekmek bıçağıyla dairenin içinde beni kovalayabilir. Ben kolay bir günah keçisiyim."

"Günah keçisi olmayacaksın. Seçim her zaman benimdi. Eğer bu seçimi yapmamış olsaydım, seninle asla tanışamazdım."

"Evet. Ama bunu tam olarak böyle görmeyebilirler."

"Gerçek bu ve bu konuda dürüst olacağım. Ben olduğum kişiyim. Eskiden olduğum, zayıf ve yalnız, Connor'ı kendimin önüne koyan kız değilim. Zaten yarısını bile bilmiyorlar," diye itiraf ediyorum. "Londra'da ne kadar meteliksiz ya da zor durumda olduğum hakkında hiçbir fikirleri yok. Ben sahip olduğumuz her kuruş için mücadele ederken onun nasıl *ağ* kurup etrafta dolaştığından haberleri yok. Eğer bilselerdi bunu asla kabul etmezlerdi."

Josh iç geçirir. "Bu onlara söylemek zorunda olduğun büyük bir ifşaat."

"Evet. Bunu daha önce yapmalıydım. Ama kendime karşı da dürüst değildim. Daha fazlasını savunmak için kullanabileceğim kendime ait bir özgüvenim yoktu."

"Sana inancım tam," diyor Josh. "Eminim onlar da sana güveneceklerdir."

İç çekiyorum ve başımı arkaya yatırıyorum. "Connor'ın şarkısını duymadan önce Heathrow'a varmaları için dua etmeliyim." Düşünceler karmakarışık, ama aynı anda apaçık hale geliyorlar. Yine aynı şeyi yapıyorum. Yapabileceğim hiçbir şey yokmuş gibi pasif bir seyirci rolünü oynuyor ve en iyisi için dua ediyorum.

Ama yapabilirim.

O pislikle kendim konuşabilirim ve ona kimliğim hakkında çenesini kapalı tutmasını söyleyebilirim, yoksa ona saldırmak için elimdeki tüm cephaneyi kullanırım. Carly'yi, *ikiz alev aşkını*, *bağlantılarını* ve ondan istediği her şeyi istiyorsa beni bu işe karıştırmasın.

Connor'ın şarkısındaki rolümü ailemin duymaması için elimden geleni yapacağım.

El çantamdan telefonumu alıyorum ve Josh kaşlarını kaldırıyor. "Bu hızlı bir geri dönüş oldu. Onları hemen arayacak mısınız?"

"Hayır," dedim. "Önce konuşacağım başka biri var. Acıyı ve hiçbir şey ifade etmeyen aşağılanmayı siktir et. Kaynağa gitme zamanı. Pisliğin kendisine." Connor'ın numarasının engelini kaldırıyorum.

"Gideyim mi?" Josh yatak odasını işaret ediyor. "Sizi biraz yalnız bırakayım mı?"

Başımı salladım. "Gerek yok. İstersen kalabilirsin. Ona söylemek isteyip de senin önünde seve seve söyleyemeyeceğim hiçbir şey yok. Kim bilir," diyorum *aramaya* tıklarken. "Belki o pisliği tebrik bile ederim. En azından yedi yıl boyunca ona yardım etmeye çalışmam boşuna değilmiş."

Connor'ın telefonunun telesekretere düşmesini ya da ekranda adımı görür görmez aramayı iptal etmesini bekliyorum. Elinde bir kadeh şampanya ile Carly ile bir yerlerde parti yaparken ya da her ne halt ediyorsa benimle konuşmaya o kadar da hevesli olacağını sanmıyorum.

Yine de yanılmışım, aramanın saniyeler içinde bağlandığını duyuyorum. Tahmin ettiğim gibi arka planda belli belirsiz bir sesler ve kulüp sesleri var.

"Ella?! Seni başka bir numarada denemek üzereydim, beni duydun mu?"

Akışını kesiyorum, sesim sert ve güçlü, tüm incinme izleri kuruyup yok oluyor. Geriye kalan tek şey öfke. Ama bağırıp çağırmıyorum, çünkü o bu tepkiyi hak etmiyor. Benden gelecek hiçbir şeyi hak etmiyor.

"Evet, şarkınızı duydum. Görünüşe göre evrenin geri kalanı da duymuş, değil mi? Anladığım kadarıyla oldukça büyük bir başarı yakalamışsın. Eski sevgilinin bir fahişe olarak kalbini kırması çok yazık, değil mi? Onu aldatmış olman ve bunu yapmadan önce onu pisliğin içinde bırakmış olman çok yazık. Ama o kısmı atlamışsın, değil mi? Ne büyük bir dikkatsizlik."

Arka plandaki gürültü kesilir ve sonra sessizlik olur, sadece onun nefesleri. Dışarıda bir yere adım atıyor olmalı. Büyük ihtimalle Carly'den uzağa.

"Burada neler olduğunu görmüyor musun?" diyor ve sesinde ne bir kibir ne de bir kutlama neşesi var. Beni gençliğimize geri götürüyor. İçim daralıyor çünkü sesi çok taze geliyor. Yani... *aşık*. "Senin sayende başardım, tıpkı her zaman bildiğim gibi. Her zaman. Bu arada ne olursa olsun ve yaşadığımız tüm saçmalıklara rağmen, ihtiyacımız olan sonuca ulaştık. İkimiz de." Duraksıyor ve ben konuşmak üzereyken o devam ediyor. "Artık mesele yine biziz. Birlikte. Rüyalarımızı yaşayabiliriz. Dünyayı dolaşabiliriz. İstedığımız her şeyi yapabiliriz."

"Bekle, Connor -"

"Senin artık fahişe olmana gerek kalmayacak, benim de boktan kulüplerde dolaşıp yükselmek için bağlantılar kurmaya çalışmama gerek kalmayacak, yeniden *biz olabiliriz*. Sen ve ben. Tıpkı her zaman olmamız gerektiği gibi."

Sözleri karşısında şaşkına dönmüş durumdayım, o devam ederken ben de sindirmeye çalışıyorum.

"Görmüyor musun? Bu kader mi? Yıllarımızı hayal kurarak geçirdik ama kader bazen garip bir yol izler, değil mi? Evet, birkaç yıl acı çektik ama buna değdi. *Değecek*, yemin ederim. Hayatım üzerine yemin ederim, Ells."

Onunla alay ediyorum, çünkü bir zamanlar ona nasıl da inanırdım. Bir parçam hala inanıyor. Ona ve söylediği her şeye tapan gençliğim. Ama şimdi bu saçmalığa sadece gülüyorum. Sözleri karşısında buz gibi hissediyorum.

"İkiz alevler, değil mi?"

"Bu lanet bir şaka değil. Ciddiyim."

Elimde olmadan ona çıkıştım. "Sen bir hıyarsın Connor, tam bir hıyarsın ve istersen tüm dünyanın zirvesine çıkabilirsin, benim için hiçbir şey fark etmeyecek. Fahişe olduğumu göklere çıkar, umurumda değil. Sadece aileme söyleme, anladın mı? Sebep olduğun onca cehennemden sonra bana bir parça saygı göstereceksen, o zaman göster. Onlara kendim söylemeyi tercih ederim, teşekkürler."

Yanıtını bekliyorum, parmaklarım telefonumun etrafında titriyor. Çok kızgınım. Ona, kendime, kibirli kariyerini tehdit ettiğim için zavallı küçük bir solucan gibi geri çekilecek olmasına kızgınım.

"Ne oluyor lan? Gerçekten mi?" İç geçiriyor. "Ailene zarar vermek istemiyorum, Ells. Tanrım. Tabii ki istemem. Ben de onları seviyorum. *Bizi* seviyorum. İstedğim tek kız sendin. En başından beri. Her zaman sendin. Bu hiç değişmedi ve değişmeyecek. Bir kez bile. Asla."

Kibrinden başım dönüyor.

"Oh, gerçekten mi? O zaman bunu *kız arkadaşına* söyleyen iyi olur, değil mi? Bana olan sonsuz aşkını bir kez daha ilan etmeden önce. Yine de önce onun tüm bağlantılarını sağdığından emin ol."

"Carly'ye söyle mi demek istiyorsun? Ha?" dedi, sesi şok olmuş gibiydi. "Çoktan söyledim. İlişkimizin çoktan bittiğini biliyor olmalısın."

Josh'a bakarken kanım donuyor. "Ne demek istiyorsun? Onu terk mi ettin?"

"Evet, tabii ki onu terk ettim. Seni yemek masasında gördükten sonra, daha şarkıyı yazmadan önce onu terk ettim."

Chapter Thirty-Two

"KIMSENİN BANA SÖYLEMEDİĞİNE HALA INANAMIYORUM," DIYOR JOSH VE PRATİK OLARAK bizi Beaconsfield'a doğru yola çıkarırken gaza basıyor. "Annem ve babam her zaman sır saklamama politikasının en büyük uygulayıcıları olmuşlardır, ama tek kelime etmediler."

Benim yüzümden - dilimin ucundaki kelimeler bunlar. Ailen sana benim yüzümden söylemedi.

Josh iç geçirir. "Carly'nin telefonlarıma çıkmamasının nedeninin huysuz bir inek olması olduğunu sanıyordum, onların evinde hüngür hüngür ağladığı için değil."

"Onun için çok endişelenmiş olmalılar."

"Bana *söylemek* için daha da fazla neden, beni döngünün dışında tutmak için değil."

"Muhtemelen yapmamaları için yalvarmıştır. Ciddiyim. Bütün suçu onlara atma, Josh. Bu adil değil."

"Onlar için istediğin kadar mazeret uydur, ama bana söyleyebilirlerdi. Çoktan orada olurdum, yardım etmeye çalışırdım, huysuz küçük inek ya da değil."

En azından küçük bir parçamın Connor'ın beni terk ettiği kızı terk edecek kadar hıyar olmasından dolayı kendini beğenmiş, rahatlamış ya da çok mutlu olacağını düşünmüştüm ama şu anda Rocky şarkısını söylemiyorum. Küçümsemenin içinden yükselen daha güçlü kuvvetler var.

Merhamet.

Sempati.

Empati.

Hepsini bir arada hissediyorum ve bu benim için sürpriz oldu. Beklemediğim garip bir olay dönüşü - ki bu son zamanlarda bir anlatı haline gelmeye başladı.

Dürüst olmak gerekirse memnunum. Connor'ın büyük başarısını aklımdan çıkaracak *her* şey hoş bir dikkat dağıtıcıdır. Onun başarısına bir nebze bile zaman ayırmak istemiyorum.

PRICK.

"Muhtemelen utanıyordur," diyorum. "Utanmıştır, incinmiştir ve bu kadar aptal olduğu, onun gibi bir ahmağa bu kadar aşık olduğu için kendinden nefret ediyordur. Biliyorum, çünkü ben de o yollardan geçtim. Connor'ın dünyasının merkezi olduğuma inanmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum, sadece bana *sonra görüşürüz demesi* ve beni bokun içine atması için."

Hala çok iyi hatırlıyorum.

Connor beni ilk terk ettiğinde bir topun içine kıvrılıp ölmek istemiştım. Tam bir pislik olmasına rağmen onu geri istedim. Tünelin sonunda bir ışık olsun istedim.

Ve ailemi istedim.

Aileme ihtiyacım vardı.

Carly'nin onların evinde saklanmasına şaşmamalı. En azından onlarınki Beaconsfield'da, Sydney'de değil.

Josh bana bir bakış attı. "Bunu yapmak istediğine emin misin? Geri dönüp seni eve götürebiliriz."

"Ben iyi olacağım. Başka bir odada ya da arabada bekleyebilirim, eğer benim orada olmamı kaldıramazsa, sorun değil."

Annesi nihayet telefonunu açıp ona gerçeği itiraf ettiğinde Josh'la birlikte dışarı fırlamamı sağlayan şey mantık değil içgüdüydü. Gitmeye hazırlanırken senkronize bir çifttik, otomatik pilotta bir ikili gibi hareket ediyorduk, aptal ya da değil, denemelerle birlikte yüzleşmeye hazırдық.

Ayağımı ayak bölmesine vuruyorum, biraz gerginim ama üstesinden geleceğimi biliyorum. Eskiden olduğumdan çok daha güçlüyüm. Kendime bunu söylemeye devam etmeliyim.

"Daha birkaç saat önce sen de onun için hasta olup hıçkıra hıçkıra ağlıyordun, hatırladın mı?" Josh bana hatırlatıyor.

"Hayır, benim bir fahişe olduğumla ilgili bir şarkıyı tüm dünyanın duyması için söylediği için hasta oluyordum ve hıçkıra hıçkıra ağlıyordum. Siktirip gitsin ve cehenneme kadar yolu var. Özellikle de şimdi."

Ben de ona öyle söyledim. Telefonu kapatıp onu tekrar engellemeden hemen önce. Bu sefer temelli.

"Carly de aynı şeyi hissediyor," diyor Josh. "Artık ondan nefret ediyor. Annem öyle söyledi. Onun tam bir pislik olduğunu düşünüyor."

Ben pek ikna olmadım.

"O tam bir pislik, ama bu acımı durdurmayacak. Onu yalanlarla besleyip bir tanrıça gibi yücelttikten sonra çürümüş bir bok gibi ona sırtını dönecekti."

"Onunla iyi olacak mısın, ciddi?" Josh bana bir bakış daha atıyor. "Anneme senin güleceğini ve onun bunu hak ettiğini düşündüğünü söyledi."

"Onunla alay etmeyeceğimden emin olabilirsiniz, inanın bana."

Deli olabilirim ama geçmişteki tüm o üzücü karmaşaya rağmen Carly hala Josh'un kız kardeşi ve o da benim gibi kandırıldı. Her şeyi için onu sağarken *ikiz alev* saçmalığıyla kandırıldı. Ya da sahip olduğunu düşündü. Her neyse, gerçekten.

Tıpkı bana yaptığı gibi ona da kazık attı. Onu saçmalıklarla besledi ve kullandı, tıpkı bana yaptığı gibi. Bu konuda *ikiz alevlere* daha yakınız.

ikimizle de birlikte olacak.

Yine empati kuruyorum.

"Connor'dan nefret ettiğini istediği kadar haykırabilir," diyorum Josh'a. "Ama bunun doğru olduğundan çok şüpheliyim. Hâlâ bir parçası *megastarın* kapıdan içeri girmesi için dua ediyor olacak. Tüm banka bakiyemi buna yatırırdım."

"Gerçekten mi? Tüm banka bakiyenizi mi? Bu büyük bir kumar olurdu." "Evet. Ama güvenli bir kumar."

Josh gülümser. "Doğru ya. Onunla kol kola, onun fahişe şarkısını söyleyerek ve megastar statüsüyle gün batımına atlamadığın için mutluyum."

"Sanki. Sen o hıyarın olabileceğinden çok daha büyük bir megastarsın. Milyonlarca takipçin olsun ya da olmasın."

Duygusal bir gülümsemeyi paylaşıyoruz ve ben neredeyse durumun çılgınlığını unutuyorum. Burada bir arabanın yolcu koltuğundayım, erkek hırsız bir sürtük olarak dosyaladığım kızın acısını hafifletmek için hız yapıyorum ve bu saçmalık, ama kendime soruyorum - ben onun yerinde olsaydım, ölümsüz aşkını itiraf ederken, gitarını çalarken bir rock tanrısı gibi sırtırken onun saçmalıklarına kanar mıydım?

Evet. Yaptım. *Yaptım*. Connor'ın karizması bir rahibeyi bile etkileyecek kadar inandırıcı.

"O tam bir amcık," diyor Josh. "Senin için bir amcık, Carly için bir amcık, her yönden bir amcık."

"Evet, kesinlikle öyle. Ve bundan sonra kim gelirse gelsin onun da amcığı olacak."

Josh'un çenesi gıcırıyor ve Connor'ı taşaklarından tekmelemek istediğini biliyorum. Carly bazen biraz dangelak olabiliyor ama Josh onu çok seviyor - bu gün gibi ortada. Bunu görmek çok güzel.

Gecenin bir yarısı boş yollarda araba kullanırken Beaconsfield o kadar da uzak görünmüyor. Oldukça sakın olduğumu düşünüyordum ama çiftlik evinde Carly'nin arabasının yanına yanaştığımızda bu yanılsama kayboldu. Bunlar evlenme tekliflerinden öncekilerden farklı türde sinirler. Kişisel türden, samimi türden, *erkek arkadaşının ailesiyle ilgili* türden. Evlilik teklifinin bu kadar çok tonu olacağını hiç düşünmemiştim.

Sinirler. Bu konuda bir kitap yazılabilir. Sinirlerin Elli Tonu, yazar Ella Edwards. Lanet bir uzman oluyorum.

"İşte gidiyoruz," diyor Josh, beni bahçe kapısına doğru ilerletirken kendisi de derin bir nefes alıyor.

Biz daha kapıyı çalmadan ön kapı açılıyor ve Heather ay ışığında bir hayalet kadar solgun bir halde bize içeri girmemizi işaret ediyor. Josh'u kucaklamak için içeri çekerken çok çekilmiş, kalbi kırılmış görünüyor.

"Sana söylemeliydik."

"Evet," diyor. "Buna minnettar olurdum." Ama ona tekrar sarılıyor, güzelce ve sıkıca. "Yardım ederdim."

"*Denerdin* ama dürüst olmak gerekirse Josh, o çok üzgündü. Hüngür hüngür ağlıyor, seni bu işe bulaştırmamamız için bize yalvarıyordu." Heather dikkatini bana çeviriyor ve gülümsemeyi başarıyor. "Ya da seni, Ella. Sen de bu karmaşanın içinde olduğun için üzgünüm. Bu sadece... korkunç."

Ona sarıldım ve aslında bu karmaşanın içinde olduğum için üzgün değilim. Hiç üzgün değilim. Çünkü Connor'ın kazık attığı insanların hak ettiği bir şey varsa o da onu unutmaktır. Zaten yeterince kalp ağrısına sebep oldu.

"Nerede o?" Josh sorar ve Heather sol taraftaki bir kapıyı işaret eder.

"Oturma odasında, yorganın altında. Geleceğinizi öğrendiğinden beri yine hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor."

"Benim de burada olduğumu biliyor mu?" Ben soruyorum ve Heather ellerini kalbinin üzerine koyuyor.

"Henüz değil. Geleceğinden emin değildim, o yüzden sadece..." İç çekiyor. "Şüpheleniyor ama bilmiyor."

Çok bitkin görünüyor. Kızı için tamamen yıkılmış. Elimi koluna koyuyorum, bir başka empati nöbeti ile doluyorum.

"Yardım etmeye çalışacağım," diyorum. "Söz veriyorum."

"Çok teşekkür ederim." Gözlerindeki rahatlama hissediliyordu, rezervlerinin sonuna geldiği belliydi. "Carly, Connor'ın çoktan onunla birlikte olduğunu bilmiyordu."

Sen," dedi Heather bana. "Altıtan aldı, her şeyin bittiğini söyledi."

Gülümsüyorum. "Evet, bu beni şaşırtmadı. Şimdiye kadar onun saçmalıklarına aşınaydım."

Josh elimden tutuyor ve ilerideki kapıyı işaret ediyor. Heather mutfağa doğru kayboluyor, şüphesiz mola için minnettar.

Josh, fırtına öncesi sessizlikten en iyi şekilde yararlanarak, "Müzikle yüzleşelim ve dans edelim," diyor.

"Fahişe şarkısı olmasın lütfen. Hayatımda bir daha asla duymak istemiyorum."

Bir an paylaşıyoruz ve elimi öpmek için dudaklarına götürüyor.

"Burada olduğun için teşekkür ederim. Gelmene gerek yoktu."

"Bunu biliyorum. Olmak istedim. Bana ihtiyacın olduğunda her zaman burada olacağım." "Ben de öyle." O da gülümsüyor.

Kız kardeşinin adını söylemeden önce kapıya birkaç kez vuruyor.

Carly mi?

Kelimeleri anlayamadan bir ağlama sesi duyuyorum.

Beni yalnız bırak! Sadece, bırak beni...

Sonra daha fazla hıçkırık. Sanki tüm dünyası sona eriyormuş gibi ses çıkaran hıçkırıklar. Josh kapıyı iterek açıyor ve zavallı kız kardeşi kanepede yorganın altında küçücük bir top gibi görünüyor, sadece başı dışarıda, kızıl saçları darmadağın ve tek bir makyaj kırıntısı bile yok.

Kahretsin, gerçekten çok acı çekmiş. Onun için üzülüyorum.

Josh hemen yanına oturuyor, ama sarılma girişimlerini reddediyor, gözlerini bana diktiğinde hıçkırarak ağlamaya başlıyor.

Aradaki mesafeyi kapatıp yanına çömelirken içgüdülerimin beni yönlendirmesine izin veriyorum ve yorganın altından elimi dizine koyuyorum. Sanki ona saldıracakmışım gibi sertleşiyor ama başımı sallıyorum.

"Sorun yok," diyorum. "Ben senin tarafındayım, tamam mı?"

Benimle konuşmayı başarana kadar birkaç kez daha hıçkırıklara boğuldu. "Evet, doğru. Sanki bunu hak etmediğimi düşünüyorsun."

"Aslında bunu hak ettiğini düşünmüyorum. Bence o bir pislik. Bence her zaman hıyarın teki oldu, kendini herkesten üstün tutuyor ve kariyer hayallerine hayatın ta kendisiymiş gibi tapıyor." Gözlerinin içine bakıyorum. "Sana söylediği tüm o saçmalıkları hayal edebiliyorum ve canının çok yanmış olduğunu biliyorum. Ona inanmanın ve güvenmenin nasıl bir his olduğunu biliyorum, ama sanki onun için hiçbir şey ifade etmiyormuşsun gibi seni tükürüp atıyor."

Başını sallıyor ve yeni gözyaşları döküyor. Bu sefer sessiz gözyaşları.

"Ben... Ben onu seviyorum..." diyor ve dudağı titriyor.

Josh bunun üzerine eğiliyor ve küçük kız kardeşini tutuyor, onu yanına çekiyor ve ağlarken güçlü kollarını ona sarıyor.

Konuşmuyor ya da onunla tartışmaya çalışmıyor, sadece onu sabit bir şekilde sallıyor ve ağlamasına izin veriyor. Acısının ortasında sağlam bir destek.

Tanrım, onu nasıl da seviyorum.

Connor'ın olmadığı her şeyin özeti. Doğanın karşıt gücü, insan formunda vücut bulmuş.

Carly ağladıkça kalbim çarpıyor, kardeşine duyduğum sevgiyle güm güm atıyor. Ona acımdan içim içimi yiyor ve onun gözyaşları eve çok yakın ama benimkiler dökülmüyor, sadece oyalanıyor. Sevdığım adama bakarken başımı sallıyorum ve gülümsüyorum.

Sonunda konuşabilecek kadar sakinleştğinde Josh ona bir mendil uzatıyor ve kırmızı takım elbise ceketinin durumuna bakarken gülmeyi başarıyor. Her yerinde sümük ve gözyaşı var - daha önce katlettiğim yakanın diğer yakasında. Çifte darbe almış.

"Özür dilerim," diyor ve sonra burnunu siliyor.

Onu yeniden izliyorum ve önyargılarımı siliyorum - onunla yeniden tanışmaya kararlıyım.

Tiff'in gözlerini devirdiği sinir bozucu kaltak ya da herkesi büyülemeye kararlı küçük gösteri kraliçesi değil. Eski sevgilimi benden alan kaltak da değil.

İlgi, sevgi ve Connor gibi kendisini değerli hissettirecek kişiliğe sahip bir erkek arkadaş isteyen genç bir kız.

Anlıyorum, onu da anlıyorum.

Bunu ifade etme biçimlerimiz farklı olabilir ve benim yaptığım gibi *küçük hanımefendi yürüyüşü* yerine dikenli duvarlı kaltak rotasını seçmiş olabilir, ancak aynı türden bezelyeleriz - ve ikimiz de Connor'ın cevap olacağını düşündük.

Onunla düşündüğümünden daha fazla ortak noktam varmış.

Bana bakıyor, yüzüne tekme atma ihtimalime karşı hala beni süzüyor ama ben sadece gülümsüyorum, sessizliği bozmasını bekliyorum.

"Seninle birlikte olduğunu bilmiyordum," diyor. "Senin sadece Londra'ya taşınan eski sevgilisi olduğunu söylemişti."

"Beni şaşırtmadı."

"Bazen bir aptal olabilirim," diyor. "Ama ben... Ben bunun aldatma olduğunu düşünmedim ve gerçekten onun..."

Söylemeye cesaret edemiyor. *Beni sevdi.*

Gerçekten de onu sevdiğini düşünüyordu.

Ancak Connor, sonuçları ne olursa olsun, kendisinden başka kimseyi sevme yeteneğine sahip değildir.

Carly tekrar ağlamaya başlayınca yanına oturuyorum, böylece Josh ve benim aramda sıkışıyor ve ikimiz de ona sarılıyoruz.

"Biliyorum," diyorum iç çekerek ve onu sıkıca kavıyorum. "Ben de onun beni sevdiğini sanıyordum."

"Çok acıyor!" diye ağlıyor. "Dayanamıyorum. Dayanamıyorum

amına koyayım." Kalbim onunkiyle karışıyor, acısını anlıyorum,

"Acıdığını biliyorum ve dayanamayacakmış gibi hissettiğinizi de biliyorum. İnan bana, ben de o yollardan geçtim. Ama *dayanabilirsin* ve dayanacaksın da, çünkü o senin gözyaşlarını hak etmeyen bir dangalaktan başka bir şey değil." Ben konuşmaya devam ederken bana bakan Josh'a bakıyorum. "Kendine zaman tanı Carly ve bana güven, çünkü yemin ederim dışarıda daha iyi biri var. Gerçekten senin ikiz alevin olan biri. Ve onu bulduğunda Connor'ın sana kazık attığına çok memnun olacaksın, yemin ederim."

Gözyaşları arasında başını sallıyor ama buna inanmadığını ve bir süre daha inanmayacağını biliyorum ama *ben* inanıyorum çünkü görüyorum. Tam önümde.

Josh benim gerçek ikizim, Connor değil ve Carly'ninki de orada bekliyor olacak.

Ve Connor'a gelince, hepimizin en üzücü geleceğine sahip, çünkü onun tek *İkiz alev* onun egosudur - ve bir gün bu ego düşecektir.

Chapter Thirty-Three

KEYIFLİ BİR KAHVALTI TEKLİFİYLE UYANIYORUZ.

Tiffany - ne tanrıça ama - ve *teşekkür ederek* teklifi kapın, *hemen aşağı* *inin*. Söz konusu krep olduğunda, çikolata sürülmüş, çilekli ve en şaşırtıcı şekilde çırpılmış krema ile servis edilen nihai şeftir. Cidden çok lezzetli.

Ha. *Creamgirl* en iyi krem şantiyi yapar, kimin aklına gelirdi ki?

"Etkilendim," diyor Tiff, Josh ve ben kahvaltı barına oturduğumuzda, dün geceki Connor-Carlygate olayının yorgunluğu hâlâ üzerimizdeydi. "Sen benden daha merhametlisin, Ells," diyor tavayı ateşlerken. "Gözyaşları olsun olmasın, Carly hâlâ balonu patlamış kendini beğenmiş küçük bir inek."

"Buna gerek yok," diyor Josh ve gözleri onunkilere kilitlenirken çok sert. "Cidden Tiff, onun bir inek olduğunu düşünüyor olabilirsin ama o hâlâ benim kız kardeşim ve hâlâ paramparça. Biraz saygılı ol, olur mu?"

Aralarında daha önce hiç fark etmediğim bir gerginlik hissediyorum ve Josh yanımda kaskatı oturuyor, Carly'yi teselli etmekle geçirdiğimiz saatlerden sonra gergin ve yıpranmış.

"Üzgünüm," diyor Tiff, sonra iç çekiyor. "Yaralı olduğunu biliyorum, tamam mı? Dediğim gibi, yardım etmek için yanına gitmen beni etkiledi. Çok asilce bir davranış."

Kahretsin, gerginliği azaltmaya çalışıyorum.

"O kadar da kötü biri değil. Bence yüzeyin altında muhtemelen gerçekten iyi bir kız, sadece sorunları var, ama hepimiz öyle değil miyiz?"

Tiff yumurtaları çırpmaya başlamadan önce omuz silkiyor.

"Evet, sanırım öyle. *Süper kaltak* kabadayılığıyla geçiştirmek yerine, yüzeyin altında kırılğan küçük bir çiçek olduğunu kabul etseydi, çok daha mutlu olurdu."

O meşhur cümleyi söyleme isteğimle savaşıyorum - çoğu zaman diğer insanlarda bizi kızdıran şeyler, kendimizde görmek istemediğimiz şeylerdir. Tiff süper bir sürtük değil. O Creamgirl ve Creamgirl Ajans'taki en popüler şovmen - olmak için her türlü hakka sahip. Kendinden emin, neşeli, mutlu, hayatla, zenginlikle ve güzellikle ışıldıyor.

Yine de, yüzeyin altında.

"Sen gittiğinde o iyi miydi?" Tiff soruyor.

Josh omuzlarını gevşetir. "Hıçkıra hıçkıra ağlamıyordu, hatta birkaç kahkaha atmayı bile başardı. Özellikle de sevgili Ella sayesinde."

Küçük bir gurur patlaması daha yaşıyorum ve bunu sonuna kadar içime çekiyorum. Her zaman karnıma yumruk yemiş gibi hissetmekten çok daha iyi.

Dün gece elimden geleni yaptım. Saatlerce Carly'yi dinledim, sanki kendi acımı tekrar yaşıyormuşum gibi onun acısını hissettim. Ona her şeyin yoluna gireceğini, buna değmeyeceğini ve doğruyu söylediğini anlattım. Umarım en azından bir kısmı bana inanmıştır ama sanırım henüz inanmadı. Sarılmalar ve şefkat her zaman yardımcı olur. Özellikle de nefretten başka bir şey beklemediğiniz yerlerden geldiklerinde.

Annem her zaman şefkatin kızgınlıktan çok daha güçlü bir varlık olduğunu ve nefretin, onu veren kişiye, alan kişiden daha fazla zarar verdiğini söyler. Onlar zarar görmeden yollarına devam ederken, nefret sizin içinizde çürür gider. Onun sözlerindeki gerçeği öğrenmeye geliyorum.

"Mulberry'deki yemeğin geri kalanı nasıldı?" Tiff tavayı yağlarken ona soruyorum.

"İyiymi." "

Güldüm. "Demek ki boktan bir şeydi."

"Meh. Mack götün teki ve Lochlan da beni pek etkilemedi. Pek *anlaşamadık, anlıyor* musun? O daha çok Bodica ile ilgileniyordu. Yine de iyi vakit geçirdim sanırım." Gülümsüyor. "Hepimizin senin için endişelenmesi dışında."

"Ben iyiyim. Klozet olayım beni gayet iyi çözdü. Çok yardımcı oldunuz, teşekkür ederim."

Kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. "İyi misin? Uyuşmuş gibiyim mi demek istiyorsun?"

Cevabımı çiğniyorum.

"Uyuşukluk, belki, ama bundan daha fazlası var. İfşaatın son darbeleri eve çarptığı için ruhumu temizlemiş gibi hissediyorum. Connor'ı aştım ve bir şovmen olmaktan hiç utanç duymuyorum. Yaptığım şey bu, sevdiğim şey bu, ben buyum." Şirret bir sırıtışla idare ediyorum. "Connor bu konuda dünya kadar mırıldanabilir ve gerçekte ne olduğuna dair en ufak bir fikri olmayan insanların sahte sempati okyanusunda güneşlenebilir ama benim için fark etmez. Yine de her sabah Josh'la yatakta uyanacağım ve yüzümde bir gülümsemeyle muhteşem yeni hayatıma devam edeceğim."

Bu doğru.

Hiçbir zaman tüm dünyanın görebileceği bir megastar olmak istemedim. Sadece sevmek ve kendimi sevmek istedim ve şu anda sahip olduğum şey de bu. Kariyerimi sevmek hiç tahmin etmediğim bir yan fayda. Mutluluk pastasının üzerindeki krema, üstüne de pis bir peri serpiştirilmiş.

Sadece annem ve babamın bunu böyle görebilmeleri için dua ediyorum.

Kaçınılmaz gerçeği ortaya çıkarma düşüncesi beni Connor'ın yapabileceğinden çok daha fazla Mulberry'deki tuvalet kusmuğuna geri götürüyor. Lanet olsun. Kreplerime karışmasa iyi olur.

En azından ailemin önünde kabul konuşmamı planlamak için biraz zamanım var.

Connor'ın viral başyapıtındaki fahişe olmakla suçlanıyorsun. Kendini nasıl savunmak istersin, Ella?

Suçluyum.

Ouch.

Dikkatimi tekrar Tiff'e veriyorum. Krep karışımını tavaya dökerken biraz yenilmiş görünüyor. Gözlerinde her zamanki ışıltı yok. O sadece... düz.

"Lochlan'ı gerçekten sevdin, değil mi?" Dedim ve sarsıldı.

"Ne?"

"Ondan hoşlanıyordun. Bunu bir mil öteden görebiliyordum."

Josh beni desteklemek için başını sallıyor ama o başını sallıyor.

"Onun için deli olmuyordum, sadece içinde bir şeyler olabileceğini düşündüm. Ama benden hoşlanmıyorsa da sorun değil. İş o noktaya geldiğinde muhtemelen ben de ondan hoşlanmazdım. Ve bir şovmenle birlikte olmayı kaldırabileceğimden emin değilim. Siz iyi gidiyorsunuz, Eb de iyi gidiyor, size bravo, tebrikler, ama ben? Emin değilim. Kimin umurunda ki zaten? Biz sadece uyum sağlayamadık."

Sanki görünmez bir suçlamaya karşı kendini savunuyor gibi. Haklı çıkaracak bir şey.

Tiffany'nin Creamgirl'ün güvenini kırdığı bir başka bakış.

"Her neyse," diyor. "Eğlence çiftlerinden bahsetmişken, siz ikiniz yaklaşan evlenme teklifiniz hakkında ne hissediyorsunuz?" Tava cızırdarken bana sırtıyor, ne kadar bariz bir dikkat dağıtma. "Josh'un ateşli ve azgın bir adamla ateşli ve azgın bir şekilde sevişmesini görmeye hevesli misiniz?"

"Öyle de diyebilirsin." Josh'a gülümsedim. "Bu zevkin bedelini *ben* ödemeliyim."

Josh kolunu omzuma doluyor.

"Onunla en az benim kadar sen de sevişeceksin ve ona katlanmak çok zor olacak."

Tiff ona doğru bakıyor, gözleri kazıyor.

"Peki Ella'nın başka bir adam tarafından sikilmesini izlerken ne hissedeceksin?" Bir an duraksıyor. "Yakında öğreneceğiz, değil mi?"

Evlenme teklifine birkaç gün kaldı ama ben şimdiden hissediyorum. Josh gülümsüyor, ama yüzeyin altında küçük bir şey var. Bu teklifle ilgili anlayamadığım tuhaf bir elektrik akımı.

Yoğun bir şey yaklaşıyor.

Gerçekten çok yoğun.

Keşke her şey normale dönse. Umarım Josh'la çılgınca güzel bir gece geçirdikten ve ona bir yabancıyla olabileceğimden yüz kat daha fazla ilgi duyduğumu gördükten sonra normale döner ve Tiff'e gelince... Kahvaltıyı bitirip evimize döndüğümüzde Josh'a onu soruyorum.

"Sence yakında biriyle tanışacak mı?"

Kahve makinesini çalıştırıyor. "Her zaman insanlarla tanışır. Bir sürü fırsat var, sadece işte de değil. Genel olarak."

"Yani, sence birine aşık olur mu? Doğru dürüst aşık olur mu?"

"Bu tamamen farklı bir soru." Bize birer içki hazırlıyor ve benimkini uzatıyor. "Onun evinde de söylediğin gibi, hepimizin sorunları var."

"Ona bir şey mi oldu? Eski sevgilisini asla unutamadı, bunu biliyorum ve geçen ifadeleri duydum, ama daha fazlası vardı, değil mi? Daha fazlası var."

Cevap vermeden önce kahvesinden bir yudum

alıyor. "Tiff'in sırları ona aittir, bana değil."

Sadakatine hayranım. Elini tutmak için uzandım.

"Umarım bir gün bana kendisi söyleyecek kadar güvenir."

"Bunun muhtemel olduğunu söyleyebilirim. Sadece o bunu yaptığında sihir yapmayı beklemeyin. İnsanlara ancak yardım edilmek istediklerinde yardım edebilirsiniz. En azından benim bulduğum bu."

"O inanılmaz bir insan. Tam bir süperstar."

"Evet, öyle. Rahat olduğu alanlarda." "İşte."

"Creamgirl olduğunda, evet."

O kadarını biliyordum. Son zamanlarda çok şey öğreniyorum, sanki hayat, aşk ve fahişe olmak üzerine garip bir üniversite kursundaymışım gibi. Seksin ne kadar heyecan verici olabileceğini ve duyuların dışında hiçbir şey ifade etmediğinde o bölgeye dalmanın ne kadar kolay olduğunu öğreniyorum. Bu bir fantezi olduğunda ve duygusal bir geçiş olmadan bir karakteri oynadığınızda.

Birini *sevmek* tamamen farklı bir şey ve benim için uçurum gün geçtikçe genişliyor, bunu hissedebiliyorum, yani onun için... bunu bu kadar uzun süre yapmak...

Dudak şeyini yapıyor olmalıyım, biliyorum. Josh'un nasıl sırtıttığını görebiliyorum.

"Bu konuda söyleyeceklerim bu kadar." Elimi sıktı. "Dediğim gibi, Tiff'in sırları ona aittir." Yan tarafa bakıyor. "Yine de çifte standart konusunda kendimi uyarmak zorundayım. Dün gece Carly hakkında söylediğim şey bu değildi ve yanılmışım. Benden bir şeyler saklamak kesinlikle onun seçimi idi, keşke saklamasaydı."

"Ben olmasaydım, eminim bunu yapmazdı. Muhtemelen Josh sembolünü gökyüzüne gönderiyor ve yardım için çığlık atıyor olurdu."

Gülüyor ve sarılmak için beni kendine çekiyor. "Her zaman bir Batman kostümü hayal etmişimdir."

"Sen bunun için yaratılmışsın," diyorum ona ve sert çenesine bir öpücük bırakıyorum. "Belki Kedi Kadın olabilirim."

"Gel pisi pisi," diyor ve ben birdenbire teklifimdeki hayaletli eski eve geri dönüyorum.

Kendimi bir silkeliyorum ve erkek arkadaşına sırtıtıyorum. "Hiç bir müşteri için cosplay yaptın mı?"

"Aslında, evet, bir keresinde Amerikalı bir müşteri benden Joker gibi makyaj yapmamı istedi, makyaj falan."

"Şaka mı yapıyorsun?"

"Profil resmimdeki saçımdaki mor çizgi anlaşılmayı mühürledi. Çılgın bir iki saatti."

"Şanslı kadın kimdi? Kedi Kadın mıydı?"

"Emekli bir denizciydi, altmışlı yaşlarının sonunda, gri saçları geriye taranmış, gri takım elbiseli. Komiser rolünü oynadı. Beni becermeden önce copuyla vurdu."

"Vay canına!"

"Evet, dört bin dolarlık bir konser için çok yoğundu. Adamın dayanma gücü varmış. Her neyse, Carly senin yüzünden bana söylememiş olsun ya da olmasın, bunun bir önemi yok. Önemli olan, sen öne çıktın ve iyi bir şey yaptın. Kız kardeşim senin sayende bu sabah kendini çok daha iyi hissediyor. Yarın yokmuş gibi kızartma yiyor ve sana övgüler yağıdırıyor."

"Öyle mi?"

Telefonunu çıkarıyor.

"Sen Tiff'in krepleri toplamasına yardım ederken annem bana bunu gönderdi."

Ekranı çevirir ve Carly'nin ailesinin masasında büyük bir kahvaltı tabağının önünde iki başparmağını kaldırmış bir fotoğrafını görür.

"Aferin bebeğim," diyor Josh. "Bunu sensiz yapamazdım." Benim için bir başka gurur parıltısı - o kadar güçlü ki midemi altüst ediyor. "Her bulutun bir gümüş astarı vardır. En boktan olanlarda bile."

"Connor'a bir teşekkür kartı göndermeliyim" diyor Josh, "Yaptığı hatalar bizi her geçen gün daha da yakınlaştırıyor."

"Evet, ben de Carly'ye bir tane göndermeliyim. Aynısı onun için de geçerli."

Birlikte gülerken eklemlerimize
dokunuyoruz. "Dinamik ikili," diyor
Josh.

Gülüyorum. "Evet."

" ok yakında gerçekten dinamik bir ikili olacağız. Çifte be  yıldızımız
yaklaşıyor."

Evet,  yle.

Ve yine o elektrik akımı var... Josh'un gözlerinde bir şey var.

"Ne?" Ona sordum. "Hadi ama Josh.  ıkar ağzındaki baklayı. Dudak  eyini
yapmayabilirsin ama beyninin hala çalıştığını hissedebiliyorum. Bu teklifte
neler oluyor? Sıradan bir ikili olayı değil, değil mi?"

Burnuna vuruyor.

"Bekle ve g r. İ  ba a düştüğünde bunu yaptığını memnun olacaksın."

Chapter Thirty-Four

GERİ DÖNDÜĞÜMDE EN AZINDAN DRAMASIZ BİR AKŞAM GEÇİRMEK İÇİN DUA EDİYORUM. Daha sonra marketten taze sebzelerle birlikte kızartmaya hazır. Josh'un favorisi. Evlenme teklifinden döndüğünde ona hoş bir sürpriz olacak, çünkü genelde şef şapkasını takan o olur. Organik zencefil bile aldım. Aferin bana.

Onlar İngiltere topraklarına inene kadar ortalıkta görünmemeye çalışmasaydım, annemi arayıp bazı tavsiyelerde bulunurdum. Kariyerimle ilgili açıklamayı bizzat kendi ağzımdan yapmalıyım - ama şimdilik böyle bir düşüncem yok, bu yüzden kafamdan zorla atıyorum.

Drama. Ücretsiz. İyi

akşamlar. Bu gece bunun

peşindeyim.

Josh evlenme teklifinden erken döneceği için kızartmayı çabucak hazırlamam gerekecek. Nispeten kolay bir iş, sadece iyi bir ortak anal isteyen bir çift. Büyük bir şey değil.

Normallik hissim her geçen gün genişliyor.

Adımlarımda bir sıçramayla avluya ulaşıyorum. Önce tavada sarımsak ve zencefil, sonra tavuk... Kulenin girişine ulaşırken bunları düşünüyorum, ta ki arkamdan bir ses gelene kadar.

"Ells!"

Aman Tanrım.

Dönüp *Bay Megastar*'la yüzleşmeden önce derin bir nefes alıyorum. Kollarım alışveriş poşetleriyle dolu olmasaydı onları kavuştururdum ama yine de neredeyse düşürüyordum.

Hayali bir *paparazziden* kaçmaya çalışan gizli bir gangster gibi giyinmiş. Başında bir beyzbol şapkası var, o kadar aşağıya çekmiş ki gülünç büyük boy güneş gözlüklerinin üzerine tünemiş. Kapüşonlu bir tişört, eşofman altı ve antrenman ayakkabısı giymiş. Buralar için harika bir seçim.

Aptal.

İnsanlar onu torbacı sanıp polisi arayabilir diye etrafa göz gezdiriyorum.

"Burada ne halt ediyorsun?"

"Burada ne halt ettiğimi sanıyorsun? Senin için geldim. Neredeyse bir saattir burada amcık gibi bekliyorum."

Başımı eğiyorum. "Ah, vay halime. Kalbim senin için kan ağlıyor."

"*Love is Life ve Life is Gone* az önce viral oldu. Şimdi iki mega hit."

Bu şarkıyı hatırlıyorum. Onu yaklaşık sekiz bin kez söylerken dinledim.

Alaycılığımı tutamıyorum. "Aferin sana. Seni alkışladım ama şu anda biraz meşgulüm."

Aynalı camlarının arkasından bile kaşlarını kaldırdığını biliyorum.

"Bu sana ne zaman oldu? Seni bu hale o getirdi, değil mi? Josh, küstah herif."

"Josh? Kibirli herif mi?! Bu çok zengin. *Bu bana ne zaman oldu da ne demek?*"

Connor ellerini ceplerine sokmuş, Bay Cool gibi kambur duruyordu. Bu kez sembolik bir buket verme zahmetine bile girmemiş.

"Tavrın. Gittikçe saçmalıyorsun."

"Kendime olan *güvenimi* kastediyorsun. Bir düşüneyim." Düşünüyormuş gibi yapıyorum. "Evet, sen sonunda siktirip gittiğinde ben de biraz buldum. Carly ile iyi iş çıkardın bu arada. Amcık olmanın çifte etkisi." Duraksıyorum. "Burada yaşadığımı nereden biliyorsun?"

"Adresini Carly'nin telefonundan buldum, biz ayrılmadan önce."

"Sinsi piç. Repertuarına sapıklığı da ekleyebilirsin." Kapıya doğru döndüm. "Beni rahat bırak, Connor. Ciddiyim."

"Telefonlardan bahsediyoruz," diyor. "Parmağım arama düğmesinin üzerinde olduğu için bir kez daha düşünmek isteyebilirsiniz."

Sesindeki kinden nefret ediyorum.

Ukala herif. "Ne arama düğmesi?"

Bana göstermek için telefonunun ekranını kaldırıyor ve işte orada, benim için hecelenmiş.

TED.

Lanet olası babam.

Elimdeki alışveriş poşetlerini bırakıp ona doğru koşmaya

başladım. "Sakın buna cüret etme!"

Çalımları geri geliyor, sırtışı dişlerimi sıkmama neden oluyor, o kadar öfkeliyim. Telefonunu başının üstünde tutuyor, benimle alay ediyor.

"Ah, evet, *özgüven*," diyor. "Fahişe olduğun için kendine çok *güveniyor* olmalısın. Belli ki annene ve babana yeni işinle ilgili her şeyi anlatmışsın. Eminim onlar da fahişe erkek arkadaşınla tanışmak için sabırsızlanıyordur. Bu *özgüven* değil, Ella. Bu utanç."

"Ne istersen düşün, amcık. Bu seni ilgilendirmez."

İçimdeki burkulmadan nefret ediyorum. Yine de onlara söylemeyi planladığımı o şerefsize itiraf etmeyeceğim. Gerekçelerimin bir parçasını bile hak etmiyor.

"Sırada ne var?" Ona soruyorum. "Ne istiyorsun?"

"İçeri gelmek istiyorum. Bana yeni lüks evini gösterebilirsin. Aslında daha iyi bir tane alıyorum. Mayfair'de."

"Yürü be. Whoopty doo."

Ona bakıyorum, başparmağı hâlâ arama düğmesinin üzerinde duruyor. Amcık.

Connor'a karşı zaten büyük bir kin besliyordum, ama bu tamamen yeni bir lige giriyor. Kapı kodunu girerken ve yerden alışverişimi alırken dişlerimi sıkıyorum. Beni takip ettiğinde hâlâ telefonunu bir silah gibi sallıyordu. Birlikte asansöre bindiğimizde, sinyalin dışında, onunla boğuşmayı düşünüyorum ama ne anlamı var ki? Elinin altında bir sürü başka telefon var ve ben bunu biliyorum.

Kapının eşiğinden geçerken kapının suratına çarpmasını sağlayarak ön kapiya doğru ilerliyorum. Sonra serseri güneş gözlüklerini çıkarıyor ve dönerken ıslık çalıyor.

"Güzelmış. Neon yeşili seveceğini düşünmemiştim. Sanırım bu fahişe erkek arkadaşının etkisi. Diğer her şey gibi."

Alışverişimi mutfak tezgahının üzerine koydum. "Çıkar ağzındaki baklayı. *Görüşmelerinizin bir sonraki aşaması nedir?*"

Burada strateji oynamak zorundayım. Annemle babamın uçağı bir haftadan biraz fazla bir süre içinde inecek. Müzikle yüzleşmeden ve gerçeği kendim açıklamadan önce Connor'ı sekiz gün boyunca uzak tutmalıyım.

Connor bana "Sana fahişe olarak kazandığından daha fazla para teklif edeceğim" dedi. "Bunu şimdi yapabilirim."

Alay ediyorum. "Bundan şüpheliyim."

Telefonu hâlâ elinde, yanımda bir dirseğin üzerinde duruyor. "Ne kadar kazanıyorsun?"

Gözlerine bakıyorum. "Bilmen gerekiyorsa, son teklifim banka hesabıma neredeyse yüz bin dolar yatırdı."

En azından şok içinde kaşlarını kaldırmasını bekledim ama hayır, hiçbir şey yok.

"İkimiz de büyük bir vurgun yapacağımı biliyoruz, bu yüzden *büyük parayla* oynamak istiyorsan Ells, sorun değil. Ben halledebilirim."

Aptal beyzbol şapkasıyla aşık olduğum adama bakıyorum. Ona dokunma düşüncesi tüylerimi diken diken ediyor, ve onun burada olması. Benim *evimde*.

"Senin *halletmeni* istemiyorum. *Siktirip gitmeni* istiyorum."

Bana iç geçiriyor, sanki bu gerçekten bir tür pazarlıkmış gibi.

"Bana bir şans ver o zaman. Sadece küçük bir şans. Bir gece için ücretini karşılayacağım." Ona bakıyorum. "Beni fahişe olarak mı kullanmak istiyorsun?"

"Eğer mecbur kalırsam. Bir gece ve nasıl gideceğini göreceğiz."

Organik zencefilimi güneş görmeyen bir yere yapıştırma dürtüsüne direnerek kollarımı kavuşturuyorum.

"Hadi ama Ella. Ciddiyim. Tek bir gece için on bin dolar. Kulağa nasıl geliyor?"

Gülüyorum. "Senin için değerim bu kadar mı? Bir dakika önce büyük paralarla başa çıkabileceğini söylemiştin."

"Yirmi olsun o zaman. Buna hayır diyemezsin." "Ben satılık değilim."

Gülüyor. "Sen satılıksın. *Yaptığın* şey bu, hatırladın mı?" "Senin için değil, değilim."

"Tamam, bana deli diyebilirsin ama yapacağım. Lanet olası yüz bin dolar. Bir gece için."

Hâlâ parmağı lanet *arama* düğmesinin üzerinde duruyor. Kalbim küt küt atıyor. Babamın yüzünü ekranda görmek istemiyorum. Onu istemiyorum

Connor'a neler olup bittiğini soruyor ve benim hakkımda anlattıklarını keyifle dinliyorlar. Tatlı kızlarının yaşamak için bir fahişe olduğunu ortaya çıkarmak.

"Şaka yapmıyorum, Ella. Bankada fazlasıyla param var. Bolca sponsorum var ve yakında büyük bir anlaşma yapacağım. Bankacılık uygulamam için arama düğmesini değiştireceğim, gayet mutlu bir şekilde," diyor Connor. "Sadece söyle ve eskiden olduğu gibi sevişmeye gidelim."

Sekiz gün uğruna kendimi kapana kısılmış gibi hissediyorum... ama ailemi şahsen görmek çok anlamlı olacak. Onlara yüz yüze anlatabilirim çok daha iyi olacak. Gözlerindeki gerçek duyguyu görebilecekler. Gerçekten ne kadar mutlu olduğumu görecekler.

O sekiz günün anlamı yüz binden fazla. Ama bunu herhangi bir para için yapmazdım.

Omuzlarımı geriye attım, dik durdum ve ona dik dik baktım. Benim ezik eski sevgilim.

"Bana bir milyon teklif etsen yine de git kendini becer derim. Hadi o zaman, amcık. Çağrı düğmesine bas."

Hızla çarpan kalbime rağmen yüzündeki şoku seviyorum.

"Benimle bir gece geçirmektense aileni arayıp onlara bir fahişe olduğunu söylememi VE yüz bin doları geri çevirmemi mi tercih ediyorsun? Zaten binlerce geceyi birlikte geçirdik. Ciddi misin lan sen?"

"Evet, ben gerçeğim. İstiyorsan yap o zaman. Arama düğmesine bas."

Egosu öyle ezik görünüyor ki, sanki taşaklarına tekme atmışım gibi.

"Şu anda kaç kadının beni becermek istediği hakkında bir fikrin var mı?"

"Git onlardan birini becer o zaman. Ben ilgilenmiyorum." Telefonunu işaret ediyorum. "Hadi, ara tuşuna bas."

Başparmağı geziniyor. Gözleri benimkilerde.

"Yap şunu!" Tersledim. "Eğer istediğin buysa, yap şunu! Sahip olduğumuz HER ŞEYİ öldür. Her bir anımızı. Her küçük

ruhumda saygı kalıntısı kaldı. Zaten krediniz bitti, ama devam edin. Biraz daha al." Selim devam ediyor. "Seni bir daha öpmektense kendi bokumu yemeyi tercih ederim. Sana en ufak bir görüntümü vermektense kendimi tüm internete ifşa etmeyi tercih ederim. O yüzden babamı ara. Ona ne söylemek istiyorsan söyle. Benim için ne kadar kötü hissederse hissetsin, beni rehin tuttuğun için çok daha kötü hissedecektir."

Connor'ın gözleri bıçak gibi kesiyor. Başparmağı titriyor, babamın isminin yanında duruyor.

Boktan bir satranç oyunundayız ve hamle ona ait ama ne olursa olsun, yeni keşfettiğim özgüven tacımı alamayacak. Kraliçeyi deviremeyecek.

Ona bakıyorum, yılların aşkı ve öfkesi sınırı olmayan bir çukurda birleşiyor. Eskiden satranç tahtamdaki kral olduğuna inanamıyorum. Bu bok parçası eskiden dünyanın merkeziydi.

Ön kapı çalındığında öfkeyle tezgahı tutuyordum.

"Ells, geri döndüm ve sana bir sürprizim var," diyor Josh ve ben içimden çığlık atıyorum. Bir elinde kocaman bir gül buketi, diğer elinde ise alışveriş poşeti ile beliriyor. Poşeti yere bırakırken sebzeleri görüyorum. Kızartma. Benim için kızartma pişirmeyi planlıyordu.

Büyük beyinler benzer düşünür - ve kız kardeşinin kalbini kıran ve eski sevgilisinin bir fahişe olduğu hakkında şarkı söyleyen pislige baktığında benimle aynı şeyi düşündüğü çok açık.

"Siktir git," diyor Josh. "Üçe kadar sayacağım."

Connor şaşkın görünüyor. Josh ondan daha büyük. Ondan daha güçlü. *Daha öfkeli.*

"Bir."

Connor telefonunu kaldırıyor. "Dikkatli ol. Ted'e senin nasıl biri olduğunu söyleyeceğim, seni pis herif. Ella'yı bir amcık gibi pazarlıyorsun."

"İki."

"İşte sen busun, Josh. Sen lanet olası bir sapıksın. Ella ait olduğu yere geri dönmeli."

"Üç," diyor Josh. "Ve sana bir şey söyleyeceğim." Connor'a yaklaşıyor ve buketi kenara koyuyor. "Ella tam buraya, eve, bana ait. Ben onun pezevengi değilim. Ben onun erkek arkadaşım." Eski sevgilime tam bir pislikmiş gibi bakıyor. "Ve sen değilsin, bu yüzden yala yut, pislik, ve defol git buradan."

Connor hareket etmiyor, öylece duruyor.

Arama düğmesine basacak mı? Basacak

mi? "Şansını kullandın," diyor Josh.

Connor'ın kapüşonunu o kadar hızlı çeker ki neredeyse boğulur, sonra Connor işe yaramaz bir aptal gibi geri savrulurken onu ön kapıya doğru sürükler. Josh, Connor'ın savurduğu yumrukları umursamadan onu koridora doğru fırlatıyor.

"Bir daha gelersen geri sayım olmayacak," diyor. "Bir daha Ella'nın ya da Carly'nin yanına yaklaşırsan pişman olursun. Ben Ella'nın pezevengi değilim Connor. Bizi çalıştıran insanlar bundan çok daha güçlüler. Seni benden önce yakalarlarsa mutlu bir şekilde hadım ederler."

Josh'un sözlerindeki güç tüylerimi ürpertiyor. Dışarı çıkıyorum ve Connor'ın gözleri fal taşı gibi açılmış bir solucan gibi yerde yattığını görüyorum ve kendi gücümün yükseldiğini hissediyorum.

Connor'ın gözlükleri ve telefonu hâlâ tezgâhın üzerinde, hemen onları almaya gidiyorum. Ekranında hâlâ babamın adı yazıyor ama umurumda değil. İsterse onu arayabilir. Daha çok kandır onu.

Onun yanına atıyorum.

"Bunları unuttun. Siktir git artık, sıkılmaya başladım." Erkek arkadaşımın elini tuttum ve sıktım.

"Bunun bittiğini sanmayın," diyor yerdeki hıyar.

Ama umurumda değil. İstediği kadar tehdit edebilir. Üstesinden geleceğim. Üstesinden geleceğiz. Josh ve ben birlikte, ne gerekiyorsa yapacağız.

Connor'ın üzerine kapıyı kapatırken erkek arkadaşıımı öpüyorum, kapı kapanırken ona orta parmağıımı gösteri y o r u m .

Chapter Thirty-Five

KULLANICI 1543. ERKEK. 34.

SICAK, SERT BİR İKİLİ OLMA ZAMANI. YAKINDA GÖRÜŞÜRÜZ.

SÜRE: ALTI SAAT.

Teklif fiyatı: Her biri 12000 sterlin.

JOSH'UN BANA EN AZINDAN BAZI İPUÇLARI VEYA TEASERLAR VERECEĞİNİ DÜŞÜNMÜŞTÜM. Şimdiye kadar ilk ikilimiz hakkında konuşmuştuk ama hala bir şey yok.

"Bu adam ne tür şeylerden hoşlanır?" Tekrar sordum. "Hadi ama. Nelerden hoşlanır? Hardcore skalasında ne kadar hardcore? O kadar para için aşırı olmalı."

Josh bir kaşını kaldırıyor, her zamanki gibi burnuna vurarak benimle oynuyor. "Bu bir sürpriz olacak. Hiçbir önyargı olmadan ilk elden deneyimleyebilirsin."

Birkaç hafta önce başıma çuval geçirilip dövülmeye, sikilmeye ve sokulmaya götürüldüğümü hatırlıyorum.

"Kurucularla bir tur daha gibi görünüyor," diyorum.

Josh başını sallıyor ve gülümsüyor. "Hayır, hayır. Öyle bir şey değil. Bu adamın yeni başlayanlar için bir kullanıcı profili var ama kesinlikle ağzı sıkı biri. Tamamen gizli."

"Tüm müşterilerimiz öyle." Ona bakıyorum. "Merak etme, boşboğazlık etmeyeceğim."

"Biliyorum bebeğim. Bir saniye bile düşünseydim seni davet etmezdim. Ama Kullanıcı 1543'ün tamamen garantili bir mahremiyete ihtiyacı var."

Şimdi ilgimi çekti. Josh'un ses tonu normalde müşteriler hakkında konuştuğu zamanlardan farklı. Erkek arkadaşına bakıyorum ve kollarımda tüylerim diken diken oluyor. Josh'un yüzündeki gülümseme, pis bir heyecandan ve on iki bin dolardan çok daha fazlasını anlatıyor. Sevgiyi haykırıyor. *Ertesi sabah sendromunu* haykırıyor.

Hmm, belki de alt akıntı budur...

"Peki, nasıl biri, Bay Confidential 1543?" diye sordum. "Tekliflerin dışında yani. Bu bir sır olamaz."

"Belki de bu daha çok bir tanedir, aslında." Duraksıyor. "Peki, tamam. Kullanıcı 1543 serbest akışlı. Sıra dışı ama biraz doğal. Belirlenmiş kuralları yok. Dürüst olmak gerekirse, onunla tanıştığınızda öğreneceksiniz ve buna bayılacaksınız, yemin ederim."

"Bu büyük bir övgü." Parmağımı göğsünde gezdiriyorum. "Sanırım bu müşteriyle uzun zamandır görüşüyorsun."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Başımı salladım. "Evet. Onun hakkında konuşma şeklinden anlayabiliyorum. O senin için sadece Kullanıcı 1543 değil, değil mi?"

"Beni çok iyi okuyorsun." Josh gülüyor. "Evet. Acemiliğimden beri onunla görüşüyorum. Genelde solo teklifler, ben ve o, ama bazen fazladan bir oyuncu daha istiyor. Bir ikili isteyeli altı ay oldu. Gecikmişti."

Merakım artıyor. Bir dirseğimin üzerine çıkıyorum.

"Bir ikili istemesinin üzerinden altı ay mı geçti? Sen ve bir kız? Geçen sefer yanına kimi aldın?"

"Bodica."

"Bodica?" Vahiy beni sert bir şekilde vurdu.

Bu konuşmaları hiç bu kadar açık bir şekilde yapmadığımızı fark ettim. Teklifler, önemli değil. Alıştık artık. Ama sahne alırken tanıdığımız insanlarla sevişmek hâlâ biraz tuhaf geliyor.

Josh o kadar da etkilenmiş görünmüyor.

"Evet, Bodica'yı pek çok kez becerdim, Harlot'u birkaç kez. Devon'u çok. Çok, çok. Her fırsat bulduğunda beni çağırıyor. Bodica'yı sadece User 1543'e götürdüm. Onun için yeni bir oyuncu olacaksın."

Böyle şeyler hakkında hiç düşünmemiştim. Geçen gece bu adamlarla yemeğe çıkmıştık, sadece bir grup arkadaş birlikte takılıyorduk - ta ki ben tuvalette kusana kadar. Ama tabii ki Josh hepsini sikti. Yani, neredeyse hepsini. Ben sadece hıyar Mack'i siktim ve o da karşımdayken yeterince tuhaf hissettirdi.

"Eminim sen de sonunda bunları yapacaksın," diyor Josh. "Yeri geldiğinde çifte kız teklifini kabul edeceksin, değil mi?"

"Evet, tabii."

"Kimi alacaksın o zaman? Sizin ücretlerinize göre teklif, ikili oral seksten biraz daha sert olacak."

Seçeneklerimi gözden geçiriyorum. Forumlarda çifte gösteri yapmaya hazır epeyce şovmen var ama muhtemelen ana oyuncuların birine ihtiyacım olacak. Bu kişinin daha önce tanıştığım kızlardan biri olması mantıklı.

"Peki ya Tiff?" Josh soruyor, gözleri muzip. "Onu alır mıydın?"

Bu fikir tuhaf ama bir o kadar da ateşli geliyor. Bazı hikayelerini duydum - çılgınca, çılgınca sert - ve hala benim ölçeğimin dışındalar, ama eğer söz konusu olsaydı, bunları onunla paylaşırdı mıydım? Bana sorarsa katılır mıydım?

"Muhtemelen, evet," diyorum ve o da beşlik çakmak için elini kaldırıyor.

"İyi bir karar, çünkü ufukta bazı çift teklifleri olacak. Harlot bu yıl içinde birkaç aylığına seyahate çıkacak. Avustralya'yı kontrol etmek istiyor."

Bir kamburluk hissediyorum. Annem ve babam.

"Avustralya'ya seyahat edecek olanın ben, Tiffle pislik oynayacak olanın da o olacağını düşünürsünüz, tersi değil."

Annemle babamın beni Sydney'den uğurlarken başarılı kızlarıyla gurur duyduklarını hayal ediyorum. Bir haftadan kısa bir süre içinde bu imajları sonsuza dek yıkılabilir.

Yeterli.

Artık annem ve babam hakkında düşünmek yok. Kafam rahat

olmalı. Josh'a "Bana biraz daha 1543'ten bahset," diyorum. "Nasıl

biri?"

"Hâlâ meraklı davranıyorsun. Bırakacak mısın?" Sözlerinde kötü niyet yok, sadece sahte bir göz devirmesi var.

Bir elimi kalçama koydum ve ona gözlerimi devirerek karşılık verdim.

"Neden bahsediyoruz? Esaret mi? Sopa mı? Teşhircilik mi? Kovalanmak ve yakalanmak mı?"

"Bunların hiçbirisi ve üstesinden gelemeyeceğin hiçbir şey yok. Birazcık bile şüphelendiğim bir şey olsaydı, önce seni uyarırdım."

"Çift kık ve kedi bir zorunluluktur, değil mi? Yumruk sokmaya ne dersin?"

"Bu senin ne kadar yalvardığına bağlı." Ellerimi tutuyor, yüzünde ciddi bir ifade var. "Peki, tamam. Sana bir ipucu vereceğim. Kıcıma tam bir darbe aldığımı göreceksin ve ona geri verdiğimi göreceksin, kaldırabildiği kadar sert. Amını benimle paylaşmak isteyecek, ve kıcını da. Gerilmeyi seviyor. Paylaşmayı seviyor. Ve havaya girdiğinde," kabaran göğüslerime bakıyor, nefeslerim derinleşiyor. "Eğlenceli zamanlarını idare edebilecek muhteşem, ateşli bir orospuyu seviyor." Ağzını kapatıyormuş gibi yapıyor. "Ve tüm söylediğim bu."

"Harika. Bu kadarı yeter de artar bile."

"Güzel. Gerekirse her zaman iptal edebilir ya da mola verebilirsiniz. Reytinglerinizi düşürmeyecektir."

Bu içimdeki sert adamı ateşledi. Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Mola istemeyeceğim. Hayatta olmaz."

"Bu bir söz mü?"

"Sanırım öğreneceğiz." Kalçalarımı birbirine sıkıştırıyorum. Josh'ın bir erkeğin kışını sikmesini izlemek için aylardır sabırsızlanıyordum.

Üstüne tırmanıyorum ve kendimi onun sikine sürüyorum - güzel, dikenli canavar zaten harekete hazır. Üzerine çıkmaya hazırım ama başını sallıyor ve kalçalarımı tutarak beni durduruyor.

"Dur bakalım, bebeğim. Bunu sonraya saklayalım."

Başımı eğdim. "Sana binmeyi bırakmamı mı istiyorsun? Vay be. Bu bir ilk."

Gülüyor. "Hayır. Sorun da bu zaten. Bütün öğleden sonra seni becermek isteyeceğim ve parti bozan biri olmayacağım. Bu akşam seni aç sürtüğ modunda görmek istiyorum. Geri durmak yok."

"Tamam."

Ben daha inemedi benı sırtüstü yatırıyor, sikini bacaklarımla arasına sürüyor. Alay ediyor.

"Seni seviyorum Ella," diyor. "Ve Kullanıcı 1543'ün de seni seveceğine dair şüphelerim var."

"Ne?"

"Bekle ve gör," diyor tekrar ve uzaklaşmadan önce beni öpüyor. "Kahve zamanı."

"Piç kurusu," diye gülüyorum, klitorisim zonklıyor. "Eğer buna değmiyorsa, bunu üst üste yirmi orgazmla telafi etmek zorunda kalacaksın."

Meraklandım, gerçekten. Josh'un bu pelerin ve hançer oyunu benim için yeni. Gizliliğin tadını çıkarıyor ve nedenini merak ediyorum... Teklifte beni bekleyen şeyin ne olduğunu merak ediyorum.

Connor'ın anne ve babasını arama düğmesine basması konusunda endişelenmekten çok daha iyi.

Josh yerel kafemizdeki öğle yemeği boyunca bana heyecanlı bakışlar atıp duruyor. Parkta yürürken elimi sıkıyor - adımları o kadar canlı ki neredeyse zıplıyor. Ve hazırlanma zamanı geldiğinde, parlıyor. Bana bakmadan duramıyor.

"Ben olsam koyu renk ruj sürerdim," diyor. "Mor.

Mega gotik." "Elbette. Gotik hayranı, değil mi?"

"Öyle de denebilir."

"Her saniye daha sıcak geliyor."

"Hiçbir fikrin yok."

Küçük siyah elbisemi ve stilettolarımı giyerken hâlâ bana bakıyor. Ona yukarıdan aşağıya bakıyorum ama henüz hazır değil. Hâlâ dar siyah tişörtünü ve kot pantolonunu giyiyor.

"Giyinme vaktin geldi, değil mi?"

"Beni takım elbiseyle beklemeyecektir. Gündelik kıyafetlerle arası

iyi." Başka bir anormallik. Josh tekliflere neredeyse her zaman

takım elbise giyerek gider.

Taksiyle teklife gidiyoruz, Kuzey Batı'ya doğru ilerliyoruz ve Josh'un ayağı ayak bölmesine vuruyor.

"Gergin misin?" Ona soruyorum, o da başını sallıyor.

"Hayır. Heyecanlıyım. Gerçekten çok heyecanlıyım. Bu, hayalini kurduğum ortak teklif."

Nefes alıyorum, aniden onun fantezilerini gerçekleştiremeyeceğim endişesine kapılıyorum. Acaba müşteriye karşı beni büyütüyor muydu? Bodica'nın hakkını verebilecek miyim? Bodica'nın epey bir ünü var.

Yeni keşfettiğim özgüvenimi topladım. Bunu yapabilirim. "Sana Weston diyeceğim, değil mi?"

Josh'a sordum.

"Hayır, aslında. Geldiğimizde sana söyleyecektim. Adımın ne olduğunu biliyor. Yine de istersen Holly olabilirsin ve eğer daha kolay olacaksa bana Weston diyebilirsin."

"Adını biliyor mu?"

"Benim hakkımda bilinmesi gereken hemen hemen her şeyi biliyor."

Josh'a bir bakış daha atıyorum, ayağım senkronize bir şekilde vuruyor, ama gülümsemesi başka hiçbir şey ele vermiyor. Bu çok garip.

Kafamda profil isimlerimizi deniyorum.

Weston ve Holly. Weston ve Holly. Weston ve Holly.

Kulağa doğal gelmiyor. Azgın bir orospu gibi boşaldığımda ve yüksek sesle haykırdığımda Weston isminin listemin başında olacağından emin değilim. Orgazm da çok uzakta olmayacak. Bütün gün yarak için yanıp tutuştum ve Josh daha önce duş alırken... onu eğilip güzel kıcını sabunlarken gördüğümde, oyuna hazırdı...

"İşte geldik," diyor taksi şoförü ve ben şimdiki zamana geri dönüyorum.

Yoldan geriye doğru sıralanmış büyük evler. Önümüzdeki ev diğerlerinden ayrılıyor. *Alışılmadık* diyebilirsiniz. Komşuları modern kentli, üst sınıf evlere benziyor, onunki de öyle, ama özel garaj yoluna girdiğimizde sanki bir Tim Burton film setine girmiş gibi oluyoruz. Kullanıcı 1543'ün kocaman siyah bir kapısı ve siyah pencere çerçeveleri var... ve girişe kadar uzanan siyah bir taş yol. Evet, kesinlikle gotik seviyor.

Kapının her iki yanında dönem tarzı fenerler var - siyah. Yolun her iki yanında kıvrımlı sarmaşıklar bulunan saksılar var - siyah.

Burası gotik cenneti.

Josh'un sırtışı inanılmazdı, uygulamaya tıkladığında *geldi*. Kullanıcı 1543 bizi içeri alana kadar beklemeyi umuyorum ama Josh kapıyı açıyor ve bana içeri girmemi işaret ediyor.

"Heath?" diye sesleniyor ve başka bir odaya doğru ilerliyor, ama ben onu takip etmiyorum. Henüz takip etmedim. Dekor beni çok etkiledi. Beyaz şeritlerle kontrast oluşturan siyah jakarlı duvar kâğıdı. Modern gotik mükemmellik. Koridorun sonunda kocaman siyah çerçeveli bir ayna var, aynanın üzerinde de çerçeveli resimler...

Siyah, mor ve neon yeşili.

Bir karıncalanma hissediyorum. Biliyorum. Milyoner olsaydım, burası benim evim olabilirdi. Siyah beyaz karo zemin. Büyük abanoz korkuluk. Sanki Ella ve Josh'un destansı bir kombinasyonu gibi.

Josh bir *Holly* ile seslenince başlıyorum. Gülümsememi hazırlayıp oturma odası olduğunu tahmin ettiğim yere giriyorum ve bir karıncalanma daha yaşıyorum. Tanrım, ne yer ama. Devasa bir dönem şöminesi, iki yanında kitap rafları. Mor bir halı... yeşil benekli.

Heath'te de Josh'unkiyle aynı minderlerden biri var - büyük karikatür dudaklı olan - sadece Heath'inki beyaz deri değil siyah brokar bir kanepenin üzerinde. Evet, zevklerimiz ortak... büyük olasılıkla ev dekorasyonundan daha fazla alanda.

"Şimdi geliyor," diyor Josh ve mutfığa doğru bir işaret yapıyor. "Biraz şarap alıyor."

"Doğru."

Bardak tıkırtıları duyuyorum ve kapı aralığından bakma dürtüsüne direniyorum, kalbim yüksek alarmda atıyor ve ağzım iyi bir yudum şaraba ihtiyaç duyacak kadar kuru. Josh'un eline uzanıyorum, sonra uzanmamam gerektiğini fark ediyorum. Burada birlikte çalışıyoruz, sevgili değiliz. Ben sadece Josh'un yanında getirdiği bir kızım. Gerçek anlamda.

O sırada mutfak kapısından bir figür içeri girer ve açık bir kırmızı şişeyle birlikte üç kadehi yere bırakır.

Oh... benim... lanet...

Tanrım. Neredeyse

bayılacaktım.

Tam o anda neredeyse bayılıyordum.

1543 numaralı kullanıcı Josh ile aynı boyda, aynı yapıda, üzerinde siyah bir tişört var. Uzun siyah saçları var ve keskin hatlı, köşeli. Ateşli. O kadar seksi ki televizyona çıkabilir, ki bu çok mantıklı, çünkü zaten televizyonda. Bu Heath Mason. Heath Mason. *Nighttime Whispers*'da Kont Valenti'yi oynuyor. O diziyi yıllardır severim. YILLARDIR. Ve Josh bunu biliyor. Tabii ki biliyor! Josh diziyi benimle birlikte izlemişti, bir Pazar akşamı ayaklarımızı kanepeye uzatmıştık ve o sırada birbirlerinin kışkılarını tekmeliyorlardı. Bu gizliliğe ne dersin?!

"Holly, merhaba!" Heath elimi sıkmak için uzandı. Ama tokalaşma hissizleşiyor, benimkiler gibi onun gözleri de -saçlarıyla parlak mavi bir kontrast- beni çoktan tüketmiş durumda.

Josh'a bakıyorum ve sırtışı her şeyi anlatıyor. Aylardır bu anı bekliyor olmalıydı. Heyecanlı olmasına şaşmamalı. Elektrik akımından bahsediyoruz, bu gerçek dışı.

Ve riskli.

Josh'ın bir parçası bunu çok riskli buluyor olmalı.

Heath'in tam da benim tarzım olduğunu biliyor - ona diziyi izlerken defalarca söyledim - ve yine de beni buraya getirmeyi seçti. Josh tarafından zaten tuzağa düşürülmemiş ruhumu tuzağa düşürecek bir adamın evine beni getirecek kadar bana güveniyor.

Erkek arkadaşıma sırtıyorum, o da bana

sırtıyor. Ve evet, anlıyorum.

Bu sadece Josh'un bana duyduğu güveni göstermesi değil... Benim de ona duyabileceğim güveni gösteriyor...

Çünkü eğer Josh müşterilerinden birine aşık olacak bir adam olsaydı, sanırım o kişi bu olurdu. Bunu gözlerinde ve Heath'in kollarına adım atışındaki aşinalıkta görebiliyorum, dudakları Heath'in dudaklarında birkaç dakika içinde düzleşiyor.

Kahretsin, erkek arkadaşım Heath'ten gerçekten hoşlanıyor ve Heath'in Josh'u öpüşüne bakılırsa, Heath'in de ondan hoşlandığı çok açık.

Bana gelince... Şimdiden o kadar bağlandım ki onları saatlerce sevişirken izleyebilirim.

Josh beni bekleterek doğru kararı verdi. O kadar heyecanlıyım ki çığlık atabilirim.

Chapter Thirty-Six

ŞARAP KADEHİMİ SUNARKEN HEATH'IN ELLERİNE TAKILDIM. HATTA Gece Fısıltıları'ndaki parmaklarını hatırlıyor. Yakında onları benim üzerimde kullanacak. Ben ve Josh. Ve ağzına gelince. Dudakları. *Sikine*. İşte bu ekranda görmediğim bir şey.

"Ne zamandır Ajans'tasın?" diye soruyor. Lanet olsun, sesini o kadar sık duyuyorum ki içim ürperiyor.

"Birkaç ay. Kasım ayında başladım."

"O zaman yaramazlar listesini hızlandırıyor olmalısın." Bana ekranda yüzlerce kez gördüğüm o sırtışı atıyor. "Josh'un kirlenme konusunda kendine güvenmeyen bir kadını yanında getirmeyeceğini biliyorum. Ve tabii ki gerçekten büyük bir sır saklayabilecek birini."

Josh'a sanki onu yemek istiyormuş gibi bakıyor ve ben bir ayağımdan diğerine geçmek zorunda kalıyorum. Josh'ın Heath Mason'ın boğazını siktiğini görme düşüncesi amımı ağrıtıyor. Süperstarın da benim gibi boğulduğunu duymak için yanıp tutuşuyorum. Josh'ın kalın aletini götüne aldığını görmek için çaresizim.

Josh'a vurduğunu görmek için çaresizim, oyun zamanını paylaşmak için çaresizim. *Her şey için çaresizim. HER ŞEY İÇİN.*

Heath azgın olduğu kadar meraklı da görünüyor. Siyah broker kanepeye oturur ve yanındaki koltuğu okşar.

"Hey, Holly, buraya gel. Birbirimizi tanıyalım."

Ben yerime otururken Josh da Heath'in yanındaki kanepenin koluna oturuyor. Arkama yaslanıyorum ve azdığımı belli edecek kadar bacaklarımı ayırıyorum ama müşterimiz sadece dizimi sıkıyor.

"Merak etme, sana hemen saldırmayacağım." Gülmek zorundayım. "Başımın üstünde yerin var."

"Bunu öğrendiğim iyi oldu."

Josh elini Heath'in omzuna koyar. "Holly Gece Fısıltıları'na bayılıyor. Ona doyamıyor. Büyük hayranı."

"Ah, gelmeden önce ona benden bahsettin mi?"

"Hayır. Yoksa muhtemelen yolda bayılırdı."

Heath dikkatini tekrar bana çevirdi. "Josh beni çok iyi tanır. Senin tam da benim deli olduğum türden bir kız olduğunu çok iyi biliyor."

Çırpınıyorum. Heath Mason beni istiyor. *BENİ!*

Ona sorabileceğim milyonlarca soru var. Gece Fısıltıları hakkında bilinmesi gereken her şeyi duymak isterdim. Onun hakkında. Oyunculuğu. Kahvaltıda ne sever. Çatal bıçak takımının neye benzediğini. Düşüncelerimi yavaşlatmak için bir yudum şarap alıyorum.

"Ne tür şeyler seni tahrik eder?" diye soruyor. "Profilini görmedim."

"Hemen hemen her şey. En azından şimdiye kadar denediğim her şey."

"Josh'ı başka bir adamla sikişirken gördün mü?"

"Hayır, ilk kez... birlikte çalışıyoruz."

"Gerçekten mi? Josh senin yeteneklerine oldukça güveniyor olmalı."

Gülümsüyorum. "Umarım inancı haklı çıkar." "Yakında öğreneceğiz."

Kadehini benimkiyle tokuşturuyor ve sonra Josh'a doğru dönüyor. Elini erkek arkadaşımın kalçasına koyarken gösterdiği hayranlık kalbimi sızlatıyor. Çok gerçekçi geliyor.

"Beni özledin mi?"

"Seni özledim mi? Hayır. Seni düşünmedim bile."

"Berbat bir oyuncusun," diyor Heath ve Josh sırtlıyor.

"Sanırım Gece Fısıltıları'nın setinde olamayacağım."

"Karavanımda dayak yemediğin sürece olmazsın."

"Ya da tam tersi. Sahneler arasında kıcını sikmeyi çok isterim."

"Josh karavanınıza girdi mi?" Kendime engel olamayarak sordum.

"Hayır, henüz değil. İş hayatımla özel hayatımı ayrı tutmaya çalışıyorum."

Heath Mason'ın biseksüel olduğunu bilmiyordum. Sık sık bir aktrisle ya da başka biriyle ilişkilendirildi, ancak hiçbir zaman biriyle ciddi bir ilişki içinde olduğunu açıklamadı.

Filtrelerimi kontrol edemiyorum, huşu içindeyim ama kelimelerimi dikkatle seçiyorum.

"Ajans'ı nasıl buldun? Senin gibi bir adam istediğin zaman istediğin kişiye sahip olabilir."

Heath gülüyor. "Bana tavsiye edildi. İltifatınız için teşekkürler ama yakın zamanda kıcımın yumruklandığına dair bir hikayenin haberlere çıkmasını istediğimi sanmıyorum."

"Kıçtan bahsetmişken," diyor Josh. "Hadi, Heath. Sikim zorlanıyor."

"Aynısı. Holly için çaba sarf ediyorum. O muhteşem aletini birazcık içeri sok, olur mu?"

Josh kaşlarını kaldırır. "Çaba mı? Doğru ya. Anlıyorum."

Aralarında çok fazla kimya var, bu beni heyecanlandırıyor.

"Bana biraz kendinden bahset" diyor aktör ve ben nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Gerçekten bilmiyorum.

Benim iğrenç tercihlerimi mi yoksa gerçek hayatımı mı öğrenmek istiyor? Yol göstermesi için Josh'a bakıyorum ama o omuz silkiyor. Ben dürüstlüğü seçiyorum.

"Ailem Avustralya'da yaşıyor ve onları ziyaret etmek için biraz para biriktirmek istiyordum. Neyse ki her zaman edepsiz bir kız olmuşumdur, bu yüzden pis seks yapma ve bunun için para alma fikri mükemmel bir durumdu. Görünüşe göre bu işi seviyorum. Bu benim hayalimdeki iş."

"Doğru. İyi karar. Ortağın var mı?" Josh'a

bakmamaya çalışıyorum.

"Evet, biliyorum."

"Bununla ilgili herhangi bir sorunları var mı?"

"Hayır. Hiç yok. Kendisi pis hayatın tadını çıkarıyor."

Heath'in gözleri delici. "Peki ya geri kalanınız, Holly? Seks işçiliği dışında. Nelerden hoşlanırsın?"

Gülmek zorundayım. "*Nighttime Whispers*'ı seviyorum aslında. Belki duymuşsunuzdur? Vampirler ve seksi gotikler benim için çok önemli."

Artık yerleşiyorum. Heath'in tavırları bunu kolaylaştırıyor. Kendinden emin ve rahat. Onda birazcık bile kibir yok, ama oldukça fazla pislik var, bunu hissedebiliyorum. Gerginlik demleniyor.

Mavi gözleri çok parlak. "Ateşli gotikler benim için de büyük bir şey aslında. Ortak bir noktamız var."

"Evet, var."

Parmakları uyluğuma doğru ilerlerken çok sağlandı. Heath külotumun üzerinden yarığımı okşamakta hiç tereddüt etmiyor. Ben de rahatlayıp bacaklarımı onun için daha geniş açmakta hiç tereddüt etmiyorum.

"Bazen gerçekten am arzuluyorum," diyor. "Josh bir erkeğin sunabileceği her şeye ve daha fazlasına sahip ama ne bir amcığı var ne de uğruna ölünecek memeleri."

Heath gözlerimin içine bakıyor, külotumun üzerinden klitorisimi okşarken gülümsüyor. "Josh, ondan ilk kez bir artı-bir getirmesini istediğimde şartlarımdan birinin bu olduğunu biliyordu. Uğruna ölünecek göğüsleri olmalı. Ve iyi seçim yaptı. Sanırım yine iyi seçim yaptı?"

Gözleri göğüs dekolteme takılıyor, ben de elbisemi aşağı çekerek ona kendi elbisemi gösteriyorum.

Heath, "Evet, doğru tahmin etmişim," dedi ve başını eğmeden önce dudaklarını yaladı.

Meme ucumu emerken parmaklarımı onun güzel uzun saçlarında gezdiriyorum ve bu bir rüya gibi. Neredeyse Kont'un yaptığı gibi beni ısırması için yalvaracağım ama o boynuma doğru uzun öpücükler yollarken kendimi tutuyorum ve sonra beni tam olarak öpüyor. Sıcak ve ağır, tam dudaklarımdan.

Bu doğru olamaz.

Heath Mason'ın dili benimkini kapıyor ve kalbim patlıyor. Kendi fantezimi gerçekleştirmek için para alan fangirl bir fahişeyim.

Kollarımı boynuna doluyorum ve onu tüm gücümle öpüyorum, külotumu kenara çekme lütfunda bulunana kadar eline sürünüyorum. İki parmağıyla beni test ediyor ve ben de pelvik tabanımı kullanarak parmaklarını sıkıca kavriyorum. Bunun üzerine öpüşmeyi kesiyor ve Josh'a dönüyor.

"Holly çok dar. Bizi götürebileceğinden emin misin?" Josh göz

kırpıyor. "Yüzde yüz."

"O haklı," diyorum. "Yüzde yüz. Beni test et." "Seni test etmek mi?"

Yüzüne başımı salladım, sonra dudaklarımı onunkilere değdirdim. "Hadi, Heath. Beni test et."

İki parmak üçe dönüşüyor, ama ona göstermek istiyorum. Ona göstermeliyim. "Daha fazla, lütfen," diyorum.

"Çok sıkı amına koyayım," diye cevap veriyor, ben sıkıldıkça nefesi kesiliyor. Dördüncüyü içime sokmak için savaşıması gerekiyor. Josh'un her sabah karın kaslarını çalıştırdığı gibi ben de amımı sıkı tutmaya çalışıyorum.

Josh, "Gerçekten güçlü bir açıyı sever," diyor. "Öne doğru bastır." Heath elini eğerken Josh eğiliyor. "Evet, işte böyle. İşte böyle. Buna bayılıyor."

Heath ona bakar. "İlk kez mi birlikte çalışıyorsunuz? Gerçekten mi?"

Heath yere düşerken bileğini tuttum. "O haklı. Aynen böyle. Lütfen. Ve daha fazlasını. Almamı sağla. Hoşlandığın şey bu, değil mi? Germe oyunu?"

Kont bunun üzerine centilmenliğini bir kenara bırakıyor ve ben de canavarı kışkırttığımı bilerek sırtıyorum.

"Evet, esnemeyi severim. Hiçbir fikrin yok."

Parmaklarını sıkıyorum, art arda üç kez. "O zaman göster bana."

Parmaklarını içimde döndürüyor ve onları makasladığında bunu hissediyorum. "Benimkiyle birlikte Josh'ın kocaman aletinden de bir parça aldığında o kadar istekli olmayabilirsin. Bazı sürprizlerimiz olabilir."

"Şimdi de alay ediyorsun." Meme uçlarımı çekiyorum. "Böyle devam edersen beni hemen boşaltacaksın. Şimdiden kanepeni ıslatıyorum."

"O zaman yukarı çikalım," diyor ve elini amımdan çekerek beni nefessiz bırakıyor.

Ve Tanrım, Heath Mason parmaklarını yalayıp emerek temizliyor.

"Bence bunun için bir ikramiye hak ediyorsun," diyor Josh'a. "Uğruna ölünecek memeler, hevesli ve sıkı bir amcık ve muhteşem bir gotik."

"Henüz hiçbir şey görmedin," diyor Josh, "Holly..." bana sırtıyor, "... inanılmaz."

"Bundan hiç şüphem yok," diyor Heath ve ayağa kalkıyor, giderken de beni elimden tutuyor.

Josh merdivenlerde arkamda ve parmaklarını sırtımda gezdiriyor. Keşke dönüp onu öpebilseydim. Benimle böyle ateşli bir piçi paylaştığı için ona borçluyum. Ne takım ama.

Sanırım eve gidene kadar beklemek zorunda kalacağız.

Heath'in yatak odası çok büyük - sürpriz sayılmaz - ve evinin geri kalanı gibi gotik bir rüya gibi. Tema koyu mor ve siyah, hem de bolca. Yatak başlığı kilise penceresi şeklinde, aynaların etrafında siyah kemerli demirler var. Yatak çarşafı simsiyah, belli ki kalın ve otel pamuğundan yapılmış ve beni bir taklayla çarşafın üzerine itiyor.

Topuklarımı tekmeleyip pozisyonumu alıyorum ve bir sonraki adımın ne olacağını merakla bekliyorum.

"Neyin içinde olduğunu görmek ister misin?" Heath

bana sordu. "Evet, lütfen."

Heath, Josh'ın kot pantolonuna uzanıyor ve dünyadaki en sevdiğim sikimi serbest bırakıyor. Tam damarlı ihtişamıyla. Piercingler parlıyor. Keşke Heath o şeyi ne kadar iyi alabildiğini bilseydi.

Sanırım öğrenecek.

Kocaman sırttım ve başımı salladım. "Bu gerçekten çok ateşli." "Biliyorum," diyor Heath ve kendi aletini serbest bırakıyor.

Vay anasını, çenem neredeyse yere çarpacaktı çünkü neredeyse tıpatıp aynılar. Heath Mason'da Yakup'un merdiveni var. Şaftında altı tane halter var, tıpkı Josh gibi. O da kalın. Gerçekten kalın, kafası da çok kalın.

"Sürpriz," diyor bana ve ben de elimi ağzıma götürüyorum.

Lanet olsun. Josh bana sırtarak küçük ipuçları veriyordu ve ben bunu bilmiyordum. Hiçbir fikrim yoktu.

Heath Mason'ın bir merdiveni var. Lanet bir merdiven. Birini almak yoğun, ikincisini almak... oldukça şey olacak. Bu ihtimal karşısında klitorisimi ovmak zorundayım, kendimi durduramıyorum. Beni doldurmalarını istiyorum, ikisini de, pis bir orospu gibi.

Heath soyunurken, "Josh benim ilham kaynağımdı," diyor. Evet, hayal ettiğim kadar iyi görünüyor. "Onları yaptırırken kendimi gizlemek için saçımı beyzbol şapkasının altında topuz yaptım."

"Risk almaya değdi," diyor Josh gururla gülümseyerek. "Bakın ne kadar güzel bir şeye dönüştü."

Josh dizlerinin üzerine çöküyor ve Heath'in aletine doğru bir yol yalamadan önce muhteşem yeşil gözleriyle müşterimize bakıyor. Onu mutlak bir profesyonel gibi ağzına alıyor, boğazını sanki onu almak için doğmuş gibi kullanıyor.

Gözlerimi ayıramıyorum. Erkek arkadaşım gırtlığını piercingli bir alete veriyor, Heath'e pis bir tanrıymış gibi bakıyor ve ben de bir parça istiyorum.

"Ben de katılabilir miyim?" Ben soruyorum ve

Heath bana işaret ediyor. "Ne kadar çok o kadar

iyi. Paylaşmaktan her zaman mutluluk duyarım."

Meğer ben de öyleymişim. Josh'ı haftanın her günü bu adamla paylaştım. Bensiz seviştiklerinde çok kıskanacağım - ateşli aksiyonlarını kaçıracağım. Bodica defolup gidebilir. Şu andan itibaren alabileceğim her ikili hareketi istiyorum.

Kazanmaya başlasan iyi olur.

Yanında dizlerimin üzerine çöktüğümde Josh bana Heath'in sikini uzatıyor. Yavaşça alıyorum, her santiminin tadını çıkarıyorum - hala erkek arkadaşımın tükürüğünden kaygan. Josh'un piercingleriyle alay ettiğim gibi onunkilerle de alay ediyorum. Dilimi nasıl oynatacağımı ve dişlerimle nasıl yakalayacağımı biliyorum - sadece birazcık.

Heath başını arkaya eğerek, "Bunu daha önce de yaptın," dedi. "Merdiveni nasıl kullanacağını biliyorsun. Eminim senin küçük ateşli amcığın da aynısını biliyordur."

"Tabii ki öyle," diyorum ve onu tam boğazımın arkasına götürüp çaresiz bir orospu gibi emiyorum.

"Daha derine," diye inliyor Josh ve saçımdan bir avuç alıyor. "Heath'e ne kadar iyi olduğunu göster. Bundan çok daha derine inebilirsin."

Boğazımı açıyorum ve Josh'un hareketlerimi devralmasına izin veriyorum - ağzımı Heath'in aletine çarpıyor ve sonra beni pozisyonda tutuyor, nefes

almak için mücadele ederken gözlerim sulanıyor. Kahretsin, beni zorluyor.
Beni sadece

Gerçekten boğulmak üzereydim ama kendime bir hardcorer olduğumu hatırlattım. Ağzımı bir kez daha sonuna kadar açmadan önce memelerim kabarıırken birkaç derin nefes çekiyorum. Heath'in eli bu kez Josh'unki ile birlikte saçlarımda, ikisi de kaldıraç kullanıyor, daha hızlı, daha hızlı ve daha hızlı sikişiyorlar. Ben tam bir oyuncak bebeğim, bu gerçeküstü bir zevk.

Biraz daha nefes almama izin verdiklerinde gözlerim doluyor ve bu şans Josh'a gülümsemek için kullanıyorum.

"Sıra sende. Bana neler yapabileceğini

göster." "Bu bir yarışma mı?"

"Daha çok sik emme dersi gibi. Nelerin var göster bana, Josh."

"Memnuniyetle."

Vay anasını, erkek arkadaşım kendi boğazını nasıl idare ediyor. Heath'i tam içine alıyor ve boğazının titrediğini görüyorum, ama öğürmüyor, sadece ağzını genişçe açıyor, çenesi güzelce sallanıyor, böylece tükürüğü serbest kalıyor. Artık kendimi kaybetmişim, tamamen tükenmişim. Josh'un dudaklarından akan tükürükleri dilimle yakalayabilmek için kendimi daha aşağıya bırakıyorum, başka bir adamın sikini emerken onu öpmeye çalışıyorum.

Heath oynamamıza izin veriyor, o bizi izlerken ikimiz de sikimizi paylaşıyor ve öpüşüyoruz. O inlemeye ve kalçalarını sıkmaya başlamadan önce çok iyi bir oyun başlattık.

"Yeter," diyor. "Şimdi benim sıram."

Josh ayağa kalktı ve bu sefer yanımda diz çökmüş Heath vardı. Heath de nasıl sakso çekileceğini biliyor, buna şüphe yok. Dilini Josh'ın sikinin başının etrafında tam da sevdiği şekilde dolaştırıyor ve ben gülümsüyorum. Evet. Erkek arkadaşımı iyi tanıyor.

Josh emmekle ayakkabılarını tekmelemek ve kot pantolonunu indirmek arasında bir an geçirir. Sonra tişörtünü çıkarıyor ve çıtırçıtırak kalıyor. Her zamanki gibi yırtık bir Adonis. Onun gibi bir erkek arkadaşım olduğu için gurur duyuyorum. Heath'e söylemek isterdim.

O adam benim erkek arkadaşım, b i l i y o r musun? Ne zaman istersem o ateşli siki alabiliyorum.

Josh sikini derinlere sokarken ekrandaki idolümün yüzünün sikilmesini izliyorum. *Kont'un* gözlerinin yaşardığını görüyorum, o da hepimiz gibi damarlı et ve halterle öğürüyor. Ben de Josh'a yaptığımı yapıyorum. Eğilip Heath'in dudağından akan tükürüğü yalıyorum, daha fazlası için yalvarırken inliyorum.

"Paylaş," diye fısıldadım. "Lütfen Heath, paylaş."

Josh bize birbiri ardına sikini veriyor, ta ki biz ağızlar ve dillerden o l u ş a n bir kasırgaya dönüşene kadar, aramızda itici bir sikle.

"Yakında geleceğim," diye uyarıyor Josh ve Heath teması kesiyor.

"Henüz değil, daha yeni başladık."

Josh güler. "Bunu biliyorum, Heath. Bu yüzden seni uyarıyorum. Merak etme, bir sürü birikmiş param var, ama bir tanesini çok erken vurmak istemeyiz, değil mi?"

"Hayır, kesinlikle yok. Sunulan çok fazla ürün var."

"Evet, şimdi Holly'ye neler *yapabileceğimizi* göstermeye ne dersin? Sıkı bir amcık istiyordun, değil mi?" Josh bana yatağı işaret etti. "Amını Heath'e ver, Holly. Ona ne kadar iyi bir seçim yaptığımı göster."

Erkek arkadaşımın dediğini yapıyorum. Elbisemi çıkarıyorum, külotumu çıkarıyorum ve Heath'in yatağında pozisyon alıyorum, kedi dudaklarımı olabildiğince geniş açıyorum. Heath bana doğru gelirken pürüzsüz ve tıraşlı, pis bir kelebek gibi görünüyordum. Gözleri donup kalmıştı.

"Tadıma bak," diyorum ona. "Lütfen. Sıra bende."

Heath Mason muhteşem diliyle yayılmış yarığımı kucaklarken kendimi aşağı bakmaktan alıkoyamıyorum. Bayıldığım gözleriyle bana bakıyor ve dilini klitorisime doğru okşuyor. Bu çok iyi.

Heath'in dili Josh'ununki gibi delinmemiş ama. Beni Josh gibi tanımıyor. Ve Josh bunu biliyor.

Erkek arkadaşım olaya yaklaşıyor ve Heath'in saçlarını okşamadan önce bana sırtıyor.

"Size göstereyim," diyor. "Paranızın karşılığını almak istiyorsunuz, değil mi? O zaman sana nasıl yapılacağını göstereyim."

"Lütfen yap."

Josh gösteriden geri durmuyor. Dört parmağını içime sokuyor, tam yerine vuruyor ve kıcımlı yataktan fırlatıyor.

"Daha fazla," diyorum, "Lütfen..."

"Şuna bak," diyor Josh. "Ağzı sulanıyor."

Parmaklarını büküyor ve ben kendimi parmaklarına kaptırmaya çalışarak haykırıyorum.

Josh, "Ona sikini vermenin zamanı geldi," dedi. "Ona merdiven yap, Heath. O bir fahişe gibi inleyene kadar kalçalarını sertçe çevir."

"Lanet olsun, evet."

Heath dimdik üstümde, sokmaya hazırlanıyor ve bu tanıdık bir şey - her bir halter içime doğru ilerliyor. Bileklerimi ellerinin arasına alıp başımın üzerinde tutuyor ve tüm ağırlığını kullanarak sikini içime sokup çıkarıyor, tıpkı Josh'ın ona söylediği gibi her hamlede kalçaları dönüyor.

"Öp onu," diyor Josh ve ben Heath'in omzunun üzerinden erkek arkadaşına bakıyorum, gözlerindeki şehveti görüyorum. "Hadi, öp onu."

Heath'in dilinde hem siki hem de amın tadını seviyorum. O beni sertçe sikerken amımda oluşan hissi seviyorum.

"Peki ya sen, hazır mısın?" Josh soruyor ve Heath'le konuşuyor olmalı, çünkü Heath başını sallıyor, nefes nefese yüzüme bakıyor.

"Evet, hazırım."

Josh'un tükürdüğünü duyuyorum ve Heath duraklıyor, dişlerini sıkıp inerken siki içimde derinlerde.

"Rahatla, o sadece üç parmak," diye gülüyor Josh.

"Sanırım çok uzun zaman oldu."

"Bir dahaki sefere takvime daha erken yaz."

"Merak etme. Yapacağım." Heath'in nefesleri tam yüzümde. "Sadece yap, Josh. Sikini içime sok."

"Bana hazır olduğunu göster o zaman. Holly'nin daracık, ıslak amını sık ve kendini parmaklarıma bırak. Korkaklığı bırak."

Heath, "Bu sözlerinin bedelini birazdan ödeyeceksin," diye tısladı ama o yine de söyleneni yaptı.

O beni sikerken ikimiz de inliyorduk ve Josh'un parmaklarının her hamlede Heath'in kıkını gerdiğini bilmek çılgınca bir heyecandı. Heath kalçalarının bir vuruşunda özellikle yüksek sesle küfrediyor ve sanırım Josh dördüncü bir parmak eklemiş olmalı, ama bu sadece Heath'i teşvik ediyor.

"Bu senin için yeterli bir gösteri mi Josh?" diyor, beni bir iblis gibi becerirken. "Şimdi sikini içime sok, taşaklarıma kadar."

Erkek arkadaşım sikini içine sokarken Heath'in çıkardığı inlemelerden her halterin patlamasını okuyabiliyorum. O hissi biliyorum. İlgüdüsel olarak kıkım sıkılıyor. Ben de benimkinde bir merdiven istiyorum. İkisi de olur.

"Sakin ol, Heath," diyor Josh, ama Heath ritmi yükseltmeye başladığında hiç sakın olmuyor. Beni eskisi kadar sert sikiyor, Josh ona geri verirken küfürlerle ağılıyor. "Henüz içine girme," diyor Josh. "Sana onun neleri kaldırabileceğini göstermek istiyorum."

"Piç," diye homurdandı Heath. "Boşaltmaya hazırım."

Ben de onun boşalmasına hazırım. Kukum kendi melodisine göre çalışıyor, metal tarafından mızraklanıyor ve kendi orgazmım onunkiyle aynı hızda gelişiyor. Neredeyse itiraz edecek ve Heath'in dölünü almak için yalvaracaktım, ama Josh burada açıkça kontrol altında. Çekiliyor ve Heath'in kıkını tokatlıyor.

"Güven bana bebeğim," diyor Josh ve şu anda kiminle konuştuğu hakkında hiçbir fikrim yok. Benimle mi, Heath'le mi, yoksa ikimizle birden mi?

Umurumda değil.

Josh yatağa uzandı ve sırtım göğsüne gelecek şekilde beni üzerine çekti. Bacaklarını kaldırdı ve dizlerimi tutarak iki deliğimi de Heath'e gösterdi.

"Kıcını hazırla," dedi erkek arkadaşım. "Amını güzelce çalıştırdın, şimdi kıcını iyice aç." Josh'un ağzı kulağımın yanında. "İstediğin bu, değil mi bebeğim? Kıcının gerilmesini istiyorsun."

"Evet, lütfen. Ger beni." Aklım başımdan gitmiş, cinsel hazzın içinde kaybolmuştum. Heath yatağın başucundaki çekmeceye uzanıp bir şişe kayganlaştırıcı çıkarıyor ve ben de kendi kendime sırtıyorum. "Ger beni, Heath. Beni hazırla."

Üç parmak kayganlaştırıcıyla muhteşem bir esneme sağlıyor. Onları içeri ve dışarı pompalarken özensizliği duyuyorum, ama bu yeterli değil. Josh hareketlerimi okumuş olmalı.

"Daha fazla," dedi Heath'e. "Ona daha fazlasını ver."

Dört parmak acıtıyor ama ben istiyorum. İtişlere karşı hareket ediyorum, o dönüp durduğunda nefes nefese kalıyorum. Parmak eklemlerinin verdiği hissi seviyorum. Ve her şeyden çok Heath Mason'ın pis kıcımı susturmasını seviyorum.

"Holly, sen ateşli, azgın bir sürtüksün, bunu biliyor musun?"

Heath dedi ki. "Oh, evet. Biliyorum."

"Kıcının içine bak. Ne kadar derin ve kirli olduğunu gör," diyor Josh ve Heath'in parmakları hareket ediyor, kancalanıyor ve yayılıyor. Bu çok istilacı, buna bayılıyorum.

"Kirli..." Ben de diyorum ki. "Bu çok edepsizce."

"Bekle bebeğim," diyor Josh kulağımın dibinde ve gülümsediğini biliyorum. "Bunun edepsiz olduğunu düşünüyorsan, neler olacağını görene kadar bekle. Birinin kıcının içini ne kadar derin görebileceğin hakkında hiçbir fikrin yok ama göreceksin. Güzel ve net göreceksin."

Onun iğrenç sözleri karşısında iç çektim. "Klitorisime dokunabilir miyim lütfen? Boşalmam lazım," diyorum, kime sorduğumdan pek emin değilim.

"Hayır," diye cevaplıyor Josh. "İyi bir sürtük gibi iki kalın merdiven alacaksın."

Josh beni daha yükseğe kaldırırken Heath beni açık tutuyor ve Josh'un kalın sikinin başının kıcımınla aynı hizaya geldiğini ve gitmeye hazır olduğunu hissediyorum.

"Evet!" Nefes nefese kaldım. "Becer beni, Josh! Ver onu bana!"

Josh kıcıma sonuna kadar girdiğinde inliyorum. Çok kalındı. Çok kalın. Heath bacaklarımın arasına girdiğinde nefeslerim sığılaşıyor, vücudu beni Josh'ınkiyle sandviç yapıyor. Siktir, işte geliyor. Delikli sikinin başının yarığımdan aşağı yukarı kaydığını hissettiğimde inliyorum. Beni iki lanet merdivene bağlayacaklar.

"Hazır mısın?" Heath bana

sordu. "Kahretsin, evet."

Vücudum itiraz ediyor ama ben etmiyorum.

Josh kıpırdamadan duruyor, siki kıcımın derinliklerine gömülü ve Heath amıma girerken nazik davranıyor.

Kahretsin, Heath yavaşça içeri iterken, barbell'ler amımın duvarından barbell'lerin üzerinden geçerken gerginlik ilahi.

"Yüce Tanrım," diyor Heath ben dolduğumda. "Bu çok..."

"Mükemmel," diye bitiriyorum onun için. "Lütfen beni becer."

Heath yavaşça itiyor, Josh da öyle. Acıtıyor, yakalıyor, yakıyor, ama geri itiyorum, bir ritim tutturuyorum ve iki yarakla dolduğumda deliriyorum, piercingler bana yepyeni bir akıllara durgunluk veren melodiyle şarkı söylüyor, çelikle yivlenmiş iki devasa yarak. Buna bayılıyorum.

"Pis kız," diyor Josh bana, Heath derine sokarken. "İşte benim muhteşem küçük sürtüğüm. Çok gurur duyuyorum."

"Teşekkürler bebeğim," diye cevap veriyorum. "Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim."

"Siz ikiniz yalan söylüyordunuz, değil mi?" Heath soruyor, hala itiyor. "Daha önce birlikte çalıştınız, bu çok açık."

Başımı sallıyorum, Heath beni sikerken gözlerimi ondan ayırmıyorum. "Hayır. Yapmadık. Yemin ederim. Daha önce hiç birlikte çalışmadık."

Bunu nasıl saklayabileceğimizi düşünüyorum ama Josh kulağımı öpüyor, nefesi gıcıklıyor.

"Dürüst olalım, olur mu? Sen bu konuda ne hissedersin?"

"Benim için sorun olmaz," diyorum, gözlerim hâlâ idolüm olan sevgilimde, o çılgınca amımı okşarken.

"Devam et," dedi Heath. "Söyle bana. Bana lanet olası gerçeği söyle ve dalga geçmeyi bırak."

Hepimiz homurdanıyoruz, üçümüz, kığım ve amım aynı anda iki adamın itişini alıyor.

Josh Heath'e, "Bu Ella, Holly değil," dedi. "Onun gerçek adı Ella."

Heath pis bir gülümsemeyle, "Ella," dedi. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Ve Ella sadece iş arkadaşım değil," diyor Josh inleyerek. "O benim kız arkadaşım."

Chapter Thirty-Seven

HEATH ITMEYİ BIRAKMIYOR. DURAMAZ. AKIŞTA ÇOK DERİNDEYİZ ama lanet olsun, muhteşem yüzündeki şok ifadesi beni sırtttırıyor. "Kız arkadaşın mı?!"

"Evet, Ella benim kız arkadaşım."

Heath gözlerini kapatıyor ve nasıl tepki vereceğini merak ediyorum, delikli siki hâlâ içimde ilerliyor.

"Kız arkadaşını beceriyorum, Josh. Bu ne lan?"

"Evet, biliyorum," diyor Josh. "İyi hissettiriyor, değil mi? Gerçekten çok iyi hissettiriyor. Tadını çıkar."

"İkimiz de şovmeniz -" Başlıyorum, ama Josh bana nazıkçe *sus* diyor.

"Bunu haklı çıkarma, bebeğim. Heath'in tam olarak kimi paylaştığını bilmesini istiyorum. Kimin azgın, ıslak amını kullandığını." Duraklıyor. "Ona bundan ne kadar hoşlandığını söyle. Daha fazlası için ne kadar çaresiz olduğunu söyle."

Artık açıkta olduğu için çok daha kirli görünüyor. Yasak olana doğru bir dalış. Yanaklarım yanıyor, ama daha fazla güçle iten yaraklarına karşı geri ittiğimi fark ediyorum.

"Söyle bebeğim," diyor Josh. "Dürüst ol ve ona nasıl hissettiğini söyle."

Heath'in muhteşem gözlerinin içine baktım. "Kirli, pis ve çok iyi hissettiriyor. Sakın durma." Nefes nefese kalmıştım, doruğa ulaşıyordum. "Lütfen, ne yaparsan yap, durma."

"Durmayacağım," diyor Heath. "Aksine, daha çok istiyorum."

Tanrım, iki adam beni nasıl da sikten sike geçiriyor, piercingleri saldırıdaki ilahi silahlar gibi, aralarında sadece amımın duvarı var. Bu his gerçek dışı - gerçeküstü - orgazmımın kıcımın derinliklerinde bir yerde inşa edildiğini hissediyorum. Gerçekten inanılmaz, eşsiz ve onların ritmine ayak uydurmaktan ve azgın bir rüyada inlemekten kendimi alamıyorum.

"Daha fazla," demeyi başarıyorum ve Heath skoru biliyor. Ağırlığını daha da bastırırken gözlerinde saf bir şehvet var ve Josh beni sıkıca tutmak için sadece kollarımın altından tutmakla kalmıyor, piç kurusu göğüslerimi kavırıyor, sert meme uçlarım parmaklarının arasında sıkışıyor.

"Muhteşem kız arkadaşımı becer," diyor Josh, "ve sakın geri durma." Amım cızırdıyor, kıvılcımlar saçıyor ve sürtükçe inlemelerim gerçek oluyor.

Heath konuşmuyor, sadece dizlerimi geriye itiyor ve beni sertçe sikiyor. "Onu benimle doldur, Heath," diyor Josh.

Heath'in homurtuları alçak ve vahşi, Josh'un küfürleri ise her sert darbeye kulağıma fısıldanan günahlar gibi. Gerçekten mükemmellik.

Ve orgazm da öyle.

İçimdeki sıcaklık patlıyor, homurtular havayı kirletiyor ve sonra bağıriyorum. Gerçekten çığlık atıyorum, göğüslerim sıkılırken Josh'un sıkı tutuşuna karşı sarsılıyorum.

Heath'in horozu derine çarpıyor ve boşalmaya başladığında sarsıldığını HİSSEDİYORUM.

"Siktir!" Josh diyor ve ben onun kabardığını hissediyorum. Her ikisi de

beni dölle doldururken şişiyorlar ve bu gerçekten bu lanet dünyanın dışında.

Hâlâ iki sik de içimde nabız gibi atıyor. Nefes nefese kalmış bir enkazım ve amımla götüm merdivenlerden dolayı çok ağrıyor, ama her şeyi tekrar yapmak için her şeyimi verirdim.

Çekerken yavaş davranıyorlar ama yine de beni inletiyorlar. Josh beni yana yatırıyor ve ben de kendi kullanılmış deliklerime bakmak için kendimi kaldırıyorum. Ağzım açıldı. Döl damlıyordu.

Bu çok güzel.

Josh hınzırca sırtarak, "Tatlı zamanı," dedi ve Heath de ona sırtarak karşılık verdi. "Evet, hadi şu muhteşem kız arkadaşını temizleyelim."

Daha iyi olabilir miydi?

Beni nazıkçe dört ayak üzerine yatırdıklarında cennetteydim. Bir yastık kapıyorum, kıcıımı havaya kaldırıyorum ve başımı yastığın üzerine bırakıyorum, bacaklarımı onlar için ayırıyorum.

"Aferin kızıma," diyor Josh, "inanılmaz görünüyorsun."

"Hmm," diyorum, ağrıyan kıcıımı biraz sallayarak, "inanılmaz *hissediyorum*. Teşekkürler çocuklar."

Heath'in elleri kıcıma indi. "Sen hedonist bir zevksin," diyor ve dili göt deliğimde dolaşırken inliyorum.

"Benim için biraz dışarı it," diyor ve eğer klitorisim tekrar kıvılcımlanmıyorsa lanet olsun.

Biraz itiyorum ve damladığını hissediyorum. Heath dilini gezdirip beni yalayarak temizliyor.

Josh yaklaşıyor, elleri kalçamda, sıcak ağzı amımı yalıyor. Dişleriyle klitorisimi yakaladığında nefesim kesiliyor.

Heath'in dili kıcımın derinliklerine girdiğinde yine nefesim

kesildi. "Bu çok güzel," diyorum, "ama gerçekten paylaşmalısın."

Önce Josh bana Heath'in dölüyle damlayan iki parmağını uzattı. Muhtaç bir orospu gibi onları emip temizliyorum. Sonra Heath geldi, ama Josh'un

döl parmaklarında değil... ağzında. Beni kirli, döl dolu bir ağızla öpüyor, dili benimkine karşı kaygan.

Dilini emip temizledikten sonra "Daha fazla," diyorum.

Josh amımdan geri geliyor. Parmaklarını yanaklarıma geçirdi ve ağzımı açtı. Heath'in dölleri dilinden benimkinin üzerine akıttığında kendimi en pis sürtük gibi hissediyorum.

"Kahretsin, bu çok ateşli," diyor Heath. "Ağzını açık tut, Ella."

Bana söyleneni yapıyorum, Heath daha fazla krema için kıcımlı kazarken kıvranıyorum. Baş döndürücü idolüm erkek arkadaşımı yansıtıyor ve dölün ağzından benimkine doğru akmasına izin veriyor.

"Buraya gel," diyorum ve sıcak, ıslak, pis üçlü öpüşmeler için ikisini birden yaklaşıtıyorum. Adamlar kullanılmış kıcımlı ve amımı parmaklamaya devam ediyor ve Josh beni o kadar iyi tanıyor ki bundan tam olarak yararlanıyor. Hâlâ ateşli bir orgazmın etkisindeyim, ama beni o kadar iyi çalıştırıyor ki, başka bir yüksekliğe ulaşmaktan başka seçeneğim yok. Bu seferki o kadar yoğun olacak ki, canımı yakacak.

Bu sefer sertleşiyorum, boşalırken ağzım sonuna kadar açılıyor ve ikisi de beni öpmeye, yalamaya, parmaklarını derinlere sokmaya devam ediyor. Tırnaklarımı ikisinin de sırtına geçiriyorum, doruk noktası serbest kalırken saf beyaz sıcaklığın kurbanı oluyorum.

Josh çekilip Heath'e bir zafer kazanmış gibi sırtıttığında nefes almak için zorlanıyorum.

"Peki, kız arkadaşım hakkında," diyor. "Onu yanımda getirdiğime memnun musun?" Heath sallanan memelerime bakarak gülüyor.

"Memnun olmak yetmiyor, Josh. O bir ilahi. Sen şanslı bir adamsın."

Böyle harika erkekler tarafından takdir edilmek. Fantezilerimin erkekleri arasında uzanarak ısıltının tadını çıkarıyorum.

"Hadi bir şarap alalım," dedi Heath. "Sonra da güzel kız arkadaşına buraların ne kadar pis olduğunu göstermeye ne dersin?"

Josh şekerçi dükkanındaki bir çocuk gibi sırtıtıyor.

"Kulağa bir plan gibi geliyor. Onun her şeyi görmesini istiyorum." Heath başını eğdi. "Bundan emin misin?" "Ölümcül."

Ben oltadaki bir balığım, azgınlıktan başka bir şey tarafından kontrol edilmiyorum. Ve bu şekilde seviyorum.

Josh aşağı inerken bana destek oluyor, çünkü bacaklarım o kadar güçsüz ki zorlukla yürüyebiliyorum. Oturma odasında şerefe kaldırıp şarabımızı yudumlarken hepimiz cırılçıplağız.

Heath işin aslını anlayınca güler. "Siz ikiniz ne zamandır çiftsiniz?"

"Ajans'ın Noel partisinde tanıştık," diyorum. "Ondan sonra çizgiler biraz bulanıklaştı."

"O kadar da bulanık değillerdi," diyor Josh ve saçlarımı kulağımın arkasına tarıyor. "Başından beri biliyordum bebeğim. Bence sen de biliyordun."

"Evet, yaptım."

"Josh sana benden bahsetti mi?" Heath soruyor ve ben başımı sallıyorum.

"Tek kelime yok, hayır. Gizliliği çok ciddiye alırız." Josh'un koluna dirsek atıyorum. "Hatta oturup dizinizin birinci ve ikinci sezonlarını en ufak bir ipucu vermeden izledi. En ufak bir ipucum bile yoktu. Buna inanamıyorum."

Heath bardağını uzattı. "Belki de sandığımdan daha iyi bir aktörsündür."

"Hâlâ Nighttime Whispers'ta rol almak istemiyorum," diye gülüyor Josh. "Yıldız oyuncuyu becermek için para almayı tercih ederim, çok teşekkürler."

Heath Mason gerçekten iyi bir adam. Şarap akıyor ve sohbet de aynı şekilde kolayca akıyor. Heath bana Josh'un profilini ilk nasıl bulduğunu ve o zamandan beri onunla nasıl seviştiğini anlatıyor. İkisini birbirlerine bu kadar bağlı görmek mükemmel bir görüntü. Gerçek arkadaşlar. *Sevgililer.*

Heath, "Bana ilk yumruk atan Josh oldu," diye açıkladı. "Yüzüme işeyen ilk adam da oydu. Ve ne derler bilirsiniz... Bir kere başladınız mı, geri dönüşü yoktur."

"Pardon, ne?" Heath'e bakıyorum.

"Erkek arkadaşın bana yumruk atan ve yüzüme işeyen ilk kişiydi. Buna bağımlılık diyebilirsin. *Ona bağımlılık* de."

Josh, "Bu benim için çok değerli bir ödül," diyor.

"Yüzüne mi işiyor?" Merakım artıyor, babamın duş teknesinde oturduğum, kendi altın akışımın durdurulamadığı anlara geri döndüğümde lanet olası amım yeniden ateşleniyor. Ve babam çok baştan çıkmıştı. Heath Mason'ı dizlerinin üzerinde, muhteşem uzun saçlarını ıslatan çişiyile hayal etmeye çalışıyorum.

ŞU ANDA ŞEKERCİ DÜKKANINA GIRMİŞ BİR ÇOCUK GIBI GÖRÜNEN benim.
HISSEDEBİLİYORUM

İçimden açgözlü bir hayranlık yayılıyordu.

"Sidik oyunu mu?!" Ben de öyle dedim. "Bu gece bunu yapacak mısın?"

Heath gülerek, "Planımız bu," dedi. "Görünüşe göre Josh seni biraz karanlıkta tutuyormuş. Kötü çocuk."

Erkek arkadaşıma bakıyorum.

"Sürpriz!" diyor, "sana ne zaman olacağını söylemiştim." Söyledi, hem de birden fazla kez.

Heath kaşlarını kaldırır. "Bunu daha önce yapmadı mı?"

Josh başını salladığında hâlâ bana bakıyordu. "Hayır, ama buna bayılacak. Bilerek kendimi tutuyordum." Duraksıyor. "*Kont* ve benimle biraz sidik oyunu görmek ister misin, Ella?"

"Evet," diye cevap veriyorum, gözümü bile kırpmadan. Sonra şarabımın kalanını yudumluyorum. "Çok haklısın."

Heath, "O halde işe koyulsak iyi olur," dedi, ama sonra bir parmağını kaldırdı. "Ama önce hazırlanalım."

Mutfakta kayboldu ve ben Josh'a ne diyeceğimi bile bilemedim. Beni uzun zamandır bekletiyor, zamanı geldiğinde bu sapkınlığı yapacağımızı ima ediyordu... ve şimdi nedenini biliyorum.

Heath elinde ağzına kadar suyla dolu üç bardakla görünür.

"Biri benim için mi?" Ben soruyorum.

Heath bardakları sehpanın üzerine koyarken, "Seyretmek mi yoksa katılmak mı istediğine bağlı," diyor.

Yine kolay bir karar. Bardağımı kapıyorum ve sanki susuzluktan kavruluyormuşum gibi y u d u m l u y o r u m . Bitirdiğimde dudaklarımı şapırdatıyorum.

"Hevesli olduğumu biliyordum," diyor Josh, sonra da uzun bir çekişte içiyor. Hiçbir fikri yok.

"Ve bir şarap daha," diyor Heath ve kadehlerimizi dolduruyor.

Hâlâ kendimi garip bir fantezi rüyasında, çıplak ve bir süperstarla kadeh tokuşturuyormuşum gibi hissediyorum.

"En iyi altın duşlarına!" diyor televizyon kahramanım ve hem ben hem de Josh *alkışlıyoruz*.

Ne kadar gerçeküstü.

Heath, "Bir dakika sonra dönerim," diyor ve bira bardaklarını topluyor. "Bu gerçeküstü." Düşüncelerimi Josh'a söylüyorum.

"Gerçeküstü ve güzel," diyor ve beni öpmeden önce yüzümü ellerinin arasına alıyor.

Heath kadehleri doldurup döndüğünde dilindeki şarabı emiyordum.

"Bizde her zaman iki pint vardır," diyor Heath bardakları dağıtırken, "ama sana fazla gelirse içebileceğin kadar iç. Halının üzerine kusmayın."

Bardağımı ondan alırken gülümsemesi sıcacıktı.

"Teşekkürler," diyorum, "kusmayacağıma söz veriyorum."

Heath şarabı tekrar doldururken benim tüm bardağı bitirmem dört yutkunmamı aldı.

Şarap kadehimi işaret ettiğinde başımı hayır anlamında sallıyorum. Başım zaten yeterince dönüyor.

Heath ve Josh kadeh tokuşturuyor. "*Noroc!*" Heath der ve şaraplarını tek seferde devirirler.

"Bunu daha önce de söylemiştin," diyorum Heath'e, "bir bardak kan içmeden önceki gösteride."

Heath şarap kırmızısı dudaklarını yalayarak, "Gerçekten de öyle," dedi. "Romence şerefe demek."

"Üzerime işerken de söyleyecek misin?" Ukala bir şarap parıltısı hissederek soruyorum. Heath, "Elbette, tatlı *Curva*," diyor ve başını bana doğru eğiyor. Ona boş boş bakıyorum.

Omuz silkiyor, "*Sürtük, fahişe, kaltak* gibi anlamlara geliyor." "Noroc, curva... şerefe, sürtük," diyorum ve Heath gülüyor. "Başlayalım mı?"

"Sabırsızlanıyorum," diyorum ve Heath merdivenleri işaret ediyor.

Adamların önünde üst kata çıkıyorum, giderken kalçalarımı sallıyorum. Şarap ve şakalaşmalar beni azdırıyor ve içimdeki fahişeye karşı koyamıyorum. Bunu gerçekten yapmak istiyorum. Üzerine işenmenin ve birinin üzerine işemenin nasıl bir şey olduğunu gerçekten hissetmek istiyorum. Bundan *zevk alan bir sürü sürtük videosu* gördüm. O mutlu küçük *curva* olmak istiyorum.

Önce birlikte Heath'in yatağına düştük, öpüştük, okşadık, alay ettik. Bunu sonsuza dek yapabilirdim, her iki elimde birer delikli yarakla iki muhteşem adamı öpmek. Beni büyüleyen sadece yasak olanın pisliği değil. Yüzeyin altındaki enerji. Heath'in Josh'ı içtenlikle öpmesi ve Josh'ın ona sarılması. Birbirlerine çok aç olmaları, beni

çılgınlık içine. Aralarındaki enerji mükemmel bir şekilde dengelenmiş. Bu adamlar eşit. Birbirlerini isteyen iğrenç eşitler.

Ve beni de istiyor.

Baş döndürücü atmosferin içine çekildim, bilinmesi gereken her şeyi arzuluyorum. Paylaşmak istiyorum.

Josh'ı Heath ile paylaşmak

istiyorum. Yani, gerçekten

paylaşmak.

Düşüncesi bile bunaltıcı.

Mesaneindeki artan basınç da öyle.

Josh gözlerimdeki parıltıyı fark etmiş olmalı. Bana

gülümsüyor. "Tuvalet ihtiyacın gelmedi mi daha?"

Karnıma bastırıyor ve evet. İki bardak su, şarapla birlikte bu konuda anlaşmayı mühürledi.

"Evet, öyleyim."

"Güzel. Gerçekten gideceğiniz zaman bundan çok daha kötü olacak." Josh çok heyecanlı görünüyor. "Altın eğlencesine katılmanı görmek için sabırsızlanıyorum, bebeğim."

"Ben de yapamam," diyor Heath ve ikisi birlikte beni tekrar öpüyorlar. Her iki siki de sıkarken üç ağız bir araya geldi.

Her dakika mükemmel bir işkenceye dönüşüyor - işeme ihtiyacı gittikçe güçleniyor. Onlar için de aynı şey olmalı. Aletleri sert, ama mesanelerinin zorlandığına şüphe yok.

Heath inleyerek, "Kendimi daha fazla tutamayacağım,"

dedi. "Gerçekten mi?" Josh diyor ki. "Hadi bunu test

edelim."

"Sen ciddi misin?" Heath diyor ki.

Josh dizlerinin üzerine kalkıp yatağı okşayana kadar ne önerdiğinden emin değilim. "Hadi gel. Ells'e biraz daha gösteri yapalım."

Heath bana şakacı bir şekilde yan gözle baktı. "Peki." Dört ayak üzerine kalkıp kışını Josh'a sunuyor ve ben de bir kış darbesine tanık olacağımı anladığımda neredeyse altıma işeyeceğim.

Buna inanamıyorum. Ben çok şanslı bir kıyım.

Josh Heath'in yanaklarını ayırıp deliğine tükürdükten sonra uzun ve sert bir hamleyle içeri ittiğinde elim doğrudan klitorisime gidiyor.

Heath küfrediyor ama her darbeye karşı koyuyor.

Lanet olsun, erkek arkadaşım müşterimizin sınırlarını zorlarken ihtiyaçtan aklımı kaçırmıştım. Her itişte inliyordu.

"Gerçekten işemem lazım," diyor Heath. "Kirli oynuyorsun."

"Yatağını ıslatmak istemezsin, değil mi?" Josh dedi ve Heath'in poposuna bir tokat attı.

"Devam edersen başka seçeneğim kalmayacak." "Bütün mesele de bu zaten."

"Ciddiyim," diyor Heath, "devam edersen çarşaf lar boşa gidecek."

"İyi nokta," diyor Josh, sadece başı içeride sıkışana kadar horozunu yavaşça geri çekiyor.

Ne manzara ama. Klitorisimi biraz daha tıngırdatıyorum.

"Ama son bir darbeden zarar gelmez," diyor Josh ve hızla çekilmeden önce Heath'e bir piledriver gibi çarpıyor.

Heath irkilir ve inler. "Piç kurusu," dedi, "ödeşme çok kötüdür. O zavallı kışını tuvalete götür."

Kahretsin, sadece tuvaletten bahsetmek bile sinirlerin kabarmasına ve işeme ihtiyacının neredeyse tutulamayacak kadar fazla olmasına neden oluyor.

Banyo beklediğiniz gibi büyük ve mermer. Simsiyah taş zemine karşı gri parıltıları olan beyaz mermer. Duş çok büyük ve güçlü, üçümüzü de içine alacak kadar büyük ama ben kendimi tutuyorum.

Josh, Heath'in saçlarından bir avuç alıp onu dizlerinin üzerine çökmeye zorlayınca iki aşık çocuk nefes nefese kalırlar.

"Şunu izle bebeğim," diyor bana, ben iri gözlerle bakarken. Sonra Josh dikkatini Heath'e çeviriyor ve başparmağıyla yanağını okşuyor. "İyice aç."

Josh'un aleti sert, bu yüzden bir savaş olmalı. Çişi fişkırlarak geliyor. Üç tanesi Heath'in aç ağzına doğru fişkırtıyor ama Heath yutmuyor. Gülümsüyor ve taşmasına izin veriyor, erkek arkadaşımın çişi çenesinden aşağı dökülüyor - yırtık göğsünden aşağı perçemler halinde damlıyor.

Bir sonraki jet daha uzundur ve Heath inleyerek Josh'ın sikini tutar ve yüzüne fişkırtmasına izin verir. Heyecanları her şeyi daha da iğrenç hale getiriyor. Heath, Josh'un sidiğini yudumlarken kendi sert aletini çalıştırıyor ve ben kendime engel olamıyorum. Davet edilmeden duşa giriyorum, sarı akıntıların ayak parmaklarıma kadar süzülmesine bayılıyorum.

"Şimdiden paylaşmak ister misin?" Josh bana soruyor,

ben de başımı sallıyorum. "İstediğimi biliyorsun."

"Dizlerinin üzerine çök o zaman. Heath'e biraz alabilir misin diye sor."

Heath'in yanına çöküyorum, parmaklarımı çişle ıslanmış göğsünde gezdirirken yüzüm ona yaklaşıyor. Hala sıcaktı.

"Lütfen," diyorum güzel müşterimize. "Erkek arkadaşımın çişini sizinle paylaşabilir miyim?"

Heath gülümsemeden önce bir lokma yutar. "Misafirim ol, tatlı *Curva*."

Onun sözleriyle meme uçlarım diken diken oldu. Onun tatlı fahişesi olmayı çok istiyorum. Göğüslerimi tutuyorum ve ağzımı onun için açıyorum.

Josh'un sikini bana doğru çeviriyor ve *babamın* banyosunda bunu ne kadar arzuladığımı hatırlıyorum. Bunun için hazırım.

"Yutmayın," diyor Josh. "Paylaşmak önemsemektir."

Jet dilimin üzerine düştüğünde çok şiddetli oluyor ve içgüdüsel olarak öğürüyorum ama öğürecek bir şey yok. Bunun ne kadar kolay olduğuna sırtıyorum - çünkü

Hayal ettiğim pis, istila edilmiş bir mağara sahnesi. Tadı gayet iyi olan sıcak, sarı bir fişkırma. *Yaramaz*, iğrenç değil. Hiç de iğrenç değil.

Josh aletini geri alıp beni ve Heath'i birbiri ardına püskürttüğünde gülüyorum. Yuvadaki civcivler gibi akıntı için kavga ediyorduk, ağzımız açık bir şekilde karnımızı doyurmaya çalışıyorduk. Neyse ki iki litre su içmiştik, çünkü Josh'a yetecek kadar su vardı. Heath beni öptüğünde ikimiz de sıırıslıkam olmuşuk. Erkek arkadaşımın çışini Heath'in ağzında tatmanın keyfi ilahi ve dillerimiz birbirine dolanırken Josh bize püskürtmeye devam ediyor.

İşte bu kadar. İlk su sporu deneyimim.

Josh haklıydı. Bağımlısı oldum.

"Sıra sende," dedi Josh sonunda püskürtmeyi bitirdiğinde. Heath'in omzuna vuruyor ve *Kont* ayağa kalkmak için öpüşmeyi keserken inliyorum. Ama onun yerini benim muhteşem Josh'ım aldı, çışten kayganlaşmış bedenimi kendine doğru çekti ve dudaklarını dudaklarıma yerleştirdi.

"Bu raunt için benimle dövüşmen gerekecek," diyor Josh ve delikli dilini çıkarıyor. Gözlerindeki mizaha bayılıyorum. "Heath'in sidiğine bayılırım. Her damlasını yutar ve daha fazlası için yalvarırım."

"Öyle mi?" Ona doğru yaklaşarak söyledim. "Ben de öyle." Heath ereksiyonuna karşı zorlanırken sıırıtmaya başladım.

İkimiz de Heath'in sert delikli aletini tutuyoruz, o küfür ediyor ve jetin akmasını sağlamaya çalışıyor. Onu kıkırdamalar ve açık ağızlarla teşvik ediyoruz - eğlence için çılgın, pis bir *dinamik* ikili.

İlk fişkırma zar zor bir salıyadı ve Josh yılan hareketiyle benden önce ona ulaştı.

"Hadi," diyorum, "tatlı curva'n susamış," ve ağzımı sonuna kadar açıyorum.

"Norac!" Heath, "Norac!" dedi ve hortumu fırlattı; çış ikimizin üzerine fışkırıyordu.

Çışin memelerimden aşağı süzülürken verdiği sıcak hissi seviyorum. Bacaklarıımın arasında birikmesini, parmaklarıımı dolaştırırken klitorisimi ıslatmasını seviyorum.

Josh oynadığımı gördü ve çenemi tutarak beni Heath'in akan aletinin altında tuttu.

"Kendini boşaltmak için mi kullanıyorsun? Yaramaz sürtük. Bakalım onu kayganlaştırıcı olarak kullanmadan önce ne kadar iyi yutabiliyorsun." Yüzümü yukarı çevirdi ve gözlerim Heath'inkilerle buluştu. "İç, Ella. Heath'in pis sidiğini iç."

Çok hızlı yutmak zorundayım. Ağız dolusu, ağız dolusu ılık ıslak akıntı. Taşmadan önce üç tam yutkunmayı başarıyorum, ama Josh pisliği temizlemek için hemen yanımda, çenemden yalıyor. Şimdi parmakları klitorisimle oynuyor. Yutkunmaya devam ederken ona sürtünüyorum, Heath'in çişinin her damlasını içmeye çalışıyorum.

Ve sonra... doruk noktası yükselirken - kendi mesanemin çağırdığını hissediyorum.

Karşı koymak için sıkıyorum ama Josh bunu hissediyor. Sırıtarak başını sallıyor. "Hayır, hayır, bebeğim. Bizden aldın, karşılığında vereceksin."

Sıram yaklaşırken garip bir his. Her türlü pisliğe alışkınım ama garip bir içgüdü beni geri tutuyor. Heath ayağa kalkmama yardım ediyor, ben de onun sidiği damlarken teşekkür ediyorum ve sonra iki adam önümde diz çöküyor. Ellerini kalçalarımaya koymuşlar, yayılmamı ve teslim olmamı söylüyorlar. Ağızları açık, istekli ve kirli gözleri bana bakıyor.

Ama vücudum kendini

tutuyor. Kendimi

işemeye

zorlayamıyorum.

"Zihnini boşalt Ella," diyor Josh. "Fazla düşünmeyi bırak."

Dudak şeyini yapıp yapmadığımı merak ediyorum ve kendi kendime sırtıyorum. Josh'un dediği gibi her şeyi unutmaya çalışıyorum ve nefesime odaklanıyorum. Üçümüz de çoktan sidiğe bulanmıştık. Zaten öpüşüyor, yutkunuyor ve spreyn içinde oynuyorduk. Şimdi sıra bende. Bunu yapmak zorundayım.

Josh am dudaklarımı aralıyor ve dilinin ucunu tam klitorisime değdirdiğinde çığlık atıyorum.

"Yapın," diyor. "Bize ver."

Siktir et. Aşağı itiyorum ama bir şey yok.

"Yap şunu," diyor Josh tekrar. "Hadi Ella. Düşünmeyi bırak." Aşağı doğru itiyorum. Hayali güçlere karşı zorlanıyorum.

"YAP!" Josh bağılıyor ve baraj patlıyor. Çömelip itiyorum ve çişimin serbestçe akmasına izin veriyorum. Ne çağılayan ama.

Hortum fiskiyeleri kadar yönlendirici değil - daha çok şelalelerle süslü sarı bir nehir gibi ve adamlar tam üzerinde. Alıştırıyor, öpüyor ve sırayla ağız dolusu yutuyorlar. Daha sert itiyorum ve onlara daha fazlasını veriyorum, ellerim kendimi bırakırken kaldıraç olarak duş camına basıyor.

Baş

döndürücü.

Özgürleştirici.

Kirli bir zevk.

İşim bittiğinde adamlar hala beni sırayla yiyorlardı. İkisinin de kafasını kendime doğru çekiyorum, parmaklarım ıslak saçlarına dolanıyor. Güzel pislik.

Josh'un dili klitorisimde dolaşırken çömeliyorum ve küçük bir çiş patlaması daha yapıyorum, ama hepsi bu, çünkü geliyorum. Her iki adam da sidik havuzunda aletlerini çalıştırırken kirli bir orospu gibi nefes nefese kalıyorum.

Bağımlılık yapmak hafif kalır.

Şimdiden bağımlısı oldum, rehabilitasyona ihtiyacım olacak.

İşim bittiğinde hepimiz darmadağın olmuştuk. Onlarla birlikte duş teknesine yığılıyorum, hepimiz keyifsiz parlaklığın ışıltısı içindeyiz. Daha önceki yatak pozisyonlarımıza geri dönüyoruz - öpüşürken, oynaşırken ve alay ederken birlikte uzanıyoruz.

Bir noktada her iki adamın sikini de ellerime almıştım, onları sert bir şekilde çalıştırıyordum ve ikisini birden boşaltacağımı düşünüyordum, ama Josh beni bir *vay ile* durdurdu.

Başını sallıyor.

"Hayır, bebeğim. Heath'in bir sonraki spermi göt deliğim için, tıkaç deliği için değil."

Ayağa kalkıp duşu açıyor ve su berrak akarken inliyorum. Çiş havuzunda saatlerce oynayabilirim.

Havluyla kurulanmadan önce sadece bir miktar yıkandık - hala öpüşüyor ve belli belirsiz bir şekilde kurulanmaya çalışırken alay ediyoruz. Daha yeni boşalmış olabilirim ama konu orgazm olunca açgözlü olmaya başlıyorum... ve bu fantezi de uzun süredir devam ediyor.

Erkek arkadaşımın kıcının başka bir adamın siki tarafından sikildiğini görmek istiyorum. Heath'in. Ekrandaki idolüm. Fantezim hayata geçirildi.

Heath'in sırtışı her saniye daha tanıdık geliyor ve artık sadece Nighttime Whispers'tan değil. Elimden tutup beni banyodan yatağa götürüyor, yanında Josh da var.

"Erkek arkadaşının göt deliğine boşalmamı görmek ister misin?"

Erkek arkadaşına bakıyorum. Benim göz kamaştırıcı, muhteşem canavar erkeğimin gözlerinde iğrenç bir şehvet vardı.

"Siz çocuklar retorik sorularla dolusunuz. Cevabı zaten biliyorsun Heath."

"Söyle o zaman." Heath'in sesi iğrençti. Aleti kaya gibi sert. "Senin için onun kıcını becermemi iste."

"Josh'ı benim için becer, lütfen," diyorum ona. "Onun aldığını görmek istiyorum." "Ne kadar sert?"

Yatakta bize katıldığında Josh'la göz göze geliyorum, dört ayak üzerinde bize doğru yaklaşıyor. "Yapabildiğin kadar sert."

Heath güler. "Sorun değil. Zaten gündemdeydi."

Heath Mason'ın erkek arkadaşımı kullanmasını görmek için her saniye yanıp tutuşuyorum. Erkek arkadaşımın dizlerini birbirinden ayırmasını ve yanağını yatağa bırakmasını izlemek inanılmaz bir onur gibi geliyor, Heath kendini kış yanaklarının arasına yerleştirirken bana sırtıyor.

"Gösterinin tadını çıkar bebeğim," diyor Josh ve ben de ona sırtıyorum.

"Gözümü bile kırpmak istemiyorum."

Hareketin hemen yanında olmak için kayıyorum.

Heath başladığında hafif bir ısınma olacağını düşünmüştüm ama hayır. Sadece bir parça kayganlaştırıcı ve Heath tüm gücüyle erkek arkadaşımın kıcını tek bir sert hamleyle deliyor. Josh bir küfür savurduğunda neredeyse şok içinde sıçrayacaktım, çünkü bu çok acımasızdı, ama dişlerini sıktı ve onu aldı.

Heath sikini bir şeytan gibi erkek arkadaşımın içine sokuyor.

"Şimdi Ella senin ne kadar pis bir sert erkek olduğunu göreceksin, Josh. O kadar sert boşalacaksın ki, ortalığı inleteceksin."

Tanrım, Josh alnını yatağa bastırıyor, Heath onu çok sert siktiği için hâlâ küfrediyor, ama ben Josh'un kıcının güzelliğine bakmaktan kendimi alamıyorum. Yavaşça gevşiyor, kıcı delinmiş saldırıyı kabul ediyor ve sonra kısa sürede sırtını eğip homurdanıyor.

Bu benim tanıdığım adam.

Onu böyle öfkелendiğinde tanırım.

Altına uzanıp aletini alıyorum, taşakları patlamaya hazır ve onu patlama noktasına kadar kızdırıyorum, Heath bana başıyla onay verene kadar ona gülümsüyorum. Bu işi kontrol altına aldı. Bu adamlar bunu daha önce birçok kez yaptı.

Bu kadar muhteşem olmasının nedenlerinden biri de bu.

Heath'in fazladan kayganlaştırıcı kullanmadan Josh'a iki parmağını sokmayı nasıl başardığını bilmiyorum - ama başarıyor. Kendini yukarı kaldırıyor ve Josh'a bir orospu gibi çarpıyor ve o zaman erkek arkadaşım kaybetmeye başlıyor.

Saf bir ihtiyaçla kükreme üzerine kükreme çıkarıyor ve Heath'in neden bahsettiğini tam olarak anlıyorum.

Bu lanet yer çığlık atıyor.

Ben onun sikini sağarken erkek arkadaşım boşalıyor, ama Josh'un yaşadığı orgazmın boyutu bu değil. Yakınından bile geçmiyor. Josh anal orgazmın dibine vuruyor. Aferin, Heath.

Bu odadaki uzmanlık karşısında alçakgönüllüyüm ve bunun bir parçası olduğum için

minnettarım.

Orgazmlar bitip sona erdiğinde, çocuklar birbirlerine beşlik çakıyor ve sonra beni kucaklamak için çekiyorlar. Kendimi yeniden acemi gibi hissediyorum, sanki hiçbir şey bilmiyormuşum gibi. Ama bilmiyorum. Onlara kıyasla değil.

Ama öğreniyorum.

Heath bizi aşağıya götürüyor ve kutlama için bir şişe şarap daha açıyor ve Josh ile ben gece için ayrıldığımızda programın bir saat üzerindeyiz, ama daha az umursayamazdım. Taksiye binerken ikimiz de irkildik ve birlikte güldük. Elimi tutuyor ve parmak eklemlerime bir öpücük kondurmak için kaldırıyor.

"Seninle gurur duyuyorum, Ella. Sen bir süper yıldızdın." "Bir süperstar *ile bir süperstar*."

"Heath bir süperstar için çok alçakgönüllü, bu konuda endişelenme," diyor ama ben başımı sallıyorum.

"Ben *senden* bahsediyordum, Josh." Erkek arkadaşıma saf bir hayranlıkla bakıyorum. "Süperstar olan sensin, Heath değil."

Josh bir öpücük için eğiliyor ve üç gün boyunca Romeo ve Juliet bulutunun içinde olacağız - eğer telefonum çantamda titremeye başlamasaydı.

"Lanet olsun. Connor olmasa iyi olur," diyorum. "Saat neredeyse sabahın dördü, Tanrı aşkına."

Ekranda ismi gördüğümde kalbim duracak gibi oluyor. Çünkü bu Connor, bilinmeyen ya da *özel numara* değil. Babamdı. Ve arka plandaki bildirimler penceresine bir göz atıyorum.

On sekiz cevapsız arama.

Ne oluyor be?

"Baba?!" Cevap verdiğimde dedim. "İyi misin?! Neler oluyor?"

"Bu soruyu sana sormak için arıyorum!" diye bağıyor. "Sana ne oluyor böyle?!"

Bekliyorum. Oh lanet olsun hayır.

Ahmak herif bunu yaptı. Yaptığını biliyorum.

"Connor aradı ve bize senin bir fahişе olduğunu söyledi, Ella. Josh'un senin pezevengin olduğunu ve o seni terk ettiğinden beri para için kendini sattığını söyledi. Bize onun yalancı olduğunu söyle, lütfen. İşbirlikçi pislik! Bu saçmalık bizi çok endişelendiriyor."

Ama bunu
yapamam. Onlara
yalan
söyleyemem. Bu
şekilde olmaz.

"Josh benim pezevengim değil," diyorum ve babam bir iç çekiyor.

"Güzel. Bunun için teşekkürler. Sen de fahişе değilsin, değil mi?"

Konuşamıyorum. Sessiz kalıyorum. Saniyeler saatler gibi geçiyor.

"Ella!" Babam bağılıyor. "Sen fahişе değilsin, değil mi? Halkla ilişkilerde çalışıyorsun!"

Gözlerimi kapatıyorum, orospu çocuğu eski sevgilimden varlığımın her zerresiyle nefret ediyorum.

"Halkla İlişkiler'deyim," dedim babama. "Ben bir şovmenim." Ve sonra durakladım. Bu yapılmak zorunda. Ona yalan söyleyemem.

"Bir şovmen mi? Neymiş o?" Siktir

git, Connor. Canın cehenneme.

"Müşterileri eğlendiririm. Nasıl eğlenmek istiyorlarsa öyle."

Ölümcül sessizlik. Ölümcül.

"Bu bir fahişе demek, değil mi? Sen lanet bir fahişе misin, Ella?" İşte bir şey yok.

"Evet," dedim. "Sanırım istersen bu şekilde de ifade edebilirsin."

Babam bana patladığında telefonumu kulağımdan çekmek zorunda kalıyorum. Bağırıp çağırıyor ve annem arka planda feryat ediyor.

*"BU NASIL OLDU? NEDEN SÖYLEMEDİN ABD MI? NEDEN THE
S.KTİR CEHENNEM ARE SEN A S.KTİR*

FAHİŞE Mİ? SENİ KURTARIRDIK! BUNU YAPMAK ZORUNDA DEĞİLDİN!"

Cevap vermeye çalışıyorum ama dinleyemeyecek kadar duygusallar, bu yüzden girişimlerimi durduruyorum ve sadece kabul ediyorum. Onların incinmişliklerini, endişelerini ve öfkelerini içime çekiyorum - kalbim çarpıyor ve içim acıyla burkuluyor.

İşler nasıl bu kadar yüksekte bu kadar alçalabilir?

"Hemen şimdi bir uçağa biniyoruz," diyor babam nihayet akli başına geldiğinde ve sonra hat kesiliyor.

Chapter Thirty-Eight

AILEMIN GELMESINI BEKLERKEN YIRMI BEŞ SAATLİK SAF SEFALET

Sydney'den. Nihai yüzleşmenin tesellisi yok. Adım atıyor, kıpırdanıyor ve ne zaman bir aynanın önünden geçsem içi boş bir zombi gibi kendime bakıyorum.

Babamın ses tonunu biliyorum. Sözlerindeki öfke ve hayal kırıklığını duydum, *utançtan* bahsetmiyorum bile. Annemin çılgınca gözyaşlarını duydum ve bu kalbimi kırdı.

Connor'ın beni kurtların önüne attığında ne kadar yalancı bir amcık olduğunu biliyorum.

Hem annemi hem de babamı aramaya çalışıyorum ama cevap yok. Hangi havaalanına ya da ne zaman varacaklarını bilmiyorum, sadece yolda olduklarını biliyorum.

Tek alabildiğim, giriş yapacakları otelin ekran görüntüsü.

Mavilla Grand Hotel'de 1 numaralı süit. Mayfair. Ne büyük sürpriz.

Connor'dan o kadar nefret ediyorum ki dalağını dişlerimle sökmek istiyorum.

Josh uyumuyor ya da yanımdan bir saniye bile ayrılmıyor. Benimle birlikte hayalet gibi solgun, her şeyin yoluna gireceğine dair en iyi güvencelerini veriyor ve beni beslemeye çalışıyor, ancak ikimiz de bunun yüzeysel bir iyimserlik olduğunu biliyoruz. Bu tür bir ifşaat ailemi parçalayabilir. Sonsuza dek.

Ailemin beni *kurtarmak* için dünyanın öbür ucuna koştuğunu ve her adımda seçimlerimi kınadığını her düşündüğümde yumruklarımı o kadar sıkıyorum ki tırnaklarım avuçlarıma batıyor.

Benden nefret edip etmediklerini merak ediyorum. Beni en çok yaralayan babamın utancı, sesindeki tiksinti.

Sonunda bir mesaj geldiğinde aklımı kaçırmıştım.

Oteldeyiz. Mümkün olduğunca çabuk buraya gelin.

Sanki başka bir şey yapacaktım gibi.

Dehşeti gizlemek için makyaja güveniyorum, titreyen parmaklarla fırça darbeleri arasında derin nefesler alıyorum. Josh saçlarımı şık burlesk tarzında toplamama yardım ediyor ve Kingsgate Lettings'te yaptığım gibi şık giyiniyorum - siyah bluz, özel dikim ceket, siyah kalem etek. İçim ne kadar çığnemiş olursa olsun, aileme elimden gelenin en iyisini göstereceğim.

"Gelmemi istemediğine emin misin?" Taksiyi beklerken Josh soruyor.

"Babam muhtemelen seni yumrukladığı için tutuklanır."

Josh ona doğruyu söylediğimi biliyor. Muhtemelen biliyordur.

"Bana ne zaman ihtiyacın olursa buradayım, sadece söyle ve hemen orada olayım."

Gitmeden önce başımı göğsüne yaslıyorum. "Biliyorum. Teşekkür ederim."

Otele olan yolculuk, ailemin İngiltere'ye dönüşünün nasıl olacağını hayal ettiğimin tam tersiydi. Josh'la tanıştıklarında sarılıp tokalaşmalarını ve kendime ne kadar inanılmaz bir adam bulduğumu fark etmelerini hayal ediyordum. Annemle yüksek teknolojili mutfakta yemek yapmayı, babamla televizyon izleyerek takılmayı ve Londra sokaklarında hayallerimin ötesinde mağazaları gezmeyi planlıyordum. Ve onlarınkini de.

En üzücü şey de bu.

Onlarla paylaşmak istediğim her şeyi. Onlara vermek istediğim her şeye daha önce hiç sahip olma şansları olmadı.

Bir damla gözyaşımı sildim. Sikerim böyle işi. Connor'ın sık kafalı davranışları yüzünden iki ömür yetecek kadar ağladım. Josh beni o kadar çok ağlarken gördü ki bu çok saçma ve şimdi de ağlamayacağım. Hele ki çizgiyi iyice aşmış bir eski sevgilinin hatırı için.

Ben onun tanıdığı kız değilim.

Ben ailemin tanıdığı, onun koluna girmiş, her sözüne bayılan ve küçülen bir menekşe gibi gölgelerde saklanan kız değilim.

Otel lobisine vardığımda kendimi düzeltiyorum, omuzlarım geride, uzun ve gururlu. Acı içinde kendime artık bir çocuk olmadığımı hatırlatıyorum. Kendi yolunu bilen yirmi dört yaşında bir kadını ve annemle babamın bunu benden duymasını sağlayacağım.

Bunu nasıl atlatacağımı bilmiyorum ama bunun bir öfke ve acı seli içereceğini biliyorum.

İnançsızlık, hayal kırıklığı, endişe. Öfke.

Utanç verici.

Birkaç ay önce Suite One'ın kapısının ihtişamı karşısında ağzım açık kalırdı ama artık zenginliğe fazlasıyla alıştım. Kapıya vurdum ve yargılanan bir suçlu gibi bekledim.

Kapı açıldığında ve Connor bana gülümsediğinde gerçekten nefesim kesiliyor.

Kendimi fırlatıp gözlerini oymak istiyorum. Herif Josh'ınki gibi bir takım elbise giymiş. Evet, doğru. Yırtık deri için çok fazla. Sevdığım adamın gözlerine bakıyorum ve içime bir zehir akıyor, çünkü o sahte bir kurban, beni içeri alırken lanet olası ellerini sıkıyor.

"İçeri gel, Ells. Biz de seni bekliyorduk. Çok şükür iyisin."

İnanamayarak baktım.

"Çok şükür iyiyim! Tabii ki iyiyim." Yanından geçip gidiyorum. "Siktir git Connor, defol git buradan."

"Yapamam. Kendini mahvettiğini göremeyecek kadar çok seviyorum seni. Üzgünüm ama bunu yapmak zorundaydım."

Süitin koridorunda dönüp onunla yüzleşiyorum.

"Kendimi yok etmek mi?!" Başımı sallıyorum. "Tetiği en başta sen çektin, seni aptal, bencil pislik." Gözlerine bakıyorum. "Ve biliyor musun? Hiç olmadığım kadar mutluyum." Öfkem buz gibi. "Siktir git buradan. Seni bir daha asla görmek istemiyorum. Bir kez bile. Asla."

Süit oturma odasına doğru ilerliyorum ve annemle babamı görünce kalbim duracak gibi oluyor. Annem masada oturuyor, yüzünde gözyaşı izleri var ve babam o kadar berbat durumda ki pancar kırmızısı bile değil, kül rengi. İkisi de öyle.

"Neden bize söylemedin?!" Babam diyor ki. "Herhangi bir zamanda, HERHANGİ bir zamanda bize ulaşabilirdin ve biz de seni kurtarmak için burada olurduk. Kendini bu duruma düşürdüğüne inanamıyorum. Lanet bir pezevenkle birlikte olmuşsun."

Kendini kontrol etme zamanı. Kahretsin, çok zor.

"Josh benim pezevenğim değil, erkek arkadaşım. Sadece aynı ajans için çalışıyoruz, onunla bu şekilde tanıştım."

Babamın fitilini ateşler.

"AYNI AJANS MI? Ne oluyor lan?! Sen bir fahişesin, Ella! Kahrolası bir fahişe!" Elleriyle saçlarını kavırıyor, volta atıyor ve annem tekrar ağlamaya başlıyor.

Arkamda Connor'ın varlığını hissediyorum.

"Çık dışarı!" Bağıriyorum. "Benden uzak dur!"

"O BURADA ÇÜNKÜ UMURUNDA!" Babam bağıriyor, "DİĞER S.KTİĞİM TOSSER GİBİ DEĞİL!"

"Öyle mi düşünüyorsun?" Gözyaşlarımın süzüldüğünü hissediyorum ama hayır. HAYIR. "Connor en başta beni başkası için terk eden sersem. O bir serseri

Ben bir hiç uğruna kıcıımı yırtarken, bir aygır gibi parti yaparak hayatımı mahvetti. HİÇBİR ŞEY. Hiçbir Őeyimiz yoktu ve işte o zaman umursamadı. Oysa umursaması gerekirdi." Omzumun üzerinden ona buz gibi bir kahkaha attım. "Ve bu senin son arendi, değil mi? Hayatımı tekrar mahvetmek için."

"SANA YARDIM ETMEK İSTEDİ!" Babam bağırıyor ama ben başımı sallıyorum. "Elbette istedi. Evet."

"Elbette sana yardım etmek istiyorum Ells," diyor Connor hüzünlü miyavlayan sesiyle. "Seni seviyorum bebeğim."

"DEFOL!" Bağırıyorum. "SIKTIR GIT! ŞİMDİ!"

"Hayatta olmaz!" diyor. "Ben senin için buradayım." Yüce Tanrım.

Annem ve babam ona, kendilerinin de onun bir pislik olduğunu düŐünmelerinin küllerinden doğmuş bir tür melekmiŐ gibi bakıyorlar. Onun saçmalıklarına gerçekten inanıyorlar. Ona inanıyorlar.

Connor yanımdan geçip *dayanışma* için annemin omzunu sıkma cüretini gösteriyor ve bu çok ileri bir adım. Başparmağımı omzumun üzerinden salona doğru uzattım.

"Ya o gider ya da ben. Şaka yapmıyorum."

Babam titreyen parmağıyla beni işaret ediyor. "Hiçbir yere gitmiyorsun. Otur, hemen!"

Ama başımı sallıyorum. Bunun için çok yaŐlıyım. "Ciddiyim baba. Ya o gider ya da ben."

Bu bir açmaz, üçü de bana lanet olası bir aptalmışım gibi bakıyor, adil bir duruşma bile olmadan ve siktir et. Siktir et.

"Konuşmak istediğinde beni ara. O hain, yalancı pislik yanımda olmadan."

"ELLA!" Babam bağıyor, annem yine feryat ediyor ama ben görevimin başındayım, topuklarım halıda şimşek gibi çakarak uzaklaşıyorum. Her adım cehennem gibi. Ailemle aramdaki her mesafe bir bıçak gibi kesiliyor ama hiçbir şey için tekrar yok olmayacağım. Ya da herhangi biri için. Connor yanmayı hak ediyor, ben değil.

"ELLA!" Babam tekrar bağıyor ve ben arkamı dönüyorum.

Direkt Connor'ı işaret ettiğimde beklediğimden daha sertim. "O YALANCI PISLIK MI YOKSA BEN MI, HANGİSİ OLACAK?"

Ailem içimdeki alevleri görmeye alışık değil, ikisi de gözlerini kocaman açmışlar.

"SAAT İŞLİYOR!" Ben de diyorum ki. "Ya da seni seveceğim ve seni terk edeceğim. Yemin ederim, seni seviyorum ama bunu yapmayacağım. O buradayken olmaz."

Bir başka açmaz daha ve Connor gitmemem için yalvarır gibi ellerini uzatıyor. Bir kurtarıcı gibi annemle babamın arasında duruyor. Yalaka kafasında sahte plastik bir hale de olabilir.

"Git, Connor. Lütfen," diyor babam ve Connor tokat yemiş gibi bakıyor.

"Özür dilerim mi? Ne için? Bu konuyu üçümüz birlikte konuşacaktık."

"Sonra konuşuruz," diyor babam ona. "Lobiye falan git." Connor

kıpırdamadan durunca, babam dirseğinden tutup onu itiyor.

"Lütfen Connor, git. Biz seni ararız."

Connor'ın kaşları havaya kalktı.

"Tamam, lobide olacağım. Bekliyorum." Geçerken bana acınası köpek yavrusu gözleriyle bakıyor, çenesini sıkıyor. "Seni bırakmayacağım, Ells. Asla."

"İşe yaradığında zaten yaramıştın," diyorum ona.

Annemin karşısındaki masaya oturmadan önce kapının arkasından kapanmasını bekliyorum. Ağlarken ona sıkıca sarılmamak ya da babama mutlu bir şekilde sarılmamak delilik gibi geliyor ama ikisi de yok, sadece Connor'ın zengin süitindeki bir masada oturuyorum.

Babam volta atmaya devam ediyor, elleri saçlarında.

"Devam et," dedim. "Bırak gitsin. Bana ne söylemek istiyorsan söyle."

"SANA HIÇBİR ŞEY SÖYLEMEK İSTEMİYORUM! SENİ BU DURUMDAN KURTARMAK VE EVE GÖTÜRMEK İSTİYORUM!"

"Benim bir evim var. Evimi seviyorum. Erkek

arkadaşımı seviyorum." "O SENİN ERKEK

ARKADAŞIN DEĞİL, ELLA!"

Nefes alıyorum. "Dediğim gibi, bırak gitsin. Ne söylemek istiyorsan söyle. Her zaman yaptığın gibi. Herkes gerçekte neler olup bittiğini umursamadan yargılıyor. Yargılayıcı ol, iğneleyici ol, seni suçlamıyorum." Ona bakıyorum. "Ama işin bittiğinde, en azından bana kendi adıma konuşma şansı ver, olur mu?"

Annem yine yıkıldı. "Ella, lütfen. Seni eve götürmek istiyoruz!"

"O zaman beni Belgravia'ya götür anne. Evimi gör. Oraya gittiğinde kararını kendin ver."

"SANKI O BOK ÇUKURUNUN YAKININA GIDIYORMUŞUZ GIBI!" Baba ve ben buna kafamı sallamak zorundayım. Ciddiyim. Bok çukuru mu? Keşke nasıl bir bok çukurundan geldiğimi bilseydi.

Tahmin ettiğim öfkeye kapıldı, bana bağırarak *akıl vermeye* çalıştı, Connor'ın ona yedirmiş olması gereken aynı saçmalıkları tekrarladı, beni nasıl terk ettiğini çünkü geleceğimiz için buna ihtiyacı olduğunu, ancak kendimi satmaya başvurduğumu, Josh adında sapık bir pezevenk tarafından alındığımı öğrendiğini anlattı. Serseri Josh. Doğru, evet.

Babamın öfkelenmesine izin verdim, annemin konuşmasına izin verdim ve her kelime iğneledi. Her. Tek. Her biri. Ama yavaş yavaş sertleştiğimi hissediyorum. Varsayımları o kadar yanlış ki, utanç verici. Benim saf ve küçük bir aptal olduğumu düşünmeleri. Onları dinleyen kadın -kızları- kendi kırık kabuğunu ait olduğu yere, geçmişe itmiş olsa da benim sömürüldüğümü düşünmeleri.

"Bitti mi?" Babam nihayet nefes aldığı anda ve elini salladığında "Bitti mi?" diyorum. Hakaretleri bitti. Monolog etkileyici ama bitti.

"Bizimle geri geliyorsun," diyor. "Tartışma yok. Bizimle eve geliyorsun."

Gözlerinin içine bakmak için tüm gücümü

harcadım. "Hayır. Bakmıyorum."

Nefes alır, başını sallar. "Elbette bizimle eve geliyorsun. Seni güvende tutmamız gerek."

"Üzgünüm baba, ama değilim. Hiç olmadığım kadar mutlu ve güvendeyim ve eğer bana konuşmam için bir saniye verirsen, belki de bu saçma hikayenin başka bir yönünü anlarsın."

"ELLA!"

Masanın karşısında annemin yanındaki sandalyeyi

işaret ediyorum. "Oturun lütfen."

"HAYIR! DİNLE!"

Bir daha söylenmeyeceğim, bu yüzden sandalyemden kalkıp çantamı alıyorum. "NEREYE GİDİYORSUN?" diye bağılıyor yine.

"Eve," diyorum. "Konuşmaya hazır olduğunuzda beni arayın, hemen geri geleceğim ama o ahmak Connor'ın görünürde olmasını istemiyorum."

İkisi de dehşete düşmüş görünüyor ve bu kalbimi kırıyor ama artık küçülen menekşe oyununu oynayamam. İleriye doğru adım atarken geriye doğru sürüklenmeyeceğim.

"Ella!" Annem diyor ve keşke ona sarılabilseydim.

"İkinizi de çok seviyorum," diyorum onlara. "Connor bunu size yaptığı için özür dilerim. Size kendim söyleyecektim. Umarım ararsınız."

Yola koyuluyorum, yıkılmadan önce bacaklarımın beni kapıya kadar taşıyabilmesi için dua ediyorum. Ella'nın bağırıışlarını duymazdan geliyorum ve elimi kaldırıyorum. Duymak istemiyorum.

Babam arkamdan saldırmaya çalışıyor, ama annemin bir TED ile müdahale ettiğini duyuyorum! HAYIR! HAYIR!

"ELLA, BEKLE!" diye bağıyor. "DIŞARI ÇIKMA! LÜTFEN! DİNLEYECEĞİZ!"

Dönüp gözlerinin içine bakıyorum. "Dinleyecek misin?"

Başını sallıyor ve yanaklarındaki yeni gözyaşlarını siliyor. Kendimi gezegendeki en büyük sürtük gibi hissediyorum, kendi gözyaşlarım fışkırıyor, ama ilk zayıflık işareti onlara sadece yakıt verecek ve bunu istemiyorum.

Onlara gurur göstermek istiyorum,

umutsuzluk değil. *Utanç* değil.

Ben masaya geri oturuyorum, annem de babamı yanındaki sandalyeye çekiyor.

Konuşmamı hazırladığımı sanıyordum ama bir anda yok oldu. Yüzümde hüznü bir gülümsemeyle omuz silkiyorum.

"Evet, ben bir seks işçisiyim. Connor bu konuda doğruyu söyledi." Babam yine tekme atacakmış gibi görünüyor ama parmağımı kaldırıyorum. "Ama ben işimi seviyorum. İşimden memnunum. İşimi yapmayı SEÇİYORUM, ZORLANMIYORUM, zorlanmıyorum ya da ucuz bir fahişe gibi boktan bir geneleve kapatılmıyorum. İstedğim teklifleri kabul ediyorum, istemediklerimi de geri çeviriyorum."

Çantamdan telefonumu çıkarıp bankacılık uygulamamı açıyorum. Giriş yapıyorum, böylece bakiye ekranda net bir şekilde görünüyor ve sonra onlara doğru ilerliyorum.

"Bu size çaresiz, sömürülen bir kızın banka hesabı gibi mi görünüyor?"

Ailem şokta. Annem titreyen parmaklarıyla telefonumu tutuyor, diğer eliyle de ağzını kapatıyor.

"Bu parayla ilgili değil!" Babam öyle diyor. "Sen hâlâ bir fahişesin!"

"Evet, öyleyim, ama öyle olmasaydım, muhtemelen aynı tür işleri bedavaya yapıyor olurdum." Ters ters bakıyor ama ben omuz silkiyorum. "Ben doğruyu söylüyorum. Connor bu kadar yalancı bir pislik olmasaydı beni desteklerdi. Beni masum bir bakire falan mı sandın? Tabii ki değildim. Hiçbir zaman da olmak istemedim."

"Bu bizi ilgilendirmez," diyor babam ve ben gülmek zorunda kalıyorum.

"Öyle mi? O zaman bu geri kalanı için de geçerli olmalı, değil mi?"

"NE KADAR ENDIŞELENDİĞİMİZ HAKKINDA BİR FIKRİN VAR MI?"

"Evet, bunun için teşekkür ederim ama bu doğru." Annem hâlâ şok içinde telefonuma bakıyor.

"İstersen ifadelere geri dön," diyorum ona. "Devam et. İşimi almadan önceki Ekim ayına geri dönün. İstedğim işe. Çaresiz bir kız görmek istiyorsan, bakiyeyi gözden geçir, hesabımda kaç kez beş sterlinden az para olduğunu, Connor ve bana günlerce berbat makarna ve tarihi geçmiş domates konserveleri pişirdiğimi göreceksin. İşte o zaman senden yardım istemeliydim. O ZAMAN. Neden istemedim biliyor musun? GURUR. Gurur ve Connor'ın saçmalıkları ve beni *bu işte birlikte* olduğumuza inandırması. İşte o zaman bir sersem tarafından kullanılıyordum. Şimdi değil. Kesinlikle şimdi değil."

Annem de babam da bana bakıyor, dilsizler.

"Eski posta kodumu mu istiyorsunuz? Streetview'den bak. Yaşadığımız bok çukurunu görmek ister misin?"

Annem başını sallıyor.

"Kendimi hasta hissediyorum," diyor. "Ben sadece... Kendimi hasta hissediyorum."

"Bir tek sen değilsin," diye cevap veriyorum. "Ama seni incittiğim için kendimi kötü hissediyorum, utandığım, mahcup olduğum ya da tehlikede olduğum için değil. Hayatımda hiç olmadığım kadar kendime güveniyorum. Olabileceğimi hiç düşünmediğim kadar KENDİMİM. Ve insanları para için beceriyorum. Parası olan insanlarla. Ne olmuş yani? Gerçekten, iş başa düştüğünde, ne olmuş?"

"Çok fazla!" Babam diyor ama kelimeleri artık daha zayıf. Başını ellerinin arasına alıyor ve zırhı kırılıyor. Bir kolunu annemin omzuna doluyor ve onunla birlikte ağlıyor ve bu benim için çok fazla. Kendi sessiz gözyaşlarımın serbest kalmasına izin veriyorum.

"Sana anlatacaktım," diyorum tekrar. "Sana şimdi hayatımla ilgili her şeyi anlatacak ve gerçeği paylaşacaktım. Benim adıma mutlu olmanı umuyordum. Sana gerçeği yüz yüze söylemek ve anlaman için sana bir şans vermek istedim." Boğazımı temizledim, hıçkırıklara karşı koydum. "Ama ne var biliyor musun? Resimler kelimelerden daha yüksek sesle konuşur. Fotoğraf galerimi ara anne."

Hâlâ telefonumu tutuyor.

"Anne, fotoğraf galerimi ara. Galeride gezin ve pezevengimle birlikte ne kadar ezilmiş, sömürülmüş bir fahişe gibi göründüğümü gör, eğer düşündüğün buysa."

Bunu yapıyor ve Tanrı'ya şükür yapıyor.

Daha önce Josh'la çekilmiş fotoğraflarımı görmüşlerdi ama çok fazla değillerdi ve kesinlikle günlük hayatın bu kadar doğal bir akışı değildi.

İlk resme bakarken onu izliyorum, kanepede pijamalarım ile oturmuşum, Josh aptal tüylü kedi çoraplarımla beni çekerken gülüyorum. Babam da bakıyor ve kaydırıyorlar. Bir sürü mutluluk fotoğrafı. Benim parladığım, Josh'un yanımda sırttığı selfie'ler. Londra'da gururla seyahat ederken çekilmiş fotoğraflarımız. Gece dışarı çıkmadan önce poz veriyorum ve Josh'ın bana hayranlıkla gülümsediği fotoğrafları yakalıyorum. Mutfakta bize kahve yaparken. Yemek yapıyor. Lady and the Tramp filmindeki gibi aramızda spagetti yerken. Güldüğümüz videolar. Şakalaşırken. Ben yanlarımı tutuyorum, gözlerim yaşıyor çünkü o beni çılgın kıkırdamalara sürüklüyor.

Sevgiler.

Gülüşmeler.

Gurur.

Mutluluk.

"Devam et," dedim. "Hayatın daha önce nasıl olduğunu gör." Neyin geleceğini biliyorum.

Ben, bir deri bir kemik. Sefil. Connor'ın yatağımızın üzerinde gitar çalarken çekilmiş fotoğrafları. Ben, zayıf, küçük bir şey, konserlerde onun yanında mutlu bir şekilde gülümsemek için elimden geleni yapıyorum. Başarısız.

Her birinde kırık bir kabuk gibi görünüyorum. O zamanlar bunu görememiştim.

"Bu kadar yeter, daha fazla bakamayacağım," diyor annem ve telefonumu yere bırakıyor. Ne gördüğünü biliyorum. Orada, ekranda. Resimler kendi adına konuşuyor.

Babam başını sallıyor ve bir kez olsun söyleyecek söz bulamıyor.

Ben de bundan faydalanıyorum. Söylemek istediğim kelimeleri söyledim.

"Ben bir şovmenim, diğer adıyla üst düzey bir fahişeyim ve erkek arkadaşım da öyle. İşimi seviyorum. Hayatımı seviyorum ve Josh'ı seviyorum. Ve eğer ona bir şans vermek istersen sen de seveceksin, ama eğer istemezsen..." Telefonumu alırken boğuluyorum. "Eğer bu çok fazlaysa, anlıyorum. Eğer şu anki hayatımı kabullenemeyecek kadar hayal kırıklığına uğradıysan, o zaman anlarım. Kabullenmesi zor bir şey ve bazı ebeveynler bunu asla kabullenemez. Biliyorum. Seni asla incitmek istemedim. Bunun için üzgünüm ama olduğum kişi için üzgün değilim."

Ölümcül derecede sessizler, bu o kadar sinir bozucu ki, gerçek değil. Onlara sarılmayı çok istiyorum ama aradaki mesafeyi geçemiyorum. Çok kırılgan.

"Şimdi gidiyorum," diyorum annemle babama. "Beni arayın, tamam mı? Size hayatımı göstermeme izin verin. En azından kararınızı vermeden önce hikâyenin benim tarafımı görün."

Annem ve babam hâlâ sessizler ama ikisi de başlarını sallıyorlar ve bir yanım kendimden nefret ediyor. Ama dünyamızı paramparça eden ben değilim. Bu şekilde olması gerekmiyordu.

Josh'a bir mesaj bırakıyorum, yeni bir hıçkırığa boğuluyorum.

Burada işim bitti, neredeyse. Connor bir pislik gibi lobide bekliyor. Umarım çıkarken saldırı suçlamalarından kaçınabilirim.

Umarım Connor'ı çenesinden bıçaklamadan lobiden geçebilirim.

Kapıya doğru giderken bir ping aldım.

Connor'ın lobide bir pislik gibi beklediğini biliyorum bebeğim. Onu görebiliyorum.

Telefonuma gülümsüyorum.

Burada mısın?

Bir ping daha.

*Tabii ki
öyleyim.*

Annem ve babamdan da aynı şeyi beklerken kalbim ikiye bölünmüş olsa da onun kollarını etrafımda hissetmek beni çok rahatlatacak.

Ayrılmadan önce gözyaşlarımı koluma siliyorum ve duraksadığımda neredeyse kapıya varmıştım. Arkamı dönüp geri koşmayı düşünüyorum, ayrılmadan önce bir sarılma ve *seni hayal kırıklığına uğrattığım için* son bir kez *özürlü dileme* arzusuyla yanıp tutuşuyorum ama buna fırsatım olmuyor.

Annem önce bana ulaşıyor ve kollarını boynuma doluyor. Artık ağlamayı durduramıyorum. Bu çok fazla.

"Lütfen Connor'a inanma," diye feryat ediyorum. "Lütfen anne. Sana kendim göstereyim."

Omzuma doğru başını sallıyor.

"Yapacağız, sevgilim."

Doğruyu söyleyip söylemediğini kontrol etmek için geri çekiliyorum ve sadece bir dokunuşla gülümsemeyi başarıyor. Doğruyu söylüyor.

Babam bize katıldı ve beni yanına çekti.

"Sadece bugün değil, tamam mı?" diyor ve kıkırdaması, neredeyse sessiz olmasına rağmen duyduğum en harika şey. "Annen ve benim önce kafamızı biraz toparlamamız gerekiyor."

"Teşekkürler." Tek söyleyebildiğim bu. Bu ve hıçkırıklarla çıkan *seni seviyorum*.

Ben gitmeye hazırım. Onlara yer vermeliyim ve kendim için çökmeliyim.

Ben giderken başlarını sallıyorlar,
kendilerini zorluyorlar. Kapıya
ulaşıyorum ve gülmeye zorluyorum.

"Connor'ı yukarı göndermemi ister misin?"

"Hayır," diyor babam. "Cehennemde çürümesini tercih ederim. Bu gece başka bir yere yerleşeceğiz."

Sanırım fotoğraflarım gerçekten de kendi adlarına konuşuyor.

"Size Belgravia'da bir otel ayarlayacağım" dedim. "Bavullarınızı toplayın ve hazır olduğunuzda bana bir mesaj bırakın. Ben bir taksi çağırırım."

"Ucuz bir yer bulabiliriz," diyor annem ama ben gülümsüyorum.

"Banka bakiyemi gördün, değil mi? Belgravia'da bir otel, tamam mı? Ziyaret etmeye ya da buluşmaya karar verirsen yakınlarda olursun. Pencereynden sana iyi geceler öpücüğü veririm."

Annem "Seni seviyoruz tatlım," diyor ve babam her zaman yaptığı gibi ayı gibi sarılıyor bana.

Sevgiler.

Çok kırılgan.

Ama tam o anda hissettim.

Chapter Thirty-Nine

CONNOR'A YAKLAŞIRKEN SOĞUKKANLILIĞIMI KORUMAK BÜYÜK BİR BAŞARI, otel lobisinin yanındaki barda oturuyordu. Ters yönden geliyoruz ve benim gülümsememi, Josh'un elini sıkıca kavradığımı gördüğünde yüzünde beliren dehşete bayılıyorum. Eminim Josh burada görmeyi beklediği en son kişiydi.

Küçümsemesi midemi bulandırıyor ama gülümsememi koruyorum.

"Ne oluyor lan Ella? Ailen yerine o pezevenk herifi mi seçtin? Sen aklını kaçırmışsın." Birasını yudumluyor. "Aklın başına gelene kadar annenle babana ben bakarım, merak etme."

Dirseğimi onun yanındaki bara dayıyorum, yakından ve kişisel olarak ve sümüksü gözleri benimkileri bulana kadar bekliyorum. Eskiden bayıldığım gözleri. Şimdi tek gördüğüm... kuruntu. Benmerkezci, kandırılmış bir hıyar.

"Aklım başıma uzun zaman önce geldi," diyorum ona, "ve aileme *bakmana* gerek yok, teşekkürler. Ben kendim hallediyorum. Bavullarını hazırlıyorlar. Belgravia'da kalacaklar, Mayfair'de değil."

Birasını tezgaha çarptı. "Ne?!"

"Seni bir daha görmek istemiyorlar, ben de istemiyorum. Şaka da yapmıyorum, o yüzden dikkatli ol. Babamı tanırsın. Şu anda oldukça sinirli ve seni yere sermek isteyecektir." Sırıtmayı başarıyorum. "Biliyor musun? Ailemi arama tehdidini gerçekleştirerek bana kazık attığın için memnunum. Elindeki tüm kozlar gitti artık. Bitti. O yüzden siktir git ve kariyerinin tadını çıkar. Ben bunun bir parçası olmadığım için mutluyum."

"Seni sevdiğim için yaptım..."

Ona başımı sallıyorum. "Vazgeç artık Romeo. Sevdiğin tek kişi kendisin."

Elime uzandı ama ben onu geri çektim.

"Ciddiyim Ells, izin ver seninle ilgileneyim. Sana göstermeme

izin ver-" "Dinlemiyorsun," diye araya giriyor Josh.

"Peki sana kim sordu?" Connor bunu söyleyecek kadar küstah.

"Sözlerimi dikkatle dinle," diyor Josh, gözleri birbirine kilitlenmiş, "Ella'dan ve ailesinden uzak duracaksın, kız kardeşimden ve ailemden de uzak duracaksın. Yaklaşırsan pişman olursun."

Eski sevgilim Josh'la yüzleşmek istemiyor ve ben de onu suçlamıyorum. Josh'ın tüm tavırları Connor'ı utandırıyor. O zenginlik taklidi yapıyor, Josh ise bunu sahipleniyor.

Connor ellerini kaldırdı, tüm dikkati benim üzerimdeydi.

"Her şeyi berbat ettim, tamam mı? Daha kaç kere özür dilemem gerekiyor? En azından *erkek arkadaşın* duymadan konuşamaz mıyız?"

Aman Tanrım. Ş u anda bile Connor gerçekten bir şansı olduğuna inanıyor, kuruntulu sık kafalı. Gerçekten bu kadar egosu var mı?

Evet. Öyle. Her zaman yaptı.

Cevabım basit.

"Hayır. Gevezeliğini bir sonraki zavallı ineğe sakla. Eminim onlardan bir kuyruk vardır."

"Ella-" diyor ben uzaklaşırken, ama ona son orta parmağımı gösteriyorum. Umarım arkamdan acınası yalvarışlarını tüm bar izliyordur. Umarım onlar da viral olur.

Bağlar koptu, kordonlar nihayet kesildi. O kandırılmış pislik hayatımdan sonsuza dek çıktı.

Bu fiyaskodan en azından biraz rahatlama çıktı.

Josh ve ben taksiye atladığımızda nihayet nefes alabiliyorum. Otelden uzaklaştığımızda titremeler ciddi bir şekilde başlıyor - adrenalinim azalıyor.

Josh, lobideki otuz saniyelik genel bakış zorlukla yettiğinden, "Bana her şeyi anlat, can kulağıyla dinliyorum," diyor ama ben konuşamıyorum. Çok bitkinim. Duygusal olarak iniş ve çıkışlarla hırpalanmış durumdayım. "Boş ver onu. Her şey yolunda Ells," diyor erkek arkadaşım ve güven verici elini kalçama koyuyor. "Eve gidip sana yemek getireceğiz. Buna ihtiyacın var."

Titremelerimin arasından gülümsüyorum.

"Çikolatalı pastaya, kremalı çöreklerle ve bir paket çikolatalı kurabiyeye ihtiyacım var." Duraklıyorum. "Oh, ve üç aile boyu peynirli puf paketi."

"Bir sandviçle başlayacağım ve sonra Süpermen gibi markete koşacağım, buna ne dersin?"

"Seni sonsuza dek seveceğim."

"Teşekkürler, eğer ihtiyacınız olursa sonsuza kadar abur cubur Süpermeniniz olurum."

Ona doğru eğildim. "Hayır, bu koşulsuz. Abur cubur Süpermen ya da değil." İçimi çektim. "Annemle babamı bir an önce Madon House'a yerleştirmem gerekiyor. Umarım biz konuşurken onlar bavullarını hazırlıyorlardır."

"Gerek yok," diyor Josh. "Çoktan halledildi. Bana acil durum süitindeki Superman rezervasyonunu da söyle."

"Ya da sadece *benim* Süpermen'im."

Başımı öpüyor. "Ne zaman istersen senin Süpermen'in olacağım."

Kahretsin, onu çok seviyorum. Umarım ailem onun nasıl bir adam olduğunun bir kısmını bile görebilir. Ne kadar düşündükleri önemli değil.

Ondan nefret ediyorum, reddedilemeyecek kadar iyi. Babam için bile. Sadece ona bir şans vermeleri gerekiyor.

Ben kanepeye uzanırken Josh bana jambonlu ve peynirli bir tost yapıyor. Ağlasam mı, gülümsemem mi yoksa çılgılık mı atsam bilemiyorum. Ailemi o şekilde görmenin acısı asla geçmeyecek ama en azından beni bir duruşma yapmadan geri çevirmediler. Connor kalplerine onarılamaz bir şekilde girmede.

Josh Süpermen koşusuna çıktığında annemden bir mesaj aldım.

Az önce giriş yaptık. Teşekkür ederiz. x

Arkasında bir öpücük var ve
rahatlayarak iç çektim. Çılgınca
yazıyorum...

*Buluşabilir miyiz? Lütfen? Yarın mı? Uçuş rezervasyonu yapmadın,
değil mi? x*

Cevap beklerken kalbim çarpıyor ve annemin numarası mesaj yerine bir aramayla yanıp sönünce bir mil sıçırıyorum.

Cevap verirken sesim titriyor.

"Anne?"

"Tabii ki uçağa binmeyeceğiz," diyor. "Ella, konuşacak çok şey var ama biz buradayız, tamam mı? Yarın görüşürüz."

Kartlarım zaten o kadar gevşek ki hemen dökülüyorlar.

"Ve Josh'la tanışır mısın, lütfen? Lütfen anne, kararını kendin ver. Sadece bir şans ver."

Duraksıyor. "Deneyeceğiz. Yine de söz veremem.

Henüz değil." Nefes alıyorum.

"Tamam, teşekkürler." İçimden bir hıçkırık daha çıktı. "Seni çok özledim."

Kendini tutmaya çalışıyor ama başaramıyor.

"Evet, biz de seni özledik tatlım." Kontrolünü kaybediyor ve ben de bunu duyuyorum. "Yarın görüşürüz, tamam mı?"

"Tamam, seni seviyorum."

"Evet, biz de seni seviyoruz."

Süpermenim iki poşet dolusu ıvır zıvırla döndüğünde uyuşmuş ve dilsizdim. Onları doğruca kanepenin üzerine bıraktı ve yanıma oturdu. İçine bakıyorum ve gerçekten şehre gitmiş. Kurabiyeler, çörekler, kekler, çikolata, peynirli puflar. Reçelli tartları bile var.

"Teşekkür ederim."

"Teşekküre gerek yok. İhtiyacım olursa bir gün sen de benim abur cubur Süperkadınım olabilirsin."

Ona ve o güzel soğukkanlılığına bakınca - şimdi bile - bunu yapabileceğinden emin değilim. Yine de benimle peynirli puflar paylaşıyor. Ve reçelli tart da yiyor. Bunları sevdiğini bilmiyordum, bu yüzden ileride kullanmak üzere bir dosyaya koyacağım.

Gün geçtikçe daha da huzursuz oluyorum. Uyumak isterdim ama uyuyamıyorum. Çok gerginim. Pencеремizden Madon House Hotel'i görebiliyorum, pencereleri alacakaranlıkta parlıyor ve ailemin orada olduğunu bildiğim için ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Şüphesiz benim hakkımda konuşuyorlardır.

Hâlâ utançtan hıçkırığa hıçkırığa ağlamıyor olmaları için dua ediyorum.

Josh omuzlarımı arkadan tutup hafifçe sıkarken başlıyorum. "Kendine işkence ediyorsun, Ells. Bakmayı bırak."

"Baksam da bakmasam da fark etmez, yine de kendime işkence ediyor olacağım."

Kollarını bana doladı. "Seni yarın göreceklerini söylediler. Dinlenmeye çalış. Kendini bu şekilde çığnediğini düşünmek istemezler."

O haklı. Yaparlardı. Beni kurtarmak için buraya koştular, işkence etmek için değil. "Peki, haklısın. Haklı olduğunu biliyorum. Duracağım."

Beni yatak odasına götürmesine izin veriyorum ve soyunmama yardım ediyor, yatağa girebilmem için örtüleri geri çekiyor. Bir süreliğine zihnimin boşalmasına izin vermek istiyorum. Kendimi çatışmalardan ve kalp kırıklıklarından uzak tutmaya ihtiyacım var - ve sevildiğimi hissetmeye ihtiyacım var. Sıkıca sarılmaya ihtiyacım var.

Josh'a ihtiyacım var.

"Biraz uyu bebeğim," diyor ama ben kolunu tutuyorum.

Hareketlerim çok şey anlatıyor ve hemen teslim oluyor, takım elbisesi hala üzerindeyken yanımdaki yatağa tırmanıyor. Ama o kadar uzun süre giyinik kalmadı. Tenine, etine, *ona* ulaşmak için çok çılgınım.

"Dinleniyor olmalısın," diyor ama onu öpmek için kendime çekiyorum. Endişesi onu daha çok istememe neden oluyor.

En son seks yaptığımızda Heath'in muhteşem kıcını yumrukladığımızı düşünmek çılgınca. Bu öyle bir şey değil. Şu anda burada esneme oyunu yok. Kıvrımlar, oyuncaklar ya da kirli oyunlar yok. Sadece biz varız.

Sevişen bir çift.

Bu gece Josh o güzel aletini içimde kaydırırken işte böyle hissediyorum. İyi günde kötü günde ruh eşlerinin gerçek vücut bulmuş hali. Her koşulda yanımda olacağını, beni seveceğini biliyorum ve ben de aynısını yapacağım.

Yavaş ve derin hamleler yapıyor. Beni öpüş şekli beni içten bir sevinçle dolduruyor ve gözyaşlarımın serbest kalmasına izin veriyorum. Sevgi, serbest bırakma ve minnettarlık gözyaşları. Beni sikerken bir gülümsemeyle gözyaşlarımı siliyor, açıklama yapmasına gerek yok.

Ne kadar süre seviştığımızı bilmiyorum. Tek bildiğim ikimizin de bitmesini istemediğimiz. Doruk noktasını uzatarak, öpücüklere ve okşamalara, gıdıklanmalara ve karıncalanmalara odaklanarak, itişlerin gelgitlerine izin veriyoruz ve tutkumuz salıverilmenin mutluluğuna taşıtığında, sanki ikimize de bir dalga çarpıyor. Saf, mutlak aşk.

Adanmışlık.

Kabul.

Sırf onun yanında olmak için cehenneme, ateşe ve kükürde kadar onu takip ederdim. Benim güzel kurtarıcım.

Benim Süpermen'im.

"Teşekkürler," diyorum, çenesine bir öpücük bırakıyorum ve göğsüne sokuluyorum. "Ne için?" diye soruyor ve ben cevabımı düşünüyorum.

"Beni sevdiğin ve bana değer verdiğin için. Ve yeni hayatımda attığım her adımda bana çılgınca güven verdiğiniz için."

"Hayır," diyor, "seninle Noel partisinde ilk tanıştığımda kendine güvenin t a m d i . "

Omuz silkiyorum, sonra parmaklarımı karın kaslarında gezdiriyorum. "Kabadayılık gerçek özgüvenden farklıdır. Babam her zaman insanların inançlarının cesaretine sahip olmaları gerektiğini söylerdi ve şimdi bunu anlıyorum Josh. Gururlu durabiliyorum çünkü kendime ve yaptığım şeye inanıyorum. Bunu bana sen verdin. Bunu bana sen verdin."

"Bu iyi," diyor saçlarımı okşayarak, "sanırım yarın inançlarının cesaretine ihtiyacın olacak. Planın nedir?"

Ona bugün kafamda altı milyon senaryonun döndüğünü söylemiyorum.

"Bilmiyorum," diyorum, "dürüstçe. "Bilmiyorum."

"Sorun değil, bebeğim. Şimdi rahatla. Her şey yoluna girecek."

O saçlarımı okşarken, Madon House Hotel'in görüntüsü zihnimde, ailemin de inançlarımın cesaretine inanması için dua ederek uykuya dalıyorum.

Chapter Forty

ALTI BUÇUKTA KALKTIM, JOSH'I YATAKTA UYURKEN BIRAKTIM VE DIŞARI BAKTIM Madon Evi'nin penceresinden bakıp annemle babamın uyuyup uyumadıklarını merak ediyorum. Umarım uyumuşlardır. Jetlag olmuş ve çok stresli olmalılar.

Josh sekizden hemen önce uyanır ve acil bir durum varmış gibi yatak odasından çıkar.

"İyi misin? Hareket ettiğini hissetmedim."

Başımı sallıyorum, odanın diğer ucundan kurtarıcıma gülümsüyorum.

"Evet, iyiyim ve hareket ettiğimi hissetmediğine sevindim. Hemen kıvılcımlandın."

Gözlerini ovuşturuyor. "Kahveyi hazırlasam iyi olacak."

Yanına gidip ona bir öpücük veriyorum. "Bırak ben yapayım Süpermen. Banyoda rahatla ve huzur içinde kakını yap. Ben hallederim."

Gülüyor, saçlarımı kulağımın arkasına tarıyor. "Tamam, sen kahve Süperkadını olabilirsin. Yine de tost ben yaparım. Bana sadece beş dakika ver."

Tuvalete gidişini izledim. Süpermen terimini hak ediyor. Ona bir pelerin yakıştırdı.

O tekrar ortaya çıktığında kahvelerimizi hazırladım ve tostunu sunarken sırttım.

"Seninkinden daha fazla yanmış. Özür dilerim. Superchef değilim ama bunu telafî edecek kadar tereyağı sürdüm."

"Çok lezzetli," diyor bir ısırık alırken ve ben de kahvaltı barında benimkini yemek için ona katılıyorum. Elini sırtıma koydu. "Cidden, Ells. Nasıl hissediyorsun?"

"Uyuşuk ama umutlu. Çok daha kötüsü de olabilirdi."

"Evet, olabilir. Umarım günün sonunda her şey çok daha iyi olur."

İdeal sonucumu hayal etmeye cesaret ediyorum. *İnançlarımın cesareti*. Evrenin mükemmel versiyonunda, yarın sabah burada ailem için yanmış tost yapıyor olacağım. Onları kahvaltı barında görmeyi çok isterim. Küçük adımlar ama, değil mi? Uçakta olmamaları yeterli olacaktır. Tanrım, benimle konuşmaları bile yeterli olacak.

Annem *sen hazır olduğunda* mesaj attığında saat on bir oldu, *tatlım*. x

"Ben de geleyim mi?" Josh soruyor ama ben başımı sallıyorum.

"Kolay bir yürüyüş. Sakin ol ve kalan reçelli tartları ye. Sana ihtiyacım olursa sadece on dakikalık yürüme mesafesindesin."

"Ya da beş dakikalık bir koşu." Gitmeden önce bana sarılıyor. "Bunu başarabilirsin bebeğim. Kendine inan."

Yolda altı milyon senaryoyu daha gözden geçiriyorum, ancak Madon House'un araba yolu önümde belirlediğinde hepsi bir duman bulutu içinde kayboluyor. *Kulaktan kulağa oynamak* tek seçeneğim. Üzerimde şık bir elbise var ama topuklu ayakkabılarım düne göre daha alçak. Daha idare edilebilir. Asansöre kadar olan yürüyüşümü alametifarıkam olan dengesiz bacaklarım için daha kolay hale getiriyorlar.

İnançlarımın cesareti.

En üst süitin kapısına ulaştığımda solgunluğumu gizlemek için fondöten giymiş olduğuma seviniyorum. Bu kez kapıyı annem açıyor ve sanki bir ömür boyu yokmuşum gibi beni kucaklamak için içeri çekiyor.

"Uzun bir gece oldu," diyor. "Evet,
bir de bana sor."

Elimi tutuyor ve sıkıyor. "Babam burada."

Onu bir anlığına tutuyorum, çünkü onun öfkesini biliyorum. *Ahlakını* ve *küçük kızı* için duyduğu büyük endişeyi biliyorum.

"O nasıl?"

Başını öne eğiyor. "Yani öyle. Connor'ın taşaklarını koparmak istiyor ama bu beklenen bir şey."

"Peki ya Josh'unki?"

Annem gülümser. "Belki de hemen sorulacak bir soru değil. Sana odaklanalım, tamam mı?" "Elbette."

Babam bugün düne göre biraz daha iyi görünüyor, süit masasında kollarını kavuşturmuş oturuyor ve önünde bir fincan çay var. Pancar kırmızısı değil ama hayalet gibi de solgun değil, yani bu bir artı işaret. Orta yol.

"Hey," diyorum ve karşısına oturuyorum.

"Hey," diye karşılık veriyor ve sesi bugün çok daha sakın. Nefesini dışarı üflüyor. "Şimdiye kadar üçümüz de uçağa binmiş oluruz sanıyordum."

Annem çaydanlığın yanına gider ve ocağı yakar. "İşler her zaman planlandığı gibi gitmiyor Ted. Ella şimdi burada, yani üç kişiyiz, sadece bir masadayız, uçakta değil."

Babam pencereyi işaret ediyor. "Orada mı yaşıyorsun? Orada, şu kulelerden birinde mi?"

"Evet." İşaret ediyorum. "Sağdaki."

Annem bana bir fincan çay veriyor ve babamın yanına oturuyor. "Dün gece senin orada olduğunu bildiğimiz için ona bakmaktan kendimizi alamadık."

Sözleri beni boğuyor. "O sırada birbirimize bakıyor olmalıyız, çünkü ben de buraya bakmaktan kendimi alamadım." Nefes almakta zorlanıyorum, altı milyon senaryoyu siktir et. "Keşke bizim evde benimle olsaydın. Misafir odasını hazırlattım."

Babamın boğazı düğümleniyor ama yıkılmıyor. Sessizce oturuyoruz, üçümüz, hava duygularla ağırlaşıyor. İlk kimin konuşacağı ya da ne söyleyecekleri umurumda değil. Annem ve babamla birlikte olmak başlı başına yeterli ve ne kadar acı verici olursa olsun her anın tadını çıkarıyorum.

Annem boğazını temizler ve konuşmaya başlar.

"Baban ve benim bazı sorularımız var. Anladığımız kadarıyla köhne bir genelevde çalışmıyorsun ve seni bu işe iten uyuşturucu bağımlısı bir pezevenğin yok ama daha fazlasını bilmek istiyoruz."

"*Kimin* için çalışıyorsun?" Babam soruyor. "Nasıl çalışıyor ve sana ne kadar ödüyorlar?" Elini sallıyor. "*Ayrıntıları* değil, sadece düzeni."

Ailem detayları bilmek istemediği için çok mutluyum. Isırgan otu sokması ya da *babam* tarafından yıkanmak hakkında konuşmak istemezdim.

Onlara Ebony'nin beni Ajans'la nasıl tanıştırdığını ve ona nasıl yaklaştığımı anlattım çünkü sadece meteliksizdim ve makarnayla yaşıyordum, aynı zamanda seksi gerçekten özlüyordum. Babam bunu duyunca irkildi, ama annem sorun etmedi, başını salladı.

"İyi maaş verdiklerini, çok güvenli olduğunu ve çok iyi yönetildiğini biliyordum ve bu işi yapmak istediğimi biliyordum. Sadece bu işi yapmayı ne kadar seveceğimi ve ücretin nasıl uçup gideceğini bilmiyordum."

Onlara hangi teklifleri kabul edeceğim konusunda nasıl tam kontrole sahip olduğumu anlatmaya devam ediyorum. Ajansın hem müşterileri hem de şovmenleri incelerken ne kadar katı olduğunu ve cinsel sağlık raporlarından gizliliğe kadar her konuda davranış kurallarının ne kadar profesyonel olduğunu anlatıyorum.

"Bana gerçekten çok iyi baktılar," diyorum. "Dükkândaki işim onların yanında tam bir şaka gibi kalırdı. Oradaki patronum beni her konuda eleştiren bir kaltaktı. Bu iş ise tam tersi. Yaptığım her şeyi takdir ediyorlar." Şans eseri gülümsedim. "Dolayısıyla banka bakiyem."

Babam hiçbir şeye karışmadan ya da itiraz etmeden dinliyor ki bu onun için alışılmadık bir durum. Annemle birlikte sorular soruyor ve her ikisinin de beyinlerinin döndüğünü, olayları sindirmeye çalıştıklarını görebiliyorum ama çünkü panik ya da öfke yok.

"Yaptığım işten gurur duyuyorum" diyorum onlara. "Kızınız için hayal ettiğiniz kariyerin bu olmadığını biliyorum ama ben sizin kızınızım ve bu benim. Kendime güveniyorum. Mutluyum. Başarılıyım." Duraklıyorum. "Beni seven bir adama aşığım. Kendisi de başarılı olan ve beni sadece konserlere sürüklemeyen ve her gece makarna için bana bel bağlamayan bir adama."

"Şu Josh denen adam," diyor babam. "O bir, neydi? *Şovmen* de, değil mi?"

"Evet, öyle ve o da bunu seviyor."

"Bu biraz boktan değil mi?"

Omuz silkiyorum. "Hayır. Bu bizim işimiz."

"Ne iş ama," diyor, "üzgünüm ama ne kadar süslü isimlerle ve kabarık banka hesaplarıyla süslerseniz süsleyin, para için insanları beceriyorsunuz ve bu Josh denen herif de öyle."

Bunun üzerine irkiliyorum ama sakın kalıyorum. "Haklısın," diyorum, "teknik olarak fahişeyiz, *orospuyuz*, ne dersen de. Ama ben sokak köşelerinde durup kalçalarımı gösterip numara aramıyorum. Bu üst düzey, risksiz, son derece iyi yönetilen bir iş ve hem ben hem de Josh bu işte çok iyiyiz."

"Peki erkek arkadaşın nasıl hissediyor, pis bir ihtiyarı becerdikten sonra seninle birlikte olmak?"

"Ted!" Annem, "Buna gerek yok." diyor.

"Evet, var anne," diyorum, "Haklısın baba. Pis yaşlı adam kısmını saymazsak. Erkek arkadaşım için sorun yok, benim için de öyle. İş yerinde eğlenirken seks yapmak, sevdiğin biriyle seks yapmaktan çok farklı."

Bunun üzerine kızarıyor ve daha fazla kelime aradığını

görebiliyorum. "Bana bir şey öğrettin baba," diyorum, "ben büyürken."

"Peki neydi o?" Babam gözlerimin içine bakıyor ve içindeki kargaşayı görebiliyorum.

Net bir şekilde hatırladığım zamanı düşünüyorum. Bu beni gülümsetiyor. "Sanırım yedi ya da sekiz yaşlarındaydım ve o korkunç komşu, sanırım adı Robson'dı."

Babam huffs. "Robson Black, köpeklerinin kendi bahçesi dışında her bahçeye sığmasına izin veriyor."

"İşte bu. Boksör olmasına ve senin iki katın olmasına rağmen, kibarca buna bir son vermesini istedin. Ve bu devam edince tekrar sordunuz. Ertesi gün yine devam edince ve onu orada öylece dikilirken, köpeklerinin çimlerimize pislemesine izin verirken gördüğünde, küplere bindin."

"Doğru," diyor annem, "gidip o pisliği poşetledin, kapısını çaldın ve poşeti ona verdin, tuğladan bir dış ev gibi inşa edilmiş olmasına rağmen ona karşı çıktın, durmazsa sorun çıkacağını söyledin. Seninle çok gurur duydum."

Babam yine ofluyor ama en azından bir gülümseme belirtisi var. "Peki bu sana ne öğretti?" diye soruyor bana.

"Eve geri döndüğünüzde annemin size nasıl sarıldığını ve evet, gurur duyduğunu söylediğini hatırlıyorum. Ve sen bir şey söyledin. Kime karşı durmak zorunda olursak olalım, her zaman inançlarımızın cesaretine sahip olmamız gerektiğini söyledin. Sen sadece doğru olanı savunuyordun. Ben büyürken bunu birkaç kez tekrarladın. Ve bu düşünceni bana da aktardın."

"Nasıl yani?" Babam söyledi.

"Benim çok güçlü inançlarım işim, erkek arkadaşım ve inekler eve gelene kadar işimi - hayatımı - nasıl gururla savunacağımdır.

Annem şöyle derdi. Yaptığım şeyin, yürüdüğüm yolun kesinlikle doğru olduğuna inanıyorum."

Babam tereddüt ediyor ama kendini tutamıyor. "Başkalarıyla fahişelik yaptıktan sonra eve gidip erkek arkadaşını becermek, köpek pisliği toplamaktan çok farklı."

"Hiç de farklı değil Ted," diyor annem, "Ella'da senden çok şey görüyorum. Ne kadar inatçı, ne kadar kararlı." Annem onun kolunu sıkıyor. "Ne derler bilirsin. Farklı insanlar için farklı vuruşlar."

Suratını asıyor. "En iyi benzetme değil."

Kendime engel olamıyorum, buna gülmek zorundayım. *Farklı insanlar için farklı vuruşlar*. Mükemmel. Annemin kahkahasını duyduğumda gözlerimi sımsıkı kapatmıştım. Babam onaylamayan bir ses tonuyla *siz ikiniz demeye* çalışıyor ama kırılıyor ve bizimle birlikte kıkırdıyor. Gerginliğimizi bir nebze olsun azalttı.

"Haklısın," diyor babam, "herkes inançlarının cesaretine sahip olmalı. Sana bir şeyler öğrettiğime sevindim."

Bu fırsatı kullanıyorum.

"Josh'la tanışır mısın lütfen? Ona bir şans verir misin? Fotoğrafları gördün. Nasıl birlikte olduğumuzu gördün. Lütfen, ona kendini tanıtmayı için bir şans ver. Evimizi görebilirsin. Bizi istediğin kadar sorguya çekebilirsin ve Josh buna aldırmaz. Size cevap verecektir."

Annem babama bakıyor ama babam çay bardağına

bakıyor. "Ted?" diye sorar. "Ne düşünüyorsun? Yapalım

mı?" "Emin değilim."

"Eğer onun bir pislik olduğunu düşünüyorsan, ona söyleyebilirsin," diyorum. "Sadece ona bir şans ver, lütfen. Tek istediğim bu. Ve sana gerçekten evimi göstermek istiyorum."

Babam çay bardağına bakıp duruyor.

"Ted?" Annem tekrar soruyor ama cevap yok. Onun yerine bana bakıyor ve iç geçiriyor. "Peki, ben de geliyorum. Boş ver, Josh'a bir şans vereceğim ve senin evini görmek istiyorum, Ells. Şu anda nerede yaşadığını bilmek istiyorum."

Oturduğu yerden kalkıyor ve el çantasına yöneliyor. Babası, aralarında konuşulmayan bakışlardan biriyle ona bakıyor ama o omuz silkiyor.

"Sana kalmış Ted. İster gelirsin ister gelmezsin ama ben gidiyorum. İstersen bizimle sonra buluş."

Cevabın ne olacağını biliyorum. ayımın kalanını bitirip ayağa kalkarken kalbim gm güm atıyor. Annem ceketini giyerken ben de kendi çantamı aldım.

"Tamam," diyor babam huysuz bir i çekişle ve kendisi kalkıyor. "Ama eğer o bir otuzbirciyse, bunu ona söyleyeceğim, inan bana."

"Merak etme," dedim. "Sana inanıyorum."

Babam ceketinin dgmelerini iliklerken Josh'a bir mesaj gönderdim.

Annem ve babamla geri dönüyorum. şok olmuş bir emoji ekliyorum ve o da sırtarak cevap veriyor.

Hazır olacağım x

Ailemle birlikte kulelere doğru yürümeyi çok seviyorum. Çevremizin şıklığı ve güzelliği yadsınamaz. Gözleri etraflarındaki manzaraya dalarken onları izliyorum. Avludaki bahçelerde annem durup çiçeklere hayranlıkla bakıyor, babam da banklardan birini kontrol ediyor.

"Sınıf," diyor ve ben de sırtarak başımı sallıyorum.

"Evet, buradaki her şey en üst kalitede."

Erkek arkadaşım da dahil.

Normal şartlarda babam lobiye ve asansörlere ıslık çalardı, çok büyükler ama o sadece başını sallayarak onaylıyor. şimdilik bu kadar yeter. Annem asansörün aynasında kendini kontrol ediyor ve buradan etkilendiğini gözlerindeki ifadeden anlayabiliyorum. Kimin aklına gelirdi ki? Ailem yeni evimi çok sevdi. Bir pezevenk tarafından zincirlendiğim *keyifsiz* bir *genelev* değil.

Koridorda yürürken "İşte geldik," diyorum ve babam ben n kapıyı açmadan önce kendini şişiriyor. Annem kolunu sıkıyor, tanıdığım *tekme atma* tarzıyla.

Kalbim boğazımda kapıyı açıyorum ve babamın ağzı açık kalıyor. Anneminki de öyle.

Buraya ilk kez adım attığım an aklıma geliyor. Parlaklığı, zenginliği, kişiliği. Ve *benim kişiliğim* de artık burada. Brokar koltuk ve Josh'unkilerle birlikte yeni ıvır zıvırlar. Burası açıkça *bizim*, sadece onun değil.

"Bu iyi," diyor babam ve mutfığa giriyor, ben de sırtıyorum, çünkü bu ses tonunda iyi demek *harika* demek.

"Bu harika," diyor annem ve yüzü gülüyor. Elini tezgahın üzerinde gezdiriyor.

"Evet, mermer," diyorum ve o da başını sallıyor.

Josh'un yatak odasından çıkarken ayak seslerini duyuyorum.

"Kahve isteyen var mı?" der ve annemle babam şok içinde dönerler.

AMAN TANRIM. Josh mor takım elbisesini giymiş, siyah kravatını takmış, saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş. Kollarına atlayıp onu sonsuza kadar öpebilirim, çünkü çok çaba sarf etti.

Tokalaşmak için elini uzatıyor.

"Ted, Debbie, tanıştığımıza memnun oldum. Ben Josh."

Babam elini sıkıyor ve Josh'un ruhunu görmeye çalışıyormuş gibi ona yukarıdan aşağıya bakıyor. Annem biraz dengesiz görünse de sarılmaya karşılık veriyor.

Erkek arkadaşıma doğru koşuyorum ve kolumu beline doluyorum, o da başımı öpüyor, sonra da gezegendeki en mutlu adammış gibi bana sırtlıyor.

Ailem bunu görmeli. Babam ayak ayak üstüne atıyor ama annem gülümsüyor.

"Senin hakkında çok şey duyduk," diyor Josh'a.

Yeşil gözleri doğrudan onunkilere bakıyor. "Evet, öyle olduğunu tahmin ediyorum. Ama umarım beni kendiniz tanırırsınız."

"Sizi kesinlikle kontrol edeceğiz," diyor babam, hala ayaklarını kaydırmaya devam ediyor, ama ifadesi biraz olsun hafifliyor.

"Kahve?" Josh tekrar sorar ve son teknoloji makinenin yanına gider ama babam başını sallar.

"Hayır, çay lütfen. İki şekerli."

"Hemen geliyor. Ya sen Debbie?"

"Aynısından lütfen, ama tek şeker, iki değil."

Josh işe koyuldu ve annem bana göz kırptı. Yüksek sesle gülebilirdim.

"Bana banyoyu gösterebilir misin, lütfen, Ells?" diye soruyor ve ben de onu içeri alıyorum.

Beni de kendisiyle birlikte sürükledi.

Kapı kapandığında, "Resimler onun hakkını vermiyor," diyor. "Bu adam dünyadaki her derginin kapağında yer almalı."

"Ne bekliyordun ki?" Güldüm. "Parasını bir şovmen olarak kazanıyor." Aynaya bakarken ona sarılıyorum. O benim daha yaşlı bir versiyonum ve sarışın, ama görünüşümü nereden aldığım belli.

"Başarım için sana teşekkür borçluyum," diyorum ona. "Senin genlerin olmasaydı, sıralamada bu kadar üstlerde olamazdım."

"Şşşt," diyor. "Bunun için övgü almıyorum ve lütfen bunu babana söyleme. Suratını asar!"

Soruyu sorma şansım var.

"Sence orada Josh'la iyi geçiniyor mudur?"

"Bilmiyorum tatlım, ama burada olması iyiye işaret."

"Ona bir şans verecek misin?"

Annemin gülümsemesini ve gözlerindeki ışıltıyı seviyorum. Her zaman da seveceğim. "Çayının ne kadar iyi olduğuna bağlı."

Gülüyorum. "Onu seveceksin o zaman."

Evren bugün üzerimde bir rüya gibi parlıyor. Josh'un çayı etkilemeye yetiyor ve annemle babam oturma odasına oturmadan önce evimizi geziyorlar. *Sohbet* zamanı. Josh'u sorguya çekiyorlar ve beni biraz daha sorguya çekiyorlar, ama yavaş, *yavaş*, konuşma başka konulara dönüyor. Belgravia. Egzersiz ekipmanları, sırt kaslarınız için yapabileceğiniz en iyi egzersizler. Spor. Avludaki çiçekler. Ve sonra biz. Ben ve Josh. Planlarımız neler?

Erkek arkadaşım gezegendeki en gururlu adam gibi beni kucağına aldığı anda mutluluktan ağlayabilirim.

"Kızınız var olan en harika kadın. Alınma Debbie," diye gülüyor. "Dürüst olmak gerekirse, planlarım ne olursa olsun ya da nereye varırsa varsın, Ella da benimle birlikte olacak. Onun gitmesine hiçbir şey için izin vermem. İsterse yanan bir binaya bile girerim ya da zaman çizelgesi için birkaç fotoğraf isterse Everest'e tırmanırım. Hatta *Gece Fısıltıları'nı* arka arkaya on bin kez izlerim."

Aman Tanrım, onu kaburgalarından dürtebilirim, özellikle de annem kanepede arkasına yaslanıp *o diziye benim de sevdiğimi* söylediğinde.

Sanki bir karar bekliyor gibiyiz. Bir gladyatör dövüşünden sonra İmparator ve İmparatoriçe'nin başparmağını kaldırıp indirmesini. Nefesimi tutup bekliyorum. İşaretleri biliyorum. Sonucu verecek kelimeleri de biliyorum.

"Bir fincan çay daha içelim mi Deb?" Babam soruyor ve Deb başını sallıyor. "Evet, lütfen," diyor Josh'a. "Eğer bir tane varsa."

Lanet olsun, bu bir başarı. Bu lanet bir başarı. Sevinçten havalara sıçramak istiyorum, gerçekten. Josh *tabii ki diyerek* ayağa kalkıp mutfığa doğru giderken dizini sıkıyorum.

Çaydanlık açıkken babama doğru eğildim. "Ee? Ondan hoşlanıyor musun?"

Omuz silkiyor, hâlâ düşünüyormuş gibi yapıyor. "İyi görünüyor."

"Misafir odası da öyle," diyor annem. "Bence bir ya da iki gece deneyebiliriz, ne dersin Ted? Çok isterim."

Mutfaktaki Josh'a bakıyor - benim muhteşem erkek arkadaşım tam da sevdikleri gibi çay yapıyor.

"Evet, tamam, bir deneyebiliriz," diyor babam ve sonra uzanıp omzumu sıkıyor ve kalbim gökyüzüne yükseliyor. Benimle gurur duyduğunu söylemiyor ama bunu gözlerinden ve bana verdiği küçük baş işaretinden anlayabiliyorum.

Taze çayı getirdiğinde mutluluktan neredeyse Josh'a saldıracaktım.

"Annem ve babam birkaç gece bizimle kalacaklar," diyorum ve yüzü benimki gibi aydınlanıyor.

"Gerçekten mi?" diyor ve onlara bakıyor. "Vay canına, bu büyük bir onur olurdu."

Kanepelerde dinleniyoruz, *seni* bir kez daha *tanımaya* hazırız
Ama Josh kolunu omuzlarıma doladı.

"Ted, Debbie, beni bir kez daha onurlandırırırsanız inanılmaz olur," diyor Josh. "Ailem seni önümüzdeki hafta sonu Pazar yemeğine davet etti. Sizinle tanışmayı çok istiyorlar ve annem inanılmaz güzel Yorkshire pudingleri yapıyor." Yalvarırcasına göz göze geliyorlar. "Bize katılırsanız çok memnun olurum."

Babam biraz sırtıyor. "Yorkshire pudingi her zaman kazandırır," diyor ve ona başını sallayan anneme bakıyor. "Tamam, bizi de say. Umarım annen de iyi çay yapıyordur. Eğer sana öğreten oysa, iyi iş çıkaracaktır."

"Bunun için endişelenme," diyor Josh gülerek. "Ve onun elmalı kreması için ölmek gerek." Duraksıyor ve bana bakıyor, yüzünde bir aşk filmini andıran bir ifade var. "Tıpkı senin kızın gibi."

Normal şartlar altında gözlerimi devirirdim ama bugün değil.

Ailemi gülümsetiyor ve *bu uğruna* ölmek için yeterli.

Epilogue

ÜÇ AY SONRA

EN SON SYDNEY'E UÇTUĞUMDA TEK BAŞIMAYDIM VE
Yirmi iki saatlik yolculuk uzaklara doğru uzanıyor gibiydi.

Ama bugün değil, Josh yanımdayken ve eli elimi tutarken. Uçak pistten roket gibi inip bizi gökyüzüne yükseltirken kendimi dünyanın zirvesinde hissediyorum. Dünyanın tepesinde. Ha. Evet, gerçekten. Gerçekten.

"İyi misin bebeğim?" diye soruyor ve pencereden dışarı bakmadan önce sırtıyorum - İngiltere aşağıda kayboluyor. Belgravia'ya üç haftalığına elveda. Neyse ki henüz bir Cockapoo yavrusu almadık, düşündüğümüz gibi.

"Kesinlikle iyiyim," diyorum Josh'a. "Daha iyi olamazdım."

"Gerçekten mi? Mutluluk ağacının tam tepesinde, değil mi?" diye soruyor ve gözlerinde bir parıltı var. Yaramaz bir parıltı.

"Ne oldu?" Dedim ki. "Hadi ama Josh, seni bir kitap gibi okuyabilirim. Bir şeyler dönüyor."

Telefonunu uzatırken bana büyülu bir şekilde yan gözle bakıyor. Telefonu uçak modunda -haydi canım- ama bana gösterdiği şey son teklifinin ekran görüntüsü.

"Ne oluyor be?! Bunu bana terminalde göstermedin! Oyunbozan."

"Hayır. Bavullarla çok meşguldük." Sırıttıyor. "Ayrıca, bunu ek bir sürpriz olarak saklayabileceğimi düşündüm."

Ekrandaki kelimeler içimde kelebekler uçuşmasına neden oluyor. Uçuştaki yalpalamaların da etkisiyle midemde bir girdap oluşuyor. Yaklaşık 35,000 feet yükseklikte kötü bir kombinasyon.

Kullanıcı 1543. Erkek. 34.

Heath.

"Ama onu daha geçen Pazartesi gördük."

"Biliyorum ama ne diyebilirim ki? İkilinin çabaları belli ki karşılığını veriyor."

Vay canına. *Tam anlamıyla bir tane* daha. Evet, çabalarımızın karşılığını alıyoruz. Heath, oraya ilk gittiğimden beri bizi ikili olarak rezerve ediyor. Her seferinde büyük bir para. Sanırım televizyon idolümü, onun beni büyülediği kadar büyüledim.

Daha doğrusu *biz*. Hepimiz büyülendik. Şovmenler ve müşteriler ya da değil. Çizgiler bulanıklaşıyor. Josh ve Heath yıllardır birbirlerinin büyüüne kapılmış durumdalar, bu her seansta daha da belirginleşiyor ve bana gelince... Ben de tam onların yanındayım.

"Teklifi baştan sona okudun mu?" Josh emniyet kemeri ışığı sönerken soruyor.

"Gerek yok. Benden bir evet, açıkçası."

"Hayır, bak demek istedim." Ekranı işaret ediyor. "Bu farklı." Kullanıcı adının ötesine baktığımda gözlerim açılıyor.

"O gerçek mi lan?"

"Sanırım öyle, oldukça spesifik biri."

"Fransa mı? Bütün bir hafta boyunca mı?!"

"Gelecek sezondan önce biraz boş zamanı var. Sen duş alırken bana söyledi, hem sürpriz olsun hem de *Gece Fısıltıları* yakında tekrar çekiliyor mu?! EEEEE!"

"Kes şunu!" Ona vurdum. "Artık buna alıştım. Ünlü aşkıma yumruk atma ve onun iki haftada bir erkek arkadaşımı sikmesini izleme konusunda sakinleştim."

"Eminim öyledir."

Teklifi tekrar okudum. Evet, Heath kesin konuşuyor. Güney Fransa'daki villasında yedi gün kalmamızı istiyor, tüm masraflar ödenecek ve banka hesaplarımıza 100'er bin dolar yatırılacak. Şaka yapıyor. Bu delilik.

Josh'a "Bu miktarı kabul etmiyorum," diyorum. "Gerçekten. Ona indirim yapmalıyız. Ben bedavaya yapardım."

"Ben de öyle, merak etme. Bu ayrıcalık için *ona para* öderdim. Villasının fotoğraflarını gördüm. Beş yıldızlı bir tatil köyünden daha iyi. Ve o da içinde olacak. Bu bile başlı başına bir indirime değer."

Erkek arkadaşıma bakıyorum.

"Tamam, bu durumda, onunla bu konuyu konuştun mu? Kabul et butonuna basmayacaksın, değil mi? Cidden Josh, o kadar parayı alamayız."

Sırıttırıyor. "Hayır. Tabii ki hayır. Geri çevirdim." "Geri mi çevirdin? Fransa mı?!"

"O teklifi geri çevirdim, evet." Bana bir kez daha yan gözle baktı. "Ve bize başka bir tane gönderdi."

"Öyle mi?"

Josh başka bir ekran görüntüsüne geçer.

Ekranda yeni bir teklif fiyatı belirir.

Yedi gün boyunca ikimiz için bir binlik. Bu benim için fazlasıyla yeterli.

Heath geçen Pazartesi benim heyecanlı *EEEEEEEEEE'nden kaçmış* olabilir, ama Josh şimdi kaçamıyor. Koltuğumda zıplayarak erkek arkadaşımın yanağına öpücükler konduruyorum.

Heath Mason ile Fransa'daki villasında yedi gün geçireceğiz. YEDI LANET GÜN.

Arkamdaki koltuktan bir inilti duyuyorum.

"Bu bağırırşlar da ne?! şunu keser misin lütfen? Hâlâ burada altıma sııyorum!" Carly'nin sesinde her zamanki mızırızlığı var, ama bugünlerde onu sevmeye başlıyorum.

Josh koltuğunda dönüyor ve koltuk başlığının üzerinden kız kardeşine bakıyor.

"Ella sadece insanları ziyaret edeceği için heyecanlı Caroline. Ne bekliyorsun ki?" Kim olduğunu belirtmiyor elbette.

"Evet, sakın ol Carls," diyor erkek arkadaşı, tam bir hayranlık tonuyla - hâlâ balayı dönemine dalmış bir halde.

Adı Kieran. Gitar tıngırdatmayı seven başka bir Camden goth adamı. Connor kadar hıyar birine benzemiyor, çok şükür. En azından henüz değil.

Kemerimi çıkartıyorum ve Josh'la birlikte koltuğun üzerinden bakıyorum. Zavallı ailesi hâlâ hayalet gibiydi. Korkudan uçuyorlar, bu yüzden Sydney ilk kez ziyaret için en iyi yer olmayabilir, ama hey ho.

"Siz ikiniz iyi misiniz?" diye soruyorum ve Josh'un babası bana başıyla onay veriyor. Umarım uçuş görevlileri turlarına başladığında iyi bir bardak Porto şarabı onlara yardımcı olur.

Tanrım, Josh'un ailesi bizimle geleceği için çok heyecanlıyım, annem ve babam da yle. Babam barbekü becerilerini ve su bombardımanını göstermek için sabırsızlanıyor.

İşler bundan daha iyi nasıl olabilir?

Güneş, deniz, srf, barbekler, su bombardımanı ve iyi vakit geçirmek için bir araya gelmiş aileler.

Kalbim bir süvari gibi güm güm atıyor, anında bir *EEEEEEEEEE* daha çıkarabilirim.

Çünkü işler bundan daha iyi hale geldi. Kanıtlar ekran görüntüsünde.

Heath Mason'la da bir hafta geçireceğiz!

Telefonunu benden alırken Josh'un gözlerindeki ışıltıya bakılırsa, bunun son olmayacağına dair bir his var içimde.

Bir fiyatına iki merdiven, yaratılıştaki en ateşli adamlarla... Ben çok şanslı bir sert oyuncuyum.

SON.

The Naughtier List Tropes – Jade’s other novels

Holly'nin önerilerinden bazılarını beğendiyseniz ve onların tarzında daha fazlasını okumak istiyorsanız, aralarından seçim yapabileceğiniz bir kataloğum var.

İşte göz atmak isteyebileceğiniz kitaplarım. Tamam, işte kinaye listesi...

Anal - Çoğu. Muhtemelen hepsi, aslında!

DP - Dirty Bad Strangers, Sugar Daddies, Dirty Daddies, Strangers in my Bed.

DVP - Şeker Babalar.

MMF / MFM - Sugar Daddies, Dirty Daddies, One Too Many, Buy Me, Sir.

MFF - Kirli Kötü Yanlışlar, Kirli Kötü Sırlar.

Mfmmmmmmm - Dirty Bad Strangers, Strangers in my Bed, Bang Gang.

Daddy - Call Me Daddy, Dirty Daddies.

Külot oyunu - Zehir.

Boğulma - Beni Satın

Alın, Efendim.

Şaplak - Birçoğu. Özellikle de Dirty Bad Serisi.

Aşāılama - Birçoğu. Strangers in my Bed bu konuda çok sert. Poison'ı da öneririm.

Övgü - Birçoğu. Kirli Kötü Serisi. The Man Upstairs. Benimkilerin çoğu adil bir miktar içeriyor!

BDSM (hardcore) - Dirty Bad Series.

CNC - Yem!

Yakup'un merdiveni - Yem.

Stretch play - Dirty Bad Wrong, Dirty Bad Secrets, Sugar Daddies, Strangers in my Bed, The Man Upstairs.

Roleplay - Call Me Daddy.

Yaş farkı -  st Kattaki Adam. Teach Me Dirty. Hello Stranger. Dirty Daddies. Babanın Kirli Patronu. Beni satın alın, efendim. Yatağımdaki Yabancılar.

Su Sporları - Kirli Kötü Yanlış.

Acknowledgments

Her zamanki gibi harika editörüm John Hudspith'e teşekkür ederim. Bunu sensiz yapamazdım. Sensiz geçen iki hafta bile toprak yolda bir cipin kontrolünü kaybetmek gibiydi.

Bu harika kapak için RBA Designs'daki inanılmaz Letitia Hasser'e teşekkür ederim - her zaman bu dünyanın dışındasınız.

Keyanna, Samantha ve tabii ki Timmy. Ne harika bir ekip! Nicole - vay canına, tüm harika geri bildirimleriniz ve yardımlarınız için de teşekkür ederim. O olmasaydı birkaç kullanıcı teklif süresini geçiremezdi!

Muhteşem ailem - Annem, Babam, Ninem, Mish, Emily, Boo, Timmy ve kızlar. Yazar dostlarım, iğrenç fantezilerim ve bunları sayfalarda hayata geçirmek için etrafımdaki destek.

Ve kitap topluluğundaki herkese. Cidden, harikasınız. Her beğeni, yorum, paylaşım, video, e-posta, eleştiri... hepsi çok fark yaratıyor. Teşekkür ederim. Coşkunuz her zaman çok ama çok takdir ediliyor.

Her gün şanslı yıldızlarıma şükrediyorum.

About Jade West

Her Şeyden önce, kitaplarımın önerdiği kadar pisim.  Őte - bunu aradan çıkardık.

 ngiltere kırsalında yaşayan, harika bir ailesi ve harika arkadaşları olan tam bir fantezistim.

Epileptik hastasıyım ve bu oldukça zorlu bir yolculuk oldu, hala da devam ediyor. Bağımsız olmaya alışmışken engellilikle yaşamayı öğrenmek... zor. Destek aÇım inanılmaz ama nöbetlerden nefret ediyorum ve arabamı  zl yorum. Hem de çok. Demek istediğim, özgürlüğü  zl yorum. Yine de birçok epileptik hastadan daha kolay bir hayatım var. Çok yüksek sesle feryat edecek durumda değilim.

Peki, başka ne var... On yedi yaŐımdan beri gotik olmaktan vazgeçmedim. Siyah kadife benim arkadaşım, simler, uzun postişler ve Carl Jung ile birlikte.

 ay ya da kahve sevmem ama keşke sevseydim.

G   baladlarını severim. Hem de çok. Saplantılı bir Şekilde Şarkı sözleri üzerine kafa yorar, geçmişin anıları içinde yüzer ve geleceğe dair öngörülerde bulunurum. 'Anı yaşamak' için çok fazla, çünkü bunu pek yapmıyorum.

Kitapları da çok severim. O n l a r ı yazmayı, okumayı, hayali gerçekliklerde kendimi kaybetmeyi. Doyamıyorum.

En çok Sugar Daddies, Bait, Call Me Daddy romanlarım ve Dirty Bad serisi ile tanınıyorum.

Bu kitabı beğendiyseniz lütfen onlara da göz atın.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.